

**TEXT FLY WITHIN
THE BOOK ONLY**

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_176551

UNIVERSAL
LIBRARY

KALIANAS RAJATARANGINI

OSMANIA UNIVERSITY LIBRARY

Call No

Accession No

Title

This book should be returned on or before the date listed marked below

2	11	11
40		

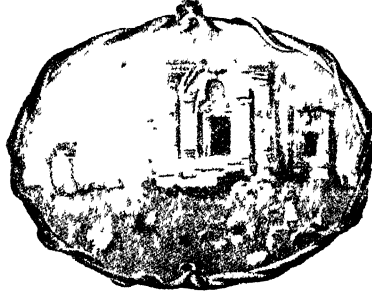

KALHANA'S RĀJATARĀNGINĪ OR CHRONICLE OF THE KINGS OF KASHMIR

EDITED BY
M. A. STEIN PH D
IN MEMORIAM G. LEITCH J. A. NE

VOL. I
SANSKRIT TEXT WITH CRITICAL NOTES

सोलिण्डिताश्मप्राकार प्रासादान्तव्यधत्त च ।
मातृण्डस्याद्भुत वाता द्राक्षास्फीत च पत्तनम् ॥

Rajatar m. ii v 17

MUNSHI RAM MANOHAR LAL
ORIENTAL BOOKSELLERS & PUBLISHERS
Nai Sarak, DELHI 6

First Edition 1892
Second Reprint Edition 1960

PAGES 1 TO 296 PRINTED AT JAYYED PRESS DELHI & PAGES 1 TO XX AT RAMA KRISHNA PRESS
DELHI & PUBLISHED BY SHRI MANOHARLAL JAIN PROP. M/S MUNSHIRAM MANOHARLAL,
PUBLISHERS. NAI SARAK, DELHI-6 (INDIA)

TO

HIS HIGHNESS

MAHARAJA PARTAB SINGH, G. C. S. I.

MAHARAJA OF KASHMIR AND JAMMU,

THIS EDITION OF THE EARLIEST EXTANT NARRATIVE

OF THE HISTORY OF KASHMIR

IS RESPECTFULLY

DEDICATED

BY

M. A. STEIN.

भुज्जवनत्तदच्छायां येषां निषेव्य महोजसां जलधिरदाना मेविग्यासीवसावकुतोभया ।
स्मृतिमपि न ते यान्ति क्षमाया विना यदनुग्रहं प्रकृतिमहते कुर्मस्तस्मै नमः कश्चिकर्मणे ॥

Kalhana's Rajatarangini, i. 46.

PREFACE

THE plan of the present Edition of *Kalhaṇa's Rājatarāṅginī* first suggested itself to me in the summer of 1888 when a visit to Kashmir had directed my interest towards the antiquities and the history of the Valley.

The *Rājatarāṅginī* is our oldest written authority for the history of the various dynasties which ruled Kashmir from the earliest period down to the time of the author who began to write his Chronicle in the *Śaka* year 1070 (A. D. 1148). Although it has for this reason been the object of much attention and research on the part of Sanskritists, an elaborate statement is scarcely needed to justify the present enterprise to those who have had occasion to consult the *Rājatarāṅginī* in its published Editions for the purposes of historical or philological research.

When Professor Wilson published in 1825 the first account of Kalhaṇa's work and an abstract of its first six cantos, he had to rely for his text on three incomplete *Devanāgarī* MSS. which were so deficient that "a close translation, even if desirable, would have been impracticable."¹ The *editio princeps*, which appeared ten years later at Calcutta under the auspices of the Bengal Asiatic Society,² was based principally, as Mr. Troyer states, on a *Devanāgarī* transcript from a Kashmirian MS. which had been prepared for Mr. Moorcroft during that traveller's stay at Srīnagar in 1823. The fact that this copy, as we now can prove, was prepared from the *codex* which must be considered as the *archetypus* of all existing Kashmirian MSS., reflects no little credit on the care and judgment with which that energetic but ill-fated traveller endeavoured to serve on this occasion the cause of Sanskrit philology. But the numerous corruptions which have rendered the text of the Calcutta Edition unintelligible in many passages, and which can be shown to have originated mostly from mistakes in the transcription, prove that this copy shared all the defects which are inherent to *Devanāgarī* transcripts made in Kashmir from *Sarada* MSS. Frequently, too, the difficulties which the Calcutta Paṇḍits evidently encountered in interpreting the text in consequence of their want of familiarity with the details of Kashmir topography and traditions, seem to have induced them to alter the text in an unscrupulous manner.

Mr. Troyer's edition, which, together with a translation, was published by the *Société Asiatique* at Paris in 1840, was avowedly prepared from the same materials as the *editio princeps*,³ and has not been carried beyond the first six cantos. Besides correcting numerous misprints of the Calcutta Edition, Mr. Troyer's text shows an improvement by taking more carefully into account, in a certain number of passages, the reading of Mr. Moorcroft's

1. "Essay on the Hindu History of Cashmir," Asiatic Researches, Vol. XV., p. 5.

2. Published in 1835, together with the *Rājatarāṅginīs* of *Jonarāja* and *Srīvara* and the *Rājāvalīpatākā* of *Prājyabhaṭṭa* which bring down the narrative to the time of Akbar, under the title : *The Rājatarāṅginī; a History of Cashmir*."

3. The two Colebrooke MSS., which Mr. Troyer consulted at the East India House (see *Preface*, p. v.), are described by him as very inferior to Mr. Moorcroft's copy, and are apparently identical with those which Professor Wilson had at his disposal.

copy. Of Mr. Troyer's translation of the Rājatarāṅgiṇī which was completed in 1852, it may, perhaps, be said without injustice that it has proved useful chiefly by bringing conspicuously before the eyes of Sanskritists the great defects of the text upon which it was based, and the insufficiency of the materials then available to European scholars for the interpretation of the work.

These defects did not escape the notice of scholars like Professor Lassen and General Cunningham who endeavoured to use Kalhaṇa's work for the purposes of historical and chronological research ; no effort, however, seems to have been made to obtain better materials till Professor Bühler's tour in search for Sanskrit MSS. in Kashmir in 1875. Amongst the many results which rewarded Professor Bühler's brilliant researches in Kashmir, not the least important was that he established the absolute superiority of the Kashmir MSS. of the Rājatarāṅgiṇī written in the Śāradā character, over those in Devanāgarī. The acquaintance gained with the genuine text of the Rājatarāṅgiṇī by the collation of a good, though modern, Śāradā copy, and the discovery of valuable fresh material for its explanation in other Kashmirian works like the *Nīlamatapūrāna*, and the various *Māhātmyas*, enabled Professor Bühler to trace out with admirable lucidity the work yet to be done for the Rājatarāṅgiṇī.¹ Professor Bühler had clearly recognized the fact that all Śāradā MSS. known to exist at present in Kashmir are derived from a single Manuscript called by him the *codex archetypus*. But he had not been able to obtain more than a glimpse of this ancient MS. from the owner, *Paṇḍit Keśavarām*, in whose family it had come down as an heirloom.

It had been my chief aim since my first visit to Kashmir to utilize the opportunities offered by a prolonged stay in the Valley for the acquisition of such materials as might enable me to undertake the task of preparing a critical Edition of the Rājatarāṅgiṇī, and to contribute towards the interpretation of the work. As regards the text of the Rājatarāṅgiṇī I had to content myself in 1888 with obtaining for collation a Śāradā paper MS. in possession of *Paṇḍit Rāzdān Balabhadra*, copied in the first quarter of this century, which had already served Professor Bühler for the same purpose, and another MS., copied about the same time from the *codex archetypus* and now the property of *Paṇḍit Govind Kaul*. The careful collation of the above-named two MSS., which was completed in the Cold Season of 1888-89, revealed, in numerous passages; considerable discrepancies between them, notwithstanding their evidently common origin. This convinced me still more of the necessity of securing the *codex archetypus* itself for the purpose of my Edition.

On *Paṇḍit Keśavarām*'s death which took place after Professor Bühler's visit, the *codex archetypus* had been divided among three of the *Paṇḍit*'s heirs, and this circumstance had made access to the MS. still more difficult than in 1875. It was, therefore, not till I had made repeated endeavours during my second visit to Śrīnagar in 1889 that the whole of the MS. was entrusted to me by the owners for the purposes of the present Edition. My success was chiefly due to the kind interest shown in the matter by *Paṇḍit Sūraj Kaul*, C.I.E., Member of the Kashmir State Council, and his son *Paṇḍit Hari Krishna Kaul*, M.A., then my pupil, and now a promising young officer in the Statutory Civil

1. *Detailed Report on a Tour in search of Sanskrit MSS. in Kashmir* (Extra Number of the Journal of the Bombay Branch of the Royal Asiatic Society, 1877), p. 52 seqq.

Service of the Punjab. Their timely aid has made it possible to secure the contents of this venerable codex against the risks to which its worn decaying leaves have so long been exposed. Both gentlemen have thus well deserved the thanks of all interested in the ancient history of Kashmir.

The *codex archetypus* contains all the eight cantos of Kalhaṇa's poem, and consisted originally of 328 folia of age-worn country paper. One leaf in the middle (fol. 167) and unfortunately also the leaf at the end (fol. 328) have been lost, probably when the above-mentioned partition between Pt. Keśavarām's heirs was made. The leaves, which vary in their dimensions, measure on the average about $9\frac{1}{2}$ " by $6\frac{1}{2}$ "; they are written, as is the case in most Kashmir MSS., whether of birch-bark or paper, in lines running parallel to the narrower side. The number of lines to the page varies from 15 to 20. The leaves, of which two always form one sheet, are placed in forms or "*sanūchayas*" of different thickness, containing from 2 to 6 sheets. These forms are found in the first half of the work, up to fol 166, bound up after the fashion of European books. The second part appears never to have been bound, and most of the sheets are now cut up into loose leaves.

No date is given in the colophons attached to the end of the several *taraṅgas*; but fortunately the writer of the codex, *Paṇḍit Rājānaka Ratnakaṇṭha*, has recorded his name in the colophons of *taraṅgas* iii., vi. and vii.,¹ and from this entry the age of the MS. can be ascertained with a fair degree of precision. A birch-bark MS. of the *Kāvya-prakāśa-saṅketa*, written by the same Rājānaka, Ratnakaṇṭha, is dated Saka 1570, corresponding to A.D. 1648.² Other MSS. from his hand, which I purchased in Kashmir, show later dates; a MS. of *Rāyamukuta's* Commentary on the *Amarakośa*³ and a MS. of *Trilochanadīpa's* *Kātantrapāñchikā*⁴ were written by Rājānaka Ratnakaṇṭha Saka 1577 (A. D. 1655) and Saka 1595 (A. D. 1673), respectively. Rājānaka Ratnakaṇṭha has, however, taken care to let us know about his person and time not only in the MSS. he copied, but also in such works as he composed. In a commentary to the *Haravijayakāvya*, named the *Laghupañchikā*, of which a copy written by his own hand and extending to the end of the 1st Sarga is now in my possession, he calls himself the son of *Rājānaka Śāṅkarakaṇṭha*, of the *Dhūmyāyana gotra*, and states the year of composition as Saka 1603 (A. D. 1681).⁵

The details here given enable us to identify our Rājānaka Ratnakaṇṭha with the author of the well-known commentary on *Jagaddhara's* *Kusumāñjali*, called likewise *Laghupañchikā*, which has been printed in the *Kāvyaṃalā*, and of the commentary, called *Śiṣyahita*, on the *Yudhisṭhīravijayakāvya* which has been noticed in Professor Bühler's

1. See colophon of *taraṅgas* iii. and vii.: लिखितसर्वेष मया राजानकरत्नकण्ठेन; and colophon of *taraṅga* vi.: लिखितसर्वेष राजानकरत्नकण्ठेन.
2. The MS. then in possession of *Paṇḍit Damodar*, Head *Paṇḍit* of H. H. the Mahārāja's School, Srinagar. The colophon of the 1st *ullāsa* runs: काव्यप्रकाशासंकेतो ग्रन्थाकारकृतो मया । प्रलेखितरत्नकण्ठेन शाके सागहृष्टमभते (१५७०).
3. See colophon of *kaṇḍa* ii.: लिखितसर्वेष मया राजानकरत्नकण्ठेन सं ३१ (i. e. *Laukika Sarmat* 4731) शाकः १५७७ आशुति ५ कण्ठबाटविषये (*Kiṣṭivṛ*) लिखितोयं ग्रथः.
4. See colophon to *Nāmaprakaraṇa*, Pada ii.: लिखितसर्वेष मया राजानकरत्नकण्ठेन सं ४६ (*Laukika Sarmat* 4749) शाके १५६५.
5. See the introduction to the *Laghupañchikā*: त्रिनभोष्टि १६०३ मिते शाके धोम्यायनकुलोद्भवः । काश्मीरदेशवास्तव्यो रत्नकण्ठविश्वः सुधीः ॥ विपश्चिन्मण्डलीरत्नरत्नाकरमहाकवेः । गभीरचित्ते काव्ये करोति लघुपञ्चिकाय ॥; and the colophon at the end of the first *sarga*: इति श्रीमहाकवे राजानकरत्नकण्ठस्य कृतो हरविजयाख्ये महाकाव्ये श्रीगार्वाक्षरत्नराजः पवित्रस्थलवास्तव्यराजानकश्रीसंकरकण्ठमेजराजानकरत्नकण्ठकृत्यायां सधुपञ्चिकायां प्रथमः सर्गः । लिखितसर्वेष मया राजानकरत्नकण्ठेन सं ५७ शाके १६०३.

Kashmir Report.¹ In the introduction to the first named commentary² which was composed in Saka 1602 (A. D. 1680), the same statements are made regarding the author's descent and residence as those given in the above note from the commentary to the *Haravijayakāvya*. The commentary to the *Yudhishṭhiravijayakāvya*, as will be seen from the extracts given below,³ can also be ascribed with certainty to our Rājānaka Ratnakaṇṭha. He wrote this work Saka 1593 (A. D. 1671), "when Aurangzeb (*Avaraṅgaśāhi*) ruled the Earth." The dates recorded above of works composed on MSS. written by Rājānaka Ratnakaṇṭha, range from A. D. 1648 to A. D. 1681, and we are, therefore, justified in assuming that the codex of the *Rājatarāṅgiṇī* was also written by him some time about this period.

From the evidence of the numerous MSS. by his hand which are still extant in Kashmir and which are on account of the marked peculiarity of the writing well known to the Paṇḍits, it appears that Rājānaka Ratnakaṇṭha, although an accurate copyist, must have been a very fast writer. He evidently copied MSS. chiefly for his own use and took little care about the legibility of his copies. His hand-writing with its cursive and peculiar characters, therefore, presents unusual difficulties even to the practised reader of Śāradā MSS. A reference to the facsimile of two pages from Rājānaka Ratnakaṇṭha's codex, prefixed to this Edition, will fully illustrate this remark. Taking into account the difficulties which even intelligent copyists must have frequently encountered in making out this puzzling hand-writing in passages where the meaning was obscured by the unfamiliar character of the subject or the redundant rhetoric of Kalhaṇa's style, we need not be astonished at the large number of corruptions and blunders evidently committed by the scribes who prepared Mr. Moorcroft's Devanāgarī copy, which also occur, though to a smaller extent, in all Śāradā transcripts of the *archetypus* I have examined.

The deficient form of the text presented by the previous editions must thus, to a considerable extent, be attributed to the peculiar hand-writing of Rājānaka Ratnakaṇṭha. But for this we are more than compensated by the fact that the writer of this codex was not a mere copyist, but a scholar of considerable attainments who, we have every reason to believe, has copied his original MS. with great care and accuracy. The text of Rājānaka Ratnakaṇṭha in the first six cantos and in the greater portion of the seventh is remarkably free from corruptions and mistakes. And a closer examination of the MS. itself proves that its immunity from defects of this kind is not the result of unscrupulous restoring on the part of its learned writer as might otherwise be suspected.⁵ Rājānaka Ratnakaṇṭha

1. My attention was first called to these two works by the entries in Professor Aufrecht's excellent *Catalogus Catalogorum*, s. v. रत्नकण्ठः.

2. See introductory verses to the *Stutikusumāñjaliṅkā* in *Kavyamālā* Edition, p. 1.

3. See introduction to the *Yudhishṭhiravijayakāvyaṅkā*, in Dr. Rājendralāl Mitra's "*Notices of Sanskrit MSS.*," No. 2441 : रामेनेषु शार्कः १५६३ प्रभिते बर्षे शकेन्द्राणां । अवरङ्गशाहियुगे शासति सति भेदिनीचक ॥ अर्षिस्वविजयायै सुवर्षीरे निबन्धेऽस्मिन् । टीका विषयहितुया विधीयते रत्नकण्ठेन ॥ In a MS. of the *Yudhishṭhiravijayakāvya* which I inspected in the Library once belonging to *Paṇḍit Rādhākṛishṇa* of Lahore, the *śika* of Rājānaka Ratnakaṇṭha closes as follows—सर्वज्ञः सविभूतिः सर्वधर्मः सर्वमङ्गलोपेतः । तस्याजनि तनुजन्मा शंकर इति भूतले स्वातः ॥ अस्ति मद्गुरुकुमारसवात्र रत्नकण्ठ इति तस्य सन्तुष्टाः । भास्करस्तुतिरहस्यसमेतं येन रत्नकण्ठकं निरमायि ॥ गङ्गाधरस्य पाठाद्यैश्चक्षिष्यस्तोपयोगिनी । टीकेषा विहिता सज्जनानन्दार्थिनी ॥ The *Ratnāsataka* which Ratnakaṇṭha in the above colophon claims to have written, is still known in Kashmir, and is a composition showing considerable skill, the MS. I possess of it, has lost the last leaf and does not, therefore, furnish any *data* regarding the author.

4. Compare the remark made by Professor Buhler on the notions still recently prevailing on this subject among Kashmirian Pandit *Kashmir Report*, p. 33.

has indicated carefully in the above-named portion of the text, by dots and by leaving empty spaces, the *lacunae* which he must have found in his original. They vary in extent from one *akshara* to several verses, and can all easily be explained by the peeling or breaking off of the birchbark leaves on which the original MS. of Rājāṅka Ratnakaṇṭha was, in all probability, written. These *lacunae* are now filled up by a later hand, evidently from collation of another MS. independent of Ratnakaṇṭha's original. The fact that Ratnakaṇṭha had allowed the *lacunae* to remain in his copy even where, from the nature of the context, it would have been easy to supplement the missing letters, is sufficient to set at rest any doubts as to the manner in which he has reproduced the text of his original.

Unfortunately, the text Ratnakaṇṭha copied, must have been in a far less satisfactory condition in the remaining part of the work, which comprises roughly the last third of canto vii. and the whole of canto viii. Not only do we meet here much more frequently with *lacunae*, now rarely supplemented by the later hand previously mentioned, but misspellings or wrong forms, and undoubtedly corrupt passages are found here in increasing numbers, as we proceed towards the conclusion of the work. As we have no MS. older than Rājāṅka Ratnakaṇṭha's codex to refer to, it would be unsafe to make any assertions regarding this difference in the preservation of the several cantos. But it may be useful to point out that the diminished interest with which the last portions of the poem seem to have been read and which probably caused them to be copied less frequently, the greater obscurity of Kalhaṇa's relation where it deals with events of contemporary history, and the greater risk of injury to which the leaves at the end of birch-bark volumes have always been exposed, are all circumstances which could well account for the deficiencies of the text in this part.

The MS from which Ratnakaṇṭha copied his text, and which for the sake of convenience may here be marked as O, appears to have been an old one. The numerous *lacunae*, which Ratnakaṇṭha was obliged to leave in his text, were, as stated above, in all probability due to portions of the birch-bark having peeled off in O. But a more conclusive proof is furnished by the following observation. Among the numerous various readings which, as will be shown below have been recorded in the *codex archetypus* (to be designated thereafter as A) there are only five in Ratnakaṇṭha's own handwriting (marked A₁ in the Edition); they are found Rājatar. iii. 122; viii. 777; viii. 794; viii. 3139 and viii. 1084. In the first four cases it is evident from the nature of the *variae lectiones*, that they are due only to the indistinctness with which the respective Śāradā letters and ligatures had been written in Ratnakaṇṭha's original, and which had induced him to record in each case the two possible readings. In the fifth case, however, Rājatar. viii. 1084, where A₁ has given the name of one of King Sussala's companions in arms as *रेणे* in the text and as *णेणे* in the margin, this explanation holds good only if we assume that the original MS. was written in an older form of Śāradā writing than we meet with in any existing MSS.; in the latter the *aksharas* *रे* and *णे* are quite different and not to be mistaken for each other. In that older form of Śāradā writing, however, which is known to me only from inscriptions,¹ vowel *e* is designated by a short vertical stroke before the consonant, not by a horizontal stroke above, and there *रे* and *णे* show almost identical forms. This explanation would

1. The latest among the Śāradā inscriptions known to me which show the form of the vowel sign *e* described above, and which can be dated, belongs to the time of king Rājadeva (A. D. 1213—1236). It was found by me, in 1889, at *Bjābrōr* (the ancient *Vijayavarā*), in possession of *Lakshman Bhōyā*, a Purohita of that place.

Kashmir Report.¹ In the introduction to the first named commentary² which was composed in Saka 1602 (A. D. 1680), the same statements are made regarding the author's descent and residence as those given in the above note from the commentary to the *Haravijayakāvya*. The commentary to the *Yudhishthiravijayakāvya*, as will be seen from the extracts given below,³ can also be ascribed with certainty to our Rājānaka Ratnakaṇṭha. He wrote this work Saka 1593 (A. D. 1671), "when Aurangzeb (*Avaraṅgāsāhi*) ruled the Earth." The dates recorded above of works composed on MSS. written by Rājānaka Ratnakaṇṭha, range from A. D. 1648 to A. D. 1681, and we are, therefore, justified in assuming that the codex of the Rājatarāṅgiṇī was also written by him some time about this period.

From the evidence of the numerous MSS. by his hand which are still extant in Kashmir and which are on account of the marked peculiarity of the writing well known to the Paṇḍits, it appears that Rājānaka Ratnakaṇṭha, although an accurate copyist, must have been a very fast writer. He evidently copied MSS. chiefly for his own use and took little care about the legibility of his copies. His hand-writing with its cursive and peculiar characters, therefore, presents unusual difficulties even to the practised reader of Śāradā MSS. A reference to the facsimile of two pages from Rājānaka Ratnakaṇṭha's codex, prefixed to this Edition, will fully illustrate this remark. Taking into account the difficulties which even intelligent copyists must have frequently encountered in making out this puzzling hand-writing in passages where the meaning was obscured by the unfamiliar character of the subject or the redundant rhetoric of Kalhaṇa's style, we need not be astonished at the large number of corruptions and blunders evidently committed by the scribes who prepared Mr. Moorcroft's Devanāgarī copy, which also occur, though to a smaller extent, in all Śāradā transcripts of the *archetypus* I have examined.

The deficient form of the text presented by the previous editions must thus, to a considerable extent, be attributed to the peculiar hand-writing of Rājānaka Ratnakaṇṭha. But for this we are more than compensated by the fact that the writer of this codex was not a mere copyist, but a scholar of considerable attainments who, we have every reason to believe, has copied his original MS. with great care and accuracy. The text of Rājānaka Ratnakaṇṭha in the first six cantos and in the greater portion of the seventh is remarkably free from corruptions and mistakes. And a closer examination of the MS. itself proves that its immunity from defects of this kind is not the result of unscrupulous restoring on the part of its learned writer as might otherwise be suspected.⁵ Rājānaka Ratnakaṇṭha

1. My attention was first called to these two works by the entries in Professor Aufrecht's excellent *Catalogus Catalogorum*, s. v. रत्नकण्ठः.

2. See introductory verses to the *Stutikusumāñjaliṅkā* in *Kavyamālā* Edition, p. 1.

3. See introduction to the *Yudhishthiravijayakāvyaṅkā*, in Dr. Rājendralālā Mitra's "Notices of Sanskrit MSS.," No. 2441 : रामाक्षेष्वाशाकैः १५९३ प्रमिते वर्षे वाकेन्द्राणां । अवरङ्गशाहिमुषे शासति सति मेदिनीचक्र ॥ अर्थासक्तिजयाद्ये सुगभीरे निवन्धेऽस्मिन् । टीका शिष्यहितेया विधीयते रत्नकण्ठे ॥ In a MS of the *Yudhishthiravijayakāvya* which I inspected in the Library once belonging to *Paṇḍit Rādhākṛishṇa* of Lahore, the *ṣika* of Rājānaka Ratnakaṇṭha closes as follows—सर्वज्ञः सविभूतिः सर्वधर्मः सर्वमङ्गलोपेतः । तस्यापनि तनुबन्धा संकर इति भूतले ह्यतः ॥ अस्ति सद्गुरुकृपास्सवात्र रत्नकण्ठ इति तस्य सत्पुत्राः । भास्करस्तुतिरह्वसमेतं येन रत्नघातकं निरमायि ॥ गङ्गाधरस्य पाठादर्थं स्वशिष्यस्योपयोगिनी । टीकायां विहिता सज्जानानन्दायिनी ॥ The *Ratnāśāntaka* which Ratnakaṇṭha in the above colophon claims to have written, is still known in Kashmir, and is a composition showing considerable skill, the MS. I possess of it, has lost the last leaf and does not, therefore, furnish any *data* regarding the author.

4. Compare the remark made by Professor Buhler on the notions still recently prevailing on this subject among Kashmirian Pandit Kashmir Report, p. 33.

has indicated carefully in the above-named portion of the text, by dots and by leaving empty spaces, the *lacunae* which he must have found in his original. They vary in extent from one *akshara* to several verses, and can all easily be explained by the peeling or breaking off of the birchbark leaves on which the original MS. of Rājānaka Ratnakaṅṭha was, in all probability, written. These *lacunae* are now filled up by a later hand, evidently from collation of another MS. independent of Ratnakaṅṭha's original. The fact that Ratnakaṅṭha had allowed the *lacunae* to remain in his copy even where, from the nature of the context, it would have been easy to supplement the missing letters, is sufficient to set at rest any doubts as to the manner in which he has reproduced the text of his original.

Unfortunately, the text Ratnakaṅṭha copied, must have been in a far less satisfactory condition in the remaining part of the work, which comprises roughly the last third of canto vii. and the whole of canto viii. Not only do we meet here much more frequently with *lacunae*, now rarely supplemented by the later hand previously mentioned, but misspellings or wrong forms, and undoubtedly corrupt passages are found here in increasing numbers, as we proceed towards the conclusion of the work. As we have no MS. older than Rājānaka Ratnakaṅṭha's codex to refer to, it would be unsafe to make any assertions regarding this difference in the preservation of the several cantos. But it may be useful to point out that the diminished interest with which the last portions of the poem seem to have been read and which probably caused them to be copied less frequently, the greater obscurity of Kalhaṇa's relation where it deals with events of contemporary history, and the greater risk of injury to which the leaves at the end of birch-bark volumes have always been exposed, are all circumstances which could well account for the deficiencies of the text in this part.

The MS from which Ratnakaṅṭha copied his text, and which for the sake of convenience may here be marked as O, appears to have been an old one. The numerous *lacunae*, which Ratnakaṅṭha was obliged to leave in his text, were, as stated above, in all probability due to portions of the birch-bark having peeled off in O. But a more conclusive proof is furnished by the following observation. Among the numerous various readings which, as will be shown below have been recorded in the *codex archetypus* (to be designated thereafter as A) there are only five in Ratnakaṅṭha's own handwriting (marked A₁ in the Edition); they are found Rājatar. iii. 122; viii. 777; viii. 794; viii. 3139 and viii. 1084. In the first four cases it is evident from the nature of the *variae lectiones*, that they are due only to the indistinctness with which the respective Śāradā letters and ligatures had been written in Ratnakaṅṭha's original, and which had induced him to record in each case the two possible readings. In the fifth case, however, Rājatar. viii. 1084, where A₁ has given the name of one of King Sussala's companions in arms as तेजो in the text and as तेजो in the margin, this explanation holds good only if we assume that the original MS. was written in an older form of Śāradā writing than we meet with in any existing MSS.; in the latter the *aksharas* ते and ते are quite different and not to be mistaken for each other. In that older form of Śāradā writing, however, which is known to me only from inscriptions,¹ vowel e is designated by a short vertical stroke before the consonant, not by a horizontal stroke above, and there ते and ते show almost identical forms. This explanation would

1. The latest among the Śāradā inscriptions known to me which show the form of the vowel sign e described above, and which can be dated, belongs to the time of king Rājādeva (A. D. 1213—1236). It was found by me, in 1889, at Bijabrūr (the ancient Vijayapura), in possession of Lakṣman Bhōya, a Purohita of that place.

also account for the wrong form पात्र written by A₁ in viii. 2695 instead of तेजे.¹ It would of course, be possible to argue that Ratanaṅṭha found the above *variae lectiones* already in O or copied them from another MS. But certain features of the codex archetypus, to be noticed thereafter, render both these suppositions improbable.

Through the whole of Ratanaṅṭha's MS., but especially in taraṅgas i.—vi. and in the first half of the seventh, we find very numerous glosses, various readings and corrections marked by different hands which add, in no small degree, to the critical value of the codex. Leaving aside certain explanatory notes written in the margin by hands which are not met with elsewhere (i. 56; iv. 103), the bulk of these later additions and corrections in Ratanaṅṭha's codex can be traced back to four different hands. Two of these designated in the Edition A₂ and A₃, respectively, are of particular importance for the criticism of the text.

To A₂ we owe, apart from a series of important corrections and various readings in the text, a considerable number of valuable glosses which have proved most useful in ascertaining the details of the historical topography of Kashmir and which also throw a welcome light on many other obscure points in Kalhaṇa's narrative. There is good reason to assume that A₂ is the oldest among the annotators of the codex archetypus and probably a contemporary of Rājānaka Ratanaṅṭha himself. A gloss on the word नीरि, v. 145, which Ratanaṅṭha had left unfinished in the middle of a word, has been completed by A₂. The conclusion to be drawn from this circumstance is made more certain by a reference to the readings recorded in iv. 503, which prove that A₂ must have made its revision of the codex before the other old annotator marked A₃. Here A₁ had written originally ऋद्धिनिवृत्ता-पात्रात्; this had been corrected into ऋद्धिनिवृत्त^० by A₂ who explained his own reading by a marginal gloss. A₃ who restores the original reading of A₁ and explains it by an interlinear note, must necessarily have had the correction of A₂ before his eyes.² The same relation exists between the readings of A₁ and the two annotators in iv. 688. The faded appearance which the writing of A₂ shows in many places, tallies with the above conclusion as to the priority of this annotator.

Although A₃ refers in several notes expressly to separate MS. authority³ it still appears to me very doubtful whether A₃ had actually used for his revision any MS. apart from Ratanaṅṭha's original. The numerous lacunae throughout the whole work, which Ratanaṅṭha had indicated by dots or empty space, have either been filled in by A₃ (not by A₂) or have remained as before. It seems scarcely possible that A₃, who had bestowed so much trouble on the correction of the text of the codex and on the explanation of its contents, should have been unable to supplement any Ratanaṅṭha's lacunae in taraṅgas i.—vii. if he could have referred to another independent MS. We are thus led to assume, as the easiest explanation, that the above quoted reference to another MS., as well as the corrections made by A₃ in the text, resulted from a careful collation of Ratanaṅṭha's copy with its original O. While Ratanaṅṭha was copying the text of O A₃ appears to have revised what the former had written, and to have added from the original the marginal notes and various readings which Ratanaṅṭha had omitted to copy.³ No direct evidence is available

1. Compare the note to viii. 2695 in the Edition.

2. See i. 287 इत्यपि पाठः; ii. 103 इत्यप्यपि; iv. 501 इत्यपि पाठो रमः.

3. Notes by the hand of Ratanaṅṭha are found only in very few places (see iii. 180, 198, 226 276; iv. 18; viii. 2628); they refer exclusively to points of grammar and construction, and their peculiar wording shows that they are Ratanaṅṭha's own memoranda jotted down in the course of copying, not notes reproduced from O.

regarding the origin of the glosses and explanatory notes written by A_1 . But if we take into account that many of the glosses contain information on Kashmir antiquities which it would have been very difficult for any Paṇḍit of the 17th century to obtain directly,¹ we shall be inclined to look to O as the probable source of these notes and glosses.

Reference has already been made to the annotator A_2 who has filled up most of the lacunae, which A_1 had left in the text of cantos i.—vii., and who has, besides, recorded in the codex a considerable number of various readings and explanatory notes. In several instances his hand has also supplied words and whole verses which A_1 had omitted without indicating a lacuna. A careful examination of the text thus supplied by A_2 in lacunae and elsewhere will show that the additions of A_2 are derived from a genuine recension of Kalhaṇa's text, and cannot be due to conjecture. To exclude the latter assumption it is sufficient to point to passages like iii 332; v. 153; vii. 125, 299, where the matter supplemented by A_2 contains historical data which were certainly beyond the reach of any modern emendator. We are thus fully justified in assuming that A_1 has used, for the purpose of revising Ratnakaṇṭha's text, a manuscript which was independent of O. To this MS. we must also trace back the very numerous *variae lectiones* which A_2 has indicated either by writing them in the margin or by correcting the text of A_1 .

Besides the various readings we find in several notes written by A_2 particular reference made to readings of another MS.² It is probable that in these instances A_2 had found the various readings marked as such in the MS. which he collated. The numerous notes written by A_2 between the lines or in the margin of Ratnakaṇṭha's text, are frequently very useful for the interpretation of Rājatarāṅgiṇī, and appear, for reasons similar to those adduced above regarding the glosses of A_2 , to have been obtained from an older source. Whereas the glosses of A_1 deal pre-eminently with topographical and historical points, those of A_2 relate more to the general explanation of the text. I have not been able to obtain any information as to the existence of the MS. which A_2 collated, or to discover any traces of its use in other Kashmirian copies, and I am afraid, it must, therefore, be considered as lost. Under these circumstances it is difficult to form a definite opinion as to the relative value of the text recension which this MS. represented, especially as we cannot test the accuracy and extent of the collation made by A_2 . Readings of A_2 , which set right evident defects of Ratnakaṇṭha's text, are frequent enough, but on the other hand, in numerous cases, they appear to be *lectiones leviores* of no consequence.

We derive much less help for the reconstruction of the text of the Rājatarāṅgiṇī from the annotations and additions of A_2 in the last two cantos than in the preceding part of the work. The corrections and various readings of A_2 are not as numerous in the seventh taraṅga, as before, and become of distinctly rare occurrence in the eight. On the other hand, lacunae of A_1 which A_2 has omitted to fill in, make their first appearance in the seventh canto and increase in an aggravating fashion towards the end of the work.

Why the revision of A_2 should have been so much less thorough in this part of the text than in the preceding one, cannot in the absence of the original MS. from which A_2 obtained its corrections, be stated with certainty. As we meet with occasional supplements

1. Compare, e. g., the glosses of a A_2 on topographical points : i. 96, 168, 302; v. 39, 144; on details of the ancient Hindu administration : iv, 691; v. 389, on obsolete customs : iv. 710.

2. See iv. 498, 646; vii. 248, 264, इत्यन्वारस; v. 478. इत्यावर्षातिरे पाठः.

by A_3 as far down as vii.3153, it cannot be assumed that in the original of A_3 the eighth canto was entirely missing.

Besides the two old annotators A_2 and A_3 who on account of the materials they used, possess independent critical value, we find in the codex archetypus additions from two other hands which cannot claim such importance. A_4 who writes in a small and modern hand (see the note at the foot of fol. 103 *reverse*, reproduced in the facsimile) has added a number of notes and glosses which assist us but little in the interpretation. Glosses like the one to v. 150, in which *Tabkadeśa*,¹ the country neighbouring on *Gūzjara* (*Gujrāt* in the Punjab) is identified with *Skardo*, or Little Thibet, cannot inspire with confidence in the judgement of the glossator or the reliability of his information. There is nothing to show that A_4 copied any of his glosses from an older MS., nor have any of them been reproduced in the *Sāradā* MS. R described below which was copied from the archetypus in *Laukika Saṃvat* 99, i. e., A. D. 1823. As this MS. gives all the other notes and glosses to be found in A we may safely conclude that the additions of A_4 have been made subsequent to that date, probably by some member of Paṇḍit Keśavarām's family.

Another modern hand, marked A_5 in the Edition, has re-written certain portion of the last seven folia of the codex archetypus which had become difficult to read on account of the worn state of the original leaves. As these supplements of A_5 show in several instances mistakes which are not found in the *Sāradā* transcripts described below, it is evident that they are of a very recent date.

A diligent search has been made on my behalf by my Kashmirian friends since 1888 with a view of discovering if possible an old MS. of the *Rājatarāṅgiṇī* which might prove independent of A; but these endeavours have produced no better result than Professor Bühler's efforts in 1875. The remaining critical materials referred to in the present Edition require, therefore, but a short notice.

All Kashmir MSS of the *Rājatarāṅgiṇī* which I have seen or of which I have been able to obtain information, are known to be recent transcripts from Ratnakaṅṭha's codex prepared either directly or with the help of another copy.

Among these copies of two MSS. mentioned above as belonging to Paṇḍit Rāzdān Balabhadra and Paṇḍit Govind Kaul of Śrīnagar, may be considered the earliest as well as the most reliable; and accordingly only these two MSS. have been consulted wherever a reference to later copies was necessary on account of the present defective state of the archetypus.

The MS. of Paṇḍit Rāzdān Balabhadra, marked R in the Edition, forms a Volume of 353 folia, carefully written on modern paper. The colophon² states that it was written by one Bhaṭṭa Govardhana, of the *Yaksha* family, in the *Laukika* year 99, the figures for the century being omitted as usual in dates of that Era. Sons of a copyist of this name are still living in Śrīnagar, and as the paper and writing is certainly not more than a 100 years old, there can be no doubt that the year meant is *Laukika Saṃvat* 4899 or A. D. 1823. Bhaṭṭa Govardhanas's copy is well written but by no means free from misreadings and blunders. In copying the scribe has followed indifferently either the text of Ratnakaṅṭha or the

1. See Cunningham *Ancient Geography*, p. 149; Siyuki (transl. by Beal) i. 165 seqq.

2. लिखिता षैवा मया यक्षभारयन्वितभट्टोवर्धनाभिसेन द्विजामिना काष्कूलवासिना लामाभनदिवसे *Kāthul* and *Tāshāvan* are names of parts of Srinagar सवत् ९९ का वलि न परे ९ एषा समाप्तमगवत् ॥

various readings of A₂ and A₃. This has been the case also in the other copies made from A, and hence the frequent discrepancies between these transcripts to which allusion has already been made. *Bhaṭṭa Govardhana* has copied also the glosses and notes of A₂ and A₃. A later hand has revised the MS from A correcting mistakes and adding in many places the *variae lectiones* indicated in A. The lacunae of the last two cantos have been filled in by a different hand in accordance with the emendations of the Calcutta Edition.

The other MS. copied from the archetypus and now in possession of Paṇḍit Govind Kaul (marked G) closely resembles in its appearance the copy R. The name of the copyist is not given nor the date when it was written. But the similarity of the writing makes it probable that it was copied by the same scribe early in the present century. None of the glosses and notes found in the archetypus are copied in G; but in many instances the various readings of A₂ or A₃ have been followed by the scribe or marked by him in the margin. The MS. has been revised by several later hands which have entered other *variae lectiones* from A and have marked besides numerous corrections in cantos vii. and viii. Most of the corrections are taken from the Calcutta Edition; others are of different origin and of greater value for conjectural criticism. Many of the happiest emendations marked *secundā manu* in G are from the hand of the present owner of the MS., Paṇḍit Govind Kaul, to whose learning and critical acumen they amply testify.

We know from Mr. Troyer's statement¹ that the editio princeps of the *Rājatarāṅginī* was printed with the help of a copy which Mr. Moorcroft had forwarded from Kashmir to the Asiatic Society of Bengal. Professor Bühler has already pointed out that according to the tradition of the Kashmir Paṇḍits Mr. Moorcroft's copy was transcribed from the codex archetypus. This tradition is fully confirmed by the versified colophon found at the end of the Calcutta Edition after the *Rājatarāṅginī-saṅgraha*²

Here we read that "*Śrīmurkaraṭhaka Sāhibha*" obtained the Annals of the Kings of Kashmir including Kalhana's *Rājatarāṅginī*, from the learned *Śivarāma*, who is praised for having preserved in his house the only copy of the work in Kashmir. Paṇḍit *Śivarāma*, commonly called *Śīvopadhyaḃya*, was the grandfather of Paṇḍit *Keśavarāma* in whose possession our codex archetypus was found by Professor Bühler.

I have not had an opportunity of inspecting Mr. Moorcroft's copy, but an examination of the Calcutta Edition shows clearly that most of the corruptions in the first six cantos are caused by faulty transcriptions of the *Sāradā* characters in A, for which Ratnakanṭha's peculiar handwriting must be held largely responsible.

Other deviations from A are due to corrections which the editors have wrongly introduced in their text. This has been frequently the case in passages in which Kalhaṇa

1. Troyer, *Rajatarangini*, Tom I., iv.

2. श्रीमत्कोष्ठाभिप्रेतस्य त्रियः श्रीमुर्कराकः । साहिबनामा मन्त्री यो जीयारसंवरसरं शतम् ॥ श्री मुर्कराकको मन्त्री प्राप्तकश्मीरमण्डले । राज्ये श्रीरणाजिनिहमूयनेः त्रियवसंनः ॥ श्रीमन्त्रिकेवरेप्रस्था प्राप्ता राजतरङ्गिणी । मुर्कराककोरेण वृथाच्छ्री-सिखस्वामिनः ॥ श्रीमच्छ्रीशिवरामस्य गृहे राजावली श्रुभा । कश्मीरमण्डले नित्यं वर्तते नाथ्य सत्मनि ॥ श्रीमद्विबुधेश्वरशिवोपाध्याय नमो नमः ॥ येनोपाध्यायेन पञ्चदशवर्षाणां महाप्रभावसहिता राजावली स्वगृहे पालिता प्रयत्नेन श्रीविभोदयया वेदि भद्रम् ॥ वर्तते च गृहे यस्य शुभा राजतरङ्गिणी । स जीवन्मृत एव स्वानमृतः स्वर्गमवाप्नुयात् ॥ संवत् १८८० ॥ for श्रीमन्त्रिकेवरे^० above read श्रीमन्त्रिकेवरे^० ; Mr. Moorcroft obtained his copy through the intercession of some member of the *Trika* family to which *Shivarāma* and his descendants to the present day have been attached as hereditary "gurus" and which has held for several generations past an influential position in Kashmir.

refers to details of Kashmir topography and similar topics, which the Calcutta Panḍits naturally found it difficult to explain.¹

For such corrections the last two cantos with their frequently defective text afforded a large scope. The editors have invariably filled up the lacunae of A even where they extended to several *pādas*, and have frequently altered the text near such lacunae in an unscrupulous manner so as to suit the supposed context. No critical value can, therefore, be attached to the readings of the editio princeps apart from that which they may claim as conjectural emendations.

In now remains for me to indicate shortly the lines which I have followed in preparing the text of the present Edition from the materials furnished by the codex archetypus. I have endeavoured to show above that besides the text which Ratnakaṇṭha copied from some now lost codex, only the readings of one other independent MS. (similarly lost) have been preserved for us in the corrections and additions of A₃. Under these circumstances Ratnakaṇṭha's copy, as revised by A₁ from the same original, was the only possible basis of the present Edition. From this I have departed in favor of A₃ only where the readings of the latter hand appeared to me distinctly preferable and to represent a closer approach to Kalhaṇa's original. In every such case the text of A₁ has been carefully indicated in the footnotes. This has also been done in every instance where the text of A₁ had been corrected by A₂. Whenever the readings of A₁ appeared to me superior or equal to the variations of A₃, and accordingly were retained in the text, the readings of A₂ have been recorded in the notes. All words or letters which A₃ has supplied either where A₁ had marked a lacuna, or elsewhere, have been distinctly noted. Wherever the relative value of the readings cannot be settled by reference to grammar or dictionary, I must reserve a statement of the reasons which guided me in the selection, for the exegetical notes of the second Volume. I am aware that in such case I may have frequently erred; but I trust that the care which has been taken to record in all cases both the readings of A₁ and of the later annotators, will render such errors of less consequence.

I have naturally felt much more serious doubts and apprehensions in dealing with passages where the text actually found in A left me only the choice of accepting readings which were undoubtedly corrupt, or of deviating from the authority of our only MS. Attention has already been called to the fact that blunders of copying and evident corruptions which are of very rare occurrence in the first six cantos, make their appearance more frequently in the seventh canto. These corruptions increase in number and extent in the eight taraṅga, especially towards its end, where they create serious obstacles to the interpretation of the work. The majority of the mistakes found in A is of such a nature that if we are allowed to take it for granted that Kalhaṇa was as careful to conform to the rules of grammar and prosody in the last two as in the preceding six cantos, we can indicate with perfect certainty the needed corrections. But in other passages the obscurity of the context and the defective state of whole verses make emendations much more hazardous.

I have considered it part of my duty as an editor to aid towards the interpretation of the work by indicating such emendations as appeared to me indispensable. Wherever this was done by placing the corrected reading in the text, attention has been called to the

1. See for local names thus metamorphosed in the Calcutta Edition, e.g., i. 102, 173; iii. 10; v.232; vii.1081.

emendation and a reference given to the reading of A which was carefully noted below. In other more doubtful cases where I was unable to find a satisfactory emendation, I had to content myself with marking the passage as corrupt in the notes and showing the corrections, if any, to be found in the Editions or later MSS. Wherever an emendation was based upon the evidence of parallel passages in Kalhana's Rājataranṅī, the latter have been quoted in the critical notes. Where the reasons for an emendation could not be given in this concise form, they will be set forth in the second Volume. It is scarcely necessary, perhaps, to mention that in all cases where corrupt passages had to be restored, close attention has been paid to the palaeographical features of the Śāradā characters, as the text of A must be traced back through MSS. which, including Kalhana's original copy, have all been written in these characters.

I have endeavoured to keep constantly before my eyes the dangers with which any attempt at emendation is beset in the case of so difficult a text as the Rājataranṅī and have accordingly tried to exercise the greatest caution. This may have led me sometimes to accept the text of A as correct where a closer examination may prove it to be defective; but I hope that those who are competent to judge will more readily pardon such shortcomings than errors in the opposite direction. For the same reasons I have abstained from suggesting emendations for passages in which the lacunæ of A₁ have not been filled up by A₂, except where only a few aksharas are missing and can be restored from the nature of the context or by reference to related passages with a reasonable degree of certainty.

I am too well aware of the many and serious difficulties which the eight taraṅga presents, not to feel that its text, as printed in the present Edition, stands still in need of further searching revision. I should have willingly undertaken the labor involved in this, but for the delay in publication which, from the limited amount of leisure at my disposal, would have been in that case inevitable. As most of what is of interest in Kalhana's work is contained in the preceding cantos the text of which is on the whole in a fair state of preservation, I did not feel justified in postponing the issue of the present Edition.

The complete restoration of Kalhana's text in the eight taraṅga is an end which if at all attainable with our present materials, would require continued application for many years. I have spared no trouble in recording as carefully as I could, the readings actually found in our only MS., and I hope that the materials thus furnished will enable others, specially qualified for the task, to free the text from its present blemishes more thoroughly than I have been able to do.

While endeavouring to acquaint the reader with the exact state of the text as found in A, I have not considered it necessary to reproduce all purely orthographical peculiarities of that codex. The orthography of A agrees on the whole with that followed in the old Śāradā MSS., but Ratnakaṭṭha is by no means so consistent in certain particulars as the writers of many birch-bark MSS of an earlier date.

Thus the two spirants *Jihvāmūliya* and *Upadhmanīya*¹ (*kh* and *ph*) are only occasionally used in place of the *visarga*, and instead of the final *s* being assimilated before an initial sibilant which is the rule in old Śāradā MSS., we find it in A often written as

1. See Professor Bühlers *Kashmir Report*, p. 32,

visarga. In view of such inconsistencies I have thought it best to follow in regard to details of *sandhi* the uniform practice adopted in European Editions. But whenever a reading of A had to be shown for critical purposes in the notes I have printed there the form actually found in the MS. The sign of *avagraha* (S) is employed by Ratnakarṭha not in the manner of the printed texts, but in order to mark in doubtful cases the division of parts of compounds. I have for this reason, in accordance with the system followed, e. g., in the Bombay Sanskrit Series, refrained from using in the Edition the *avagraha* as a sign to mark the elision of an initial *a*. A uses the *anusvāra* sign to indicate assimilated final *m* in external combination, but does not employ it regularly. I have adhered also in this respect to the uniform rule followed in the Editions of the Bombay Sanskrit Series.

As regards the orthography of individual words I had occasion to depart from A only in a small number of cases. We find the letters *b* and *v* used in A as in other Kashmirian MSS, in words which are more correctly spelt with *v* and *b*, respectively. A list of such words is given below.¹ Several words show almost regularly a duplication of consonants which is not justified by their etymology.² I have followed in all the above cases the spelling adopted in the St. Petersburg Dictionaries. This I have done also with regard to a few other words in which the spelling of A differs from that adopted by European Editors³; in such isolated cases, however, the discrepancies of spelling have been marked in the footnotes.

It will be clear from the remarks made above that it would have served no useful critical purpose if I had burdened the footnotes with a list of all the variations and mistakes which occur in the printed Editions of the Rājatarāṅgini. Their readings have, therefore, been referred to only where the text of A is defective or doubtful. On the other hand I have thought it necessary to record in the notes on glosses and explanatory notes written by A₂ or A₃. Many of the glosses are of importance for the interpretation of the Rājatarāṅgini and careful reference to them will bear good results in the interesting work of indentifying the ancient sites mentioned in Kalhaṇa's narrative. They enable us to check and verify the present oral tradition of the Kashmirian Paṇḍits on this and kindred subjects, and their duplication in a complete form has, therefore, been considered essential. These glosses and notes go back evidently to different sources, and I have, therefore, not thought it advisable to correct the occasional mistakes of grammar and spelling which are found in them. Of the annotations by A₁ which have been shown to be of recent origin, I have reproduced only the few which appeared to me to contribute to the interpretation of the text.

The system of distinguishing the names of persons, tribes, localities, &c., by heavier type will, I hope, facilitate reference to the text and occasionally prove useful also for its interpretation. That it has not always been easy to carry out this plan will be readily understood by those who know the difficulties which arise in the explanation of the Rājatarāṅgini from Kalhaṇa's references to obscure details of the ancient topography and ethnography of Kashmir. In showing certain words like *Mahāsarit*, *Dhakkā*, *Dāmara*,

1. A writes द्ररिन्द, तीत्र, वीडा, व्रीहि and again उल्लग, कलीव, निषहूण, पिबन्त, बलक, बालिश, बाण्य, शवच.

2. Thus we find in A क्षेत्र, गुद्ध, चित्र, बद्धयता, व्यावृत्त्य instead of क्षेत्र, पुद्ग, चित्र, बध्यता, व्यावृत्त्य of our Editions.

3. Thus A always writes जरक, फाल्गुण, रुच्य, बदन्व, विमर्ष, रुक्न्व. for जरठ फाल्गुण, रुच्य, बदन्व, विमर्ष, रुक्न्व— Here it may also be noted that in Ratnakantha's handwriting the ligatures ङ and ए which are very much alike all Sāradā MSS., cannot be distinguished.

Divira, as proper names, it was necessary to assume what has yet to be proved in the second Volume.¹

A visit which I paid to Europe during the Summer of 1890, enabled me to submit the materials I had collected, to Prof Böhler who granted me his valuable advice in all questions connected with the proposed Edition. It was chiefly due to the continued help and encouragement of this scholar who has done, perhaps, more than any living Sanskritist to lay open the true sources of ancient Indian History, that I was able on my return to India in the Autumn of 1890 to take up without further delay the preparation of the text for the present Edition.

Among those who have assisted me in carrying out this task, I must mention in the first place *Paṇḍit Govind Kaul* of Srinagar, whose help in connection with the *Rājatarāṅgiṇī* I was fortunate enough to secure during my first visit to Kashmir. *Paṇḍit Govind Kaul* accompanied me to Lahore in 1888, and has since rendered me very valuable assistance by communicating the oral traditions of the Kashmirian *Paṇḍits* as well as the results of his own researches on many points connected with Kalhana's narrative and with the ancient topography of the country. *Paṇḍit Govind Kaul's* spirit of scientific enquiry and his thorough acquaintance with the history and geography of his country which attracted already in 1875 the notice of Professor Böhler², have enabled him to find new explanations for many difficult passages of the *Rājatarāṅgiṇī*. These explanations which will be duly noticed in the second Volume, have frequently influenced me in the selection of readings for my text. I owe to *Paṇḍit Govind Kaul* a careful collation of the MSS. R G, which was made before I obtained the use of the archetypus. *Paṇḍit Govind Kaul's* aid has also facilitated my collating the archetypus for the first half of the text, and when his subsequent absence from Lahore prevented him from assisting me further in this task, he still continued to render valuable help in connection with the reading of proofs. I have received equally useful assistance for the second half of the text from a younger Kashmirian scholar, *Paṇḍit Mukundarām*, who also prepared under my directions provisional indices to the *Rājatarāṅgiṇī* of which I have availed myself with advantage when revising the text of cantos vii. and viii. I am indebted to both scholars for much information on Kashmirian topics without which a correct comprehension of Kalhana's text is unattainable, and I gladly take this opportunity to thank them publicly for the unflagging zeal and industry which they have shown in collecting it. I trust that the services they have thus rendered to all students of the Chronicle of Kashmir will meet with due recognition in their own country.

If I have left it to the last to mention my friend *Paṇḍit Dāmodar*, Head *Paṇḍit* of His Highness the *Mahārāja's Pāthśālā* at Srinagar, it is merely because the distance at which we were placed from each other, did not allow me to appeal as frequently as I wished, to his wide learning in matters relating to the text of Kalhana. *Paṇḍit Dāmodar* possesses a very intimate acquaintance with all that the Sanskrit poets of Kashmir have produced, and is thus, perhaps, better qualified than anybody else to expound the intricacies

1. Here I may mention that for convenience of reference the terms *नगर* and *गृह* where they stand for *श्रीनगर* and *प्रवरगृह*, and a few other abbreviations of this kind have been treated as proper names.

2. See Professor Böhler's *Kashmir Report*, p. 27.

cies of Kalhaṇa's style. He has always been most ready to help me in collecting MSS. of texts bearing on the Rājatarāṅgini.¹

Ever since I first visited the Vale of Kashmir and formed the plan of editing the Chronicle of its earliest rulers, I have enjoyed every facility and help for my work which its present Government could afford me. It has therefore, been a source of sincere satisfaction to me to be permitted to dedicate this Edition to His Highness MAHARAJA PARTAB SINGH, G.C.S.I., as a slight mark of my deep gratitude and respect.

I must record my sincere thanks to His Highness RAJA AMAR SINGH K.C.S.I., Prime Minister of the State, who has helped me on all occasions and who by encouraging every effort directed towards the preservation of the monuments of the ancient culture and literature of Kashmir, worthily continues the best traditions of the rule of His Highness the late Mahārāja Ranbir Singh. Under the presidency of His Highness Rāja Amar Singh, the Kashmir State Council sanctioned a liberal grant towards the publication of the Rājatarāṅgini. This has made it possible for me to bring out the present Edition in a form which, I hope, will not be found unworthy of the distinguished patronage it has received. By a further grant which the State Council was pleased to sanction at the proposal of His Highness Rāja Amar Singh, I was enabled to undertake during the Summer vacation of 1891 an archaeological tour in the Eastern part of the valley of the Kashmir and in the adjoining alpine districts, and to collect, partly by means of excavations, fresh materials for the study of the antiquities of the country. These I hope to utilize in the second Volume of the present work.

My thanks are due to Colonel W. F. Prideaux, B.O.S.C., Resident in Kashmir, for having recommended my work for the patronage of the State Council. Himself a scholar deeply interested in the History and Geography of the East, he has never failed to accord me his generous support and aid in all matters affecting the progress of my researches in Kashmir.

The late Lieutenant-Governor of the Punjab, Sir James Lyall, G.C.I.E., K.C.S.I., at the recommendation of the Director of Public Instruction, J. Sime, Esq., LL.D., was pleased to aid this publication by a liberal subscription for which I offer my grateful acknowledgment.

For the drawing reproduced in the *Vignette* of the title page, I am indebted to my friend Fred H. Andrews, Esq., Vice-Principal of the Lahore School of Arts, who gave me his valuable help during part of last year's archaeological tour in Kashmir. Mr. Andrews' drawing shows the temple of *Mārtand*, famous in the Annals of Kashmir, as we saw it in its present state of ruin.

I must lastly thank the Superintendent of the Education Society's Press for his ready assistance in all matters relating to the typography of the Volume. It will be due largely to his care if the number of misprints is not found so large as might have been anticipated from the difficulties under which the reading of the proofs had sometimes to be carried on.

1. At the time that these pages are passing through the press news reaches me that this most learned and amiable of all Kashmirian scholars has fallen a victim to the epidemic now raging in the Valley. By the death of Pandit Damodar who is scholarly acquirements and poetic gifts was facile princeps among the Pandits of Srinagar, Sanskrit learning in Kashmir has suffered a service loss. My lamented friend had set himself the task of continuing the Rajatarangini from the time of Akbar to the present date, and from what I had seen of the parts composed I may say that had he been spared to complete it, his work would have shown that Kalhana could have found for generations past no worthier successor.

I hope to give in the second Volume of this Edition exegetical notes on the text of the Rājatarāṅgiṇi with a running commentary on those points of Kalhaṇa's narrative which are of interest for the history, archaeology and topography of Kashmir. It will also contain an introduction to the work, complete indices and, if possible, a map showing the ancient geography of the country as ascertained from the Rājatarāṅgiṇi and other Kashmirian texts. The second Volume will be published as soon as the scanty leisure I can spare from teaching and office duties will permit me to complete the arrangement of the materials which I have collected during the last four year.

M. A. STEIN

SENATE HALL,
LAHORE :
June 7th, 1892.

LIST OF ABBREVIATIONS

A = *Rājānaka Ratnakaṇṭha's codex.*

A₁ = *Rājānaka Ratnakaṇṭha's own handwriting.*

A₂, A₃, A₄, A₅ = *Later annotators of Rājānaka Ratnakaṇṭha's codex (see Preface, pp.x.—xii.).*

R = *MS. of P. Rāzdān Balabhadra.*

G = *MS. of P. Govind Kaul.*

C = *Calcutta Edition, 1835.*

P = *Paris Edition, 1840.*

Edd. = *Calcutta and Paris Editions.*

corr. = *corrected.*

cf. = *compare.*

N.B.—*The figures preceded by C., shown at the foot of the pages, refer to the verse numbers as marked on the margin of the Calcutta Edition.*

राजतरङ्गिणी ।

॥ प्रथमस्तरङ्गः ॥

ॐ स्वस्ति ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

भूषाभोगिर्गणारत्नरोचिःसिचर्यचारवे । नमः प्रलीनमुक्ताय हर्कल्पमहीचरे ॥१॥
 भालं वक्रिशिखाङ्गितं दधर्दधिभोत्रं बहन्संभृतक्रीडस्तुण्डलिङ्गुम्भितं जलधिर्जम्बावाचकण्ठप्लविः ।
 बक्षो विभ्रदहीनकञ्चुर्कथितं बद्धाङ्गनार्थस्य यो भागः पुंगवलक्ष्मणोस्तु यद्यत्ते वामोद्य वा दक्षिणः ॥१॥
 बन्धाः कोपि घृथास्यन्दास्कन्दी स सुकथेर्गुणः । येनायांति यद्वाःकायः स्वैर्यै स्वस्य परस्य च ॥३॥
 कोन्यः कालमतिक्रान्तं नेतुं प्रत्यक्षतां क्षमः । कविप्रजापतींस्त्वय्यक्ता रम्यनिर्माणद्यालिनः ॥४॥
 न पर्येस्त्वर्षसंवेद्यान्भावान्प्रतिभया यदि । तदन्यद्विष्यदृष्टिष्वे किमिव ज्ञापकं कवेः ॥५॥ 5
 कथावैश्यानुरोधेन वैशिव्येप्यप्रपञ्चिते । तद्वन्न किंचिदस्येव वस्तु यस्मीतये सताम् ॥६॥
 ज्ञाप्यः स एव गुणवाजागद्विषयविकृता । भूतार्थकथने यस्य श्येयस्येव सरस्वती ॥७॥
 पूर्वैर्बद्धं कथावस्तु मयि भूयो निबध्नति । प्रयोजनमनाकर्ण्य वैमुख्यं नोतिं सताम् ॥८॥
 हृष्टं हृष्टं नृपोदन्तं बद्धा प्रमयमीयुषाम् । अर्वाकालभवेर्वातो यत्प्रबन्धेपु पुर्यते ॥९॥
 दाशयं कियदिदं तस्मादस्मिन्भूतार्थवर्णने । सर्वप्रकारं स्खलिते योजनाय मनोधमः ॥१०॥ युगलकम् ॥ 10
 विस्तीर्णाः प्रथमे भन्धाः स्मृत्यै संक्षिपतो वचः । सुन्नतस्य प्रबन्धेन त्रिधा राजकथाभयाः ॥११॥
 या प्रथामगमधैति सापि वाच्यप्रकाशने । पाठवं दुष्टवैदुष्यतीव्रा सुन्नतभारती ॥१२॥
 केनाप्यनबधानेन कविकर्मणि सत्यपि । अंशोपि नास्ति निर्दोषः क्षेमिन्द्रस्य नृपाबलौ ॥१३॥
 दृग्गोचरं पूर्वैस्त्वृत्तयन्था राजकथाभयाः । मम स्वेकादश गता ङ्गत् नीलमुनेरपि ॥१४॥
 दृष्टैश्च पूर्वभूमर्तृप्रतिष्ठावस्तुशासनैः । प्रशस्तिपदैः शास्त्रैश्च शान्तोशेषभ्रमरुमः ॥१५॥ 15
 हापञ्चाशावमाज्ञायथंशायात्तास्मरभृषुपान् । तेभ्यो नीलमतावृष्टं गोनन्दादिचतुष्टयम् ॥१६॥
 बद्धा द्वादशभिर्धन्यसहसैः पार्थिवाबलिः । प्राकृद्दामतिना येनं हेलाराजंदिजन्मना ॥१७॥

१. 1) The aksharas मिक written at the end of the first line in A₁ have been destroyed in binding; G and Edd. read as above; R भूषाहीनकथाः, afterwards corrected as above.—2) A₁ gloss वज.—3) हर् being effaced at the end of the second line, has been supplemented by A₄. २. 1) A₄ gloss अभिश्चास्य कुङ्कुमं च.—2) These three aksharas being faintly visible in the handwriting of A₁ have been repeated by A₄.—3) A₁ gloss सवः कुण्डलं च.—4) A₁ gloss विषं; A₄ gloss विषं कुङ्कुमं.—5) A₁ कञ्चुकि०; F smeared over. ३. 1) Thus corrected by A₁ or later hand from वेव; G and R वेना०. 4. 1) The aksharas जगप effaced in A. ७. 1) A₃ gloss वृद्ध. १६. 1) A₁ gloss कचवः. १७. 1) Thus corrected by A₁ from A₁ वैर्षा भृषाबलिः; पार्थिवाबलिः also in G R.—2) To this word, marked by brackets in A, seems to refer a much effaced gloss or *varia lectio* written by A₂ or A₃ in the margin, looking like कञ्जु (?). 3) The akshara ह्य written at the beginning of a line has become unreadable; हेलाराजंदि repeated in margin by A₄.

- तन्मनं पूर्वमिहिरो वृद्धाशोकादिपूर्वगान् । अथै लवादीवृपतीन्स्वस्मिन्मन्ये न्यदर्शयत् ॥१८॥ युगलकम् ॥
 येप्यशोकादयः पञ्च श्रीच्छेविह्लाकारोब्रवीत् । तान्द्रापञ्चाशतो मध्याच्छ्लोकस्तस्य तथा वयम् ॥१९॥
- 20 आशोकादभिमन्योर्ये प्रोक्ताः पञ्च महीभुजः । ते द्वापञ्चाशतौ मध्यादेव लम्बाः पुरातनैः ॥२०॥
 इयं नृपाणामुक्तासे ह्यसे वा देशकालयोः । मैषज्यभूतसंवादिकथा युक्तोपयुज्यते ॥२१॥
 संक्रान्तप्राक्तनानन्तव्यवहारः सूचेतसः । कस्येदृशो न संदर्भो यदि वा हृदयंगमः ॥२२॥
 क्षणभङ्गिनि जन्तूनां स्फुरिते परिचिन्तिते । मूर्धाभिवेकः शान्तस्य रसस्यात्र विचार्यताम् ॥२३॥
 तदमन्दरसस्यन्दसुन्दरेयं निपीयताम् । भ्रात्रशुक्तिपुष्टैः स्पष्टमङ्ग राजतरङ्गिणी ॥२४॥
- 25, पुरा सतीसरः कल्पारम्भालम्भृति भूरभूत् । कुक्षौ हिमाद्रेरर्षोभिः पूर्णा मन्वन्तराणि षट् ॥२५॥
 अथ वैत्रस्त्रतीयेस्मिन्नाभे मन्वन्तरे सुरान् । बुह्निगोपेन्द्ररुद्रादीनवतार्य प्रजासृज्या ॥२६॥
 कर्ष्यपेन तदन्तःस्थं घातयित्वा जलोद्भवम् । निर्भमे तत्सरो भूमौ कर्दमीरा इति मण्डलम् ॥२७॥ युगलकम् ॥
 उग्रद्वैतस्तनिःश्वन्ददण्डकुण्डातपत्रिणा । यत्सर्वनागाधीशेन नीलिनं परिपालयते ॥२८॥
 गुहोन्मुखी नागमुखापीतभूरिपया रुचिम् । गौरी यत्र वितस्तास्वं यातापुञ्जानि नोचिताम् ॥२९॥
- 30 शङ्खपद्ममुखैर्नैर्नारत्नारत्नभासिभिः । नगरं धनदस्येव निधिभिर्वैक्षिष्यते ॥३०॥
 यत्तार्दथभैत्या प्राप्तानां नागानां गुप्तये ध्रुवम् । प्रसारितभुजं पृष्ठे शैलप्राकारलीलाया ॥३१॥
 भुक्तिमुक्तिफलप्राप्तिः काष्ठरूपमुपापत्तिम् । पापसूदनतीर्थान्तर्गत्र्यं संपृशतां भवेत् ॥३२॥
 संध्यादेवी' जलं यस्मिन्ध्वंसे निःसलिले गिरौ । दर्शनं पुण्यपापानामन्वयव्यतिरेकयोः ॥३३॥
 स्वयंभूर्भुजं हुनभुर्भुवो गर्भत्समुन्मिषन् । जुद्धतां प्रतिगृह्णाति ज्वालाभुजवनेर्हविः ॥३४॥
- 35 देवी भेङ्गिरीः शुक्ले गङ्गोद्भेदशुचौ स्वयम् । सरोन्तर्द्दृश्यते यत्र हंसरुपां सरस्वती ॥३५॥
 नन्दिक्षेत्रं हरावाप्तप्रासादे बुधरार्पितः । अद्यापि यत्र व्यज्यन्ते पूजाचन्दनविन्दवः ॥३६॥
 आलोक्य शारदां' देवीं यत्र संप्राप्यते क्षणात् । तरङ्गिणी मधुमती वाणी च कत्रिसेवित ॥३७॥

१८. १) पूर्व of A₁ has been struck out and षट् written above by A₂; षट् also in G R.—) Thus A₁ some of the letters having become faint, A₂ (?) has written in margin पूर्वमान् ; A₄ adds the gloss असोकादीनां पूर्वमान्. १९. १) च्छ corrected by A₁; original reading, smeared over, perhaps श. २०. १) A₂ marginal gloss स्मिन्मन्ये. सकारात् असोकात् आ असोकाभिमन्योश्च ये षट् राजानः उक्ताः.—) Thus A₁; G R Edd. read 'यतः. २२. १) सु of A₁ corrected by a later hand into स; G R read सु. २६. १) A₁ निःश्वन्द—) A₂ gloss in margin विरारिप्रयदियेन नीलनायेन विरिनाग इति प्रसिद्धेन; A₄ interlinear gloss विरानागियेन. २९. १) The following gloss has been written in margin by A₂ in red ink and partly retraced by the same hand in black ink. Words shown in brackets, having now become illegible in A₁, have been restored from copy in R: शुशोन्मुखी कुमारसमुखी कन्तराणि मुखी च नागमुखापीतभूरिपया: [नागमुखेन यत्र-वनेन आपानं भूरि]पयः पुष्पे यस्याः सा । नागानां मुखेन आपीतं भूरि पयो यस्याः यथा वा गौरीं पार्वतीं त्रिन[स्तार्वं] यातापि जषिष्यतां रुचिम् इच्छाः मोक्षानि न स्वजति स्वर्ग[विश्वे. .]शिकां नात्य[जषि]र्ययः गौरीस्कोषितां रुचिं शुशोन्मुखीत्या[शिकां] वित[स्तार्वे] वि न स्वजति त[त्रा]पि तत्करप.... ३२. १) A₂ adds between the lines the gloss क्रपदेन्द्रे and in margin कौडहिरयामे कौडहाडा-क्यविषये. ३३. १) A₂ gloss युननामविषये हेतुलप्राप्तसमीपस्थले.—) Thus A₁; corrected by A₂ into हुत्ते which has been copied in G and R.—) A₂ gloss (smeared over) नीलनिर इति प्रसिद्धे. ३४. १) A₂ gloss क्रमरा[व्ये] लैम् दति प्रसिद्धः; A₄ adds क्रमराज क्रमराज्याख्ये विषये.—) सु supplied between the lines by A₃. ३५. १) A₂ marginal gloss आत् आदृ इति प्रसिद्धा.—) A₄ gloss हंसवागीश्वरी. ३६. १) A₂ gloss नत्नामपाने. ३७. १) A₂ marginal gloss श्रीलौके हरेत् इति प्रसिद्धे स्थाने इरहेताः-वर्षंनिनि.

चक्रभृदिजयेशादिकेश्वेशानभूषिते । तिलांशोपि न यत्रास्ति पृथ्व्यास्तीर्थैर्बहिष्कृतः ॥३८॥
 त्रिजीयते पुण्यं बलैर्बलैर्युक्तं न शास्त्रिणां । परलोकात्ततो भीतिर्यस्मिन्नियसतां परम् ॥३९॥
 सोष्मकानगृहाः शीते स्वस्थतीरास्पदा रथे । यादोविरहिता यत्र निम्नगा निरुपद्रवाः ॥४०॥ 40
 असन्तापार्हतां जानन्नयत्र चित्रां विनिर्मिते । गौरवादेव तिग्मांशुर्धसे धीमेप्यतीव्रताम् ॥४१॥
 विद्यावेशमानि नुद्धानि कुडुमं सहिमं पयः । ब्राभेतिं यत्र सामान्यमस्ति विदिवदुलेभम् ॥४२॥
 त्रिलोक्यां रत्नसूः श्रग्या तस्यां धनपतेर्हरित् । तत्र गौरीगुरुः शैलो यस्मिन्नपि मण्डलम् ॥४३॥
 तत्र कौरवकौन्तेयसमकालभवान्कलौ । आ गोनन्दात्स्मरन्ति स्म न ह्यपञ्चाशतं नृपान् ॥४४॥
 तस्मिन्काले भुवं तेषां कुकृतैः काश्यपीभुजाम् । कर्तारः कीर्तिकायस्य नामूवन्कविविधसः ॥४५॥ 45
 भुजवनंतरुच्छायां येषां निपेद्य महौजसां जलधिरशाना मेदिन्यासीदसायकुतोभया ।
 स्मृतिमपि न ते यान्ति दमापा विना यदनुग्रहं प्रकृतिमहते कुर्मस्तस्मै नमः कविकर्मणे ॥४६॥
 येष्यासाक्षिभक्तुम्भशायितपदां येषि भियं लेभिरे येषामप्यवसन्पुरा युवतयो गेहेष्वहधन्त्रिकाः ।
 तांल्लोक्यमथैति लोकतिलकान्स्वमेप्यजातानिव भ्रातः सत्कविकृत्य किं स्तुतिशतैरेणं जगत्त्वां विना ॥४७॥
 अष्टषष्ट्यधिकामन्दशतशतविंशति नृपाः । अभीपलस्ते कश्मीरान्गोनन्दाद्याः कलौ युगे ॥४८॥
 भारतं ह्यपरान्तेभूद्भारतेयेति विमोहिताः । केचिदेता मृषा तेषां कालसख्यां प्रचक्रिरे ॥४९॥ कुर्मम् ॥
 लभ्यापित्यसख्यानां वर्षानसख्याय भुभुजाम् । भुक्तात्कालात्कलेः शेषो नास्त्येवं तद्विर्वाजितान् ॥५०॥ 50
 शतेषु षट्शु सार्धेषु त्र्यधिकेषु च भूतले । कलेर्गतेषु वर्षाणामभुवन्कुरापण्डवाः ॥५१॥
 लौकिकेन्द्रे चतुर्विंशो शककालस्य सांप्रतम् । सप्तत्याभ्यधिकं यातं सहस्रं परिवत्सराः ॥५२॥
 प्रायस्तृतीयगोनन्दादारभ्य शरदां तदां । द्वे सहस्रे गते त्रिशदधिकं च शतत्रयम् ॥५३॥
 वर्षाणां हादशशती षष्टिः षड्भिश्च संयुता । भुभुजां कालसख्यायां तद्वापञ्चाशतो मना ॥५४॥
 कक्षादृशं शतेनाद्वैर्यात्क्षु चित्रशिलण्डिषु । तद्यारे' संहिताकारैरेवं दत्तोत्र निर्णयः ॥५५॥ 55

३८ १) A₂ gloss चक्रभृत् केशव चक्रभर इति प्रसिद्ध विजयेषा ईशान विश्वधामो इति प्रसिद्ध ३९ १) Thus corrected by A, from A, मुदृष्ट, G and R read पुण्य, the latter with the १ / मोक्ष' ४० १) Thus emended in G, A R सुप्य' ४१ १) A₁ असन्तापहता corrected in-margin by A₂ as above — ४२ १) A₂ gloss कश्यपेन ४२ १) A₂ adds a gloss in margin which has partially become effaced; words in brackets supplemented from copy in R [विद्या]दिक हा[सापये]न इत्येत[द्व्यज्ज]तं [विदिवेपि] दुर्लभं [स] न यत्र कश्मीरगङ्गते [स]ान्य साधारणमस्ति सर्वगतोपगोय तुलभमिति यावत् [विद्या]दिक अनुग्रह अशुद्धकृष्ट यत्रास्ति [विदिवेपि] दुर्लभस्था[ह]न्यत्र साधारणं नास्तीति व्याख्याकरणेन । यत्रासापान्य मिति पाठान्तर यद्यपि सङ्गच्छत इव तथापि नैतस्समीर्षानम् । छन्दोभङ्गापात्तात् अनुग्रहे हि सर्वेषामेषु पश्यमा[श्रयस्य] लघुनयैव सर्वत्र बर्हिनात् । यदुक्तं पञ्च[म]लत्रु सर्वत्र इत्यारि[४३ १) G has the reading ३ in margin. ४४ १) A₁ had आनन्दात्, गो supplemented by A₂, A₂ adds a gloss in margin which has become partially effaced (words in brackets from R) आ गोनन्दात् इति गोनन्दात् आ नृषी[गो]नन्द बर्ज[यि]स्था आशिमोन्मया[र]य[अ]न्ये क[व]यो न स्वर[ान्त] स्त अस्मादि . . . ४५ १) Thus A₁, corrected by a later hand into कुकृत्यै which reading is found also into G and R — ४६ १) A₂ gloss राता ४६ १) A has युजतलवन, with figures indicating transposition, written by an old hand, G and R read as above ४७ १) A₁ writes शर above परा शर smeared over by later hand — ४८ १) A₁ in margin सर्वोप्य', R सर्वो by another hand. ४९ १) A₂ gloss अन्यतम कुर्ममाह — ५० १) A₂ gloss ह्यपञ्चाशतसहस्रया ५१ १) A₂ gloss युद्ध — ५२ १) A₁ wrote first त्वा but altered thereafter as above ५३ १) A₂ marginal gloss त्रिपञ्चाशदधिकं वर्षातपुद्ग कलियुगस्य गते इत्यर्थ ५२ १) A₂ marginal gloss अथ त्रयसिंहसमे ५३ १) A₂ तथा ५५ १) A₁ तद्यारे, corrected by A₂ into तद्यारे and explained by marginal gloss तेषा अरे. (The mistake of A₁ is due to the resemblance of Śārada t and z)

- आसन्मघाच्च मुनयः शासति पृथ्वीं युधिष्ठिरे नृपतौ । पद्दहिकपम्बहियुतः शककालस्तस्य राज्यस्य ॥५९॥
 कश्मीरिन्द्रः स गोनन्दो बेल्लद्रङ्गादुगुलया । दिशा कैलासहासिन्या प्रतापी पर्युपास्यत ॥५७॥
 विहाय देहं शोणहोषिषाशेषभयादिब । भूर्गाहरमतरङ्गाङ्गे भेजे तस्य भुजे स्थितम् ॥५८॥
 साहायकार्यमाङ्गो जरासन्धिन बन्धुना । स संदरोध कंसारेर्मुयुरां शृषुभिर्बलैः ॥५९॥
- 60 तेनोपकूलं कालिन्ध्याः स्कान्दावारं निबधता । यादवीहसितैः सार्धं योधानां मीलितं वशः ॥६०॥
 एकदा सर्वतो भग्नाः स्वसेनास्त्रानुमुद्यतः । तं संदरोध योद्धारं संगरे लाङ्गलध्वजः ॥६१॥
 तयोस्तुल्यौजसीर्भुजे चिराय करवर्तिनी । मन्त्रौ विजयसंदेहे किं जयकर्मजयभियः ॥६२॥
 अथ शास्त्रक्षतैरङ्कैरालिलिङ्ग रणाङ्गने । भुवं काश्मीरिक्तो राजा यादवस्तु जयभियम् ॥६३॥
 गतिं पवीरद्वलभं तस्मिन्वक्षत्रिये गते । श्रीमान्दामोदरो नाम तत्स्वरुभूत क्षितिम् ॥६४॥
- 65 भोगयोगोर्जितं राज्यं प्राग्गवानपि भूषति । ध्यायन्पितृवधं मानी नोपलेभे स निर्दुर्मति ॥६५॥
 अघोपसिन्धु गान्धारिः सज्जे कन्यास्वयंवरे । निमन्त्र्य शुभावांतीताम्बवृष्णीन्दर्पोष्णदोर्भुम् ॥६६॥
 ततस्तस्यातिसंरम्भात्तानदुरस्थितान्प्रति । यात्राभूज्जुजिनीवाजिरेणुपस्तनभस्तला ॥६७॥
 तदाहवे विवाहोक्ता निप्रति स्म पतिवरा । आसीत्तु सुपुरन्धीणां गान्धारिणु स्वयंवराः ॥६८॥
 तरांक्रान्ताद्यहश्चक्रः स चक्रानुपसंगरे । चक्रधाराध्वना धीरश्चक्रवर्ती दिवं ययौ ॥६९॥
- 70 अन्तर्वर्ती तस्य पत्नी तदा यदुकुलोद्भवः । राज्ये यशोवर्ती नाम द्विजैः कृष्णोभ्येवेचयत् ॥७०॥
 तस्मिन्काले स्वसविमान्साद्यसाग्निम्यवीवरत्नं । इमं वैरागिकं शोकमुदीर्य मधुसूदनम् ॥७१॥
 कश्मीराः पार्वती तत्र राजा श्रेयो हरंशङ्गः । नावशेयः स बुद्धोपि विदुषां भूतिमिच्छता ॥७२॥
 पुंसां निर्गौरवा भोज्ये इव याः स्त्रीजने वृदाः । प्रजानां मातरं तास्तामपहयन्देवतामिव ॥७३॥
 अथ धैजनेन मासि सा देवी दिव्यलक्षणम् । निर्दग्धस्यान्वयतरोरङ्कुरं ह्युपे स्रतम् ॥७४॥
- 75 तस्य राज्याभियेकादिविधिभिः सह संभृताः । द्विजैर्निरवर्धयन्त जातकर्मादिकाः क्रियाः ॥७५॥
 स मरेन्द्रभिया सार्धं लम्बवान्बालभूपतिः । नाम गोनन्द इत्येवं नमा वैतामहं क्रमात् ॥७६॥
 आस्तां बालस्य संनडे हे धाम्नी तस्य वृद्धये । एकां पयःप्रसविणीं सर्वसंप्रसवः परां ॥७७॥

५६. ') See *Brihat Samhitā* XIII. 3.—A₂ marginal gloss रत्नकोशाद्ये च्योतिर्वन्त्ये एषा आर्या । यस्वारमानीव रत्नमना
 विहितं श्रीपतिना.—In A a later hand, not met with elsewhere, adds in margin a gloss which has faded in parts (words in
 brackets supplied from R) : भासम्पपास्विति एकैकस्मिन्प्रत्यये घातं घातं चरितं वर्षापाविति वचनान् तस्मन्ने मयास्वव-
 यान्तास्ववर्षीणां कश्मीरक्षितिप्रसिद्धलौकिकसंघर्षपरिज्ञानार्थमेतदुक्तमन्वयमप्येषीशानीतम् । पद्दहिकेति तस्य राज्यस्य युधिष्ठिरी-
 वराजस्य यः शककालः पूर्वोक्तः शतेषु पद्दहसु सार्धंभिव्यापिकः विपश्चाद्यद्यधिक्रम्यघातः(रूपः स) पद्दहिकपम्बहियुतः २५२६ एता[व]ता
 वर्षवृत्तेन युतः योगिकगुण[प्रत्यय] भवति ३२७१ अर्धं शककालो वर्तमानशककालो भवति इत्यम्बाहातः) गणितस्यवहारार्थं लौकिकः
 शककालः शालिवाहनीयः भवति इत्यर्थः ३२७९ एतावत्परिमिते कलियुगात्पद्दहवृत्ते यान्ते शालिवाहनीयुधिर्यर्थः तदुक्तं ब्रह्मसिद्धान्ते । कल्प-
 परार्थं मयाः पद्दह तस्वाम्बाध्यक्षु[द्वयं वि]पनम् चीपि कृषारीणि युगयोगेकगु[प्राः शक]मृपाम्बेष्वा इति १०. ') A₁ writes in place of
 the last three *aksharas* व... ; A₂ has filled up the lacuna with हसितैः, striking out व. ६२. ') Thus A₁; A₂ reads
 वरपत्न्यम् ; G and R follow A₁. ६३. ') Thus corrected by A₁ from रक्ते. ६६. ') Thus corrected by A₁ from A₂
 पुष्पका. ६८. ') Doubtful. Thus A₁; A₂ reads विप्रते, also copied in R; G has विप्रति. (९. ') Thus A₁; A₂
 तथा.—') Thus corrected by A₁; A₂ reads चक्र सचक्रा. ७०. ') Thus A₁; A₂ वयोवर्ती. ७१. ') Thus
 corrected by A₁ from A स्वसिवा.—') A₂ gloss रामयामस. ७२. ') Thus corrected by A₁ from A₂ रत्नं पर्वती.—') A
 later hand (perhaps A₂) in margin शेषविधवांशङ्गः.—') A₁ in margin स्वात्मने. ७४. ') A₁ gloss अघोपवी.
 ७७. ') A₁ gloss वचनता.—') A₂ reads प्रसविनी.—') A₂ has the marginal gloss मुनिः below which वयोवती ११ written,
 perhaps, by the same hand.

तस्यावन्वयप्रसादर्थं रक्षन्तः पितृमन्त्रिणः । पार्श्वेभ्यो द्दुर्विन्तमनिमित्तस्मिन्नेव्यपि ॥७८॥
 अबुद्धानुनिष्ठन्तस्तस्याद्यत्वं शिशोर्वचः । कृतागसमिवात्मानममन्यन्नाधिकारिणः ॥७९॥
 पितुः सिंहासनं तेन क्रामता वालभूभुजा । नोत्कण्ठा पादपीठस्य लम्बमानाङ्घ्रिणा हता ॥८०॥ 80
 तं चामरमरुहलालकाकपक्षं नृपासने । विधाय मन्त्रिणोऽशुश्रूषप्रजानां धर्मसंशयम् ॥८१॥
 इति काउमीरिका राजा वर्तमानः स शैशवे । साहायक्राय समरे न निन्धे कुरुपाण्डवैः ॥८२॥
 आस्रायभङ्गाधिनेष्टनामकृत्यास्ततः परम् । पञ्चविंशान्महीपाला मया विस्मृतिसागरे ॥८३॥
 अयाभवद्दृष्ट्वा नाम भूपालो भूमिभूषणम् । वेल्लद्यशोदुगुलायाः प्रीतिपात्रं जयभयः ॥८४॥
 यस्य सेनानिन्देन जगदौचिग्रदायिना । निन्धरे वैरिणधिवं दीर्घनिद्राविधेयताम् ॥८५॥ 85
 तेन बोडशभिल्लैर्द्विहीनामहमवेदमनाम् । कोटिं निष्पाद्य नगरं लोलैर्निरमीयत ॥८६॥
 दस्त्वापहारं लेदुर्यां लेवारं द्विजपर्वदे । स धामनिन्धशौर्यश्रीरासरोह महाभुजः ॥८७॥
 कुशेशयाक्षस्तपुत्रः प्रतापकुशलः कुशः । कुरुहारंपहारस्य दाताभुक्तवनन्तरम् ॥८८॥
 ततस्तस्य सुतः प्राप रिपुनागकुलान्तकः । धुर्यः शौर्यभयः श्रीमान्खगेन्द्रः पार्थिवेन्द्रताम् ॥८९॥
 स खागिखानमुषयोः कर्ता मुख्यतपहारयोः । हरहाससितैः कृत्यैः क्रीतांलोकान्कमद्ययौ ॥९०॥ 90
 अनर्धमहिमा दीर्घमघत्रत्तावहिष्कृतः । अथ साध्वर्थचर्योभूत्सुंन्द्रस्तस्सुतो नृपः ॥९१॥
 शतमन्युः शान्तमन्योर्गोत्रभिन्नोत्ररक्षिणः । लेभे यस्य सुरेन्द्रस्य सुरेन्द्रे नोपमानताम् ॥९२॥
 दरुंद्देशान्तिके कृत्वा सौरकाख्यं स पत्तनम् । श्रीमान्विहारं विदधे नरेन्द्रभवनाभिधम् ॥९३॥
 तेन स्वमण्डलेखण्डयशासा पुण्यकर्मणा । विहारः सुकृतोदारो निमित्तः सौरसाम्भिधः ॥९४॥
 तस्मिन्निःसंतनो राक्षि प्रशान्तेन्यकुलोद्भवः । बभार गोधरो नाम समृधत्परा धराम् ॥९५॥ 95
 गोधराहस्तित्वालाख्यममहारमुदारधीः । स पदाय द्विजन्मभ्यः पुण्यकर्मा दिवं ययौ ॥९६॥
 तस्य स्तुतः सुवर्णाख्यस्ततोभूत्स्वर्णशोधिनाम् । सुवर्णमणिकुन्द्यायाः करालं यः पर्वतकः ॥९७॥
 तस्सुवर्जनाकां नाम प्रजानां जनकोपमः । विहारमपहारं च जालीराख्यं च निधेम ॥९८॥
 शचीनरस्तस्य स्तुतः क्षितिं क्षितिशचीपतिः । ततः श्रीमान्कमाशीलो ररक्षक्षनशाननः ॥९९॥
 राजामहारयोः कर्ता शमाङ्गासाशानारयोः । सोभूदपुत्रः सुत्रामविष्टराधसमाभयो ॥१००॥ 100

७९. ¹) A₃ अबुद्धमनु. —²) A₃ gloss मन्त्रिण . ८१. ¹) A₁ adds the following notes in the margin: हापञ्चाहात्रपमयात् अस्माकं पञ्चविंशान्मया विस्मृता अन्येषां तु हापञ्चासि नृपा । यत्पुत्रमुक्तं अगोत्रान्शास्तरन्ति स्य न हापञ्चासत् नृपानिति ॥ and हापञ्चासतो मयास्वसावद्य नृपा अस्मान्निर्दिष्टाः । पञ्चविंशान्मया विस्मृता इत्यन्वयः न प्राप्तः । न च अगोत्रान्शास्तरः बालगो-
 न्दान्ताः अस्वारः पूर्वं वणिताः । लघुनृपासाख्यं शचीनान्ता अष्टौ वणिता । ततः अथावहशोकाख्य इत्यादिना अशोकाहारस्य
 अभिगन्तुपर्यन्तं पञ्च नृपा वर्णविषयते (sic) । एवं समावद्य नृपा प्रन्यान्तान्शचीस्य वणिता । अशोकाद्यं पञ्चविंशतिवस्त्वता एव ॥ एवं
 सर्वं हापञ्चासति नृपाः ॥ ८१. ¹) A₁ marginal gloss चतुरस्रावितिहसगृह नमरावित्यर्थः. —²) A gloss below this word has
 been smeared over with yellow paint; it appears to be लो-ब (Lolab). ८८. ¹) Thus corrected by A₁ from A₂,
 'दावाकभः' ; 'बास' also in G and R. —²) An old gloss, apparently गङ्ग ('), has been smeared over with yellow paint;
 A₁ adds कुल. ९२. ¹) Thus corrected by A₂ from A₁, तस्य. —²) A₁ in margin न सुरेन्द्र. समानताय. ९७. ¹) A₁ reads
 सौर. ९९. ¹) A₁ has the glosses गोधरं and अस्तीहन्. ९७. ¹) A₁ gloss in margin स्वकवच नाशो, smeared over
 and repeated between the lines by A₄. —²) A₂ gloss आध्वने. १००. ¹) This word has been left out by A₁ and
 supplied by A₄. —²) A₁ writes the glosses चाङ्गस and चार over older glosses, apparently by A₂, which have been
 smeared over with yellow paint; the older glosses which can be traced only in single letters, seem to have been
 identical with those written above them by A₄. R has the glosses चाङ्गस and चार (sic). A₁ puts a small *danda*
 after शमाङ्गासा, indicating the division of words.

- प्रयौवः शुकुनेस्तस्य भूपतेः प्रपितृव्यजः । अथावहदशोकाख्यः सत्यसंधो वसुंधराम् ॥१०१॥
 यः शान्तवृजिनो राजा प्रपन्नो जिनशासनम् । शुष्कलेत्रव्रितस्तात्री तस्तार स्तूपमण्डलैः ॥१०२॥
 धर्मारण्यविहारान्तर्व्रितस्तात्रपुरेभवत् । यस्कृतं चैत्यमुत्सेधावधिप्राप्त्यक्षमेक्षणम् ॥१०३॥
 स षण्णवत्या गेहानां लक्षैर्लक्ष्मीसमुज्ज्वलैः । गरीयसीं पुरीं श्रीमांश्रके श्रीनगरीं नृपः ॥१०४॥
- 105 जीर्णो श्रीविजयेशस्य विनिवार्यैः स्रष्टामयम् । निष्कल्मषेणादममयः प्राकारो येन कारितः ॥१०५॥
 सभायां विजयेशस्य समीपे च विनिर्ममे । शान्तावसादः प्रासादावशोकेश्वरसंज्ञितौ ॥१०६॥
 म्लेच्छैः संच्छादिते देशे स तदुच्छिन्तये नृपः । तपःसंनोषिताक्षेभे भूतेशास्त्रकृती स्रुतम् ॥१०७॥
 सोथ भूज्जलौकीभूङ्गलोकस्रुतनायकः । यो यशःस्रुधयां शुद्धं व्यधाद्भ्राण्डमण्डलम् ॥१०८॥
 यस्य दिव्यप्रभावस्य कथाः श्रुतिपथं गताः । आश्चर्याचार्यतां यान्ति नित्यं शुभवामपि ॥१०९॥
- 110 'कोटिवेधिनं सिद्धे हि स रसे हाटकार्पणैः । आसीत्सुधिरतां हतुं हेमण्डल्यं भुवं क्षमः ॥११०॥
 संस्तम्भ्याम्भः प्रविष्टेन तेन नागसरोन्तरम् । तारुण्यं फणिकन्यानां मिन्ये संभोगमभ्यताम् ॥१११॥
 तत्कालप्रबलप्रेङ्खौद्धवादिसमूहजित् । अवधूतोभवत्सिद्धस्तस्य ज्ञानोपदेशकृत् ॥११२॥
 विजयेश्वरनन्दीशोक्षेत्रजयेशेष्टापूजने । तस्य सत्यगिरो राज्ञः प्रतिज्ञा सर्वदाभवत् ॥११३॥
 मामे मामे स्थितैरधैर्धावनं प्रतिषिद्धवान् । स्वेनावहत्सं सततं नागः कोपि हृदयसा ॥११४॥
- 115 स हृदयस्रुधान्म्लेच्छाभिर्धियाखर्कविक्रमः । जिगाय जैत्रयात्राभिर्महीमर्षैवमेखलाम् ॥११५॥
 ते यत्रोज्ज्वलितस्तैन म्लेच्छाश्चादितमण्डलाः । स्थानमुज्ज्वलितडिम्बं तज्जनैरद्यापि गद्यते ॥११६॥
 जित्वोर्षीं कन्यकुन्जायां तन्नस्य सं न्यवेशयत् । यातुर्वर्ष्ये निजे देशे धर्म्यीथ व्यवहारिणः ॥११७॥
 यथावद्वृद्धिमप्राप्तं व्यवहारधनादिभिः । सामान्यदेशपद्राज्यं तावदस्मिन्दि मण्डले ॥११८॥
 धर्माध्यक्षो धनाध्यक्षः कोशाध्यक्षश्चमूपतिः । दूतः पुरोधो दैवज्ञः सप्त प्रकृतयोभवन् ॥११९॥ युगलकम् ॥
- 120 कर्मस्थानानि धर्म्याणि तेनाष्टादश कुर्वता । ततः प्रभृति भूपेन कृता यौधिष्ठिरी स्थितिः ॥१२०॥
 स विक्रमप्रभावाभ्यां समुपार्जिताया भिया । विदधे वारवाकां दीनपशरानुवमपीः ॥१२१॥
 दारादिषु प्रदेशेषु प्रभावोपान्युदप्रया । ईशानदेव्या तल्पव्या मानुचक्राणि चक्रिरे ॥१२२॥

१०२. ¹⁾ A₁ writes the gloss इत्यल्लेत्रो between the lines and adds in margin: शुष्कलेत्रव्रित[न]स्ता[त्र]थ लो शुष्कलेत्रव्रित-
 स्तापी । द्वितीया द्विपचनमेतन्. G adds to the gloss इत्यल्लेत्र another: उत्तराहिल.—²⁾ A₂ gloss वीयसिद्धारैः. १०३. ¹⁾ A₂ gloss
 विधवकोः another gloss in margin smeared over with yellow paint and illegible. १०५. ¹⁾ A₂ gloss सौधम्.—²⁾ A₁ reads
 प्रासादाः.—³⁾ A₁ had first written निर्मितः (?) and then erased it. १०६. ¹⁾ A₂ gloss आलसत्वं. १०८. ¹⁾ G gloss इन्द्रः.—
²⁾ Thus corrected by A₂ from A₁ and supplied by A₂. १०९. ¹⁾ A₂ reads आश्चर्यं चर्यतां.—²⁾ Thus corrected by A₂ from A₁
 निश्चयं.—³⁾ Emended, A R G सुस. ११०. ¹⁾ A₂ adds a marginal note, the last line of which has become faded; this
 has been copied by a different hand below and is shown in brackets: सिद्धे रसे कोटिवेधिनं सति । हाटकार्पणैः स्वर्णशने-
 कृत्वा स राजा भ्राण्डस्य सुधिरतां सुम्यतां हतुं दूरीकर्तुं भुवं निधयेन क्षमः समर्थोभूत् । कोटिवेधिसिद्धरसमाभिवधानात्सुं सुवर्णं हातुं
 [शान्तोभूयेन भ्राण्डस्ययापि पूरणं संनोषेति नाव].—²⁾ A₂ reads 'वेधिनः'.—³⁾ A₂ reads सुरिकृतः.—⁴⁾ Thus corrected by
 A₂ at the beginning of a line and supplied by A₂ at the end of the preceding one; G and R also यत्रो.—⁵⁾ A₂
 gloss निकर्षिता. ११०. ¹⁾ A₂ reads 'कुम्भारो'.—²⁾ A₁ had सं; corrected into स which is found also G and R.
 ११८. ¹⁾ Thus corrected by later hand from A₁ 'प्राप्तः' G and R read as above.—²⁾ A₂ reads 'यत्ता'. १२१. ¹⁾ A₂ reads
 वनवालय. R has the gloss बारवलो. १२२. ¹⁾ The faded gloss of A₂ [ह]स्त्रिंशालादिषु has been repeated in margin by A₂.

भुतनन्दिपुराणः स द्यासान्नेवासिनो नृपः । सेवनं सोदरासीनां नन्दीशस्पर्धया व्यधात् ॥१२३॥
 प्रतिष्ठां ज्येष्ठरुद्रस्य श्रीनगयीं वितन्वता । तेन नन्दीशस्पर्धां न भवे सोदरं विना ॥१२४॥
 विस्मारितो नित्यकृत्यं कार्यव्यमतथैकदा । विदूरसोदरजलाप्राबनालामदुर्मनाः ॥१२५॥ 125
 अपदस्यजिज्ञासास्त्रानादकस्मानुत्थितं पयः । स सोदराविसर्वादि^१ वर्णास्त्रादादिभिर्गुणैः ॥१२६॥ युगलकम् ॥
 पादुर्भूते ततस्तर्हिर्मस्तीर्थं कृतनिमज्जनः । स नन्दिरुद्रस्पर्धयां मानी पर्यामिमासदत् ॥१२७॥
 तेन जातुं परीक्षार्थं निक्षिप्रः सोदरान्तरे । सपिधानाननः स्वर्णभृङ्गारः द्विर्विरोदरः ॥१२८॥
 दिनद्वयेन सार्धेन श्रीनगर्गुङ्गधाम्भसः । उन्मत्तः स महीभर्तुस्तस्य चिच्छेद संशयम् ॥१२९॥
 नूनं नन्दीश एवासौ भोक्तुं भोगानवातरत् । वृष्टावृष्टक्रियासिद्धिर्न भवेत्तानुगम्यया ॥१३०॥ 130
 राक्षस्तस्य कदाचिन्नु प्रजानो विजयेश्वरम् । यथाचे काचिदवला भोजनं मागमध्वगा ॥१३१॥
 यषेष्टमंशानं दातुं ततोनेन प्रतिभुते । व्यवृणोदिकृता भूत्वा सा नृमासाभयां स्पृहाम् ॥१३२॥
 स सखार्हिसाविरतस्तस्यै मांसं स्वधिपहात् । अनुज्ञां प्रददौ भोक्तुं यदा सैवं तदावकीन् ॥१३३॥
 बोधिसत्त्वोसि भूपाल कोपि सखोर्जितव्रतः । कारुण्यं प्राणिषु वृढं यस्येदुक्ते महत्तमनः ॥१३४॥ 135
 वीरुभाषामजानानो माधेश्वरतया नृपः । को बोधिसत्त्वो यं भद्रे मां वेत्सीति जगाद ताम् ॥१३५॥
 पुनर्बैभाषे सा भूपं श्रोतव्यं मलयोजनम् । जहं श्रुत्वापिता वीरैः क्रोधादिप्रकृतैस्त्वया ॥१३६॥
 लोकालोकादिप्रार्थस्यास्तामस्यः कृत्तिका वयम् । बोधिसत्त्वैकशरणाः काङ्क्षन्त्यस्तमसः क्षयम् ॥१३७॥
 लोके भगवतो लोकनाथादारभ्य केचन । ये जन्तवो गतकेशा बोधिसत्वानयेहि तान् ॥१३८॥
 सागसेपि न कुप्यन्ति क्षमयां चोपकुर्वते । बोधिं स्वस्यैव नेष्यन्ति ते विप्रधरदोषघताः ॥१३९॥
 विहारतूर्यनिषेधैश्चन्द्रिचः प्रेरितः खलैः । पुरा भवान्त्रधात्कोपाद्विहारोहलनं यदा ॥१४०॥ 140
 महाशाक्यः स नृपतिर्न शक्यो बाधितुं त्वया । तस्मिन्वृद्धे तु कल्याणि भविता ते तमःक्षयः ॥१४१॥
 अस्मद्भिरा मेरणीयो विहारकरणाय सं । दत्त्वा स्वहेमसंभारं त्वया मलिनितः खलैः ॥१४२॥
 तस्मिन्कृते न श्वायेत विहारच्छेदत्रैशसम् । तस्यं तयोरकाणां च प्रायश्चित्तं कृतं भवेत् ॥१४३॥
 क्रुद्धैर्बौद्धैरनुध्याता त्वदध्यायं प्रधात्रिता । अनुशिष्टा समाहूय बोधिसत्त्वैस्तदेत्यहम् ॥१४४॥ कुलकम् ॥
 तस्मात्सत्वातिरेकस्ते^२ मिषादेवं परीक्षितः । क्षीणपापाद्य संवृत्तां स्वस्ति ते साधयाम्यहम् ॥१४५॥ 145
 कृतप्रतिभवे रास्ति विहारकृतये पुनः । प्रहर्षोत्कुसुनयना कृत्यादेवी तिरोदधे ॥१४६॥
 अथ कृत्याभमे कृत्वा विहारं बहुधाधिपः । तथैव क्षीणतमसं कृत्यादेवीमसंभयत् ॥१४७॥
 विधाय सोढमप्रासादं नन्दिक्षेत्रे क्षमापतिः । भूतेशाय क्षमां कोशैः पूजां रत्नमयीं ददौ ॥१४८॥

१२६. ^१) A₂ gloss सदृश. G has the marginal gloss सोदरवल् गगरिवल्. १२८. ^१) A₂ reads तव. This various reading is not found in G and R.—^२) A₂ gloss रिक्त. १३२. ^१) Thus A₁; also G and R. In A the various reading यषेष्टम् is indicated between the lines, perhaps by A₁. १३३. ^१) Thus corrected by A₂ from A₁ शानुं. G and R read मांसं. १३७. ^१) A₂ reads तपसः. १३९. ^१) A₂ कूपशा.—^२) A₂ हितं.—^३) A₂ नेच्छन्ति.—^४) A₂ विष्णोर्दृष्टं. १४०. ^१) A₂ marginal gloss तथा बोधिसत्त्वैरहित्यनुशिष्टा इत्यनेन वक्ष्यमाणेन संबन्धः. १४१. ^१) Thus corr. by later hand from A₁ शक्यः; A₂ संभव. G and R have both शक्यं and संभवः. १४२. ^१) A₂ gloss राजा.—^२) A₂ gloss मलिनः कृतः. १४३. ^१) A₂ gloss राज्ञः. १४४. ^१) A₂ बोधाय (?) in margin; struck out. १४५. ^१) A₂ gloss सत्याधिक्यं.—^२) A₂ जाता G reads पापोपास्यसुखं.—^३) A₂ gloss विषु गत्याय. १४६. ^१) A₂ ततः. १४७. ^१) A₂ बन्धयत्. G has both readings, R only that of A₂. १४८. ^१) A₂ as above; A₁ सोम्यं.—^२) Thus A₁; A₂ समं.

- चौरमोचनतीर्थान्तर्गणरात्रं तपस्यता । श्रद्धासननिविष्टेन ध्याननिःस्पन्दमूर्तिना ॥१४९॥
- 150 राज्ञा कनकवाहिन्याः सुचिरात्पुण्यकर्मणा । जन्दीशस्पर्शमोक्ष्ण्डा तेमानीयत कुण्डताम् ॥१५०॥
 ह्युदोदयान्चतुर्गणतक्षणे नर्तितुमुत्थितम् । प्रदरैः ज्येष्ठरुद्राय स्वांबरोपवधुशतम् ॥१५१॥
 भुक्त्वैश्वर्यं स पर्यन्ते प्रथिव्यक्षीरमोक्षणम् । पत्न्या समं ययौ राजा सायुज्यं गिरिजापतेः ॥१५२॥
 अथाज्ञांककुलोत्पन्नो यद्गन्धामिजनेन्द्रवः । भूमिं दामोदरो नाम जुगोप जगतीपतिः ॥१५३॥
 ऋद्ध्या जाज्वलितस्येधैर्मोक्षेश्वरशिखामभेः । अग्नापिं भूयते यस्य प्रभावो भुवनज्जुतः ॥१५४॥
- 155 हरप्रसादात्रेण सखरित्रानुरागिणा । बबन्ध सुखिना सख्यं येन वैभ्रवणः स्त्रयम् ॥१५५॥
 कुचेर इव यो राज्ञामभ्यः स्वाज्ञाविधायिनः । आदिश्य गुह्यकान्द्रीर्षं गुह्यसेतुमबन्धयत् ॥१५६॥
 खदे दामोदरीये^१ यत्तस्यासीत्स्वकृतं पुरम् । सेतुना तेन तथैच्छस्कृतं सेम्भःप्रतारणम् ॥१५७॥
 हिनं लोकेश्वरं किञ्चिद्विकीर्षोऽहन्नतस्मिनः । रोहतिं हा भिक्खत्पुहः । मितपुण्यतया नृणाम् ॥१५८॥
 स हि कारयितुं यक्षैर्वेतने स्म स्वमण्डले । दीर्घानहमयाम्सेतूस्तोयविप्रवशान्तये ॥१५९॥
- 160 तपोविभूतयोषिन्त्यां द्विजानामुपतेजसाम् । तावृशार्मपि ये कुर्षुः प्रभावस्य विपर्ययम् ॥१६०॥
 दायारात्रिबर्जैर्षां वृष्टा भूयः समुत्थिता । श्रीर्षिश्रावणया राज्ञामपुनःसंभाव पुनः ॥१६१॥
 आश्चर्यमुत्थितः स्नान्तुं हिजैः कैथिदुमुक्षितैः । प्राक्स्नानाद्भोजनं राजा स कदाधिदयाच्यत ॥१६२॥
 यियासुना त्रितस्तान्तथैदा तेनावधीरितम् । तदा प्रभावात्ते तस्य तां पुनीमपतो व्यर्धुः ॥१६३॥
 सेयं त्रितस्ता वृद्धैर्नां भोजयास्मान्स् तैरिति । उक्तोपि मार्याधिहितामशासीत्सरिदाहतिम् ॥१६४॥
- 165 भोज्यं वयमि नाक्नातो विप्राः सर्पत संप्रतम । तेनेत्युक्तास्तमशपस्ततः सर्वो भवेति ते ॥१६५॥
 अशेषमेकेनैवाक्ना भुक्त्वा रामायणं तय । शापस्य शान्तिर्भवितेत्युचिरे ते^२ प्रसादिनाः ॥१६६॥
 स दामोदरसूदान्तर्धन्वूरुमुदरन्यया । शापोष्णंथासधूमेन जनैरद्यापि लक्ष्यते ॥१६७॥
 अथाभवन्स्वनामाङ्कपुरत्रयविधायिनः । हुष्कजुष्ककनिष्कांश्यास्त्रयस्तत्रैव पाधिवाः ॥१६८॥
 स विहारस्य निर्माता जुष्को जुष्कपुरस्यं यः । जयस्वामिपुरस्यापि शुद्धीः संविधायकः ॥१६९॥
- 170 ते तुष्कान्त्वभोद्रता अपि पुण्याभयां नृणाः । शुष्कलेत्रादिदेशेषु मद्रथैत्यादिं चक्रिरे ॥१७०॥
 प्राज्ये राज्यक्षणे तेषां प्रायः कद्रमीरमण्डलम् । भोज्यमास्ते स्म बौद्धानां प्रव्रज्यैर्जिततेजसाम् ॥१७१॥
 तदा भगवतः शाक्यसिंहस्य परिवृतेः । अस्मिन्महीलोकधातौ साधं वर्षशतं घगत् ॥१७२॥
 बोधिसत्त्वश्च देशेरिमक्षेको भूमिंश्चरोभवत् । स च नागार्जुनः श्रीमान्बडहर्हन्नसंभयी ॥१७३॥
 अथ निष्कण्टको राजा कण्टकोस्तांघहारदः । अभीर्षंभूवाभिमन्युः शतमन्युरिवापरः ॥१७४॥

१५०^१) G has the v. l. स्पर्शमो^१ in margin.—^२) Thus A₃; A₁ कुण्डताम्. १५१^१) A₂ सोबरोध^१. १५१^२) A₂ gloss कुलं १५२^१) Thus A₂; A₁ अस्यापि. १५२^२) Thus A₂; A₁ प्रासादाभ्येन १५२^३) A₂ gloss शुद्धयुते इति भाषया. १५२^४) A₂ gloss हान्द्र ओद्दः. १५३^१) Thus corr. by A₂ from A₁ तत्राभिन्त्या.—^२) A₂ gloss दामोदरसुपसदृशानां. १५३^३) A₂ बलाप्रदा. १५३^४) A₂ gloss माक्ष्णः, नर्षः, चक्रुः १५४^१) A₂ एष्टु.—^२) A₂ gloss राजा —^३) A₂ gloss नाचया. १५४^४) A₂ gloss माक्ष्णा. १५५^१) Thus A₂; A₁ च in margin. G and R follow A₂. १५५^२) A₂ gloss नृणाम्.—^३) A₂ गोपोष्णं. १५६^१) A₂ glosses above these names वष्करो, जोकरो, कानेष्टु. १५६^२) A₂ gloss जोकरोत्त्व.—^३) A₂ gloss विहारसपुर १५७^१) A₂ पुण्यासया.—^२) A₂ gloss हुललेको.—^३) A₂ वैस्वामि. १५७^४) A₂ gloss प्रतं नाम. १५८^१) Thus corr. by A₂ from A₁ मध्येधरो.—^२) A₂ वसत्.—^३) Thus corr. by A₂ from A₁ र्धन्वण; A₂ gloss हर्षनं पाप. १५४^४) A₂ gloss कण्डोः.

स्वनामाङ्कं^१ शशाङ्कानुशेखरं विरचय्य सः । परार्थविभवं भीमानभिमन्युपुरं व्यधात् ॥१७५॥ 175
 चन्द्राचार्यादिभिरुक्त्वा देशार्चस्मान्नागमम् । प्रवर्तिनं महाभाष्यं स्वं च व्याकरणं कृतम् ॥१७६॥
 तस्मिन्नवसरे बौद्धा देशे प्रबलतां बभूवुः । नागाञ्जुनेन ह्यधिया बोधिसत्त्वेन पालिताः ॥१७७॥
 ते वादिनः पराजित्य वादेन निखिलान्बुधान् । क्रिवां नीलपुराणोक्तामिच्छन्द्वागमार्थिभ्यः ॥१७८॥
 मण्डले विद्युताचारे विशिष्टच्चालिकर्मभिः । नागैर्जनक्षयधके प्रभूतहिमवार्थिभिः ॥१७९॥
 हिमान्यां बौद्धाभाषाय पतन्त्यां प्रतिवत्सरम् । शीते दार्वाभिसारादौ^२ षण्मासान्मार्थिवोवसत ॥१८०॥ 180
 तदा प्रभावः कोप्यासीद्गलिहोमविधायिनः । नानरयन्यद्दशाह्निया बौद्धाश्च निधनं गताः ॥१८१॥
 नीलमुद्दिश्य देशस्य रक्षितारमहीश्वरम् । काश्यपश्चन्द्रदेशाख्यस्तपस्तेषु^३ ततो हिजः ॥१८२॥
 तस्य प्रत्यक्षतां यातो नीलस्तुहिनविश्रवम् । न्यवारयज्जगद्वापि स्वपुरायविधिं पुनः ॥१८३॥
 आद्येन चन्द्रदेवेन शमितो यक्षविश्रवः । द्वितीयेन तु देशेस्मिन्दुःसहो भिक्षुविश्रवः ॥१८४॥
 राजा तृतीयो गौनन्दः प्रामो राज्ये^४ तदन्तरे । यात्रायागादिं^५ नागानां प्रावर्तयत पूर्ववत् ॥१८५॥ 185
 राज्ञा प्रवर्तिते तेन पुनर्नीलोदिते विधौ । भिक्षवो हिमशेषाश्च सर्वतः प्रशमं ययुः ॥१८६॥
 काले काले प्रजापुण्यैः संभवन्ति महीभुजः । यैर्मण्डलस्य क्रियते दूरोत्सवस्य योजनम् ॥१८७॥
 ये प्रजापीडनपरास्ते निरहयन्ति सान्धव्याः । नष्टं तु ये योजयेयुस्तेषां वंशानुगाः भ्रियः ॥१८८॥
 इत्येतत्प्रतिवृत्तान्नं देशेस्मिन्वीक्ष्य लक्षणम् । भाविनां भूमिपालानां प्राज्ञैर्ज्ञेयं शुभाशुभम् ॥१८९॥
 नभीकृतव्रतो देशं तस्यं वंशैरियं मही । सिद्धैः प्रवरसेनाद्यैश्चिरं मुक्तं शुक्रमभिः ॥१९०॥ 190
 गौनन्दान्वयिनामाद्यः स रघूणां रघुर्यथा । नपतिः काश्यपीं वर्षोन्पञ्चत्रिंशत्तमन्वशात् ॥१९१॥
 वर्षषष्टिं सपण्मासैः षड्विंशतिर्वैवाजिताम् । विभीषणाभिधोरक्षस्त्रिंशतिं गौनन्दनन्दनः ॥१९२॥
 इन्द्रजिह्वावणावास्तां पितापुत्रौ नृपौ क्रमात् । पञ्चत्रिंशत्सहार्धां वर्षास्त्रिंशद्ययोर्ययुः ॥१९३॥
 विन्दुरेखाच्छविर्धस्य दृष्टा भाव्यर्थंशसिनी । स रावणस्यं पूजार्थं^६ लिङ्गं भाति वटेश्वरः ॥१९४॥
 वतुः शालामठस्यान्तःकृतायादायि भुभुजा । वटेश्वराय निखिलं तेन करमीरमण्डलम् ॥१९५॥ 195
 पञ्चत्रिंशत्तमभ्यानां क्षमां बुभोज महाभुजः । रावणक्षोणिभृस्त्रनुः सार्धमन्यो विभीषणः ॥१९६॥
 किंनरापरनामाद्य किंनरैर्गीतत्रिक्रमः । विभीषणस्य पुत्रोभून्नरनामा नराधिपः ॥१९७॥
 सदाचारोपि स नृपः प्रजाभाग्यविपर्ययैः । व्यधाद्विषयदोषेण महानर्धपरं पराम् ॥१९८॥
 विहारे निवसत्सकैः किंनरप्रामर्वातिभिः । तस्य योगबलात्कोपि भ्रमणोपाहरस्त्रियाम् ॥१९९॥
 विहारानां सहस्राणि तत्कोपात्तिर्दाह सः । अनियहश्च तद्गामान्द्विजैर्मध्यमठाभ्यैः ॥२००॥ 200
 ऋदाषणं राजपथैर्नैयानोच्चनलनिघ्नम् । एकीनपुष्पफलोद्यानं स्वर्गस्वैवाधिधान्तरम् ॥२०१॥

१७५. ^१) A₁ seems to have read ०ङ्क; corr. as above by A₂.— ^२) A₂ reads शशाङ्कानुशेखरं. १७६. ^३) A₁ originally as above; A₂ or a later hand has altered this to 'देशं तस्मान्', but A₃ has restored the first reading. G and B have 'देशं' in text and 'देशात्' in margin.— ^४) A₂ gloss चन्द्राचार्य. १८०. ^५) A₁ gloss अश्वमेध हानयते शेष. १८१. ^६) A₁ 'धायिनाम्. १८२. ^७) A₁ ततस्तेषु; corr. by A₂ as above. १८४. ^८) A₁ बौद्धविधिं. १८५. ^९) A₁ as above; a later hand corr. तृतीयगौनन्द प्राप्ताराधयत्सर्वम्.— ^{१०}) A₂ gloss तीर्थेषु. १८८. ^{११}) A₂ नश्येयुः सहान्धव्यः. १८९. ^{१२}) Thus A₂; A₁ देवे. १९०. ^{१३}) A₂ gloss नानरयन्यम्. १९४. ^{१४}) A₂ gloss शतः.— ^{१५}) A₂ गृहाहं. १९९. ^{१६}) A₂ gloss कानीय पायः प्रसिद्धः.— ^{१७}) A₂ gloss बौद्धः.

- दिग्जयोपार्जितैर्विजितानिनेश्वरचनम् । वितस्तापुतिने तेन नगरं विरमीयत ॥२०२॥ युगलकम् ॥
 तथैकरिमन्किलोद्याने स्वच्छस्वावुजलाञ्जितम् । आसीत्सुश्रवणो नामो नागस्य वसतिः सरः ॥२०३॥
 करावितस्य दुराचक्रान्तो मन्दिने' युवा । षावार्थी तस्तरः कथं विशाखाश्चोविद्युद्विजः ॥२०४॥
 205 सच्छायपादपतेले समीरैः शमितरुमः । शनैर्जलमुपस्पृश्य भोक्तुं सक्नुम्यन्नमे ॥२०५॥
 तान्पाणौ गृह्णतैषा तेन तीरविहारिमिः । पूर्वमाकर्णितो हंसैः ध्रुभुवे नूपुरध्वनिः ॥२०६॥
 निर्गते' मञ्जरीकुञ्जादपश्यत्पुरतस्ततः । कन्ये नीलनिबोलिन्धौ स केविषालोचने ॥२०७॥
 कर्णिकांपद्मरागाञ्जनाललीलायितस्पृशा । मनोशयबलापाङ्गे तनीयोञ्जनरेखया ॥२०८॥
 हारिनेत्राञ्जलैर्मन्दमादतान्दोलनाकुलैः । सनाथांसयुगे रूपपताकापलवैरिच ॥२०९॥ तिलकम् ॥
 210 ते शशाङ्कानने वृद्धा शनैरभ्यर्णमागते । विररामाशमारम्भान्मुहूर्त्तौडाजकीकृतः ॥२१०॥
 भुञ्जाने कच्छगुच्छानां' शिम्बीरंभुजलोचने । ते पुनर्दृष्टवानवे किंविद्यापारितेक्षणः ॥२११॥
 भाकृतेर्हा भिगीवृषया भोज्यमेतदिति द्विजः । ध्यावन्कृपाईः संमान्य सं ते सक्नुमभोजयत् ॥२१२॥
 उपनिम्बे च संगुह्य पुटकैश्चटसीकृतैः । तयोः पनाय पानीयं सरसः स्वच्छशीतलम् ॥२१३॥
 भान्वान्ते' घृष्टितां प्राप्ते कृतात्मपरिषदे । ततश्च कीजवर्णतालवृत्तैरभाषत ॥२१४॥
 215 भवत्वौ पूर्वसुकृतेः कैथिस्संप्राददर्शनः । चापलाद्विषल्लभालुधुमिच्छस्वयं जनः ॥२१५॥
 कल्याणिनीभ्यां कृतमा पुण्या जातिः परिष्कृता । कुव वा ह्यान्ममेतादृग्बिरसं वेन भुञ्जते ॥२१६॥
 एंका तन्नूचे विरुधावामस्य सुश्रवसः सुते । स्वावुभोक्तव्यममं प्रां किमीदृगोभयुज्यते ॥२१७॥
 पित्रा विद्यापद्रेन्नाय वदानुं परिकल्पिता । इरावस्थ्यदमेषा च चन्द्रलेखा यवीयसी ॥२१८॥
 पुनर्हिजोभ्यपादेवं मैर्दक्षिण्यं किमस्ति वः । ताभ्यामवादि तातोश्च हेतुं वेति स वृच्छचानाम् ॥२१९॥
 220 ज्यैष्ठेयं कृष्णहादरयां यात्राये तक्षकस्य तम् । भागतं वृद्ध्यां तोयत्यन्दिन्या शास्वति ध्रुवम् ॥२२०॥
 ब्रह्मस्यावामपि तदा तदभ्यर्णकृतस्थिती । इत्युक्त्वा फणिगन्ये ते क्षणादास्तां निरोहिणे ॥२२१॥
 क्रमात्यववृते सोय नटचारणसंलुलः । प्रेक्षिलोकसमाकीर्णस्तत्र यात्रामहोत्सवः ॥२२२॥
 द्विजोपि कौतुकाकृष्टः पर्यटनङ्गमञ्जसा । कन्योक्तविहङ्गागतस्य नागस्यान्तिकमायवौ ॥२२३॥
 पार्श्वस्थिताभ्यां कन्याभ्यां पूर्वमावेदितोर्धं सः । द्विजन्मने ध्याजहार स्वागतं नागनायकः ॥२२४॥
 225 ततः कथान्तरं क्वापि पृष्टः कारणमापदाम् । जगद सं द्विजन्मानं निःश्वस्य शसनाश्रुणः ॥२२५॥
 अभिमानवतां ब्रह्मव्युक्तायुक्तविधेकिनाम् । युज्यतेवहयभोग्यानां दुःखानामप्रकाशनम् ॥२२६॥
 परदुःखं समाकर्ष्य स्वभावसुजने जनेः । उपकारासमर्थत्वात्प्राप्तिं इदयव्ययाम् ॥२२७॥

२०२. ¹) A₁ gloss कुवेर. २०५. ¹) A₂ gloss मन्दिने. २०६. ¹) A₂ सराञ्जल. २०७. ¹) A₂ gloss विषयवचन. २०८. ¹) A₂ gloss कर्णिकायां कर्णान्तरे. २०९. ¹) A₂ gloss अंगुलक. २११. ¹) A₂ gloss कच्छयाभ्यन्ते, हिम इति नायवा. २१२. ¹) A₂ gloss पित्रः २१३. ¹) Thus corr. from A₁, 'श्रवणसुकृतेः by A₂, which adds the note 'चटसीकृतेः जलाहरणभाण्डतया विरचितैः पुटकैः पच-पुष्टैः सज्जुदा सम्बन्धगृहीत्वा पानीयं चोपनिम्बे । चटसं कुम्भाद्यनाथे कृषिमनुष्यकोत्सोपनाभ्याम् । इति विवरणकाराः । चटसीकृतपचपुष्टै-जोमानवमवर्णनाऽम्बुचापि कृता । यथा कीलस्यं प्राप्तिं सुमं चो रामवगमनवर्षां भावयति । विहितवचनोके कम्पासेरमोकरपत्राईः कालितक-नदीनाथैः कुम्भीरैश्चटसीकृतैः । अथ विरचितैः किञ्चिद्विष्णानममं हिं सुतेन ते परिसरसद्विष्णुसुज्ञे निक्षेपपरिमह इति ॥.—' Thus corr. by A₂ from A₁ 'श्रीकृष्णम्. २१५. ¹) A₂ gloss चतु सवने. २१७. ¹) This verse is supplied in margin by a hand resembling A₂; found in G B Edd.—' A₂ gloss किञ्चिद्विषः २२०. ¹) Emended; A B G उक्तेः.—' Thus corr. by A₁ from 'बुलवा. २२२. ¹) A₂ gloss प्रेक्षितः. २२५. ¹) A₂ 'शेषितः. २२६. ¹) A₂ gloss नागः. २२७. ¹) A₂ वरा.

भूति स्वां बह्व् मन्वते इदि शुचं धनेमुक्तम्योक्तिभिर्ध्वत्कं निन्दति योग्यतां नितनार्तिः कुर्वन्सुतीरालम्बः ।
 गर्भोपाधनिषेधार्थं कचयति स्थान्तुं बह्वम्बापदं भुत्वा दुःस्वमर्हनुदां वितनुते पीडां जर्जः प्राकृतः ॥२९८॥
 अत एव विषेकुणां वायवायुः स्वभाषले । जीर्णानि ह्यखतुःखानि ह्यह्वन्वन्ते चितानलः ॥२९९॥
 कः स्वभावगभीरानां लक्षवेद्ददिरापदम् । बालापस्वेन भृत्वेन यदि सा न प्रकाश्यते ॥२९०॥ 280
 तदस्मिन्नेतयोर्बाल्याहस्तुनि व्यक्तिमागते । तथापि गोपनं साधो न भ्राम्यप्युपपद्यते ॥२९१॥
 स्वबाण्यन्वदितार्थां च निरर्गसरलात्मना । ईषत्यबासः कल्पाणिन्क्रियतां यदि शम्भते ॥२९२॥
 योयं तदन्ते मुण्डभूखालो वृहयते प्रसी । अनुना सस्यपालेन कान्दिशीकाः कृता वचम् ॥२९३॥
 अभुक्ते मान्दिकैरत्र जवे' नागैर्न भुज्यते । अयं नाति च तसेन समयेन हता वचम् ॥२९४॥
 क्षेप्राणि रक्षस्येनस्मिन्बृह्वापि फलसंपदम् । भोक्तुं नैव समर्थाः स्मः प्रेता इव सरिञ्जलम् ॥२९५॥ 285
 तथा कुह यथा अद्येस्समयादेव नैष्ठिकः । योग्यां प्रतिक्रियां विद्यो वचमनुपकर्तृषु ॥२९६॥
 स तथेति ततो नागमुक्त्वा यजपरो हिजः । अचिन्तयदिवारात्रं सस्यपालस्य बञ्जनाम् ॥२९७॥
 गूढं तस्य बहिःक्षेत्रकुटीरार्थेकृतस्थितेः । पच्यमानास्रमाण्डान्तरनवाचं न्यक्षिपत्ततः ॥२९८॥
 भुञ्जान एव तत्तस्मिन्शगारेव जहार सः । अहीम्नः करकासारचर्षी स्तीतां फलभियम् ॥२९९॥
 तं च व्युत्क्रान्तदारिद्र्यः सरसोभ्यर्णमागतम् । कृतोपकारमन्वेष्टुर्मिजोर्धामनयद्विजम् ॥२९०॥ 240
 स तत्र पितुरादिशाकस्याभ्यां विहितार्हणः । अमर्त्यद्वलभैर्मोगैरतोप्यत दिने दिने ॥२९१॥
 कालेन सर्वानामन्य स्थां भुवं गन्तुमुद्यतः । प्रतिभुतबटं नायं चन्द्रलेखामयावत ॥२९२॥
 संवन्धायोग्यमपि तं कृतञ्जत्वहर्षावदः । संविभेजे स भुजगः कन्यया च धनेन च ॥२९३॥
 पदं नागवरावाभियस्तस्य हिजमनः । महाभ्ररपुरे कालस्तौस्तौरित्योरसैर्वीथी ॥२९४॥
 भुजगेभ्रतनुजापि तं पतिं पतिदेवता । अतोषयस्परार्धेभीः शीलाचारादिभिर्गुणैः ॥२९५॥ 245
 तस्यां कदाचित्सौधापस्थितायां प्राङ्गनाद्बहिः । आतपायोभिन्नं धान्यं तुमुने विहरन्द्वयः ॥२९६॥
 नं वारयितुमावृता भृत्या नासन्गृहे वदा । शिञ्जानमस्तुमञ्जीरा सा तदावातदस्त्वयम् ॥२९७॥
 एकहस्तपृताविणजस्तशीर्षाशुकानया । तथा पाणिसरोजेन धावित्वा सोय ताडितः ॥२९८॥
 भोज्यमुस्तृज्य यातस्य फणिस्रिस्पर्शनस्ततः । सौवर्णीं पाणिमुद्राङ्गे' तुरगस्योदपद्यत ॥२९९॥
 तस्मिन्काले नरो राजा चारैस्तां घातलोचनम् । भुत्वा हिजवधुं तस्यै प्रागेवाकुरितस्मरः ॥२९०॥ 250
 तस्य भावन्तमुम्भमनसःकरणवारणम् । बलाभियमितुं नासीदपबाहभयाकुषः ॥२९१॥
 तस्मिन्नुहृत्तरागाभिविद्रवे भूपतेः पुनः । हवाह हयमृत्साम्नो ह्रमवागनुकारिताम् ॥२९२॥
 चक्रे पर्वतमयादः सरलाकुलिशोभिना । स कान्धनकराङ्केन द्वाशाङ्केनेव वारिधिः ॥२९३॥
 श्रीञ्जानिगदमिनुक्तो दूतैराकृतशंसिभिः । तामुपच्छन्दयन्सोय हन्दरीमुदवेजयन् ॥२९४॥
 सर्वोपायैरसाधां च विमस्तप्यतिरप्यसौ । तेनायाप्यत लुम्पेन रागाग्धानां कुतस्त्रया ॥२९५॥ 255

२२८. ') Thus corr. by A, from A, 'भित्ति'—') Thus corr. by A, from A, 'स्तुपित'—') A, पुनः; A, gloss
 नीचो वचः. २३२. ') A, 'द्विधासने. २३४. ') A, अभुक्तं मान्दिकैरत्र नव. २३७. ') Thus A, A, 'प्रायो. २३६. ') Thus
 A,; a later hand alters this into नवाचान्यक्षिपत्, found also in G and R. २४९. ') Thus A, A, 'उग्रङ्गः'.

- अथ निर्मेत्सनां तस्मादपि प्राप्तवतासकृत् । इतेन हर्तुं तं राज्ञा समादिश्यन्त सैनिकाः ॥२५६॥
 नैर्गुहाये कृतास्कन्दो निर्गत्यान्वेन घर्मना । न्नाणार्थं नागभवनं सजानिः प्राविशद्विजः ॥२५७॥
 ताभ्यामभ्येत्य वृक्षान्ते ततस्वास्मिन्निवेदिते । क्रोधान्धः सरसस्तस्मादुज्जगाम फणीश्वरः ॥२५८॥
 उग्रर्ज्जिह्वाजीमूतजनितध्वान्तंसंततिः । स चोराशनिवर्षेण दहाह सपुरं नृपम् ॥२५९॥
- 260 दग्धप्राण्यङ्गविगलहस्तासुखोद्वाहिनी । मयूरघन्त्रकाङ्केव वितस्ता समपद्यत ॥२६०॥
 शरणाय प्रविष्टानां भयाच्चक्रधरान्तिकम् । मुहूर्तोच्चिरदद्यान्त सहस्राणि शरीरिणाम् ॥२६१॥
 मयुकैटभयोर्मैदः प्रागूर्धोरिव चक्रिणम् । दग्धानां प्राणिनां तत्तत्तदां सर्वान्गमस्युशत् ॥२६२॥
 स्वसां सुश्रवसो नागी रमण्याख्यात्रिगङ्गात् । साहायकायादमराशीन्समादाय तदाययौ ॥२६३॥
 सा योजनाधिके शेषे मार्गत्यारास्तहोदरम् । कृतकार्यं निशम्याद्गमवर्षे मामेषु तज्जहौ ॥२६४॥
- 265 योजनानि ततः फञ्ज जाता मामधरा खिला । सा रमण्याटवीत्येषाप्यस्तं स्पूलशिलाबिला ॥२६५॥
 घोरं जनक्षयं कृत्वा प्रातः सानुशयोप्यहिः । लोकापवादानिर्धिणः स्थानमुच्छ्रय्य तथायौ ॥२६६॥
 दुग्धभिधिवर्जलं तेन सरो दूरगिरौ कृतम् । अंमरेश्वरयात्रायां जनैरघापि दृश्यते ॥२६७॥
 श्वशुरानुग्रहाप्राणीभूतस्यापि द्विजन्मनः । जामातृसर इत्यन्यत्र च प्रथितं सरः ॥२६८॥
 प्रजानां पालनध्याजासिःशङ्कुक्षयकारिणः । भक्तस्मादन्तकाः केचिस्संभवन्ति तथाविधाः ॥२६९॥
- 270 अद्यापि तस्युरं दग्धं श्वधीभूतं च तत्सरः । उपचक्रधरं दृष्ट्वा कथेयं स्मर्यते जनैः ॥२७०॥
 राज्ञां रागः क्रियाक्षामं दोषः स्वल्पवृशां मते । तत्तस्य तेन संवृतं यन्नाभूत्क्यापि कस्यचित् ॥२७१॥
 सतीद्वैवतविप्राणामप्येकस्य प्रकोपतः । श्रुतो हि प्रतिवृक्षान्तं त्रैलोक्यस्यापि विप्रवः ॥२७२॥
 त्वत्सारिंशतमन्धान् मासैधोनां विभिः समाम् । भुवं भुक्त्वा क्षितिनुषां दुर्नयेन क्षयं ययौ ॥२७३॥
 अर्घ्यल्पकालसंहृष्टपाकाराद्दालमण्डलम् । तत्किन्नरपुरं लेभे गन्धर्वनगरोपमाम् ॥२७४॥
- 275 एकस्तु तनयस्तस्य वैचित्र्यास्कर्मेणां गतेः । स्वधाभ्या विजयक्षेत्रं नीतः प्राणैर्न हृद्यजे ॥२७५॥
 राजा सिद्धाभिधः सोष तथा निःशेषितं जनम् । नवीचकार जलदो हावदग्धभिषाचलम् ॥२७६॥
 इति वृत्तं महाधर्मं तस्य पित्र्यं महामतेः । संसारासारताश्चाने प्राप पुण्योपदेशताम् ॥२७७॥
 भोगयोगेन मालिन्यं नेतुं मध्यग्नोपि सः । न शक्यते स्म पङ्केन प्रतिमेन्दुरिवामलः ॥२७८॥
 दर्पज्यरोष्णभूपालमथ्ये निर्धार्यतोनिशम् । द्युभासूतिकलामौलितं तस्यैवोलापनोद्ययौ ॥२७९॥
- 280 गणितं गुणिना तेन मर्णास्तुणभिवोज्ज्वलात् । खण्डेन्दुमण्डनार्चयां मण्डनत्वमखण्डितम् ॥२८०॥
 राजस्तस्यैव राजश्रीः परलोकानुगामवत् । यस्तामयोजयद्दूर्तो धर्मेणाव्यभिचारिणा ॥२८१॥
 षष्टिमद्धान्प्रशास्यैर्वीमासप्सानुचरान्वितः । आहरोह सदेहोसौ लोकाञ्छशिशिखामणेः ॥२८२॥

२५६. ¹) A₃ gloss तस्माः भर्तुः—²) A₃ gloss चन्द्रलेखां. २६२. ¹) A₃ सं तु तदा. २६३. ¹) A₃ gloss रमण्या नागी. २६४. ¹) Thus A₂; A₁ °राम्नहोदरम्. २६५. ¹) A₃ gloss रमण्यादधी रमेभादू इति प्रसिद्धः—²) A₁ originally °प्यस्थि, altered by later hand as above. G and R °प्यस्ति. २६७. ¹) A₃ adds the note अनदेष्टव्याभाषायां प्राशुषिदोषं नागः सुभया इत्याकथः सुभयं नाग इति भाषया प्रसिद्धं. तस्यैवोपदि [निक]टस्यले जामा[ट]नाग इति भाषया प्रसिद्धः स विशालनामा ब्राह्मण एव निजमधु-
 रानुपहणे नागीभूतो नाग इत्यर्थः. The aksharas in brackets are effaced in A and have been supplied here from K. २६९. ¹) A G R तिषाङ्कुः—²) ³) A₃ glosses राजानः, नरनामसदृशाः. २७९. ¹) A₃ राजो.—²) Emended; A G, R क्रियक्षाम-
 २७३. ¹) A₃ gloss इन्द्रः. २७४. ¹) A₃ अत्यल्पं. २८१. ¹) Thus A₁; A₃ धर्मेण चम्.

मृत्था नरं समाभित्य प्रययुः शोचनीयताम् । तच्छतं तु समालम्ब्य प्रभुं भुवनवन्द्यताम् ॥२८३॥

यास्याभितः किल समाभयणीयलभ्यां निन्धां गतिं जगति सर्वजनाचितां वा ।

गच्छस्यधस्तृणगुणः भितकूपयन्त्रः पुष्पाभयी सुरशिरोभुवि कृडिमेति ॥२८४॥

सिद्धः सिद्धः सदेहोयमिति शब्दं सुरा दिवि । प्राघोषयंस्ताडयन्तः पटई सप्त बासरात् ॥२८५॥ 865

उत्पलाक्ष इति व्याप्तिं पेशलाक्षतयां गतः । तत्सूनुर्द्विशतं सार्धं वर्षाणामन्वशाश्महीम् ॥२८६॥

तस्य सूनुर्हिरण्याक्षः स्वनामाङ्कं पुरं व्यधात् । ३मां समविंशतिं वर्षाण्यसम मासांश्च भुक्तवान् ॥२८७॥

हिरण्यकुल इत्यस्य हिरण्योत्सुकदात्मजः । षष्टिं षष्टिं वसुकुलस्तसूनुरभवत्समाः ॥२८८॥

अथ म्लेच्छगणाकीर्णै मण्डले षण्डवेष्टितः । तस्यात्मजोभूमिहिरकुलः कालोपमो नृपः ॥२८९॥

हस्तिणां सान्तकामाशां स्पर्धया जेतुमुद्यता । यन्मिषादुत्तरहरिद्रभारान्यमिषान्तकम् ॥२९०॥ 890

सांनिध्यं यस्य सैन्यान्तर्हैन्यमानाशनेस्तुकात् । अजानन्गुधकाकादीन्वृष्ट्यामे धावतो जनाः ॥२९१॥

दिवारात्रं हतपाणिसहजपरिवारितः । योभुङ्क्षुपालवेतालो विलासमवनेष्वपि ॥२९२॥

वालेषु कदगा स्त्रीषु घृणा वृद्धेषु गौरवम् । न बभूव नृशांसस्य यस्य घोराकृतेर्घ्नतः ॥२९३॥

स जानु देवीं संवीतसिंहलांभुंककम्बुकाम् । हैमपादाङ्कितकुचां वृष्ट्वा जन्वाल मन्थुना ॥२९४॥

सिंहलेषु नरेन्द्राङ्गिमुद्राङ्कः कियते पटः । इति कञ्चुकिना वृष्टेनोक्तो यात्रामदासतः ॥२९५॥ 295

तत्सेनाकुम्भिदानाम्भोनिघ्नगाकृतसंगमः । यमुनालिङ्गनपीतिं प्रपेदे दक्षिणार्णवः ॥२९६॥

स सिंहलेन्द्रेण समं संरम्भादुदघाटयत् । चिरेण चरणसृष्टमियालोकनजां रुषम् ॥२९७॥

दूरात्सैन्यमालोक्य लङ्कासौधैर्निशाचराः । भूयोपि राघवोद्योगमाशङ्क्य प्रचकम्पिरे ॥२९८॥

स तत्रान्यं नृपं दृष्ट्वा तीव्रशक्तिर्दंषाहरत् । पटं यमुषदेवाख्यं मार्तण्डप्रतिमाङ्कितम् ॥२९९॥

व्यावृत्त्य चोलकर्णाटलाटारींश्च नरेचरान् । सिन्धुरानिव गन्धेभो गन्धेनैव व्यदारयत् ॥३००॥ 800

तस्मिन्प्रयाते प्राप्तेभ्यः शशांस्तस्त्वरामभवम् । नगयो नरनाथेभ्यस्तुट्यघट्टालमेखलाः ॥३०१॥

काश्मीरं शारमासाद्य श्रप्रभष्टस्य दन्तिनः । भुत्वा स प्रासजं घोषं तोषरोमान्त्रितोभवत् ॥३०२॥

तदाकर्णसंरम्भे सहस्रौघं विरुद्धधीः । शतमन्थत्रजेन्द्राणां हडेन निरलोडयत् ॥३०३॥

स्पर्शाङ्गानि यथा वाचं कीर्तनं पाणिनां तथा । संवृषयेदतो नोक्ता तस्यान्यापि नृशांसता ॥३०४॥

को वेत्स्यदुर्तचेष्टानां कृत्यं प्राकृतचेतसाम् । धर्मं सुकृतसंप्रामिदेतोः सोपि यदावदे ॥३०५॥ 805

श्रीनगर्यां हि दुर्बुद्धिर्द्विदधे मिहिरेश्वरम् । होलडार्यां स मिहिरपुराख्यं पृथुपत्तनम् ॥३०६॥

अमहाराज्जगृहिरे गान्धारा ब्राह्मणास्ततः । समानशीलास्तस्यैव धुवं तेपि द्विजाधमाः ॥३०७॥

२८३. १) Thus corr. by A₂ from A₁ 'वन्द्यताम्. २८५. १) Thus A₁; A₂ मोदोषवन्द्याम्. २८६. १) Thus corr. by later hand from A₁ पेशलाक्षितया. २८७. १) A₂ gloss रण्येष्ट, with note स्वनामाङ्कपुरमपीरिस्त्वपि पाठः.— २) A ससाभि. २९१. १) A₂ gloss हत्वमानानां लोकानां यद्वानं. अथनं. ततोत्सुकाः. २९५. १) A₂ gloss सिङ्गालद्वीप. २९७. १) Thus corr. by A₁ from हजम्. २९९. १) Thus corr. by A₂ from A₁ 'यन्मिषा'. ३०२. १) A₂ gloss तत्रारण्य हस्तिचक्र इति प्रतिष्ठा. प्रवेष्टयन्त्यं येन आयातो मिहिरकुलः. ३०५. १) A₂ वेत्स्युत्. ३०६. १) Emended; A होलाक्र्यायां. Cf. vii. 1228. viii. 738. 1432 (C). 2909 (C). 3216 (C).

- मेधागमः फणिभुजं प्रथितान्धकारः प्रीणाति हंसममलो जलदास्यवध ।
 प्रीतेः समानरुचिर्नैव भवेत्तितान्मं हातुः प्रतिग्रहकृतर्धं परस्परस्य ॥३०८॥
 स वर्षसप्रति भुक्त्वा भुवं भूलोकभैरवः । भूरिरोगार्दितवपुः प्राविशज्जानवेदसम् ॥३०९॥
 810 सोयं त्रिकोटिहा मुक्त्वा यः स्वात्मन्यपि निर्वृणः । देहस्यागोस्य गगनादुच्चचारेति भारती ॥३१०॥
 ह्य्युच्युर्वै मते तेषां स एव परिहारदः । खण्डयन्वीतपूणतामपहारादिकर्मभिः ॥३११॥
 आक्रान्ते दारुदैर्भौह्वैर्लङ्घ्यैरभुचिकर्मभिः । विनष्टधर्मं देशोस्मिन्पुण्याचारप्रवर्तनम् ॥३१२॥
 आर्यदेइयान्स संस्थाप्य व्यतनोद्धारणं तपः । संकल्प्य स्ववपुर्दाहं प्रायश्चित्तक्रियां व्यधात् ॥३१३॥
 अत एवाप्रहाराणां सहस्रं प्रत्यपादयन् । गान्धारदेशाजानेभ्यो द्विजेभ्यो विजयेभ्यरे ॥३१४॥
 815 क्षुरखन्नासिधेन्वाविपूर्णेयःफलके तदा । वक्षिप्रदीपे सहसा पर्यन्ते स्वां तनुं जहौ ॥३१५॥
 इत्येतस्मिन्क्षान्नाद्यैः केचिदव्यभिचारिणि । प्राहः पुरुषसिंहस्य क्रौर्यं तस्याविगर्हितम् ॥३१६॥ कुलकम् ॥
 ये नागेन रुषा भ्रुष्टे नगरे प्राभवन्स्वशाः । तेषां नाशाय वृत्तान्तं पूर्वोक्तं जगदुः परे ॥३१७॥
 अवतारयतस्तस्य चन्द्रकुल्याभिधां नदीम् । अशक्योन्मूलना मध्ये शिलाभूद्विघ्नकारिणी ॥३१८॥
 ततः कृततपाः स्वप्रे देवैरुक्तः स भूपतिः । यक्षः शिलायां बलवान्ब्रह्मचार्यत्र तिष्ठति ॥३१९॥
 820 साध्वी सृष्टयति चेदेनां निरोद्धुं न शं शक्नुयात् । ततोपरेणुः स्वभोक्तं शिलायां तेन कारितम् ॥३२०॥
 तासु तासु कुलस्त्रीषु व्यर्थयन्नास्वधाचलत् । चन्द्रवत्याख्यया सृष्टया कुलाल्या सा महाशिला ॥३२१॥
 कोटिचयं नरपतिः क्रुद्धस्तेनागसा ततः । सपतिभ्रातृपुत्राणामत्रथीत्कुलयोविताम् ॥३२२॥
 इयं चान्यमते ख्यातिः प्रथते तथ्यतः पुनः । अभव्या सनिमित्तापि प्राणिर्हिंसा गरीयसी ॥३२३॥
 एवं क्षुद्रोपि यद्राजा संभूय न हतो जैः । तत्कर्म कारयन्नित्तैर्वैतैरेव रक्षितः ॥३२४॥
 825 प्रजापुण्योदयैस्तीक्ष्णैश्चिरात्स्मिन्क्षयं गते । ब्रह्मस्तत्प्रभवः पैरैः सदाचारोभ्यविच्यत ॥३२५॥
 तत्रापि पूर्वसंस्कारावुक्तवासं दधे जनः । दमशाननिहिते लीलावेदमनीव नृपास्पदे ॥३२६॥
 अतिसंतापदाज्जातः स जनाह्लादकोभवन् । जलौषो जलदृश्यामासपात्ययदिनादिव ॥३२७॥
 लोकान्तरादिब्रथायां मेने धर्मे तदा जनः । अभयं च परावृत्तं प्रभासाद्रहनादिव ॥३२८॥
 स बकेर्दां बकश्वभे बकत्रत्यापगां तथा । कृत्वा पुरं परार्थ्येभ्रीर्लवणोस्तामिधं व्यधात् ॥३२९॥
 830 तत्र विषष्टिर्वर्षाणां सत्रयोदशवासरा । अत्यवाद्यत भूयेन तेन पृथ्वीं प्रशासता ॥३३०॥
 अयं योगेश्वरी काचिद्द्राख्या रजनीमुखे । कृत्वा कान्ताकृतिं काम्यामुपतस्थे विश्वां पतिम् ॥३३१॥
 तथा मनोहरैस्तैर्वैचैर्नैर्लपितस्मृतिः । स यागोत्सवमाहात्म्यं ब्रह्मं हृष्टो न्यमन्त्यत ॥३३२॥
 पुत्रपौत्रशतोपेतः प्रातस्तत्र ततो गतः । चक्रवर्षी तथा विन्ये देवीचक्रोपहारताम् ॥३३३॥
 कर्मणा तेन सिद्धाया व्योमाक्रमणसूचकम् । जानुमद्राह्वयं तस्या दृशयथापि दृश्यते ॥३३४॥

३०८ ¹) Edd. add before this verse the following verses, not found in A G R: भगिनीवर्गसम्भोगयिलेज्जान्तेच्छबन्धा-
 जाः । स्तुपासकृतिसक्ताश्च शरणाः सन्ति पापिनः ॥ वस्तुभासैस्तया भावा भाव्याविक्रयकारिणः । परोपभोगितास्तेषां विषेज्जास्ताहि
 योषितः ॥.—²) A₂ 'विमिषं.—' Thus A₁; A₁ 'महद्वतथ. ३२०. ³) Thus corr. by A₂ from A₁ न च. ३२५. ⁴) Emended;
 A R G एकस्त^०. ३२६. ⁵) G उक्तावासं. ३३२. ⁶) Thus corr. by A₂ from A₁ 'हेरैस्तेषं'.

देवः शतकपालेशो मानृचक्रं शिला च सा । खेरीमठेषु तद्वर्तनोऽस्मृतिमथापि यच्छति ॥ ३३६ ॥ 835
 देव्या कुलरतोः कन्दः क्षितिनन्दो वशेषितः । ततस्तस्य सुतस्त्रिंशद्वत्सदानन्वशान्महीम् ॥ ३३६ ॥
 द्वापञ्चाशतमभ्दान्क्षमां ह्रीं च मातौ तदात्मजः । अपासीद्भ्रसुनन्दाख्यः प्रख्यातस्मरशास्त्रकृत् ॥ ३३७ ॥
 नरः शठै तस्य सुनुस्तावतोक्षश्च तत्सुतः । वर्षानभूद्भिर्भुर्भामं योक्षत्वालमकारयत् ॥ ३३८ ॥
 जुगोप गोपादित्योय क्षमां सहीपां तदात्मजः । वर्णाभमप्रत्यवेक्षांकीर्षतादियुगोदयः ॥ ३३९ ॥
 सखोलखागिकाद्वाडिग्रामंस्कन्दपुरांभिधान् । शमाङ्गासंमुखोधापहारान्यः प्रत्यपादयत् ॥ ३४० ॥ 340
 ज्येष्ठेश्वरं प्रतिष्ठाप्य गोपाप्रावर्ष्यदेशजाः । गोपापहारान्कृतिना येन स्वीकारिता द्विजाः ॥ ३४१ ॥
 भूक्षीरवाटिकायां यो निर्वास्य लघुनाशिनः । खासटायानं व्यधाद्भिर्भ्राञ्जिजाचारविवाजितान् ॥ ३४२ ॥
 अन्यांश्चानीय देशेभ्यः पुण्येभ्यो वक्षिकादिषु । पावनानमहारेषु ब्राह्मणान्स न्यरोपयत् ॥ ३४३ ॥
 उक्तयो लोकपालोयमिति लक्ष्य प्रशस्तिषु । यः प्राप्तवान्विना यमं चक्षमे न पशुक्षयम् ॥ ३४४ ॥
 सचद्दिवानं वर्षषष्टिं पालयित्वा स भेदिनीम् । भोक्तुं पुण्यपरीपाकं लोकान्कृत्विनामगात् ॥ ३४५ ॥ 345
 गोकर्णस्तस्सुतः क्षीर्णं गोकर्णेश्वररुद्धे । अष्टपञ्चाशतं वर्षोस्त्रिंशत्याह्नां विवर्जितान् ॥ ३४६ ॥
 सुनुर्नरेन्द्रादित्योस्य खिल्लिलान्याभिधोभवत् । भूतेश्वरपतिष्ठानामक्षयिण्याश्च कारकः ॥ ३४७ ॥
 दिव्यानुपहभागुप्राभिधो यस्य गुरुर्थभात् । उपदेशं मानृचक्रं च प्रभाषोदयविमहः ॥ ३४८ ॥
 भूत्वा षट्त्रिंशतं वर्षोऽशतं चाह्नां विभुर्भुवः । स दीर्घिरनषांलोकाणामुदसुकृतेः कृती ॥ ३४९ ॥
 युधिष्ठिराभिधानोभूदय राजा तदात्मजः । यः स्रक्षमाक्षतयां लोकैः कथितोन्धयुधिष्ठिरः ॥ ३५० ॥ 350
 तेन क्रमागतं राज्यं सावधानेन शासता । अनुजग्मे मितं कालं पूर्वभूपालपद्धतिः ॥ ३५१ ॥
 काले कियत्यपि ततो यात्यभाग्यवशादसौ । सिषेवे भीमवक्षीवो यत्किञ्चनविधायिताम् ॥ ३५२ ॥
 नान्वयमहीदनुयास्याच्च संजग्राह भीमता । न प्रवृत्तोपचाराणां प्रागिवासीस्त्रियंकरः ॥ ३५३ ॥
 तुर्ष्वथपर्वदा साकं निर्विशेषं सभाजितैः । परिजहौ स तुजांतो जातनेजोवपैरुधैः ॥ ३५४ ॥
 सर्वत्र समवृष्टिर्वन् गुणोयं खलु योगिनः । अकीर्तिहेतुः स महान्दोषस्तु पृथिवीपतेः ॥ ३५५ ॥ 355
 नयद्भिर्गुणतां बोधान्दोषतां च गुणान्वितैः । स तुमगतिमधक्के शनकैः स्त्रीजितोपमः ॥ ३५६ ॥
 वाङ्मन्च्छेदनी दीपे नर्म शशक्तया विटैः । अनीश्वरोजिता तस्य क्रीडापि भयदाभवत् ॥ ३५७ ॥
 पुरो मिथ्या गुणमाही परोक्षं बोधदर्शकः । असुस्थिरादरो भूभूतोभूत्रेयोनुजीविनाम् ॥ ३५८ ॥
 मनागनवधानेन स्वलतस्तस्य भूपतेः । इत्थं राज्यस्थितिरगादचिरेण विद्वज्जनाम् ॥ ३५९ ॥
 उपेक्षितस्य निर्दोहैर्यतन्तानजितात्मनः । अथ लब्धबलास्तस्य नाश्याय द्रोहिमन्त्रिणः ॥ ३६० ॥ 360

३३९. १) Thus corr. by A₂ from A₁, प्रत्यवकीक्षा. ३४०. १) A₂ gloss आदेशाम्.— 2) A₂ gloss खन्दां.— 3) A₁ राजाजासा, with gloss विमन् जासत्. ३४१. १) A₂ gloss गोपकार इति प्रसिद्धस्थाने. ३४२. १) A₂ gloss भूक्षेपाद् इति भाषया प्रसिद्धस्थाने.— 2) A₂ gloss सोपबले.— 3) Emended; A R इक्षिकादि; G व्यधादि. ३४३. १) A₂ gloss वक्षिदयामाविषु. ३४५. १) A₂ सपञ्चाशत. ३४७. १) Thus corr. from A₁, न्याच by A₂, which adds the glosses अविच्छिन्नमन्त्रशासनमथिणी धर्मयक्तमिति च प्रसिद्धा, and अक्षयिण्या इति पाषंसीवदेशो कश्मीरोपकण्ठवृत्तिभिः अक्षयिण्या इति प्रसिद्धा; यासु (A₂, यस्यां) सवसिभिः भूभिर्भ्राह्मण-भोजनं किलीयते. Of a third gloss by A₂, which has been smeared over with ink, only the following can be read: उद्यापनं यतमित्यस्यि—.— 2) Thus corr. by A₂ from A₁, कारसः. ३५०. १) Thus A₂, A₁ स्रक्षमाक्षितया. ३५५. १) Thus A₂; A₁, जिहो. ३५७. १) A₂ gloss मन्त्रिभिः.

- प्रभोः संकोचिताशैलैश्वरिनिर्बन्धहम । राज्यं जिहीर्षिको भूपाधकिरे भूम्यन्तराः ॥३६१॥
 तदनुपाणिताः सर्वे ते ते' नानादिगाभयाः । आसन्नाज्यामिषं प्राप्तुं ह्येना इव ससंभ्रमाः ॥३६२॥
 अयोत्पन्नभयो राजा न शशाक निजस्थितिम् । व्यवस्थापयितुं यन्मंथ्युतां काकः शिलामिव ॥३६३॥
 चिरं क्षुण्णो क्षमाभर्तुस्तस्मिन्नाज्ये विदंस्त्युले । उपायोस्य स्थितेर्हेतुर्गैकः कथनं पप्रथे ॥३६४॥
 365 शृष्टदोषानिस्थितिं प्राप्नोति हन्यादस्मानसंशयम् । विविन्त्येति न सामास्य जगृहर्जिमन्त्रिणः ॥३६५॥
 अथ निरुद्धुस्ते संनद्धा बलैर्नृपमान्दिरं व्यवहितजनाक्रन्दं भेरीरवैरतिभैरवैः ।
 मदकारिषटाकेतुष्णायानिरुद्धरविप्रभा भवनवलभीः संतन्वन्तो दिवापि तमोवृताः ॥३६६॥
 तैर्गन्तुं स्वभुञ्जो निवारितरणैर्दंशेषकाशै' ततस्यैकभीर्नगरान्तरास्व नृपतिस्तात्पर्येनो निर्ययी ।
 आजानेयरजोङ्कराजललनाप्रस्थानसंदर्शनक्षुभ्यत्पौरजनासुलाजकाणिकाकीर्णेन राजाध्वना ॥३६७॥
 राज्याश्रयुतस्य बहुशः परिवाररामांकीशादि तस्य रिपयो व्रजतोपजहुः ।
 उर्वीरवो विगलितस्यं नगेन्द्रभृङ्गाहृष्टीफलादि रभसादिव गण्डशैलः ॥३६८॥
 रन्यैः शैलपथैर्गजश्रमवशाच्छायां भितः शाखिनामासीनप्रचलायितेनं सुमहदुःखं विसस्मार सः ।
 दूरात्पामरपूत्कृतैः श्रुतिपथप्राप्तैः प्रबुद्धस्वभूहृष्टो निह्वरवारिभिः सह मनःशुभे निमज्जिषिव ॥३६९॥
 370 नानावीरुत्तृणपरिमलैरुपगन्धा वनोर्वीरममःक्षोभप्रतिहतशिलाः पिच्छिलाधात्रिकुल्याः ।
 क्रान्त्या भ्रान्तैर्विसकिसलयच्छायामुपाङ्गलेखैरभ्युत्सङ्गं' निहिततनुभिर्मूर्च्छित तस्य शरैः ॥३७०॥
 पर्यन्ताश्रितटाहिलोक्य सुचिरं दूरीभवन्मण्डलं ब्रागामन्त्रयितुं जहस्तुं नृपतेर्दारेण पुष्पाञ्जलीन् ।
 क्षोणीपृष्ठविकीर्णपक्षतिनमत्तुण्डं स्वनीडस्थितैः सावेगं गिरिकन्द्ररासु पततां वृन्दैरपि क्रन्दितम् ॥३७१॥
 स्तनयुगतलनरुद्धस्तमूर्धभुक्तानां विकवलनविलोलं वीर्यं दूरास्त्वदेशम् ।
 भवहन रुदतीनां मौलिविन्यस्तहस्तं पथि नृपवनितानामंलुभिर्मिह्वराम्भः ॥३७२॥
 प्रीतिस्थैर्यैश्चचितवचनासिमया शोकशान्त्या निर्व्याजाज्ञापहणगुरुभिसैश्च तैशोपचरैः ।
 तस्य खेहादुपगतवनो राष्ट्रप्रविभंशदुःखं मन्दीचक्रुः स्वभुवि सुजना भूपतेर्भूमिपालाः ॥३७३॥
 इति कादमीरिकमहामात्यश्रीचण्णकप्रभुसूतोः कर्णहणस्य कृतौ राक्षतरङ्गण्यां प्रथमस्तरङ्गः ॥
 चतुर्दशाधिकं वर्षसहस्रं नव वासराः । मासाश्च विगता ह्यस्मिन्नेकविंशतिराजसु ॥

३६२. ') A, had written च after ते ते; struck out. A₂ तदनुपाणिता वैरिपुत्रा नामा. ३६३. ') A₂ gloss यन्त्रवद इति सेनायां उद्धासो प्रसिद्धम्. ३६४. ') Thus corr. by A₂ from A₁ कस्य न. ३६५. ') Thus corr. by A₂ from A₁ प्राप्ताम्. ३६६. ') A₂ gloss धर्मद्वारे. ३६८. ') Thus corr. by A₂; A₁ 'रामांको'.—') Thus corr. by A₂ from A₁ 'विजयः—') A₂ विगलितस्य. ३६९. ') G has sec. manu the v. l. आसीन प्रलयायितेन.—') Thus A₂; A₁ gives the v. l. महत् for मनः between the lines and another v. l. पुनः in margin. ३७०. ') A₂ अथस्वसर्ग. ३७१. ') Thus A₂; A₁ पूर्वस्य.—') A₂ क्षिपन्सु. ३७२. ') A₂ बलमबलागं, with gloss अबलानां बलं कर्तुं.—') A₂ gloss कर्म. Colophon. ') A₂ adds before this the note रा ३८ ॥ चं ॥ ३७२ ॥.—') Thus A₂; A₁ 'जटाधिपति रा'.

॥ द्वितीयस्तरङ्गः ॥

विहितमजगोशुङ्गाभाभ्यां धनुर्घटितं तथा नरकरटिनोर्द्विहाषाभ्यां गणं परिगृह्यतः ।
 विविधघटनावाङ्मयानां निधेरुचितां विभोर्जयति ललनापुंभागाभ्यां शरीरविनिर्मितिः ॥१॥
 भूयोराज्यार्जनोद्योगस्तेनात्यज्यत भूभुजा । जरसा शमिवाण्या च कर्णमूलमवाप्रया ॥२॥
 अनयद्विनयोदासः समं स्वविषयेण तान् । विषयान्व्यशिनामप्रयः स तान्पञ्चापि विस्मृतिम् ॥३॥
 भावजाज्येच्छया दुर्गागलिकायां स्वमन्त्रिभिः । कालेन स्थापितो बहुत्व्यभ्यथापि तु कैरपि ॥४॥
 अथ प्रतापादिन्याख्यसैरानीय दिगन्तरात् । विक्रमादिद्व्यभूर्भर्तुर्ज्ञातिरत्राभ्यविष्यत ॥५॥
 शकारिविक्रमादिद्व्य इति स भ्रममांभितैः । अन्यैरत्रान्यथातेलि विंसवादिं कर्दारिधतम् ॥६॥
 इदं स्वभेदविपुरं हर्षोदीनां धराभुजाम् । कंचित्कालमभुङ्गेज्यं ततः प्रभृति मण्डलम् ॥७॥
 असपूर्वापि तेनोर्वा सपूर्वेव महीभुजा । लालिता हृदयज्ञेन पत्या नववधुरिव ॥८॥
 भुक्त्वा शशिंशतं वर्षान्भुञ्जं तस्मिन्दिवं गते । जलौकास्तच्छतो भूमेभूर्षणं समपद्यत ॥९॥
 पितुरेव समं कालं वृद्धिहेतोः स द्रियुते । विषुवत्पूर्णशीतांशुरिव शीतेतरार्धिवः ॥१०॥
 अथ वाक्पुष्ट्या सार्धं देव्या दिव्यप्रभावया । भुवं तत्प्रभवो भुञ्जंस्तुस्त्रीमोरञ्जयत्यजाः ॥११॥
 रंपतिभ्यामियं ताभ्यामभूव्यत वसुंधरा । गङ्गामुगाङ्गखण्डाभ्यां जटाभूरिव धूर्जटेः ॥१२॥
 मण्डलं साध्वधत्तां तौ नानावर्णमनोरमम् । शतहरापयोत्रासौ माहेन्द्रमिव क्रार्मुकम् ॥१३॥
 वक्राते च महाभागौ विश्रमामरणं भुवः । तुङ्गेभ्रं हरावासं कतिकांख्यं च पत्तनम् ॥१४॥
 कचिन्मडवराज्यान्तःस्थाने चण्डातपोज्वले । तत्प्रभावेण फलितं वृक्षैस्तस्मिन्तोपितैः ॥१५॥
 नाटयं सर्वजनप्रेक्ष्यं यथके स महाकविः । द्वैपायनमुनेरंशस्तत्काले चन्दकोभवत् ॥१६॥
 तयोः प्रभावमाहात्म्यजिज्ञासार्धंभिवोधाता । प्रजासु दुःसहा जानु व्यापहैवीं व्यजृम्भत ॥१७॥
 पाकोन्मुलशरच्छालिच्छन्नकेदारमण्डले । मासि भाद्रपदेकस्मात्पपात तुहिने महत् ॥१८॥
 तस्मिन्विश्वक्षयोयुक्तकालाद्दृष्टसितोपमे । न्यमञ्जुशालयः साकं प्रजानां जीविताशया ॥१९॥
 अथासीत्स्वपरिक्षामजनयेतकुलाकुलः । प्राकारो निरयस्येव घोरो बुभिक्षविश्रवः ॥२०॥
 पत्नीयातिं छतरेणैः पितृदाक्षिण्यमातुरः । कुक्षिभरिः क्षुदुत्तमो विसस्माराखिलो जनः ॥२१॥

१. ') Thus corr. by A₂ from A₁. 'शो-भूङ्गनः-') Thus corr. by A₂ from A₁. प्रतिगृह्यतः-') A₂ gloss अभ्यस्ता.
 २. ') A₂ gloss जिस्तिन्निवाणं. ४. ') A₂ gloss दुगाज्यय. ६. ') A₂ स एति भवमः; R G follow this reading and write
 'दिव्यः-') A₂ विंसवापक'. १४. ') A₂ gloss कैव. १५. ') A₂ 'तपोवचने. १६. ') Thus A₂, also R G; A₁ 'कवेः.
 १७. ') A₂ gloss हेवैः कृतत्वादेवानां संवाञ्चिनी हैवी. २०. ') Thus A₁; altered by A₂ into प्रकारे

- भुक्त्वापाद्यस्मरल्लज्जामभिमानं कुलोच्चतिम् । अशनाहंक्रियाप्राप्तो लोको^१ लक्ष्मीकटाक्षितः ॥ २२ ॥
 क्षामं कण्ठगतप्रणं याचमानं ह्यतं पिता । पुत्रो वा पितरं त्यक्त्वा चकार स्वस्य पोषणम् ॥ २३ ॥
 चात्रस्थिशेषे वीभत्से स्वदेहेहंक्रियावताम् । अभुङ्गेज्यार्थिनां युद्धं प्रेतानामिव देहिनाम् ॥ २४ ॥
 25 क्त्वाभिभाषी भुक्त्वाभो वीरो दिक्ष्वक्षिणी क्षिपन् । एक एको जगज्जीवैरियेष स्वात्मपोषणम् ॥ २५ ॥
 तस्मिन्महाभये धोरे प्राणिनामतिदुःसहे । बृद्धो लोकनाथस्य तस्यैव कर्षणार्द्रता ॥ २६ ॥
 निवारितप्रतीहारः स रत्नौषधिशोभिना । दर्शनैव वीनानामलक्ष्मीकृमच्छिनन् ॥ २७ ॥
 सपत्नीको निजैः कोशैः संचयैर्मेन्विणामपि । क्रीताक्षः स दिवारात्रं प्राणिनः समजीवयत् ॥ २८ ॥
 अटवीषु दमशानेषु रथ्यास्ववसथेषु च । क्षुत्सामः क्षमाभुजा तेन नहि कश्चिदुपैक्ष्यतं ॥ २९ ॥
 30 ततो निःशेषितधनः क्षीणाक्षां वीक्ष्य मेदिनीम् । क्षपायामेकदा देवीमेषमूचे सं दुःखितः ॥ ३० ॥
 देव्यस्मदपचारेण धुवं केनापि दुस्तरा । जाता निरपराधानां जनानां व्यापदीकृशी ॥ ३१ ॥
 धिङ्गमधन्यं यस्यामे लोकोयं शोकपीडितः । पश्यन्नशरणासुर्वीमनुप्राप्तो विपद्यते ॥ ३२ ॥
 प्रजा निःशरणा एता अन्योन्यं बान्धवोऽभिज्ञताः । अरक्षतो भयेमुष्मिन्किं कार्यं जीवितेन मे ॥ ३३ ॥
 यथा कथंश्लोकोयं दिनान्येवानि यन्नतः । मयातिबाहितः सर्वो न च कोपि व्यपद्यत ॥ ३४ ॥
 35 अतिक्रान्तप्रभावेयं कालदौरात्म्यपीडिता । निर्धिक्षन्नाथ संजाता पृथिवी गतगौरवा ॥ ३५ ॥
 नदिमाः सर्वतो ममा दाहणे व्यसनार्णवे । उपायः कतमस्तावत्समुद्धर्तुं क्षमः प्रजाः ॥ ३६ ॥
 निरालोको हि लोकोयं दुर्दिनयस्तभास्करः । कालरात्रिकुलैर्निश्चक्रपरीत इव वर्तते ॥ ३७ ॥
 हिमसंघातदुर्लङ्घ्यक्षितिभृद्बुद्धनिर्गमाः । बद्धशरकुलार्यस्थखगबह्विजशा जनाः ॥ ३८ ॥
 भूराध मतिमन्तश्च विद्याधन्तश्च जन्तवः । कालदौरात्म्यतः पश्य जाता निहतयोग्यताः ॥ ३९ ॥
 आशाः काञ्चनपुष्पकुट्टमलकुलच्छन्ना न काः क्षमातले सौजन्याप्तवर्षिभिस्तिलकितं सेव्यैर्न किं मण्डलम् ।
 40 पन्थानः स्रचिरोपचारस्रचिरैर्व्याप्रा न कैः संस्तुतैस्तेषामैत्र वसन्ति निहुतगुणाः कालेन ये मोहिताः ॥ ४० ॥
 तदेव गलितोपायो जुहोमि ज्वलने तनुम् । ननु द्रष्टुं समर्धोस्मि प्रजानां नाशमीदृशम् ॥ ४१ ॥
 धन्यास्ते पृथिवीपालाः ह्यव ये निशि शेरते । पौरान्पुत्रानिव पुरः सर्वतो वीक्ष्य निर्वृताम् ॥ ४२ ॥
 इत्युक्त्वा कर्णान्विष्टो मुखमाच्छाद्य वाससा । निपत्य तल्पे निःशब्दं हरोद पृथिवीपतिः ॥ ४३ ॥
 निवानस्तिमितैर्दीपैरुद्गीवैः कौतुकादिव । वीक्षमाणाद्य तं देवी जगाद जगतीभुजम् ॥ ४४ ॥
 45 राजन्प्रजानां कुकृतैः कोयं मतिविपर्ययः । येनेतर इव स्वैरमधीरोचितमीहसे ॥ ४५ ॥
 यद्यसाध्यानि दुःखानि छेत्तुं न प्रमक्षिणुता । तन्महीपाल महानां महस्वस्य किमङ्गनम् ॥ ४६ ॥
 कः शक्रः कतमः जष्टा वराकः कतमो यमः । सत्यप्रतानां भूपानां कर्तुं शासवलङ्गनम् ॥ ४७ ॥
 पत्यौ भक्तिर्व्रतं स्त्रीणामद्रोहो मन्त्रिणां व्रतम् । प्रजानुपालनेनन्यकर्मता भूभूतां व्रतम् ॥ ४८ ॥

२२. १) A, लोकोऽलक्ष्मी. २९. १) Thus corr. by A₂ from A, उपेक्षते. ३०. १) Thus corr. by A, from A, सु.
 ३८. १) A, हिमसंघातदुर्लङ्घ्यक्षिति. — २) A₂ gloss नीडं. ४०. १) A, प्रचुरो. — १) A, संस्तुतैस्तेषां, with gloss एषां भूरात्मिण्यधीनाम्
 निहुतगुणा ये भूराद्या अब अस्मिन्नेव शेषे वसन्ति हेतान्तरं न गच्छन्ति ते कालेन मोहिताः. — २) A, ते. ४३. १) Thus corr. by
 A, from A, ०. १) ०.

उत्थितं त्रतिनामभ्य क्व विपर्येति मद्रचः । प्रजापाल प्रजानां ते नास्त्वेष शुक्लतं भयम् ॥४९॥
 इति संरम्भतः मेक्ते तयानुध्याय देवताः । प्रतिगेहं गतप्राणः कपोतनिवहोपतत् ॥५०॥ 50
 प्रातस्तप्तवृत्तिर्वीक्ष्य व्यरंसीन्मरणोद्यमात् । प्रजाध्व प्रत्यहं प्राप्तिः कपोतैर्जीवितं वृषुः ॥५१॥
 वस्त्वन्तर्गं किमपि तस्मात्स्वी नूनं ससर्ज सा । जनताजीवितात्प्राप्तै न कपोतास्तु तेभयन् ॥५२॥
 तादृशां नहि निर्व्याजप्राणिकारुण्यशालिनाम् । हिंसया धर्मचर्यायाः शक्यं ह्यपि कलङ्कनम् ॥५३॥
 अभवन्निरमलं व्योम देवीकृत्यैः सह क्रमात् । साकं भूपालशोकेन दुर्मिक्षं च शमं ययौ ॥५४॥
 सा भूनिविभवोदपमयहारं द्विजन्मनाम् । सती कृतीमुखं चक्रे रामुषं चापकल्पसा ॥५५॥ 55
 वर्षैः षट्त्रिंशता शान्ते पत्यौ विग्रहजो ज्वरः । तस्यजे ज्वलनज्वालानग्निपच्छदे तया ॥५६॥
 सा यत्र भुविधारिता यिपन्नं पतिमन्वगात् । स्थानं जलैस्तद्वाकपुष्टाटवीत्यथापि गथते ॥५७॥
 चार्हचारित्र्या तत्र तया सज्जेवतारिते । नानापथागतानाथसार्धैरथापि भुज्यते ॥५८॥
 आभ्यामभ्यधिकं कर्तुं शक्तिः कस्येति निश्चितम् । विचिन्त्यारोचकी धाना नापत्यं निर्ममे तयोः ॥५९॥
 वेधाः परां पुरमुपैति परीक्षकाणामिक्षेः कलप्रजननेन कृतभ्रमो यः ।
 विस्मार्गानोद्गुरसुपारसयोग्यतां तं तस्मादुदेत्यै किमिवाभ्यधिकं विदध्यात् ॥६०॥ 60
 दीर्घबुद्धिनष्टार्कं राष्ट्रमात्मापचारतः । ज्ञात्वा राज्ञमिसाहेहं सा चकारेति केचन ॥६१॥
 ततोन्यकुलजो राजा त्रिजयेश्वावभृत्समाः । पत्तनेन परीतं यथकारं विजयेभ्रम् ॥६२॥
 ह्यतो महीमहेन्द्रस्य जयेन्द्रस्तस्य भूपतेः । इमामाजानुभुजो राजा बुभोजध पृथुप्रथः ॥६३॥
 अतोर्लकीर्तिकसोलदुगुलवलनोज्ज्वलाम् । बभार यद्भुजस्तम्भो जयश्रीसालमञ्जिकाम् ॥६४॥
 तस्याभुदद्भुतोदन्तंभवभक्तिविभूषितः । राज्ञः संधिमतिर्नाम मन्वी मतिमतां वरः ॥६५॥ 65
 नास्त्युपायः स संसारे कोपि योपोहितुं क्षमः । भूपालमत्तकरिणामेपां चपलकर्णताम् ॥६६॥
 भत्यद्भुतमतिः शङ्क्यः सोयमुक्तेति यश्छिष्टेः । तस्मिन्धीसचिवे द्वेषस्तेनाप्राद्यत भ्रुभुजा ॥६७॥ युग्मम् ॥
 निवारितप्रवेशोद्य सकोपस्तमहेनुकम् । निनाय हतसर्वस्वं यावदायुर्देरिद्रताम् ॥६८॥
 तस्य भूपतिविद्वेषधीष्णोष्मपरिशोषिणः । आप्यायं राजपुरुषा वार्तयापि न चक्रिरे ॥६९॥
 गिरं गभीरो गुह्याति इमाभ्यावत्तदमगाः । उक्तानुवादिनस्तावद्दृक्चं प्रतिरवा इव ॥७०॥ 70
 स तु राजविक्रद्वस्त्रारिद्र्याभ्यां न विद्यथे । गतप्रत्यूहया प्रीतः प्रापया हरस्वयया ॥७१॥
 अथ भाव्यर्थमाहात्म्यात्पमथे प्रतिमन्दिरम् । राज्यं संधिमतेर्भावीत्यभुतापि सरस्वती ॥७२॥
 नाचोदिता वाक्चरतीत्याग्नेभ्यः भुतवाञ्छपः । ततः संभूतंसंज्ञासः कारावेदमनि तं न्यर्धात् ॥७३॥

५०. ') A₂ देवा ५२. ') A₁ पतन. ५५. ') A₂ gloss कैवल. —') A₂ gloss रामोह. ६०. ') Thus A₁, A₂ योग्यतात्त. ; G योग्यतात्त. explained by योग्यतयात्तो गृहीत and subsequently corrected into योग्यता तु. —') A₂ gloss उत्पादयिष्वा. ६४. ') G अश्लोत्. —') Thus corr. by A₁ from A₂ 'स्त्री'. —') A₂ gloss पुत्तलिकाम. ६६. ') A₂ 'हासो ६८. ') A₂ कोषान्त. ७२. ') Thus corr. by A₂ from A₁ नवम'; A₂ had explained in margin the original reading by a note which has been struck out राजस्य संधिमतां (sic) भावीत्यभुतापि सरस्वती एव नवमन्दिरं पमथे सन्धिमतेर्नाराकस्य विषमपुत्रेष्टस्यपरिपोषकरूपवशात्प्रमन्दिररूपं तस्माच्चभ्रुभुवाक् अत्रममभुविरथये येन च तदुपरि राजानीय कूरुषोभुविति भावः. ७३. ') Thus corr 5y A₂ from A₁ सद्भुत. —') Thus corr by A₂ from A₁ द्यधत.

- तत्र तस्योपनिगडैः पीडिताङ्गैर्विशुष्यतः । पूर्णोभूद्दशमो वर्षो भूपतेषाम्युवाचिः ॥७४॥
- 75 निस्पृहः स महीपालो मुमुक्षुर्दोहमादधे । रोगोत्थया पीडया च विन्तया च तदीयया ॥७५॥
 ऊष्मायमाणो विधेषवह्निना ज्वलनानिद्याम् । न विना तद्वर्धं मेने भवितव्यप्रतिक्रियाम् ॥७६॥
 भाव्यर्थस्यावुधाः कुर्युस्त्वायं स्थगनाय यम् । स एवापावृतं हारं श्रेयं दैवेन कल्पितम् ॥७७॥
 दग्धाङ्गारकदम्बके विलुठंतः स्तोकोन्मिषत्तेजसो वेधा वह्निकणस्थ शक्तिमनुलामाधातुकामो हवात् ।
 तस्मिन्निषण्णमिच्छतः प्रतनुते पुंसः समीपस्थिते संतापद्रुतभूरिसर्षिषि घटे पानीयकुम्भध्रमम् ॥७८॥
 अथ राजाश्रया क्रूरैर्वधकर्माधिकारिभिः । निशि संधिमतिः शूले समारोप्य विपादितः ॥७९॥
- 80 प्रोतशूले भुते तस्मिन्शोकशङ्कुर्महीपतेः । निरगाद्रोगभ्रमस्य पुत्रं पथात् जीवितम् ॥८०॥
 समन्निशानिवर्षेषु यातेष्वप्यिषिरन्वधे । प्रशान्तभूमिपालाभूत्कठिञ्चिश्चिषवानि भूः ॥८१॥
 अथ संधिमतिं बुद्ध्वा तथा व्यापादितं गुरोः । ईशानाख्यस्य हृदयं विषवां वशिरोप्यभूत् ॥८२॥
 शिरीष इव संसारे ह्रलोच्छेद्ये मनीषिणाम् । हन्तानुशंस्यं तद्वृन्तभिवैकमवशिष्यते ॥८३॥
 स इमशानभुयं प्रायादनायस्येव शुष्यतः । कर्तुं विनायिनस्तस्य स्त्रोचितामन्तसत्क्रियाम् ॥८४॥
- 85 तं चास्थिशेषप्रदाक्षीकृत्यमाणं बलादृकैः । शूलमूलावबद्धास्त्रिखण्डावष्टंभनिधलम् ॥८५॥
 समीरणसमाकीर्णमुण्डरन्ध्रापनिर्गतैः । ध्वनितैरनुशोचन्तमिवावस्थां तथाविधाम् ॥८६॥
 हा वत्स इद्रुमीदृक्ते जीवाभ्यद्येति वादिना । तस्याकृष्यत शूलान्तःप्रोतं तेनाथ कीकसम् ॥८७॥
 वेष्टिनाङ्गुः शिरःशीर्षेस्तल्कचैर्धूलिपुसैः । भवैषीत्सं स कङ्कालं वारयन्भवनो वृकान् ॥८८॥
 उचितां सत्क्रियां कर्तुं ततस्तस्य समुद्यतः । भाले विधातुलिलितं श्लोकमेतमवाचयत् ॥८९॥
- 90 यावज्जीवं वरिब्रह्मं दश वर्षाणि बन्धनम् । शूलस्य वृष्टे मरणं पुनां राज्यं भविष्यति ॥९०॥
 पादत्रयस्य दृष्टार्थः श्लोकस्यासीत्स योगवित् । ब्रह्मव्ये तुर्यपारार्थप्रत्यये कौतुकान्वितः ॥९१॥
 अचिन्तयद्यं संभ्रान्तः कथमेतद्भविस्यति । उवाच च विधेः शक्तिमविन्त्यां कलयंश्चिरम् ॥९२॥
 तत्सत्कर्मव्यतिकरकृतः पारतन्वयानुरोधात्सज्जाः सर्वे व्यवसितहृदोन्मूलनाय प्रयत्नान् ।
 चित्रं तत्राप्युदयति विधेः शक्तिरत्यजुतेयं यन्माहात्म्याहिविधवतनासिद्धयो निर्निरोधाः ॥९३॥
 मणिपूरपुरं पार्थं निहतं समजीवयत् । फणिकन्याप्रभावेण सर्वाधर्थनिधिर्षिधिः ॥९४॥
- 95 द्रोणपुत्रस्त्रिदशं मातुर्गर्भं परीक्षितम् । जीवयन्कृष्णमाहात्म्याद्वाता पुयोधिकारिणाम् ॥९५॥
 कच्चं भस्मीकृतं दैत्यैर्नागांस्तार्येण भसितान् । पुनर्जीवयितुं को वा दैवादन्यः प्रगल्भते ॥९६॥
 इत्युक्त्वा भाविनोर्यस्य द्रष्टुं सिद्धिं समुद्यतः । तत्रैव बद्धवसतिः कङ्कालं स ररक्ष तम् ॥९७॥
 अधार्धरात्रे निर्निद्रस्तथैवाजुतचिन्तया । धृपाधिवासमीशानो प्रातवान्द्विभ्येकदा ॥९८॥
 उच्यतेडलाडनादंशुद्वृष्टघण्टीघटाङ्कतैः । चण्डैर्दमरुनिर्घोषैर्वर्षैर्भुतवाण्ड्वनिम् ॥९९॥

७७. ') Thus corr. by later hand from A, 'र्थस्व बुधा. ७८. ') Another hand alters this to 'स्थितः. ८६. ') A, 'समा-
 पुत्रं' with gloss शिरः over मुद्रक. ९०. ') Thus A, ; A, पुनराज्यं. ९१. ') Thus corr. by later hand from A, 'दृष्टार्थं.—
 ') A, gloss 'युधं'—') Thus corr. by later hand from A, 'पारार्थं. ९२. ') Thus corr. by A, from A, कावन्. ९९. ') A,
 gloss लाडना अन्तर्गता घालाका आण्डु इति भाषया.—') A, 'इतरोप्येवध.

उद्धाटिततमोरिः स ततः वितृन्नावनौ । ददर्श योगिनीस्तेजःपरिवेषान्तरस्थिताः ॥१००॥
 तासां संभ्रममालक्ष्य कङ्कालं त्रापवाहितम् । ईशानस्तां दमशानोर्वीं धृतासिधकितो ययौ ॥१०१॥
 अधापश्यत्तच्छुचसः शायितं मण्डलान्तरे । संधीयमानसर्वाङ्गः कङ्कालं योगिनीगणैः ॥१०२॥
 उल्लसहरसंभोगवाञ्छा मद्यपदेवताः । वीरालभास्समन्विष्य कङ्कालं तमपाहरन् ॥१०३॥
 एकमेकं स्वमङ्गः च विनिधाय क्षणादथ । कुतोप्यानीय पुलकं पूर्णाङ्गं तं प्रचक्रिरे ॥१०४॥
 अथ पुर्यष्टकं भ्राम्यदर्नाक्रान्तान्यविप्रहम् । योगेनाकृष्य योगेद्यस्तेत्र संधिमतैन्येषुः ॥१०५॥
 ततः द्युतोस्थितं ह्य प्रसन्नदिव्यत्रिलेपनः । समभुज्यत तामिः स यथेच्छं चक्रनायकः ॥१०६॥
 ईशानस्तस्य देवीनां वित्तीर्णाङ्गावर्ति पुनः । क्षपायां क्षीयमाणायामां चकितः पर्यशङ्कत ॥१०७॥
 नदंस्तद्रक्षया धीरः स च तस्थानमाययौ । तच्च योगेश्वरीचक्रं क्षिप्रमन्तरधीयत ॥१०८॥
 अधाभूयत वाक्तासां माभूरीशान भीस्वव । नास्त्यङ्गशानिरस्मकं वृते चास्मिन्न वञ्चना ॥१०९॥
 अस्महराद्विष्यवपुःसंघितः संधिमानसौ । आर्यत्वादार्यराजश्च ख्यातो भुवि भविष्यति ॥११०॥
 ततो दिव्याम्बरः स्रग्वी दिव्यभूषणभूषितः । ववन्दे संधिमान्मद्रः प्रागपूर्वस्मृतिर्गुहम् ॥१११॥
 ईशानोपि तमालिङ्गच स्वपेक्ष्यपि द्युतुर्लभम् । भूमिकामाललम्बे कामिति को वक्तुमर्हति ॥११२॥
 असारं च विचित्रं च संसारं ध्यायतोर्मियः । विवेकविशदा तत्र प्रावर्तन तयोः कथा ॥११३॥
 अथ वार्ता विदित्वेमां कुतोपि भगरीकसः । सवालवृद्धाः समात्प्रास्तमे शिशुमाययुः ॥११४॥
 पूर्वोक्तुतिविसंवादाद्भो नायं स इत्यथ । तेनाच्छिद्यत संवादिनिखिलास्पृच्छता वचः ॥११५॥
 अर्थनां शासितुं राष्ट्रं पौराणामपराजकम् । सोन्वमन्यत कृच्छ्रेण निःस्पृहः शासनादुरोः ॥११६॥
 प्रापथ्योपवनोपान्तं तं दिव्याकृतिशोभिन्म् । सतुर्थं स्नापयामाद्भरमिषेकाम्बुभिर्ईजाः ॥११७॥
 नबराजोषिताचारं न स शिक्षामपैक्षत । वृष्टकर्मां समस्तासु निस्तुपाः प्रक्रिया व्यधात् ॥११८॥
 स राजोचितनेपथ्यः पौरासीषोषशोभिनीम् । सौधोन्मिषप्लाजवयां ससैर्यः प्राविशत्पुरीम् ॥११९॥
 तस्मिन्निव्रजसि प्राज्यमाक्रामति नृपासनम् । आनक्राम प्रजा व्यापन्न देवी न च मानुषी ॥१२०॥
 अहरन्हृदयं तस्य शृङ्गारहितविभ्रमाः । नितम्बिन्यो वनभुवः शमिनो न तु योषितः ॥१२१॥
 वनप्रवृत्तसंपर्कपुण्यगन्धैस्तपस्विनाम् । कर्पूरधूपद्वारभिः करैः स्पृष्टः स पिप्रिये ॥१२२॥
 भूतेदावर्धमानेदाबिजयेशानपश्यतः । नियमो राजकार्येषु तस्याभूत्यतिवासरम् ॥१२३॥
 हरायतनसोपानक्षालनाम्भःकणाञ्जितैः । संस्पृष्टः पवनैः सोभूदानन्दास्पन्दविप्रहः ॥१२४॥
 पूर्वपूजापनवने निराडम्बरदुन्दरः । तेनैव द्रुममृगायि क्षपितो विजयेन्धरः ॥१२५॥
 लिङ्गीतुलुस्तानकुम्भाभ्यःक्षोभभूर्ध्वनिः । शयानस्याप्यभूत्तस्य वल्लभो वल्लकीद्वियः ॥१२६॥

१००. ¹) A₂ gloss तमोरिः वाह इति भाष्यः. १०३. ¹) Thus corr. by A₂ from A₁, मन्वमने; A₁ in margin मद्यपदेन ताः इत्य-
 व्यावर्धे.—²) Thus corr. by A₂ from A₁, तनुपाहरत्. १०४. ¹) Thus corr. by later hand from A₁, ततो.—²) Thus corr.
 by A₂ from A₁, पुलिङ्गः. १०५. ¹) Thus corr. by A₂ from भ्राम्यन्वना.—²) A₂ वीथिन्वः. १०६. ¹) स supplied by A₂.
 १०७. ¹) Thus corr. by A₂ from A₁, ईशानस्तस्य. १२०. ¹) A₂, राजा. १२१. ¹) Thus corr. by A₂ from A₁, सतेन्वा.
 १२३. ¹) A₂ gloss वृष्टिः अरहितः न त्वकः शीमां पक्षिणां जयः धन्ये जातिः ताः.—²) A₂ gloss क्षाम्बव. १२५. ¹) Thus corr. by
 A₂ from A₁, निवृद्ध

- तापवैभस्मरक्षाक्षजटाजूटिक्रितैर्बभौ । तस्य मादेश्वरी पर्वदिव भूमिपतेः सभा ॥१२७॥
 शिवलिङ्गसहस्रस्य प्रतिष्ठाकर्मणि प्रभोः । प्रतिष्ठा प्रत्यहं तस्य बाभूहिषदिता कथिन् ॥१२८॥
 प्रमादात्तदनिष्पत्ती शिलामुत्कीर्य कल्पिता । सखललिङ्गी तद्गुणैः सर्वतोद्योपि दृश्यते ॥१२९॥
- 130 ताड्य ताड्य स वापीपु लिङ्गव्याजादरोपयत् । स्वपुण्यपुण्डरीकाणां जन्मनेक्षपरंपराम् ॥१३०॥
 स्थाने स्थाने जलान्ध बहुसंख्यैर्निवेशितैः । अनयन्नर्मदामङ्गि शिवालिक्रैस्तरङ्गिणीः ॥१३१॥
 ऋतिलिङ्गं महाधाम्नाः प्रत्यपायन्त तेन ये । पर्वदामघ तन्नागः कालेनाम्नाधिमायतः ॥१३२॥
 भकरोस्स महाहर्म्यैर्महालिङ्गैर्महावृषैः । महात्रिगुलैर्महतीं महामादेश्वरो महीम् ॥१३३॥
 कृत्वा संधीश्वरं देहसंधानपितृकान्ने । ईद्वानस्य गुरोर्नोसा व्धधादीशेश्वरं हरम् ॥१३४॥
- 135 येषां च भीमादेवीं च देशाध्यान्पदेपदे । स मउप्रतिमालिङ्गैर्हर्म्यैर्निन्वे महाधिताम् ॥१३५॥
 स्वयंभूमिध तीर्थं ध पूतं भक्तिविभूषितं । स एव भोक्तुमज्ञासौल्लाङ्गः कद्मीरंमण्डलम् ॥१३६॥
 ज्ञानस्य निर्हराम्भोभिः पुष्पलिङ्गार्चनोत्सवैः । राशस्तस्य धनोर्वीपु मासः पष्पाक्रगे ययौ ॥१३७॥
 स चातिरम्यः काद्मीरो ग्रीष्मस्त्रिदिवहुर्लभः । हिमलिङ्गार्चनैः प्रायाहनान्तेपु कृतायताम् ॥१३८॥
 फुल्लाम्जपण्डशशायाः प्राप्य पुष्कारिणीतटीः । लक्ष्मीसखः स खण्डेनुब्रूध्मानपरोभवत् ॥१३९॥
- 140 नीलोत्पलवतीर्वापीरगस्त्योदयनिर्धिषाः । अथगाद्य हरार्चोभिः शरदं निर्धिषेश सः ॥१४०॥
 सार्धं तपोधनैस्तैस्तैर्भजतो जागरोत्सवान् । तस्याभुवन्भुवो भर्तुरमोपा माधरात्रयः ॥१४१॥
 अत्यद्भुतं राज्यलभमित्थं सफलयन्कृती । पञ्चाशतं त्रिवर्षानामत्यक्रामस्स वत्सरान् ॥१४२॥
 रामव्यसनिसस्तस्य राज्यकार्यण्यपहृततः । तस्मिन्काले प्रकृतयो विरामं प्रतिपदिरे ॥१४३॥
 अन्वैष्यन्त नृपस्ताभिः कश्चिद्राज्याय शुभुषे । राजपुत्रो जिगीषुध भीमान्यौधिष्ठिरे कुले ॥१४४॥
- 145 गुणोप गोपादित्याख्यं कद्मीरेन्द्रजिगीषया । युधिष्ठिरप्रपौत्रं हि गान्धाराधिपतिस्तदा ॥१४५॥
 वसवप्रार्थसाध्याज्यः स तत्र तनयं क्रमात् । अथाप लक्ष्णैर्विद्यैरमोघं मेघवाहनम् ॥१४६॥
 स तत्रं पितुरादेशाद्वैष्णवान्वयजन्मनः । राष्ट्र प्राग्ज्योतिषेन्द्रस्व ययौ कन्यास्वयंवरे ॥१४७॥
 तत्र तं वारुणं छत्रं धायया राजसंनिधौ । मेजे वरुणजा राजकन्यका चामृतप्रभा ॥१४८॥
 तेन तस्य निमित्तेन वृद्धिमागामिर्मी जनाः । अजानसम्बुवाहस्य पाश्चात्येनेव वायुना ॥१४९॥
- 150 राक्षा हि नरकैणेतद्वणपादुष्णवारणम् । धानीतमकरोष्णायानं विना चक्रवर्तिनम् ॥१५०॥
 तमन्तिकं पितुः प्राप्तं पठ्या लक्ष्म्या च संश्रितम् । भुवा निमन्त्रयामासुर्मन्त्रिणो बंशद्योग्यया ॥१५१॥
 अयार्थराजो विश्वाय स्वराज्यं भेदजर्जरम् । प्रतिनके न शक्तोपि तस्यौ तु त्यक्तमुच्छकः ॥१५२॥
 अविन्त्यद्य सत्यं मे संगीतो भूतभावनः । सिद्धिनिग्नानमूदीर्घानपाकर्तुं समुद्यतः ॥१५३॥
 कृत्ये बहूनि निष्पाद्ये भ्रमात्कौसीघ्यमाभयन् । प्रावृषीवाध्वगो विष्टया मोहितोस्मि न निद्रया ॥१५४॥
- 155 स्वकाले त्यजता लक्ष्मीं विरक्तां बन्धकीमिव । इतिर्वीरसनप्रीडा विष्टया नासाविता मया ॥१५५॥

१३०. १) Thus corr. by A₂ from A₁ "पुण्डरीकाक्षजम्". १३१. १) The aksharas श्वर supplied by A₂ in space left by A₁. — १) A₂ gloss ईशभादू इति प्रसिद्धस्थले. १३६. १) A₂ विरोधतः.— २) Thus A₂; A₁ राज्ञः.— ३) Thus corr. by later hand from A₁ काक्षमीरं. १३९. १) Thus corr. by later hand from A₁ चूडाध्वरः. १४५. १) Thus corr. by A₁ from "व्यास्यः. १४५. १) Thus A₁; A₂ वसवपास्तसा". १५०. १) A₂ युवा. १५१. १) A₂ glosses आस्यव्य and— न कर्म कौसीघ्य.— २) Thus corr. by A₂ from A₁ "अवन्. १५५. १) Thus A₁; A₂ स्वकुले.— ३) Thus corr. by A₂ from A₁ सरकान्तः.

बौलूषत्वेव मे राज्यरङ्गस्मिन्वल्गतधिरम् । निर्व्यूढमपि वैरस्यं । इदं दद्या न प्रेक्षका गताः ॥१९६॥

विद्यया खदैव वैमुख्यमुच्चैरद्वोपयच्छिभयः । स्वागक्षणे न भीतोस्मि विकल्बन इवाहने ॥१९७॥

इति संविन्वत्तच्छतः सर्वत्यागोन्मुखो नृपः । मनोराज्यानि कुर्वाणो हरित्र इव विभिये ॥१९८॥

अन्धेषुः प्रकृतीः सर्वाः संनिपत्य सभाम्बरे । ताभ्यः प्रत्यर्पयन्त्यासमित्र राज्यं दूरक्षितम् ॥१९९॥

उन्निहतं स्वेच्छया तद्धं प्रयत्नेनापि नाशकत् । तं स्वीकारयितुं कथिष्कणीन्प्रमिष कञ्चुकम् ॥२००॥

अर्वालिङ्गमुपादाह सोय प्रायादुबुद्धुः । धीतवासा निरुष्णीषः पञ्चामेव प्रजेधरः ॥२०१॥

तस्य पादापितदृशो व्रजतोः मौनिनः प्रभोः । पन्थानं जगुहुः पौरा निःशब्दस्रवदस्रवः ॥२०२॥

स विवल्कितगव्युतिरुपविश्य तरोरधः । जनमैकैकमुद्गापं न्यवर्तयत सान्त्वयन् ॥२०३॥

पथि शिखरिणां मूले मूले विलम्ब्य जहज्जानान्मितपरिकरो गच्छन्मूर्धं क्रमात्समवृद्धयत ।

बहनवसुधाः संपूर्णैश्चैत्रजन्स निजात्पदाद्वाद इव विनिर्यातः स्तोत्रैः कृतानुगमो जलैः ॥२०४॥

विःशेषं निकटात्स लोकमतवीमध्ये निरुधन्पदं शोकावेशसबाष्पगद्गदपदं समान्य चोत्सार्थं च ।

भूर्भत्वंकपरिरोधमर्मरमंकाक्षिणसिद्धाध्वगभेणीमीलितमणिप्रभोज्ज्वलगुहागोहं जगाहे वनम् ॥२०५॥

अथ धनसरसीतटत्रुमाधः पुटकघटोदरसंभृताम्बुपुराम् ।

वसतिमकृत वासरावसाने श्वाचितरुपल्लवकल्पितोद्भतल्पाम् ॥२०६॥

गृहासक्तसातातपाः शबलितच्छायाभुवः शाहलैरुत्फुल्लामंलमसिकातलमितल्लुप्रप्रजस्त्रीमनाः ।

सध्याना वनपालवेर्गुरगितोन्मिधैः प्रपाताम्बुभिः आननं वृक्षपयमागतास्तमनयक्षिन्नमदुरात्रयः ॥२०७॥

वनकरिंरसितैः पदे पदे स प्रतिभटतां पटदध्वजेर्धधामैः ।

अमनून रटितैश्च कर्करेटोः परिगलितां गमनोन्मुखस्त्रियामाम् ॥२०८॥

अन्धेषुर्विधिवबुपास्य पूर्वसंध्यामासत्रे नलिनसरस्यपास्तमिन्नः ।

भ्रमापालः परिचितसोदरास्मृतीर्थं नन्दीशाधुयितमयापं भृतभर्तुः ॥२०९॥

नन्दिक्षेत्रे त्रिभुवनगुरोः सोपनस्तत्र यावत्तस्थौ तावत्त्रयमांभमनात्राप्ये जायते स्म ।

भस्मस्मेरः सुघटितजटाजुटबन्धोक्षस्त्री वर्राक्षाङ्गो जटवमुनिभिः सस्पृहं वीक्ष्यमाणः ॥२१०॥

भ्राम्यन्धीकृण्डत्तत्रतजनितमहासक्तियो भैक्षहेतोर्भिक्षादानोद्यतासु पतिमुनिलयं संभ्रमात्तापसीपु ।

वृक्षैर्भिक्षाकपाले श्वाचिप्रलकुलमभेगिभिः पुर्यमाणे मान्यो देराग्ययोगेद्युनपनत्रप्रार्थनालाघबोभूत् ॥२११॥

६ ॥ १७१ ॥ भाद्रितः ४३ ॥ अं ५४३ ॥

इति श्रीकादमीरिकमहामात्यश्रीचण्णकप्रभुसुनोः कल्हणस्य क्रुनो राजनरत्निय्या द्वितीयस्तरङ्गः ॥

शान्तये वत्सराणामष्टभिः परिवर्द्धिते । अस्मिन्द्वितीयं व्याख्याताः षट्प्रख्यातगुणा नृपाः ॥

१९६. ¹) Thus A₁; and the v. l. of A₂ निर्व्यूढमपि has been struck out again; G R निर्व्यूढमपि. १९०. ²) Thus corr. by later hand from A₁ सं च. १९४. ³) Thus corr. by A₂ from A₁ स्तोकापुगमो. १९९. ⁴) Thus A₁; A₂ निरुद्धस्रवः. ⁵) Thus corr. by later hand from A₁ भूर्भत्वंक. ⁶) Thus corr. by A₂ from A₁ मर्मर. ⁷) The akshara लि supplied by A₂ in space left by A₁. ⁸) The gloss औनजीयो, written by A₂ at the foot of the page, probably refers to this word. १९६. ¹) Thus corr. by A₂ from A₁ शाहलैरुत्फुल्लामंलमसिकातलमितल्लुप्रप्रजस्त्रीमनाः; the latter reading repeated in margin by A₂. ²) Thus G sec m s n u and P; A R C पालरेपु. ³) A₂ gloss पर्वतारः. १९६. ⁴) A₂ वनहारि. ⁵) Thus corr. by later hand from A₁ धनेर्ध. ⁶) A₂ व्यन्नावन; supplemented as above by A₂. १९१. ⁷) A₂ भ्राम्यन्धी. ⁸) Thus corr. by A₂ from A₁ बोःबो. ⁹) A₂ writes 'व्यनुपत्त', with figures indicating transposition.

॥ तृतीयस्तरङ्गः ॥

- मुञ्चेभामिनमस्यं कुम्भकुहरे मुक्ताः कुचापोषिताः किं भालज्वलनेन कज्जलमतः स्वीकार्यमशुणोः कृते ।
संधाने वपुरर्धयोः प्रतिवदक्षेत्रं निवेधेप्यहेः कर्तव्ये प्रिययोत्तरानुसरणोद्युक्तो हरः पातु वः ॥१॥
- अयोधसत्प्रभुभाषमानिन्युर्मेषवाहनम् । गान्धारविषयं गत्या सविषाधिष्ठिताः प्रजाः ॥२॥
रक्तपजस्य भूभर्तुः पथाह्लोकानुरञ्जनम् । तस्याज्ञायि जनैर्षीतसौमभालनसंनिभम् ॥३॥
स पुनर्बोधिसत्त्वानामपि सत्त्वानुकम्पिनाम् । चर्योमुदात्तचरितैरस्यशेन महाशयः ॥४॥
- 5 तस्याभियेक एवाज्ञां भार्यन्तोधिकारिणः । सर्वतोमारमर्यादापटहानुद्वेषयन् ॥५॥
कल्याणिना प्राणिवधे तेन राष्ट्रान्निवारिते । निष्पापां प्रापिता वृत्तिं स्वकोशास्तौनिकादयः ॥६॥
तस्य राज्ये जिनस्येव मारविद्वेषिणः प्रभोः । क्रतौ धृतपद्युः पिष्टपद्युर्मृतबलावभूत् ॥७॥
स मेघवननामानमपहारं विनिर्ममे । मयुष्टग्रामरुत्पुण्यज्येष्ठं मेघमठं तदां ॥८॥
- भोगाय देदर्यंभिक्षुणां बलभास्यामृतप्रभा । बिहारमुच्चैरमृतभवनाख्यमकारयत् ॥९॥
- 10 देशैकदेशाल्लोर्नासः प्राप्तस्तस्याः पितुर्गुरुः । स्तुन्यां तज्जाषया मोक्तो लोस्तौन्यास्तूपकार्यकृत् ॥१०॥
चक्रे नडवने राज्ञो यूकंदेव्यमिधा वधुः । बिहारमद्भुताकारं सपत्नीस्पर्धयोद्यता ॥११॥
अर्धे यद्विभवः शिखाचारास्तत्रार्पितास्तया । अर्धे गार्हस्थ्यगर्भाथ सस्त्रीपुत्रपशुस्त्रियः ॥१२॥
अधेन्द्रदेवीभवनामिन्द्रदेव्यमिधा व्यधात् । बिहारं संचतुःशालं स्तुपं भूमयिवापरा ॥१३॥
- अन्याभिः स्वादनासम्प्राप्तमुखाभिर्निजाख्यया । देवीमिस्तस्य महिता बिहारा बहवः कृताः ॥१४॥
- 15 अर्वाकालोद्भवस्यापि राज्यकालोस्य भूपतेः । न्यकृतादिनूपोदन्तैर्वृत्तान्तरद्भुतोभवत् ॥१५॥
स बर्हिर्विहरस्त्रातु भूमृत्तीतैदवीरितम् । चौरधौरोयमित्यारादशुणोत्कन्धितध्वनिम् ॥१६॥
कः कोच वध्यातां चौर इत्युक्ते तेन सङ्गुधा । शशामाकन्धितध्वानो नच चौरो व्यभाव्यत ॥१७॥
पुनर्बर्हिर्वैद्विस्तस्य निर्यातस्यापतस्ततः । अभवन्नभयार्थिन्यो हित्रा दिव्यप्रभाः स्त्रियः ॥१८॥
ताः संभ्रुतेस्तिसास्तेन ददाधेन कृपालुना । अभ्यभाषन्त सीमन्तपुञ्जितास्त्रलयो वषः ॥१९॥
- 20 देव दिव्यप्रभावेण भुञ्जे भवता धृते । अपरस्माद्भयं जातु कस्य स्यात्कठणानिधे ॥२०॥
तदानीं तोयदा भुक्त्वा छादयन्तो नभस्तलम् । अकाण्डकण्ठकापानशङ्किभिः कार्यकैर्मृषा ॥२१॥
पक्षशालिवनस्कीर्तिरंशाक्षुभितमानसैः । नागास्त्वल्कापर्वरम्भभूमिता^१ गमिताः प्रभो ॥२२॥

२. ^१) A, gloss इनस्व. ५. ^१) A₂ gloss अनारः अर्षिता. ८. ^१) A, °कवेडो.—^१) A, तथा. ९. ^१) Thus A₂; A₁ चेष्व.
२०. ^१) Thus A₁; corr. by later hand into इत्येक.—^१) A, इहृष्या. ११. ^१) A, हृष्य. १२. ^१) A, gloss वृषणीनि.
२२. ^१) A °स्फाति.—^२) A, धूमि ते.

तेस्माकं पतयधौरधौर इत्यर्थाभाषितम् । भुत्वा हेवेन बन्धन्तानित्यवादि यदा क्रुधा ॥२३॥
 तदा स्वदाशामात्रेण न्यपतन्प्राशयेहिताः । प्रसादः क्रियतां तेषामस्मत्कवणयाधुना ॥२४॥ चक्रलकम् ॥
 तदाकर्ण्यवदद्वाजा प्रसादविशदाननः । सर्वे ते बन्धनाद्यागास्त्यज्यन्तामिति सस्मितः ॥२५॥ 25
 तथा तस्याश्रया राशौ नागा विधुतबन्धनाः । प्रणम्य चरणौ नृणं प्रययुः सपरिवहाः ॥२६॥
 अथ प्राहयितुं भूपानाज्ञां हिंसानिवृत्त्ये । स दिग्जयाय निर्घ्याजधर्मचयौ विनिर्ययौ ॥२७॥
 अभूरभीतजनतावेक्षणश्लाघ्यविक्रमः । स्पृहणीयो जनस्यापि तदीयविजयोद्यमः ॥२८॥
 प्रभावविजितान्कृत्वा सोर्हिंसादीक्षितामृषान् । अर्णसां पत्युरभ्यर्णमवापावर्णवर्जितः ॥२९॥
 तत्र तालीवनच्छायाद्युखविभ्रान्तसैनिकः । युक्तिं हीपान्तराक्रान्तां क्षणमन्तव्यचिन्तयत् ॥३०॥ 30
 अथ वेलावनोपान्तासेनार्ताक्रन्दतध्वनिः । मेघवाहनराज्येपि हतोहमिति शुभुवे ॥३१॥
 तत्रायःशङ्कुनेवान्तर्प्राणितः स द्रुतं ततः । संचारिणातपत्रेण सत्रा तां वद्धधामगात् ॥३२॥
 अपरुदयद्वयं केनापि चण्डिकायतनामतः । नरं शबरंसेनान्या हन्यमानमधोमुखम् ॥३३॥
 अनात्मज्ञ धिगेतत्ते कुकर्मैति महीभुजा । तर्जितः स भयादेवं शबरस्तं व्यजिह्वपत् ॥३४॥
 शिशुर्मुमुर्षुर्मे राजस्रयं रोगार्दितः हतः । कर्मैतैवतैरुक्तमस्य भ्रेयोलवावहम् ॥३५॥ 35
 उपहारानिरोपेन सद्य एवं विपद्यते । बन्धुवर्गमशेषं च विद्धयेतज्जीवजीवितम् ॥३६॥
 अरण्यगहनान्द्रुग्धमनाथं देव रक्षसि । बहुलोकाम्रयं बालं कथमेतमुपेक्षसे ॥३७॥
 अथाभ्यधानमहात्मा स वनोभिः शबरस्य तैः । बध्यस्य दृष्टिपातैश्च विह्वलैर्विवशीकृतः ॥३८॥
 किरात कातरो मा भूः स्वयं संरक्ष्यते मया । बहुबन्धुस्तत्र ह्यतो बध्योप्ययमबान्धवः ॥३९॥
 उपहारीकरोम्येष चण्डिकायै स्वविपहम् । मयि प्रहर निःशङ्कुं जीवत्येतज्जनह्वयम् ॥४०॥ 40
 तदद्रुतमहासत्त्वचिपोदात्तत्वस्मितः । उन्मिषद्रोमहर्षस्तं ततः स शबररोभ्यधात् ॥४१॥
 अतिकारुण्यमिवतस्तवायं पृथिवीपते । कश्चिन्मतिविपर्यासप्रकारो एदि रोहति ॥४२॥
 त्रैलोक्यजीवितेनापि यो रक्ष्यो हेतुत्रैव तम् । पृथिवीमोगच्छमगं कथं कायमुपेक्षसे ॥४३॥
 न मानं न यशो नार्यासं हारास्रं च बान्धवान् । न धर्मं न सुतान्भूपा रक्षन्ति प्राणतृष्ण्या ॥४४॥
 तत्प्रसीद प्रजानाथ मा बध्येस्मिन्कृपां कृष्याः । शिशुक्षेप प्रजाश्रेता जीवन्तु त्वयि जीवति ॥४५॥ 45
 उपाजिहीर्षुरात्मानं दन्तद्योतापेडम्बरैः । अर्चयन्निव त्रामुण्डामयोवाच स पार्थिवः ॥४६॥
 सदाचारद्वष्टास्वाद्वे के भवन्तो वनौकसः । जाह्नवीमज्जनपीतिं न जानन्ति महस्त्रिताः ॥४७॥
 ध्रुवापायेन कायेन क्रीणतः कीर्तिसन्धयाम् । ममामीष्टं प्रमादुं ते मूढ ऋडोयमामहः ॥४८॥
 मा बोधः किंचिदपरं प्रहर्तुं चेद्गता तव । न किं निजः कृपाणो मे शक्तः प्रक्रान्तसिद्धये ॥४९॥
 इत्युक्त्वा स स्वयं देहमुपहर्तुं समुद्यतः । खण्डनाय स्वमुण्डस्य विक्रोशं शस्त्रमादधे ॥५०॥ 50
 ततः प्रहर्तुकामस्य तस्य युक्तुसुमैः शिरः । करध दिव्यवपुषा ददुः केनाप्यजायत ॥५१॥

३० ') Thus corr. by later hand from A, 'कै, ३३. ') A R G here and elsewhere शबरः ३३. ') A, एष ४८ ') Thus corr. by later hand from A, 'जीष्टा.

- अथापद्यत्तथाभूतः कंचिद्विद्याकृतिं पुरः । न चण्डिकां न तं कथं न किरातं न वारकम् ॥५९॥
 स नं दिव्यस्तदावादीन्मां त्वं सत्त्ववशीकृतम् । विद्धि मध्यमलोकेन्दो वरुणं कर्णानिधे ॥५३॥
 यदेतन्वामुपास्तेषु छत्रं तन्मस्युरास्युरा । महाबलोहरङ्गीमः पुराणश्वशुरस्तव ॥५४॥
- 58 रसातलैकतिलकं माहात्म्यवदिदं विना । उपद्रवाः प्राणहराः पौराणां नः पदे पदे ॥५५॥
 तदिदं प्रामुकामेन त्वदौदार्यं परीक्षितुम् । कारुण्यमय मायेयं निरमायि मयेदृशी ॥५६॥
 स्वदादिर्यो व्यभाजन्तून्यत्नवसुकुंलात्मजः । प्रायश्चित्तममारेण चरसीव तदेनसः ॥५७॥
 भयस्पृहाजनकयोर्धरणीधारणोचिते । शेषदेहे विषोद्धारफणारलौघयोरिव ॥५८॥
 तमःप्रकाशावहयोस्तेजःक्रान्तदिगन्तरे । उषसुधे धूमजालज्वालापल्लवयोरिव ॥५९॥
- 60 क्रमाप्यायक्रियाभाजो रज्जतेजसिमण्डले । प्रावृद्धयोदच्छेदि संतापासारयोरिव ॥६०॥
 ह्योरालोकितं चित्रं जन्मैकदिमन्महाकुले । तस्य त्रिकोटिहन्तुश्च तवाहिसंस्य च प्रभोः ॥६१॥ चक्रलकम् ॥
 नक्षः सन्नाड्यैवं स वदतो यादसां प्रभोः । चकार पूजां स्तोत्रेण छत्रेण च कृताञ्जलिः ॥६२॥
 तं च स प्रतिगृह्णन्तं प्रणयातुष्णवारणम् । जगाद् गुणिनामभ्यो वरुणं धरणीधरः ॥६३॥
 कल्पद्रुमाश्च सन्तश्च नार्हन्ति समशीर्षिकाम् । अर्धिनां प्रायिताः पूर्वं फलम्बन्धये स्वयं यतः ॥६४॥
- 65 अत्रालम्बिष्यत छत्रं कथं नः पुण्यपण्यताम् । तत्कार्थविव्यतं न चेदार्तोपकृतये भवान् ॥६५॥
 वदान्यः संविभागेर्भ्यः पूर्णं क्रुयादनुग्रहम् । छायाप्याययन्दर्शांस्फलान्यपि महीरुहः ॥६६॥
 तदेवं विहितोदात्तसंविभागाभिचोदितः । जनोयं भगवन्किचिद्दरं प्रार्थयते परम् ॥६७॥
 वशीकृत्यं पृथिवीं कृत्स्ना भवदनुग्रहात् । जेतुं ह्रीपान्कथयतां तु युक्तिः पाथोभिलङ्कते ॥६८॥
 इत्यर्थमानोक्तथयङ्गमिपालं जलेश्वरः । तितीर्थी भवति स्तम्भं नीयतेम्भो मयाम्बुधेः ॥६९॥
- 70 ततो महान्प्रसादोयमित्युक्ते पृथिवीभुजा । तिरोबभूव भगवान्वरुणः सोष्णवारणः ॥७०॥
 अन्येद्युर्ध्वस्मयस्मैर्बैलैः सीमन्तयञ्जलम् । प्रभावस्तम्भितक्षोभं प्रोत्तार स वारिधिम् ॥७१॥
 गुणरत्नाकरः शैलं स रत्नाकरशेखरम् । नानारत्नाकरं सैन्यैरादरोहाय रोहणम् ॥७२॥
 तत्र तालीतरुवनच्छाग्राध्यासितसैनिकम् । मीत्या लङ्काधिराजस्तमुपतस्थे विभीषणः ॥७३॥
 समाममः स भुभुधे नरराक्षसराजयोः । वन्दिनादांभुतान्योर्म्यप्रथमालापसंभ्रमः ॥७४॥
- 75 अथ रक्षःपतिलैर्कूर्वां मीत्वालंकरणं क्षितेः । अमर्त्यसुलभाभिस्तं विभूतिभिहपाचरत् ॥७५॥
 यदासीत्पिशिवाशा इत्यन्वर्थं नाम रक्षसाम् । तदा तत्राज्ञापहणे प्रापि तद्भुविशब्दताम् ॥७६॥
 रक्षाःशिरःप्रतिच्छन्दैः स्थिरप्रणतिद्वचकैः । सनाथशिलरान्प्रादात्समे रक्षःपतिर्भजान् ॥७७॥
 पाराहारिनिधेः शृष्टाः कश्मीरेऽवभुनापि ये । राज्ञां यान्नाञ्च निर्वयन्ति ख्याताः पारध्वजाः पुरः ॥७८॥
 इत्यमाराक्षसकुलं प्राणिर्हिंसां निषिध्य सः । स्वमण्डलं प्रति कृती म्यवर्तत नराधिपः ॥७९॥

५९. ') The *akharas* स्वयन्वसुकु and मारेण चरसीव तदेनसः supplied by A₁ in spaces left by A₁ ५९ ') नवस्य-
 हाजन supplied by A₂ as above. ६५. ') स supplied by A₂ ६६. ') Emended; A R G वपन्व.—") A₁ gloss अर्धि-ध.—
 ") Thus corr. by A₂ from A₁ वजात्. ६७. ') Thus corr. by A₂ from A₁ तद्व. ७५. ') Thus A₁, A₂ जल. ७६. ') स
 supplied by A₂.—") स्तोत्रम् supplied by A₂ in space left by A₁. ७७. ') A₁ gloss प्रतिप्रति

ततः प्रभृति तस्याश्वा सार्वभौमस्य भूपतेः । हिंसाविरतिक्रिया सा न कैश्चित्तुदलङ्कृत ॥८०॥ 80
 क्षुद्रैरुप्रादिभिर्नोप्यु सिंहावैगेहने न च । न ह्येनप्रमुखिर्व्योत्ति तद्वाज्ये जन्तवो हताः ॥८१॥
 भतिक्रामति कालेय कोपि शोकाकुलो द्विजः । पुत्रं गवार्तमादाय हारि चक्रन्द भूपतेः ॥८२॥
 दुर्गाया प्रार्थितं राजन्पश्चात्तं विनैष मे । अनन्यसंततेः क्षुत्तूर्ज्वरेणाय विपद्यते ॥८३॥
 यथाहिंसाप्रहेगेमं क्षितिपाल न रक्षसि । एतद्विपसौ तत्कोन्यो निमित्तं प्रतिभाति मे ॥८४॥
 निर्णयो वर्णशुभ्या स्वयैवैष प्रदीयताम् । द्वाभ्यङ्गस्य पशोर्वा स्यात्पाणानां कियदन्तरम् ॥८५॥ 85
 तपःस्थानपि ये जमुत्राभ्यङ्गप्राणलब्धये । ह्य मातस्तेषुना भूमे प्रजापालास्तिरोहिताः ॥८६॥
 इति ब्रुवति साक्षेपं शोकस्वाशरं द्विजे । आपन्नार्तिहरो राजा विरमेवं व्यचिन्तयत् ॥८७॥
 न बध्याः प्राणिन इति प्राङ्गया समयः कृतः । विप्रार्थमपि किं कुर्यां स प्रतिज्ञानविप्रवम् ॥८८॥
 निमित्तीकृत्य मामद्य विपद्येत् द्विजो यदि । तत्राप्यत्यन्तपापीयानर्थः संकल्पविप्रवः ॥८९॥
 नैति मे संशयभ्रान्तमेकपक्षावलम्बनम् । संभेदावर्तपतितं प्रसूनमिव मानसम् ॥ ९०॥ 90
 तत्स्वदेहोपहारेण दुर्गां तोषयता मया । प्रतिज्ञया समं न्याय्यं रक्षितुं जीवितं ह्यवोः ॥९१॥
 इति संचिन्त्य ह्यचिरं देहदानोद्यतो नृपः । श्वः मियं तव कर्तास्मीत्युक्त्वा विप्रं व्यसर्जयत् ॥९२॥
 क्षपायां क्षमापतिमथ स्वमुपाहर्तुमुद्यतम् । निविध्य दुर्गां व्यधित प्रकृतित्यं द्विजन्मजम् ॥९३॥
 ह्यत्याद्यतनस्यापि चरितं तस्य भूपतेः । पृथग्जनेष्वसंभाव्यं वर्णयन्तस्त्रपामहे ॥९४॥
 अथवा रचनानिर्विशेषमार्षेण वर्त्मना । प्रस्थितां नानुबन्धन्ति श्रोतुञ्चित्तानुवर्तनम् ॥९५॥ 95
 तस्मिन्संततो भुक्त्वा क्षमां चतुस्त्रिंशतं समाः । अनादित्यमिवाशेषं निरालोकमभूज्जगत् ॥९६॥
 अथ क्षमाभूदरक्ष क्षमां श्रेष्ठक्षेत्रस्तदात्मजः । भाद्रः प्रवरसेनं यं तुञ्जीनं चाञ्जसा जनाः ॥९७॥
 शोः स्तम्भसंभृतासन्नौ कृपाणमणिदरपिणे । संक्रान्तेषोन्मुखी यस्य भुवनश्रीर्व्यभाष्यत ॥९८॥
 समानुबन्धं निर्माय यः पूर्वं प्रवरेश्वरम् । पुष्याः पुराणाधिष्ठाने प्रतिष्ठा विविधा व्यधात् ॥९९॥
 गृहाङ्गनमिव क्षोणीं गणयन्प्रशवर्तिनीम् । त्रिगर्तोर्वीं गाममध्ये' प्रवरेश्चाय यो बवी ॥१००॥ 100
 ईशो नृपाणां निःशेषक्षमाकेदारकुटुम्बिनाम् । स समास्त्रिंशतं भूभृदनिस्त्रिंशशाशयोभवत् ॥१०१॥
 हिरण्यतोरमाणास्त्वौ व्यधत्तामथ तस्तुतौ । साम्राज्ययुवराजत्वभाजने रञ्जन्तं क्षितेः ॥१०२॥
 बलाहतां प्राचुर्यं विनिवार्यासमञ्जसम् । तोरमाणिन दीक्षारः स्वाहताः संपवर्तिताः ॥१०३॥
 मामवज्ञाय रात्रेव कस्मोदेतेनं बलिहम् । इति तं पूर्वजो राजा क्रोधनो बन्धने व्यधात् ॥१०४॥
 विरंस्थितित्यक्तभुवस्तत्र तस्यास्त्रनाभिषा । ऐक्ष्वाकस्यात्मजा राक्षी वज्जेन्द्रस्यास्त गुर्विणी ॥१०५॥ 105
 आसन्नप्रसवा भर्त्रा सा त्रपार्तेनं बोधिता । सुतं प्रविष्टा शशोष्ट कुलालनिलये कचिन् ॥१०६॥
 स कुम्भकारोहिन्वा काक्येव पिकशावकः । पुत्रीकृतो राजपुत्रः पर्योमं पर्यवर्धत् ॥१०७॥

८०-८१. १)-१) These two verses have been supplied in margin by A₂. ८३. १) A₂ राजपुत्रहर्त. ८८. १) A₂ प्राञ्चो-
 स्तिन समकल्पयत्. ९६. १) This verse is supplied by A₂ in margin.— १) A₂ gloss जनाः. १००. १) Thus A₂; A₂ 'सक्ये
 १०३. १) Thus A₂; G R Edd. नाम.— १) A₂ gloss स्वर्णमया रजतसाम्रवधाध.— १) A₂ gloss स्वाहताः स्वयासाक्षरप्रमाङ्कवानेन
 भाहताः स्वंप्रवर्तिताः व्यवहारविषयाः कुला. १०४. १) A₂ gloss तोरमाणिन. १०६. १) A₂ gloss त्रपार्तेन सलक्षणेन.

- जनयिष्याः कुलाल्याद्य रक्षिष्या विदितोभवत् । रत्नसूतेर्भुग्ंयाद्य प्रच्छद्य इव शेवधिः ॥१०८॥
 गौत्रः प्रवरसेनस्य गिरा मातुर्गृणात्मजः । पैतामहेन नाष्टैव कुलाल्या खयापितोभवत् ॥१०९॥
 110 वर्षमानः स संपर्के न सेहे सहवासिनाम् । तेजस्विमैत्रीरसिकः शिशुः पद्म इवाम्भसाम् ॥११०॥
 नं कुलीनैश्च भूरैश्च विद्याविद्विभ्यं दारकैः । भन्वीतमेव ददृशुः क्रीडन्तं विस्मयाज्जनाः ॥१११॥
 स्ववृन्दस्यात्युदारौजा राजा चक्रे स दारकैः । मृगेन्द्रशावः क्रीडन्निर्वेने बालमृगैरिव ॥११२॥
 संविभेजेनुजयाह वशीचक्रे च सोर्मकान् । अराजोवितमाचारं नैव कंचिदंसेवत ॥११३॥
 भाण्डादि कर्तुं मृत्पिण्डं कुम्भकारैः समर्पितम् । स्वीकृत्य चक्रिरे तेन शिवालिक्रपरंपराः ॥११४॥
 116 तथा साधर्यचर्यः स क्रीडञ्जातु व्यलोक्यत । मातुलेन जयेन्नेत्रेण सारदं चाभ्यनन्द्यत ॥११५॥
 आवेद्यमानं शिशुभिस्तं जयेन्द्रोयमित्यसौ । भूपालवत्सावहेले पश्यन्नन्वपहीदिव ॥११६॥
 संभाश्य सत्त्वावष्टम्भात्तमानान्यवंशजम् । सादृश्याद्गगिनीभर्तुर्भुगिनेयमज्ञात ॥११७॥
 सत्वरस्तन्वभिक्षासारसेनानुससार तम् । प्राप्रस्तद्दृष्टमौत्सुक्यात्स्वसारं च व्यलोकयत् ॥११८॥
 सा स चान्योन्यमुन्मन्यु पश्यन्तौ धातरौ चिरात् । निःश्वासिगुणोष्माणि मुहुर्ब्रूण्यमुञ्चताम् ॥११९॥
 120 कुलाल्या दारको मातः कावेताविति पृष्टवान् । अकथ्यतेत्यं वर्सेषा मानायं मातुलथ ते ॥१२०॥
 पितुर्बन्धेन सक्रोधं तं कालापेक्षयाक्षमम् । शिक्षयित्वा जयेन्द्रोय कार्यशेषाय निर्वैद्यौ ॥१२१॥
 उत्पिञ्जोत्पादनासज्जे तस्मिन्भ्रात्रा यदृच्छया । बन्धास्यक्तो नृतरणिस्तोरमाणोस्तमाययौ ॥१२२॥
 निव्रायं मरणोद्योगं मातुर्निर्वेदलेदितः । ययौ प्रवरसेनोप तीर्थौत्सुक्यादिगन्तरम् ॥१२३॥
 रक्षित्वा दशमासोनाः क्षमामेकत्रिंशतिं समाः । तस्मिन्क्षणे हिरण्योपि क्षान्तिं निःसंततिर्ययौ ॥१२४॥
 125 तत्रानेहस्युज्जयिन्यां श्रीमान्दर्षापरामिधः । एकच्छन्नक्षत्रवर्ती विक्रमादित्य इत्यभूत् ॥१२५॥
 भूपमद्भुतसौभाग्यं श्रीवैद्यरभसाभजत् । विहाय हरिबाहूंश्च चतुरः सागरांश्च यम् ॥१२६॥
 लक्ष्मीं कृत्योपकरणं गुणे येन प्रवर्षितं । श्रीमत्सु गुणिनोद्यापि तिष्ठन्त्युदुरकन्धराः ॥१२७॥
 मन्त्रोच्छ्रोत्रेद्या वसुधां हरेरैवतरिष्यतः । द्वाकान्विनाद्य येनादौ कार्यभारो लघूकृतः ॥१२८॥
 नानादिगन्तराख्यातं गुणवत्सुलभं नृपम् । तं कविर्मातृगुप्ताख्यः सर्वोस्थानस्थमासदत् ॥१२९॥
 30 स गम्भीरस्य भूमर्तुरुत्तमं महाद्भुतम् । विविधास्थानसंयुक्तस्याभ्यूष्य व्यचिन्तयत् ॥१३०॥
 सोयमासादितः पुण्यैः क्षेणियालो गुणिप्रियः । परभागोपलम्भाय पूर्वमुच्य महीभुजः ॥१३१॥
 यस्मिन्नाजनि तत्त्वज्ञैः स्मरिभिः संभृतभुवैः । नाञ्जलिर्दीयते जातु मानाय च गुणाय च ॥१३२॥
 भङ्गघामुष्मिन्विदधती स्वाभिप्रायप्रकाशानम् । वैदग्ध्यवन्त्यतां नैति बुद्धिः कुलवधूरिव ॥१३३॥
 खिलीकृतखलालापे युक्तायुक्तविवेक्तरि । नायाति सेष्यमानेस्मिन्स्यगुणोन्धकारिताम् ॥१३४॥
 35 अनापुवद्विः सावद्यदुर्विद्यसमशीर्षिकात् । जीवन्मरणमस्यापे गुणिभिर्नानुभूयते ॥१३५॥

१०८ ¹⁾ A₂ gloss भूते ११२ ²⁾ A₂ gloss अतिशयेन उदारं श्रीज वस्य. ११३. ³⁾ Thus corr. by later hand from A कश्चिद्. ११६. ⁴⁾ A₂ gloss प्रवरसेन. १२२. ⁵⁾ Thus A₁. A₂ has given a *varia lecte* in margin of which only उत्पिञ्जो-
 हास is legible (उत्पिञ्जोत्पादनासज्जे) A₂ उत्पिञ्जोत्पादने सज्जे, with gloss दृष्ट्युदुरक्य कोष्ठाहने सज्जे सति. १२७. ⁶⁾ G Edd.
 गुणां येन प्रवर्षिते. १२८. ⁷⁾ A₂ gloss कान्तिनाम् १२९. ⁸⁾ G sec. manu and Edd. सनात्या. १३२. ⁹⁾ A₂ अस्मिन्.

संभावयानुसारेण प्रवृत्तौस्माद्विधेकिनः । शोष्यते नाञ्जितोऽङ्गासं प्रीतिदायो महाशयैः ॥१३६॥
 गृह्ण्यथागुणं स्वान्तमुचितप्रतिपत्तिभिः । अन्तरङ्गः खमस्तामामयमुस्ताहवर्धनः ॥१३७॥
 सेवया वृष्टकृष्टस्य दासिण्योत्पादने भ्रमः । अस्य यो न स भृत्यानां हिमाद्री हिमविक्रयः ॥१३८॥
 मिथ्यासंघातगुणो नातो नामास्यः कलहमिषः । असंख्यसंघः स्येयो वा नास्थानेस्य महीपतेः ॥१३९॥
 अक्षीलालापिनोऽन्योन्यं नर्मोक्त्वा नर्मभेदिनः । अन्यप्रवेशासहनाः संहता नास्य सेवकाः ॥१४०॥ 140
 छन्दानुवर्तिनामेव निजविज्ञानवन्दिनाम् । सर्वशंमन्यतान्धानां मुखमेषी न पार्थिवः ॥१४१॥
 अनेन सह संजातः संलापो विपुनोदयः । लभ्यते नान्तराच्छेत्तुं दुर्जातैर्जातु दुर्जनैः ॥१४२॥
 सर्वदेवोद्भिर्गतं सेव्यं नृपमेवमिमं मम । समासाद्वयतः पुण्यैरदूरे स्वार्थसिद्धयः ॥१४३॥
 गम्भीरश्च गुणश्लथ स्थिरबुद्धिश्च पार्थिवः । एष क्रेशभयं स्वक्त्वा निषेव्यः प्रतिभाति मे ॥१४४॥
 न चास्माद्धनमादाय रञ्जितादव्यराजवत् । भ्राम्यतोऽं भूतलेमुष्मिन्सेव्योऽन्यः प्रतिभाति मे ॥१४५॥ 145
 इति संचिन्त्य छद्दुर्दं स नन्वामिष तां सभाम् । नारङ्गयथं चास्ते स्म गुणिगोष्ठीषु मध्यगः ॥१४६॥
 मृदुपूर्वं गुणानेवं दर्शयन्तं विशांपतिः । विशिष्टयोग्यताज्ञान्यै विवेदाराधनोऽमुखम् ॥१४७॥
 अचिन्तयद्य नान्यं स्याद्गुणिसां महाशयः । उदात्तं सत्क्रियाहैल्वं वदस्वस्य गभीरता ॥१४८॥
 इति संचिन्त्य राज्ञापि ज्ञानुं तस्यान्तरं मतेः । नाक्रियन्त परीक्षार्थं यथावक्त्रासत्क्रियाः ॥१४९॥
 स तेनानुपचारेण तमुदात्ताशयं नृपम् । स्वीकर्तारं विदन्धीमान्सिषेवे प्रीतिमाश्रितः ॥१५०॥ 150
 क्रमोपवीच्यमानेन सेत्राभ्यासेन धीमतः । तस्य नोद्देशमगमस्वकाव हव पार्थिवः ॥१५१॥
 नातीव स्वल्पया स्थित्वा नातीवाप्यथ दीर्घया । शरविशाक्षणेनेव राज्ञो निर्येवं प्रसन्नताम् ॥१५२॥
 नर्मभिर्यभेद्येदानां हाःस्थानां विक्रियाक्रभैः । मिथ्यास्तथैर्घिटानां च न स क्षोभमनीयत ॥१५३॥
 प्रसन्नालापसंप्राप्तौ छायाप्रह इवाचलः । प्रतिस्पर्धी च क्लृप्तवक्त्राव्यामभूत्यभोः ॥१५४॥
 वीक्षणं राजदासीनां राजद्विष्टैः सहस्रनम् । राजामे च कथां नीचैः कालविज्ञाचकार सः ॥१५५॥ 155
 स्वभावाद्वागपुरुषैः सजने राजनिन्दकैः । नास्मात्प्रभोरुपात्मभो लेभे पैशुन्यजीविभिः ॥१५६॥
 वदन्निरादरास्त्वैर्यै वैफलयाद्यन्वहं प्रभोः । निर्ये नोस्ताहसैथिल्यं सेत्रोस्ताहासहिष्णुभिः ॥१५७॥
 अन्योत्कर्षानपि वदन्प्रसङ्गेन निराग्रहः । स्वविद्याद्योतकः सोभूस्सभ्यानां इदंयगमः ॥१५८॥
 एवं स सेवमानस्तमुद्योगेन बलीयसा । अनिर्घिणोऽं मानुगुप्तः षड्गुणस्यव्राह्मणत् ॥१५९॥
 अथ तं क्रुदासर्वाङ्गं भुस्रं जीर्णवाससम् । बहिर्जातु भिनिर्यातो राजा वीक्ष्य व्यचिन्तयत् ॥१६०॥ 160
 वैदेशिको निःशरणो गुणवान्बन्धवोऽञ्जितः । दार्ढ्यं जिघांसना कष्टं सोऽभयापासितो मया ॥१६१॥
 कोऽस्याभवः किमज्ञानं क्वानि प्रावरणानि वा । इत्यैश्वर्यविभूतेन मया हन्त न चिन्तितम् ॥१६२॥
 वसन्तेनेव न मया शोभयाद्यापि योजितः । शीतवातातपैः नृप्यन्तोऽं पुष्टपादपः ॥१६३॥

१३६. १) संभावयानुसा supplied by A₂ in space left by A₁. १३७. १) A₂ gloss प्रतिपत्तिः सत्क्रयाः सत्क्रिया पुत्रं नानमिति वाच्यं. १४५. १) Thus corr. by A₂ from A, प्राञ्जिते. १४६. १) Thus corr. by A₂ from A, नारङ्गज. १५२. १) A₂ gloss राज्ञा चर्त्रापि.— १) A₂ gloss नवगुप्तेन. १५५. १) A₂ gloss राजसदृशि. १५६. १) A₂ gloss मातृगुप्तन. १५९. १) Thus corr. by A₂ from A, अनिर्घिण.

- अस्य ग्लानस्य भैषज्यं निधिष्णस्य विनोदनम् । भान्तस्य वा ह्रमण्येहं को विदधावसंपदः ॥१६५॥
- 166 नास्मै चिन्वामणिं हृष्यां मामृतं वा निवेयितं । मया यदयमेतावद्यामूत्रेण परीक्ष्यते ॥१६६॥
तद्गुण्य गुणिष्वस्य तीव्रसेवाभमस्य च । प्रतिपत्त्यां कतमया तावदानुष्यमायुषाम् ॥१६६॥
इति चिन्वत्यतस्तस्य राज्ञस्तं सेवकं प्रति । स्वप्रसादोषिता कायिल्यव्याभैश्च सक्किया ॥१६७॥
ततः प्रावर्तत स्फारनीहारलववाशिभिः । दहन्निवाङ्गं प्रात्येयपवमानैर्दमागमः ॥१६८॥
संनतध्वान्तमिषतस्तीव्रशीतवशीकृताः । आशाशकाशिरे नीलनिचोलाच्छादिता इव ॥१६९॥
- 170 शीतार्थ्यां शुभ्रणावैर्दहनोष्माभिलाषतः । हुतं यातीव जलधिं दिनानि लघुतां वयुः ॥१७०॥
अथ दीपोञ्ज्वले धासि लसद्गीतहसन्तिके । कदाचिच्चृपतिर्देवार्धरात्रे व्यनुध्वत ॥१७१॥
स हेमन्तानिर्भूरिभांकारपरुषैः पुरः । वीपान्यकम्पितानीषत्पविष्टैर्धासि वृष्टवाम् ॥१७२॥
तानुञ्ज्वलयितुं भुव्यानन्विष्यन्नभ्यपास्तः । यामिकेषुं बहिः सज्जः को वर्तत इति स्फुटम् ॥१७३॥
छल्लक्ष्मेषु सर्वेषु बाधकक्षयान्तरास्ततः । राजन्नयमहं मानुगुप्त इत्यभूणोह्वः ॥१७४॥
- 175 प्रविशेति स्वयं राज्ञा दन्तानुज्ञस्तनो गृहम् । लक्ष्मीसांनिध्यरम्यं तदपृष्टान्त्रैर्विशेषः सः ॥१७५॥
वीपानुञ्ज्वलयेत्युक्तो निष्पाद्य चतुरैः पदैः । बहिर्द्विधासुक्चेयं क्षणं तिष्ठते भूमुजा ॥१७६॥
स भयङ्गिगुणीभूतशीतकम्पः प्रभोः पुरः । किं स्थिहृक्कीति विमृषन्नातिदूरेभ्युपाविशत् ॥१७७॥
अथ पमच्छ भूपालः कियत्यस्त निशेति तम् । सोभ्यधादेव यामिन्या यामः सार्धोवशिष्यते ॥१७८॥
तनो भूमदुमाचैनं कथं सम्यङ्निशाक्षणः । स्वयावधारितो निश्रा कथं नाभूष्य ते निशि ॥१७९॥
- 180 अथ कृत्वा क्षणाच्छोकमेतं तं स व्यजिह्वपत् । अवस्थायेदनादांशां देव्यं वा स्वक्तुमुद्यतः ॥१८०॥
शीतेनोद्बुधितस्य माषशिभिविचिन्तार्णत्रे मज्जतः शान्ताधिं स्फुटिताधरस्य धमतः क्षुरक्षामकण्ठस्य मे ।
निद्रा काप्यवमानितेव दयिता संत्यज्य दूरं गता सत्पात्रप्रतिपादितेव ब्रह्मधा न क्षीयते शर्धरी ॥१८१॥
नदाकर्ण्य महीपालः साधुवादैः परिभ्रमम् । अभिनन्ध कवीन्द्रं तं पूर्वस्थानं व्यसर्जयत् ॥१८२॥
अचिन्त्यद्य धिङ्गुं यः सगुणाखिलन्नचेतसः । दुःखोत्तमं यचः भृण्वक्षेवमेवाधुना स्थितः ॥१८३॥
निरर्थकान्साधुश्रादाननस्येव विदन्मम । अयमज्ञातहृदयो दुःखमास्ते धुषं बहिः ॥१८४॥
- 185 चिरं चिन्तयतो यत्नात्सदृशीमस्य सक्कियाम् । देयं महार्हमद्यापि न किञ्चित्यतिमानि मे ॥१८५॥
अथ वास्त्यैव सूक्तेनं स्मारितोऽस्यधुना यथा । वर्तते राजराहितं काम्यं क्रममीरमण्डलम् ॥१८६॥
पात्रायार्थमे मही तस्मात्सा मया प्रतिपाद्यते । अवधीर्यं महीपालान्महतोप्यर्थेनापरान् ॥१८७॥
इति निधित्य चतुरं क्षपायामेव पार्थिवः । गृहं व्यसर्जयद्दत्तान्काश्मीरीः प्रकृतीः प्रति ॥१८८॥
आदिदेश च तान्यो वो दर्शयेच्छासनं मम । मानुगुप्ताभिधो राज्ये निःशङ्कः सोभिषिष्यताम् ॥१८९॥
- 190 अथ दूनेषु यानेषु लेखयित्वा स्वशासनम् । शमापतिस्तं क्षपाशेषं कृतस्त्योरववाहयत् ॥१९०॥

१६५. ') A₂ gloss अनेन इत्यर्थः. १६६. ') A₂ gloss सक्कियया. १६७. ') A₂ gloss चिन्वविषयं न गता इत्यर्थः. १७१. ') A₂ gloss इत्यस्मिन्ना मन्त्राभिक्र. १७३. ') A₂ gloss रात्रिप्रागरेषु पुरुषेषु. १७५. ') A₂ तद्वृष्टी. १७६. ') Thus corr. by A₂ from A₁. 'कथं च. १८०. ') A₁ gloss अवस्थायाः आवेषनं तस्मात्. १८१. ') A₂ gloss सत्पात्रेभ्यः प्रति. १८८. ') A₁ gloss सपिचाम् प्रति.

मानृगुप्तु नृपतेः संलापमपि निष्कलम् । ध्यायन्गृहीतनैराहबस्यक्तभार इवाभयम् ॥१९१॥
 अन्तर्यैषौ च कर्तव्यं कृतं शान्तोद्य संशयः । आशापिशाचिकात्यक्तभरिष्याम्यधुना ह्यखम् ॥१९२॥
 गतानुगतिकत्वेन कोयमासीन्मम भ्रमः । जनप्रवादास्सेव्यस्व येनास्य ज्ञानवानहम् ॥१९३॥
 भुञ्जामाः पशवं सरोष्टपगणाः प्रख्यापिता भोगिनो गायद्भृङ्गनिवारका निगदिता विस्तीर्णकर्णा गजाः ।
 यथाभ्यन्तरसंभृतोष्मविकृतिः प्रोक्तः शमी स द्रुमो लोकेनेति निरर्गलं प्रलपता सर्वं विपर्यासितम् ॥१९४॥
 अथ वा विशयतेमुष्य न काप्यनभिगम्यता । लक्ष्मीप्रणयिनो जेन कृताः प्रणयिनो गृहाः ॥१९५॥ 195
 त्यागिनो निष्कलङ्कस्य को दोषोस्य महीपतेः । ममापुण्यं तु तन्नित्यं यच्छ्रेयःप्रतिबन्धकम् ॥१९६॥
 रज्जोऽज्ज्वलाः प्रविकिरल्लहरीः समीरैरग्निः क्रियेत यदि रुद्धतटाभिमुख्यः ।
 दोषोर्धिनः स खलु भाग्यविपर्ययाणां दानुर्मनापि न तस्य तुं हातृतायाः ॥१९७॥
 उत्तानफलनुत्थानां वरं राजोपजीविनः । न तु तस्त्वामिनस्तीव्रपरिक्लेशैः फलन्ति ये ॥१९८॥
 तिष्ठन्ति ये पशुपतेः किल पादमूले संप्राप्यते झटिति तैर्नहि भस्मनोन्वयत् ।
 ये तद्दृषस्य तु समुज्ज्वलजातरूपपाप्मा न कानि ह्यदिनानि सदैव तेषाम् ॥१९९॥
 चिन्त्यन्नपि पश्यामि न कंचिद्दोषमारमनः । यातो विरक्तिं यं शास्त्रा सेव्यमानोऽप्ययं नृपः ॥२००॥ 200
 अथ वानादृतोन्वयेन संप्राप्नोन्तिकमायुयात् । कः फलेनाभिसंबन्धे गतानुगतिकाप्रभोः ॥२०१॥
 अन्तर्ये सनते तुद्रन्ध्यगणितास्त्वानेव पायोधरैरालानापतनस्तरङ्गवलचैरालिङ्ग्य गृह्णसौ ।
 व्यक्तं मौक्तिकरत्नानं जलकणान्संप्रापयस्वम्बुधिः प्रायोन्वयेन कृतादरो लघुरपि प्राप्नोष्यते स्वामिभिः ॥२०२॥
 इदं संबिन्तयन्सौभूरुक्षेत्र्ये तस्मिन्निरादरः । खिन्नस्य हि विपर्येति तस्वज्ञस्यापि श्रेमुषी ॥२०३॥
 प्रभातायां विभावर्षीमथास्थानस्थितो नृपः । आकार्यतां मानृगुप्तं इति क्षचारमादिशत् ॥२०४॥
 ततः प्रधावितानेकपत्नीहारप्रवेशितः । प्रविशेश महीभर्तुंस्स्यक्ताश इव सोऽन्तिकम् ॥२०५॥ 205
 तस्मै कृतप्रणामाय मुहूर्तोदिव पार्थिवः । भूसंज्ञितेन व्यतस्लेखं लेखाधिकारिणा ॥२०६॥
 स्वयं च तमुवाचाङ्ग कङ्गमीरान्वेषि किं भवान् । गत्या तत्राधिकारिभ्य एतच्छासनमर्प्यताम् ॥२०७॥
 स शापिनोस्महेहेन यो लेखं वाचयेत्पपि । संबिदेवा प्रयत्नेन विस्मर्तेश्या न जावु चित् ॥२०८॥
 अविज्ञाताशयो राज्ञस्त्माज्ञां क्लेशशङ्कितः । सोनुद्द दहनज्वालानं न तु रत्नाङ्कुरद्युतिम् ॥२०९॥
 यथादेशस्तथेत्युक्त्वा मानृगुप्ते विनिर्गते । निर्गतेः पूर्ववद्राजा तस्यत्वापिः सहालपन् ॥२१०॥ 210
 अथाङ्केशोचितं क्षाममपाथेयमभाम्धवम् । दृष्ट्वा यान्ते मानृगुप्तं निनिन्देति नृपं जनः ॥२११॥
 अहो नरेश्वरस्येयं यत्किंचनविधायिता । पृथग्जनोचिते कर्मण्यर्हेतां निदधाति यः ॥२१२॥
 दुराशया धृतक्लेशे सेवमानमहर्षिशम् । धुवं क्लेशार्हमेवैतं ज्ञातवान्बुधो नृपः ॥२१३॥
 उपायं यं पुरस्कृत्य सेवते सेवकः प्रभुम् । अनन्तरज्ञस्तत्रैव योग्यं तं किल मन्यते ॥२१४॥

१९० १) A₂ 'वर्षेण'. १९४. ४) A₁ glosses राजोपजीविनः गृहाः, तस्त्वामिन तेषां स्वामिनः कर्तारः न वरं. २०२. १) Thus corr. by later hand from A₁ लुगमिणं. — २) Thus A₂; A₁ 'लक्ष्मी'. २०५. ४) A₁ gloss हास्यं. २०६ १) A₂ gloss विशार. २११. ४) Thus corr. by later hand from A₁ अथ क्लेश. २१२. १) A₂ gloss पृथक्. २१४. ४) Doubtful emendation; on account of an ink blot only the following is legible in the handwriting of A₁. उपायं— दृष्टव्य. A₂ reads उपायं न पुरस्कृत्य; this reading is found also in R. G and Edd. read उपायं न.

- सुखार्थं नागारिप्रतिभयशमाल्पव्युत सुखं जहौ शेषस्तल्पीकृततनु निवेश्याद्वरारिपुम् ।
 215 यतस्तेनामुष्मिन्नधिगतवता क्लेशसहतां भ्रमादायि न्यस्तं निरवधि धराभारवहनम् ॥२१६॥
 अयमेतद्दृशितेषु गुणवत्सु गुणाधिकम् । आत्मानं गुणवान्पश्यन्नास्वथैनमशिश्रियत् ॥२१६॥
 अनन्तरज्ञः कोन्योस्माद्गुणान्दर्शयतेधिकात् । अस्मै गुणवते पूजां यथकार किलेदृशीम् ॥२१७॥
 यो नानाद्युतिमल्पदार्थरसिकोसारेपि शक्रायुधे सपेमा स विलोक्य वर्हमिह मे किं किं न कुर्यात्प्रियम् ।
 इत्याविष्कृतवर्हराजि नटते यो वर्हिणोम्भोलवासान्यन्मुञ्चति तं विहार्य जलदं कोन्योस्ति भून्याशयः ॥२१८॥
 गच्छतो मानुगुप्तस्य निर्दैन्यस्यैव वत्सम् । नाभुञ्ज्यर्थमाहात्म्याद्विकल्पः कोपि चेतसि ॥२१९॥
 220 अहंपूर्विकयोद्यद्भिर्निमित्तैः शुभशंसिभिः । स वित्तीर्णकरालम्भ इव न भ्रममादे ॥२२०॥
 अपश्यस्स फणाकोटी खञ्जरीटमहेः पथि । स्वपे प्रासादमादृष्य स्वं चोत्सङ्कितसागरम् ॥२२१॥
 भचिन्तयच्च शास्त्रज्ञो निमित्तैः शुभशंसिभिः । एतैर्भूमर्तुरादेशो भुवं मे स्याच्छुभावहः ॥२२२॥
 फलं मम तनीयोपि कद्रमीरेषु भवेद्यादि । अनर्धदेशमाहात्म्यात्किं किं नातिशयेन तत् ॥२२३॥
 अकृच्छलद्वेषोः पन्थानो वल्लभातिथयो गृहाः । उपानमन्गच्छतोस्य सत्क्रियाथ पदे पदे ॥२२४॥
 225 इत्थं विलङ्कितार्था स लोलानोकहंशाहलम् । मङ्गल्यदधिपान्नाभं ददर्शये हिमाचलम् ॥२२५॥
 सरतस्यन्दस्रभगा-गङ्गाशीकरवाहिनः । प्रत्युद्युस्तं मरुतः पाल्यायाः संस्तुता भुवः ॥२२६॥
 क्रमवर्ताभिधाने स प्रदेशे प्राप्रयास्ततः । ढक्कं क्राम्बुवनामानं योद्य भूपुरे स्थितः ॥२२७॥
 नानाजनपदाकीर्णं स्थाने तत्राय शुभुमान् । काद्रमीरिक्तामहामात्यान्धिताम्केनापि हेतुना ॥२२८॥
 ततोपनीतप्राग्नेषः प्रावृते धवलान्युक्तैः । स जगामान्तिकं तेषां दातुं नृपतिशासनम् ॥२२९॥
 230 तं प्रयान्तं समुद्यद्भिः शकुनैः स्रचितोदयम् । पान्थाः केप्यन्वयुर्द्वेष्टुं निमित्तानां फलोद्गमम् ॥२३०॥
 भुत्वाथ विक्रमादित्यदूतः प्राप इति हुतम् । हाःस्थाः काद्रमीरमन्त्रिभ्यस्तमासद्यं न्यवेदयन् ॥२३१॥
 भागच्छत प्रविशतेत्युच्यमानोद्य सर्वतः । से तान्समस्तसामन्तानासदानिवारितः ॥२३२॥
 यथाप्रधानं सचिवैर्विहितोचितसत्क्रियः । ततः परार्धमध्यास्त तस्मिन्निर्गतमासनम् ॥२३३॥
 कृताहर्गैरथामाच्यैराज्ञां प्रष्टो महीभुजः । शनैस्तच्छासनं तेभ्यो लज्जमान इवापिपत् ॥२३४॥
 235 तेभिरन्वय प्रभोल्लेखमुपायुं मिलितास्ततः । उन्मुच्य वाचयित्वात्तमत्रोच्चन्विनयान्विताः ॥२३५॥
 मानुगुप्त इति श्राप्यं भवतामेव नाम किम् । एवमेवैतदित्यूषे सोपि तान्विहितस्मितः ॥२३६॥
 कः कोत्र संनिधानुत्पामित्यभूयत वाक्ततः । राज्याभिषेकसंभारो वृद्ध्यते स्म च संभूतः ॥२३७॥
 नतः कलकलोलालभूरिलोकसमाकुलः । प्रदेशः क्षणमात्रेण सोभूत्सुभ्यज्जिवाग्णवः ॥२३८॥
 अथ माहुत्वसौवर्णमद्रपीठपतिष्ठितः । संनिपत्य प्रकृतिभिर्मातृगुप्तोभ्यविष्यत् ॥२३९॥
 240 तस्य त्रिन्ध्यतटव्यूहवक्षसः परिनिर्लुङ्गत् । सशब्दमभिषेकाम्बु रयाजोत्तं इवावधौ ॥२४०॥
 अथ क्षान्तानुलिभङ्गं सर्वोद्गामुक्तंभूषणम् । ध्यजिज्ञपस्तं राजानं क्रान्तराजासनं प्रजाः ॥२४१॥

२१६. १) A₁, gloss मूर्त्तयुक्च. २१८. १) A₁, विलोक्य जलरमित्यन्वयार्थं. २२५. १) Thus A₁; corr. by A₂, into "मीकह", as also in G. R. २२५. १) A₁, gloss पाल्याया इति प्रभुभविष्यता तेभिरस्यैः २३५. १) A₁, gloss परेभ्यो भूयते यत्तदुपायुं परिकीर्तितम् A₂, adds मन्वकरणे. २४०. १) Thus A₂; A₁, 'वेव, corr. by later hand into 'वव.

अर्थितेन स्वयं वातुं विक्रमादित्यभुभुजा । निर्दिष्टः स्वसमानस्वयं शाधि नः प्रथिवीमिमाम् ॥ २४२ ॥
 मण्डलानि विलम्बन्ते येनानेन प्रतिक्षणम् । मा संस्था मण्डलं राजन्वितलं तद्विदं परैः ॥ २४३ ॥
 कर्मभिः स्वैरवाप्तस्य जन्मनः पितरौ यथा । राज्ञां तथान्ये राज्यस्य प्रवृत्तावेव कारणम् ॥ २४४ ॥
 इत्थं स्थितेपरं कञ्चिच्चरीयोस्मीति शंसता । न नेया भवता राजन्वयमात्मा च लाषवम् ॥ २४५ ॥ 245
 इति तैस्तथ्यमुक्तोपि संस्मरन्स्वामिसत्क्रियाम् । मातृगुप्तौ महीपालः क्षणमासीकृतसमितः ॥ २४६ ॥
 वानेन छुदिनं कुशैश्चराज्याजितेन सः । तत्रैव मङ्गलोदयं तद्दहो निरवतर्षयत् ॥ २४७ ॥
 पुरप्रवेशायान्येसुरार्थ्यमानोथ मन्त्रिभिः । अद्भुतपामृतं दूतं राज्यदातुर्व्यसर्जयत् ॥ २४८ ॥
 देशौन्नत्यानुसारेण स्पर्धामिव च तां विदन् । स्वामिनो मनसि श्रितः सागतं स्वममन्यत ॥ २४९ ॥
 अथाह्वायपरान्भूत्यान्त्रकुं सेत्रास्मृति प्रभोः । अल्पाशीष्यपि सास्व्यानिं प्राहिणोष्याभुतानि सः ॥ २५० ॥ 250
 असामान्यान्गुणांस्तस्य स्मरन्पर्यञ्जुलोचनः । स्वयं लिखित्वा श्लोकं च स्वकमेकं व्यसर्जयत् ॥ २५१ ॥
 नाकारमुद्दहसि नैव त्रिकथसे त्वं दिवसां न घृचयसि मुञ्चसि सत्फलानि ।
 निःशब्दवर्षणमिवाम्बुधरस्य राजन्संलक्ष्यते फलत एव तवं प्रसादः ॥ २५२ ॥
 ततः प्राविश्य नगरं सैन्यैः पिहितविक्रतैः । क्रमागतामिव महीं यथावत्पर्यपालयत् ॥ २५३ ॥
 रथागे वा पौरुषे वापि तस्यौचित्योन्नतात्मनः । क्षमाभुजस्तर्कुंकस्यैवं नाभूत्परिमितेच्छता ॥ २५४ ॥
 यदुं यज्ञान्भुतेद्योगस्त्यागी विततदक्षिणान् । पशुबन्धमनुष्याय करुणाकृणितोभयत् ॥ २५५ ॥ 255
 अमारमादिशेशाथ यावत्त्राज्यं स्वमण्डले । चूर्णाकृत्य छत्रार्णादि प्रददौ च करम्भकम् ॥ २५६ ॥
 करम्भके कीर्यमाणे मातृगुप्तेन भुभुजा । वैतृण्यमुन्मिषत्तोषो न को नाम न्यषेवत ॥ २५७ ॥
 गुणी च दृष्टकष्ट बदान्यर्थं स प्राधिषः । विक्रमादित्यतोप्यासीदभिगम्यः शुभार्थिनाम् ॥ २५८ ॥
 विशेचकतया तस्य स्नायथा छत्रभीक्ष्णः । लक्ष्मीविलासाः क्षमाभर्तुरशोभन्त मनीषिषु ॥ २५९ ॥
 हयप्रीववर्धं मेण्डस्तदमे दर्शयन्नवम् । आसमाति ततो नापत्साध्वसाध्विति वा वचः ॥ २६० ॥ 260
 अथ प्रथयितुं तदिमन्पुस्तकं प्रस्तुते न्यधात् । लाषण्यनिर्वाणमिया तदर्थः स्वर्णभाजनम् ॥ २६१ ॥
 अन्तरज्ञतया तस्य ताडुदया कृतसत्कृतिः । भर्तृमेण्डः कथिर्मेने पुनरुक्तं अियोपणम् ॥ २६२ ॥
 स मातृगुप्तस्त्राम्याख्यं निर्ममे मधुसूदनम् । कालेनादत्त यद्गामान्मम्मः स्वच्छरसघने ॥ २६३ ॥
 इत्यासादितराज्यस्य शासनः क्षमां क्षमापतेः । त्रिमासोना ययुस्तस्य सैकाहाः पञ्च वस्सराः ॥ २६४ ॥
 कृतार्थतां तीर्थनोथैरास्त्रनेयोऽनयन्पितृन् । आतं तादृशमश्रीषीत्स्वस्मिन्देशे पराक्रमम् ॥ २६५ ॥ 265
 पितृशोकार्द्रता तस्य कोपेनान्तरधीयत । तरोरिवाकृतापेन नैशाम्बुलशक्तिता ॥ २६६ ॥
 श्रीपर्वते पाशुपतत्रतिवेषस्तानागतम् । आचख्यावाश्वपादाख्यः सिद्धः कन्दाशनं ददत् ॥ २६७ ॥

२४३ १) २) A, indicates the *ष*. // विसीयन्ते and विरचं. २४४. १) Thus A, ; A, राजा. २४६. १) Thus corr. by later hand from A, गुप्तम् ; G R as above. २४७. १) A, gloss अस्वयाह्वयत्. २५०. १) Thus A, ; A, स्वास्व्यानि, also G R, Edd. साध्यानि. २५२. १) लष supplied by A, २५४. १) Thus corr. by later hand from A, विश्वीक्ष्णः.— १) A, gloss याचकस्येव. २५५. १) Thus A ; G R °कृतिः; Edd. °कृतिः. २५६. १) Emended : A R G वरन्वव. २६०. १) A, gloss काश्व. २६१. १) A, राजाधः. २६१. १) A, gloss स्वदेवगुहाय. २६५. १) A, gloss प्रवरसेनः.— १) A, पराभवम्. २६७. १) A, gloss प्रवरसेन.

- जन्मान्तरे लम्बसिद्धिस्त्वामस्त्युपरि साधकम् । वाञ्छामपृच्छं राज्यार्थमभिलाषस्तु तभयत् ॥२६८॥
 सदसं तव कर्तुं तन्मनोरथमन्यथा । अथ मामित्यमादिक्षंस्त्वारमणशेखरः ॥२६९॥
- 270 गणयं मामकः सिद्धो यस्तत्रोपरि साधकः । जन्मान्तरेस्य राज्येच्छां कुर्यामहमन्यथा ॥२७०॥
 भावं भयस्तत्रवतो भगवान्दत्तदर्शनः । साफल्यं नेप्यतीत्येवमभिधाय तितोर्ध्वे ॥२७१॥
 साम्राज्येच्छोः समामेकां तत्र तस्यं तपस्वतः । लम्बस्मृतिः सिद्धगिरा प्रददौ दर्शनं दिशः ॥२७२॥
 व्रतिवेषं तमादिष्टवाञ्छितार्थसमर्पणम् । स जगज्जिर्जयोच्चिह्नं नरेन्द्रस्त्वमयावत ॥२७३॥
 उपेक्ष्य मोक्षं किं क्षमामृद्भोगानिच्छसि भङ्गुरान् । इति जिज्ञासुना भावं शंभुना सोभ्यधीयत ॥२७४॥
- 275 स तं वभाषे शंभुं स्थां बुद्ध्वा व्याजतपोधनम् । अभ्यधामिदमखा स्वं न स देवो जगद्गुरुः ॥२७५॥
 महान्तो धार्थितः स्वल्पं फलस्त्यल्पेतरस्त्वयम् । उदन्यथां वदान्योदाबुग्धाधि सं पयोर्ध्वे ॥२७६॥
 अस्य वैकल्यकैवल्यलाभनिधिलभेततः । नो वेत्स्यमिजनस्याभिभृतिं मर्मथ्यथावहाम् ॥२७७॥
 जगत्परिवृढः शौढप्रोतिसं सफलार्थनर्म् । कृत्वा प्रातुष्कृतवपुस्ततो भूयोभ्यभाषत ॥२७८॥
 मज्जतो राज्यसौख्येषु सायुज्यां वामिदुत्तिकाम् । मदाह्वयाश्रवाद्दस्ते संज्ञां काले करिष्यति ॥२७९॥
- 280 इत्युक्त्वान्तार्हते देवे स कृतव्रतपारणः । आगच्छदश्रवादे तमापृच्छयामिमतां भुवम् ॥२८०॥
 ततो विदितवृत्तान्तो मातृगुप्ताभिषेणनात् । निषिध्य सविधायातानमात्यानब्रवीद्दशः ॥२८१॥
 विक्रमादित्यमुस्तिक्तमुच्छेत्तुं यतते मनः । मातृगुप्तं प्रति न नो रोषेणाकृषिं मनः ॥२८२॥
 अधिथैरपि निष्पष्टैः किं स्वात्क्षेशासहिष्णुभिः । ये तदुन्मूलने शक्ता जिगीषा तेषु शोभते ॥२८३॥
 यान्यज्जान्युदयं द्विपन्ति द्वाशिनः क्रोन्यस्ततोसंमतस्तन्निर्माधिकरीन्द्रदन्तदलनं वक्षाम कोयं नयः ।
 सामर्थ्यप्रथनाय विव्रमसमैः स्पर्धां विधूयोचना ये तेषु प्रभवन्ति तत्र जहति व्यक्तं प्रकृदा दृषः ॥२८४॥
- 285 त्रिगर्तानां भुवं जित्वा स व्रजवध भूपतिः । विक्रमादित्यमभृगौन्दोलधर्ममुपागतम् ॥२८५॥
 तस्मिन्नहनि भूभर्त्रा शोकाग्निःश्वसंतामिश्रम् । नास्त्रायि नाशि नास्त्रापि स्थितेनावनताननम् ॥२८६॥
 अन्वेषुर्भुवमुस्त्वय्य कदमीरिभ्यो शिनिर्गतम् । भुभाव मातृगुप्तं स नातिदूरे कृतस्थितिम् ॥२८७॥
 कैशिञ्चिर्वासितो मा स्वल्मदीयैरिति शङ्कितः । ययौ प्रवरसेनोस्य पार्श्वे मितपरिच्छदः ॥२८८॥
 कृतार्हणं ह्युत्तासीनं ततः पप्रच्छ तं शनैः । विनयावनतो राजां राज्यत्यागस्य कारणम् ॥२८९॥
- 290 वभाषे तं क्षणं स्थित्वा सं निःश्वसं विहस्य च । गतः स ह्युत्तुर्गौ राजन्येन भूमिभुजो वयम् ॥२९०॥
 यावन्मूर्ध्नि रवेः पादास्तावद्योतयते दिशः । द्योतते नाम्यथा किञ्चिद्भ्रान्त्रैव तपनोपलं ॥२९१॥

. २६८. ') मस्त्यु supplied by A₂ in space left by A₁. २६९. ') A₂ glosses आदिषिष and ईश्वरः. २७१. ') A₂ gloss
 अप्रवारः. २७२. ') A₂ gloss प्रवरसेनस्य.—') Thus A₁ corr. by later hand into 'स्वतेः, as found also in R.
 २७६. ') A₂ gloss स्वल्पमर्थात्वा बहु फलन्ति महास्यः.—') A₂ gloss उदन्यथा विपासवा.—') Emended: A R G ददन्तो.—') A₂
 gloss सिधः. २७७. ') A₂ gloss पराभवः. २७८. ') A₂ gloss प्रयुः.—') Thus corr. by A₂ from A₁ स फलाधिपत्.
 २७९. ') Thus A₁ corr. by later hand into सांज्ञुत्वा'. २८०. ') A₂ अगच्छ'. २८१. ') स supplied by A₂ in space left
 by A₁.—') A₂ gloss निवृद्धः. २८४. ') A₂ gloss शेषः.—') A₂ gloss दीपैः. २८६. ') Emended: A निवृद्धः. २८९. ') A₂
 gloss प्रवरसेनः. २९०. ') A₂ gloss मातृगुप्तः.—') Thus corr. by later hand from A₁ निवृद्धः.—') A₂ gloss विक्रमादित्यः.
 २९१. ') Thus A₁ corr. by A₂ into द्योतयतेनाम्यथा किं न which reading is found also in G R Edd.—') A₂ gloss
 सूर्यकान्तः.

अथ राजाभ्यधात्केन राजक्षपकृतं तव । यत्प्रत्यपंचिकीर्षीषे तमीशमनुशोचति ॥२९२॥
 मानुगुप्तस्तोत्रादीत्कोपस्मिनसिताधरः । अस्मानुस्सहते कश्चिन्नापकर्तुं बलाधिकः ॥२९३॥
 नयता गण्यतामस्मानन्तरज्ञेन तेन हि । न भस्मनि हुतं सर्पिर्नाम वा सस्वमुषरे ॥२९४॥ *
 उपकारं स्मरन्तस्तु कृतज्ञत्ववशाद्बदाः । पदवीमुपकर्तृणां यान्ति निधेतना अपि ॥२९५॥ 295
 निर्वीणमनुनिर्वाति तपनं तपनोपलः । इन्दुमिन्दुमणिः किं च भुष्यन्तमनुष्यति ॥२९६॥
 पुण्यां वाराणसीं गत्वा तस्माच्छमल्लोन्मुखः । इच्छामि सर्वसंन्यासं कर्तुं द्विजजनेचितम् ॥२९७॥
 मणिकीर्षिमिश्रेण तमन्तरेणान्धकारिताम् । विभेमि ब्रह्ममूर्खी भोगयोगे कथेष का ॥२९८॥
 इत्यौचित्यनिधेतस्य वाणीमाकर्ण्य विस्मितः । धीरः प्रवरसेनोपि व्याजहारोचितं वचः ॥२९९॥ *
 सत्वं विश्वभरा देवी भूपते रत्नस्वरियम् । उत्पत्त्या द्योतते धर्मैः कृतज्ञैर्या भवाद्दशैः ॥३००॥ 300
 अन्तरज्ञतया ह्लाद्यः कोन्यस्तस्मान्महीभुजः । इत्थं जडे जगत्येकस्त्वं यथावद्विद्वेद यः ॥३०१॥
 चिरं खलु खिलीभुताः कृतज्ञत्वस्य वीथयः । धीर स्वयैव न स्याद्यं संचारो यदि दर्शयेत् ॥३०२॥
 पाकधेन शुभस्य मेधा तदसौ प्रागेव नादास्क्रिमु स्वार्थधेन मयास्य किं न भजते दीनान्स्वबन्धुनयम् ।
 मत्तो रन्ध्रदृशोस्त्य भीर्यदि न तद्गुणः किमेव त्यजेदित्यन्तः पुरुषाधमः कलयति प्रायः कृतोपक्रियः ॥३०३॥
 अत्युदाचगुणेष्वेषा कृतपुण्यैः प्रतोपिता । शतशास्त्रीभक्त्येव यावन्मात्रापि सत्क्रिया ॥३०४॥
 तत्त्वं गुणवतामप्यस्तस्वन्नैश्चाभिनन्दितः । परीक्षितो मणिरिव व्यक्तं बहुमतः सताम् ॥३०५॥ 305
 तस्माद्गुणगणास्मान्मा स्म त्याक्षिभेरेन्द्रताम् । ममापि ख्यातिमायातु गुणवत्प्रभपातिता ॥३०६॥
 पूर्वं तेनाथ चरमं मयापि प्रतिपादिताम् । भवान्प्रतिप्रणयिनीं विदधातु पुनर्भुवम् ॥३०७॥
 अत्र्याजौदार्यचर्यस्य भुत्वेति नृपतेर्वचः । कृतस्मिनो मानुगुप्तः शर्मैश्चनमत्रकीत् ॥३०८॥
 यान्यक्षराण्यन्तरेण वाच्यं वक्तुं न पार्थते । का गतिस्तदुपादाने मर्यादोलङ्घनं विना ॥३०९॥
 अंतः परुषमप्यथ किंचिद्रेव मयोद्यते । अत्र्याजार्जुनमप्येतवार्यत्वमत्रधीयते ॥३१०॥ 310
 सर्वः स्मरति सर्वस्य प्रागवस्थाद्य लाघवम् । आत्मैव वेत्ति माहात्म्यं वर्तमाने क्षणे पुनः ॥३११॥
 पूर्वावस्था मदीया ते स्वकीया या च मे ददि । ताभ्यां विमोहितावावां न विज्ञोन्योन्यमाशयम् ॥३१२॥
 राजा भुत्वा कथं मातृकप्रतिगृह्णातु संपदः । कथमेकपदे सर्वमौचित्यं परिमार्जतु ॥३१३॥
 असाधारणमौदार्यमाहात्म्यं तस्य भूपतेः । भोगमात्रकृते मातृक्किं साधारणतां नयेत् ॥३१४॥
 अपि च सृष्ट्यालुः स्यां भोगेभ्यो यदि भूपते । प्रियमणोभिमाने मे केन ते विनिवारिताः ॥३१५॥ * 315
 यन्ममोपकृतं तेन तद्विना प्रत्युपक्रियाम् । जीर्णमेवाङ्गनाङ्गेषु प्रभवस्त्वेव निश्चयः ॥३१६॥
 या गतिर्भुवोस्तस्य मया तामनुगच्छता । पात्रापात्रविवेकत्वख्यातिर्नया प्रकाशयताम् ॥३१७॥
 एतावत्त्वेव कर्तव्ये यानिस्मिन्कर्मक्षेत्रेषु । भोगमात्रपरित्यागाद्विद्वेषां सत्यसंधताम् ॥३१८॥

२९२. १) Thus corr. by later hand from A, अस्वपुष्प. २९४. १) A, gloss मेन हर्षदेवेन. २९५. १) A, °वशीकृताः. २९८. १) A, gloss विष्णुवदित्य. ३०९. १) A, gloss हर्षदेवात्. ३०९. १) A, gloss वीथीयु.—) हर्षदेवेन supplied by A, in space left by A, ३०७. १) Thus A, A, °न्यापिम्. ३०९. १) Thus corr. by A, from A, यान्यक्षराः. ३१०. १) This verse has been omitted by A, and supplied in margin by A, found in R. G. ३१५. १) A, gloss ते भोगा इत्यर्थः. ३१८. १) A, gloss विष्णुवदित्ये.

- इत्युक्त्वा विरते तस्मिञ्जगाद जगतीपतिः । स्वहीया न मया स्पृश्यास्त्वयि जीवति संपदः ॥३१९॥
- 320 अद्भु वाराणसीं गत्वा कृतकापायसंमहः । सद्ये संन्यस्य द्रुकृती मातृगुप्तेभ्रवद्यतिः ॥३२०॥
 राजा प्रवरसेनोपि कादमीरोत्पत्तिमञ्जसा । निखिलां मातृगुप्ताय प्राणिगोडुडनिश्चयः ॥३२१॥
 स हठापतितां लक्ष्मीं भिक्षाभुक्प्रतिपादयन् । सर्वाधिभ्यः कृती वर्षान्दश प्राणानधारयत् ॥३२२॥
 अन्योन्यं साभिमानानामन्योन्वीत्रित्यशालिनाम् । त्रयाणामपि वृत्तान्त एव त्रिपथगापयः ॥३२३॥
 राजा प्रवरसेनोप नमयत्तवीधरान् । अकृच्छ्रलङ्कृषाः ककुभो वृद्धस्य यशसो ध्वधात् ॥३२४॥
- 325 पीताब्धिलेङ्कितोर्षाभृत्कुम्भयोनिरिवानयत् । तस्य प्रतापः प्रभवन्भुवनानि^१ प्रसन्नताम् ॥३२५॥
 भुव्यक्षमालपन्नाणि शीर्णताडीदलानि च । तस्सेनार्णवतीराणि चक्रेरिस्त्रीमुखानि च ॥३२६॥
 स गङ्गालिङ्गिताङ्गस्य पूर्ववारिनिधेर्व्यधात् । सैन्येभमदनित्पन्दैः कालिन्दीसंगमभियम् ॥३२७॥
 रोधस्यपरपाथेधेः कटकैः स्पृष्टदिकटैः । चकारोत्पाट्य सौराष्ट्रानसौ राष्ट्रविपाटनम् ॥३२८॥
 यशोधिनः पार्थिवेषु द्वेषरागबहिष्कृतः । ववृधे धर्मविजयस्तस्य क्षितिशनक्रतोः ॥३२९॥
- 330 वैरिनिर्वासितं पित्र्ये विक्रमादित्यजं न्यधात् । राज्ये प्रतापशीलं स शीलान्दित्यापराभिभम् ॥३३०॥
 सिंहासनं स्वव्रदधानां तेनाहितहतं ततः । विक्रमादित्यवसतेरानीतं स्वपुरं पुनः ॥३३१॥
 हेतुनुरीर्यं विविधानमन्वानं पराजयम् । सप्त वारान्सं तत्याज जित्वा मुमुर्निभूभुजम् ॥३३२॥
 धाष्टर्थादयाष्टमे वारे हेतुमाख्यातुमुद्यतम् । धिक्प्रभून्बन्धतां सोयमित्यूने नृपतिः कुधा ॥३३३॥
 अक्रयोर्धं पशुत्वेन वीरित्युक्त्वाभयोत्सुकः । मध्येसभं ननतोस्य सेतुकुर्वन्कलापिनम् ॥३३४॥
- 335 नृत्तं केकां च शिखिनो^२ बुद्धासै ब्रविणं नृपः । अभयेन सभं प्राज्ञाकालावचरणोचितम् ॥३३५॥
 वसतोस्य दिशो जित्वा नपुः पैतामहे पुरे । कर्तुं पुरं स्वनामाङ्कं प्रथते स्म मनोरथः ॥३३६॥
 रात्रौ क्षेत्रं च लभं य दिव्यं ज्ञातुमथैकरा । स वीरो वीरचर्यायां निधेयौ पार्थिवार्यमा ॥३३७॥
 गच्छतः श्मापतेस्तस्य मौलिरत्नामविम्बितः । बभार तारापकरो रक्षासर्षपधिभ्रमम् ॥३३८॥
 अधानन्ताचितालोकस्पष्टभीमतद्भुताम् । दमशानप्रान्ततटिर्नीं पथेदन्नाससाद सः ॥३३९॥
- 340 ननस्तस्य सरित्पारे मुक्तसंरावममतः । ऊर्ध्वबाह्व महङ्कृतं प्रादुरासीन्महौजसः ॥३४०॥
 नृपतिस्तस्य वृक्पातैर्ज्वलद्भिः कपिशीकृतः । उत्क्राज्योतिःकृगाक्षेपः कुलाक्षिरिव दिद्युते ॥३४१॥
 *तमद्य प्रतिशब्देन घोरेणापूरयन्दिशः । भ्रमासं विहसत्सुषैववाच क्षणवाचरः ॥३४२॥
 संत्यज्य विक्रमादित्यं सख्योन्निकं च भृङ्गकम् । स्वां च भूपाल पर्याप्तं धैर्यमन्यत्र दुर्लभम् ॥३४३॥
 वसुधाधिपते वाञ्छासिद्धिस्तत्र विधीयते । सेतुमेतं सैमुषीर्यं पार्थैमागम्यतां मम ॥३४४॥
- 345 इत्युदीर्य निजं जानुं रक्षः पारात्पसारयत् । तन्महासरितो वारि सेतुसीमन्वितं व्यधात् ॥३४५॥
 भङ्गेन रक्षःकायस्य ज्ञात्वा सेतुं प्रकल्पितम् । वीरः प्रवरसेनोप विकीर्षां क्षुरिकां वधे ॥३४६॥

३३३. ^१)*A₂ gloss जयाणां विक्रमादित्यवाद्युग्रप्रवरसेनानाम्. ३२५. ^१) A₂ gloss जलान्यपि. ३३२. ^१) A₂ gloss प्रवर-सेन.—^२) Doubtful emendation: सुमु has been supplied by A₂ in space left by A₁; A₂ has marked a different division of the words, विस्वाऽसु । सुनिभुजम्, which is also indicated by the interlinear gloss of A₂, प्रतापशीलः; C reads मुमुनि. For the name बुमुनि see iv, 167; v, 516; viii, 2180 (C).—३३५. ^१) A₂ gloss शिखिवृद्धा.—^२) Thus A₁, A₂, तालाधेचरणो. ३३८. ^१) Thus A₂; A₁ आङ्ग. ^१) Thus apparently A₁; A₂ अन्.

स तयोक्तस्य तन्मांसं कृतसोपानपद्धतिः । अतरश्च तस्स्थानं धुरिकात्रलं उच्यते ॥३४७॥
 पार्श्वस्थं तं लग्नमुक्त्वा प्रातर्मत्स्यत्रपातनम् । वृद्धा पुरं विधेहीति वदद्भूतं तिरोदधे ॥३४८॥
 देव्या शारिकयात्रेण यक्षिणाधिष्ठिते च सः । प्रथि शारिाटकेष्वयस्सुत्रं वेतालपातितम् ॥३४९॥
 भक्षया प्रतिष्ठां प्राक्तस्मिन्निनीषी प्रवरेश्वरम् । जयस्वामी स्वयं पीठे भिस्त्वा बन्धमुपाविशत् ॥३५०॥
 वेतालावेदिनं त्रयं जाननो जगतीमुजा । स्थपतेः स जयाख्यस्यं नाम्ना प्रख्यापितोभवत् ॥३५१॥
 नगरागतिलोभ्याय भक्षया तस्य विनायकः । प्रत्यङ्मुखः प्राङ्मुखतां भीमस्वामी स्वयं ययौ ॥३५२॥
 सद्भावश्यादिका देव्यस्तेन श्रीशब्दलाञ्छिताः । पञ्च पञ्चजनेन्द्रेण पुरे तस्मिन्निवेशिताः ॥३५३॥
 वितस्तायां स भूपालो बृहत्सेनुमकारयत् । खयाता ततः प्रभृत्येव तादृमौसेनुकल्पना ॥३५४॥
 श्राजयेन्द्रविहारस्य बृहद्बुद्धस्य च व्यधात् । मातुलः स नरेन्द्रस्य जयेन्द्रो विनिवेशनम् ॥३५५॥ 365
 बुभोज सिंहलादीन्यो हीयान्स सचिवोकरोत् । मोराक्रनामा मोराकभवनं भुवनाद्भुतम् ॥३५६॥
 षट्त्रिंशद्बृहदक्षानि पुरं तत्पथे पुरा । यस्यास्तां वर्धनस्वामी त्रिभुक्तकर्मा च सीमयोः ॥३५७॥
 दक्षिणस्मिन्नेव पारे वितस्तायाः पुरा किल । निर्मितं तेन नगरं विभक्तैर्युक्तमापणैः ॥३५८॥
 ते तत्राभ्रलिहाः सौधा यानध्यारुण वृश्यते । वृष्टिस्त्रिगुणं निदाघान्ते चैत्रे चोत्कुञ्चमं जगत् ॥३५९॥
 तद्विना नगरं कुत्र पवित्राः सुलभा भुवि । सुभगाः सिन्धुसंभेदाः क्रीडावसथवीथिषु ॥३६०॥ 360
 वृष्टः क्रीडानगोन्वयत्र न मन्थेनगरं क्वचित् । यतः सर्वैकसां लक्ष्मीः संलक्ष्या शुपथारिव ॥३६१॥
 वैतस्तं वारि वास्तव्यैर्बृहन्निनशर्करम् । दीग्मोपेक्षि स्ववेदमायात्क तनोन्वयत्र लभ्यते ॥३६२॥
 प्रतिदेवगृहं कोशास्ते तस्मिन्प्रतिता नृपिः । सहजशः शक्यते यैः केतुं भूः सागराम्बरा ॥३६३॥
 पुरे निवसतस्तस्मिन्स्य राजप्रजासृजः । दानैः साम्राज्यलाभस्य वटिः संवत्सरा ययुः ॥३६४॥
 ललाटे भूलमुद्राङ्गे जगद्भुक्ताः शिरोरुहाः । तस्य शंभुभ्रमासङ्गिगङ्गाभोविभ्रमं वपुः ॥३६५॥ 365
 अध्याश्रयादिनेशाननिदेशात्तत्क्षणगतः । कार्मरिक्तो जयन्ताख्यो द्विजन्मायोजि पार्श्वगः ॥३६६॥
 भ्रान्तोस्वध्वन्य नान्यस्माद्देशानेभिमतं भवेत् । राक्षे प्रवरसेनाय लेख एव पददर्शनाम् ॥३६७॥
 इत्युक्त्वापितलेखोसावसमर्थः पथः पृथूत् । गन्तुं प्रस्थानखिञ्चोस्मि सद्यस्तेनेत्यगयान् ॥३६८॥
 ज्ञाद्यथ तावन्नरं स्पृष्टो द्विजः कापालिना मया । उज्ज्विते तेन क्षिप्रोसावासने दीर्घिकाजले ॥३६९॥
 उन्मीलितेक्ष्णोद्गाक्षीस्त्वं स्वदेशादधोस्थितम् । तस्युपधावेने राक्षो भृत्यान्वयथाञ्जलाहवौ ॥३७०॥ 370
 स्वमावेदयितुं नद्या नीयमाने नृपान्तिकम् । अठ्याक्षिप्रोक्षिपद्वेखं स ज्ञानकलशे ततः ॥३७१॥
 प्रवदेशो व्यापयता लस्तं तत्कलशास्पुनः । राक्षा लेखं वाचयित्वा जयन्तः प्रापितोन्तिकम् ॥३७२॥
 कृतं कृत्यं महत्त्वं भोगा भुक्त्वा वयो गतम् । किमन्यस्करणीयं ते एहि गच्छ शिवालये ॥३७३॥
 तदस्तं वृत्तसंकेतः संतोष्यामिमतापिणात् । भिस्त्वा तमदमप्रासादं जगाहे विमलं नभः ॥३७४॥
 जनैः स ददृशे गच्छन्कैलासतिलकां दिशम् । विशदे षटयन्धोसि द्वितीयतपनोदयम् ॥३७५॥ 375

३४७. १) Thus corr. by A, from A, आल; G आल. ३४९. १) Thus corr. by later hand from A, 'द्विज'—A, gloss
 वारदद. ३५१. १) स्व supplied by A, ३५४. १) Thus corr. by A, from A, तस्य. ३५५. १) A gloss स्वपानय.
 ३६२. १) A, 'वहन्'. ३६६. १) Thus corr. by A, from A, 'निर्दि'.

- जयन्तेनाद्भुतोदन्तरेतुनावाप्य संपदः । स्वनामाङ्गायहारादिकर्मभिर्मिर्मलाः कृताः ॥३७६॥
 एवं स भुवनेश्वर्यं मुक्तां भूमिभृतां वरः । अनेनैव शरीरेण भेजे भूतपतेः सभाम् ॥३७७॥
 पासादे प्रवरेशस्य सिद्धिक्षेजे क्षमापतेः । स्वर्गहारप्रतिभटं हारमंथापि लक्ष्यते ॥३७८॥
 तस्य रत्नप्रभादिव्यां जातो राजा युधिष्ठिरः । अपासीन्नवमासोनाः क्षमां बल्लारिंशतिं समाः ॥३७९॥
- 380 सर्वरत्नजयस्कन्दगुप्तशास्त्राङ्गितामिथाः । आसन्बिहारचैत्यादिकृत्यैस्तत्सचिवा वराः ॥३८०॥
 भवच्छेदाभिषं घामं स्तुत्यं चैत्यादिसिद्धिभिः । यो व्यधास्तोस्य वज्रेन्द्रोप्यासीन्मन्त्री जयेन्द्रजः ॥३८१॥
 दिक्कामिनीमुखोत्कीर्णकीर्तिचन्दनचित्रकाः । आसन्कुमारसेनाद्यास्तस्यान्येष्वप्यमन्त्रिणः ॥३८२॥
 पद्मावत्यां सुस्तस्य नरेन्द्रादिस्य इत्यभूत् । लःखणांपरनाम् यो नरेन्द्रस्वामिनं व्यधात् ॥३८३॥
 वज्रेन्द्रतनयौ वज्रकनकौ यस्य मन्त्रिणौ । अभूतां हकृतोदन्तौ राक्षी च विमलप्रभा ॥३८४॥
- 385 स विधायाधिकरणं लिखितस्थितये निजम् । द्यां त्रयोदशभिर्धर्मैरासरोह महाभुजः ॥३८५॥
 तस्यानुजो धरणिभृद्गणादित्यस्ततोभवत् । तुञ्जीनापरनामानं यं जनाः प्राहुरञ्जसा ॥३८६॥
 जगद्भिलक्षणं यस्य शङ्खमुद्राङ्कितं शिरः । अपूर्वशर्वरीशान्तलीनभानुभिर्यं दधे ॥३८७॥
 रिपुकण्ठाटवीष्वासीद्यास्य धाराधरः पतन् । तद्बधूनेत्रकुण्डैस्तु जलाधिक्यमधार्थत ॥३८८॥
 अपूर्वो यत्प्रतापामिः प्रविद्योर्वीं द्विषां न्यधात् । नारीनेत्रेषु नीरोर्मन्त्रिरेषु तृणाङ्कुरान् ॥३८९॥
- 390 यस्य पाणिपणयितां कृपाणे समुपागते । कबन्धेभ्यः परो नृत्तं न व्यपन्न द्विषद्भले ॥३९०॥
 तस्याव्यपोषामाहात्म्या देवी दिव्याकृतेः प्रिया । विष्णुशक्तिः शक्तिं प्राप्ता रणारम्भामिधाभवत् ॥३९१॥
 स हि जन्मान्तरे पूर्वं शूतकारोभवत्किल । कदापि प्राप निर्वेदं सर्वस्वं कितवैर्जितः ॥३९२॥
 देहत्यागोद्यतोप्यासीत्प्राप्यं किञ्चिच्चिन्तयन् । न पर्यन्तेषुपेक्षन्ते कितवाः स्वार्थसाधनम् ॥३९३॥
 अत्रन्त्यदर्शनां विन्ध्ये देवीं भ्रमरवासिनीम् । द्रष्टुमैच्छद्भ्राकाङ्क्षी निर्व्यपेक्षः स्वजीविते ॥३९४॥
- 395 भ्रमरेः शङ्खपुच्छाद्यैः खण्डमानस्य देहिनः । तदास्पदं हि विशतो दुर्लङ्घ्या पञ्चयोजनी ॥३९५॥
 स वचशङ्खपुच्छानां धीमांस्तेषां प्रतिक्रियाम् । देहेवश्यपरित्याज्ये मन्वानोभूद्दुष्कराम् ॥३९६॥
 प्रागयोषधमेगा देहं ततो महिषचर्मणा । तेन छादयता दत्तो मृक्षेपोथ सगोमयः ॥३९७॥
 अथ भानुकारोच्छुष्कमृक्षेपाम्रेडिताङ्गकः । स लोष्ट इव संचारी प्रतस्थे क्रूरनिधयः ॥३९८॥
 सरलां सरणिं त्यक्त्वा जीवितस्पृहया समम् । गुहा तेन ततः सान्द्रतमोभीमा व्यग्राद्यत ॥३९९॥
- 400 अथोदतिष्ठन्गर्भेभ्यो घोरा भ्रमरमण्डलाः । पक्षशब्दैः श्रुतिं प्रन्तो मृत्युनृत्तरैरिव ॥४००॥
 ते तमुच्छुष्कमृक्षेपरेणुव्रणितलोचनाः । सहसा नाक्रमन्ते स्म प्रहरन्तोपि बाधितुम् ॥४०१॥
 रेणुभिर्विन्धितदृशस्ते न्यवनेत्न षट्पदाः । तेखण्डयंस्तु मृक्षेपं न्यपतन्त्ये नथा नथाः ॥४०२॥
 तैः खण्डमानमुष्णैश्चैर्जतो योजनत्रयीम् । क्रमान्मृत्कवचं तस्य पथि संक्षयमाययौ ॥४०३॥
 ततो मुहुः प्रहरतां तेषां महिषचर्मणि । घोरधत्तचटाघोषः प्रादुरासीद्भयंकरः ॥४०४॥

३७७. ') Thus A₃; A₁ व्यक्ता. ३७८. ') A₃ चिद्भ. ३७९. ') Thus corr. by A₃ from A₁, चतुर्विंशति. ३८१. ') A₃, gloss ओष्ठ. ३८२. ') A₁ ल × खण्ड. ३९०. ') A₃ indicates a *varia lectio* in the marginal note अन्यत्र कबन्धेभ्यः परं नृत्तं न व्यपन्न द्विषद्भले; over the last word the gloss कर्तव्य by the same hand.

चतुर्थयोजनस्वार्थमतिक्रम्य विवेद सः । रणस्कारिर्हिरेफास्तानयोधर्मनिपातिनः ॥४०६॥
 405
 भावंस्तनोतिवैगेन खण्डमानेन पट्पदैः । स द्वास्त्रबर्मेणामोचि चिक्त्वं धैर्येण नो पुनः ॥४०६॥
 गद्यूतिमात्रमासत्रे देवीधामनि धैर्यवान् । पुण्यस्कराभ्यां मधुपान्धावति स्म स धीरधीः ॥४०७॥
 अथ क्षात्रस्थिशेषाङ्गो कूनमांसः पङ्क्तिभिः । कराभ्यानसिणी रक्षन्देव्यायतनमासवत् ॥४०८॥
 प्रशान्ते भृङ्गसंपत्ते प्रकाशमवलोकयन् । स देव्याः पादयोरभे पपातोद्भ्रान्तजीवितः ॥४०९॥
 स्तोकावशेषाणं तं देव्याभ्यासयितुं ततः । अभिरामं वपुः कृत्वा पस्पशांङ्गेषु पाणिना ॥४१०॥
 410
 दिश्येन पाणिस्पशेन तेन वीयूषवर्धिणा । स सिमासाहितस्वास्थो दिक्षु विक्षेप वसुधी ॥४११॥
 प्रविष्टमात्रः प्रैक्षिष्ट सिंहविष्टरसीसि याम् । घोराकारं स तां देवीं तदाब्राह्मीञ्च तां पुनः ॥४१२॥
 तदर्थं पुनरुद्यानलतावासं विलासिनीम् । स्थितां पुष्करिणीतीरे दयाम् पुष्करलोचनाम् ॥४१३॥
 गृहीतहारमुक्तापार्थं बद्ध्वां पीनस्तनाञ्जलिम् । महर्हिः कान्तिकुसुमैर्यौवनेनार्थिताङ्गकाम् ॥४१४॥
 415
 यात्रकाहारिणौ पादौ दधतीं कृच्छ्रचारिणौ । स्तनच्छन्नमुखं ब्रह्मं तपस्यन्ताविश्वान्वहम् ॥४१५॥
 भस्त्रद्विम्बाधरां कृष्णकेशीं सितकराननाम् । हरिमभ्यां शिवाकारां सन्देश्वमयीमिव ॥४१६॥
 तां विभाष्यानवशाङ्गं निर्जेन यौवनोर्जिताम् । निन्द्येभारितवानेन स कामेन विधियताम् ॥४१७॥
 दधती रूपमाधुर्यपुरच्छन्नामधृत्यताम् । अस्तराः प्रत्यभासस्य सा हि चित्ते नं देवता ॥४१८॥
 कृपासुदुरवादीक्षं व्यथितोसि चिरं पथि । मुहुः सोम्य समाश्रय्य प्रार्थयतामुचितो वरः ॥४१९॥
 स तां बभाषे शान्तो मे भवत्या दर्शनाच्छमः । अदेवी किं तु भवती वरं दातुं कथं क्षमा ॥४२०॥
 420
 देवी जगाद तं भद्र कोयं ते मनसि भ्रमः । देवी वा स्यामदेवी वा वरीतुं त्वां तु शक्नुयाम् ॥४२१॥
 इति सोमीष्टसंप्राप्तौ कारयित्वा प्रतिभ्रवम् । दूरमुक्त्वान्तमर्यादः संगमं तामयाचत ॥ ४२२॥
 तमभ्यधात्सा दुर्बुद्धे कोयं तेनुचितो विधिः । प्रार्थयस्वेतरयस्मात्साहं भ्रमरवासिनी ॥४२३॥
 देवीं तां जानतोप्यस्य नाभुद्वन्हितं मनः । निरुद्धा वासनाः केन जन्मान्तरनिबन्धनाः ॥४२४॥
 425
 स तामुवाच सत्यां चैरेकि स्वां गिरमिच्छसि । प्रमाणीकुरु मन्नागीमहमन्यन्न कामये ॥४२५॥
 पूर्वमेव हि जन्तूनां योधिवासो निलीयते । तिलानामिव तेषां स पर्यन्तेपि न शीर्यते ॥४२६॥
 देवी वा भव कान्ता वा भीमा वा शोभनापि वा । यादृशीं पूर्वमब्राह्मं तादृश्येन्नवभासि मे ॥४२७॥
 तमित्थं कथयन्तं सा ज्ञात्वा निधलनिधयम् । एवं जन्मान्तरे भावीत्यभ्यधादनुरोधनः ॥४२८॥
 उत्सहन्ते हि संस्पृष्टं न दिव्यां मर्त्यधर्मिणः । तद्रच्छ क्रूरसंकल्पेत्युक्त्वा सान्निर्देषे ततः ॥४२९॥
 430
 अशून्यजन्मा भूयासं तथा देव्येति चिन्तयन् । प्रयागवटशालामादहासीत्स वपुस्ततः ॥४३०॥
 सोऽप्यायत रणादित्यो रणारम्भा च सा भुवि । मर्त्यभावेपि या नैव जहौ जन्मान्तरस्मृतिम् ॥४३१॥
 रतिसेनाभिषेधोलराजः सज्जोऽभिषूजने । तां तरङ्गान्तरालेभे रवरारजिमिथोज्ज्वलाम् ॥४३२॥

१०६. १) A₂ चिक्त्वं. ४१२. १) Thus A₁; A₂ G पुर., R and Edd read पुनः. ४१५. १) Thus A₁; altered by A₂ to पुष्कराशोन्वजा. A₂ reads in margin गृहीतहारमुक्तापार्थं बद्ध्वापीनस्तनाञ्जलिम्, with gloss मुक्ता एवापार्थं G and R follow A₁. ४१७. १) A₁ writes ६ after निन्द्ये. ४१८. १) This division of the words is indicated by A₁. ४२५. १) Thus corr. by later hand from A₁ सत्त्वां; सत्त्वां also in G and R. ४२९. १) A₂ देव्यो.

- आ बाल्याद्यन्तदिव्योक्ति तामलंकृतयौवनाम् । दिव्याही पृथिवीशोभ्यो नार्थभ्योपि ददौ नृपः ॥४३३॥
 रणादित्यनृपामात्ये दूत्यायाते तथैव तम् । प्रत्याखगनेच्छुमाचख्यौ सैव तद्वरणं वरम् ॥४३४॥
 435 तदर्थमेव कथितस्त्रोत्पत्तिं तां ततः पिना । हुतं कुलूतभूमर्तुः छदरः प्राणिणोद्बुधान् ॥४३५॥
 प्रदष्टो विप्रकृष्टं तं देशं गत्वा व्यधत् ताम् । परिणीय रणादित्यः भुङ्क्षान्तस्याधिदेवताम् ॥४३६॥
 मर्त्यसंस्पर्शभीरुः सा महादेवी भवन्त्यपि । तं मायया मोहयन्ती न पस्पर्श कदाचन ॥४३७॥
 व्यधान्मायामयीं राज्ञस्तल्पे स्वसदृशीं स्त्रियम् । स्वयं सा भ्रमरीरूपा निर्जंगम बहिर्निशि ॥४३८॥
 स नास्मा स्वस्य देव्याश्च कृत्वा छरगुहद्वयम् । माश्वरः शैललिङ्गे कारयामास कारुभिः ॥४३९॥
 440 श्वः प्रतिष्ठाप्रसङ्गेय सज्जे तस्मिन्-योर्द्वयम् । देशान्तरागतः कश्चिद्वृषयामास दैववित् ॥४४०॥
 स वृष्टप्रत्ययः शश्वत्तयोर्षटितलिङ्गयोः । अदमखण्डैः समण्डकैर्बभाषे गर्भमावृतम् ॥४४१॥
 किंकर्तव्यतया मूढं प्रतिष्ठाविन्नविह्वलम् । दिव्यदृष्टिः स्वयं देवी ततो राजानमब्रवीत् ॥४४२॥
 राजन्गिरिच्छतोद्गारे पौरोहित्यं पुरा भजन् । स्वमर्चादेवमादत्तं पूजाभाण्डाद्यञ्जापतिः ॥४४३॥
 तां त्रिष्णोः प्रतिमां वीक्ष्य पूजितां तेन पूजैति । भून्यामिव तदा मेने शक्तिरूपां विना शिवम् ॥४४४॥
 445 निमन्त्रितैर्दैनिकानि रत्नान्यथ स्रारस्रैः । पिण्डीकृत्य स्वयं चक्रे लिङ्गं भुवनवन्दितम् ॥४४५॥
 तां विष्णुप्रतिमां तच्च लिङ्गमीशानपूजितम् । स्वयं प्रजासृजः पूज्यं कालेनादत्त रावणः ॥४४६॥
 तेनाप्यभ्यर्च्यमानं तल्लङ्कायामभवधिरम् । देवद्वयं रावणान्ते नीतमासीच्च वारैः ॥४४७॥
 तिर्यक्तया ते कपयो मुग्धा हिमनगैकसः । शान्तौल्लुब्ध्याः शनैर्देवी न्यपुरुत्तरमानसे ॥४४८॥
 प्रागेव सरसस्तस्मात्कुशातैः शिल्पिभिर्मया । तावुद्धृतौ प्रातरत्र प्राप्ती द्रव्यस्यसंशयम् ॥४४९॥
 450 तयोः प्रतिष्ठा क्रियतामित्युक्त्वा पृथिवीभुजम् । देवी प्रयाता भुङ्क्षान्तं सिद्धान्तस्मार खेचरान् ॥४५०॥
 ते' ध्यातमात्रां' संग्रामा देव्यादेशेन पायसः । उद्धृत्य नृपतेर्धासि देवौ हरिहरौ न्यधुः ॥४५१॥
 दिव्यैः प्रसूतैः संवीतौ हरनारायणौ जनः । प्रातर्नृपगृहे वृष्ट्वा परं विस्मयमाययौ ॥४५२॥
 सज्जे प्रतिष्ठालभेयं माश्वरतया नृपः । रणेश्वरप्रतिष्ठायां पूर्वे यावत्समुद्यतः ॥४५३॥
 रणारम्भानुभावेन तावदेवाद्भुतावहः । स्वयं पीठे रणस्वामी भिक्षा यन्त्रमुपाविशत् ॥४५४॥
 455 कर्तुं प्रभावजिज्ञासां राज्यां दत्तधनस्ततः । स स्वयंभूः स्वयं भक्तांस्तास्तान्मानदापयत् ॥४५५॥
 कुम्भदासतया छदः सिद्धो ब्रह्माभिधो वसन् । परिज्ञाय तयोर्देव्या प्रतिष्ठाकर्म कारितः ॥४५६॥
 स वृत्तप्रत्यभिज्ञः सन्प्रतिष्ठाप्य रणेश्वरम् । व्योम्ना ब्रजन्नणस्वामिप्रतिष्ठां गृहमादधे ॥४५७॥
 जनास्त्वलक्षयन्यत्स स्वयं पीठमवातरत् । इति केषामपि इति प्रषादोद्यापि वसते ॥४५८॥
 सां ब्रह्मप्रतिमां सिद्धं देवी ब्रह्मविदां वरम् । अकारयत्समुद्दिश्य परार्थं' ब्रह्मण्यम् ॥४५९॥
 460 रणारम्भास्वामिदेवौ दंपतिभ्यां व्यधीयत । मठः पाशुपतानां च ताभ्यां प्रदुष्ममूर्धनि ॥४६०॥

४५०. ') A₂ gloss विवलिङ्गद्वयम्. ४५३. ') Thus A₂; A₁ 'घस ४५९. '))') Thus corr. by later hand from A₁, स, 'मात्र, पायस.—') Thus A₂; A₁ व्यधुः. ४५६. ') Thus A₁; A₂ लिङ्ग. ४५९. ') Thus corr. by A₂ from A₁ राजा.—
 ') Thus A₂; A₁ भक्तैस्त'. ४५६. ') A₂ gloss हरिहरयोः. ४५८. ') Thus A₂; A₁ प्रषयो. ४५९. ') Thus corr. by later hand from A₁, स.—') Thus corr. by A₂ from A₁, परावह.—') Thus A₂; A₁ 'ससमम्. ४६०. ') A₂ gloss प्रदुष्ममूर्धनि शारिकातिरी.

आरोग्यशाला निरघातुल्लाघवत्याय रोगिणाम् । तेन सेवामुखीदेवीभयशान्त्यै च कारिता ॥४६१॥
 ख्यातिं रणपुरस्त्रामिसंज्ञया सर्वतो गतम् । स सिंहरोस्त्रिकाग्रामे मार्तण्डं प्रत्यपादयत् ॥४६२॥
 अमृतप्रभया तस्य रात्रः पठयान्यथा कृतः । दक्षिणोस्त्रिमज्जणेद्रास्य पार्श्वे देवामृतेश्वरः ॥४६३॥
 मेघवाहनभूर्भर्तृपत्न्या भिन्नाख्यथा कृते । विहारोपि तथा नुसुम्बिन् साधु निवेशितम् ॥४६४॥
 रामे देव्यनुरक्ताय सानुकुशाय सैकरा । पातालसिद्धिदं मन्त्रं प्रवदौ हाटकेश्वरम् ॥४६५॥ 463
 मा भूमनोघास्य मत्याभिरिति मत्वा तथापिनम् । असाधयत्स तं प्राप्य वशान्तं वस्तरान्महून् ॥४६६॥
 कृत्वाष्टिकापये कष्टं तपो' नन्दिशिलां गतः । भुरिभिर्घत्सदैर्मन्त्रसिद्धेः प्रणयितां ययौ ॥४६७॥
 स्वप्रेथ सिद्धिलिपैश्च ज्ञानाभङ्गुरनिधयः । चन्द्रभागजलं भिरवा नमुषेः प्राविशद्विलम् ॥४६८॥
 बिलेपानृततां याते विवसान्येकविंशतिम् । प्रविश्य पौराण्यभिन्ने दैव्यलीभोगभोगिताम् ॥४६९॥
 एवं स भूपतिर्भुक्तां भुवं वर्षशतत्रयम् । निर्वाणश्लाघ्यनिर्भूयिषि पातालैर्भयमासदत् ॥४७०॥ 470
 सानुगे नृपतौ याते दैतेयदायतान्तिकम् । देवी सा वैष्णवी शक्तिः श्वेतद्वीपमगाहत् ॥४७१॥
 राजवंशेष्वनेकेषु राज्ञोर्वंशद्वये परम् । हयोरेवात्र निर्व्यूढिं प्रजाघातस्त्यमागतम् ॥४७२॥
 रणादित्यस्य गोनन्दवंशे रामस्य राघवे । लोकान्तरद्वयवस्यापि ययौर्दशभुजः प्रजाः ॥४७३॥
 विक्रमाक्रान्तविश्वस्य विक्रमेश्वरकृत्स्नतः । तस्यासीद्द्विक्रमादित्यस्त्रिविक्रमपराक्रमः ॥४७४॥
 राजा ब्रह्मगालूनाभ्यां सचिवाभ्यां समं मदीम् । सोपासीद्दासवसमो द्वाहस्वारिंशतिं समाः ॥४७५॥ 475
 चक्रे ब्रह्ममठं ब्रह्मा गलूनो लूनदुष्कृतः । रत्नावल्याख्यया यथा विहारं निरमापयत् ॥४७६॥
 राजोनन्तरजलस्य राजाभूत्तदनन्तरम् । तापितारानिभूपालो बालादित्यो बलोर्जितः ॥४७७॥
 लक्षणाणवपानेन तथोत्कर्षमिवोद्बहन् । यत्प्रतापो रिपुस्त्रीणां सनेत्राम्भोभजन्मुखम् ॥४७८॥
 आसन्धेरिमनेगाधकोधदण्डा इवाहताः । यस्याद्यापि जयस्तम्भाः सन्ति ते पूर्ववारिधौ ॥४७९॥
 प्रभावाङ्केन वङ्कालाश्लिष्ट्वा येन व्यधीयत । कारमीरिक्निवासाय कालम्ब्याख्यो जनाभयः ॥४८०॥ 480
 कइमीरेषु धनोदयमयहारं द्विजन्मनाम् । राजा मडवराज्ये यो भेडराज्यमकारयत् ॥४८१॥
 त्रिशां विपाटितारिष्ठमिष्टोत्सादने व्यधात् । वल्लभा यत्न मिन्बोधी विम्बा विम्बेश्वरं हरम् ॥४८२॥
 भातरो मन्त्रिणस्तस्य त्रयो मडसुरीकसोः । सेतोश्च कारकां आसन्धङ्कुशानुभ्रमालत्राः ॥४८३॥
 बभूव तस्य भूर्भर्तृभुवनान्नविधमा । तनयानङ्गलेखाख्या भृङ्गारोदधिकौमुदी ॥४८४॥
 तां वीक्ष्य लक्षणेपितां मृगाक्षीं पितुरन्तिके । अमोघप्रत्ययो व्यक्तं व्याजहारेति दैववित् ॥४८५॥ 485
 भविता तत्र जामाता जगतीभोगभाजनम् । स्वदन्तमेव सास्त्राज्यं गोनन्दान्वयजन्मनाम् ॥४८६॥
 श्रुतान्तानसास्त्राज्यमनिच्छन्नय पाधिषः । दैवं पुरुषकारेण जेतुमासीत्कृतोद्यमः ॥४८७॥

४६६. ') Thus A; R G वंशान्तं; Edd. वस्तन्त. ४६७. ') Thus A₂; A₁ तपो. ४६८. ') Thus corr. by later hand from A, वाम्भ. ४७०. ') Thus corr. by A₂ from A, वृत्वा.—') Thus A₂; A, 'लेखयत्. ४७१. ') A₁ gloss पंक्षे.—') A₂ gloss ययोः रामरणादिवचनो. ४७५. ') Emended; A R G 'नमुरा'. ४८०. ') The words from कालम्ब्याख्यो to कारकां in verse 483 have been supplied by A₂ at a later date and in a smaller handwriting, partly in space left for this purpose, partly in margin. ४८१. ') Thus corr. by A₂ from A₁ 'भेडरा'. ४८२. ') A₂ gloss रहोसाने. ४८३. ') See note to verse 480 above.

- अराजान्वायिने' दत्ता नेयं सत्ताज्यहारिणी । मत्वेति प्रवदौ कन्यां न कस्मिन्न भूभुजे ॥४८८॥
हेतुं स रूपतामात्रं कृत्वा जामांतरं नृपः । अथाध्यासकायस्यं चक्रे दुर्लभवर्धनम् ॥४८९॥
490 मातुः काकोटिनगिने सुखातायाः समीयुषां । राज्यायैव हि संजातो राज्ञा नाशायि तेन संः ॥४९०॥
निधिवन्वेते हि शंमन्या यमेवायोग्यमामहात् । जिगीषयेव तत्रैव निदधानि विधिः भुभुम् ॥४९१॥
मात्स्येण जहङ्गहान्विसवृदो धूमध्वजे योग्यतां शाखा स्वां निदधत्स्विवं दिनपतिर्हास्यः प्रशान्त्युन्मुलः ।
दैवं वेत्ति न यः शिखी तुं परतो नामास्तु तत्संभवाः स्युर्दीपा अपि यहशेन जगतस्तिग्मांशुविस्मारकाः ॥४९२॥
धिया भाग्यानुगामिन्या चेषमानो नयोजितम् । अभूत्सर्वस्य चक्षुष्यः स तु दुर्लभवर्धनः ॥४९३॥
प्रज्ञया शोतमानं तं प्रज्ञादित्य इति प्रथाम् । कौशिरभाग्यस्वाम्यं च शनकैः श्वयुरेनयत् ॥४९४॥
495 पिपोः प्रेयस्तयोद्भृतां तद्व्यादिमदेन च । राजपुत्री यथावस्तु गणयामास नैव तम् ॥४९५॥
सैरिणीसंगमो भोगा युवानोपे पितुर्गृहम् । पत्युर्मदुस्वमित्यस्याः किं नाभूच्छीलविप्रकृत् ॥४९६॥
सा नित्यदर्शनाभ्यासाच्छनकैर्विशता मनः । अनङ्गलेखा खड्गेन संग्रायुज्यत मन्त्रिणा ॥४९७॥
छद्मप्रेमसुखाभ्यासनष्टहीमीतिसंभ्रमा । धार्ष्ट्यं विनाहिनं यान्ती ततस्त्वमयतां ययौ ॥४९८॥
स मन्वी दानमानाभ्यां वशीकृतपरिच्छदः । अन्तःपुरे यथाकामं विजहार तथा सह ॥४९९॥
500 उपलेभे च शनकैस्तस्यास्तं शीलविप्रवत् । विरागलिङ्गैश्चाधिर्भाम्दुर्लभवर्धनः ॥५००॥
सखीमध्ये रहः स्मेरा विवर्णा भर्तृदर्शने । अकाण्ड एव प्रोत्थाय पश्यन्ती सस्मितं पथः ॥५०१॥
पत्युः कोपे कृतावज्ञा भूनेत्रविमुक्ताम्बुनैः । तदप्रियं भाषमाणे सस्मितं न्यस्तलोचना ॥५०२॥
तत्सुल्यगुणनिर्विण्णा तद्विपक्षस्तुतौ रता । रिरंसां तस्य संलक्ष्य सखीभिर्बद्धसंकथा ॥५०३॥
तद्युम्बने भुमकण्ठी तवाश्लेषेसहाङ्गका । तत्संभोगे त्यक्तहर्षा तत्तल्पे ध्याजनित्रितां ॥५०४॥
505 भवेत्त्रि प्रायशो योषित्प्रेमविक्रीतचेतना । निवेदयन्ती दैःशील्यपिशाचावेशकृतम् ॥५०५॥ कुलकम् ॥
निगूढदारद्वैरात्म्यचिन्ताकृशयपुस्ततः । भुद्धान्तमविशज्जातु निशि दुर्लभवर्धनः ॥५०६॥
सोपश्यत्स्तरतःकान्तिच्छलमस्वापनिःसहाम् । दुर्जारभर्तुरङ्गेषु प्रत्युपामिव वल्लभाम् ॥५०७॥
आसैरगलितान्वेषैः कम्पयज्ञिः कुचाङ्कुरौ । निवेदयन्ती' तत्कालमेव निर्वहणं रतेः ॥५०८॥
अन्यस्यापि क्रुपो हेतुं पुनरप्यक्षमावहाम् । तां तथावस्थितां वीक्ष्य स प्रजज्ज्वाल मन्थुना ॥५०९॥
510 प्रजिहीर्युः स रेधिण विमर्शेन निवारितः । प्रहस्येव प्रहस्येव निवृत्तं स्वममन्यत ॥५१०॥
ततस्तथाविधः क्षुभ्यत्प्रकोपावेशसागरः । विचारवेलया तस्य बलाच्छममनीयत ॥५११॥
नमस्तस्मै ततः कोन्यो गण्यते वशिनां धुरि । जीर्यन्ते येन पर्याप्ता ईर्ष्याविषविषूषिकाः ॥५१२॥
सोचिन्त्यददो कष्टाशेष्टारागानुगा इमाः । विचारवन्ध्याः क्षिप्यन्ते क्षिप्रं याभिरपो नराः ॥५१३॥

४८८. ') A₂ gloss च्चुनङ्कमोद्भव इत्ता. ४८९. ') कृत्वा ज्ञाना supplied by A₂ in space left by A₁. ४९०. ') Thus corr. by A₂ from A₁ सनेयुषा.—') Thus corr. by A₂ from A₁ स. ४९२. ') Emended; A R G जहन्म.—') Thus A₂; A₁ स.—') A₂ gloss दुरे इत्सर्प. ४९५. ') A₂ gloss इक्षिपितमर्षा. ४९७. ') Emended; A संग्राम. ४९९. ') A₂ सम. ५००. ') The text from मान्दुर्लभवर्धनः to the end of verse 507 below has been supplied by A₂, partly in space left by A₁, partly in margin. ५०४. ') Emended with Edd.; A विप्रता. ५०७. ') A₂ दुर्जात, with v. l. as above.—') See note to verse 500 above. ५०८. ') Thus corr. by A₂ from A₁ यन्ती. ५११. ') Thus corrected by A₂ from A₁ कदाः श्रेष्ठः.

स्वीति नामेन्द्रियार्थोयमिन्द्रियार्था यथा परे । तथैव सर्वसामान्या वशिनामत्र काः क्रुपः ॥५१४॥
 निसर्गतरला नारीः को नियन्त्रयितुं क्षमः । नियन्त्रणेन किं वा स्याद्यत्सतां स्मरणोचितम् ॥५१५॥ 515
 यः श्रुतेरिव संवर्ष^१ एकार्थोभिनविष्टयोः । रागिणोर्यदि मानः स कोवमानस्ततः परः ॥५१६॥
 ममकारो मृगाक्षीपु क इवायं सचेतसाम् । स्वदेहेनुपपन्नोपि यः सोऽन्यत्र कथं मतः ॥५१७॥
 उद्देशेऽप्यनानुदेशा त्रया चेत्यतिभाति मे । रागस्तद्विस्मृतः कस्मान्मूलमुद्देशशाखिनः ॥५१८॥
 सप्तपातालनिक्षिप्तमूक्तो रागमहीरुहः । भूमिभूतमनुस्वाद्य द्वेषमुन्मूल्यते कथम् ॥५१९॥
 द्वेषो नामैव तुर्धरो जितो येन विवेकिना । क्षणार्धेनैव रागस्य तेन नामापि नाशितम् ॥५२०॥ 520
 वीक्ष्यैतद्विषयया दृष्ट्या रागिणां वाच्यमौषधम् । ईर्ष्या जिया ततो रागः स्वयमाशाः पलायते ॥५२१॥
 इति ध्यात्वास्त्रिखट्वर्णान्खड्गस्यंभुकपल्लवे । बध्योपि न हतो यत्वं स्मर्तव्यं तत्त्ववेद्यसौ ॥५२२॥
 जनैरलक्ष्यमाणेषु यानि दुर्लभवर्धने । त्यक्तनिद्रः स मन्त्री तंहृष्टा वर्णानवाचयन् ॥५२३॥
 दाक्षिण्यात्प्राणदस्यास्य खड्गः स मनसा तदा । विसस्मारान्खड्गलेखां दध्यौ तु प्रत्युपक्रियाम् ॥५२४॥
 तस्योपकर्तुंरुचितं प्रतिकारमिच्छोश्चिन्ताविशन्न तु मनः स्मरबाणपंक्तिः ।
 दृग्गोचरे परिचयप्रणयं प्रपेदे निर्दिष्टता न तु कदाचन राजपुत्री ॥५२५॥ 525
 भृत्वा सप्तत्रिंशतिमब्दान्त चतुर्भिर्मसैर्वन्ध्यां मूर्धनि रत्नं नृपतीनाम् ।
 तस्मिन्काले लोकमवापोऽञ्जलकृत्यो बालादित्यो बालशशाङ्कान्कितमौलेः ॥५२६॥
 पूर्वं विपन्नतनयेभिजनस्य शोषे गोनन्दसंततिरजायत तत्र शान्ते ।
 पाण्डन्तिभुवनलिनाथ हठप्रविष्टतोयौघपाटितबिसा नलिनीव वीना ॥५२७॥
 अथ शिथिलितमुख्यामात्यैर्मस्यविप्रः कनकघटविमुक्तैः पावनं तीर्थतोयैः ।
 कथमपि सं कृतज्ञो राजजामातुरुक्षैर्धर्मपित विधिवद्विष्टं मूर्ध्नि राज्ञ्याभियेकम् ॥५२८॥
 कार्कोटप्रभवः प्रभुः स मुकुटप्रत्युपमुक्ताकणद्योतश्रेणिकणाङ्कुराङ्कितबृहद्वाह्वर्मशीमुखहन् ।
 ज्ञानिप्रीतिसतोषशोषणभृत्संफुल्लङ्कपल्लवन्यासावर्जकहाटकाञ्जपटलज्वरधामशोभोभवन् ॥५२९॥
 अथ विगलिता गोनन्दोर्वीभुजोभिजनाच्छुबेरतिभुचिनि भूः कार्कोटहोः कुले व्यथित स्थितिम् ।
 चिरपरिचिन्तास्त्वर्थाभोगाध्वनः पतनं श्रिता त्रिभुवनगुरोः शंभोर्मीलाविद्यामरनिम्नगा ॥५३०॥ 530
 १० ॥ ५३६ ॥ भाद्रिनः ५३ ॥ श्रं १०६९ ॥
 इति श्रीकाश्यीरिकमहाभाग्यश्रीचणकप्रभुसूनोः कल्हणस्य कृतौ राजतरङ्गिण्यां तृतीयस्तरङ्गः ॥^१

५१४. ^१) A₂ gloss विरोधः. ५२२. ^१) Thus corr. by A₂ from A₁, 'न्सप्तदश'. ५२३. ^१) मन्त्री स supplied by A₂ in space left by A₁. ५२४. ^१) तथा वि supplied by A₂ in space left by A₁. ५२६. ^१) Thus A₁; altered by A₂ to समाधि.—
^१) A₁ gloss कृताभिर्यथा. ५२७. ^१) A₂ gloss तस्मिन्. ५२८. ^१) A₁ gloss लङ्घ. ५२९. ^१) Thus corr. by A₂ from A₁,
 कार्कोट. Colophon. ^१) A₁ adds here लिखितश्चैव यथा राजानकरत्नकण्ठेन.

॥ चतुर्थस्तरङ्गः ॥

- तद्गीतस्यतिरेकमद्रितनयादेहेन मिथीभवन्नित्यस्यूहमिह व्यपोहतु वपुः स्थाणोरभद्राणि वः ।
 वेण्या भोगिवधुशरीरकुटिलप्रयामस्विषा वेष्टिता जूडाहेरपि यत्र भाति दयितामूर्त्येव पुक्ता तनुः ॥१॥
 स महीं राजकन्यां च प्राप्रवानेकतः कुलान् । रत्नानां च सुतानां च राजाभूद्भ्राजानं शनैः ॥२॥
 पतिगोपितशैःशीन्या तुल्यसौभाग्यगौरवा । अनङ्गभवनं चक्रे विहारं नृपतिमिया ॥३॥
 शिपुरेवायुषोल्पत्वं दैवशोक्तं विचिन्तयन् । राज्ञः द्यतो मल्हणाख्यो मल्हणस्वामिनं व्यधात् ॥४॥
- 5 परिविशोक्तकोटादौ प्रवक्ष्यतिपत्तिना । अदीयत शिजेन्नेभ्यश्चन्द्रपामः क्षमाभुजा ॥५॥
 श्रीनगर्या प्रतिष्ठाप्य दुर्लभस्वामिनं हरिम् । षट्त्रिंशता स वर्षाणां क्षमावृषास्तमुपाययौ ॥६॥
 अनङ्गदेव्यां संभूतस्त्वस्य दुर्लभकः द्यतः । शश्रास वासवसमस्ततो वसुमतीं कृती ॥७॥
 मातामहस्य यो मात्रा दीह्रिस्तनयीकृतः । प्रतापादिरथ इत्याख्यां तत्कुलानुगुणं वधे ॥८॥
 औडैनैडविडात्थामभिया यन्मन्त्रिणा कृताः । अयहारा हनुमता पुण्यानुमतसंपदा ॥९॥
- 10 प्रतापतापितारातिः प्रतापपुरंपत्तनम् । मधवन्नगरस्यार्धं दीर्घबाह्वर्ध्वधत्त सः ॥१०॥
 नानादिगन्तरायातत्तत्कथिकसंकुले । नोणाभिधोवसत्तस्य देशे रौह्रीतको षणिक् ॥११॥
 रौह्रीतदेशे जातानां निवेशाय द्विजन्मनाम् । महायुगो नोणमठं पुण्यज्येष्ठं चकार सः ॥१२॥
 स जानु राजभवने राज्ञा प्रीत्या निमन्त्रितः । अर्धितोभवदेकाहमुपचारैर्नृपोचितैः ॥१३॥
 प्रातः सुखासिको प्रेम्णा वृष्टोद्य वृथिवीभुजा । शीर्षव्यथामकथयत्यजातं दीपन्नञ्जलैः ॥१४॥
- 15 ततः क्रमेण नृपतिस्तेन जानु कृतार्धनः । वसंस्तवास्पदेद्राक्षीत्सपायां मणिरीपकान् ॥१५॥
 त्रिलासित्वेन लक्ष्म्या च तादृश्या तस्य विस्मितः । अथ द्विब्राण्यहान्यासीत्तत्रैव स कृतार्हणः ॥१६॥
 एकदा तेन तत्कान्ता व्यलोकिके ललिताकृतिः । श्रीनरेन्द्रप्रभा नाम हर्म्यं हिमकरानना ॥१७॥
 उरोजपुर्णकुम्भाङ्गा सदूर्वाहितविभ्रमा । मूर्तिमन्मङ्गलमिव स्मरस्यं च गृहस्य च ॥१८॥
 हर्म्यस्य निर्जनतया स निःशङ्कविहारिणीम् । तां बिलोक्यानवद्याङ्गीमभिलाषेण पश्येशे ॥१९॥
- 20 सापि दर्शितमालीभिः किञ्चित्साधीकृतानना । अपश्यत्काश्यपीकान्नं श्रेत्रविभ्रान्तया वृशा ॥२०॥
 प्राजन्ममेमबन्धाहा निवेशाहा मनोभुवः । सपक्षपातं सा तस्य दृष्टधैव विदधे मनः ॥२१॥
 क्षणाद्लक्ष्म्यस्पर्शोपि तां सौभाग्यद्वधामयीम् । मञ्जानमपि संस्पृश्य स्थितामिव विवेद सः ॥२२॥

१०. ') A₂ gloss तापद्. १२. ') A₂ gloss स्थितये. १४. ') Thus corr. by A₂ from A₁ प्रजाणां. १५. ') Thus corr. by A₂; A₁ seems to have read कृतानन. १८. ') A₂ gloss सन्तो च तावूक् सद्क ता-आं आहितो विभ्रान्त यथा.—') व स्मरस्य supplied by A₂ in space left by A₁. २३. ') Thus corr. by A₂ from A₁ निर्देशाहा. २२. ') Thus corr. by later hand from A₁ नञ्जानानपि

हर्षस्तम्भच्छन्नगानी क्षणं भूत्वा जगाम सा । व्यावर्त्य वक्त्रं पश्यन्ती पार्थिवं तं मुहुर्मुहुः ॥२३॥

गृहीतहृदयस्तन्व्यास्तावतैव महीपतिः । स चिन्ताजिह्वानयनो राजधानीं शनैर्ययौ ॥२४॥

तत्र तस्य तदाकारध्यानावहितचक्षुषः । सममन्तःपुरप्रीत्या प्रपेदे तानत्रं तनुः ॥२५॥

25

अचिन्तयत्स धिक्कृष्ट-रुढोयमभुभावहः । अस्मिन्मे मानसोद्याने रागनामा विशदुमः ॥२६॥

अहो नु सुभगा रागवृत्तिश्चिन्नं विजित्य या । विधेकादीन्व्यधाहूरे सुददः परिपथकान् ॥२७॥

भाष्यं कौलीनभोतेन येन भूमिभृता सता । तस्य मे तुःसहः कोयं सदाचारविपर्ययः ॥२८॥

यत्र दारापहरणं राजैव कुरुते विशाम् । परः को नाम तत्रास्तु द्यसितं नीन्यतिक्रमे ॥२९॥

विमृष्यन्निति भूपालो विस्मेर्तुमभवत्समः । न पदति स्थापुसेष्यो न च तां दीर्घलोचनाम् ॥३०॥

30

तमथ प्रथिताव्वास्थं नेदीयोमरणं वणिक् । स जनाज्ज्ञातवृत्तान्तः ह्यजो विजनेन्नवीत् ॥३१॥

इमामवस्थं प्राप्सोसि किं धर्मेण निरुध्यसे । न प्राणसंशये जन्तोरकृत्यं नाम किञ्चन ॥३२॥

यन्मतानि प्रतीक्ष्यन्ते त्रिबुधैर्धर्मसंशये । नेषामपीदृशे कृत्ये धूषने संयमव्ययः ॥३३॥

यशोनुरोधानुचिन्नं नापि देहमुपेक्षितम् । स्वकीर्तिर्न परासूनां कीर्णां कर्णरसायना ॥३४॥

माभूमन्दुरोधस्ते त्वत्प्रियार्थं हि पार्थिव । प्राणा अपि न मे गण्या इन्द्रियार्थेषु का कथा ॥३५॥

35

एवमुक्तापि नादत्से तां चैत्तस्सां सुरास्पर्दान् । गुणानां नर्तकीभूत्वा नृत्तज्ञत्वान्मयार्पिता ॥३६॥

नेत्रेति प्रयमाणः स वलिना च मनोभुवा । प्राग्लज्जामथ जपाह कथंचित्तां ह्यलोचनाम् ॥३७॥

कृत्यैरुदात्तैः सापास्ततादृक्चारित्रलाघवा । नरेन्द्रमहिषी चक्रे श्रीनरेन्द्रेभ्रं हरम् ॥३८॥

क्रमेण च प्रजापुण्यैश्चन्द्रापीडाभिधं ह्यतम् । प्रासोष्ट पार्थिववधूर्भिधानमिव मेदिनी ॥३९॥

तस्याभिजनमालिन्धं स्वच्छैरच्छेदि तद्गुणैः । शाणाश्मकषणैः काण्यैमाकरोत्थं मणेरिव ॥४०॥

40

धूमनादाहंमलीमसाच्छ्वित्पयः स्मृते घनस्योद्गमो लोहस्यातिशितस्य जातिरचलाकुण्डाश्ममालामयात् ।

किञ्चात्यन्तजडाज्जलाद्युतिमतो ज्वालाध्वजस्योद्गमो जन्मावन्धनुकारिणो न महतां सत्यं स्वभावाः क्वचित् ॥४१॥

नारापीडोपि तनयः क्रमात्तस्यामज्जायत । अत्रिसुक्तापीडनामा मुक्तापीडोपि भूपतेः ॥४२॥

वज्रादित्योदयादित्यल्लिनादित्यसंज्ञकाः । प्रतापादित्यजाः ख्याताश्चन्द्रापीडादयोपि ते ॥४३॥

वर्षान्पञ्चाशत् भुक्त्वा भुवं दुर्लभभूपतिः । पुण्यनिःश्रेणिभिः पुण्यामारुरोह दिवं शनैः ॥४४॥

राजचूडामणिः श्रीमांश्चन्द्रापीडस्ततोभवत् । पीडितेन्दुस्त्रिषा कीर्त्या कलः पीडां चकार यः ॥४५॥

45

एकपादाङ्गतिर्धर्मः समस्यैवोच्छितो नृपैः । भुदश्लोकज्ञता येन पदैः संयोजितस्त्रिभिः ॥४६॥

यं क्षमाविक्रममुखाः परस्परविरोधिनः । सिधेविरे गुणास्तुल्यं दिव्योद्यानमिवतवः ॥४७॥

स्थाने स्थाने यदीया श्रीस्तुन्यमाप्याययन्त्यभूत् । बुमानुद्यानकुल्येव निखिलाननुजीविनः ॥४८॥

दोषास्त्यक्तान्यभूपेषु यं भुद्धा श्रीराशिभियत् । मार्गाद्रिन्नोषकातुष्यं क्षिप्वा सिन्धुरिवाणवम् ॥४९॥

३८. ') चार supplied by A₂ in space left by A₁, २९. ') सितर supplied by A₁ in space left by A₁, ३०. ') वली supplied by A₁ in space left by A₁, ३४. ') Thus corr. by A₁ from A₁, 'सुहित.—') Thus corr. by A₁ from A₁, 'कीर्तिक' ३६. ') A₁, तवा.—') A₁, gloss देवगुहाम् ४०. ') A₁, gloss कुलसोष.—') Thus corr. by A₁ from A₁, 'ककनैः. ४१. ') Thus corr. by A₁ from 'युधोहा.—') Thus corr. by A₁ from A₁, 'वक्त्रस्यो.—') Thus A₁ with A₂, gloss भूमि R G Edd. wrongly जन्मावन्ध'.

- 50 कायज्ञो यो न तद्यक्रे यत्फलेभूर्द्विभिन्नपीः । परं समाचरन्स्तुत्यं स्तुयमानस्त्वपां दधे ॥५०॥
 व्यनीयत न योमात्यैर्विनयं तान्स्वाशिक्षयत् । वर्षं न भिद्यते कैश्चिन्नैरयन्यान्मर्णास्तु तत् ॥५१॥
 यस्मांधर्ममयादासीत्स्वत्याज्यो धर्मसंशये । निजोपि पक्षः कुलिशशासादिव गहस्मृतः ॥५२॥
 न्याप्य दर्शयता वर्त्म तेन राज्ञा प्रवर्तिताः । स्थितयो वीतमन्देहं भास्वतेव दिनक्रियाः ॥५३॥
 नियन्त्रितां यद्गणितस्तद्गुणोदीरणादियम् । भतिप्रसङ्गभङ्गात्तत्तत्रेवसावामितः पुनः ॥५४॥
- 55 तस्य त्रिभुवनस्त्रामियासादारम्भकर्मणि । चर्मकृत्कोपि न प्रादात्कुटीं क्षेत्रोपयोगिनीम् ॥५५॥
 शश्वल्पतिभुतार्थानां नवकर्माधिकारिणाम् । नैसर्गिकामहमस्तः स्रजापातं न चक्षमे ॥५६॥
 विज्ञापितोय तैरेत्य तमर्थं पृथिवीपतिः । तानेव सागसो मेने चर्मकारं न तं पुनः ॥५७॥
 सोभ्यधात्तान्निधेतेवामप्रेक्षापूर्वकारिताम् । प्रागेव यैरघृष्टा तं प्रविष्टं नवकर्मणि ॥५८॥
 नियम्यतां विनिर्माणं यद्गन्धर्व विधीयताम् । परभूम्यपहारेण सुकृतं कः कलङ्कयेत् ॥५९॥
- 60 ये ब्रह्मरः सदसतां ते धर्मविगुणाः क्रियाः । वयमेव विदधमश्रेयानु न्याय्येन कोध्वना ॥६०॥
 इत्युक्तवति भूपाले प्रेषितो मन्त्रिपर्वदा । पार्श्वत्पादुकृतस्तस्य दूतः प्राप्नोत्वजिज्ञपत् ॥६१॥
 इच्छति स्वामिनं द्रष्टुं स च भूते न चेन्मम । युक्तः प्रवेश आस्थाने बाह्याल्यवसरेस्तु तत् ॥६२॥
 अन्येद्युद्य भूमेन स बहिर्वत्तदर्शनः । पुण्यकर्मणि नो विघ्नः किं स्वमेवेत्युप्यच्छत ॥६३॥
 प्रतिभाति गृहं तत्रेवैतत् तत्र ततोधिकम् । तदर्थ्यतां धनं वापि भूयैवं चाभ्यपीयत ॥६४॥
- 65 तूर्णीं स्थितं ततो भूप चर्मकारो व्यजिज्ञपत् । दन्तांमुद्वेष्टस्तत्स्वमानं ज्ञानुमिश्रोयतः ॥६५॥
 राजन्विज्ञाप्यते किंचिद्यदस्माभिर्यथाशयम् । न स्पेयमवलितेन तत्र ब्रह्मा सता स्वया ॥६६॥
 नाहमूनः भुनो नास्ति काकुत्स्थात्पार्थिवः पृथुः । क्षुभ्यन्तीवाद्य तस्मभ्याः संलापिस्मिन्किमावयोः ॥६७॥
 जातस्य जन्तोः संसारे भङ्गुरः कायकञ्चुकः । अहंताममताख्याभ्यां शङ्कुभ्यामेव बध्यते ॥६८॥
 कङ्कणाङ्गवहारादिशोभिनां भवतां यथा । निष्किञ्चनानामस्माकं स्वदेहेर्हंक्रिया तथा ॥६९॥
- 70 देवस्य राजधान्येवा यादृशी सौपहासिनी । कुटी घटमुखान्दतमोरिस्तादृशी मम ॥७०॥
 आ जन्मनः साक्षिणीयं मातेव सुखदुःखयोः । मटिका लोटचमानाद्य नेक्षितुं क्षम्यते मया ॥७१॥
 नृणां यद्देवमहरणे दुःखमाख्यानुमीभ्रः । तस्मिन्मनुष्यनोमत्यो राज्यभ्रष्टोय पाथिवः ॥७२॥
 एवमप्येत्यं मद्देव सा चेदेवेनं याच्यते । सदाचारानुरोधेन वातु तदुचितं मम ॥७३॥
 इति तेनोत्तरे दत्ते भूभृद्भवा तदास्पदम् । कुटीं जग्राह वित्सेन नाभिमानः सुभार्थिनाम् ॥७४॥
- 75 अत्राचक्षर्माकारस्तं तत्रं स व्यञ्जिताञ्जलिः । राजन्धर्मानुरोधेन परवत्ता तत्रोचिता ॥७५॥
 अविग्रहेण धर्मेण पाण्डुसूनोः पुरा यथा । धार्मिकत्वं तथा तेषा मयास्पृश्येन वीक्षितम् ॥७६॥
 स्वस्ति तुभ्यं चिरं स्थेया धर्म्या वृत्तान्तपद्धतीः । दर्शयस्वीदृशीः शुद्धाः भक्षेया धर्मचारिणाम् ॥७७॥

५०. ^१) Thus A₁, A₂, 'वरस्तुत्यं'. ५१. ^१) Thus A₁, A₂, 'मन्त्रैर्वि' G R Edd follow A₂,—^१) A₂ gloss रक्षो.
 ५२. ^१) Thus corr by A₁ from A₂, 'दत्तं स'—^२) Thus A₂, A₁, 'स्मता'. ५३. ^१) A₁ gloss मन्देहा नाम राक्षसविरोधाथ.
 ५४. ^१) A₂ gloss अस्मादि. ५५. ^१) A₁ gloss चर्मकारव. ५६. ^१) A₂ विदधत्यसि—^२) Thus corr. by A₁ from एवमभयम्.
 ५७. ^१) A₂ नास्ति. ५८. ^१) A₂ उपेत्य.—^२) Thus corr by later hand from A₁, देव न; A₂ gloss वृषेण ७९. ^१) A₂ ततः.
 ७६. ^१) A₁ नवाऽस्तुद्वयेन, A₂ gloss अपधेन

एवं निष्कल्मषाचारः स चक्रे पावनीं भुवम् । राजा त्रिभुवनस्वामिकेशवस्य प्रतिष्ठया ॥७८॥
 कृत्यैः प्रकाशदेव्याख्या प्रकाशाकाशकान्तिभिः । प्रकाशिकाविहारस्य तल्पकी कारविश्वभूत् ॥७९॥
 गुर्गमिहिरदत्ताख्यस्तस्योदात्तगुणोभवत् । विश्वभरस्य गम्भीरस्वामिनासौ^१ विधायकः ॥८०॥
 सर्वाधिकरणस्यैर्योच्छेत्ता छलितकामिभिः । नगराधिकृतस्तस्य छलितस्वामिने व्यधात् ॥८१॥
 कदाचन सभासीने पृष्टा धर्माधिकारिभिः । पायोपविष्टा राजानं ब्राह्मणी काचिदत्रयीत् ॥८२॥
 स्वयि प्रशासति महीमहो गर्हानिबर्हणे । सुखसुमस्य मे पंत्युहंतं केनापि वीजितम् ॥८३॥
 एषैव महती लज्जा सदाचारस्य भूपतेः । यदकालभवो मृत्युस्तस्य संस्पृशति प्रजाः ॥८४॥
 कलिकालवलात्तञ्चेत्त्वाद्दशैरपि दृश्यते । पापात्पापतरेमुग्मिन्तोषे कथमुदास्यते ॥८५॥
 चिन्तनन्ययपि नावैमि भर्तुः कंचिद्विरोधिनम् । निर्दोषस्य हि तस्यासन्सर्वतः शीतला दिशः ॥८६॥
 अनसूयो निरुत्सेकः मिवबागुणवत्सलः । पूर्वाभिभाषी निर्लोभो न त्रिदशैषो हि कस्यचित् ॥८७॥
 तस्य तुल्यवया बाल्यात्प्रभृत्यध्ययनेधमः । माक्षिकस्वामिवास्तव्यो विप्रः शङ्कसोभिचारिन् ॥८८॥
 गुणदारिद्रानिर्निद्रेः क्षुब्धेः कौशलशालिनाम् । पसिद्धिस्पर्धया वन्धैर्बाध्यन्तेसूययासवः ॥८९॥
 नापुंश्र्लेयो दुःशीलो नाद्रोहो नित्यशङ्कितः । नावाचालो मृषाभाषी नाकायस्थः कृतघ्नीः ॥९०॥
 नादानुगृह्णो लुब्धो नानीर्ष्यो नित्यदुःखितः । नावीजितः सर्वहास्यो नावृद्धः क्षिप्रभाषितः ॥९१॥
 नानन्वजः पितृद्वेषी नारागी निरपत्रपः । नाक्षुद्रविषः पापीयानिति भूतार्थसंग्रहः ॥९२॥ तिलकम् ॥
 इत्युक्तवत्यां ब्राह्मण्यां तच्छृङ्खलवसति द्विजम् । आनीय परिभ्रुष्यस्वेत्वभ्यपाद्गुप्तपाधिपः ॥९३॥
 भूयो ब्राह्मण्यवाहीत्तं ख्यातः ख्यातौदविद्यया । निःसंभ्रमः स्तम्भायतुं देव दिव्यक्रियामयम् ॥९४॥
 म्लायद्ब्रह्मण इवावाहीत्तस्तं मेदिनीपतिः । अदृष्टदोषे किं कुर्मो वयमत्राधिकारिणः ॥९५॥
 नान्यस्मिन्नपि दण्डस्य प्रसङ्गोनिक्षिप्तागति । किं पुनर्ब्राह्मणो दण्डो यो दोषेभिर्^२ वधं विना ॥९६॥
 उक्तेति विरते तस्मिन्निजजायाब्रवीत्पुनः । चतस्रः क्षणदाः क्षीणा राजघनज्ञानस्य मे^३ ॥९७॥
 नान्वगां परिणतारं हन्तुः प्रतिचिकीर्षया । तत्राविहितदण्डैर्हिमस्य जाय्यनश्निरसूत् ॥९८॥
 तथा स्थितायां ब्राह्मण्यां कृतपायोपवेशनः । स्वय त्रिभुवनस्वामिपादानुग्रहस्य सोभवत् ॥९९॥
 त्रिरात्रोषोषितं तत्र राजानं रजनीक्षये । स्वमेवमोत्तमोचत्सत्योक्तिं सत्त्ववाहनं । १००॥
 ईदृज् पुज्यते राजन्सत्यस्वान्धेषणं कली । निशीथे^४ कस्य सामर्थ्ये कर्तुं शिवि विकर्तनम् ॥१०१॥
 भवच्छस्ययुनुरोपेन सङ्कृतेतत्त्वधर्षते । मत्पासासाङ्गं नमुग्मिन्शालिचूर्णं विकीर्यताम् ॥१०२॥
 प्रदक्षिणं कुर्वतोस्य त्रिरत्र यदि दृश्यते । ब्रह्महत्यापावमुद्रा पावमुद्रानुयायिनी ॥१०३॥

८०. ^१) A₃ gloss नारायणस्य.—^२) A₂ gloss गम्भीरसङ्गम्. ८३. ^१) A₂ varia lectio मन्वस्यु. ८५. ^१) A₃ gloss अकालमरणां.
 ८७. ^१) A₃ gloss निरहङ्कार. ८९. ^१) A₃ gloss राक्षसः. ९५. ^१) Thus corr. by later hand from A₁ तं ९६. ^१) A₃ gloss
 भृष्टादौ.—^२) A₃ gloss सात. १०. ^१) Thus A₃, A₁ राजघनि न हास्यते. १८. ^१) A₃ gloss हनति. १००. ^१) A₃ glosses नारायणः
 and सत्यसु गृह्णे भूये. १०३. ^१) Thus corr. by A₃ from A₁ निषांथे.—^२) A₃ gloss सुये. १०२. ^१) A₃ भवन्नस्य.—^३) A₃
 gloss पिष्टम्. १०३. ^१) A later hand, not met with elsewhere, adds in margin of A the following note: ब्रह्महत्या इति । कः
 काचिद्ब्रह्महत्यां करोति तस्य ब्रह्महत्या मूर्तिमती अदृष्टा वा अनुयायिनी भवति । इतिनिश्चिच्छेदेन महादेववत् । इत्यपि ग्रायवाणाह ब्रह्मह-
 त्यापि विकीर्ये शालिचूर्णं प्रासासाङ्गैः त्रिः परिकल्प्य वाहि ब्रह्महत्यायाः कृत्याविरोधस्य पावमुद्रा चणस्थपवनमुद्रायुगलं अस्य वधकस्य
 पावमुद्रानुयायिनी इत्यर्थः । ब्रह्महत्याचणस्थयमुद्रा वधकविजयपावमुद्रा च यद्यनुयायिनी भवति तर्हि एष एव दिव्यो वधकः तर्हि
 शालिचूर्णयुक्तं चूर्णं पाववारोहवधं कारयितव्यः तेषामुग्रानं । अनेयैव वधः कृतः यतः पावमुद्रावधं अधिकं जानं । एवं ब्रह्महत्याचणमुद्रा
 मुगच्छतीति स्वयं भगवता उपाहः स्थितः.—^४) A₃ gloss द्विजसंघधि

- तदेव वधको नृत्वा सदृशं दण्डमर्हति । रात्रावेष विधिः कार्यो दिने पापदर्यमा ॥१०४॥
- 105 अथ तत्कारयित्वा स वृष्टदेवे हिजन्मनि । दण्डं दण्डपरक्षके हिजन्त्वाह्रवर्जितम् ॥१०५॥
महीमघोना भर्तृभि तस्मिन्निवृत्तशासने । ततो हिजन्मजाया सा कृताशीरभ्यधादिवम् ॥१०६॥
इयत्यवनिभृत्सर्गं गूढपापानुशासनम् । कार्तवीर्यस्य वा वृष्टं तव वा पृथिवीपते ॥१०७॥
दण्डधारे त्वयि क्षमाप स्तिमिततां प्रशासति । को वैरक्षेहयोः पारमनासाधावसीदति ॥१०८॥
इत्थं कृतयुगध्येयैर्धर्म्यदृसान्तबन्सुभिः । स्वल्पोपि राज्यकालोस्य पर्यायैः पर्यपर्यत ॥१०९॥
- 110 ऋष्टुर्विष्टरपाथोजसंसर्गेण निरर्गलः । निविडं जडिमा जानि व्यधत्त धियि संनिधिम् ॥११०॥
विभक्तवर्णशोभस्य तस्यासावन्यथां कथम् । माहेन्द्रस्येव धनुषो विदधे वृष्टनष्टताम् ॥१११॥
कारयित्वाभिचारं तं निपहोमदृषं हिजम् । तं वशःशेषतामीशं तारापीडोनुजोनयत् ॥११२॥
दुष्कर्मदुर्भोगान्भोगान्भोक्तुं पापा गुणोत्तमम् । मूर्धन्ति कण्टकान्ग्रामुं करमा इव केतकम् ॥११३॥
ततः प्रभृति भूम्यां राज्येच्छूनां गुरुप्रति । दुष्टः प्रकृता राज्येस्मिन्नभिचारादिकाः क्रियाः ॥११४॥
- 115 श्रीचन्द्रपीडोदेवस्य तस्मात्स्वल्पमपश्चिमम् । संस्मर्यमाणं कुरुते न कस्योत्पुलकं वपुः ॥११५॥
मुमुर्षुर्दत्त लक्ष्म्यापि तं कृत्यां धायिनं हिजम् । वराकेन्यप्रयुक्तेस्मिन्को दोष इति नावधीत् ॥११६॥
विस्मृतः स कृतश्रमात्पङ्क्तिमध्ये वेधसा । दत्त्वा काकपदं नूनं न्यस्तः कलितुपावली ॥११७॥
अष्टौ वर्षान्साष्टमासाननुगृहेति मेदिनीम् । प्रथिवेश वशी स्वर्गमतिशं च सतां मनः ॥११८॥
भानुद्वोहालक्ष्मददां प्रतापेन भयावहः । उवाह तारापीडः स चण्डः क्षमामण्डलं ततः ॥११९॥
- 120 पूर्णपात्रप्रतिमदं शिषां लुण्ठयता यशः । शिशोः प्रतापस्योत्पत्तौ कवन्था येन नर्हिताः ॥१२०॥
तत्यातिदुष्टेष्टस्य लक्ष्मीर्दीप्तापि सर्वतः । अभूद्वेगजननी दमशानामेरिच युतिः ॥१२१॥
मन्त्रैः प्रभावसानिध्यं देवानां क्रियते हिजैः । मत्वेति देवश्रेणी स हिजानां दण्डमत्यजत् ॥१२२॥
मासं वङ्गिर्दिनेरूनं चतस्रश्च समा भुवि । स प्राभवद्गुहरोहपरोहस्तु कृतात्ययः ॥१२३॥
अथ गूढाभिचारेण विहितायुःस्यो हिजैः । स भ्रातुः सद्दर्शां शान्तिं प्रपेदे न पुनर्गतिम् ॥१२४॥
योयं परापकरणाय ह्यज्युपायं तेनैव तस्य नियमेन भवेद्दिनाशः ।
- 125 धूमं प्रसौति नयनान्धकरं यमंभिर्मूत्वाम्बुद्ः स शमयेत्सलिलैस्त्वमेव ॥१२५॥
राजा श्रीस्तुतितादिस्यः सार्वभौमस्ततोभवत् । प्रादेशिकेभरत्तुर्विधेर्बुद्धेरगोचरः ॥१२६॥
प्रतापांशुच्छटाकूटैः पटवाससधर्मभिः । जम्बुद्वीपद्विपेन्द्रस्य येनातन्यत मण्डनम् ॥१२७॥
नयाञ्जलिषु बद्धेषु राजभिर्विजयोद्यमे । पार्थिवः पृथुविक्रान्तिर्बुधि क्रोधं मुमेच यः ॥१२८॥
विनिःसरज्जनतया भ्रातृभानिधामुचन् । शिषां वसतयो यस्य निश्चयास्कन्ददुन्दुभिम् ॥१२९॥

११९. ¹) A₂ gloss ब्रह्मा जायते विना.—²) A₂ gloss आसौ वृष्टः पश्चादष्टः. ११६. ¹) A₂ gloss उवाचतना. ११७. ¹) A₂ gloss चन्द्रपीडः कृतयुगराजपङ्क्तिमध्ये.—²) A₂ gloss काकपदं कावण्डो. इति भाषया लिपिर्यथा +. ११८. ¹) A₂ स्वर्गं विषयं (*विषय). ११९. ¹) A₂ आदेवहासुदृशः.—²) Thus corr. by A₂ from A₁ उवाच.—³) Thus A₁; A₂ मण्डलं. १२०. ¹) A₂ gloss सद्दर्श. १२२. ¹) A₂ gloss अक्षिपदिवर्ध. १२३. ²) Thus corr. by A₂ from A₁ मासैः.—³) A₂ gloss पुण्यनाशः. १२४. ¹) The text from here to नयनान्धकरं यमं in following verse has been supplied by A₂ in space left by A₁. १२५. ¹) See note to preceding verse.

विभोलिलितकान्तैर्यः सनेत्राम्भोभिरानवैः । निवापाम्भलिदानानि द्विषां नारीरकारयत् ॥१३०॥ 130
 भितिं प्रदक्षिणयतो रवेरिव महीपतेः । जिगीषोः प्रायशस्तस्य यावास्त्वैव वयो ययौ ॥१३१॥
 करं पूर्वदिशो गृह्णन्तापापालसनिधौ । अन्तर्वैद्यां महाराजः स्वकीर्तुंस्पीषभृद्भौ ॥१३२॥
 कान्यानां यत्र कुञ्जत्वं व्यधाद्राभिपुरे मरुत् । तत्रैव शंसनीयः स पुंसां चक्रे मयस्वश्रुताम् ॥१३३॥
 यशोवर्माद्विवाहिन्याः क्षयात्कुर्वन्विशोपणम् । नृपतिर्ललितादित्यः प्रतापादित्यतां ययौ ॥१३४॥
 मतिभान्कन्यकुञ्जेन्द्रः प्रत्यभात्कृत्यवेदिनाम् । दीर्घं यल्ललितादित्यं पृष्ठं दृश्या न्यपेयत् ॥१३५॥ 135
 तत्सहायास्ततोप्यासन्निकाममभिमामिनः । कुष्ठभाकरतोप्युच्चैः सुरभिधन्वनिलः ॥१३६॥
 श्रीयशोवर्मणः संपौ सांधिविपहिको न यत् । नयं नियमनालेखे मित्रशर्मण्य चक्षमे ॥१३७॥
 सोभूत्संधिर्यशोवर्मलत्तित्तादित्ययोरिति । लिखितेनादिनिर्देशावनर्हत्त्वं विद्वन्प्रभोः ॥१३८॥ युगलकर्म ॥
 सुदीर्घविषहाशादतैः सेनानीभिरसूयिताम् । औचित्यापेक्षतां तस्य क्षितिभृद्बृहमन्यत् ॥१३९॥
 शीतः पञ्चमहाशब्दभाजनं तं व्यधत् सः । यशोवर्मनृपं तं तु समूलमुखाटयत् ॥१४०॥ 140
 अष्टादशानामुपरि प्राक्सिद्धानां तदुद्भवैः । कर्मस्थानैः स्थितिः प्राप्ता नतः प्रभृति पञ्चभिः ॥१४१॥
 महाप्रतीहारपीडां स महासंधिविग्रहः । महाश्रुशालापि महाभाण्डागारश्च पञ्चमः ॥१४२॥
 महामाधनभागधेत्येता यैरभिधाः भिताः । शाहिमुख्या येव्वभवन्नध्यक्षाः पृथिवीभुजः ॥१४३॥
 कविर्वाक्पतिराजश्रीभवेभ्युत्कृष्टेभितः । जितो ययौ यशोवर्मा तदुणस्तुतिवन्त्रिताम् ॥१४४॥
 किमन्यात्कन्यकुञ्जोर्वी यमुनापारतोस्य मां । अभूवाकालिकातीर्त्तं गृहभाङ्गनयत्रये ॥१४५॥ 145
 यशोवर्माणमुल्लङ्घ्य त्रिमाद्रिभिय जाह्नवी । सुखेन प्राविशत्तस्य वाहिनीं पूर्वसागरम् ॥१४६॥
 पश्यद्भिर्जन्मवन्धुषां सेव्यापोरणभर्त्सितैः । तन्मातङ्गैः कलिङ्गैर्भयं कथंचित्प्रस्थितं पथि ॥१४७॥
 आकृष्टलक्ष्मीपर्यङ्कदन्तिस्वय्यादिवगताः । अशिभयंस्तं निःशेषा दन्तिनो गौडमण्डलात् ॥१४८॥
 कटकभ्रष्टाहस्तकृतवीचिक्रचपहः । अदृशयत्पयैस्तस्य गृहीतः पूर्ववारिधिः ॥१४९॥
 वनराजिदयामलेन दिशं वैवस्वताङ्कुताम् । स प्रतस्येन्धितीरेण तत्कृपाणेन तु द्विषः ॥१५०॥ 150
 तस्योर्ध्वजुटाः कर्णाटाः कृतप्रणतयोनयन् । सुवर्णकैतकीस्यल्का प्रतापमवतंसताम् ॥१५१॥
 तस्मिन्पसङ्गे रङ्गाख्या कर्णाटा चटुलेक्षणा । अपासीच्चपतिभूत्या प्रथुश्रीर्दक्षिणापथम् ॥१५२॥
 विन्द्याद्रिमार्गाः पर्याप्रा निष्पर्यन्तप्रभावथा । दुर्गयेत्र तथा देव्या कृता निहतकण्टकाः ॥१५३॥
 ललितादित्यपादाश्चनखदपणमण्डले । स्वमूर्तिं वीक्ष्य संक्रान्तां प्रणना सापि विप्रिये ॥१५४॥

१३० ') Thus corr. by A, from A, 'कारयत्. १३२ ') A₂ gloss यशोवर्मणो गङ्गायामुनयोः अन्तरात्तन्मूर्तिरन्तर्वैर्वा. १३३ ') A₂ gloss कुञ्जत्वं. १३४ ') A₂ प्रलयादित्यतां. १३८ ') A₂ gloss स मित्रशर्मणः—') युगलकर्म added by A₂. १३९ ') Thus corr. by later hand from A, 'वम्.—') Thus A G R; Edd. 'क्षितितां. १४०. ') A₁ has left before this verse a blank space for four lines, writing in the middle न किञ्चित्प्रस्थितम्. १४२. ') Thus A G R; perhaps to be emended to 'वीर'. Cf. महाप्रतीहारपीडा-चिकारं iv. 485. १४६. ') Thus corr. by later hand from A, 'कान्य.—') नोस्य सा and कान्तीर supplied by A₂ in spaces left by A₁.—') Thus A₂; A, अभूवाकालि', altered by later hand to अभूवाकालि'. १४९. ')—') These words have been written twice by A₁, at the end of fol. 62 (here struck out again) and at the head of fol. 63. १५० ') ') A₁ gives the notes यमविद्वितां क्षितिषां विषां and तस्य रासः कृपाणं खड्गेन न पुनर्द्विषो रिपको वैवस्वताङ्कुं विषां प्रतरियरे इत्यर्थः. १५२. ') A₁ supplied by A₂ in space left by A₁.—') A, प्रथुश्रीरिति', corr. by later hand into 'श्री'.

- 155 ताळीतरुतलाचान्तानारिकेरछदोर्मयः । काविरीतीरपवनैस्तयोधाः क्रममस्यजन् ॥१५५॥
 चन्दनाद्विस्त्रवारकन्द्रासभ्रद्यदद्विषडलात् । श्रीखण्डकुमदोःपण्डान्मण्डलार्पा इवापतन् ॥१५६॥
 उत्तराद्रमस्त्रिभ्र पदं क्षिप्त्वा द्विविष्वविप्रतः । स कुल्याया इवाम्भोधेः क्षिप्रं चक्रे गतागतम् ॥१५७॥
 ततोऽपिबीचिनिर्घोषैरुहतीतजयमङ्कलः । प्रतस्ये पश्चिमाभाशां जिगीषुगामपधिमः ॥१५८॥
 आक्रम्यं क्रमुकान्तरं कौडुङ्गान्तरं तापयन् । तुरगानिब तिरमांशोः प्रतापस्तस्य पमथे ॥१५९॥
- 160 पश्चिमाब्धेर्मरुद्व्यस्तक्रीचेराविर्भवन्त्यभूत् । द्वारका तस्य सैन्यानां प्रवेशोऽस्तुव्यराधिनो ॥१६०॥
 विन्व्याश्रितस्त्रद्वलक्षुण्णधातुरेण्वावृताम्बरः । प्रत्यभास्यक्तमर्यादः कोपताञ्च इवोन्नमन् ॥१६१॥
 विशांशं दशनभ्रेष्यस्तस्यावन्तिषु दन्तिनाम् । महाकालकिरीटेऽस्तुज्योत्स्नाया खण्डिताः परम् ॥१६२॥
 सर्वतादिक्रमात्कोष्य जितप्रायांस्तनो नृपान् । स प्राविशस्तुविस्तीर्णमपथेनोत्तरापथम् ॥१६३॥
 राजभित्तस्य तत्रोद्यैः संधामोभूत्पदे पदे । कुलाश्रिभिरिवेन्द्रस्य पक्षच्छेदोद्यमस्तुदाः ॥१६४॥
- 165 काम्बोजानां वाजिशाला जायन्ते स्म हयोज्ज्वलाः । ध्यानच्छलात्तद्विद्वैर्नितवदा महिवैरिव ॥१६५॥
 तुःखाराः शिखरश्रेणीर्यान्तः संत्यज्य वाजिनः । कुण्डभावं नटुकण्ठां निर्युद्धुं हयाननान् ॥१६६॥
 श्रीन्वारान्तमरे जित्वा जितं मेने स मुम्मुनिम् । सकृज्जयमरेर्वीरा मन्यन्ते हि वृणाक्षरम् ॥१६७॥
 विन्ता न वृष्टा भौशानां वक्त्रे प्रकृतिपाण्डुरे । वनौकसामिभं क्रोधैः स्वभावकपिले मुखे ॥१६८॥
 तस्य प्रतापो दरदां न सेहेनारतं मधु । दरीणामोपधिज्योतिः प्रत्युर्बाकं इवोदितः ॥१६९॥
- 170 कस्तूरीमृगसंस्पर्शा धृतकुडुमकेसरः । सैन्यसीमन्तिनीस्तस्य संचस्कारोत्तरागिलः ॥१७०॥
 भून्धे प्राग्ज्योतिषपुरे निर्जिहानं ददर्श सः । धूपधूमं वनद्रुष्टात्कालागुरुव्रनान्तरम् ॥१७१॥
 मरीचिकावित्तीर्णोऽपिभ्रमे वातुकाम्बुधौ । तद्गजेन्द्रा महाप्राहसमूहसमतां ययुः ॥१७२॥
 तयोधान्विगतद्वैर्यान्स्त्रीराज्ये क्षीन्नोऽकरोत् । नुङ्गी स्तनी पुरस्कृत्य न तु कुम्भौ कवाटिनाम् ॥१७३॥
 स्त्रीराज्यदेष्टयास्तस्यापे वीक्ष्य कम्पादिविक्रियाम् । संज्ञासमभिलार्थं वा निश्चिकाय न कथन ॥१७४॥
- 175 उचराः कुरवोऽपिस्तत्रयज्ञम्पादपान् । उरगान्तकसंज्ञासाक्षिद्विलानीव महोरगाः ॥१७५॥
 जयार्जितधनः सोध प्रविशेश स्वमपडलम् । भिन्नेभगौक्तिकापूर्णपाणिः सिंह इवावलम् ॥१७६॥
 जालंधरं लोहरं च मण्डलानीतराणि च । पसादीकृत्य विदधे राजत्वं सोनुजीविनाम् ॥१७७॥
 पराजयव्यञ्जनार्थं नाना लिङ्गानि पार्थिवाः । उभेण प्राग्ज्योतिषेन वदन्त्यद्यापि निर्मदाः ॥१७८॥
 बन्धमुद्गामिधानाय पश्चाद्वाहू तवाशया । तुरुडका दधते व्यक्तं मूर्धानं सार्धमुण्डितम् ॥१७९॥
- 180 भित्तिभृद्वाक्षिणाप्यानां तिर्यक्तं ज्ञापनाय सः । पुच्छं महीतलस्पर्शि चक्रे कौपीनवाससि ॥१८०॥
 न तत्पुरं न स भ्रामो न सा सिन्धुर्न सोर्णवः । न स ह्रीपोस्ति यत्रासी प्रतिष्ठां न त्रिनिर्ममे ॥१८१॥

१५५. १) Thus A₁, A₂ 'रसोर्मय' १५६ १) A₂ gloss मनवात्.— २) A₂ gloss प्रसमवमर्हन्मात्कम्.— ३) A₂ gloss ओ-
 ल्पण्डुना चन्दनद्वारा एव दोषण्डा पुषसमूहा यस्य स. तथाविधा.— ४) A₂ gloss लङ्गा. १५७. १) A₂ gloss उत्तरापथे भद्रवायः
 उत्तरापथान् ये कुल्यायां मध्ये भवन्ति, to this gloss A₂ has added उद्वटपल इति भाववा. १५९. १) Thus A₁, A₂ कमुक-
 र्यानाम्को.— २) Thus A₁, A₂ सिन्धुस्थ १६१. १) Thus corr by A₂ from A₁ 'सुपुष्टा'. १६१. १) A₁ स खाराः, A₂ G R
 सुखराता.— २) Thus corr. by later hand from A₁ 'भावां'— ३) Thus A₂, A₁ नान्. १६७ १) Thus A₂; misread दुस्सिन्धु
 in G R and Edd. A₂ gloss पुनेर् म्वात्. Cf. iii 332, v. 516, viii 2180 (C) १६८. १) Thus A₁, corr. by later hand
 into भीहाना.— २) A₂ gloss वानराणां.

क्वचिदंशसमुचितं क्वचिद् सनयानुगम् । बाह्वल्येन प्रतिष्ठानां स मानी¹ नाम सद्बधे ॥१८२॥
 सुनिश्चितपुरं चक्रे दिग्जये कृतविषयः । सपत्नीं दार्पितपुरं कृतवार्कृतकेशवम् ॥१८३॥
 कर्म गृहम्फलपुरं पर्णोत्सं पर्णमाददत् । श्रीडारामविहारं च श्रीडारामा विनिर्ममे ॥१८४॥
 एकमुखं नयत्रयमधः कर्षत्तथापरम् । बद्धां व्यधाधिरालम्बं स्त्रीराज्ये नृहरिं च सः ॥१८५॥ 185
 दिगन्तरस्थे भूपाले तस्मिंस्तत्कर्मकृत्किल । पुरं विधाय तस्मान्ना तत्कर्मफलमन्वभूत् ॥१८६॥
 ललिताख्यं पुरं तस्मिन्नादित्याय स भूपतिः । सपामां कन्यकुञ्जोर्वीमभिमार्जितो ददौ ॥१८७॥
 तेन ह्युक्तपुरे श्रीमान्मुक्तस्वामी व्यधीयत । नृहृद्विहारो भूपेन ससूयथ महात्मना ॥१८८॥
 एकां कोटिं गृहीत्वा स दिग्जयाय विनिर्मतः । भूतेशाय ददौ मुखैश्च कोटीरेकादशागतः ॥१८९॥
 स तत्र अयेष्टरुद्रस्य शिलाप्रासादयोजनम् । भूमिपामंयदानं च विदधे बद्धधाधिपः ॥१९०॥ 190
 चक्रे चक्रधरे तेन दितस्ताम्भःप्रतारणम् । विनिर्मायारचह्वालीस्तांस्तान्मामान्प्रयच्छत ॥१९१॥
 सोलण्डितात्मप्रकारं प्रासादान्तर्गृह्यत् च । मार्तण्डस्याद्भुतं दाता ब्राह्मणस्तीतं च पत्नयम् ॥१९२॥
 लोकोपपुत्रे पुरं कृत्वा नानोपकरणवलीम् । प्रतिपादितवाञ्छिण्युर्षोभिः साकं स विष्णवे ॥१९३॥
 ततः परं परीहासशीलो भूलोकयासवः । विदसद्वासवावांसं परिहासपुरं व्यधात् ॥१९४॥
 विरेजे राजतो देवः श्रीपरीहासकेशवः । लिङ्गे रत्नाकरस्थापे मुक्ताज्योतिर्भरिरेव ॥१९५॥ 195
 नाभीमलिनकिञ्चलकपुञ्जेनवानुरञ्जितः । अत्रकांस्काञ्चनमयः श्रीमुक्ताकेशवो हरिः ॥१९६॥
 महावराहः भुशुभे काम्बनं कवचं दधत् । पाताले तिमिरं हन्तुं बहन्निव रविः प्रमाः ॥१९७॥
 गोवर्धनधरो देवो राजनस्तेन कारितः । यो गोकुलपयःपूरैरिव पाण्डुरतां दधे ॥१९८॥
 चतुष्पञ्चाशत् हस्ताञ्जोपयित्वा महाशिलाम् । ध्वजाधे दितिजारातेस्तार्क्ष्येन निवेशितः ॥१९९॥
 चक्रे बृहद्यतुःशालाबृहद्वैत्यबृहज्जिनैः । राजा राजविहारं स विरजाः सततोर्जितम् ॥२००॥ 200
 तोलकानां सहस्राणि चतुर्भिरधिकानि सः । अशीतिं निदधे देवो मुक्ताकेशवविषये ॥२०१॥
 तावन्त्येव सहस्राणि पलानां रजतस्य च । संधाय भुक्त्वाधीशक्रे श्रीपरीहासकेशवम् ॥२०२॥
 रीतिप्रत्यसहस्रैस्तु तेन तावज्जिरेव सः । व्योमव्यापिवपुः श्रीमान्बृहद्बुद्धो व्यधीयत ॥२०३॥
 चतुःशालां च चैत्यं च तावता तावता व्यधात् । धनेनैवेति तस्यासन्पञ्च निर्मितयः समाः ॥२०४॥
 राजतान्कापि सौवर्णान्कापि देवान्निर्मिममे । पार्श्वेषु मुखयदेवानां पार्श्वेषु धनदोपमः ॥२०५॥ 205
 क्रियन्ति तत्र रत्नानि दामान्परिकरान्तिथा । स प्रादादिति कः शक्तः परिच्छेत्तुमियत्तथा ॥२०६॥
 अत्रोपेधमास्यैश्च सेवकैश्च नरेश्वरैः । तत्र प्रतिष्ठाः शतशो विहित्वा भुवनानुताः ॥२०७॥

१८२. ¹) Thus corr. by A₂ from A₁ दुर्गा. १८३. ¹) A₂ सपत्नी.—²) A₂ कृतधीः. १८४. ¹) A₂ श्रीडारामवि. १८५. ¹) Thus corr. by A₂ from A₁ बुद्ध. १८६. ¹) A₂ पुरनिर्माणधिकारी.—²) लोको and न्व supplied by A₂. १८७. ¹) A₂ gloss किमपुर. १९०. ¹) Thus corr. by later hand from A₁ भूमिपारे. १९१. ¹) Thus A₂; A₁ धरस्तेन. १९३. ¹) Thus corr. by A₂ from A₁ पुत्र.—²) Thus A₂; A₁ जिष्णुपतिः. १९४. ¹) Thus corr. by later hand from A₁ पार.—²) Over हासपुरं A₂ has written सपुद्र (for परिस्पुर). १९६. ¹) A₂ अकञ्चन, with gloss कञ्च सीतिलम्बनयोः. १९७. ¹) Thus corr. by A₂ from A₁ हृद.—²) Thus G sec. manu; A रविप्रमाः. १९९. ¹) Thus corr. by later hand from A₁ हस्ताञ्जो. २०१. ¹) The words from चतुर्भिर to सहस्राणि in the following verse have been omitted by A₁ and supplied by A₂ in margin. २०५. ¹) Thus A₂; A₁ वास्यैश्च. २०६. ¹) Thus A₂; A₁ करं तथा.

- राज्ञी कमलवस्यस्य कमलाहृदकारणी । राजते त्रिपुराकारं कमलाकेशवं व्यधात् ॥२०८॥
 अमात्यो मित्रशार्मानि चक्रे मित्रेश्वरं हरम् । श्रीकण्ठ्यस्वामिनं चक्रे लाटः कण्ठ्याभिधो नृपः ॥२०९॥
 210 श्रीमान्कण्ठ्यविहारोपि नैव विदधेऽद्वयः । भिक्षुः सर्वज्ञमिधोःकुलमाद्यत्र जिनोपमः ॥२१०॥
 तुःखारंभ्रङ्गुणश्वके स चङ्गुणविहारकृत । भूपचित्तोद्यतं स्तूपं जिनान्धेममयांस्तथा ॥२११॥
 ईशानदेव्या तल्पव्या खाताम्बु प्रतिपादितम् । सुधारसमिध्व स्वच्छमारोग्याधाधि रोगिणाम् ॥२१२॥
 ललितादिस्यंभूभर्तुर्वैश्रभा चक्रमदिका । सहस्राण्योक्तसां सम तत्र चक्रपुरं व्यधात् ॥२१३॥
 आचार्यो भयटो नाम विदधे भयटेऽश्वरम् । अन्येपि रकुटेश्याया बहवो बहुभिः कृताः ॥२१४॥
 215 अधिष्ठानान्तरेऽप्यत्र चङ्गुणेनाप्यमन्त्रिणा । सवैत्यः सुकृतोदारो विहारो निरमीयत ॥ २१५॥
 भिषगीज्ञानचन्द्राख्यः स्यालभ्रङ्गुणमन्त्रिणः । विहारमकरोऽहम्वा तक्षकानुमहाच्छ्रियम् ॥ २१६॥
 एवं हेममयीमूर्ध्नि स कुर्वचुर्बरापतिः । गुणैरौदार्यशौर्याद्यैर्मयवानमलङ्कृतम् ॥२१७॥
 हेलयापि विनिर्यान्ती वक्रवाहस्रमतीपतेः । न कदाचन तस्याज्ञा देवैरप्युदलङ्कृतम् ॥२१८॥
 तथाहि पूर्वपायोपेक्षते सकटको वसन् । आनीयन्तां कपित्थानीत्यादिदेश स जातु चित् ॥२१९॥
 220 किंकर्तव्यतयान्धेषुं पुरोगेपु स्थितेष्वयः । उपानयदं कपित्थानि दिव्यः कोपि पुमान्पुरः ॥२२०॥
 अयातुं पायनं गूढकृतसंज्ञो भुवा प्रभोः । कस्य त्वमिति पप्रच्छ प्रतीहारः प्रद्वय तम् ॥२२१॥
 सोभ्यधात्तं कपित्थानि दत्त्वा राक्षः प्रियाण्यहम् । प्रहितोद्य महेन्द्रण नन्दनोऽन्यानपालकः ॥२२२॥
 रहो महेन्द्रसंदिदं वक्तव्यं किंचिदस्ति मे । इति श्रुत्वा प्रतीहारः समां चक्रे स निर्जनाम् ॥२२३॥
 नतो दिव्यः पुमानूचे शक्रस्त्वां वक्ति भूपते । क्षन्तव्यं पथ्यमप्येतस्वीजन्त्याक्षिबुर् वचः ॥२२४॥
 225 नुयै युगेपि भूपाल दिक्पाला अपि ते वयम् । बिभ्रमो यत्पणम्याज्ञां भूयतां तत्र कारणम् ॥२२५॥
 पुरा यामंगृहस्यस्य कस्यश्चित्पुत्रसंपदः । जन्मान्तरे कर्मकरो ह्यलिकोभूद्भवान्किल ॥२२६॥
 एकदा तस्य ते पीष्मे वादयित्वा महाश्रुवान् । भ्रान्तस्य निर्जलेरण्ये क्षीणप्रायमभूद्दहः ॥२२७॥
 ततः स्वामिगृहास्तुनृद्विचक्षस्य भवतोऽनिकम् । वारिकुम्भीमपूपं व गृहीत्वा कश्चिदाययौ ॥२२८॥
 निर्धौतपाणिपादस्त्वं भोक्तुं संपस्तुतस्ततः । विपं कण्ठगतप्राणमपदयः पुरतोतिथिम् ॥२२९॥
 230 स स्वाम्नोचन्ना भुङ्क्ष्वं दुर्मिक्षोपहतस्य मे । कण्ठे यियामवः प्राणा वनेन्ने भोजनं विना ॥२३०॥
 वारितः पार्श्वेनापि तस्मै त्वं प्रीतिपूर्वकम् । पुपार्धं वारिकुम्भीं च प्रादाः प्रियमुरीरयन् ॥२३१॥
 पात्रे प्रसन्नचित्तस्य काले दानेन तेव ते । अखण्डितानामाशानां शतमासीन्निविष्टेपि ॥२३२॥
 तेन वारिप्रदानेन वाऽच्छामात्रेपि दर्शिते । प्रादुर्भवन्ति सुस्वादा नयो मरुपयेष्वपि ॥२३३॥
 स त्क्षेत्रमतिपादितं प्रियवचोबद्धालवालावलिनिर्दोषेण मनःप्रसादपयसा निष्पन्नसेकक्रियः ।
 दानुस्तत्तदभीप्सितं किल फलन्कालेतिबालोऽप्यसौ राजन्दानमहीरहो विजयते कल्पशुभादीनपि ॥२३४॥

२०८. १) Thus A₁; A₂ कमलवस्य. २११. १) A₁ सु × खार. २१२. १) Thus corr. by A₂ from A₁ सुधारसमिध्व. २१३. १) Thus A₂; A₁ बहवभासिध्व. G R copy both readings, Edd. follow A₂, २१४. १) Emended with Edd.; A अपदो.— १) Thus A₁; A₂ कर्कटेश्या. २१७. १) Thus cor. by A₂ from A₁ उर्वरी. २२०. १) A₁; A₂ यार्तुषु.— २) Thus corr. by A₂ from A₁ नव कर्पि. २२१. १) A₁ gloss राक्षोमे इत्यर्थ. २२६. १) Thus corr. by later hand from A₁ यामे. २३०. १) Thus A₂; A₁ अङ्गा (for अङ्गाया). २३४. १) A₂ प्रतिपत्तिः.— १) A. इति मन्वभीप्सितं किल फलं काले इत्यवधारणं.

अल्पाक्षेपास्तास्त्वथ सन्त्याशास्तव भूपते । बचोलङ्घ्यं क्षपयतो यत्र तत्राविचारतः ॥२३६॥ 235
 अपि चैतरभूंगालद्वलभं महतः सतः । कस्माद्विचारभूयस्त्वं तवापि इदि रोहति ॥२३६॥
 विनानि कतिचिद्यानि क्वदूर्मीरिषु घनागमे । जायन्ते तानि पूर्वोन्मै फलानि शिशिरे कुतः ॥२३७॥
 विगाहसे दिशं यां यां तत्र तत्रैव तत्पतेः । स्वदाज्ञाग्रहणे यत्रः पूर्वदानप्रभावतः ॥२३८॥
 आशां भित्तस्य माहेन्द्रिमाज्ञा स्वल्पापि तेभुना । गृहीता कथमप्येषा शक्रेणाभमशक्तिना ॥२३९॥
 विना पयोजनं मुख्यं तस्मादाज्ञास्त्वया क्विन् । नैवमेव पुनर्देया विरलाः सन्ति ता यतः ॥२४०॥ 240
 इत्युक्त्वान्तिर्हितं तस्मिन्भूपालो विपुलाशयः । चिन्तयन्दानमाहास्यं परं विस्मयमाययौ ॥२४१॥
 ततः प्रभृति तादृक्षयोग्यार्थप्राप्तिलालसः । परिहासपुरे चक्रे स्थिरां गुर्वीं स पर्विणीम् ॥२४२॥
 सहस्रभक्तमित्येवं प्रख्यातायां सदक्षिणम् । लक्षमेकोत्तरं भक्तपात्राणां यत्र दीयते ॥२४३॥
 भूमिप्रायेण तेनैव पत्तनान्मृपरेषु सः । चक्रे यथेषु तृष्णार्तैः कश्चिज्जातु पिदेदपः ॥२४४॥
 संजग्राह स देशेभ्यस्तान्स्तान्तरविभ्ररान् । विकचान्दमनःस्तोमान्पादपेभ्य इजानिलः ॥२४५॥ 245
 तेन कङ्कणवर्षस्य रससिद्धस्य सोदरः । चङ्कणो नाम भुःखारिदेशाञ्जीतो गुणोन्नतः ॥२४६॥
 स रसेन समातन्वन्कोशे बह्वुद्योगताम् । पद्माकर इवाध्वजस्य भृगुतोभ्रुचुभाध्वजः ॥२४७॥
 रुदः पञ्चनदे जातु दुस्तरैः सिन्धुसंगमैः । तटे स्तम्भितसैन्योभूद्भ्राजा चिन्तापरः क्षणम् ॥२४८॥
 ततोऽम्बुतरणोपायं तस्मिन्वृच्छति मन्त्रिणः । अगाधेभ्यसि रोधःस्थश्चङ्कणो मणिमक्षिपत् ॥२४९॥
 तत्प्रभावाद्दिभूभूतं सरिजीरं ससैनिकः । उत्तीर्णो नृपतिस्तूर्णं परं पारं समासदत् ॥२५०॥ 250
 मणिमन्त्रेण मणिना चङ्कणोप्याचकर्ष तम् । सलिलं प्रागवश्यं च क्षणेन सरितामभूत् ॥२५१॥
 परिभाष्यांद्भुतं तत्स प्रशंसामुखराननः । प्रणयाच्चङ्कणं राजा मणियुग्ममथाचत ॥२५२॥
 स तमाह स्म त्रिहसन्कर्मेमौ कुरुतो मणी । योग्यौ मत्पाणिगात्रेव किं स्यात्स्वीकरणेन वः ॥२५३॥
 सामान्येवैव लभते सोत्कर्षं वस्तु संप्रथाम् । महस्तु तस्य का शोभा विविधोत्कृष्टवस्तुषु ॥२५४॥
 प्रत्यन्दनं शशिमणेर्गणयन्ति तावद्यावस्थितो जलनिधेः पुलिनैकदेशे ।
 सं श्वीक्रियेत यदि तेनं ततस्तदास्य स्यन्दः स्फुरन्नपि न तत्सलिले विभाव्यः ॥२५५॥ 255
 इत्युक्त्वा विरते तस्मिन्नाजा सस्मितमवधीत् । संभावयसि किं रत्नमाभ्यामभ्यधिकं मम ॥२५६॥
 अनेनाधिकतरं यद्वा किञ्चिदर्थं मम पश्यसि । तदादाय प्रयच्छेदं निष्क्रेयेण मणिहयम् ॥२५७॥
 ततो महान्प्रसादोयमित्युक्त्वा चङ्कणोव्रवीत् । स्वायत्ते स्वाभिनेो रत्ने मद्यमिष्टं तु दीयताम् ॥२५८॥
 गजस्कन्धेधिरौघैतन्मागधेयो यदाहृतम् । दत्त्वा सुगतंविम्बं तज्जनेययमनुगृह्यताम् ॥२५९॥
 सलिलोत्तरणोपायो मणी देवेन गृह्यताम् । संसारोत्तरणोपायः सुगतो मद्यमर्थताम् ॥२६०॥ 260

२३६. १) Thus A₂; A₁ विनानि भूपाल सु. २३८. १) A₂ gloss तद्विपुलाशय. २५०. १) Thus A₂; A₁ 'शशा स्वभा. २५६. १) A₂ 'अङ्कणवर्षस्य'.— २) Thus corr. by A₂ from A₁ 'दिशानीतो. २५८. १) Thus A₁; A₂ स्तम्भित. २५२. १) A₂ प्र-
 तिभाष्या. २५५. १) A₂ 'उत्कृष्टमणिसु. २५९. १) A₂ gloss अन्तरिक्षान्तस्य.— २) A₂ gloss क्षिप्रमणि.— ३) A₂ gloss जलनिधिर.—
 ४) Thus corr. by A₂ from A₁ स्यन्द.— ५) Thus corr. by A₂ from A₁ वभाव्यः. २५७. १) Thus A₂; A₁ ततो.— २) Thus
 A₁; A₂ in margin कोषे र्थ. २५९. १) A₂ gloss बुद्ध. २६०. १) A₂ gloss मणी एव संसारोत्तरणोपाय इत्यादीः । अत एव गृह्यता-
 मित्येकचत्वारन्तं किंयाप्यन मणी एव संसारोत्तरणोपायस्त्वया गृह्यतामित्यन्वयः.

- इति तेनार्थितो युक्त्या जिनबिम्बं ददौ नृपः । वार्त्तिनां कस्य सामर्थ्यं परिपन्थयितुं वचः ॥ २६१ ॥
 स्वविहारेथ भगवान्स तेन विनिवेशितः । कपिशोभिः सकापाय इव यो भाति कान्तिभिः ॥ २६२ ॥
 हृदयतेषाम्पि कठकैरायसैः परिवेष्टितः । गजस्कन्धनिबद्धस्य सूचको^१ यस्य विष्टरः ॥ २६३ ॥
 अभिप्रायानुसारेण प्रकटीकुरुते पियम् । अक्षो महाप्रभावाणां भूपतीनां बद्धधरा ॥ २६४ ॥
- 265 अशिक्षितं कदाचित्स स्वर्थं दमयितुं हयम् । निनायारण्यमेकाकी हयविद्याविशारदः ॥ २६५ ॥
 दूरान्निर्मानुषे तत्र ललनां ललिताकृतिम् । एकां ददर्श गायन्तीं नृत्यन्तीमपरामपि ॥ २६६ ॥
 क्षणाच्च ते समापस्य गीतनृत्ते मृगीदृशौ । प्रणम्य किञ्चिच्छन्त्यावपश्यदमयन्हयम् ॥ २६७ ॥
 तुरगं तं समारुह्य तत्रागच्छद्दिने दिने । दृष्ट्वा तथैव ते कान्ते गत्वापृच्छसविस्मयः ॥ २६८ ॥
 तमूचतुस्ते नतंत्रयावावां देवगृहाभिते । यः शूरवर्धमानोयं धामस्तत्राव्येगुहम् ॥ २६९ ॥
- 270 इहस्यजीवनभुजां मानृणामुपदेशतः । अस्मत्कुलेन नियतं नृत्तमत्रं विधीयते ॥ २७० ॥
 रुद्धिः परंपरायाता सेयमस्मद्गृहे स्थिता । आवामन्योपि वा नात्र निमित्तं ज्ञानुमीश्वरः ॥ २७१ ॥
 पत्रं वचस्तयोः श्रुत्वा नृपोन्येषुः सविस्मयः । तदुक्त्यां मेदिनीं कृत्वा^२ कारुर्भिरदारयत् ॥ २७२ ॥
 दूरं^३ निर्हतमृत्त्रिस्तैरथाक्षाक्षीविधेदितम् । नृपतिः पितितद्द्वारं जीर्णं देवगृहद्वयम् ॥ २७३ ॥
 उद्वाटितारिर्षेणः पीठोत्कीर्णैर्निवेदितौ । अपश्यत्केदारौ तत्र रामलक्ष्मणनिर्मितौ ॥ २७४ ॥
- 275 परिहासहंरः पार्श्वे पृथक्त्वा शिलागृहम् । स रामस्वामिनः श्रीमान्प्रतिष्ठाकर्म निर्मेमे ॥ २७५ ॥
 देवोपि लक्ष्मणस्वामी तथैवाभ्यर्थ्य पार्थिवम् । चक्रमार्दिकया चक्रेश्वरपार्श्वे निवेशितः ॥ २७६ ॥
 दिग्जये पुरुषः कश्चिद्भक्तप्रत्यमनिमहः । अये न्यक्षिपहास्मानं गजाकृष्टस्य भुभुजः ॥ २७७ ॥
 तं कृत्तपाणिप्राणादिश्रणैः शोणितवर्षिणम् । श्राणार्थिनं कारुणिकः स्वोदन्तं पृष्टवाचुषः ॥ २७८ ॥
 स तस्मै सिक्ततासिन्धुसविधस्यस्य भूपतेः । प्रख्यातमूचे सचिवमास्मानं हितकारिणम् ॥ २७९ ॥
- 280 प्रणतिर्ललितादित्यनृपतेः क्रियतामिति । हितं कथयतः स्वस्व निमहं च ततो नृपात् ॥ २८० ॥ युग्मम् ॥
 प्रतिजज्ञे च भूपेन ततस्त्वस्वामिनिमहः । कृष्टप्रणोगदंकारैः स चाकार्यत सक्तैः ॥ २८१ ॥
 ततो विहितयात्रं तं स मन्त्री कृतसरिकयः । कदाचिदेवमवदद्विजने^४ जगतीभुजम् ॥ २८२ ॥
 एवंविधस्य काक्षस्य राजन्यपरिरक्षणम् । तत्र वैरविभुञ्ज्याशा विजम्बयति मामियम् ॥ २८३ ॥
 बाणैर्जेताञ्जलिं दद्यात् दुःखाय च ह्युखाय च । कृतकृत्यो धुवं जघामवमानहतानदत् ॥ २८४ ॥
- 285 अपकृत्याधिकं शत्रोरपकारं जयेन्मितम् । गम्भीरं प्रतिनद्येव निनावं नवतो गिरिः ॥ २८५ ॥
 हतो मासैस्त्रिभिर्गम्या भूः प्राप्या स्वरितं कथम् । यदा वा प्राप्यते वैरी तदा तत्रैव किं वसेत् ॥ २८६ ॥
 मासाधेल्क्षुचं पन्थार्थं तस्मादुपदिशामि ते । गृहीत्वा स^५ जलं गम्यथस्मानं किं तु निर्जलः ॥ २८७ ॥
 तद्भूमिजा बन्धवो मे न वक्ष्यन्ति त्वदागमम् । सामास्यान्तशुरो राजा छद्यनानेन गृहते ॥ २८८ ॥

२६१. ^१) Thus corr. by A₂ from A₁ वस्व. २६३. ^१) Thus emended with Edd.; A₁ 'स्कम्ब'.—^२) Thus A₁; A₂ वृक्षकैवस्य. २७०. ^१) A₂ glosses अस्वत्कुलेन and देवगृहे. २७२. ^१) Thus corr. by A₁ from तदुक्तौ; A₂ 'स्त'.—^३) Thus A₂; A₁ कृत्वा. २७३. ^१) Thus A₁; altered by later hand to दूरितं. २७५. ^१) A₁ gloss अक्षरैः. २७९. ^१) Thus corr. by A₂ from A₁ मासत्वात् २८०. ^१) A₂ gloss ललिताविरथाय प्रणम्य कुर्वति मरुत्क हितमहितं श्रुत्वा तेन रात्रा मग कर्णमासावबोधवचनः कृत्वा; २८२. ^१) Thus A₂; A₁ 'रिजेन'. २८५. ^१) Thus A₂; A₁ जघाम'. २८७. ^१) A₂ gloss पन्थाः.

इत्युक्त्वा लोकरोत्सव प्रवेशं बालुकार्णवे । पक्षे क्षीणे च कटको नित्योः समपद्यत् ॥२८९॥
 तत्राप्यहामि हित्राणि बह्वेषाभववृषः । तृष्णार्ते वीक्ष्य सैन्यं च मन्त्रिणं तमभाषत् ॥२९०॥ ३१०
 उक्तकालाधिका यावद्वासरता गमिताः पथि । मुमुर्षु तृष्णया सैन्यं तदध्वा शिष्यते क्रियान् ॥२९१॥
 ततो विहस्य सोबादीज्जिगीषो शेषमध्वनः । किं वृषभस्वरिराष्ट्रस्य यमराष्ट्रस्य वा भवान् ॥२९२॥
 एवं हि स्वामिहितायैव समुपेक्ष्य स्वजीवितम् । मृत्युचक्रं सकटको मया युज्या प्रवेशितः ॥२९३॥
 नेवं मरुमहीमात्रं भीमोयं बालुकार्णवः । नाम्भोज लभ्यते कापि कस्त्राता तेष भूयते ॥२९४॥
 भुष्येति वृत्तना कृत्वा समभूहीतसौष्ठवा । करकाभ्रंशितफला स्तम्भशेषेव शालिभूः ॥२९५॥ ३१५
 संत्यक्तजीविताशानां भीष्मणां क्रन्धितध्वनिम् । भुजमुद्यम्य शमयन्ततो नृपतिरब्रवीत् ॥२९६॥
 भ्रमात्य तव कृत्येन प्रीताः स्वामिहितैषिणः । मरावप्यत्र शीतार्ता इव रोमाञ्जिता वयम् ॥२९७॥
 अभेषसारे मयि तु व्यक्तमेवंविधोपि ते । प्रयासं कुण्ठतां यातो लोहं वचमणाविव ॥२९८॥
 मणिभ्रमाहङ्गिकणं गृह्णन्ग्धा इवाङ्गुलीः । स्वं मिथ्यावयवाङ्गुनानद्य शोचिष्यसि ध्रुवम् ॥२९९॥ ३१०
 निदेशेनैव मे पश्य पयः स्रुतेषु मेदिनी । रसितेनाम्बुबाहस्य रजं वैश्रुयंभूरिव ॥३००॥
 इत्युक्त्वा सोम्यु निष्क्रान्तुं कुन्तेनोर्वी व्यदारवत् । उज्जिहीर्षुञ्चितस्ताम्भः भूलेनेव त्रिलोचनः ॥३०१॥
 अधोज्जगाम पाताललक्ष्मीतीलास्मितच्छदिः । रसातलास्तरिस्तां सैन्यानां जीविताशया ॥३०२॥
 तस्य सेनाचरणां सा ह्रमं विच्छेदं बाहिनी । वृधाव्ययीकृताङ्गस्य मन्त्रिणस्तस्य वेष्टितम् ॥३०३॥
 लूनान्द्रोमङ्गलाशंसी स मन्त्री विफलभ्रमः । स्वस्य भर्तुर्विशेशादौ नगरीमन्तकस्ततः ॥३०४॥
 राक्षापि कुटिलाचारे निगूढ स महीपतिः । निजस्य मन्त्रिणस्तस्य तुल्यावस्थो व्यधीयत ॥३०५॥ ३१५
 यथोपयोगं तैश्च स्थाने स्थाने प्रवर्तिताः । अद्यापि कुन्तवाहिन्यः प्रवहन्त्युत्तरापथे ॥३०६॥
 सहस्रशः संभवन्तोऽप्यपरे भुवनाङ्गताः । अतिप्रसङ्गभङ्गेन तद्दृष्टान्ता न वार्तिताः ॥३०७॥
 यन्निःशन्दजला वनाश्मपदपथे देशेतिवोरारवा यद्याच्छाः समये पयोदमलिने कालुष्यसंबुधिताः ।
 वृषयन्ते कुलमित्रगा अपि परं दिग्देशकालाविमौ तस्सत्यं महतामपि स्वसदृशाचारप्रवृत्तिप्रदौ ॥३०८॥
 कर्त्तेश्यायं प्रभावः स्याच्चरनापासनस्य वा । यस्तोपि भीमकलुषाः प्रवृत्तीः समदर्शयत् ॥३०९॥ युग्मम् ॥
 अवरोधसखो राजा परिहासपुरे स्थितः । स जानु मदिराक्षीवः सन्निधानवन्मश्यात् ॥३१०॥ ३१०
 कृतं प्रवरसेनेन यदेतत्प्रवरं पुरम् । तन्निर्देह्य मन्यध्वे मत्पुरस्येवं वेष्टियम् ॥३११॥
 वोरामलङ्कितानस्य भुष्येत्याज्ञां महीपतेः । गत्याभ्यासकूटानि तेदहन्वातुलानके ॥३१२॥
 हर्ष्याश्रीक्षमाणस्त्रङ्गिञ्चानोज्ज्वलाननः । उल्कामुख इवाभूत्स हर्षाहृहसितोत्कटः ॥३१३॥
 हेपादिवैकृतवतः प्रतिभासन्त्यो मिथ्यैव त्रिमपधिको विद्यादात्मनोपि ।
 चन्द्रादि पश्यति पुरो त्रिगुणं प्रकृत्या तेजोमयं तिमिरदोषहतं हि चक्षुः ॥३१४॥

२९५. ^१) A, gloss वृषभस्य. २९८. ^१) Thus corr. by A₂; A₁ "नेषोविधोपि इ.—" Thus A₂, A, प्रयोग. २९९. ^१) Thus corr. by A₂ from A₁ वृषभस्य. ३००. ^१) Thus Edd. and G sec. manu; A R and G prima manu दिग्देशेनैव. ३०४. ^१) A₂ gloss लक्ष्मिनादिस्य एव यमः. ३०८. ^१) Thus corr. by A₂ from Δ₁ विदेशे, A₁ gloss विशि देशः दिग्देशः स च कालश्च नौ. ३११. ^१) Thus A₁, A₂ मत्पुरस्येव. ३१२. ^१) Thus corr. by A₂ from A₁ गत्याभ्यास

- 315 नैवं चेदेकमपि तत्पुरं प्रवरभूपतेः । असंख्यपुरनिर्माता स विवेदाधिकं कुतः ॥३१५॥ युग्मम् ॥
क्षीणक्षेत्रोद्योय निर्ध्याय नगरत्रोषकिल्विषम् । उष्णनिःश्वासस्रद्धदा पस्पशैनुशयाग्निना ॥३१६॥
तत्कुर्वतेस्तुःसुविरां गूढं येनातनुक्षयम् । ब्रह्मन्ते' जीर्णतरवः कोटरस्थानला इव ॥३१७॥
प्रातस्तमय शोचन्तं सद्युः खं वीक्ष्य मन्त्रिणः । चिन्तानिर्वर्तनायोषुः पुरक्षोषं मृषैव तत् ॥३१८॥
धुतेमनष्टे नगरे निःशोकोभूममहीपतिः । स्वप्रान्तहरीरिते पुत्रे मनुक्षोम इव स्थिते ॥३१९॥
- 320 कार्यं न जानु तद्वाक्यं यत्क्षीयेन मयोष्यते । तान्युक्तकारिणोमस्थान्मशंसन्निति सोन्नवीत् ॥३२०॥
प्रियमनुचितं क्षमापण्यस्त्रीक्षणप्रभुरीश्वरो रमयति यतो चिक्तान्भूत्यान्स्ववृत्तिसिद्धलाधिनः ।
नृपमपथगं पान्ति प्राणानुपेक्ष्य निजानपि प्रसभमिह ये तैः पूतेयं महात्मभिर्दुर्वरी ॥३२१॥
अतीन्द्रमपि माहात्म्यं राशस्तस्याधितिष्ठतः । अयमन्योपि दोषोभूदितरक्षितिपोचितः ॥३२२॥
इत्यापि यस्त मध्यस्थं श्रीपरीहासकेन्द्रावम् । जवान तीक्ष्णपुरुषैस्त्रिप्राम्यां गौडपाधिषम् ॥३२३॥
गौडोपजीविनामासीत्स्वमस्यदुक्तं तदा । जहुयं जीवितं धीराः परोक्षस्य प्रभोः कृते ॥३२४॥
- 325 शारदादर्शनमिषात्कदमीरान्संप्रविश्य ते । मध्यस्थदेवावसथं संहताः समवेष्टयन् ॥३२५॥
दिगन्तरस्थे भूपले प्रविशेभून्वेक्ष्य तान् । परिहासहरिं चक्रुः पूजकाः पितिताररिम् ॥३२६॥
ते रामस्वामिनं प्राप्य राजतं विक्रमोर्जिताः । परिहासहरिभ्रान्त्या चक्रुत्प्याद्य रेणुशः ॥३२७॥
तिलं तिलं तं कृत्वा च चिसिपुर्दिक्षु सर्वतः । नगराभिर्गैतैः सैन्यैर्हन्त्यामानाः पदे पदे ॥३२८॥
इयामला रक्तसंसिक्तास्तेपन्नहिता भुवि । अस्त्रनास्त्रिदृषत्खण्डा धानुस्यन्दोऽज्ज्वला इव ॥३२९॥
- 330 तदीयसधिरासारैः समभूदुज्ज्वलीकृता । स्वामिभक्तिरसामान्या धन्या चैवं वसुंधरा ॥३३०॥
वसाहचकृतं भयं विरमति श्रीः पद्मरागाद्भवेज्ञानाकारमपि प्रशास्यति विषं गादस्तमादहमनः ।
एकैकं क्रियते प्रभावनियमात्कर्मैति' रक्षैः परं पुरक्षैः पुनर्यमेयमहिमोन्नदैर्न किं साध्यते ॥३३१॥
क दीर्घकाललङ्घुशोधा शान्ते भक्तिः क्व च प्रभौ । विधानुरप्यसाध्यं तद्यद्गैर्डीधितं तदा ॥३३२॥
लोकोत्तरंस्वामिभक्तिप्रभावापि पदे पदे । तादृशानि तदाभूवन्भुस्वरजानि भूभूताम् ॥३३३॥
राजः प्रियो रक्षितोभूद्रीडराक्षसविद्रवे । रामस्वाम्युपहारेण श्रीपरीहासकेन्द्रावः ॥३३४॥
- 335 अद्यापि दृश्यते भून्यं रामस्वामिपुरास्पदम् । ब्रह्माण्डं गौडवीराणां सनाथं यशसा पुनः ॥३३५॥
एवं नानाविधोदन्तैर्वासराः क्षमापतेर्ययुः । विरलाः स्वपुरे तस्य भूयांसस्तु दिगन्तरे ॥३३६॥
अनन्याक्रान्तवृथिवीसमालोकनकौतुकी । अपारं प्रविशेद्याद्य पुनरेवोत्तरापथम् ॥३३७॥
कर्तुं प्रभावजिज्ञासां प्रहितैर्नदादिभिः । नैर्कैतैः सह वृत्तान्तास्तस्य ते ते तदाभवन् ॥३३८॥
नाद्यापि या भुवो वृष्टा जाने भानुकैररपि । राजस्तस्य बभूवाशा तत्रं स्वैरविहारिणी ॥३३९॥
- 340 विरमज्ञातवृत्तान्तैर्भन्त्रिभिः प्रहितस्ततः । प्रत्यावृत्तस्तस्य पार्श्वोद्भूतस्तानिवमुक्तवान् ॥३४०॥

३१९. १) A, gloss अन्तच्छ्रारः—') A, gloss मध्ये एव.—') A, gloss क्रियाविधोपपत्तम्.—') A, gloss कर्मकर्तारि लकारः स्वभवेव ब्रह्मन्ते । अन्तच्छ्रारः प्रकृष्यास्तस्कार्यं कुर्वते । येन कार्येण अतनुक्षयं वया भवति तथा स्वभवेव ब्रह्मन्ते । वया कोटरस्थावसवस्तवः स्वयमेव गूढं अन्तरेव ब्रह्मन्ते ॥ ३१९. १) Thus corr. by A, from A, कर्मकर्तारि.—') Thus corr. by A, from A, परम् ३३३. १) इ supplied by A, ३३३. १) Thus corr. by A, from A, अयमन्योप ३३९. १) A, तान्यु.

इत्यादिशति वः स्वामी कोयं मोहो भवादृशाम् । क्षमामिमां मे प्रविष्टस्य प्रतीक्षध्वे यदागमम् ॥३४१॥
 नवं नवं प्रतिदिनं संत्यज्य विजयाजैनम् । स्वराष्ट्रं संप्रविष्टस्य किं कार्यं मम पश्यगम् ॥३४२॥
 विनिर्गतानां स्वभुवः सरितानं सलिलाकरः । न निर्व्याजंजिगीषूणां वृश्यते षडधिः क्वचित् ॥३४३॥
 तस्मादाचारसारं वो वक्ष्ये स्वविषयोचितम् । राज्यं तदनुसारेण निर्विघ्नं क्लृप्तानघाः ॥३४४॥
 भद्रस्यैः सर्वदा रक्ष्यः स्वभेदः प्रभविष्णुभिः । च्वात्वाकाणामिवैषां हि भयं न परलोकतः ॥३४५॥ 345
 अपराधं विनाप्यत्र दण्डा गह्वरवासिनः । ते हि संभृतचित्ताः स्युर्दुर्भेद्यां दुर्गसंभयाः ॥३४६॥
 षष्ठीपभोग्यान्यस्मानि क्षेत्रभूसंमिता वृषाः । ग्राम्याणां नातिरिच्यन्ते यथा कार्यं तथासकृत् ॥३४७॥
 अधिकीभूतचित्ता हि वत्सरेणैव ते भृशम् । भवेयुर्दामराः कुरा नृपाज्ञातिक्रमक्षमाः ॥३४८॥
 वस्त्रं स्त्रियः कुथा भोज्यमलंकारा इया गृहाः । आसाद्यन्ते यदा जातु प्रामीणैर्नगरोचिताः ॥३४९॥
 महाहर्गान्युपेक्ष्यन्ते संरक्ष्याणि यदा नृपैः । यदा चानन्तरज्ञत्वं तेषां भूत्येषु वृश्यते ॥३५०॥ 850
 प्रदेशादेकतो रुढा यदा वृन्तिश्च शस्त्रिणाम् । अन्योन्योद्वाहसंबन्धैः कायस्थाः संहता यदि ॥३५१॥
 कर्मस्थानानि वीक्षन्ते क्षमापाः कायस्थवद्यदा । तदा निःसंशयं ज्ञेयः प्रजाभाग्यत्रिपर्ययः ॥३५२॥ चक्रलकम् ॥
 चेष्टानुसारोपेक्षीय गृहमाशयसंविदम् । मयोक्तं हृदये कार्यमन्तरं राजवीजिनाम् ॥३५३॥
 प्रत्यासक्तिं मदकरटिणो वानगन्धेन वायुर्गर्जाङ्गूनि प्रकटितरुचिभ्रञ्जलैवाप्युदस्य ।
 चेष्टा स्पष्टं वदति मतिमस्यैपुणोद्येततश्चा जन्तोर्भन्मान्तरपरिचितानि निश्चलानि चित्तवृत्तिम् ॥३५४॥
 पुत्रः कुत्रलयादित्यो वज्रादित्यश्च मे समौ । मित्रशोला तयोर्भ्रोजोर्धर्हिमातुरयोः पुनः ॥३५५॥ 355
 ज्यायात्राज्येभिषेक्तस्यः स च स्याद्बलत्रान्यदा । तस्याज्ञातिक्रमः कार्यो भवन्निरियमात्तदा ॥३५६॥
 उन्सृजन्तीव्रितं वापि राज्यं वापि स पार्थिवः । शोचनीयो न केनापि स्मरतेदं वचो मम ॥३५७॥
 कार्यः कनीयाच नृपः प्रमादात्क्रियते यदि । नोऽहं कनीया तस्याशा रक्ष्यश्च विषमोपि सः ॥३५८॥
 पौत्रेषु मे कनीयान्यो जयाप्रीडोस्ति दारकः । पितामहममो भुया इति वाच्यः स सर्वदा ॥३५९॥
 भर्तृगृहीतवैगाड्याः साभिप्रायां प्रणम्य ताम् । आनर्तुः पश्चिमामाज्ञां ते वाग्पार्थकगत्यजः ॥३६०॥ 360
 उवाच चक्रुणो जातु संनिपत्याखिलाः प्रजाः । वाच्यैः पतित्रियोगाभितर्मा सिञ्चन्वसुंधराम् ॥३६१॥
 राज्ये कुत्रलयापीडो राजपुत्रोभिषिच्यताम् । सुगृहीताभिधो राजा गतः स सुकृती द्वियम् ॥३६२॥
 ससृजे यस्य कृतिनो देवतैः कोशवृद्धये । रससिद्धिरकस्मान्मे यस्मात्मास्तनुपागतम् ॥३६३॥
 दूरस्थोपि हि भूमत्स भाग्यशक्त्या कथाचन । कार्याणि षडयज्ञासीर्द्व्यैटान्यपि हेलया ॥३६४॥
 अमभोजानि घनाचनयत्रयतिनोप्युल्लाचयत्यंभुमान्दूरस्थोपि पयोधरोतिशिशिरस्परी करोत्यातपम् ।
 शक्तिः काप्यपरिक्षतास्ति महतां स्वैरं दक्षिष्ठान्यहो यन्माहात्म्यवशेन यान्ति घटानं कार्याणि निर्यन्त्रणाम् ॥३६५॥ 365
 सैकादशदिनान्सप्त मासान्चट्टत्रिंशतं समाः । पद्ममाह्लाष स महीं प्रजाचन्द्रोस्तमाययौ ॥३६६॥

३५१. १) The words from प्रतीक्षध्वे to संप्रविष्टस्य in the following verse have been omitted by A₁ and supplied in margin by A₂. ३५३. १) Thus corr. by later hand from A₁, निर्व्याजं. ३५४. १) Thus A₁; altered by later hand to हर्गेश which is found in R. G. ३५५. १) A₂ gloss करटी हन्ती. ३५६. १) A₂ gloss कुत्रलयापीड. —) Emended, A₁ पितृव्यः. ३५९. १) Thus corr. by A₂ from A₁, °बन्धनम्.

- तुषारवर्षैर्बहलैस्तमकाण्डनिपातिभिः । आर्याणकाभिधे देशे विपन्नं केचिद्विरे ॥३६७॥
 राजप्रष्टां प्रतिष्ठां स रक्षितुं चिरसंविताम् । संकटे क्वापि दहनं प्राविक्षदिति केचन ॥३६८॥
 केपांचित्सु मने भूभृष्वीयस्युत्तरापथे । सोमर्त्यस्रलभां भूमिं प्रविष्टः कटकान्वितः ॥३६९॥
- 370 अत्यद्भुतानि कृत्यानि भुतान्यस्य यथा किल । विपत्तिरपि भूर्भुतस्तथैवात्यद्भुता भुता ॥३७०॥
 यातोस्तं घुमणिः पयोधिसलिलं कैथित्वाविष्टोपरैः संप्राप्तो दहनं गतः किल परैर्लोकान्तरं कीर्त्यते ।
 जायन्ते महतामहो निरुपमप्रस्थानहेवाकिनां निःसामान्यमहस्वयोगपिथुना वार्तां विपन्नावपि ॥३७१॥
 ततः कुवलययापीडो भेजे कुवलयेशताम् । जातः कमलदेव्या यः श्रीमाञ्छाद्र इवाहितः ॥३७२॥
 त्वायेन चक्रे विशदां योनुरक्तां नृपभियम् । महोरगस्त्वचमिव स्वभावमलिनामपि ॥३७३॥
 भ्रात्रा नुन्यप्रभावेण कंचित्कालं हतप्रभः । स हृताशोष्मणाक्रान्तः प्रदीप इव नारुचत् ॥३७४॥
- 375 भृङ्गैरिवानुगैर्दानलोभात्पर्यायवृत्तिभिः । श्रीर्दुःस्थाभूसयोरन्तर्मेचेभकटयोरिव ॥३७५॥
 अयोभयधनादायिभृत्यचक्रिकयां समम् । राजा कुवलययापीडो बभञ्जानुजमञ्जसा ॥३७६॥
 राज्यं निष्कण्ठकं कृत्वा ततः प्राप्तलो नृपः । विरजयायोजितक्रान्तिः सोभूत्संभूतसाधनः ॥३७७॥
 एकस्तस्मिन्क्षणे मन्त्री तस्याज्ञामुदलङ्घयत् । स्मरन्त्या तस्पितृर्वाचं भजन्त्या दर्पविक्रियाम् ॥३७८॥
 प्राप्तायामथ यामिन्यां तल्पे कोपाकुलो नृपः । तमाज्ञातिक्रमं ध्यायस्य निद्रां क्षणमप्यगात् ॥३७९॥
- 380 एवं कृतागसं हन्तुं सस्पृहस्य तदाभयात् । बहवः प्रत्यभासन्त वध्यास्तस्योद्यतकुपः ॥३८०॥
 विचारशैलमथिता तस्य चित्तमहोदधेः । प्रकोपकालकूटस्य पश्चाच्छमस्रोद्यगात् ॥३८१॥
 तस्यौ सोथ गतक्रोधः प्रवृद्धः प्राणिसंक्षयः । एतावान्कस्य नु कृते कर्तव्यः प्रत्यभान्मम ॥३८२॥
 अकार्याण्यपि पर्याप्य कृत्वापि वृजिनार्जनम् । विधीयते हितं यस्य सं देहः कस्य सुस्थिरः ॥३८३॥
 कृतज्ञस्यास्य कायस्य हेतोरगलितस्मृतेः । हन्तव्याः कस्य पन्थानः प्रतिभान्त्यनपायिनः ॥३८४॥
- 385 विद्वन्ति जन्तवो हन्त पच्यमानस्य नात्मनः । अदस्थां कालसूदेन कृतां तां क्षणे क्षणे ॥३८५॥
 ह्यः पश्यद्भिरकारणस्मितसितं पाथोजकोशाकृति समभूद्भेदंकठोरमद्य रभसादुत्तमताम्रप्रभम् ।
 प्राणजीर्णवलक्षकेशाविकृतं मृदाजशोर्षोपमं वक्रं नः परिहस्यते ध्रुवमिदं भूतैश्चिरस्थायुभिः ॥३८६॥
 इत्याद्यन्तिव्यताचिन्तादक्षान्तिमृत्खादरः । राज्यं संत्यज्य स वनं प्रहृष्टप्रलवणं ययौ ॥३८७॥
 गच्छ भद्र वनायैव तपस्याधीयतां मनः । सापायाः क्षणभङ्गिन्य एवंप्राया विभूतयः ॥३८८॥
 तेन संत्यजता राज्यं लिखितेन निजासने । वैराग्यवासनोत्सेकः श्लोकेनानेन सूचितः ॥३८९॥
- 390 अभमद्रमसंवेगलम्बसिद्धिर्नराधिपः । श्रीपर्वतादावयापि भग्यानाभेति वृक्पथम् ॥३९०॥
 तथा याते प्रभोः पुत्रे मित्रशर्मां भुवान्वितः । वितस्तासिन्धुसंभेदे सभायौ जीवितं जहौ ॥३९१॥
 राज्यं समां समासापी कृत्वा स वज्रपाधिपः । निःभेयसाभिनिःश्रेणीं सुधीः सिद्धिं समासदत् ॥३९२॥

३६८. ') Thus A₁; A₂ 'यष्टः. ३७१. ') Thus corr. by A₂ from A₁ 'पणे'. ३७२. ') Thus corr. by A₂ from A₁ 'भुव-
 लभे'; A₂ adds the gloss को भूये. वलवः कुवलयः. ३७६. ') A 'चक्रि'. ३८०. ') This and the following verse have been
 omitted by A₁ and supplied in margin by A₂. ३८३. ') A₂ 'रेहं तत्कस्य स्थिरम्. ३८६. ') Thus A₂; A₁ 'दमभृष्टोप
 ३८७. ') A₂ gloss नैविचारण्य. ३९१. ') A₂ gloss मन्त्री.

वज्रादिर्यो बप्पियको ललितादिर्यं इत्यपि । ख्यातोय भूभृदभवचन्माता चक्रमर्दिका ॥३९३॥
 स क्रूरचरितो भ्रातुः प्रजाह्लादत्रिभायिनः । छुधांशोरिव दुर्वासो नूनं विलवुशोभवत् ॥३९४॥
 परिहासपुरास्विष्ट्यां नापोपकरणावलीम् । स जहार दुराचरो भूमलोभवशंभवः ॥३९५॥ 395
 रांगिणो भूमिपालस्य भूयस्योन्तःपुरस्त्रियः । भीजाश्वस्येव वडवास्तास्ताः समभवत्प्रियाः ॥३९६॥
 विक्रयेण प्रयच्छन्स म्लेच्छेभ्यः पुदुष्यान्वदून् । म्लेच्छोभितां ध्वजदतिं प्रावर्तयत मण्डले ॥३९७॥
 सप्राभान्वद्वपां भुक्त्वा सोतिसंभोगजन्मना । जगाम संक्षयं ऋमाभूत्क्षयरोणेण किल्बिषी ॥३९८॥
 तस्मान्मञ्जरिकादेव्यां जातो राजा व्रजान्तकः । ततः पुथिष्ठयापीडोभूत्समासाधतुरः समाः ॥३९९॥
 जातो मम्माभिधानार्थां बप्पियास्सत्र वासरान् । संप्रामापीडनामाथ तमुत्पाद्याभवन्नृपः ॥४००॥ 400
 भ्रातरौ तौ समासाथ राड्यं नैव ध्वराजत । हेमन्तशिशिरावाप्य चण्डांशोरिव मण्डलम् ॥४०१॥
 शान्नेय संप्रामापीडे कनीयान्वप्पियात्मजः । राजा श्रीमाञ्जयापीडुः प्राप राज्यं ततः क्रमान् ॥४०२॥
 पितामहसमो भूयादित्यमात्यवचः स्मरन् । जिगीषुः संभुतबलो दिग्जयाय स निर्ययौ ॥४०३॥
 स्वदेशादेव नयविह्वशं नीतिः समं नृपैः । बुद्धान्पप्रच्छ निर्गच्छन्कूडमीरहारगोवरान् ॥४०४॥
 पितामहस्य नः सैन्यं कियच्चिरं पृच्छतोभवत् । इति व्रुताथ यात्राञ्च युयं संख्यातसैनिकाः ॥४०५॥ 405
 कृतस्मितास्तमनुस्ते किं प्रथेनामुना प्रभो । वस्तु कथिदतिक्रान्तं नानुकर्तुं क्षमोपुना ॥४०६॥
 कर्णोरथानां तस्यासीत्सपादं लक्ष्मीशितुः । अशीतिस्तु सहस्राणि देवस्याथ जयोथमे ॥४०७॥
 तदाकर्ण्य जयापीडो बहू मेने न निर्जयम् । क्षिप्रं क्षितेः संकुचन्त्याः कालस्य बलवत्तया ॥४०८॥
 जिगीषोः ऋमाभुजस्तस्य भावमालोक्य तादृशम् । दध्युर्भावन्नतां वृद्धा ललितादिर्यभूयते ॥४०९॥
 तस्य दूरप्रयातस्य स्यालो जञ्जाभिधो बलात् । श्रेहेणाक्रम्य कूडमीरान्स्त्रयं मेजे नृपासनम् ॥४१०॥ 410
 दिने दिने राजसैन्यात्स्वदेशस्मारिणस्ततः । सैनिकाः संन्यवर्तन्त स्वाभिभक्तिपराकुत्वाः ॥४११॥
 मख्यापरियवन्स्यामेव शक्तिं परिकरं विना । निधिक्राव जयापीडो युक्तां कांचित्तु संविदम् ॥४१२॥
 अमङ्कुरास्तेभिमानास्तस्यैवाऽसन्मनस्विनः । अस्ववर्तत धैरेच वैधात्रीपरि वामताः ॥४१३॥
 स विसृज्य भुवं स्वां स्वां भूपतीननुयात्रिकान् । प्रयागमगमत्सैन्यैः परिमैथैर्मिजैः समम् ॥४१४॥
 तत्रावशिष्टानुश्लिष्य वाजिनः स मनोजवान् । द्विजेभ्यो लक्षमेकोनं प्रददौ भूरिदक्षिणम् ॥४१५॥ 415
 संपूर्णमन्यो लक्ष यः प्रद्याद्व वाजिनाम् । तन्मुद्रयेयं मन्मुद्रा त्रिनिशार्थैस्तुदीये च ॥४१६॥
 श्रीजयापीडदेवस्यैत्यक्षरिण्यलक्षिताम् । दिग्देशगामिनो मुद्रां गाङ्गस्य पयसो ददौ ॥४१७॥
 तन्मुद्राङ्गं पयः पीत्वा गाङ्गमथापि निर्मलम् । चित्ते प्रवर्धते तापो भूपानामभिमानिनाम् ॥४१८॥
 स्वदेशगमनानुक्षां सैन्यस्याप्रमुखेन सः । दत्त्वां निशायामेकाकी निर्ययौ कटकान्तरात् ॥४१९॥
 मण्डलेषु नरेन्द्राणां पयोदानामिवायंमा । गौडराजाश्रयं गुप्तं जयन्ताख्येन भूभुजा ॥४२०॥ 420
 प्रविवेश क्रमेणाय नगरं पीण्डवर्धनम् । यद्विमन्सौराज्यरम्याभिः प्रीतः पौरविभूतिभिः ॥४२१॥

३९३. ^१ A, ललितापीडः. ३९४. ^१ A, दूरं. ४००. ^१ Thus A, R G; A, वस्तरान्. ४११. ^१ Thus A₂; A, स्वा म्यवर्तन्त. ४१२. ^१ Thus corr. by A₂ from A, 'सत्सोय सः.' ^२ Thus corr. by A₂ from A, कृत्वा (?). ४१२. ^२ Thus corr. by A₂ from A, तस्मि' and प्रीति.

- लास्यं स ब्रह्मं विशात्कारिं के यनिकेतनम् । भरतानुगमालक्ष्यनृत्तगीतादिशास्त्रविन् ॥४२२॥
 तनो देवगृहद्वारशालामभ्यास्त स क्षणम् । ..... ॥४२३॥
 तेजोविशेषचक्रितैर्जैः पारिहृताग्निक्वम् । नर्तकी क्वमला नाम कान्तिमन्तं ददर्श तम् ॥४२४॥
 436 असामान्याकृतेः पुंसः सा ददर्श सखिस्मया । अंसपृष्ठेन धावन्तं करं तस्यान्तरान्तरा ॥४२५॥
 अचिन्त्यत्ततो गूढं चरक्षेव भवेद्भ्रुवम् । राजा वा राजपुत्रो वा लोकोत्तरकुलोद्भवः ॥४२६॥
 एवं महीतुमभ्यासः पृष्टस्थाः पर्णवीटिकाः । अंसपृष्ठेन येनाये लसत्पाणिः प्रतिक्षणम् ॥४२७॥
 लोलभोजपुटो मदोत्कमभूपापातास्येयपि शिपः सिंहोसत्यपि पृष्ठनः करिकुले व्यावृत्त्य विप्रेक्षिता ।
 मेघौन्मुख्यशामेप्यशान्तवदनोस्त्रीर्णेश्वरो बर्हिणश्छेष्टानां विरमेन्न हेतुविगमेप्यभ्यासदीर्घा स्थितिः ॥४२८॥
 इत्यन्तश्चिन्तयन्ती सा कृत्वा संक्रान्तसंविदम् । सखीमभिन्नदृढां विससर्ज तदन्तिकम् ॥४२९॥
 430 प्राग्बष्टुषं गते पाणौ पूगस्वण्डास्तयार्पितान् । वक्त्रेक्षिपञ्जघापीडः परिवृत्त्व ददर्श ताम् ॥४३०॥
 भ्रुसंज्ञयासि कस्य त्वं पृष्ठाया इति सुभुवः । ददस्यां वीटिकास्तस्या वृत्तान्तमुपलब्धवान् ॥४३१॥
 नया जनितदाक्षिण्यस्तैस्तेर्मधुरभाषितैः । सख्याः समावृत्ताया निन्ये सं वसति शनैः ॥४३२॥
 अघाम्यपेशलालाया तथा तं सा विलासिनी । उपाचरत्परार्थ्यथीः सौख्यभूक्षिस्मितो यथा ॥४३३॥
 ततः शशाङ्कधवले संजाते रजनीमुखे । पाणिनालस्य भूपालं शय्यावेष्टम धिवेश सा ॥४३४॥
 435 ततः कान्चनपर्यङ्कशायी भेरेयमक्तया । तयार्धितोपि शिथिलं विवधे नाधर्मायुकम् ॥४३५॥
 प्रवेशयामिष्व बृहदक्षतां सत्रपां ततः । दीर्घबाहुः समाक्षिप्य स शनैरिदमब्रवीत् ॥४३६॥
 न त्वं पद्मपलाशाक्षि न मे इदमहारिणी । किं तु कालानुरोधेयं सापरार्थं करोति माम् ॥४३७॥
 शसस्तवार्थं कल्याणि गुणैः क्रीतोस्म्यकृत्रिमैः । अचिरान्ज्ञातवृत्तान्ता भुवं वाक्षिण्येभ्यसि ॥४३८॥
 कार्यशेषमनिष्पाद्य सज्जं मानिनि केचन । अभोगे कृतसंकल्पं ह्युत्थानां त्वमवेहि माम् ॥४३९॥
 440 तामेवमुक्त्वा पर्यङ्कं सा कुर्वीयेन पाणिनां । वादयच्चिन्त निःश्वस्य श्लोकमेत पयात सः ॥४४०॥
 असमाप्तजिगीषस्य स्त्रीचिन्ता का मनस्विनः । अनाक्रम्य जगत्कृत्स्नं नो संश्यां भजते रविः ॥४४१॥
 श्लोकेनात्मगतं तेन पठितेन महीभुजा । सा कलाकुशलाज्ञासीन्महान्तं कंविदेव तम् ॥४४२॥
 गन्तुकामं च तं प्रातर्नृपं प्रणयिनी बलात् । अर्थायित्वा चिरं कालमपरस्थानमयावत ॥४४३॥
 एकदा वन्दितुं संश्यां प्रयातः सरितस्तटम् । चिरायतो गृहं नस्या ददर्श भृशविदलम् ॥४४४॥
 445 किमेतदिति पृष्ठाय तमुचे सा मुचिस्मिता । सिंहोत्र ह्यमहाज्ञात्री निपत्याहन्ति देहिनः ॥४४५॥
 नरनागाश्वसंहारः कृतस्तेन दिने दिने । स्ववधभुवं चिरायतो नञ्जयेन समाकुला ॥४४६॥
 राजानो राजपुत्रा वा नञ्जयेन विद्वञ्चिताः । गृहेभ्यो नात्र निर्वाणित प्रवृत्ते क्षणराक्षणे ॥४४७॥
 तामिति ब्रुवतीं मुग्धां निविध्य च विहस्य च । मन्त्रीड इव तां रात्रिं जयापीडोत्पवाहयन् ॥४४८॥

४२२. ^१) ब्रह्म supplied by A₂ in space left by A₁ —) A₂ gloss भरताचार्यकृतगीतशास्त्रसङ्घं शास्त्रा. ४२३. ^१) Here two padas seem to be wanting. ४२५. ^१) Thus A₁; A₂ पृष्ठेय. ४२७. ^१) A₂ नृत्तं.—) Emended; A मुहीतुं.—) A₂ पादवत्. ४२८. ^१) Thus corr. by A₂ from A₁; सिंहः. ४३१. ^१) Thus corr. by A₂ from A₁; इदमस्या. ४३२. ^१) Thus corr. by A₂ from A₁; स्त. ४४०. ^१) A₂ कथयामिष्व. ४४१. ^१) Thus A₂; A₁ जगत्कृत्स्नं. ४४३. ^१) A₂ वित्त. ४४४. ^१) A₂ स एतद्वत् —) Thus A₁; altered by later hand to 'हूलम्. ४४८. ^१) Thus corr. by later hand from A₁; ब्रुवतीं.

अपरेद्युर्दिनापावे निर्गतो नगरान्तरान् । सिंहागमनीक्षोभून्महावटतरोरपः ॥४४९॥
 भट्टश्च ततो दूरादुत्कुलत्रकुलच्छत्रिः । भट्टहासः कृतान्तस्य संचारीव मृगाधिपः ॥४५०॥ 450
 अध्वनान्वेन यान्तं तमथ मन्यरगामिनम् । राजसिंहा' नदसिंहं समाह्वयत हेलया ॥४५१॥
 सप्तभोजो यथात्तत्रकनः कर्मकूर्वः प्रदीप्रदृक् । उदस्तपूर्वकायन्तं सगर्जः समुपाव्रजत् ॥४५२॥
 तस्य न्यस्त्याननिकले ककोणि पततः क्रुधा । क्षिप्रकारी जयापीडो वक्षः क्षुरिकयांमिनत् ॥४५३॥
 शोणितं जग्धगन्धेभसिन्दूराभं विमुञ्चता । एकप्रहारमिन्नेन तेनात्यज्यत जीवितम् ॥४५४॥
 भामुक्तव्रगपट्टः स कफोणिमथ गोपयन् । प्रविश्य नर्तकीवेश्म निशि द्रव्याप पूर्ववत् ॥४५५॥ 455
 प्रभातायां विभानर्या भुक्त्वा सिंहं हतं नृपः । प्रदष्टः कौतुकाद्भुं जयन्तो निर्ययौ स्वयम् ॥४५६॥
 स दृष्ट्वा तं महाकायमेकप्रदितसंदतम् । साधर्यो निधयान्मेने प्रहार्तरममानुषम् ॥४५७॥
 तस्य दन्तान्तराक्ष्मं केयूरं पार्श्वगार्पितम् । श्रीजयापीडनामाङ्कं ददशाथं सविस्मयः ॥४५८॥
 स्वात्कुतोत्र स' भूपाल इति हुमति पार्धिवे । जयापीडागमाशङ्किं पुरनासीज्रयाकुलम् ॥४५९॥
 तः पौरान्निमृश्यैवं जयन्तः क्षितिपोन्नरीत् । प्रहर्षावसरे मूढाः कस्माद्भो भयसंभवः ॥४६०॥ 460
 श्रूयते हि जयापीडो राजा भुजबलोजितः । केनापि हेतुना धाम्यञ्जेकाप्येव दिग्गन्तरे ॥४६१॥
 राजपुत्रः कच्छट इत्युक्त्वा कल्याणदेव्यसौ । तस्मै नियमिता दानु निष्प्रेणे सता मया ॥४६२॥
 सोन्वेय्यधेस्त्वयं प्राप्तस्तद्ग्लाहरणेच्छया । रत्नद्वीपं प्रतिटासोर्निधानासादनं गृहान् ॥४६३॥
 भस्मिन्नेव पुरे तेन भाव्यं भुवनशासिना । द्यूादेनं समान्वेष्य योस्मै दशाममीप्सितम् ॥४६४॥
 नात्रि सप्रत्ययाः पौरा भूपतेः सत्यवादिनः । अन्विव्य कमलावासवार्तिनं तं न्यवेश्यन् ॥४६५॥ 465
 सामास्यान्तःपुरोभ्येव प्रयत्नेन प्रसाद्य तम् । ततः स्ववेश्म नृपतिर्निनाय त्रिहितोत्सवः ॥४६६॥
 कल्याणदेव्यास्तेनाथ कल्याणामिनिवेशिना । राजलक्ष्म्या व्यपास्ताया इव सोजिप्रहस्करम् ॥४६७॥
 व्यधाहिनापि सामर्थी तत्र शक्तिं प्रकाशयन् । पञ्च गौडाधिपाञ्जिस्त्वा श्वभुरं तदधीश्वरम् ॥४६८॥
 गनशेवं' प्रभुत्यक्तं सैन्यं संवाहयन्स्थितः । मित्रदार्मात्मजो देवदार्मात्स्यस्तमाययौ ॥४६९॥
 निजवेशं प्रति ततः स प्रतस्ये तदार्धितः । अमे जयभियं कुर्वन्पथात्तेय सुलोचने' ॥४७०॥ 470
 सिंहासनं जितादाजौ' कन्यकुञ्जमहीभुजः । स राज्यककुंरं राजा जहारोदारवीरुषः ॥४७१॥
 तस्मिन्प्रविष्टे स्वभुवं स्फूर्जदूर्जितविक्रमे । सैन्यैः समं समित्सज्जैर्जैज्जो योक्तुं विनिर्ययौ ॥४७२॥
 शुक्ललेत्राभिधे धामे तेन साधं दुरादणः । जयापीडस्य संगमः द्रवहनि दिनायभूत् ॥४७३॥
 अनुवक्तप्रजो राजा जञ्जराज्यासक्षिण्णुभिः । युधि सोन्वीयमानोभूद्भ्राम्याटविकमण्डलैः ॥४७४॥
 श्रीदेवो मामचण्डालः प्राप्नो मास्यैः समं युधि । कोत्र जञ्ज इति भ्राम्यन्व्योधान्पप्रवृष्ट सर्वतः ॥४७५॥ 475
 तृणार्तं स्वर्णभुङ्गरासिपबन्तं वारि तस्य ते । रणमध्ये हयावृष्टं तं दूरात्समदर्शयन् ॥४७६॥

४५९. 1) Thus corr by A₂ from A₁, सिंह. ४६२. 2) Thus corr by A₂ from A₁, कर्म. ४६३. 1) A₂, gloss स्वप्न, ४६३. 1) A₂, gloss दूरात्सोभम्. ४६९. 1) A₂, gloss सविधासा. ४६९. 2) A₂, gloss प्रकृत कलासम्बन्धं स्मारयति गतलोचनिति. ४७०. 1) A₂, gloss कमलावसवार्तीनी कल्याणवेशी च. ४७१. 1) Thus A₂, A₁, 'दासी' ४७४. 1) Thus A₂, A₁, सोन्वीयमानो

- ध्रमयक्षेपणीयं स क्षिप्त्वाद्मानं तरानने । सोयं हनो मया जञ्ज इत्यमोषक्रियोनदन् ॥४७७॥
 साहायकाय राशोर्ध्वं वामिस्त्युक्त्वाधितान्नः । मगुर्ध्वसन्त्वा जञ्जस्य प्रतिज्ञायावयौ बधम् ॥४७८॥
 अदमस्तर्पणंभीमास्त्रं मुमुर्षुं पतितं हयात् । विषेष्टमन्नं मेदिन्यां जञ्जं त्यक्त्वा यमुर्निजाः ॥४७९॥
- 480 स समर्थाहितापातचिन्तासततदुःस्थितः । शोहाधिनेनं राज्येन त्रिभिर्धिवर्ष्ययुज्यत ॥४८०॥
 न्यासापहराहणिजां वेदयानां कामिवच्चानात् । शोहाधोपननां राज्ञामस्थिरा एव संपदः ॥४८१॥
 हने जञ्जे जयापीडः प्रत्यावृत्य निजां भियम् । जमाह रोणा भूभारं कृत्वेन च सतां मनः ॥४८२॥
 प्रपेदे यत्र कल्याणं स विरोधिवधाचूपः । देशे कल्याणपुररुक्त्वा कल्याणदेव्यभूत् ॥४८३॥
 राज्ञा मल्हाणपुररुक्त्वाके विपुलैकेशवम् । कमला सां स्वनाम्नापि कमलाख्यं पुं व्यधात् ॥४८४॥
- 485 महाप्रतीहारपीडाधिकारं प्रतिपद्य सः । कल्याणदेवीराक्षिण्यदकरोदपिकोत्तमिम् ॥४८५॥
 उत्पत्तिभूमौ देशेस्मिन्दूरदूरतिरोहितां । कश्यपेन वितस्तेव तेन विद्यावतारिता ॥४८६॥
 यचोमूर्खोयमित्येव कस्मैविह्वदते स्फुटम् । सर्वज्ञानान्ददत्त्वाके सर्वांस्त्रिधाभिवोगिनः ॥४८७॥
 देशान्तरादागमय्यं व्याचक्षणांस्समापतिः । प्रावर्तयत विच्छिन्नं महाभाट्यं स्वमण्डले ॥४८८॥
 क्षीराभिषाच्यंस्वविद्योपाध्यायात्संभृतभुतः । बुधैः सह वयौ वृद्धिं स जयापीडपण्डितः ॥४८९॥
- 490 भूपतेरात्मना स्पर्शी चक्षमे न स कस्यचित् । आत्मनस्तु बुधैः स्पर्शीं भुङ्क्षीर्दममन्यत ॥४९०॥
 नाथस्पण्डितशब्देभूद्राजशब्दादि प्रथा । तैस्तेदोषैर्न तु म्नानि कालान्तरवदाययौ ॥४९१॥
 नृपती विह्वदायते राजसांमुख्यकाङ्क्षिभिः । गृहा बभूवुर्विदुषां व्याघ्राः सेवानैर्भूधैः ॥४९२॥
 समप्रहीत्तथा राजा सोमिन्ध्व निखिलान्बुभान् । विह्वुर्भिक्षमभवद्यथान्यनृपमण्डले ॥४९३॥
 अभ्यक्षो भक्तशालायां भुङ्क्तदन्तस्य मन्त्रिणः । विह्वलया धक्त्रियाख्यस्तेन स्वीकृत्य वधितः ॥४९४॥
- 495 विह्वान्दीनारलक्षणे प्रत्यहं कृतचेतनः । भद्रोभूदुर्दृष्टस्तस्य भूमिभर्तुः सभापतिः ॥४९५॥
 स दामोदरगुमाख्यं कुड्नीतमकारिणम् । कश्चिं कश्चिं बलिरिय भुयै धीसत्विषं व्यधात् ॥४९६॥
 मनोरथः शङ्कदन्तश्चटकः संधिमांस्तथा । बभूवुः कवयस्तस्य वामनाथाश्च मन्त्रिणः ॥४९७॥
 स द्वाभे पश्चिमाशायां लक्षयबुदयं हवेः । देशे धर्मोत्तराचार्यं प्रविष्टं साध्वमन्यत ॥४९८॥
 सचेताः संस्तवव्यक्तविचकृत्वा बभूव सः । भावानां भुङ्ग्मानानामास्वादान्तरविजृम्पः ॥४९९॥
- 500 अपद्यत्रिर्मेहास्वादान्मास्वादानुविधेकिभिः । किं ज्ञेयमशनादन्त्यत्कमापैरन्धैरिदोक्षभिः ॥५००॥

४७८ ') A₂ indicated by asterisks and the marginal note मण्डले: साहायकाय, a different reading, in which this verse followed after verse 474.—') Thus A₂; A₁ शिवाद्यन.— ४७९. ') Thus A₂; A₁ संरोष'. ४८०. ') Thus A₂; A₁ शोहाधिनेन. ४८१. ') Thus corr. by A₂ from A₁ शोहाधना. ४८२. ') A₂ gloss मरुतो इति नाशय.—') Doubtful: thus A₂; A₁ विरलके; A₂ मरुतकेद्यवम्.—') Thus corr. by A₂ from A₁ रसा.—') A₂ gloss कलमदुः. ४८९. ') Thus corr. by A₂ from A₁ वेडाधि. Cf. महाप्रतीहारपीडा iv. 142.—') Thus A₂; A₁ र्द्वेषी and ज्ञानम्. ४८९. ') Thus G R Edd.: A शिरो. ४९०. ') यज्ञाना supplied by A₂ in space left by A₁. ४९८. ') A₂ gloss प्रापय.—') Thus A₂; A₁ श्चसाधन. ४९९. ') A₂ gloss क्षीरस्वामिन्. ४९२. ') Thus corr. by A₂ from राजय. ४९४. ') Thus corr. by later hand from A₂ धाकनम्. ४९९. ') A₂ gloss महोद्वद आलङ्कारिक. ४९६. ') A₂ कारयम्.—') A₂ gloss मुक्त्वा. ४९८. ') Thus A₂; A₁ ह्यस्य.—') Thus according to marginal note of A₂ देश धर्मोत्तराचार्यमित्यन्वयार्थं; A₁ देशे धर्मोत्तराचार्य. ५००. ') Thus corr. by A₂ from A₁ रन्धैरि.

आरुहस्य चित्तं कृतानुमरणोद्योगवियालिङ्गनं^१ पुण्ड्रेक्षुद्भवपानमुल्बणमहामोहप्रलुप्तमृतेः ।
 वीतासोरवत्समालयवलयमोदथ याद्ग्भवेद्गावानां द्रुभगः स्वभावमहिमा निधेतसस्माद्दशः ॥५०१॥
 मन्त्रविक्रममयोस्तस्य ह्योर्दोर्षणयोरिव । एकैव विम्बिता मूर्तिः सहस्रगुणतां ययौ ॥५०२॥
 आंकुर्वन्विद्युगुणामाहां लङ्केन्द्रास्यम्ब राक्षसान् । तेनानयेति जगदे वृणो जातु पुरः स्थितः ॥५०३॥
 सांघिविग्रहिकंः सोय गच्छन्तोत्थाद्युतोम्बुधौ । प्राप पारं तिमिपासं तिमिमुस्ताद्य निर्गतः ॥५०४॥
 प्रियमल्यो रम्भभक्त्या नृपाज्ञालेखदायिनम् । स्वदेशमनयइसै रक्षोभिस्तं विभीषणः ॥५०५॥ 505
 द्रुतं त्रिसैः पूरयित्वा सरोगराधं च रांससैः । चक्रे जयपुरं कोहं त्रिविष्टपसमं नृपः ॥५०६॥
 बुद्धं च महानकारं विहारं च विषाय सः । नगरान्तर्जयादेवीं पुण्यकर्मां स निर्मेमे ॥५०७॥
 तस्युरे चतुरात्मा च श्रेष्ठशायी च केशवः । विष्णुलोकस्थितिं त्यक्त्वा ध्रुवं बध्नाति संनिधिम् ॥५०८॥
 अन्यस्कर्मान्तरं किञ्चिस्कारयित्वा स राक्षसान् । प्यधात्काहभिरेशम्भ इति शंसन्ति केचन ॥५०९॥
 स हि स्वप्ने जलान्तरं कुप द्वारवतीमिति । उक्तः कंसारिणा चक्रे त्रिभिर्माणं तथाविधम् ॥५१०॥ 510
 श्रीद्वारवत्यधिष्ठानं बाह्यं कोहं तथा षसौ । अभ्यन्तरं जयपुरं वृतेषाम्प्यखिलो जनः ॥५११॥
 मन्त्री पञ्चमहाशब्दभाजनं जगतीभुजः । तस्मिञ्जयपुरे कोहे जयदत्तो व्यधामन्तम् ॥५१२॥
 राजक्षत्रः प्रमोदस्य जामाता मथुरापतेः । आचाभिधो व्यरचयच्छुचिराचेन्द्रं हरम् ॥५१३॥
 पुनः संभूतसामग्र्यो विजयाय विनिर्ययौ । बलैर्जलधितेलाक्रीन्द्रापचक्रलघुद्विपैः ॥५१४॥
 संप्रविष्टापि पूर्वाग्निभंविच्छिन्ना हिमाचले । भगीरथस्य गङ्गे च रेजे तस्यानुगा चमूः ॥५१५॥ 515
 सार्धं प्रवण्डैषण्डालैरटन्तः कटकद्रुहिः । तस्यासन्त्यामिका रात्रौ मुम्मुनिप्रमुखा नृपाः ॥५१६॥
 नामान्यद्विनयादित्य इति प्रख्यापयन्मृपः । पूर्वाशां विनयादित्यपुरेणालंकृतां व्यधात् ॥५१७॥
 अत्युत्सेकेन महतां साहसाभ्यवसायिनाम् । श्रीरारोहति संदेहं महतामपि भूभुताम् ॥५१८॥
 भीमसेनाभिधानस्य स दुर्गं पूर्वदिक्पतेः । निःशब्दो प्रतिभिः सार्धं द्रवितिलङ्गी विवेश यत् ॥५१९॥
 तं रन्धान्त्रेविणं तत्र परिश्राय चिरस्थितः । भ्राता जञ्जस्य सिद्धाक्षयो गत्वा रात्रे न्यवेदयत् ॥५२०॥ 520
 भूपतिं भीमसेनोथ राजाकस्माद्भवम्भ तम् । नहुपाजगरो भीममिव भीमपराक्रमम् ॥५२१॥
 तस्मिन्कीरे तथा बडे धुवं पुरुषकारिणाम् । गौरवहेविणा जाने द्वैनेनोन्नमितं शिरः ॥५२२॥
 जयापीडस्त्वसंभूदो व्यसन्येतिशरणे । तांस्तान्संविन्तयन्नासीदुपायानुरयोन्मुखः ॥५२३॥
 अशान्तरे नरपतेः पौराणामतिदुस्तरा । लूतांमयकृता व्यापदुदपद्यत मण्डले ॥५२४॥

५०१. ^१) A₂ note in margin : आरुहस्येराशिरस्याने षण्डस्थोम्भबालपङ्क बभुषीपीनस्तनाजिङ्गनात्पि पाठो रम्भः. ५०३. ^१) The original reading of A₁, अकुर्वन्वि, has been corrected into आंकुर्वन्वि^२ by a later hand, probably A₂; A₂ explains the latter reading by the gloss विद्युगुणामपि आह्लातांकुर्वन् आं अङ्गीकारे. A₂ gives the interlinear note अकुर्वन्विद्युगुणामिवम्बाहसौ and explains this reading in margin : द्रुतः किं कुर्वन् आह्लां राजसम्बन्धिनीं विद्युतां निष्कलां अकुर्वन् न विरचयन् मानयन्नासा-
 विरचयन्ः—) Thus corr. by A₂ from A₁ लङ्केन्द्रापञ्च. ५०४. ^१) Thus corr. by later hand from A₁ 'महकः
 ५००. ^१) बुद्ध supplied by A₂ in space left by A₁; found also in G R; C पु. ५१२. ^१) Thus A R G; C रात्रे—) A
 gloss अश्वत्थोत्तरे इति भाषया. ५१३. ^१) Thus corr. by A₂ from A₁ मथुरा. ५१५. ^१) Thus corr. by A₂ from A₁ 'त्रि.
 ५१८. ^१) Thus A₂; A₁ सहसा.—) Thus corr. by A₂ from A₁ सहसाभ्यवसायिनाम्; A₂ gloss साहसेन शिरादिप्रापयेत्केन कर्म-
 णा अश्वत्थोत्तरे यथा. ५१९. ^१) Thus A₂; A₁ 'भूवतेः. ५२१. ^१) Thus corr. by A₂ from A₁ 'पतिर्माणं. ५२४. ^१) A₂ gloss
 उच्छ्रुतो रम्भः—) पिटकाकृतवित्ततः सन्नाति च स्वधि रोगविषेपः शूताख्यः लीप इति प्रसिद्धः.

- 625 आमयः सर्पशंसचारी' तत्र व्यापादकथ सः । देशदोषादतो जन्मुर्लूताव्यातो विवर्ज्यते ॥९२९॥
 तदाकर्ण्य जयापीडो जातोपायमयुक्तधीः । स्वभृत्येनोपयुक्तानि ब्रह्मण्यानीतवाज्रहः ॥९२९॥
 तैः पिबोत्रैकैर्मैकैर्ज्वलत्पिसोवहज्ज्वरम् । बन्धवृक्षपयथाङ्गे क्षिप्वा सपिटकोभवत् ॥९२७॥
 तं लूताव्याममाकर्ण्य त्रिषोः रक्षिणां मुखात् । विपस्यते भुवमिति ध्यात्वा देशाद्बहिर्व्यधात् ॥९२८॥
 एवं स्वमतिमाहास्यास्तंतीर्णो विपर्णधात् । व्यापशयोमापहीशुर्मि यशश्च परिपन्थिनः ॥९२९॥
 यः सर्वकालमनुधैः परिहस्यमानो मूलाङ्कुराद्यपि न जातु पुरस्करोति ।
- 630 व्यापत्तु शाखवितपी स फलं प्रसूय पुंसः किलैकपद् एव तुनात्यलक्ष्मीम् ॥९३०॥
 तमैच्छदभिसंधानुं विद्याविक्रमसंयुतः । मायाव्यर्मुडिर्नाम राजा नेपालपालकः ॥९३१॥
 अकृतप्रगतिस्तस्यं प्रतिष्टस्य स्वमण्डलम् । अप्राप्तं दूरमध्वानं ससैन्योपसत्तार सः ॥९३२॥
 जिगीषोस्तंस्य तु तथा तत्तत्पार्थिवनिर्जयः । पृथक्प्रयत्ननिर्वर्त्यो नामुत्तवतुसारिणः ॥९३३॥
 ममं कापि क्वचिद्बुद्धयं प्रतिदेशं स वैरिणम् । रथेनः कपोतं कक्ष्यान्तरिवाग्निर्न्यञ्जगाम सः ॥९३४॥
- 635 ततो निःशेषितापाये तस्मिन्कुर्वन्श्च दिग्जयम् । आसन्नाग्नेस्तदे सिन्धोः' समुपाश्रितशयद्वलम् ॥९३५॥
 प्रतस्थे विषसैर्द्विवैरथ पूर्वार्णवोन्मुखः । कर्षन्ध्वेलाजिलस्पर्शोत्सुष्टध्वजपटाधमूः ॥९३६॥
 ततस्तस्मिन्सरित्पारे दक्षिणस्मिन्क्षमापतेः । तस्याधरमुडिः' सैन्यं स्ववृष्णभ्रातृं प्रकाशयन् ॥९३७॥
 भूरिभेरीरवोद्गारि प्रबलं वीक्ष्य तद्वलम् । प्रजञ्जाल जयापीडः पीतसर्पितिवानलः ॥९३८॥
 स जानुद्वं निर्विषं प्रहयन्ध्वे सरिज्जलम् । अपूर्वत्वाद्भूमिज्ञः कुड्कस्तनुं' व्यगाहत ॥९३९॥
- 640 मध्यं प्राप्ते नृपे पूर्णा वेलाया वर्षमानया । भ्रकालेभूद्गाधाग्नाः सार्णवाभ्यर्गगा सरित् ॥९४०॥
 नरनागाश्वबहुलं तथा सैन्यं महीपतेः । प्रवृद्धया प्राप्यमानं क्षणास्तंक्षयमाययौ ॥९४१॥
 नृपतिर्वीचिसंमर्दंशिताभरणांभुकः । बाह्वभ्यां लहरीभिश्चन्द्रस्त्रलैर्दूरमनीयत ॥९४२॥
 एकस्य करुणाकन्दैः सैन्यस्यान्यस्य गर्जितैः । सरित्तरङ्गबोधेन बभूवुस्तुमुला दिशः ॥९४३॥
 क्षिप्रकारी सवृतिभिः संनदैः सरितोन्तरान् । स चाकृष्य जयापीडं बबन्ध त्रिहितोत्सवः ॥९४४॥
 दैवस्याम्बुमुचध नास्ति नियमः कोप्यानुकूल्यं प्रति व्यञ्जन्यः पियमुक्ताटं घटयते जन्तोः क्षणादपियम् ।
- 64 क्षिप्रं दीर्घनिदावबासरविपत्संपादनिर्वापणं प्रादुष्टकृत्य वनस्पतेः प्रकुसते विद्युद्विसर्गं च यः ॥९४५॥
 स कालगण्डिकातीराभ्रयास्त्युच्चाद्मवेदमनि । निचिक्षेप जयापीडमात्राणां' रक्षिणां करे ॥९४६॥
 तथा काडमीरिको राजा निमग्नो व्यसने पुनः । स किंकर्तव्यतामूढः भुवा गूढमदद्यत् ॥९४७॥
 कलावत्तु शशाङ्कोपि तेजस्त्रिवर्ष्यमापि तम् । न ददर्श यथा भीमान्स् ररक्ष तथा नृपः ॥९४८॥
 अपहयन्निर्गतः किञ्चिदालोकन्यस्तलोचनः । आसन्नं तटिणीमासीदुपायोश्च स चिन्तयन् ॥९४९॥

९३२. १) Thus corr. by A₁ from सन्सैः. ९३२. १) A₂ gloss भारुधिः.—) A₂ gloss जयापीडस्य.—) Thus A₁; A₂ अवा-
 स्तु; G R have both readings. ९३३. १) A₂ gloss जयापीडस्य. ९३४. १) A₂ gloss इनेनः कपोतं भक्षयतीति प्रसिद्धिः—
 १) Emended; A G R 'न्धेव'. ९३५. १) A₂ gloss सरितः. ९३७. १) Thus corr. by A₂ from A₁, तस्यापुरमुडोः. ९३९. १) Thus
 corr. by A₂ from A₁, 'स्तन'. ९४२. १) Thus corr. by A₂ from A₁, 'नम'. ९४५. १) A₂ gloss इतिः जलोत्तरपायं आशा इति
 प्रसिद्धा. ९४६. १) Thus corr. by A₂ from A₁, 'पीडं सप्तानां. ९४९. १) Thus corr. by later hand from A₁, 'निर्गत'.—) A₂
 gloss आनीक्यननेनेस्त्रालोकः शशाङ्गनं । तस्मिन् न्यस्तै लोचने वेन सः.

भवस्यावेदकास्तत्रं मयिताः पृथिवीभुजा । धार्द्रान्तःकरणैः श्लोकाः स्मर्यन्नेषामि स्मरिभिः ॥५९०॥ 560
 तथा तस्मिन्स्थिते मानी. देवशर्मैव मन्त्रिषु । चिन्तयन्स्वामिसंमानमनिशं पर्यतप्यत ॥५९१॥
 भर्तुः स्वदेहस्यागेनं स हितं कर्तुमुद्यतः । दूतैररमुडैश्चक्रे प्रियवाग्भिः प्रलीभनम् ॥५९२॥
 जयापीडभिया साकं राज्यं करमीरमण्डले । दास्यामि गुण्यमिस्थस्य दूतैः स भावितोभवत् ॥५९३॥
 श्रमिषु प्रतिदूतेषु पूर्णायामथ संविदि । गृहीतकटकौ मन्त्री नेपाल्लविषयं ययौ ॥५९४॥
 स कालगण्डिकासिन्धोरवीषि कटकं तटे । स्थापयित्वा परं पारं ययौ मितपरिच्छदः ॥५९५॥ 565
 सामनैरप्रमायातैस्तां सर्भां संप्रवेशितम् । सकृत्क्षारमुडिः प्रहं न्यवेशयत् विष्टरे ॥५९६॥
 अध्वभान्त इति क्षिप्रं प्रतिमुक्तः क्षमाभुजा । तद्विष्टरोपचारस्तस्मिनायावस्ये दिनम् ॥५९७॥
 स चारमुडिभुम्भ पीतकोशौ परस्परम् । भासतां निर्जनेभ्येषुः कर्तव्यकृतनिश्चयौ ॥५९८॥
 नृपमूचेय सचिवो जयापीडाभिर्जितं धनम् । अस्ति सैन्ये तदापानां तस्य वा विदितं च तत् ॥५९९॥
 दानेन भविता मोक्षस्तवेत्युक्त्वा विमोहयन् । तस्मात्तं प्रष्टुमिच्छामि क्व वद्व्य न्यस्तमित्यहम् ॥६००॥ 560
 अत एव मया सैन्यं संहृतं न प्रवेशितम् । यदेतन्मध्यगाः शक्या न बन्धुं ज्यासपारिणः ॥६०१॥
 तस्मादेकैकमाहूय तेषु बडेषु सैनिकाः । कोपमज्ञातहृदया न यास्यन्ति विवक्षत्रः ॥६०२॥
 एवं विमोहितान्तस्मात्प्राप्तोनुशां स लम्भवान् । बद्धस्य पययौ पार्श्वे जयापीडमहीभुजः ॥६०३॥
 तदालोकनजं शोकं गोपयन्धैर्येसागरः । गृहं तस्मिर्जनं कृत्वा क्षिप्रं पप्रच्छ तं नृपम् ॥६०४॥
 अपि स्वया निजं तेजो भिसिभूतं न हारितम् । तस्मिन्निह सवि सिध्वन्ति साहसालेख्यकल्पनाः ॥६०५॥ 565
 स तं वमपि निःशस्त्रो मन्त्रिज्ञेवं व्यवस्थितः । अद्भुतं कर्म किं कुर्वी प्रियमाणेन तेजसा ॥६०६॥
 मन्त्री तमूचे तेजश्चेद्राजन्न निसृतं तव । जानीहि तस्क्षणेनैव लङ्कितं विपद्वर्णयम् ॥६०७॥
 अपि बातायनादस्मात्पतित्वा निद्रगाम्भसि । पारं गन्तुं समर्थासि सैन्यं ह्यत्र निजं तव ॥६०८॥
 राजा जगाद तं नास्मात्पतित्वोत्थीयतेम्भसः । विना वृत्तिं दृतिश्चात्र दूरपाताहृदिरीयते ॥६०९॥
 तस्मान्नायमुपायोत्र न च नाम विमानितः । बहु मन्ये तनुत्यागमनिर्मध्यापकारिणम् ॥६१०॥ 570
 ततो निश्चिद्य सोमात्यस्तमवासीन्महीपते । बहिः केनाप्युपायेन वहेस्त्वं नालिकाहृयम् ॥६११॥
 प्रिविष्टयैकाकिनैवाय ब्रष्टव्यः संभृतो मया । सरिदुत्तरणोपायः सोनुष्ठेयोप्यशङ्कितम् ॥६१२॥
 भ्रुस्वेति निर्गतो गत्वा पायुक्षालनवेष्टम सः । सविलम्बं बहिर्वेलों तकुस्तामत्यवाहयन् ॥६१३॥
 पकाकी संप्रविष्टोय तं ददर्श द्युतं क्षिती । विपन्नं गलमुद्गृह्य दृढया चेलवीरया ॥६१४॥

५९०. ') A₂ gloss बन्धनवेष्टमनि. ५९१. ') Thus corr. by later hand from A₁, 'स्थितो. ५९२. ') स supplied by A₂.—') Emended; A₁ 'रामुडैश्चक्रे. changed by later hand to 'मुडैश्चक्रे.—') Thus corr. by later hand from A₁, 'प्रिय-
 विकोभनम्. ५९३. ') Thus corr. by A₂ from A₁, 'डे. ५९४. ') Thus A₁, A₂ प्रतिक्षिपः. ५९५. ') A₂ gloss पीतकोषो
 कृतश्रीशिकाशिवयः; to श्रीशिका' A₂ adds the note क्षारपः. ५९६. ') Thus corr. by A₂ from A₁, यदि तन्मः; A₂ gloss
 प्रमन्मध्यगाः संहृतसैन्यकल्पनाः इत्यर्थः.—') Thus corr. by A₂ from A₁, बन्धुः. ५९७. ') Thus A₂; A₁ प्राज्ञोप्यास्तां; R G
 follow A₁. ५९८. ') Thus corr. by A₂ from A₁, इर्षयः. ५९९. ') Thus corr. by A₂ from A₁, इति.—') Thus corr.
 by later hand from A₁, बहस्त्वः; A₂ gloss बहः गम्येत्स्वर्थः.—') A₂ gloss पटिकाहृयमित्यर्थः. ६०३. ') Thus corr. by A₂
 from A₁, पाहः.—') A₂ gloss पटिकाहृयकर्म.

- 575 संद्यो व्यापादिततनुः श्वासापूरितविग्रहः । अभयोर्हं तव कृतिर्मामारुह्य तरापगम् ॥९७६॥
 आरोहुर्गुह्यबन्धाय स्वोर्वोदष्णीषपट्टिकां । बद्धा मया तं प्रविश्य स्तिप्रमेव पताम्भसि ॥९७६॥
 नखनिर्मिन्नगात्रास्त्रलिखितामिति संविदम् । दृष्ट्वा चावाचबल्कण्डनिबद्धाभुकपङ्कवे ॥९७७॥ तिलकम् ॥
 विस्मयजेहयोः पथात्पूर्वं स सरितस्तनः । प्रवाहे पतितो राजा परं पारं समासदत् ॥९७८॥
 प्राप्तसैन्यः प्रविश्याथ क्षणेनैव निनाय सः । तमशेषं समुपातं नेपालविषयं क्षयम् ॥९७९॥
- 580 रक्षिणोपि न यावत्समानन्बन्धनाच्युतम् । तावदेव कथाशेषं विषयं तं चकार सः ॥९८०॥
 नृत्यत्कबन्धः स्वर्गेलीमुक्तन्नर्तृयुधोषवान् । भूपतेर्बन्धनान्मोक्षे बभूव समरोत्सवः ॥९८१॥
 दाबल्लोलम्बणभुषो गिरयो निदाषे यत्रैव दूरमितरे परिवर्जनीयाः ।
 तत्रैव संभवति सान्द्रहिमद्रवार्द्रभिन्नं तुपारशिखरी नितरां निषेव्यः ॥९८२॥
 जज्ज्वारीनां क्षणे यत्र जन्म स्वाभिदुहामभूत् । तत्रैव मन्त्रिणभित्तं कृतिनो देवदार्मणः ॥९८३॥
 नाभूदि सद्दृशः दनुः स पितुर्मित्रदार्मणः । तमोमयो भास्वरस्यं भानोरिव शनैश्चरः ॥९८४॥
- 585 रक्षारक्षोपमे तस्मिन्सचिवेस्तमुपागते । प्राप्तामपि भियं मेने नृपतिर्हारितामिव ॥९८५॥
 तस्य दिग्विजयस्यान्ते मानम्लानिर्धिनिर्ययौ । मानसाष्टपिषीभर्तुनांमार्योपक्रिया पुनः ॥९८६॥
 चित्रं जितवतस्तस्य स्त्रीराज्ये मण्डलं महत् । इन्द्रियपामविजयं बहमन्यन्त भुभुजः ॥९८७॥
 कर्णश्रीपटमाब्ध स्त्रीराज्यान्निजिताद्दुतम् । धर्माधिक्ररणाख्यं च कर्मस्थानं विनिर्ममे ॥९८८॥
 द्वितीयं चलगम्नाख्यं कर्मस्थानमपि व्यभात् । उपयुक्तं प्रयाणेषु गच्छे दूरस्थिते निजे ॥९८९॥
- 590 किमन्यषद्भुजावासनिवासिन्या जयभियः । चत्वारोम्बुधयोभूवन्विलासमजिर्दषणाः ॥९९०॥
 पुनः प्रविश्य कश्मीरान्स भूपैः परिवारितः । विराय बुभुजे राजा विजयोपाजितान् भियम् ॥९९१॥
 तं कदाचिषुषं स्वप्ने सर्वोशाविजयोजितम् । पुमान्दिध्याकृतिः कोपि व्याजहार कृताञ्जलिः ॥९९२॥
 द्रुलं स्वद्विषये राजन्वसन्नस्मि सबाधधवः । नागेन्द्रोर्हं महापद्मनामा त्वां शरणं भितः ॥९९३॥
 द्वाविडो मान्दिकः कश्चिन्मामिनो नेतुमुद्यतः । जलाकाङ्क्षिणि विलेन विक्रेतुं मरुमण्डले ॥९९४॥
- 595 तस्माच्छेत्पासि मां तत्त्वं स्वर्णधातुसुखं गिरिम् । स्वदेशे दशैथियासि स्फीतोपकृतिकारिणः ॥९९५॥
 राजा स्वप्ने निशम्येति दिक्षु संघिरितैधरैः । कुतोपि प्राप्तमानीय तं प्रचक्ष चिकीर्षितम् ॥९९६॥
 दत्ताभयः स नागोक्तं यथावत्सर्वमुक्तवान् । सविस्मयेन भूभर्त्रा स्वयं भूयोव्यृच्छञ्जन ॥९९७॥
 भूरियोजनविस्तीर्णोत्सरसोभ्यन्तरात्त्रया । नागः प्रभावोत्कृष्टः स निष्कटुं शक्यते कथम् ॥९९८॥
 स तं व्यजिज्ञपद्गाम्भश्चिन्त्या मन्त्रशक्तयः । ताभेद्विदुक्षसे क्षिप्रमेत्याधर्थं त्रितोःक्यवाम् ॥९९९॥
- 600 अद्यानुगम्यमानः स राज्ञा प्राप्तः सरोन्तिकम् । अभिमन्वयोऽज्ञितैर्बाणैर्वद्वाशोशोषयज्जलम् ॥६००॥

५७६. १) A₂ gloss सद्यो व्यापादिततनुर्दित्यादि पताम्भसीरवन्ता विश्वा राहः कृते नखनिर्मिन्नस्वसारीरस्केन लिखिता येन कृतश्चैन
 मन्त्रिनेष्व स्वकीयकण्डनिबद्धे वस्त्रखण्डे.—२) A₂ gloss अत एव कृतिवाहित्यर्थः.—३) A₁ originally कृतेमो; to this reading refers
 the gloss of A₂. कृते सक्ताराच्ययंघोहमित्यर्थः. On altering the reading to कृतिमो, A₁ has struck out the first gloss
 and added a fresh one: अहमभयोर्हो कृतिरसि.—४) A₂ gloss मां कृतिरूपं. ५७६. १) Thus corr. by later hand from A₁, 'कद-
 बन्धावः.—२) A₂ gloss उष्णीषपट्टिका वेदनाञ्जलव्यपट्टिकेत्यर्थः. ५८१. १) Thus corr. by later hand from A₁, क्षणं.
 ५८५. १) Thus A R G; C नाभूदिसद्दृशः.—२) Thus A₁, A, भास्वरस्य. ५९६. १) Thus A₁, A, 'प्रविषेत'.

राजापहयत्तः पङ्के लुञ्जन् मानुषाननम् । वितस्तिद्वेष्यमुरगं भूरिह्रस्वोरगान्वितम् ॥६०१॥
 मन्त्रसंकोचिनं राजन्मुह्यन्मिति जुवन् । मा महीरिति भूपेन सोभिर्भार्यं न्यविध्वत ॥६०२॥
 नृणं राजाज्ञया तेन' मन्त्रवीर्यैश्च संदते । सरोभूत्यागवस्व तत्पुनर्व्याप्तदिवन्तरम् ॥६०३॥
 द्रविडं द्रविणं दत्त्वा विसृज्याचिन्तयन्मृपः । दद्याच्छायाप्यसौ नागः कथं स्वर्णकारं गिरिम् ॥६०४॥
 ध्यायन्तमेव तं स्वप्ने ततः शोबाच पन्नगः । केनोपकारेण गिरिः स्वर्णसूतव ददर्शते ॥६०५॥ 605
 स्वदेशीयं विदेशीयमिति बुद्धेः प्रवर्तकः । भन्वयत्यतिरेकाभ्यां स्थित्यभ्यास' शरीरिणाम् ॥६०६॥
 शरणं त्वामहमगमवमानभव्यास्पुनः । शरण्येन सता तप्तु भवतैव प्रदाशितम् ॥६०७॥
 उदन्वानिव योक्षोभ्यो ज्ञायते संभितैः प्रभुः । का ह्रीस्तोन्या सोन्यैर्यसोषाममेभिभूयते ॥६०८॥
 याभिरन्याभिभूताभिरिक्षितस्वातुमक्षमः । तासां केनाभिमानेन स्त्रीणां ब्रह्मय्यहं मुलम् ॥६०९॥
 यकारणसधर्माणो वयानुद्धस्य भवाम ते । विद्वन्मयानाः क्रीडाये ते वयं प्राकृता इव ॥६१०॥ 610
 अथ वा श्रीमदान्नामपेक्षापूर्वकारिणाम् । यत्किञ्चनविधायित्वं प्राधियानां किमद्भुतम् ॥६११॥
 मन्थन्ते क्षमाभुजः क्रीडामुद्धतानां विमानाम् । यावज्जीवं तु सन्धासं मरणं तां विदन्ति ते ॥६१२॥
 उपेक्ष्यपक्षे भूपानां मानः स्वार्थस्य सिद्धये । स तु प्राणानुपेक्ष्यापि प्राक्षपसे मनस्विनाम् ॥६१३॥
 महतो येवमन्थन्ते घटन्ते च विमानितैः । मनःस्वरूपाभिज्ञत्वं तेषां केनानुमीयते ॥६१४॥
 भवन्त इव तत्रापि न वयं व्यर्थदर्शनाः । तान्प्रधातुरसस्यन्दी ददर्शते तन्निरिस्तव ॥६१५॥ 615
 इत्युक्त्वा संविदं तस्मै स्वप्न एव स तां ददौ । यथा प्रबुद्धः प्रवृषे प्राप तान्प्रकारं गिरिम् ॥६१६॥
 स तस्मात्प्रमराज्यत्थात्ताम्रमाकृष्य निर्ममे । शानं हीनारंकोटीनामेकोनं स्वाभिधाङ्कितम् ॥६१७॥
 पूर्णं कोटिशतं कुर्याद्यः स मां निर्जयेदिति । दर्पमङ्गाय भूपानां समयं स्थापयन्मृपः ॥६१८॥
 समस्या इव स क्षमाभूत्सावशेषैर्विचित्रैः । विक्षेप तुल्यानिर्माणकुण्डत्वायेति भूभृताम् ॥६१९॥ 620
 अथाकस्मान्महीपालः प्रजाभाग्यविपर्ययैः । त्यक्त्वा पैतामहं मार्गं ययौ विष्येण सोध्वना ॥६२०॥
 किं दिग्जयादिभिः क्रेशैः स्वदेशादज्यतां धनम् । इत्यर्थ्यमानः कायस्यैः स्वमण्डलमदण्डयत् ॥६२१॥
 शिवदासादिभिर्लुण्ठैर्धनस्थानाधिकारिभिः । प्रविषार्धितविसेष्टः सोभूलोभवशांशवः ॥६२२॥
 काश्मीरिकाणामुत्पन्नं निजान्नाव्यवधायकम् । कायस्ववक्त्रप्रसिद्धं ततः प्रभृति भूभृताम् ॥६२३॥
 मन्वस्तस्य महीभन्यैर्भूत्सक्तंमृपप्रहे । वास्तव्यवन्धचिन्तायां स एव श्रेयंमाययौ ॥६२४॥
 यत्सनां प्रशमाधाथि पापस्योपादेशे तत् । जयापीडस्य पाण्डित्यं प्रजापीडनशौण्डताम् ॥६२५॥ 625
 स सौदास हवानेकलोकप्राणापहारकृत् । अस्तुत्यकृत्यसौहित्यं स्वमेपि न समाययौ ॥६२६॥
 कुर्मः किल्बिषमेतदेव हृदये क्लृप्तेति कौतूहलात्स्वैरिण्यः क्षितिपाथ भिक्वपलतां क्रौयै च कुर्युः सकृत् ।
 पापाक्रान्तिधियो भवन्त्यथ तथां नान्व्यान्मृशन्त्योपि ता दूयन्ते न च ते यथा स्वपितरौ प्रन्तोपि शान्तत्रयाः ॥६२७॥

६०२. ') Emended, A सोभयभाव. ६०३. ') Thus corr. by A₂ from A₁, जाते. ६०८. ') Thus corr. by A₂ from A₁, 'भृते. ६१०. ') A₁, वेऽकारण'. ६१२. ') Thus corr. by later hand from A₁, विमानिनाम्. ६१३. ') A₂, gloss स्वाक्व. ६१७. ') Thus A₁; A₂, शोबाच'. ६२२. ') Thus corr. by A₂ from A₁, कारादिभिः. ६२३. ') Thus corr. by A₂ from A₁, कायवीरका'. ६२७. ') Thus A₂; A₁, वया

- लोभाभ्यासात्तथा क्रौर्यं स ययौ बत्सरश्चयम् । सह कार्षकभागेन यथाहार्षींश्चरत्कलम् ॥६२८॥
 लुभस्वध्वस्तपीर्भूमस्वल्पवित्तलघप्रदान् । सर्वस्वहारिणो भेने कायस्थान्हितकारिणः ॥६२९॥
 सामुद्रास्त्रिमयो नृपाश्च सदृशा एके इतारंभसः स्वस्मादेव कणान्धनस्य जहते जानन्ति ये शम्भुताम् ।
 630 सर्वस्मात्सुकुटुलुण्डिताहितरतो ले शाशकिलान्येपि ये दुष्कायस्थकुलस्य इन्त कलयन्त्यन्ताहितापायिताम् ॥६३०॥
 सर्वकालं ब्राह्मणानामहो धैर्यमकुण्ठितम् । निक्षिप्तस्य बभूवुर्वै तस्यापि परिपन्थिनः ॥ ६३१ ॥
 देशान्तरं प्रयातेभ्यो ये शेषास्ते व्यरसिपुः । विक्रोशन्तो न मरणाद्धरणान्नापि पार्थिवः ॥६३२॥
 विप्राणां शतमेकोनमेकार्हेनं विपद्यते । निवेशमेतदित्युचे क्रौर्याक्रान्तोश्च पार्थिवः ॥६३३॥
 विपर्यस्तचरित्रस्य तस्य क्रूरस्य भूपतेः । एषं स्तुतिविपर्यासः काठ्येष्वपि बुधैः कृतः ॥६३४॥
 635 नितान्तं कृतकृत्यस्य गुणवृद्धिधिधायिनः । श्रीजयापीडदेवस्य पाणिनेश्च किमन्तरम् ॥६३५॥
 भाष्यव्याख्याक्षणे श्लोकैर्वैचक्षण्यदत्तैः कृतः । सोयं तस्य विपर्यासोऽनुधैरेवं प्रवर्तितः ॥६३६॥
 कृतविशेषसर्गस्य भूतनिष्ठाविधिधायिनः । श्रीजयापीडदेवस्य पाणिनेश्च किमन्तरम् ॥६३७॥
 मूलमूल्यापहर्ता च चन्द्रभागातटे स्थितः । विप्राणां शतमेकोनमभूणोत्तज्जले मृतम् ॥६३८॥
 नतोमहारहरणादेव प्रविरतोभवत् । वास्तव्यानां इतां भूमिं न तु निःशेषतो जहौ ॥६३९॥
 640 अथ विश्रमिसमये नूलमूल्यौकसो द्विजाः । युक्तुशुजीतु तस्यामे प्रतीहारकराहताः ॥६४०॥
 मनुमान्धातुरामाया बभूवुः प्रवरा नृपाः । अन्वभावि तदपेपि ब्राह्मणैर्न विमानना ॥६४१॥
 सेन्द्रं स्वर्गं सशैलां क्ष्मां सनागेन्द्रं रसातलम् । निर्दग्धुं हि क्षणेनैव विप्राः शक्ताः प्रकोपिताः ॥६४२॥
 तदाकर्ण्योस्त सामन्तस्यक्तपृष्ठः क्षमापतिः । उल्लासितैकभूलेखो र्दर्पाह्वनमब्रवीत् ॥६४३॥
 भिक्षाकणभुजां कोयं शतानां वो मवचरः । येनर्षय इव ब्रूय प्रभावख्यापकं वचः ॥६४४॥
 645 भीमभूभङ्गभीतेषु तेषु तूण्णां स्थितेष्वथ । इहिलाख्यस्तमाह स्म ब्रह्मतेजोनिधिर्ह्रिजः ॥६४५॥
 राजन्युगानुरूप्येण भावाभावानुवर्तिनः । शासितुस्तेनुसारेण न कस्मादृषयो वयम् ॥६४६॥
 आह स्म विश्रामित्रो वा वसिष्ठो वा तपोनिधिः । स्वमगस्त्योश्च वा किं स्या इति दर्शेण तं नृपः ॥६४७॥
 उवलसिच ततः स्फूर्जन्तेजोदुष्येक्ष्यविषहः । स फणीवोत्फणस्ताम्यन्कोपाद्युपतिमब्रवीत् ॥६४८॥
 मंधान्यत्र हरिश्चन्द्रस्त्रिशुशुनुरुधोपि वा । विश्रामित्रमुखेभ्योहं तत्रैको भवितुं क्षमः ॥६४९॥
 650 विहस्त्योवाच त राजा विश्रामित्रादिकोपतः । हरिश्चन्द्रादयो नष्टास्त्वयि क्रुद्धे तु किं भवेत् ॥६५०॥
 पाणिना ताडयसुर्वी ततः क्रुद्धोभ्यधाक्षिजः । मयि क्रुद्धे क्षणादेव ब्रह्मदण्डः पतेन्न किम् ॥६५१॥
 तच्छ्रुत्वा विहस्त्यराजा कोपाद्ब्राह्मणमब्रवीत् । पतन् ब्रह्मदण्डोसौ किमथापि विलम्बते ॥६५२॥
 नन्वयं पतितो जाल्मेत्यथ विप्रेण भाषिते । राज्ञः कनकदण्डोत्तैः वितानस्खलितोपतत् ॥६५३॥

६३०. १) Thus A₁; A₂ इतान्.—) Thus A₁; A₂ 'सान्नि' ६३१. १) Thus A₁; A₂ 'कारे वेहि' ६३६. १) Thus A₁; A₂ श्लोकैर्वै.—) Thus corr. by A₂ from A₁ विपर्यासि.—) Thus corr. by A₂ from A₁ विवर्तितः ६३७. १) A₂ gloss निष्ठायाश्च इह नापायाश्च ६३८. १) Thus corr. by A₂ from A₁ मूलमूल्य ६४०. १) Thus A₂; A₁ मूलमूल्य ६४१. A₂ gloss मूलमूल्यको नामः ६४४. १) Thus corr. by A₂ from A₁ 'व्यापकं ६४५. १) Thus corr. by A₂ from A₁ तूण्णां.—) Thus corr. by A₂ from A₁ इहिला' ६४५. १) A₂ विप्रा मृतानुवर्तिनः इत्यन्वयात् ६४६. १) Thus A₁; A₂ दुष्येक्ष ६४९. १) A₂ gloss मन्त्रान्तेति विश्रामित्रापादरेचिन्मो अतः स्वपरात् वसिष्ठपापविश्रुतेः अगस्त्यपापात् नन्वयं अतः इति सदृशान्मो वचः.

कृतव्रणः स तेनाङ्गे विमर्शकृत्त्रिविधः । कीर्यमाणक्रिमिकुलः कृकषेभारितैरभूत् ॥६५४॥
 अनुभाव्य ढवयां भाविनिरयङ्केशवार्णिकाम् । गणरात्रेण तं प्राणाः काङ्क्षितापगमा जहृः ॥६५५॥ 655
 ब्रह्मदण्डकृतं दण्डं भुक्त्वा दण्डधराधिपः । अकाण्डदण्डलष्टाय ययौ दण्डधरान्तिकम् ॥६५६॥
 तस्यावियतचित्तस्य त्रिंशतं परिव्रत्सरान् । एवं प्रतापिनः सैकान्भूमोगो भूपतेरभूत् ॥६५७॥
 तथा भूभुम्बस्या ब्रविणकलुषाम्बःकृततृषः स्थितिं स्वामुञ्जन्तो विवधति कुमारानुसरणम् ।
 क्रियन्ते कार्तिन्तानुगविकृतकैवर्तेनिवहैर्यथा खेतेकस्मात्स्थिरनिरयनालप्रणयिनः ॥६५८॥
 कृतपापं तमुद्दिश्य विपन्नममृतप्रभा । मृतोद्धाराय तन्माता व्यधत्सामृतकेशाञ्जम् ॥६५९॥
 ललितापीडनामाभूत्ततो बह्वमतीर्णतः । देव्यां दुर्गाभिधायां यो जयापीडादजायत ॥६६०॥ 660
 बभूव रागिणो राज्ये राज्यकार्याण्यपश्यतः । यस्य वाराङ्गनाभोज्यं राज्यं दुर्नयद्विवितम् ॥६६१॥
 दुष्कृतेनाश्रितं त्रितं पित्रा निरयभागिना । यंधारणादिषु न्यस्यन्नरूपं व्ययं व्यधात् ॥६६२॥
 बन्धकीबन्धुभावेन प्राप्रराजगृहाभ्रयाः । तं पौंथलीयविद्यानामन्तरङ्गं व्यधुर्विटाः ॥६६३॥
 केशान्स्त्रीवशानच्छिन्नान्शस्त्रसत्तलखलाञ्छितम् । वपुषो मण्डनां मेने किरीटकटकोज्जितः ॥६६४॥
 यो यो वेद्याःकथाभिज्ञो यो यो नर्मविक्षणः । स स तल्पियतां लेभे न भूरो न च पण्डितः ॥६६५॥ 665
 भूतपः स्त्रीभिरलाभिरुपरागः स पार्थिवः । जडं मेने जयापीडं स्त्रीराज्याभिर्गितं जितात् ॥६६६॥
 दिङ्मूर्जयज्यसनिनः पूर्वभूपाञ्जहास सः । गणिकाभोगवृत्तितः स्वसामयिकमध्यगः ॥६६७॥
 संकोचकारिणो वृद्धास्रमौल्येरेज्य वारयन् । तस्माद्विदमनो लेभे संप्रीतात्पारितोषकम् ॥६६८॥
 अह्वेष्टे ह्व स्पष्टपरिहासाविक्षणः । सोलज्जयन्मन्त्रिवृद्धानास्थाने गणिकासत्रः ॥६६९॥
 बन्धकीपादमुद्राङ्कः चाव प्रावरणादि सः । गौरवार्हान्दुराचारः सच्चिवान्पर्यधापयत् ॥६७०॥ 670
 मानी मनोरथो मन्वी परं परिजहारं तम् । अशक्नुवन्मयितुं मध्यपातपराङ्मुखः ॥६७१॥
 कुकृत्यं योगराहित्यं त्रैपुथ्यं द्रोहवृत्तिता । . . . . . दुर्धृतस्य प्रभोरन्यत्परिहारान्न मेवजम् ॥६७२॥
 सुवर्णपार्श्वं विप्रभ्यो दधत्कलपुर्णं तथा । भूभुत्स लीषनोरसं च द्वादशाश्वानभूभिः ॥६७३॥
 कल्याणदेव्यां संजातो जयापीडमहीभुजः । संग्रामापीडनामाथ बभूव भुवनेधरः ॥६७४॥
 प्रुथिद्यापीड इत्यन्यन्नाम विभत्स भूपतिः । समाप्तिं सप्तभिर्बर्षैः साप्ताज्यस्य समासदत् ॥६७५॥ 675
 श्रीचिष्यटजयापीडो बृहस्पत्यपराभिधः । ललितापीडजो राजा शिशुवेद्यस्तनोवभत् ॥६७६॥
 रागपहगृहीतस्य ललितापीडभूपतेः । वेदशायां कल्पपाल्यां यो जयदेव्यामजायत ॥६७७॥
 उपाख्यस्याखुवप्राप्तकल्पपालस्यं तां ह्यताम् । रूपतुम्भोवदुदात्वंमनीषेस्ति हि भूपतिः ॥६७८॥
 पयोत्पलककल्याणमम्मधर्मैः स मातुलैः । बालकैः पाल्यमानोभूत्पृथिवीभोगभागिभिः ॥६७९॥

६५४. १) Thus corr. by A₁ from A₂ विमर्श. ६५६. १) Thus corr. by A₂ from A₁ जितं. ६६२. १) A₁ seems to have read बह्वा; corrected by A₂. ६६५. १) Thus corr. by A₂ from A₁ कथाविज्ञो. ६७१. १) Thus corr. by A₂ from A₁ तन्. ६७२. १) Thus corr. by A₂ from A₁ योगवाहित्यं.— १) Hero seems to be a lacuna in the text. ६७३. १) A₂ gloss सुवपाह.— १) A₂ gloss परिहासपुरस्सीये. ६७६. १) A₂ gloss कल्पं दुरां पालयतीति कल्पपालः कल्पपाल इति भाषया.— १) Thus corr. by A₁; two aksharas of A₂, corresponding to दृष्टा, are illegible on account of an ink blot. A₂ gloss अवरुद्धा उरुद्धा इति भाषया. ६७९. १) Thus A₁; A₂ धन्यैः.

- 680 तस्य पञ्च महाशब्दाश्रयायानुत्पलकोपहीत् । अन्ये जगृहिरेन्मानि कर्मस्थानानि मातुलाः ॥६८०॥
 आयत्तीकृतसाम्राज्यैर्भ्रान्तिभिर्वन्दिताश्रया । भूभुञ्जन्या विदधे जयादेव्या जयेश्वरः ॥६८१॥
 राज्ञां कृपणविसैर्यस्वविद्वैरूप्येन धनम् । अश्विराभीयते शान्तिमपूर्वैः कैश्विदेव तत् ॥६८२॥
 जयापीडस्य यद्विकित्स्नुनां हि व्ययीकृतम् । स्नुस्यालैरशेषं तस्यैः क्रमेण हतं वध ॥६८३॥
 भगिनीभगसौभाग्यसंभवेर्विधमैः कृताः । तेभङ्गुराणां भोगानां भोक्तारो भाग्यभागिनः । ६८४॥
- 685 निरङ्कुशां चेटमानाः शानकैस्त्वक्तशैशबात् । ते स्वकीयाचृपाचाशमकुलीनाः शशङ्किरे ॥६८५॥
 अधामिचारक्रियया मिथः संमन्थ्य पापिभिः । राज्येच्छया तैः स्वकीयः स्वामी च स नृपो हतः ॥६८६॥
 भुक्तसितौ ह्यदशाश्वान्स्तिमन्व्यापादिते तथा । नैच्छक्नेकस्य ते राज्यं पटस्परमहङ्कनाः ॥६८७॥
 तेषामाक्रान्तेदशानां नाममात्रमहीपतीन् । तांस्तान्कर्तुममामान्यान्विरोधोन्योन्यमुद्यौ ॥६८८॥
 अथ मेधावर्लदिव्यां जातो वपिय्यभूपतेः । ज्येष्ठोप्यबाक्रिकतया योभूत्राज्यविवाजितः ॥६८९॥
- 690 सोयं त्रिभुवनापीडो जयादेव्यामजीजनत् । राजानमजितापीडं तं बलादुत्पलो व्यधात् ॥६९०॥ युग्मम् ॥
 शोडादिगणनास्थाननिवन्द्येत्याचृपाय ते । पञ्चमाङ्गणनास्थानादशनाच्छादने वदुः ॥६९१॥
 एकसंभाषणाल्खेदं यास्त्वन्येषु दिने दिने । पञ्च तुल्यमुखावैच्छुःस्थो राजा तदाभितः ॥६९२॥
 ते राजन्यजितापीडे राज्योत्पच्यपहारिणः । पुरदेवगृहादीनां प्रतिष्ठाकर्म चक्रिरे ॥६९३॥
 सापत्यास्ते बुभुजिरे राज्यं स्वाभिविवाजितम् । निर्जने महिषं शान्तं मिथः सेष्यां वृका इव ॥६९४॥
- 695 उत्पलेनीत्पलस्वामी तथोत्पलपुरं कृतम् । पद्मस्य पद्मस्वाम्यास्ते कृतिः पद्मपुरं तथा ॥६९५॥
 बधूर्ध्वधत्त पद्मस्य गुणादेवी गुणोज्ज्वला । मठमेकमधिष्ठाने द्वितीयं विजयेश्वरे ॥६९६॥
 धर्मो धर्मोद्यमी हेतुर्धर्मस्वामिविनिर्मितः । कल्याणवर्मा सत्कर्मा कल्याणस्वामिकेशवे ॥६९७॥
 दीनाराणां सहस्राणि पञ्चोपकरणं कृती । एकैकस्याः छधीर्धेनोः कृत्वा मग्मा महाधनः ॥६९८॥
 पञ्चाशीतिसहस्राणि गवां दत्त्वा प्रकल्पयन् । कुम्भप्रतिष्ठासंभारं यो मग्मस्वामिनं व्यधात् ॥६९९॥
- 700 तस्यैकस्यैव सामग्र्यां कः संख्यां कर्तुमर्हति । भ्रातृणां किं पुनस्तेषां सर्वेषां भुरित्तपदाम् ॥७००॥
 द्रोहाजितास्तु वा लक्ष्मीः छकृतोवाजिनाथ वा । सर्वेषां स्पृहणीयैव तेषां वातनया तथा ॥७०१॥
 कृता देवगृहास्त्रैर्ये तत्पार्थेन्यसुरास्पदैः । दिङ्गतङ्कसमीपस्यकालभीष्यमाभितम् ॥७०२॥
 एकोनवने वर्षे स्वकीये शान्तिमागते । निविद्रभोगास्तेभुवन्वङ्किंशाश्वदात्ययावधि ॥७०३॥
 अथ मग्मोत्पलक्रयोदभूहारणो रणः । दृढप्रवाहा यत्रासीद्वितस्ता छभट्टैर्यैः ॥७०४॥
- 705 कविर्बुधमनःसिन्धुदाशङ्कः शङ्कुकाभिधः । यमुहिद्याकरोत्काश्र्यं भुवनाभ्युदयाभिधम् ॥७०५॥

६८०. ') A₂ gloss कर्मस्थानानि कारखान इति प्रसिद्धाभिः. ६८१. ') A₂ glosses लजितापीडेन and पचीत्पलकाश्विभिः. ६८८. ') Thus corr. by A₂ from A₁ 'वेहानां.—') A₁ wrote 'मसामान्याहि'; A₂ altered this to 'मसमन्व्या'; A₁ has struck out the reading of A₂ and has written above 'मसामान्याहि'.—') Thus corr. by A₂ from A₁ 'मावयो. ६९०. ') युग्मम् added by A₂. ६९१. ') Thus corr. by a later hand from A; देहा'; B Edd. शेडा'; G देडा'. Cf. viii. 578 (C).—') A₂ gives the marginal note सत्यल्लेन नमेन्व्यापकं मिथान वषपासादि एषां चतुर्णां सम्बन्धी एकीकृतप्रवेशः स पञ्चमगणनास्थान-मिते लोकात्प्राव. ६९२. ') Thus A₁; A₂ 'मुलास्त्रै' ६९९. ') To this verse seems to refer the gloss of A₂: मल्लुनां. ७०५. ') A₂ gloss श्रीशङ्कुकाभिधः प्रसिद्ध आलङ्कारिक यत्स नतं रसगिरुपये काव्यप्रकाशे चतुर्णांशते श्रीमन्महाकाव्येन निकषितम्.

मम्मच्छतुर्थशोबर्मा संग्रामाये व्यपाहरत् । स यत्र तेजः भूराणां नक्षत्राणामिवायर्मा ॥७०६॥
 अथोत्पाटद्याजितापीडं संग्रामापीडसंभवः । अंनङ्गापीडनामाभूक्तो मम्मद्विभिर्नृपः ॥७०७॥
 मम्मंस्साहासविष्णुत्वान्तंभृतामर्षवैकृतः । तस्य राज्यं शिषन्नासीत्सुखवर्मोत्पलत्मजः ॥७०८॥
 वर्षत्रयेणोत्पलक्रे ततः प्रमयमागते । सं चकारोत्पलापीडमाजितापीडजं नृपम् ॥७०९॥
 तेषामाश्वयुजीराजंसदृशानां महीभुजाम् । भूत्वापि भृत्याः कृतिर्नो विभूतिं केपि लेभिरे ॥७१०॥ 710
 सांधिविपदिकस्तस्य रज्जो नाम विभूतिभाक् । तस्मिन्कालेपि यश्चक्रे रत्नस्वामिसुरास्पदम् ॥७११॥
 भेजुर्दावाभिसारादीन्देशानुत्सम्य भूपताम् । विमलाश्वाममभुजो नराद्या व्यवहारिणः ॥७१२॥
 राज्ञां कार्कोटिवंदयानां क्षीणप्रायमभूत्कुलम् । वंशस्तूपलकुल्यानां भुवि वैपुल्यमाययौ ॥७१३॥
 सामर्थ्योपनतप्रायपार्थिवत्वो व्यपद्यत । विद्वेषात्सुखवर्मोथ शुक्लाख्येन स्वबन्धुना ॥७१४॥
 ततः भूराभिधो मन्त्री सुखवर्मोत्सजेकरोत् । राज्ययोग्योयमिरयास्थां समुणेवन्तिवर्मणि ॥७१५॥ 715
 एकत्रिंशे स त्रर्थेय प्रजाविश्ववशान्तये । विनिवार्योत्पलापीडं तमेव नृपतिं व्यधात् ॥७१६॥
 यत्कृते विफलदेशा आसन्निर्नृपितामहाः । पौत्रेण हेलया प्राप्ता सा सिद्धिः पुण्यकर्मणा ॥७१७॥
 कुम्भाः पयोनिधिपयोहरणप्रभृत्सा नित्यं वहन्ति किल ये विफलभ्रमत्वम् ।
 चित्रं क्षणादिह तत्रेकसमुद्भवेन संदर्शिता निखिलवारिधिपानलीला ॥७१८॥
 अभूत तदनुं मूर्ध्नि राजलक्ष्मीषटितकटाक्षकृतादिवद्बन्धे ।
 कनकषटमुखास्रवाभिषेकं स्रटिति पतन्तमवन्तिवर्मदेवः ॥७१९॥
 संग्रामाबुपददृष्टुमिन्दुतपनाबुक्तं स्ववंशोद्भवैर्भूपालैर्नवराज्यतन्त्रमिव स भ्रात्रहृये धारयन् ।
 राजा मण्डनकुण्डलहृयमिपास्त्वच्छातपत्रच्छलास्रमीविष्टरपुण्डरीकपटिनच्छायोदयो दिद्युते ॥७२०॥ 720
 इति श्रीकादम्बरिकयहामात्यच्छणकप्रष्टुसूनोः कन्हणस्य कृतौ राजतरङ्गिण्यां चतुर्थस्तरङ्गः ॥
 समाशान्तवृत्ते षष्टियुते मासेषु षट्सु च । निर्देशाहेषु कार्कोटिवंशे सप्तदशमवन् ॥

७०९. ') A₁ gloss सप्तवर्मा. ७१०. ') Thus corr. by A₁ from 'बुद्धे मासत?; A₂ gloss आश्वयुजे मासि चत्वार्यं ये निगच्छन्ति ते हेवारद्या इति प्रसिद्धास्तसदृशानां.—') Thus A₂; A₁ कडिना. ७१६. ') A₂ gloss अवन्तिवर्मोत्सम. ७१९. ') Thus corr. by A₂ from A₁ तदुह. ७२०. ') Thus A₁; A₂ 'सपतो बुक्तं. Colophon. ') A₂ inserts before this the following note: रा२७ सं ७१६ आदितः राजानः ७० सं १७८९

॥ पञ्चमस्तरङ्गः ॥

- काप्येतेषु रुचिः कचेषु फणिनां पुंस्कोकिलस्येव ते गोभिः कण्ठतटस्य ह्यप्यति पुरो हृष्यदय चक्षुःश्रुतेः ।
संधानेभिनत्रे मियो भगवतोऽजिह्वाप्रथक्स्पन्दिनी^१ भिन्नार्थी सदृशशरामपि बदन्त्येवं गिरं पातु वः ॥१॥
अत्रन्तिवर्मा साम्राज्यं प्राप्य पाटितकण्ठकः । चकार चरितैश्चित्रं सतां कण्ठकितं वपुः ॥२॥
आसतां शितिपामाद्यौ तौ ह्यत्रपि परस्परम् । आज्ञादाने परिवृद्धौ भृत्यान्नाज्ञापयिद्वे ॥३॥
कृतज्ञः क्षान्तिमान्क्षमाभूमन्त्वी भक्तः स्मयोद्भिन्नः । अभङ्गुरोयं संयोगः स्रक्तैर्जातु रचयते ॥४॥
- 5 विवेक्ता प्रापराज्यः स क्षमाभृद्दीक्ष्य नृपश्रियम् । अविलुप्तस्मृतिर्प्रीमानन्तरेवमविन्त्यत् ॥५॥
गोभुजां वल्लभा लक्ष्मीर्मातङ्गैस्सङ्गलालिता । सेयं स्पृहां समुत्पाद्य वृषयत्युज्जतात्मनः ॥६॥
स नास्ति कश्चित्प्रथमं यः प्रदर्शयानुकूलताम् । संताप्यते न चरमं नीचधीस्येव नानया ॥७॥
चपलाभिः प्रवृद्धये स्वर्वेद्याभिः सशाम्बुधौ । तदेकचारिणीवृत्तमनया शिक्षितं कुतः ॥८॥
निःक्षेहा नान्वगास्काश्चिच्छुचिरं संस्तुताप्यसौ । परलोकाध्वगान्भूमानपथियानवाप्तवान् ॥९॥
- 10 हेमभोजनंभाण्डादि भाण्डागारे यदतिनम् । कस्मादस्य न नाषास्ते लोकान्तरगता नृपाः ॥१०॥
अन्योच्छिष्टेषु पात्रेषु भुञ्जतेषु महीभुजः । कस्मात्तज्जामवहश्चौचविन्तां न वा वपुः ॥११॥
स्पृष्टेषु राजतस्थालकपालेष्वलोकितैः । प्रेनभूपालनामाङ्कैः शङ्का कस्य न जायते ॥१२॥
कृष्टाः प्रविष्टे ये कालपाशे कण्ठान्मुमूर्षवाम् । अशस्ता अपवित्राश्च ते हाराः कस्य हारिणः ॥१३॥
संबुध्य बाष्पैर्दुःखोष्णैस्त्यक्तापूर्वैर्मुमूर्षुभिः । स्पृशन्नेतानलंकाराच्च कः संकोचमाप्नुयात् ॥१४॥
या वारिराशिंसलितान्तरसन्निधानसंसेवयापि सततं मलिनैव लक्ष्मीः ।
- 15 पात्रेषु रोरंशिखिभागिषु सा विमुक्ता धैमल्यमेति हरिणीव हुताशशौचं ॥१५॥

१. ^१) A, gloss: काप्येतेषु इति । एतेषु प्रवृत्तयश्चक्षुषु फणिनां सर्पाणां कचेषु बन्धनेषु ते कापि रुचि कश्चिदम्बिलापीस्ति । अदाज्जट-
कश्चाद्विबन्धनार्थमखन्तं सपानमिलनसंगीतं देवाव चनम् । बन्धनस्थानानां कण्ठप्रकोष्ठकक्ष्यादीनां बह्वह्लाद्गुणानामपि बहुचनम् । एतेषु
कचेषु केषुपु फणिनां सम्बन्धिनी अधान्नीहकारिणी कापि रुचिर्निर्वचनीया क्खान्तिस्तस्मात्तत्त्वं केशानामञ्जगराणासिच दर्शननामीव
मांशो जायते इति महारिबन्धनम् । पुंस्कोकिलस्येव तत्र कण्ठतटस्य गोभिर्यचने चक्षुःश्रुतेः सर्वस्य हृक नेत्रं ह्यप्यति मोदते । कोकिलरुचिर्निब
तत्र कण्ठध्वनिं श्रुत्वा सर्वस्य दृग्दृश्यं सर्पाणां चक्षुरत्र अद्यवस्थानीयमित्यतो हृक इत्यसौत्सुक्यम् । गीतप्रियो हि सर्पः । संबुक्तम् । साधुर्नैति
पशुर्नैति केचि गीतरस फणी । साहित्याद्यतसारस्य वाङ्मुरो वेति वा न वेति ॥ इति महारिबन्धनम् ॥ देवीवचनम् तु । तत्र कण्ठतटस्य को-
किलस्येव करे पुरोमे नेत्रं ह्यप्यति । गीतम् किरणे । कोकिलमुल्यचर्नकण्ठतटस्यैत्यदर्शनेन सर्वस्य दृग्दृश्यं दृग्दृश्येण कालस्य । कोकिलरुचि श्रुत्वा
सर्पाणां नेत्राविकासो जायते गीतसमये तु संकोच इति लौकिका ॥.—^२) Thus A₁; A₂ स्पृशिनी ३. ^३) Thus corr. by A₁ from
A₂ गाने. ४. ^४) Thus corr. by later hand from A₂ कूटवाम् १०. ^५) न supplied by A₁. १९. ^५) A₂ gloss रोरं शरिणः.—
^६) A₁ शौचे altered by later hand to शौचा, A₂ glosses: अभिशोचानां श्रुतानां अभिना लोमशुद्धि अभिशोचवत्समवन्. and
हुताशोचमिना शौच शुद्धिर्वन्वा सा हुताशोचा । हरिणी वगी इव यथा सा भूमौ प्रथिव्येहा सती शुद्धलोया भवति तद्वम्.

इति निर्धाय नृपतिर्नीत्वा स्वर्गादिं चूर्णताम् । विजैरञ्जलिभिः प्रादाद्दिग्मन्थः करम्भकम् ॥१६॥

साधु भूयेति वक्तव्ये इर्षाच्चिरीरथं द्विजः । साधवन्तिप्रिति वदकेकः प्रापाञ्जलीन्बहून् ॥१७॥

लक्ष्मीं कृत्वाथिसाकृत्क्वां कृतिनावन्तिवर्मणा । विभूतिश्चामरच्छत्रमात्रशेषा व्यपिद्यत ॥१८॥

अनन्तसंपत्संपन्नभूरिगोत्रत्रिविधे । राजश्रीर्दुर्जरा तस्य नवत्वे भूभुजोभवत् ॥१९॥

त्रिभुतान्समरे भ्रातृभ्रातृव्यांश्च त्रिजित्य सः । चकार भूरिभिर्बारे राज्यं विगतकण्ठकम् ॥२०॥

राज्यं निष्पाद्य निर्धिन्नमथ वासस्तल्पेशलः । विभज्य बन्धुभृत्येषु बुभुजे पार्थिवः श्रियम् ॥२१॥

भ्राता द्वैमातुरस्तेन भूरवर्माभिधः स्रुधीः । ज्ञातिभियेण वितते यौवराज्येभ्यश्चिद्यत ॥२२॥

खाधुयांहस्तिकर्णोख्यात्रप्रहारी प्रदायं यः । भूरवर्मस्वामिनं च गोकुलं च विनिर्ममे ॥२३॥

संपूर्णः पूर्णमहिमामर्त्यमाहात्म्यमन्दिरम् । पञ्चहस्ताप्रदक्षके मठं स्रुकृतकर्मठः ॥२४॥

भ्राता व्यधत् नृपतेरपरः समराभिधः । केशवं चतुरात्मानं समरस्वामिनं तथा ॥२५॥

द्वौ भूरावरजौ धीरविज्जपाख्यौ निजाख्यया । व्यधत्तां त्रिबुधावाप्तौ श्रावण्यौ गणनापती ॥२६॥

भूत्वा वानुलताच्छन्नप्रभावातुभनौ भुवि । गतौ सविप्रहावेव हरात्रासात्म्यसम्भ्यताम् ॥२७॥ युग्मम् ॥

राजद्वैवारिकः श्रीमाञ्चूरस्यासीन्महोदयः । महोदयस्वामिनो यः प्रतिष्ठां समपादयत् ॥२८॥

रामटाख्यमुपाध्यायं ख्यातव्याकरणभ्रमम् । श्याख्यातृपदकं चक्रे स तस्मिन्मन्दिरम् ॥२९॥

अमात्येन महीभर्तुः श्रीप्रभाकरवर्मणा । कृतं प्रभाकरस्वामिनाप्तौ विष्णोर्निकेतनम् ॥३०॥

आयातेन युक्तिः सार्धं दत्ता गृहयुक्तेन यः । मुक्ताः प्राप्य प्रतिष्ठायां चक्रे ख्यातां शुक्रावलीम् ॥३१॥

विच्छिन्नप्रसरा विद्या भूयः भूरौ ग मन्त्रिणा । सत्कृत्य विदुषः सभ्यान्देहेस्मिन्नवतारिता ॥३२॥

युग्मैः क्षितिभुजां योग्यैरुद्यमाना महर्षयः । बुधाः प्रवृद्धसत्कारा विविशुभुपतेः सभाम् ॥३३॥

मुक्ताकणः शिवस्वामी कविरानन्दवर्धनः । प्रथां रत्नाकरश्चागात्साभ्राज्येवन्तिवर्मणः ॥३४॥

आस्थाने कृतमन्दारो वन्दी भूरस्य मन्त्रिणः । संकल्पस्मृतिमाधातुमिमामर्यां सदापठत् ॥३५॥

अयमवसर उपकृतये प्रकृतिचला यावदस्ति संपदियम् । विपदि सदाभ्युदयिन्यां पुनश्चपकतुं कुतोवसरः ॥३६॥

कृतः सुरेश्वरीक्षेत्रे बहुगेहविधायेना । शिवयोर्मिभयोस्तेन प्रासादः सोव्ययस्थितिः ॥३७॥

भूरेश्वरं प्रतिष्ठाप्य स्ववेदमेव समुन्नतम् । चक्रे भूरमठं धीमान्स भोगाय तपस्विनाम् ॥३८॥

स्वकृते पत्तनवरे तेन भूरपुराभिधे । क्रमवर्तप्रदेशस्थो ढकोभूद्विनिवेशितः ॥३९॥

सुरेश्वरीप्राज्ञनतश्चके भूतेश्वरं हरम् । मठं भूरमठान्तश्च भूरजो रत्नवर्धनः ॥४०॥

काव्यदेव्यभिधा भूरवधुः शुभान्वया व्यधात् । सदाशिवं सुरेश्वर्यौ काव्यदेवीश्वरामिधम् ॥४१॥

१६. १) A₂ gloss आविद्यद्वेन मौक्तिकादेः परिग्रहः—) A₁ glosses इच्छन् and करम्भं स्वामिभं लिखन् इति भाषया
२३. १) A₂ gloss प्रुपक्षोषः—) A₁ gloss व्याप्राथमे वागहाये—) A₂ विधाव. २५. १) Thus A₁; A₂ सपूर्णपुष्पमहिमा—
१) Thus A₁; A₂ मन्त्रना—) A₂ gloss पाञ्चज. २६. १) A₂ gloss शास्त्रानामाभे समरस्यौ. २७. १) नृ written above the line
by A₂; corresponding letter of A₁ smeared over. A₂ gloss इतौ वागुलावुन्मन्त्राश्रिते स्वत्य तज्ञानवि विधाव लोकरिपये गो-
पितनिजप्रदावावित्पर्य—) Thus corr. by A₂ from A₁ युदे. २८. १) A₂ gloss मन्त्राभने. ३१. १) सार्धं supplied by A₁,
in space left by A₁—) Thus corr. by later hand from A₂ सदावभुक्ता. ३५. १) A₂ gloss आनन्वर्धनः काव्यात्पुत्र-
रत्नविषयकार—) A₂ gloss रत्नाकरः शिविज्जपाकर. ३६. १) Thus corr. by A₁ from A₂ सनाभु. ३८. १) A₂ gloss
भूरपुरे. ३९. १) A₂ gloss काविलनकीवत्य—) A₂ gloss द्रुः

- निर्मत्सरोवन्तिवर्मा सोदरेभ्योनपायिनीम् । भूराय च सपुत्राय नृपतिप्रक्रियां ददौ ॥४२॥
 छन्दानुवर्तन् भूपालो दैवतस्यैव मन्त्रिणः । आ बाल्याद्द्वैष्णवैःप्रासीच्छैवतामुपदर्शयन् ॥४३॥
 क्षेत्रे त्रिशैकसाराख्ये मृतानामपवर्गदे । भूरिभोगास्पदं राज्ञां तेनावन्तिपुरं कृतम् ॥४४॥
- 45 अवन्तिस्वामिनं तत्र प्रामाज्याधिगमात्कृती । विषाय प्रामसास्त्रायधकेवन्तीश्वरं तदा ॥४५॥
 त्रिपुरेश्वरभूतिशक्तिजयेशेषु भूमता । ज्ञानश्रेण्या रूप्यमप्या तेन पीडय्यं कृतम् ॥४६॥
 भूरस्यापि नरेन्द्रं तं ध्यायतः स्वाधिदैवतम् । तत्प्रियार्थमुपेक्ष्योभूद्धर्मः प्राणाः ह्यतोपि वा ॥४७॥
 तथा चार्चयितुं जातु यातो भूतेश्वरं नृपः । विभवानुगुणे स्वस्मिन्पूजोपकरणोपिते ॥४८॥
 ददर्श पीठे देवस्य पूजकैरुपपादितम् । वन्यमुत्पलशाकाख्यं तिक्तशाकमवस्थितम् ॥४९॥
- 50 तत्रस्थाः क्षमाभुजा वृष्टास्तत्रिवेदनकारणम् । व्यजिज्ञपन्क्षितिन्यस्तजानुमास्त्रलयस्ततः ॥५०॥
 डामरो धन्वनामास्ति लहरीं विषये बली । भूरस्य मन्त्रिणो देव सेषको यः ह्यतोपमः ॥५१॥
 इतेषु तेन मामेषु निरवयवहशाक्षिना । निवेशमेतदेवास्मै भूतेशाय निवेशते ॥५२॥
 भकाण्डभूलजनितां पार्थिवः कथयन्त्यथाम् । भुतमभुतवत्कृत्वा त्यक्तपूजोय निर्ययी ॥५३॥
 पूजां संत्यज्य गमनं भूतं चाकस्मिकं प्रभोः । सहेतुकं विदञ्चभूरो वृषान्तान्वेषकोभवत् ॥५४॥
- 55 ज्ञाततत्त्वस्ततस्त्नूणं भूतेशाभ्यर्णवर्तिनः । क्रुद्धः समानृचक्रस्यं भैरवस्याविशदृहम् ॥५५॥
 निषिद्धजनबाह्वल्याङ्कुला विरलपार्थगः । प्राहिणोद्धन्वमानेनुं ततो वृत्तानुपुनः पुनः ॥५६॥
 स क्षितिं पत्तिप्रतनासमर्देन प्रकम्पयन् । अप्रकम्पतनुः प्राप क्रूरः भूरास्तिकं शनैः ॥५७॥
 तस्य पविष्टमात्रस्य शक्तिः भूरचोदिताः । मुण्डं सजीवितस्यैव चिच्छिदुर्भैरवापतः ॥५८॥
 आसन्ने सरसि सिन्ध्या रुधिरोग्गारि तद्वपुः । क्षमापतेः क्षालितामर्षो धीरः भूरो त्रिनिर्ययी ॥५९॥
- 60 तस्य भुक्त्वा शिरश्छिन्नं स्वपुत्रस्यैव मन्त्रिणा । क्षीणमन्युः क्षितिपतिः सवैलक्ष्य इवाभवत् ॥६०॥
 भूरोय वृष्टकुशलो निर्व्यथोस्मीति भाषिणम् । उत्थाप्य तल्पात्तं देवं पूजाशेषमकारयत् ॥६१॥
 इत्थं समस्तकृत्येषु भावज्ञः स महीपतेः । अनुक्तेव हितं तत्सत्याणांस्स्यक्ताप्यसाधयत् ॥६२॥
 परस्परमनुत्पन्नमन्युकालुष्यदूषणौ । न वृष्टौ न भुक्त्वा वान्यौ तादृशौ राजमन्त्रिणौ ॥६३॥
 श्रमिधवाह्ननस्यैव साम्राज्येवन्तिवर्मणः । अशेषप्राणिनामानीदमारो दश वत्सरान् ॥६४॥
- 65 जलं जहङ्गिः शिशिरं तटानेत्याकुतोभयैः । तत्कालं सेवितः वृष्टे पाटीनैः शरदापतः ॥६५॥
 अनुग्रहाय लोकानां भद्रश्रीकल्लटादयः । अवन्तिवर्मणः काले सिद्धा भुवमवातरन् ॥६६॥
 चरित्रे बहुवक्तव्ये येषामेकस्य पावनः । अयं प्रासङ्गिकः कश्चिद्वृत्तान्तो वर्णयिष्यते ॥६७॥
 देशः प्रबलतोयोयं महोपद्रसरोजलैः । कूलिनीभिश्च शबलः स्वल्पोत्पत्तिः सदाभवत् ॥६८॥
 ललितादित्र्यभूर्भर्तृरुद्योगेन बलीयसा । किञ्चिदाकृष्टसलिलः प्रपोत्पत्तिं मनाक्ततः ॥६९॥

४४. ') A₂ gloss त्रिशैकसाराख्ये भारतसो इति पाठे.—') Thus corr. by later hand from A₁ राज्ञा. ४८. ') Thus corr. by later hand from A₁ जानो. ५१. ') A₂ gloss लार इति मसिद्धे राष्ट्रे. ५५. ') A₂ separates स from the following and gives the gloss भूतः to स. ५६. ') Thus A₁; A₂ 'बाह्वयो भूत्वा. ५७. ') Thus A₂; A₁ प्रः. ६०. ') Thus corr. by A₂ from A₁ क्षय".

जयापीठे क्रमाद्यते स्वल्पबीयंषु राजदृ । सलिलोपद्रवैरासीत्पुनरेवावृता क्षितिः ॥७०॥ 70
 दीक्षाराणां दशशती पञ्चाशत्यधिकंभवत् । धान्यखारीक्रिये हेतुर्देशे दुर्भिक्षविक्षने ॥७१॥
 अवन्तिवर्मणः पुण्यैर्जन्तुञ्जीवयितुं ततः । स्वयमन्नपतिः श्रीमानसुद्यः क्षितिमवातरत् ॥७२॥
 यस्याविशातसंभूतेस्तुर्धे कालेपि निश्चितम् । अयोनिरत्नं कृतिनधरितैर्भुवनान्नैः ॥७३॥
 पुरा रथारजःपुञ्जं संमार्जन्ती पिधानवत् । सुद्यम्भिधाना षण्णाली मूत्रण्डं प्राप नूतनम् ॥७४॥
 तस्मिन्पिधानमुद्गत्य सापद्यन्मध्यशाथिनम् । बालं कमलपत्राक्षं धयन्तं स्वकराङ्गुलीः ॥७५॥ 75
 मात्रा कयापि त्यक्तोसीं ह्यन्दरो मन्दभाग्यया । अयेति चिन्तयन्त्यासीत्सा स्नेहात्यस्तुतस्ती ॥७६॥
 अदूषयन्त्यां स्पष्टेन भाष्याः भूद्रखियो गृहे । तथा विहितवृत्तिः स शिशुर्वृद्धिमनीयत ॥७७॥
 स सुद्ययनामा मतिमान्यवृद्धः शिक्षिताक्षरः । कस्याप्यासीद्दृष्टपदार्थकाध्यापको गृहे ॥७८॥
 व्रतज्ञानादिनियमैस्तं सतां हृदयंगमम् । गोष्ठीषु विशदयन्नं विदग्धाः पर्यवारयन् ॥७९॥
 तेषां कथाव्यवस्थाद्यु निन्दतां जलविद्रवम् । धीरस्ति मे निरर्थस्तु किं कुर्यामिति सोन्नवीत् ॥८०॥ 80
 उन्मत्तस्येव वदतस्तस्य तसियमाह्वनः । निशम्य भूमृष्टारेभ्यश्चिरमासीत्स्तिविस्मयः ॥८१॥
 ततस्त्वमानीय नृपः किं ब्रूष इति पृष्टवान् । धीरस्तीत्यादि राजापेय्यबोषस्तोप्यसंभ्रमः ॥८२॥
 वातूलोसाविति निजैरुक्तोप्यय महीपतिः । धियं दिदृक्षुर्धिवदे तस्यायत्तं निजं धनम् ॥८३॥
 कोशाक्षीन्नारभाण्डानि बहून्त्यादाय हेलया । ययौ मडवराज्यं स नावमारुह्य रंहसा ॥८४॥
 पाथे तत्र प्रवृद्धाम्बुनिममे नन्दक्राभिधे । एकं निक्षिप्य दीक्षारभाण्डं व्यावर्तत कुतम् ॥८५॥ 85
 सत्यं वातूल एवासी सम्भेष्वपि वदत्स्वपि । वार्तां निशम्य तां राजा तपिष्ठान्नेषकोभवत् ॥८६॥
 क्रमराज्यं स संग्राह्य देशे यक्षदराभिधे । अञ्जलिभ्यां निक्षिपेय दीक्षारान्तलिलान्तरे ॥८७॥
 यत्र तीरहृत्वात्मिश्चैरनिकुण्डिताः शिलाः । चक्रुर्व्रितस्तां निष्पीड्य पयः प्रतिपयोन्मुखम् ॥८८॥
 दुर्भिक्षोपहता माय्या दीक्षारान्नेविगस्तदा । शिलाः प्रवाहादुद्भूत्य वितस्तां समशोषयन् ॥८९॥
 एवं दिनानि क्षिणाणि पयो युक्त्या विकृष्य तत् । वितस्तामेकतः स्थानात्कर्मकृद्भिरवन्धयत् ॥९०॥ 90
 पाषाणसेतुबन्धेन सुद्येनाद्भुतकर्मणा । सम्राहमभवद्भद्रा निखिला नीलजा सरित् ॥९१॥
 अथः प्रवाहं संशोध्य लुब्धमप्रतिक्रियाम् । कृत्वा बन्धैः शिलाबन्धैः सेतुबन्धमपाटयत् ॥९२॥
 विरकालनितोपेन सोत्कण्ठेवाम्बुधिं प्रति । ततः प्रावर्तत जवाह्रन्तुं सागरगामिनी ॥९३॥
 जम्बालाङ्का स्फुरन्मीना भूर्वभौ सलिलोञ्जिता । व्यक्तकार्णव्यां सनक्षत्रा निर्मेषेव नभःस्थली ॥९४॥
 यत्र यत्र विवैद्वैधवेधं सलिलविप्रवे । तत्र तत्र वितस्तायाः प्रवाहाद्भूतान्धयान् ॥९५॥ 95
 मूलस्रोतोऽप्यनिष्ठघृतभूरिक्षोता बभौ सरित् । एकभोगाभयानेकफणेवासितपन्नगी ॥९६॥
 वामेन सिन्धुस्थितप्राग्या वितस्ता दक्षिणेन तु । यान्त्यौ ये समगसांतां प्राग्वैत्यस्वामिनोम्निके ॥९७॥
 वर्ततेय महानयोः कल्पापायेप्यनस्वयः । संगमो नगरोपान्ने स सुद्योपक्रमस्तयोः ॥९८॥

७९. १) Thus A₁; A₂ पञ्चाशद्विंशतिः—) Thus corr. by A₃ from A₁ पञ्चाशते. ७१. १) A₁ gloss चतुर्थे द्युगे. ७२. १) Thus A₁; A₂ पृथग्वि. ७३. १) Thus corr. by later hand from A₁ पञ्चाश. ८२. १) Thus corr. by A₂ from A₁ पञ्चमय. ८३. १) A₂ gloss धारगलाब्धे. ९०. १) समगं supplied by A₂ in space left by A₁.

- अथाप्यास्ता फलपुरपरिहासपुरप्रियौ । विष्णुस्वामी संगमस्य वैन्यस्वामी च तीरयोः ॥१९॥
 100 सुन्दरीभवनाभयर्णमाप्रस्थापयतस्य तु । योगशायी इषीकेशः सुद्यस्याभ्यार्चितस्तटे ॥१०॥
 वृष्यन्तेथापि सरितां पूर्वस्रोतस्तटोद्गर्भाः । निषादाकृष्टनौरज्जुरेखाङ्गा जीर्णगदयाः ॥१०१॥
 स्फुरत्तरङ्गजिह्वाः स नदीमार्गमभिपहत् । तास्ताः श्वेच्छानुसारेण मान्त्रिकः पद्मगीरिव ॥१०२॥
 बद्धा शैलमयान्तेनून्वितस्तां सप्तयोजनीम् । महापद्मसरोवारी स चकार नियन्त्रितम् ॥१०३॥
 महापद्मसरःकुण्डाद्वितस्ता येन योजिता । जवासिर्वाति कोदण्डयन्त्रादिपुरिवाध्वना ॥१०४॥
 105 उद्धृत्य सलिलादुर्वीमेवमादिवराहवत् । अनेकजनसंकीर्णान्प्रामाक्षानाधिधान्यधात् ॥१०५॥
 पालीभिरम्भः संरोध्य यान्कुण्डसदृशान्वयधात् । कुण्डलानीति सर्वासप्तमुद्गान्मुक्ते जनाः ॥१०६॥
 उखातकीलनिवहाद्यथापि शरत्कृशाः । व्यञ्जन्ति जलगन्धेभबन्धनस्तम्भसंनिभान् ॥१०७॥
 दीप्त्वाभाण्डानैज्झीत्स यदगाधजलान्तरे । नन्दके निर्गतजले स्थलान्ताप्तदभ्यत ॥१०८॥
 अदेवमानुकान्प्रामाण्यरीष्य विविधाः क्षितीः । संविभेजे विभक्तेन नादेयेन स वारिणा ॥१०९॥
 110 असिञ्चच्च जलैर्प्राम्नामान्मुदमुपाहताम् । या यावता क्षणेनागच्छोर्षं तां तावता इदि ॥११०॥
 कालेन मत्वा सेकाहीं प्रतिग्रामं जलक्षुतेः । परिमाणं विभागं च परिकल्प्य निरत्ययम् ॥१११॥
 चकार चानूलाद्याभिः सिन्धुभिः सर्वतो दिशः । सत्कलोदारकेदारसंपसंपचित्रिभामः ॥११२॥ तिलकम् ॥
 न कद्र्यपेनोपकृतं न यत्संकर्षणं वा । हेलया मण्डलेमुष्मिस्तत्सुद्येन द्रुकर्मणा ॥११३॥
 भूभेर्जलानुद्धरणं द्विजक्षेत्रे तथापणम् । सेतुबन्धोदमभिस्तोये यमनं कालियस्य च ॥११४॥
 115 चतुर्वृत्तिर्द्विमिति यद्विष्णोः सत्कर्मजन्मद्वयम् । सुद्यस्य तत्पुण्यराशेरैकस्मिन्नेव जन्मनि ॥११५॥ युग्मम् ॥
 यस्मिन्महास्रभिक्षेपु दीप्त्वाणामां शतद्वयी । धान्यखारेः प्राग्निहेतुरा सर्गादभवत्पुरा ॥११६॥
 ततः प्रभृति तत्रैव चित्रं कद्रमीरमण्डले । षट्त्रिंशतां धान्यखारेर्वीवारैरदितः क्रयः ॥११७॥
 निर्गतायां महापद्मसलिलास्त्वर्गसंनिभम् । वितस्तायास्तटे चके स्वनामाङ्कं स पत्तनम् ॥११८॥
 स्वकृता स्यापिता तेन सरसि व्याप्रविक्रते । आसंसारं स्थितामारंभयोदा ह्यचपक्षिणाम् ॥११९॥
 120 सुय्याकुण्डलनामानं ग्रामं कृत्वा द्विजातिघात् । सुय्यामुंक्षिद्य तन्नाम्ना सुय्यांसितुं स निर्ममे ॥१२०॥
 तेनोद्धृता सलिलाङ्गुषु धामाः सहस्रशः । अवन्तिवर्ममसुखैर्जयस्थलमुखाः कृताः ॥१२१॥
 ईदृशैर्धर्मवृत्तान्ते पवन्तिनृकृतोदयः । अवन्तिदेवः पातिस्र मान्धातेव बद्धपराम् ॥१२२॥
 प्राणप्रयाणसोद्योगरोगप्रसस्ततो ययौ । क्षेत्रं स त्रिपुरेशान्निष्ठज्येष्ठेश्वराभितम् ॥१२३॥
 आत्मनस्तत्र निश्चित्य विपत्तिं शिरगोपिताम् । प्राणान्ते प्राञ्जलिः भूरो वैष्णवस्त्वमवर्षयत् ॥१२४॥
 125 तेनान्ते भ्रगवद्वीताः भृगवता भावितात्मना । ध्यायता वैष्णवं धाम निरमुष्यत जीवितम् ॥१२५॥

११९. ') Emended; A₁ अप्रवृत्ता', altered by later hand to अप्रवृत्ता'. १०९. ') Thus G and Edd.; A °द्वयः. १०७. ') Thus G and Edd.; A °कालि. १०८. ') Emended; A °नाण्डानाम्. ११२. ') Supplied by A₂. ११९. ') Thus corr. by A₂ from A₁ अस्मिद्ध'.—') युग्मम् supplied by A₂. ११६. ') Thus corr. by A₁ from सारि. ११७. ') A₂ gloss ह्यचपक्षिणादीनाम्नां बाह्यगन्धे इति कद्रमीरेषामाद्यथा परियान्ते यद्विष्णोर्वाधारः विवाहगन्ध इति शेषः. ११८. ') Thus corr. by A₂ from A₁ निर्गता वा.—') A₂ gloss ह्यचपक्षिणाद्यम्. ११९. ') Thus corr. by A₂ from A₁ विपरासार'. १२०. ') Thus corr. by later hand from A₁ ह्यचपक्षिणा'.—') Emended; A सत्कर्म'.—') Thus corr. by later hand from A₁ सत्कर्म'. १२१. ') A₂ gloss जियत्.

भाषाहभुङ्गपक्षस्य नृतीशरयोः क्षमापतिः । वर्षे एकोनषष्ठे स क्षमावृषास्तनुपाययौ ॥१२६॥
 तस्मिन्प्रशान्ते प्रत्येकं विभयोऽस्मिन्नस्मिन्नस्मिन् । तुल्यमुत्पल्यदधानां राज्येषु भायसासमभूत् ॥१२७॥
 ततश्चक्रे प्रतीहारः प्रयत्नाद्ब्रह्मवर्धनः । नृपं शंकरवर्माणमवन्तितनुपतेः हतम् ॥१२८॥
 कर्णपो विज्जपामात्यंस्तनूजं भूरवर्मणः^१ । तद्देवास्तुखवर्माख्यं वीरवारज्येय्योजयत् ॥१२९॥
 भतस्तयोरभूद्वैरं क्षितीशयुवराजयोः । यस्मिन्क्षणे क्षणे राज्यमासीदोलामिवाभयत् ॥१३०॥ 130
 शिवशक्त्यादयो वीराः स्वामिकार्योऽजिज्ञातासवः । यत्रामुवन्दसस्वस्य परीक्षाक्षणलामिनः ॥१३१॥
 कुर्वतां स्वामिशश्रूणां दानमानप्रतिभ्रवम् । सस्वैकाध्याच्च ते यस्मादानुकूल्यमशिभयन् ॥१३२॥
 पिण्डस्पृहां परित्यज्याहंक्रताः शिशिताः क्वचित् । तावन्न वीततमसः श्ववृत्तिसमनुजीविनः ॥१३३॥
 कथंचिदथ निश्चिन्त्य युवराजं महौजसम् । प्राज्यः स्वविजयोकारश्चक्रे शंकरवर्मणा ॥१३४॥
 सम्राट्समरवर्माधैरितीर्णसमरोसकृत् । कीर्तिं भिवा प्रणयिर्नि लभ्यधापिविद्रेद सः ॥१३५॥ 135
 भय निश्चित्य दायादांलभ्यवा लक्ष्मीं क्षितीश्वरः । जिष्णुर्दिविजयं कर्तुं श्रीमानासीन्महोद्यमः ॥१३६॥
 तस्य कालबलादेशे प्रक्षीणजनसंपदि । लक्षाणि नव पत्नीनां हाराचिष्कामतोभवन् ॥१३७॥
 स्वपुरस्थोपकण्ठेपि योभुक्तुण्डितशासनः । स एव रत्नोत्सवेषु राज्ञामाज्ञां न्यवेदयत् ॥१३८॥
 गच्छन्नास्त्रायविच्छेदसंप्रदायः ककुब्जये । स्वप्रज्ञया समुधीतो राज्ञा शंकरवर्मणा ॥१३९॥
 तस्तेना नरनाथानां वृत्तनाभिः पदे पदे । कुलापेयव कुल्याभिर्विशन्तीभिरवर्धयत् ॥१४०॥ 140
 दार्वाभिसारारजेनं व्रत्यनां समुपाथिताः । अत्रिद्रोण्यो व वाहिन्यंस्तस्तेनानादादादपुः ॥१४१॥
 जनोत्सर्गैरिगणैर्गृह्णन्हरिगणं क्षमात् । अनासादिनदुर्गं स चक्रे दुर्गान्तरातिथिम् ॥१४२॥
 लक्षाणि नव पत्नीनां वारणानां द्यतव्रथी । लक्षं च वाजिनामासीद्यस्य सेनापुरःसरम् ॥१४३॥
 स गूर्जरजयव्ययः स्वपराभवशङ्किनम् । त्रैगते^२ पृथिवीचन्द्रं निन्ये तमसि हास्यताम् ॥१४४॥
 पुत्रं भुवनचन्द्राख्यं नीचि^३ प्रागेव दत्तवान् । स ह्यभूत्सगतिं कर्तुं तस्याभ्यर्णमुपागतः ॥१४५॥ 145
 भय तत्कटकं भ्राम्यद्गुरिमण्डलनायकम् । वीक्ष्य संसुखमायान्तं महार्णवमिञ्जोल्बणम् ॥१४६॥
 समागमक्षणे यस्माच्छङ्कमानः स्वबन्धनम् । पलाय्य प्रथयौ दुरं निर्वाणौजोविजृम्भितः ॥१४७॥ तिलकम् ॥
 यमप्रतिमसौन्दर्यमथाप्याहुः पुराविदः । तमेवाज्ञाक्षुह्यस्ता नृपाः कालमिञ्जोल्बणम् ॥१४८॥
 उच्छलानालखानस्य संख्ये गूर्जरभुञ्जः । बह्वमूलां क्षमालक्ष्मीं युवं वीर्षामरोपयत् ॥१४९॥
 तस्मै दत्त्वा टक्कदेशं विनयादङ्गुलीमिव । स्वशरीरमिवापासीन्मण्डलं गूर्जराधिपः ॥१५०॥ 150
 हतं भोजापिराजेन स साध्याज्यमदापयत् । प्रतीहारतया भृष्यीभूते यक्षियकान्वये ॥१५१॥

१२६. ^१) Thus corr., by A₂ from A₁ 'पतेः. १२९ ^१) Thus A₂; A₁ 'पापव'—^२) A₂ gloss अर्चान्तवर्मभासुः. १३४. ^१) A₂ gloss ह्यस्यमौल्यम्. १३९. ^१) Thus A₁; altered by later hand to 'विच्छेदं. १४१. ^१) A₂ gloss सर्वाभिसारः शान गलो इति भाषया.—^२) A₂ gloss नरनाहननाम्ना.—^३) A₂ भाष्यता.—^४) A₂ gloss सर्वाभिसारमुपयय सेना. १४४. ^१) A₂ gloss गूर्जरोति अत्र गूर्जरः लघुगोत्रवराह इति प्रसिद्धो शेषः.—^२) A₂ gloss चिगती नगरकोटः तक्षशील. १४२. ^१) A₁ writes in margin the gloss : नीचः । नीच इति ईशमायका य, which A₂ continues with सिद्धः यः स्वप्रतिनिधिः न्यूनबलेन माण्डलिकेनाधिकबलस्य राज्ञ प्रतीत्यर्थे सपर्वते ॥. १४५ ^१) नि supplied by A₂ in space left by A₁. १५०. ^१) A₂ gloss तद्धरेण. अङ्गिनीते दे शकारो नाम मुहरेषात् पूर्वमेवो बोधनविधायिकेन.

- दरचुलुककापिपर्योः केसरिवराहयोः । हिमवद्विन्ध्ययोरासीदायावर्त इवाप्तरे ॥१५२॥
 उदभाण्डपुरे तस्युर्वदीये निर्भया नृपाः । पक्षच्छेदव्यधात्रस्ता महार्णव इवात्रयः ॥१५३॥
 नक्षत्रेष्वत्र भूषेषु ममसीसोत्तरापथे । वस्यैव विपुला ख्यातिर्मौलाण्डस्येव मण्डलम् ॥१५४॥
 155 स श्रीमांछास्त्रियः श्राहिरलखानाभयः क्रुधा । निराकरिष्णोः^१ सान्नाज्यात्तस्य सेवां न लम्बयान् ॥१५५॥
 एवं दिग्बिजयं कृत्वा प्राप्तः सं निजमण्डलम् । प्रदेशे पञ्चसत्राख्ये स्वनाम्नां विदधे पुरम् ॥१५६॥
 तस्य श्रीस्वामिराजस्य तनयोर्दक्षप्रथमोः । पूर्णमेव क्षपाबन्धोः सुगन्धाक्षामवस्तिया ॥१५७॥
 तथा समं पुरवरे छरराजोपमो नृपः । तस्मिन्नांकरगौरीशानुगन्धेशौ विनिर्ममे ॥१५८॥
 हिजस्तयोर्नायकाख्यो गौरीशारसद्योः । चातुर्विधः कृतस्तेन वाग्देवीकुलमन्दिरम् ॥१५९॥
 160 परकाव्येन कवयः परब्रह्मेण वैश्वराः । निर्लोटितेन स्वकृतिं पुष्पन्ययत्ने क्षणे ॥१६०॥
 स्वल्पसख्यो नरपतिः स्वपुरख्यापनाय सः । सारापहारमकरोत्परिहासपुरस्य यत् ॥१६१॥
 ख्यातिहेतुः पशुवानं पभूनां क्रयविक्रयौ । इत्यादि यस्पत्तमेस्ति तत्तस्मिन्दि पुरेभवत् ॥१६२॥
 राज्यप्रदेन नृपते रत्नवर्धनमन्त्रिणा । श्रीरत्नवर्धनेशाख्यो व्यधीयत सदाशिवः ॥१६३॥
 चित्रं नपट्टिपः पुनमूर्तयः कीर्तिनिर्झरैः । भवन्ति व्यसनासक्तिपांडुखानमलीमताः ॥१६४॥
 165 अथ क्रमेण नृपतिर्लोभाभ्यासेन भूयसा । आधीयमानंविचोभूषणप्रीडनपण्डितः ॥१६५॥
 आरभ्यैत्र्यसैनैर्भूषा क्षीणकोशः क्षणे क्षणे । देवादीनां स सर्वस्वं जहारायासयुक्तिभिः ॥१६६॥
 कर्मस्थाने पुरगृह्यामादिधनहारिणा । तेनाहृपतिभागाख्यगृहकृत्याभिधे कृते ॥१६७॥
 भुषणन्दनतैलादिविक्रयोत्थं समाददे । ब्रविणं देववेद्मन्मभः क्रयमुल्यंकलाच्छलान्तं ॥१६८॥
 प्रत्यवेक्षां मुखे दत्त्वा विभक्तैरधिकारिभिः । चतुःषष्टिं छरगृहानुसुमोषेतरं दक्षता ॥१६९॥
 170 यामान्देवगृह्याद्यानाजा प्रतिकरेण सः । स्वयं स्वीकृत्य षोत्पतिं क्षमां कार्षक इव व्यधात् ॥१७०॥
 तुलां कृत्वा त्रिभागानां वर्षदेयां स पथेदे । भुक्तिकम्बलमून्यादिदम्भादेभ्यधिकं ददौ ॥१७१॥
 दिगन्तरस्यो प्रामीणानूढभाराननागतान् । तद्देशार्थैर्भारमुल्यं वर्षमेकमदण्डयत् ॥१७२॥
 वर्षेपरस्मिन्नखिलान्भारमुल्यं निरागसः । तथैव संखयया प्राम्यान्प्रतिपामदण्डयत् ॥१७३॥
 इत्येषा रूढभारोहिः प्रथमं तेन पातिता । वारिद्रादूनी प्रामाणां या त्रयोदशधा स्थिता ॥१७४॥
 175 स्कन्दकथामकायस्थमासवृत्त्यादिसंपद्वैः । अन्यैश्च विविधायसैर्व्यधाद्भ्रामान्स निर्धनान् ॥१७५॥
 नुलापहारोपचयपामदण्डादिसंपद्वैः । इत्येष तेन संवाहो गृहकृत्ये प्रवर्तितः ॥१७६॥
 अथक्षत्त पञ्च दिवशिंस्त तस्मिन्भिन्नकर्मणि । षष्ठं तथा गजवरं शकचं लवटाभिधम् ॥१७७॥

१५१. ^१) This verse is added in margin by A₂; found in G R. १५४. ^१) A₁ विपुलख्याति मा^०; A₂ has altered this to विपुला ख्यातिमा^०, but has subsequently restored the reading of A₁; G follows A₁; R reads as A₂. १५५. ^१) Thus corr. by A₂; A₁ "मल्लिखः—") Thus corr. by A₂ from "रिष्णुः"; R G "रिष्णोः". १५६. ^१) A₂ gloss सङ्करवर्मा.—) A₂ gloss छरपुरीर. १५७. ^१) A₂ gloss सङ्करवर्मा.—) A₂ gloss कन्वा. १५८. ^१) Emended; A "शरिषः". १५९. ^१) Thus corr. by A₂ from A₁ अपथेवमान. १६८. ^१) Thus A₂; A₁ "वचला.—") Thus corr. by later hand from A₁ "मूले.—") A₂ gloss कलासायः. १६९. ^१) Thus A₂; A₁ युमोषेत. १७१. ^१) Thus A₂; A₁ मुक्त.—) इत्यादि supplied by A₂ in space left by A₁. १७७. ^१) Thus A₂. Cf. vi. 130; vii. 111, 119; misread विविशारिष्य in B G Edd.

आत्मनो निरयं मूढः सोऽङ्गीकृत्येत्युपक्रियाम् । भाविनामकरोद्वाज्ञां पापी यदा निर्धोगिनाम् ॥१७८॥
 निमित्तं मण्डलेमुत्थिमन्तविद्यानामनादरे । राज्ञां प्रतापहानौ च नान्यः शंकरवर्मणः ॥१७९॥
 मुख्येन गुणिनां राज्ञा धनहान्या प्रथापहाः । मूर्खेण येन कायस्या दास्याः पुत्राः प्रवर्तिताः ॥१८०॥ 180
 तथा कायस्थभोज्या भूर्जाता तत्पश्यवेक्षया । यथा संजायतेवर्णं हरणादिषु भूमुजाम् ॥१८१॥
 तस्मिन्चोद्रे प्रजादुःखे कूपार्द्रः पृथिवीपतिम् । पुत्रो गोपालवर्माख्यः कदाचिदिदमब्रवीत् ॥१८२॥
 प्रदानुस्तात भवतः पूर्वं न्यासीकृतः स्थितः । वरो यः सत्यसंभस्य सोधुना प्रार्थते मया ॥१८३॥
 कायस्थपेरणादेतैर्देवेनाथ प्रवर्तितैः । आयासैः श्वासशेषैश्च प्राणवृत्तिः शरीरिणाम् ॥१८४॥
 न च नामास्ति तातस्य काचिल्लोकहयोचिता । मनागपि हितप्रामिरितया जनपीडया ॥१८५॥ 185
 अदृष्टविषयां वार्त्ता गहनानि विवृणोति कः । वृष्टेऽप्यनिष्ठादन्यत्र कर्मणानेन दृश्यते ॥१८६॥
 एकतो व्याधिर्बुद्धिप्रमुखा विपदोखिलाः । प्रजानामेकतस्त्वेका लुब्धता बहुधापतेः ॥१८७॥
 भूमुजोभ्यस्तलोभस्य श्रीः कैश्चिन्नाभिनन्दते । अकालकुष्ठमस्यैव फलसंभावनोज्जिता ॥१८८॥
 दानं च सन्तृता सृक्तिर्विश्वसवननं प्रभोः । लोभः पूर्वं तयोरेव विनाशाय महोद्यमः ॥१८९॥
 प्रतापमायति शोभान् हेमन्ताहस्य वारिदः । स्मृतिशेषां करोत्येव लोभश्च पृथिवीभुजाम् ॥१९०॥ 190
 दयादा व्ययभीरुतापरिहृतारम्भेवन्त्युन्नता भृश्याः । प्रत्युपकारकातरमतेः कुर्युर्न केपि प्रियम् ।
 राशीभुतधनस्य जीवितदहौ शश्वत्तेरभ्रिजा भूमर्तुः । क्रियते द्विवेद रमसाहोभेन किं नाप्रियम् ॥१९१॥
 राजसंवाहनामायं नत्रायसो जनाच्छहत् । तदेव लोभप्रभवः प्रजानाथ निवार्यताम् ॥१९२॥
 भुत्सेति राजपुत्रस्य सौजन्येनोज्ज्वलं वचः । स्मितपीताधरो राजा शनैर्वचनमब्रवीत् ॥१९३॥
 तत्राकृत्यविसंवादि वचः सौजन्यपेशलम् । स्मारयत्यथ मामेनचित्तवृत्तिं पुरातनीम् ॥१९४॥
 कुमारभावे पूर्वं मे तवेवार्द्रान्वरात्मनः । प्रजावस्सलता वत्स पर्याप्ता पद्वर्धते ॥१९५॥ 195
 सोहं घर्मं महद्दुर्मं शीते दस्वाच्छर्मभुक्म् । पदानिरपपाद्वचः पित्रा संनारितोभवम् ॥१९६॥
 मृगश्यादीं हयैः सार्धमटन्तं कण्टकक्षतम् । अन्तर्बाष्पं मां विलोक्य तमस्यिपुरमगाः ॥१९७॥
 स तानुवाच सामान्यो भूस्त्राहं राज्यमाप्रयान् । काले काले सेवकानां जाने सेवापरिभ्रमम् ॥१९८॥
 ईश्वरुःखमयं भुक्त्वा शास्यत्यन्यव्यथां ध्रुवम् । प्रातिश्रयो भवेन्मूढो गर्भेश्वरतयान्यथा ॥१९९॥
 उपाधैरीवृष्टीशोहं कृतः पित्रा सुशिक्षितः । तेनापि प्राप्रराज्येन मयैवं पीडिताः प्रजाः ॥२००॥ 200
 गर्भेश्वरसंभयानां जातः शरीरी विस्मरेद्यथा । प्राप्रराज्यस्तथा राजा नियतं पूर्वचिन्तनम् ॥२०१॥
 स्वयैव तस्मादेकोष वरो महं प्रदीयताम् । प्राप्रराज्यः प्रजापीडां मा कार्षीस्त्वमतोधिकाम् ॥२०२॥
 सास्यमिति तेनोक्तः कृतान्योन्यस्मिन्नैर्घटैः । राजामैर्वाक्षितधासीत्कुमारो ह्रीनताननः ॥२०३॥
 त्यागभीरुता तस्मिन्गुणितरङ्गपराङ्मुखे । आसेवन्तावरा वृत्तिः कथयो भङ्गदादयः ॥२०४॥
 निर्बेतनाः सुकवयो भारिकी लवटस्त्वभुन् । प्रसादान्तस्य वीक्षारसहस्रहयवेतनः ॥२०५॥ 205

१७८.) Thus A₁; *varia lectio* in R G पापीवस्था. — १) Thus corr. by A₂ from A₁, विद्योगि^०. १८१.) A₂ gloss अवयवाः. १९१.) Thus A₂, A₁ 'रश्मोर्धम'. १९०.) Thus corr. by A₂ from A₁ 'दत्त'. २००.) Thus corr. by A₂ from A₁ 'क्षिताः'. २०१.) A₂ 'चित्तवृत्त'.

- कल्पपालकुले जन्म तत्सैनैव प्रमाणितम् । क्षीवोचितापभ्रंशोर्केर्द्विधी वाग्यस्य नाभवत् ॥२०६॥
 नेष्टितरमभ्रुष्णीको प्राणस्यामे प्रदेशिनी । ध्यानैकाया वृगित्यासीत्सुखराजस्य मन्त्रिणः ॥२०७॥
 योयमायोचितो वेधो दुर्नयासेविनः प्रभोः । छन्दानुवृत्त्या स प्राप नटस्येव विडम्बनाम् ॥२०८॥ बुग्मम् ॥
 सोर्नुगैः सह निर्वहं जघान ब्रह्मशङ्कया । भूर् दार्वाभिसारेण शर्वर्यौ नरवाहनम् ॥२०९॥
 210 प्रजाभिशापे पतिते नृपस्योनमार्गधार्तिनः । त्रिंशद्दिशाः द्युतास्तस्य व्यपचन्तामयं विना ॥२१०॥
 वंशः श्रीर्जावितं दारा नामापि पृथिवीभुजाम् । क्षणादेव क्षयं याति प्रजाविधियकारिणाम् ॥२११॥
 इत्युक्तं वक्ष्यते चापे व्यक्तमेतत्तु चिन्त्यताम् । प्रनष्टं तस्य नामापि यथा क्रूरेण कर्मणा ॥२१२॥
 नाम्ना पत्ननर्मित्येव प्रख्यातं स्वपुरं कृतम् । कस्यान्यस्याभिधाध्वंसि यथा शंकरवर्मणः ॥२१३॥
 स्वकीयः सुखराजस्य तेन हाराधिपः कृतः । वीरानकाभिधे स्थाने प्रमादादासदहंधम् ॥२१४॥
 215 तत्कोपास्त स्वयं राजा दत्तयात्रो मदोर्जितः । वीरानकं समुन्मूल्य पविवेशोक्तपथम् ॥२१५॥
 सिन्धुकूलाभयान्देशाञ्जित्वा भूरीन्भयातुरैः । कृतानतिर्महीपालैः प्रत्यावृत्तोभवत्ततः ॥२१६॥
 उरशां विशतस्तस्य वास्तव्यैरौरैः समम् । निकेतहेतोः सैन्यानामकस्मादुदभूकलिः ॥२१७॥
 गिरिभृङ्गाधिकृष्टेन श्वाकेन निपातितः । वेगवाही शरस्तस्य प्रमादाद्विशङ्कलम् ॥२१८॥
 मुमुर्षुरामान्कटकं संरक्ष्य नयतेति सः । उक्त्वा कर्णीरथारूढः स्थानात्कस्माद्विनियौ ॥२१९॥
 220 हीनदर्शनसामर्थ्यः परिज्ञाय शनैर्गिरा । क्रन्दन्त्या वपुरालिङ्ग्यं स्थितायाः क्षामभाषितः ॥२२०॥
 पुत्रं गोपालवर्माख्यं न्यासीकृत्य च रक्षितुम् । शिषुदेह्यं महादेव्याः सुगन्धाया अवाग्धवम् ॥२२१॥
 फाल्गुणे कृष्णसप्तम्यां वस्त्रे नम्रमप्रती । उल्लवायानविशित्वो मार्गं एव व्यपद्यत ॥२२२॥ तिलकम् ॥
 सुखराजादयः सैन्यं रक्षन्तः परभूमिवु । वृत्तान्तैर्गोपयन्तस्तं यान्त एवाभवन्पथि ॥२२३॥
 तं यन्त्रसूत्रेस्ते मूर्धो नम्रतोत्सन्नतावहैः । प्रतिप्रणामं प्राप्तां सामन्तानामकारयन् ॥२२४॥
 225 षड्भिर्दिनैर्नैजे स्थाने प्राप्ते बोल्यसाकाभिधे । चक्रिरे गतसंवासास्ततस्तस्यान्तसत्क्रियाम् ॥२२५॥
 तिलः सुरेन्द्रवत्याया राख्यो राजानमन्वयुः । वेलावित्तः कृतशब्द जयसिंहादयः कृती ॥२२६॥
 हौ लाडो वज्रसारश्च तं भृत्यावनुजग्मतुः । इति षड्भिधितारूढैः सहसाक्रियताभिसान् ॥२२७॥
 ततो जुगोप गोपालवर्मा धार्मिकतोऽञ्जलः । सुगन्ध्या पाल्यमानः सत्यसंधो वसुंधराम् ॥२२८॥
 मध्ये लालितकादीनां तूर्वृत्तानां वसन्नपि । अनतिक्रान्तबाल्योपि दुःसंस्काराद्य सोपहीत् ॥२२९॥
 230 भूपालजननी भोगैर्वैषम्येधिकमुन्मदा । सा प्रभाकरदेवाद्यमचीकमत मन्त्रिणम् ॥२३०॥
 तथा निर्भरसंभोगप्रीतया स व्यधीयत । सौभाग्यपदभृङ्गारमौलिक्रकत्रयाङ्कितः ॥२३१॥
 कोशाध्यक्षेण रागिण्यास्तस्या लुठितसंपदा । उदभाण्डपुरे^१ तेन शाहिराज्यं व्यजीयत ॥२३२॥

२०७. ^१) Thus corr. by A, from A, 'रागस्य. २१०. ^१) न supplied by A, —') A, writes below this word ५०. २१३. ^१) A, gloss पदम्. २१४. ^१) A, gloss द्वारविद्यायां वीरानक.—') A, gloss सुखराजस्यस्वीयः. २१७. ^१) A, gloss उदु. २१९. ^१) Thus A,; A, 'कडान्स्या'. २२०. ^१) Thus corr. by later hand from A, 'लिङ्गया. २२३. ^१) A, gloss मन्त्रिण.—') Thus A,; A, वृत्तान्तं गो. २२९. ^१) Thus A R G; A, gloss बराहवलसमीपे द्वारवस्थां. २२६. ^१) Emended: A R बालावित्तः; G बालावित्तुः. Cf. वेलावित्तः. vi. 73, 106, 324. २२९. ^१) A, gloss लालितकाः पदान्तः. २३२. ^१) Thus corr. from A, उदभाण्ड^२ by A, which adds the gloss हेमद; R G read as A, Cf. उदभाण्डपुरे v. 153.—') Thus A,; A, व्यधीयत; G R follow A,.

भाक्षातिक्रमिणः श्राहेः कृत्वा कमलुकाभिधाम् । तोरमाणार्यं स प्रादाश्रायं लल्लियखनवे ॥२३३॥

प्रत्यावृत्तोद्य नगरं विवेश विजयोर्जितः । शौर्यभृङ्गारवसनी साभिमानः स्वविग्रहे ॥२३४॥

स राजजननीजारः साहकारो जयाजेनात् । मानंक्षतिमधिर्षेर्वीराणां व्यथितान्वहम् ॥२३५॥

क्षुभ्रेण कामिना वेद्यावेद्मनीव नृपास्पदे । तेनावृते संप्रवेशो नाभूदन्यस्य कस्यचित् ॥२३६॥

शानैर्विश्रान्तवार्तस्य धनमानांपहारकृत् । सोभूदक्षिगतोत्थयै राक्षो गोपालवर्मणः ॥२३७॥

विद्यते यत्र गञ्जैस्त्रिंस्तस्यैव श्राहिविग्रहे । गतमित्यद्रवीद्रूपं स कोशगणनोद्यतम् ॥२३८॥

अथ गञ्जाधिषां राजभीतः खालोदवेदिनम् । रामदेवाह्वयं बन्धुमभिचारनकारयत् ॥२३९॥

तयाभिचारक्रियया भुक्तभुषेत्सरह्वयम् । गोपालवर्मनृपतिर्जातदाहो व्यपद्यत ॥२४०॥

व्यक्तीभूतकुकर्मा स राजदण्डभयाकुलः । रामदेवोवधीत्पापः स्वयमेव स्वविग्रहम् ॥२४१॥

रथ्यागृहीतो गोपालवर्मभ्राताय संकटः । बभूव प्राप्रराज्यः त दशभिर्दिवसैर्व्यस्रः ॥२४२॥

अथ वंशक्षये वृत्ते राक्षः शंकरवर्मणः । प्रजाप्रार्थनया राज्यं सुगन्धां विदधे स्वयम् ॥२४३॥

गोपालपुरंगोपालमठगोपालकेशवान् । सा पुरं च स्वनामाङ्कं विदधे धर्मवृद्धये ॥२४४॥

गोपालवर्मणो जाया नन्दाग्निव्यान्वयोद्भवा । शिशुराप्यभवन्नन्दामठकेशवधारिणी ॥२४५॥

अन्तर्वत्न्याः क्षणे तस्मिन्पत्न्या गोपालवर्मणः । जयलक्ष्यां ववन्धास्थां श्वभूः संतानकाङ्क्षिणी ॥२४६॥

तस्यां विपत्तापत्यायां प्रसन्नान्तेतिदुःखिता । साभूदन्वयिते राज्यं कस्मैचिदानुमुद्यता ॥२४७॥

तस्मिन्काले महीपालनिग्रहानुग्रहक्षमम् । तत्र तन्निर्ग्रहदातीनां कृतसंहस्यभूकुलम् ॥२४८॥

ततः समाभितैकाङ्गा स्वयं संवत्सरह्वयम् । सुगन्धा विदधे राज्यं सां मित्रत्वेन तन्निर्ग्रामम् ॥२४९॥

योग्याय दातुं साभ्राज्यं कस्मैचिदसा किलेकदा । मन्त्राय मन्त्रिसामन्तान्तन्त्र्यैकाङ्गानौकयत् ॥२५०॥

अवन्तिवर्मवंशान्ते नमार्ं भूरवर्मणः । गग्गायाः स्वकुटुम्बिन्याः संजातं सुखवर्मणा ॥२५१॥

अनुग्रतो मे संवन्धिष्वेहादेव भवेदिति । राज्ये निर्जितवर्माख्यं कर्तुं तस्या मनोभवत् ॥२५२॥ युग्मम् ॥

तथा तदुक्तं विषयव्यसन्निवेन जागरात् । रात्रौ दिवाशयतया योप्यनुस्थानवृषितः ॥२५३॥

नाम पङ्कुरिति प्राप राज्ये का तस्य योग्यता । इत्युदीर्योभवन्नन्तो यावत्केचन मन्त्रिणः ॥२५४॥

सहसैर्भेदनिर्णयैतैसावर्जितितवर्मजः । दशवर्षः कृतो राजा पार्यस्तन्निप्रदातिभिः ॥२५५॥ तिलकम् ॥

ते गञ्जाधिपत्राक्यानां सुगन्धोष्पाटनात्कृतम् । प्रायश्चित्तममन्यन्त मानक्षतिविधायिनाम् ॥२५६॥

सा राजांधान्याः साम्राज्यपरिभ्रष्टा विनिर्ययी । कृतांधिकारा हारस्य पतिनैर्वापबिन्दुभिः ॥२५७॥

शरणं प्रत्यभाङ्कृत्यो यो यस्तस्याः क्रमागतः । तं तमैक्षिष्ट निर्यान्ती विपक्षैः सह संगतम् ॥२५८॥

वर्षे एकाद्यन्वते संभूयैकाङ्गसैनिकाः । गत्वा सुगन्धामानिन्युः पुनर्हुंक्पुरस्थिताम् ॥२५९॥

२३३. १) Thus corr. by later hand from A₁, 'धम्.—' Thus A₂; A₁, तोरमाणाय. २३५. १) Thus A₂; A₁, 'जननीसङ्गास्था-
भिमानो.—' Thus corr. by A₂ from A₁, मनः. २३७. १) Thus corr. by A₂ from A₁, 'मालाप'. २३९. १) A₂, gloss प्रभाकर.
२४३. १) A₂, gloss गोपालवर्गसङ्घयोर्माता सुगन्धा.—' Thus corr. by A₂ from A₁, पुरम्. २४५. १) A₂, gloss गुरीपुरम्.
२४५. १) A₂, gloss वन्दीवर्ध. २४८. १) Thus corr. by A₂ from A₁, विग्रहा.—' Thus A₂; A₁, तत्र. २४९. १) Thus emended;
A G R सवित्र.—' A₂, v. l. मन्त्रिणाम्; struck out. २५०. १) Thus A₂; A₁, 'स्ताचन्वेषे'. २५४. १) A₂, gloss निर्जितवर्मा.
२५५. १) A₂, gloss कौरक्षार. २५७. १) Thus corr. by later hand from A₁, राज्य.—' Thus A₂; A₁, हता. २५९. १) Thus
A₁; A₂, एकोन.—' A₂, gloss वराहभूषे.

- 260 तामापतन्तीमाकष्य पार्थाणुपहका मदात् । वैश्वान्ते तन्निगणः सर्वैर्विर्ययुः समरोनुमुखाः ॥ २६० ॥
 ते जित्वा नवते वर्षे वैशाखे भिन्नसंहतीन् । एकाङ्गाः ऋद्धसंपातान्बबन्पुस्तां पलायिताम् ॥ २६१ ॥
 निष्पालकविहारान्तसैर्बद्धा सा व्यपथत । अनित्यपनतोष्णाया विचित्रा भागवबुक्तयः ॥ २६२ ॥
 अस्मिन्धनजनसौण्यनिमित्तं मण्डलोत्तमे । सर्वतोदिङ्गमुत्सयावयानर्घ्यंपरा ॥ २६३ ॥
 जनकः पालको भूस्वा पशुर्बालस्य भूपतेः । सामास्योपीडयलोकमुत्कोचपहतत्परः ॥ २६४ ॥
- 265 भूभुजो ग्रामकायस्या ह्यवान्योन्यविपाटनम् । दत्ताधिकधिकोक्तोचा विद्वपुस्तन्निर्भवेवया ॥ २६५ ॥
 यज्ञाजैः कन्यकुञ्जाद्या विलम्भास्तत्र मण्डले । तन्निर्णां दृण्डिकादानाङ्गभुजां जीविकाभक्तम् ॥ २६६ ॥
 शिष्ट्युः पुराणाधिष्ठाने मेरुवर्धनमन्त्रिणां । श्रीमेरुवर्धनस्वामिनामा येन व्यधीयत ॥ २६७ ॥
 तदात्मजाः क्षणे तस्मिन्गहनद्रोहवाकिंकाः । चक्रुर्निगूहराज्येष्वाः प्रजायासैर्धनार्जनम् ॥ २६८ ॥ युग्मम् ॥
 सार्धं सुगन्धादित्येन गूढं शंकरवर्धनः । तेषां ज्येष्ठो बद्धसख्यो मुमोष नृपमन्दिरम् ॥ २६९ ॥
- 270 क्षीणप्रजे क्षणे तस्मिन्सारपात इव क्षते । उदीपः प्राविताशेषशरच्छालिरज्जम्भत ॥ २७० ॥
 ख्यां सहस्रक्रियायां दुर्लभे भोजनेभवत् । वर्षे त्रिनवते घोरे दुर्मिक्षेण जनक्षयः ॥ २७१ ॥
 शवैश्चिरपविष्टान्मुत्सतेकोष्णविपदैः । वितस्ता सर्वतच्छशा दुर्लभ्यघटिताभवत् ॥ २७२ ॥
 विश्वतोस्थिमये जाते नैविद्यास्तिमित्मण्डले । सर्वभूतभयादाधि दमशान्तिव्यमजायत ॥ २७३ ॥
 महार्हंभान्यसंभारविक्रयप्राप्तसंपदः । मन्त्रिणः क्षमापंतः प्रापुस्तन्निगणधनाद्यताम् ॥ २७४ ॥
- 275 आधेयः क्षमाभुजः सोभुमन्त्री यस्तादृशीः प्रजाः । विक्रीय बाहयन्नासीत्तन्निर्णां हुण्डिकाधनम् ॥ २७५ ॥
 अटव्यां वृष्टिसंपाते क्षातवर्षैरुपद्रुतम् । बहिः सर्वं जनं पश्यन्कथिष्यामोष्णमन्दिरः ॥ २७६ ॥
 यया तथा जनं दुःस्थं वीक्ष्य कापुरुषभिरम् । राजधानीस्थितः पङ्क्तुः स्वहृत्वं बहमन्यत ॥ २७७ ॥ युग्मम् ॥
 तुञ्जीनचन्द्रापीडादिप्रजापालप्रियाः प्रजाः । एवं तस्मिन्क्षणे नीताः संक्षयं राजराक्षसैः ॥ २७८ ॥
 प्रापुश्चिरमवस्थानं पार्थिवा न तदा क्विन् । धारासंपातसंभूता बुद्धा इव दुर्दिने ॥ २७९ ॥
- 280 पार्थः पितरमुत्पाद्य कदाचित्प्राभवत्स्वयम् । कदाचित्स तमुत्पाद्य तन्निष्कृत्तिकायाप्यभूत् ॥ २८० ॥
 अमीगयत्पङ्क्तुवपूवडवामण्डलं युवा । सुगन्धादित्यंवीजाशो व्यथार्यविधिलेयया ॥ २८१ ॥
 रात्र्यां चप्यटदेठ्याः स निर्दयैः छरतोस्सवैः । खण्डयामास कणकूर्तिं साध्यस्वार्थेणघनैः ॥ २८२ ॥
 भगिनीभगसौभाग्यबदराज्याः स्वयं द्रुवुः । यां पङ्क्ते मनोशाङ्गीं मेरुवर्धनसूनुवः ॥ २८३ ॥
 सुगन्धादित्यमौल्यन्धास्तापि देवी मृगावती । स्वयं संभुभुजेभ्यर्थ्य कान्ता कामितकामिनी ॥ २८४ ॥
 पर्यायेणाभवद्भूयः स तयोर्मोर्गवृद्धये । दरिद्रयोषितोरेकं भुक्तिपान्नामिवाव्यहम् ॥ २८५ ॥

२६४. १) A, gloss निमित्तवर्गो. २६६. १) Thus A₁; altered by later hand to बद्धाव्यैः. २६७. १) A₂ gloss पांशुद्रुत्
 हवि प्रसिद्धे प्राणे.— १) A₂ gloss पङ्क्तुचयुत्प. २६८. १) A₂ gloss निमित्तवर्गोः शरत्पञ्चाः चक्रवर्ती भूरवर्गो । शम्भुवर्धनः शंकरवर्धनः
 मेरुवर्धनपुत्राः २६९. १) A₂ gloss मन्त्रिणा.— १) A₂ सुगन्धादित्येन सह. २७०. १) Thus corr. by later hand from
 A₁ उदीपः. A₂ gloss द्योषी (Kāśmirī). २७१. १) A₂ gives the full date *Saptarshi* ११९१. २७२. १) Thus A₁; altered by
 later hand to दुर्लभं. २७३. १) क्षाते supplied by A₂ in space left by A₁. २७४. १) A₂ यथा. २७५. १) Thus A₁; A₂
 आशय. २७६. १) Thus corr. by A₂ from A₁ दुष्टि. २८१. १) A₂ gloss मन्त्री.— १) A₂ gloss व्यवसायः तैयुनम्.
 २८२. १) A₂ gloss चक्रवर्गोः. २८५. १) A₂ gloss तयोर्बेत्पट्टेरीशुभापरयोः पङ्क्तुव्यवस्थोः.

पुत्रयो राज्यलाभाय स्वर्थाभ्यां स्वमन्त्रिणे । दत्ता निधुवनभद्रा धनदानैः सदक्षिणा ॥२८६॥
 अथ पार्थे समुद्राद्य तपिता पञ्चराशितः । तन्त्रिभिः सप्तनवते वर्षे वैप्रेभिरेवितः ॥२८७॥
 मावेष्टानवते वर्षे सोमिषिच्य शिशुं हतम् । चक्रवर्माभिर्ध राज्ये क्षीणपुण्यो षडपद्यत ॥२८८॥
 पैतृकं वाञ्छन्तो राज्यं पार्थस्यानुचरा व्यधुः । एकाङ्गैः सह संपामं तत्र तन्त्रिप्रदातवः ॥२८९॥
 मातुर्बन्पटदेव्याः स कंचित्कातं शिशुर्नृपः । मातामघाः क्षिण्डिकायाः पाल्यस्वासीत्समा दश ॥२९०॥ 280
 बाल्यादव्यक्तद्वैः शील्ये तस्मिंस्तत्पालनं तयोः । निर्दोषमासीदण्डव्यफणिलालनसंनिभम् ॥२९१॥
 जातः पङ्कामुंगावत्यां नवमेधेय तन्त्रिभिः । चक्रवर्माणमुत्पाद्य भ्रूवर्मा नृपः कृतः ॥२९२॥
 निःशेषा मातुलाभत्याः प्रथयुः स्वार्थतत्पराः । अदत्त्वा तन्त्रिणां वेयं तस्योत्पाटनहेतुनाम् ॥२९३॥
 अदुर्वृत्तौपि स श्माभृष्टिना भूरिधनार्पणम् । गुणवानिव वेद्यानां तन्त्रिणां नाभवत्प्रियः ॥२९४॥
 वर्षे गते तमुत्पाद्य दृष्टोत्पत्तितया नृपम् । बह्वर्धं पुनः पार्थं व्यधुस्तन्त्रिप्रदातवः ॥२९५॥ 285
 भभ्रुसाध्ववती वेद्या साम्बेश्वराविधायिनी । पार्थप्रिया तन्त्रिचक्रसंयहे ज्ञातचक्रिका ॥२९६॥
 कालापेक्षी चक्रवर्मा ततोऽप्यैच्छन्नं बह । एकादशाब्दस्याषाढे कृतो भूयोपि तन्त्रिभिः ॥२९७॥
 पार्थादीन्यैः समुत्पाद्य भुक्तं चक्रिकया पुरा । तैस्तैः स्थानैश्च ये तेभ्यो जीवनाद्युपलेभिरे ॥२९८॥
 पितां भ्रातां च चैरस्यं राज्यादुरपाटितोभवत् । संबन्धिभ्योपि यैर्दुर्गं कन्यां दत्त्वंतरेतरम् ॥२९९॥
 अकरोद्दृष्टदोषाणां तेषामेव स नष्टधीः । मेरुवर्धनपुत्राणामधिकारसमर्पणम् ॥३००॥ नितकम् ॥ 300
 कृतोत्पटलाधीशस्तेन शंकरवर्धनः । गृहकृत्येभ्यस्तस्करयो दाम्भिकः शंभुवर्धनः ॥३०१॥
 पौषे तस्यैव वर्षस्य धनाभावात्स तन्त्रिणाम् । भद्रसङ्गण्डिकादेयः पलायिष्ट भयाकुलः ॥३०२॥
 स्थिते मडवराज्यान्तस्तस्मिन्शंकरवर्धनः । राज्यार्थी तन्त्रिणां दूतं प्राहिणोऽच्छंभुवर्धनम् ॥३०३॥
 आर्वाजितैः स निखिलैरधिकोत्कोचवर्षया । वञ्चयित्वापजं राज्ये तैः स्वगेवाभ्यपेचयत् ॥३०४॥
 तीर्थस्थितः स्वकुलजांस्तिमिरसि मुञ्जे । मौनी बकस्तिमिमुपेत्य वनान्तवासी ।
 व्याधो निहन्ति तु बकं प्रभवन्ति ते ते पात्रायुपयुग्गरे वञ्चनचञ्चुतायाः ॥३०५॥ 305
 भ्रष्टश्रीश्चक्रवर्मा निशि श्रीडकवासिनः । एकदा डामराध्यस्य संग्रामस्याविश्राद्दहम् ॥३०६॥
 ज्ञात्वा कान्तिविशेषेण राजानं स कृताञ्जलिः । प्रणम्य ग्राहयामास संध्रमाश्रिजमासनम् ॥३०७॥
 राज्यश्रंशादिभ्रुत्तन्तमुक्त्वा साहायकार्थिणम् । तं विपत्पेशतं प्रहो विचिन्त्योवाच डामरः ॥३०८॥
 तन्त्रिणां वा नृणानां वा राजन्का गणना रणे । स्वत्सेवनायै सामर्थ्ये कस्मिन्न मम कर्मणि ॥३०९॥
 शमोत्साहः पुनर्नूनमस्मानेव हनिष्यसि । विस्मरन्त्युपकारं हि कृतकार्या महीभुजः ॥३१०॥ 310
 कूर्मोरोहे च आलम्बहेतुर्भूमृच्छिनभि तम् । कुठारिकस्तदस्कन्धमिवाधोगमनोमुखः ॥३११॥
 धीर्योदिप्रकर्षेण येनोपक्रियते नृपः । प्राप्नोदयः स तेनैव शङ्कुं वेद्युपकारिणम् ॥३१२॥

२८६. १) A, reads धनदायैः. २९०. १) Thus corr. by later hand from A, क्षिण्डि. २९२. १) A, gloss मेरुवर्धनपुत्रां —
 २) Thus A, A, तन्त्रिभिः. २९६. १) A, gloss साम्बेश्वराश्रितः. २९८. १) A, gloss अथ सर्वत्र वपुच्छयेन वेदवर्धनपुत्रपुत्रसंभः —
 ३) A, पार्थाश्रितः. २९९. १) A, gloss पञ्चः.— ४) A, gloss पार्थः भ्रूवर्मा वा.— ५) A, gloss चक्रवर्मा.— ६) A, gloss वृणावर्मा.—
 ७) A, gloss पञ्चये. ३०५. १) Emended; A पुच्छु. ३१०. १) Thus corr. by A, from A, स्मानेव.

- अस्मिन्स्थिते विपदमूढिति संविन्वय वर्ज्यते । मूढैः परिवृद्धैरापस्तेवको मङ्गलेच्छुभिः ॥३१३॥
 संपद्यापत्सहायस्य विस्मृतोपक्रिया नृपाः । मध्ये प्रमादस्खलितमुत्पन्नं इदि कुर्वते ॥३१४॥
- 315 आमयातीरिपुत्रासक्षुदादौ वृष्टवैकृतान् । लम्बोदया श्रीभयेन क्षमापा घ्नन्वयनुयायिनः ॥३१५॥
 राक्षः सतोपि नाशतो यस्येभस्त्वेव कर्णयोः । अविशुद्धप्रकृतयो ध्वनन्ति मधुपा इव ॥३१६॥
 दिवसे संनिधानेन विभुनप्रेरणा प्रभोः । ईर्ष्यालुना स्वैरिणीव रक्षितुं यदि पार्यते ॥३१७॥
 राजजन्मनुपाध्यायो देवी यच्छिक्षयेद्रहः । तत्र प्रजागरः कर्तुमसर्वज्ञैर्न शक्यते ॥३१८॥
 कथंचिदक्लि हृदये कुशलैर्विनिवेशिता । शिक्षा गौरवरेणेव राज्ञा विस्मर्यते निशि ॥३१९॥
- 320 न के लोभं समुत्पाद्य जिह्वा क्षिग्धरीर्षया । पिपीलका इव प्रस्ताः क्षमापालैः शान्त्यकैरिव ॥३२०॥
 जानाति हन्तुं हन्तव्यमासन्नं न तु दूरगम् । एको बकः परं सस्यं द्रोहवृत्तिर्महीपतिः ॥३२१॥
 न नाम कण्टकाकीर्णः कौटिल्यं लक्ष्यतां नयेत् । कालापेक्षी क्षितिपतिः शरीरमिव जाह्नकः ॥३२२॥
 नमस्रपि हरिर्हेन्यादाश्लिष्यस्रपि पद्मगः । विहस्रस्रपि वेतालः स्तुवस्रपि महीपतिः ॥३२३॥
 अद्रोहवृत्त्या तस्मात्सर्वं ब्रह्मस्यस्मान्सदा यदि । ससैन्यस्ते तदेवोहं प्रातरेव पुरःसरः ॥३२४॥
- 325 तदाकर्ण्योन्नवीव्राजा लज्जास्मितसिताधरः । स्वात्मेव यूयं संरक्ष्या मम पूर्वोपकारिणः ॥३२५॥
 ततो निक्षिप्य चरणं रक्ताक्ते भेषचर्मणि । कोशं चक्रनुरन्योन्यं सखद्वौ नृपडामरौ ॥३२६॥
 अथ संघटितासंख्यचण्डाडामरमण्डलः । चक्रावर्माकरोद्यानां प्रत्युषे नगरोन्मुखः ॥३२७॥
 तस्मिन्क्षणे पुरस्कृत्य योद्धुं शंकरवर्धनम् । विनिर्ययुः सिताष्टम्यां चैत्रे तन्निष्पदातयः ॥३२८॥
 कालानुवृत्तिप्रच्छन्नं तेषां संभावनोज्झितम् । स तत्त्वे पुरस्कृतुं चक्रावर्मा स्वविक्रमम् ॥३२९॥
- 330 अथ प्रवृत्ते संघामे घोरे पद्मपुराद्बहिः । जघान प्रेरितहयः पूर्वं शंकरवर्धनम् ॥३३०॥
 हते सेनाधिपे तत्र शतधा तन्निष्वाहिनी । प्रययौ पवनाघातप्रेरितां नौरिवार्णवे ॥३३१॥
 पृष्ठानुसरणोऽथुक्तो नृपस्तेयामपाहरत् । गतिं तुरगवेगेन शिरःश्रेणिं तथासिना ॥३३२॥
 भ्रमतः समरे बहुर्वीरपद्मच्छलच्छटाः । चक्रावर्ममुगेन्द्रस्य सटापटलविभ्रमम् ॥३३३॥
 किमन्यत्यन्वबाण्यासन्सहस्राणि रणाङ्गने । पतितानि क्षणादेव हतानां तत्र तन्निष्णाम् ॥३३४॥
- 335 तन्निष्णो रणसंरम्भपरिभ्रान्ताः क्षमातले । गृध्रपक्षकृतच्छाये शायिताश्चक्रवर्मणा ॥३३५॥
 विशुद्धवंदयैर्गुणिभिर्निहतैः संश्रितैः समम् । अभूयशीरश्यायां भूरः शंकरवर्धनः ॥३३६॥
 उदयं संहता एव संहता एव च क्षयम् । प्रयान्तः स्पृहणीयत्वं तन्त्रिणः कस्य नागमन् ॥३३७॥
 माननीयानधृष्यांश्च महावंदयानमहीपतीन् । अहीनिव खिलीकृत्य भिक्षयन्तः क्षणे क्षणे ॥३३८॥

३१६. १) A₁ note न विशुद्धा प्रकृतियेषां ने । अविशुद्धप्रकृतयः सूचकाः यस्य राज्ञः कर्णयोर्विषये ध्वनन्ति । तस्य सतोपि साधारण्य स्वयं नाश्यासः । इभस्त्वेव । यथा हस्तिनः कर्णयोर्मेलिना । मधुपा ध्वनन्ति ॥—१) A₂ gloss कुटिलः ॥३१६. १) A₁ गोपस् ॥३२०. १) A₁ शोभं. ३२१. १) Thus corr. by later hand from A₁ परं. ३२२. १) Thus A₁ and R₁ misread in G and Edd. जायंकाः, A₂ gloss जायंको घुक्तमार्जारलटाकैरण्डकाद्यं श्वाति विश्व. ३२६. १) A₂ gloss शिष्यानिग्ययः । उनी मैत्रीसम्बन्धार्थं रक्ताक्ते भेषचर्मणि (gloss अन्नायां) परस्परं पाहप्रक्षेपं कुरुत इति शपथसंप्रदायः दिव्ये च कोषाः पुष्पादिद्वन्द्वानि विधानयोरिति मङ्गः ३३१. १) A₁ विचीर्णा. ३३२. १) Thus corr. by later hand from A₁ 'सारणो'. ३३३. १) A₂ gloss अधारवन्.—१) A₂ gloss शिरस्त्रबन्धार्थं हतो यो वरिपद. डोपद इति प्रसिद्धः तस्य अचलच्छटाः किते इति प्रसिद्धा. ३३६. १) Thus A₁; altered by later hand to 'हतः'.

भनबन्कीडया श्रीडां मायन्तो जीविकाकृते । प्रागहितुण्डिकाः कूरा इव ये गर्भवृत्तयः ॥३३९॥
 ते तन्निव्रणः क्षणाहधा गूढैरविधाभिना । विमाननाविविधेन चक्रवर्ममहाहिना ॥३४०॥ तिलकम् ॥ 340
 अथ द्वितीये दिवसे भ्रमानामपि तन्निव्रणम् । वीरः संघटनां यावदकरोच्छंभुवर्धनः ॥३४१॥
 तावन्मिलितसामन्तसधिक्राज्जलालितः । सैन्यैर्नानापयायातैर्नदङ्कित्वासादिक्रमयः ॥३४२॥
 बलान्मध्येश्ववाराणां नृत्यतेवाप्यव्याजिना । बलान्क्रेनोहहंलम्बं शिरसं वामपाणिना ॥३४३॥
 सस्वेदेतरहस्तापवेष्टोक्तासन्सृष्टशः । जङ्गस्य विम्बितार्कस्य भाभिर्घोतितकुण्डलः ॥३४४॥
 क्वचोस्त्रेघसंरम्भकण्ठायासेन ताम्यता । बद्धधुंकुटिवन्धेन ववनेन भवावहः ॥३४५॥ 345
 तर्ज्यन्कृतसुंकारांस्तुण्डिकांस्तुण्डितापणान् । शिरोसिसंशया ब्रह्मबास्तव्यकृतसान्त्वनः ॥३४६॥
 मेरीदवैः मुक्तिं भिन्दन्चौराशीर्षोषरोधिभिः । संधामज्यशोभाङ्गुष्मक्रवर्माविशस्युरम् ॥३४७॥ कुलकम् ॥
 तस्मिन्सहासनं प्राज्यमाक्रामति अयोर्जिते । बद्धा कुताधिदान्ये भूभटः शंभुवर्धनम् ॥३४८॥
 राज्ञः पुरस्तात् शस्त्रपातमीमीलितेक्षणम् । भक्तिं प्रदर्शयन्पथपण्डाल इव सोषभीत् ॥३४९॥
 उज्जतां धर्ममयीदां भूस्थानां जनकोपमान् । हन्तुं नरेन्द्रान्द्रोहेण मारंभः शंभुवर्धनः ॥३५०॥ 350
 प्राप्य निष्कण्ठकं राज्यं चक्रवर्मनृपः क्रमात् । अजायत धृतोस्तेको नृशंसविषमक्रियः ॥३५१॥
 स्वविक्रमकथास्तोत्ररोमन्थप्रियताहृतः । सोभवद्विद्वन्व्यादिषाटुकारविधेयधीः ॥३५२॥
 आत्मानं दैवतमिव स्तुतिमोहितचेतसः । आनतः प्रभ्रंस्तस्य विवेकविगुणाः क्रियाः ॥३५३॥
 तस्मिन्सङ्गे रंगारुच्यः प्रख्यातो डोम्बगायनः । धैदेशिकोभवद्वाज्ञा त्रितीर्णावसरो वहिः ॥३५४॥
 प्राप्तान्सविवसायन्तान्विन्यस्यन्तो यथाक्रमम् । प्रतीहारा नृपस्यायमनयन्त विविक्तताम् ॥३५५॥ 355
 विबभौ धवलौष्णीषा सभा दीपप्रभोज्ज्वला । शेषशब्धेभ मणिभिः कृतालोका फणोद्भवैः ॥३५६॥
 कृतावरोधधम्मलमालान्दोलनकेलिभिः । प्रदोषपवनैश्चक्रे शिशिरैर्प्राणतर्पणम् ॥३५७॥
 जातगीतविद्वेषाणां गवासावलयो बभुः । आसवामोदिभिर्वक्त्रैरवरोधमृगीकुशाम् ॥३५८॥
 हारकङ्कुण्ठकेयूरपारिहार्यादिशोभिना । स्ववन्देनानुयातोथ प्राविशद्रोम्बगायनः ॥३५९॥
 हंसी नागलता चास्य छुते ललितलोचने । चक्रतुः कौतुकोद्गीर्वां सभामं चिन्तार्पितामिव ॥३६०॥ 360
 नयोर्विलासवलितैश्चलितापाङ्गविभ्रमैः । द्वितीयपुष्पकरो व्यकीर्यत सभान्तरे ॥३६१॥
 गायनैर्जव जीवेति कृतकोलाहलैरभूत् । सद्ः सशब्दं कुर्वन्निस्तत्तृणगुणयहम् ॥३६२॥
 मुक्तोचरोचितोदम्बल्पम्बमस्थानचारिणः । वंशै रागविशेषस्य दत्ते स्थाने ततः श्वैः ॥३६३॥
 अविक्रियशिरःकन्धभूनेत्रभ्रमशोभितः । अभिन्न इव गायन्योर्गीतध्वनिरजृम्भत ॥३६४॥
 अथ ताम्बूलरोमन्थत्यागनिधलमूर्तिना । जार्तं राजकुटङ्गेण प्रमोदास्पन्ददृष्टिना ॥३६५॥ 365
 गायन्त्यौ भावमालंश्य तस्य खिग्धमगायताम् । अधिकोन्नेविताभिर्घ्यं विलासस्मितविभ्रमैः ॥३६६॥

३४४. १) Thus A₁; A₂ स चामिदर. ३४५. १) A₂ संरु. — १) A₂ बकभु. ३४६. १) Thus corr. by A₂ from A₁, 'लुचयकां',
 ३४७. १) Thus A₂; A₁ 'कान्वति. ३५०. १) A₂, 'वर्धना. ३५२. १) Thus G Edd., A 'स्तसत्तृण'. ३५३. १) A₂, 'ताने.
 ३५५. १) Thus corr. by later hand from A₁, गायन्वीर्गी. ३६१. १) Thus corr. by later hand from A₁, गायन्को.—
 १) A₂ gloss आषाढ.

- राज्ञस्तथोक्ष संसक्तचित्तयोरितरेतरम् । दृग्व्यापारैः स्वसंवेद्यैः संलाप इव पमये ॥३६७॥
 नृपं हारितिलिचं तं विश्वायैकः मियो धिटाः । ततः प्रसङ्गे प्रोवाच प्रीतिवृद्धिकरं वचः ॥३६८॥
 देव गीतमिदं यातं संग्रथ्यैते मनोरमे । कर्पूरपारीपतितं भैरयमिव हारिताम् ॥३६९॥
- 370 गायन्धोर्मांजितामेतां रागांन्तचनुष्किकाम् । अनयोः प्रतिमाव्याज्याशुम्बतीव निशाकरः ॥३७०॥
 करन्त्यस्तकपोलान्तमुहायन्त्याधिमे ध्रुवम् । कटाक्षैः कुसतो व्योसि वैमानिकविमोहनम् ॥३७१॥
 जानत्या स्वाभयानं चर्चामनयोरेकयावयोः । अस्रयास्मितगर्भेयं कटाक्षः पश्य पातितः ॥३७२॥
 गायन्त्येकानतमुखी कर्णव्यालोलकुण्डला । विपरीतरतोद्रेककृतारम्भेव शोभते ॥३७३॥
 सफलं तस्य तारुण्यमीदृशो निर्जने खियः । औत्सुक्याहिरहे यस्य गायन्त्येवैविधैः स्वदैः ॥३७४॥
- 375 उपपत्तिपरित्यक्तशाखानुष्ठानमोहैतैः । एकसार्थप्रयानेभ्यः कथमेको विवर्ज्यते ॥३७५॥
 नेत्रस्य रूपं भ्रोत्रस्य ध्वनिं संपृशतो न चेत् । तदङ्गस्यान्यकान्ताङ्गः स्पृशतो दुष्कृतं कुतः ॥३७६॥
 अभिलाषाङ्कुरः सिक्त इव तैर्विटभाविनैः । राज्ञः स्वभावलोलस्य शतशाखत्वमाययौ ॥३७७॥
 ये' विस्तारितवर्णसंकररुचः संदश्यं गोत्रान्तक्रुद्धजावस्थितिचापलकुनमलं पार्श्वे ध्वनन्त्युदताः ।
 नीयन्ते विपर्वावपावपरतां लभ्योदयेस्तैः क्षणास्तिहा वारिधरैरमी च रमसारूपालसिंहा विटैः ॥३७८॥
 वस्तु क्षणादनुपपत्त्युपपत्तियुक्तं कृत्वा जडान्यदि विमोहयितुं समर्थाः ।
 न स्युर्विटा अथ कुतर्कपथस्थिताथ नित्योद्देशेषुं निरयेषु मृगाधरेयुः ॥३७९॥
- 380 संतोष्य हाकेयुरकुण्डलैर्डोम्बमण्डलम् । अमार्गव्यागराधेयः शुद्धान्तमगमनूपः ॥३८०॥
 क्रान्तोस्याः क्षितिबलभोयमंभियेष्युर्वीपतेरेकतो' नूतेसार्वतिसङ्गडताण्डवमुत् डोम्बः स्वनामान्यतः ।
 मध्ये यत्किमपीति गीतरचना काव्यं यदेतद्विदो' यक्ष्मी' क्षपयन्ति' तान्धिपगुधाष्कीर्त्यधिपनः पार्धिवान् ॥३८१॥
 वेद्यानुरागस्य महेन्द्रचापधामो हरिश्चरस्य च्छनस्य । उपाङ्गगीतस्य च हारिणोपि सौन्दर्यमस्यैर्यहतप्रकर्षम् ॥३८२॥
 दर्शनाभ्याससंनृचक्षुरागः क्षमापतिः । विना श्रपाककन्ये ते न पुनः प्राप निर्वृतिम् ॥३८३॥
 गायन्त्यौ शयनोपान्ते शनैर्निहितचुम्बनम् । नृपं रतिस्त्रुवाभिज्ञं तं दृष्टोपे प्रचक्रुवुः ॥३८४॥
- 385 समागमेन नव्येन बयोर्वैद्यात्यशोभिना । चक्रे क्षपितसामर्थ्यः स लज्जोद्भवनाक्षमः ॥३८५॥
 रच्यन्तस्त्रुलोभोद्भेदैर्मिः स्रुतैः श्वेदबिन्दुभिः । भाग्यो'मसंक्षयजडं वपुस्तस्य व्यधीयत ॥३८६॥
 रागान्धेन कृता हंसी महादेवी महीभुजा । भेजे राजवधूमध्ये बालव्यननवीजनम् ॥३८७॥

३६८. १) A₂ तत्र ३६९. १) A₂ gloss हरति मन इति हारी तस्य भावः तत्तां यातमिति सन्बन्धः. ३७०. १) Thus corr. by A₂ from A₁ गायन्धोः.—) Thus A₂; A₁ क्रमाह.—) A₂ gloss दन्तपङ्क्तिचन्द्रयं. ३७१. १) A₂ gloss दुष्कृतं.—) A₂ gloss रवागिन्द्रियस्य. ३७४. १) A₂ gloss वारिधराः विटाश्च.—) A₂ gloss कर्णाः नीलपीताद्याः प्राज्ञानाद्याश्च.—) A₂ gloss गोत्रान्तकृति इन्द्रे बद्धा अभिनयितव्येन स च्छतो चापः धनुः इन्द्रचापः तस्य लक्षणं । गोत्रान्तकृतिः कुलक्षयकारिभिः पापिभिः बद्धा स्थितिर्यस्य । तत् चापलं प्रदश्यं ध्वनन्ति इति च्छ पनं निविडं इति चापलविशेषणं.—) Thus corr. by later hand from गीयन्ते.—) A₂ कुपयाव.—) A₂ तरसा भूः. ३७९. १) A₂ gloss नित्यशुभेणु. ३८०. १) A₂ gloss अपावस्यागे कर्णः. ३८१. १) A₂ gloss अयं क्षितिबलमः राजा अस्याः कल्याधिक्रान्ताः अस्यां विषये अयं ह्याजा लज्जः इत्यविधा— कथितमेकतः.—) A₂ gloss डोम्बोर्मांजिता उर्वीपतेः अभिधा नामधेयं एकतः इत्यस्ति. इति कथमिति कान्तोस्त्वा इति.—) A₂ gloss उर्वीपतिः.—) A₂ डोम्बस्य नाम.—) A₂ मध्येनम्बिकम्.—) A₂ gloss यत्किमपीति । यत्किञ्चिदालक्षालयायं लौकिकं मीतं । तस्य रचनया एव काव्यं.—) A₂ gloss एतत् गतिरचनकाव्यं विदन्ति एतद्वि.—) A₂ gloss येषां पार्धिवानां लक्ष्मीः यक्ष्मीः तां.—) A₂ gloss अपहरन्ति.

तस्या वैशुक्तपुच्छिहं ते यथा चक्रवर्मणः । नृपान्तराणामन्येषामप्यभूवन्सभासदः ॥३८८॥
 मन्त्रिणामक्षपटलप्रख्यमुख्याधिकारदा । प्रवृद्धिहेतुतां प्राप डोम्बसेवनचक्रिका ॥३८९॥
 मौख्यास्तशिवतां केचिच्छुपाका न ह्यधुः स्वयम् । केचिद्वकुर्वन्नीतिज्ञा राजकार्यणि मन्त्रिवत् ॥३९०॥ 380
 मन्त्रिणस्तस्करा राक्षी श्पपाकी श्पपाः प्रियाः । किं न लोकोत्तरमभूत्पतेश्चक्रवर्मणः ॥३९१॥
 ऋतुष्वानार्तवाङ्मनि श्पपाकी स्वांशुकान्यदात् । तदाष्वादनवृत्तेष्वा मन्त्रिणः प्राविशन्सभाम् ॥३९२॥
 कैथिंस्तिभिभुजा वैरमङ्गीकृत्यापि तस्क्षणम् । वैनाशि श्पपौच्छिहं तेभूवन्सोमपैः समाः ॥३९३॥
 मण्डलेस्मिन्प्रभावोमा न देव्य न्यवसन्धुवम् । तद्देहमानि तदा नो चेच्छुपाकी प्राविशेत्कथम् ॥३९४॥
 तां रणस्वामिन् प्रदुं तिलहादश्यहे गताम् । सामन्तेभ्यः साभिमाना नान्वयुर्द्धामराः परम् ॥३९५॥ 385
 राजकौटुम्बवृथानां डोम्बानां निर्गता मुखात् । राशामिवाज्ञा दुर्लङ्घ्या न केनाप्युवलङ्घयत् ॥३९६॥
 राशा प्रदने रङ्गाय हेतुं प्रामिमहारवत् । लिलेख पद्मोपाध्यायो न यदा शानपट्टकम् ॥३९७॥
 तदाक्षपटलं गत्वा रङ्गः कोपात्तमब्रवीत् । रङ्गस्स हेतु दिण्णैतिं दासीद्यत न लिख्यते ॥३९८॥
 लिलेख सोय संत्रासाद्भ्रूभ्रूभ्रूतर्जितः । को न राजनि दुर्वृत्ते भवेन्नीतिव्यतिक्रमः ॥३९९॥
 भन्त्यागमनपापस्य पापः पृच्छन्स निष्कृतिम् । चिट्टैर्हास्याबहान्वेष प्रायश्चित्तानि कारितः ॥४००॥ 400
 हिमेनैव हिमं श्याम्येव्युक्तनैव दुष्कृतम् । सोनुशिष्टो विष्टैरेवं दधत्सामरसारताम् ॥४०१॥
 पवित्रास्सर्शतोस्सृष्ट्यास्पर्शपापं जिहीर्षुणा । तेनाद्वेष्यत विप्रस्य योषिन्मासोपासिनः ॥४०२॥
 ततोपि पापिनोभूवन्केपि तस्मिन्सगे रिजाः । तस्मादप्यमहारान्ये जगृह्णुर्हमोभिनः ॥४०३॥
 चक्रे चक्रमतं सोपि पापः पाशुपताभयम् । तस्मिन्हतेर्धनिष्पक्षं तद्दूर्ध्वमंशो जयत् ॥४०४॥
 पूर्वोपकारान्विस्मृत्य डामरात्स निरागसः । नृपतिः श्पपाकामी विश्वस्ताऽऽग्रनामधीत् ॥४०५॥ 405
 हन्तुं श्याजेन विश्वस्ताः केचिज्जामरतस्कराः । तस्युस्तस्यान्तिके ब्रौहृच्छिद्रानेहः प्रतीक्षिणः ॥४०६॥
 श्पपाकीशयनावासासन्नायस्करमन्दिरे । शौचस्थितं तं निःशस्त्रं ते राक्षी प्रापुरेकदा ॥४०७॥
 अथ तैः प्राप्तसमथैरकस्मात्तस्य सर्वतः । क्षिप्रं न्यपात्यनाशेषशानशस्त्रपरंपरा ॥४०८॥
 छुप्रस्तटाद्भेद भ्रष्ट इव निद्रालसेक्षणः । प्रबुद्धः शस्त्रपातैः स ब्यमुचञ्चैरवाव्रवान् ॥४०९॥
 निःशस्त्रः शस्त्रमन्विष्यन्क्षरत्क्षतजनिर्हरः । अनुव्रुनोरिभिर्धोवञ्चध्यावेदम विवेश तत् ॥४१०॥ 410
 अग्रान्नेहेति क्रन्दन्त्या श्पपाक्यालिङ्गिताङ्गकम् । तत्कुचोत्सङ्गलप्राङ्गं जनुस्तेनुप्रविश्य तम् ॥४११॥
 स्वैरेव मेरिता दारैस्ते तस्य नृपतेः किल । मुमुर्षोर्जानुनी स्वैरं शिलयां समचूर्णयन् ॥४१२॥
 बभौदशान्ने ज्यैष्ठस्य शुक्राष्टम्यां क्षपाक्षणे । श्पपाकमोग्यः स श्वेवावस्करे तस्करैर्हेतः ॥४१३॥
 उन्मत्तावन्तिनामाश पार्थिवनुर्दुराशयः । अभ्यथिष्यत वैपैयैः सचिचैः शर्वटारिभिः ॥४१४॥
 श्पपाकीकामुक्ते पापे निरते निशि तस्करैः । प्रजानां पाप्मना सोभूष्पापात्यापतरो नृपः ॥४१५॥ 415

३८९. १) A₂ gloss गणनायं गणनापिपितित्यामस्तु भक्षपटलस्य अहले इति भाषया नाम सिद्धेश इति केचित्. ३९२. १) A₂ gloss रङ्गः. ३९५. १) A₂ gloss केवलं. ३९७. १) Thus corr. by later hand here and in following verse from A₁, हृत्. १) A₂ gloss रङ्गस्य हेतुः इत्या. ३९९. १) Thus corr. by A₂ from A₁, के- १) Thus corr. by A₂ from A₁, भवन्ती. ४०१. १) A₂ श्पपापरनातस्मिन्वाहर्षी. ४०४. १) Thus corr. by A₂ from A₁, ०'क्षिप्रः'. A₂ gloss मर्दः. ४१२. १) Thus A₁; G R Edd. पिलायां. ४१३. १) Thus G Edd.; A उज्ज्वलस्य.

- स्यगिता तत्कथापापसर्षशीम्वया सरस्वती । कथञ्चिन्नक्षुरधेव सेव्यं प्रस्थाप्यते मया ॥४१६॥
 आसीत्पितृकुलं तस्य भर्ष्यं तुर्वृपरक्षसः । और्वोभिधस्य हव्याशविशेषस्येव जीवनम् ॥४१७॥
 तस्यासंष्टकराघातसटाकारकरोटिकाः । प्राणस्कन्दादिवाद्यज्ञाः सभायां मुख्यमन्त्रिणः ॥४१८॥
 तमास्थाभारण्येन निर्लेज्जास्तमरञ्जयन् । कालान्तरेण धैरेव भूमिपालैर्भविष्यते ॥४१९॥
 420 पर्वगुप्तोभवत्तस्य सर्वभ्योप्यधिकं मियः । आस्थाने नर्तनं कुर्वन्नपाकृतकटीपटः ॥४२०॥
 आ तन्त्रिविद्वानाहुष्ट्वा कीटप्रायान्महीपतीन् । पर्वगुप्तः सर्वदाभूद्वाज्यावामिकृतोद्यमः ॥४२१॥
 तदा निगूढराज्येषु सख्यं मुखैः स मन्त्रिभिः । पीतकोशैः प्रविदधे पञ्चभिर्भूभटादिभिः ॥४२२॥
 भूभटः शर्वटभञ्जोऽजः कुमुदः सोमृताकरः । पर्वगुप्तेन संबन्धं चक्रिरे कोशपीथिनः ॥४२३॥
 गवाक्षासरसि प्रामश्रीजलोवागलङ्घिनः । संग्रामडाामरगृहे यो रक्तः ख्यातपौरुषः ॥४२४॥
 425 पदानिमात्रो भूमेन वृष्टशौर्यः स संयुगे । महोदरो महाकायः प्रापितो मुख्यमन्त्रित्वम् ॥४२५॥
 यादृशी तेन दृष्टो देवी श्रीः सरसोन्तरे । तादृप्रक्लंजयादेवीत्यभिधानेन निर्ममे ॥४२६॥
 राज्यं निष्कण्ठकं कृत्वा धूर्तेनापजिहीषुणा । प्रेरितः पर्वगुप्तेन भूभृषके कुलस्यम् ॥४२७॥
 तेन लुण्ठितसर्वस्वः पार्षस्तस्यै कलत्रयान् । श्रीजयन्त्रविहारान्तः श्रमणैस्तत्तभोजनः ॥४२८॥
 शिशुञ्जांकरवर्माकीन्भ्रान्तृन्हारारिरोध्य सः । तत्र स्थिताननशनैरुक्तान्नाद्यनकारयत् ॥४२९॥
 430 उद्यतः पितरं हन्तुं मन्त्रिणोनुमतप्रदान् । बद्धपद्मान्यधाम्द्वनिगडानितरान्पुनः ॥४३०॥
 एकदा मन्त्रिसामन्ततन्त्रिकायस्यसैनिकाः । पार्थं तदाशामासाद्य निशायां पर्यवेष्टयन् ॥४३१॥
 म्लानक्षीणाम्बरां पर्वीं रुद्धहारां निपात्यं ते । आलिङ्ग्यमानां क्रन्दन्निस्तर्णकैरिव हाकैः ॥४३२॥
 केशानालम्ब्य कर्षन्तः शर्करोत्पाटिताङ्गकम् । विपद्यं गोकुलान्तमिव निर्दयं तं गृहात् ॥४३३॥
 क्षुत्क्षामरुक्षं क्रन्दन्तं निजघ्नेप्रविषहम् । चण्डाला इव निःशस्त्रं कुमुदाया नृपथियाः ॥४३४॥
 435 पितरं निहतं भुत्वा राजा संजातकौमुकः । प्रातः स्वसचिवैः सार्धं गत्वा इष्टोयं दृष्टवान् ॥४३५॥
 भन्नाङ्गस्य पहराये मक्षत् इति वारिणः । तस्यामे राजपुरुषाः शशंछर्निजविक्रमम् ॥४३६॥
 न्यहृत्य स्त्रीकृतो रात्रा तदा तद्रञ्जनीयतः । अचूचुदत्पर्वगुप्तो देवगुप्तामिधं हतम् ॥४३७॥
 पार्षस्य निहतस्याङ्गे सोक्षिपत्सुरिका ततः । रञ्जितो येन भूपालो जातहासोमवचिरम् ॥४३८॥
 डामरैर्लुण्ठितो देशः प्रणाशे चक्रवर्मणः । उस्थाप्य पापान्कायस्थानेन भूयोपि दण्डितः ॥४३९॥
 440 संप्रेरितः कुसचिवैः शस्त्राभ्यासं चकार सः । पाटयन्सुरिकावातैः कोटवीस्तनकोटरम् ॥४४०॥
 गर्भिणीनां च जटरं गर्भान्द्रष्टुमपाटयत् । काठिन्यस्य परीक्षार्थमङ्गं कर्मकृतमपि ॥४४१॥
 प्रतिमहामहाहोराग्रहा वधभयाङ्घ्रिजाः । प्रत्यगृह्णन्महारातोस्तस्मादपि नृपधमात् ॥४४२॥
 क्रूरपापानुरूपेण क्षयरोगेण पार्थिवः । ततोनुवाध्यमानोभूदपर्यन्तव्यथानुरः ॥४४३॥
 व्यथया तस्य तादृया प्रजा एव न केवलम् । तुतुर्निजैशुञ्जान्तमहिष्योपि चतुर्बन्ध ॥४४४॥

४२६. १) Thus corr. by A₁ from A₂, तावद्भङ्ग°. ४३२. १) Thus corr. by later hand from A₁, विपत्स्य. ४४०. १) Thus corr. by later hand from A₁, कोटवी°. ४४२. १) Thus corr. by later hand from A₁, विज.

अथान्तःपुरदासीभिर्मयः । कुतश्चिदुपादतः । क्षितिपालास्यजातोऽयमिति प्रख्यापितो मृषा ॥४४५८॥ 445
 नं शिमुं भूरुवर्माख्यं विनिवेश्य नृपासने । हस्तो निक्षिप्य सामन्तसचिवैकाङ्गलन्निगाम् ॥४४५९॥
 कम्पनापिपतेर्बन्धुवैः कमलवर्धनात् । विभ्रन्मण्डपराज्यस्याज्ञामरोत्पाटनक्षमात् ॥४४५७॥
 भासन्नभिरयमातिः पितृन्वा पार्थिवाधनः । भुञ्जौ पञ्चदशान्दस्य प्रजापुण्यैः क्षयं यवौ ॥४४५८॥ चक्रतकम् ॥
 पितृवातिवृत्तो राजा जयस्वामिविरोचनम् । आषाढंभुङ्क्षसमम्यां शिमुर्बहुं विनिधेया ॥४४५९॥
 नवा विरेजे राजश्रीर्बालस्य पृथिवीपतेः । कृपाणवेणिललिता छत्रनामरहासिनी ॥४४५९॥ 460
 अत्रान्तरे जबायातैर्धरैरावेदिनभुतः । सामन्तैर्नगरोपान्तं ग्रामः कमलवर्धनः ॥४४५९॥
 एकाङ्गतन्निगसामन्तस्यालहारकसादिभिः । नगरं प्रतिशश्रुभ्रान्तः समं सैन्यैरदध्यत ॥४४५९॥
 विरुद्धामरानीकान्युक्त्वा मार्गेषु निर्गतः । भ्रान्तोप्यसौ वैरिसेनामजयद्विक्रमोर्जितः ॥४४५९॥
 सहस्रमधवारणां विश्राज्य तुरगैर्मितैः । राजभानीमसदृहः प्रविवेश ततः क्षणात् ॥४४५९॥
 तं लम्बजयमाकर्ष्य सैन्यैस्स्यक्तं पलायितैः । एकाकिनं क्राप्यनयञ्जननी शिमुभूपतिम् ॥४४५९॥ 465
 प्राङ्गर्भभिर्भोहितो वा प्रेरितो वा कुमन्त्रिभिः । नाभूत्सिंहासनाच्छो मूढः कमलवर्धनः ॥४४५९॥
 नदानीं स्वगृहान्घातो राज्यकामोन्यवासरे । संघट्टयेन्निद्रजान्सर्वान्चूचुदरदीप्तिवित् ॥४४५९॥
 प्रौढं शक्तं च कुहत क्षमां कंचित्स्वदेशजम् । मामेव कुर्तुः सामर्थ्योविति मूढः स चिन्तयन् ॥४४५९॥
 एकाकिनीं रहः क्षीवां लम्बा दुर्लभयोषितम् । भ्रमौढोनुपभुञ्जान्यदिने दूत्यार्थधेत यः ॥४४५९॥
 विभूर्निं रभसावाशं यथ संन्यज्य तत्क्षणम् । नीत्या कामयतेत्येषुः शोच्यस्ताभ्यां परोक्षितः ॥४४५९॥ युग्मम् ॥ 480
 अधोत्पल्लकुले छिन्ने स्पूलकम्बलबाहिनः । अमृद्भोक्षविभा विप्राः तमगंसत गोकुले ॥४४५९॥
 धूमनिर्देशकूर्वाणां राज्ञस्तांस्तान्धिकीर्षिताम् । राज्यव्यवस्थोपन्यासस्तेषां चिरमवर्धन ॥४४५९॥
 क्षेमत्येन मिथस्तेषां नान्यः कोप्यभविष्यत । कूर्वाणां भाषणतिलघुतैः स्वकूर्बहीनैः परम् ॥४४५९॥
 राज्याहान्तोषेभिर्मिथैः प्राहः स्वस्मृतिक्लमये । अकार्यतेष्टकाघातैर्मुग्धः कमलवर्धनः ॥४४५९॥
 पञ्चषाणि दिनान्धेव यावत्तस्युर्ह्रजतयः । काहलाकांस्यतालादिबाधकोलाहलाकुलम् ॥४४५९॥ 465
 उत्पताकम्बजच्छत्रोभि युरवार्षितासनम् । अशेषं पारिषयानां तावत्तत्रामिलद्वलम् ॥४४५९॥ युग्मम् ॥
 स्वपत्नीं बन्धकीभूतामिबान्यवशवर्तिनीम् । वीक्ष्य राजभ्रियं शोचन्नासीत्कमलवर्धनः ॥४४५९॥
 पितृघातिवपुःछत्रपुत्रराज्यार्थिनी ततः । ग्राहिणोत्राजपुरुषान्पार्श्वे प्रायोपवेशिनाम् ॥४४५९॥
 पिशाचकपुरभाभे वीरदेवाभिषय वः । कुटुम्बिनः कामदेवनामा सुनुरजायत ॥४४५९॥
 स शिक्षिताक्षरो लम्बा मेरुवर्धनमन्दिरैः । बालाभ्यापकतां खानशीलादिपुणभूषितः ॥४४७०॥ 470
 क्रमात्त्राधिकार्यासीदथ तस्यास्मजः शनैः । लेभे वज्राधिकारित्वं राज्ञः शंकरवर्मणः ॥४४७१॥

४४५८. १) Thus corr. by A₂ from A₁ प्राज्ञैः. ४४५९. १) Thus corr. by A₂ from A₁ अघाते. ४५९. १) चारे supplied by A₂. ४५९. १) Thus A₁; A₂ संघट्ट. ४५९. १) *Ge sec. man* अमौढो नोपभुङ्क्षन्त्यादिने दूर्यायंशेक्षु यः. ४५९. १) A₂ अधी-
 स्पूल.—) A₂ gloss वस्यमी नाम कम्बपालः. वेन विप्यजन्त्यापिं स्वकीयं निवृत्त्यानिष्कारणित्यथा स्वकीयभासुपुत्रः अजितापीडः एज्ये
 स्थापितः । तदा प्रवृत्ति कम्बपालकुलरक्षयः । उन्मत्तावन्तिवर्धनं प्राप्य कम्बपालकुलस्य पठेत् । अत एषीकः । उत्पलकुले पिकले इति ।
 ४५९. १) Thus A₁; A₂ कसमा. ४५९. १) A₂ प्राज्ञैः. ४५९. १) तासनम् supplied by A₂ in space left by A₁.

- यः प्रभाकरदेवोपि सुगन्धाच्छकामुकः । लक्ष्म्या सरस्वतीरेषादेशविद्रवतोष वा ॥४७२॥
 विद्वान्यद्रास्करो नाम तत्पुत्रोत्यन्तदुर्गतः । सख्या फल्गुणकाख्येन समं देशान्तरं गतः ॥४७३॥
 स्रस्वप्रदर्शनेः पीठदेव्याशीर्भिध्व हर्षुलः । तस्मिन्पसङ्गे सोत्साहः प्रत्यावृत्तो निजां भुवम् ॥४७४॥
 475 पितृव्रातिवधुद्वैतैर्यैतैर्बोधयितुं द्विजान् । मध्ये गृहीतो वाग्निस्वात्पविवेश तदन्तिकम् ॥४७५॥ कुलकम् ॥
 वृष्टैव तं दैववशादैकमत्यस्पृशो द्विजाः । ध्वनिं राजायमेवास्त्विष्युश्चकैरुदधारयन् ॥४७६॥
 अथाभ्यविष्यत क्षिप्रं विपैरेत्य यद्रास्करः । श्माधृतिपौडसामर्थ्यः सानुमानिव तोयदैः ॥४७७॥
 इन्धं वेणुवनं परस्परमहासंघर्षेनाधिना तन्मूलोच्चितिरम्भसा क्षणधृतोभेकेण संपादिता ।
 बाल्यावेगविपाटितं विटपिनं प्राप्तं कुतश्चिद्गुहां कर्हि नेतुमहो महार्त्रिकुंदरे धात्रा न किं सूचितम् ॥४७८॥
 भृत्यप्रेरणया वंशं पार्थजः स्वं न चेष्टेत् । तत्पुत्रोत्पाटनं कुर्यान्न चेत्कमलवर्धनः ॥४७९॥
 480 अनुश्रुकुलजातस्यं दरिद्रस्याटतः क्षितिम् । तद्यद्रास्करदेवस्य राज्यप्राप्तिः कथं भवेत् ॥४८०॥
 पद्मां ब्रजभिरनुगो दृष्टो जनेन यस्तत्क्षणं निखिललोकसमानमूर्तिः ।
 साम्राज्यरम्यममुमीक्षितुमास्त नारीवृद्धीरजस्तवकितो नरनार्थमार्गः ॥४८१॥
 नृपतिवसति प्रत्यागच्छन्यद्रास्करभूपतिः पुरमृगदृशामाशीर्मध्ये वचोपि विवक्षितम् ।
 स्तिमितवलितापाङ्गं शृण्वन्निमीलवर्हकृतिः कृतपरिकरस्तज्जैर्जज्ञे प्रजापरिपालने ॥४८२॥
 प्रतिभितरविदीपोद्भासिभुभ्रातपत्रप्रचयरजतपात्रास्रविगारात्रिकाशीः ।
 अथ मुखरितमाशीर्मङ्गलैरङ्गनानामवनिहरिणधामा राजधामं प्रपदे ॥४८३॥
 इति श्रीकाश्यीरिकप्रदामात्यचण्पकप्रभुसूनोः कल्हणस्य कुतौ राजतरङ्गिण्यां पञ्चमस्तोत्रः ।
 अधिकायां समाशीतौ मासेषु च चतुर्वर्गान् । कल्पपालाष्टकं रथ्याह तस्त्रीसचिवा अपि ॥

४७२. ¹ Thus A.; A₁ 'नो गतः. ४७७. ¹ A₂ gloss श्मायाः भूमेः धृतिः धारणं तास्मिन् प्रौढं सामर्थ्यं बलम् स.. ४७८. ¹ & supplied by A₂.—² A₂ 'इत्थेन किं सूचितमित्याद्यन्तरे पाठः. ४८०. ¹ A₂ gloss नीचकुलोत्पन्नत्व. ४८१. ¹ Thus A₂; A₁ 'कीर्तिः. ४८१. ¹ A₂ glosses अवनो भूमौ हरिणधामा चन्द्रः and राजासनं.

॥ षष्ठस्तरङ्गः ॥

नेदं पर्णसमीरणाशननपोमाहात्म्यमुक्षोरगौ पश्येतावत एव संप्रति कृतौ तन्मात्रवृत्तीं बहिः ।
 प्रेम्णैर्नार्धमिदं चराचरगुरोः प्रापेयमात्मस्तुनीरेवं देवत्रयभूमुखाच्छ्रुतिस्त्रयाः भृङ्गन्वेषणोवतात् ॥१॥
 इच्छसलङ्घनीयत्वमथ कस्यां विलङ्घयन् । प्रतीहारान्त्रिजा दूरं वार्यन्तामिति सोन्वशात् ॥१॥
 वेविचित्रास्यमानांस्तु तान्कृताञ्जलिरन्नवीत् । राज्यप्रदाध पूज्याथ यूयं नो दैवतैः समाः ॥३॥
 राज्यदानाभिमानेन वर्तिष्यत मदोद्धताः । यत्कार्यकालादन्यत्र नागन्तव्यं महन्तिकम् ॥४॥
 तदाकर्णोखिलो लोकस्तमभूष्यममन्यत । व्यवसरत्सहसंवाससंभूतमपि लाघवम् ॥५॥
 खिलीभूताः पूर्वराजव्यवस्थाः प्रतिभाबलात् । उन्नीतवान्स छकविः प्राक्कविप्रक्रिया इव ॥६॥
 अचौराभूत्तथा भूमिर्यथा रात्रौ वणिकपथाः । अतिष्ठन्विद्युत्प्रज्ञारा मार्गांश्चाविश्रितध्वगाः ॥७॥
 प्रत्यवेक्षापरे तस्मिन्नासीत्सर्वापहारिणाम् । कृष्यध्यक्षत्वमुत्सृज्य कृत्यं नान्यन्त्रियोगिनाम् ॥८॥
 याम्याः कृषिपराधीना नापश्यन्नाजमन्दिरम् । त्रिषाः स्वाध्यायसंस्तका नाकुर्वन्भ्रष्टधारणम् ॥९॥
 न त्रिप्रगुरवः साम गायन्तो मदिरां पपुः । न तापसाः पुत्रदारपशुधान्यान्यद्वैकयन् ॥१०॥ 10
 न मूर्खगुरवो मत्स्यापूपयाम्त्रिधायिनः । चक्रिरे स्वकृतैर्मन्थैस्तर्कागमपरीक्षणम् ॥११॥
 नादृश्यन्त च गेहिन्यो गुरुदीक्षोत्थदेवताः । कुर्याणा भर्तृशीलश्रीनिषेधं मूर्धपुनैः ॥१२॥
 कार्तान्तिको भिक्वसभ्यो गुरुर्मन्त्री पुरोहितः । दूतः स्थेयो लेखको वा न तदाभूदपण्डितः ॥१३॥
 प्रायोपवेशाधिकृतैर्वीथिनेन महीभृता । प्रायोपविष्टो निकटं प्रापितः कथिदन्नवीत् ॥१४॥
 अहमाहशोभवं पूर्वं वास्तव्योत्र महीपते । निष्कचनस्यं शानकैरगच्छं दैवयोगतः ॥१५॥ 15
 उत्तमर्णैः पीडितस्य प्रवृद्धर्णस्य तस्य मे । निधयोभूद्वर्णं छित्त्वा परिभ्रान्तु दिगन्तरे ॥१६॥
 अथ विक्रीय सर्वस्वमूर्णं शोभयता मया । महाधनाय वंणिजे विक्रीनं निजमन्दिरम् ॥१७॥
 भार्यामुद्दिश्य भर्तृव्यामिक एव तु वञ्चितः । सोपानकूपो विक्रीतान्महतो वेदमनस्ततः ॥१८॥
 निदावे पुष्पताम्बूलीपर्णीयत्रातिशीतले । न्यस्यत्रिर्मालिकैर्दत्तात्सा जीवेज्जाटकादिति ॥१९॥
 ततो दिगन्तराङ्गन्त्वा विश्रुत्या वत्सरैरहम् । लम्भाल्पवित्तः संप्राप्तो जन्मभूमिमिमां पुनः ॥२०॥ 20
 अन्विष्यता मया साध्वी स्ववधूर्द्वदोष सा । विवर्णदेहा जीवन्ती प्रेम्णात्वेनान्यवेदमसु ॥२१॥
 किं दत्तजीविकापि स्वमीदृशीं वृत्तिमाश्रिता । मयेति सा सद्दुःखेन पृष्टा स्वोदन्तमन्नवीत् ॥२२॥

१. १) A₂ gloss पर्णतातञ्जिनी.—) A₂ gloss एतौ चराचरगुरुणा बहिः कृतौ इत्यन्यत्र.—) Thus A₁, A₂ °सुखाच्छ्रुण्वं.
 ११. १) Thus corr. by later hand from A₁ मुखां गु°. १३. १) A₂ gloss विचारपरिनिर्णयना स्थेयं. १४. १) A₂ gloss मुतावन
 शने प्रायो बाह्व्ये सद्द्वेषि विपु इति कोशा. १९. १) A₂ gloss पीठिके.—) A₂ gloss भाटी इति भाषया । प्रत्यहं वेतनं भाटी.

- सोपानकूपं संप्राप्ता त्वयि याते दिग्गन्तरम् । लघुडैस्ताडयित्वाहं वणिजा तेन वारिता ॥२३॥
 तदन्या कास्त मे वृत्तिरित्युक्त्वा विरराम सा । तदाकर्ण्य निममोहमन्तरे शोककोपयोः ॥२४॥
 25 कृतप्रायोपवेशोयि स्थेयैस्तैस्तैः पदे पदे । प्रत्यर्थिनो दत्तजयैः किमप्यस्मि पराजितः ॥२५॥
 जडत्वाद्देशि न न्यायं न विक्रीतो मया पुनः । सोपानकूप इत्यस्मिन्नर्थे प्राणा इमे पणः ॥२६॥
 सोहं विषये क्षीणार्थो हारि शास्तुस्त्व ध्रुवम् । वृजिनादस्ति चेज्जीतिर्वस्तु निर्णायतां स्वयम् ॥२७॥
 राजेति तेन विश्रमो दृष्ट्वा धर्मासनं स्वयम् । संवटय्याखिलान्स्थेयानासीत्सर्वं विचारयन् ॥२८॥
 स्थेयान्स्तुमुचुर्बद्धशो विचार्यायं पराजितः । शाद्यादगणयद्रयायं दण्डो लिखितदूषकः ॥२९॥
 30 सोपानकूपसहितं विक्रीतं गृहमित्यथ । राजा विक्रयपत्रस्थान्स्त्रयं वर्णानवाचयन् ॥३०॥
 ततोधिगतमित्येव सभ्येषु निगदत्स्वपि । अन्तरात्मा जगादेव नृपतेरर्थिनो जयम् ॥३१॥
 मुहूर्तमिव संचिन्त्य राजान्याभिरभूधिरम् । कथाभिरतिचित्राभिर्मोहयन्सभ्यमण्डलम् ॥३२॥
 कथान्तराले सर्वेभ्यो गृह्णन्नमानि वीक्षितुम् । हसन्प्रत्यर्थिनो हस्तादुपादत्ताङ्गुलीयकम् ॥३३॥
 क्षणादेवांखिलैः स्थेयमित्यभेदेति सस्मितम् । षचो व्रुवाणः प्रययौ पादक्षालनकैतवात् ॥३४॥
 35 अभिज्ञानाय तत्रत्यः स वितीर्याङ्गुलीयकम् । भृत्यमेकं वणिग्बेदम् प्राक्षिणोत्सवाचिकम् ॥३५॥
 स वणिग्गणनाध्यक्षं ययाचे साङ्गुलीयकः । यत्राब्दे पत्रमुपत्रं गणनापत्रिकां ततः ॥३६॥
 निर्णयेद्य तया कृत्यमस्ति भाण्डपतेरिति । श्रुत्वादाह्रणनाध्यक्षस्तां गृहीताङ्गुलीयकः ॥३७॥
 दीवाराणां दशशतीं तस्यां भूमुदवाचयत् । व्ययमधेधिकरणलेखकार्यं समर्पणम् ॥३८॥
 तस्मै मितधनार्हाय बहुमूल्यापर्णानृपः । रेफे सकारं वणिजा कारितं मिथिकाय सः ॥३९॥
 सभायां तत्पददर्शाय पृष्ट्वा दृष्ट्वाभयं च तम् । आनीय लेखकं सभ्यान्तंजानतपत्ययान्स्थयात् ॥४०॥
 सभ्यैरभ्यर्च्यमानेन राज्ञा साथे वणिग्गृहम् । वितीर्णमर्थिनं देशाव्यत्यर्थी च प्रवासितः ॥४१॥
 कृताङ्गिकं भोक्तुकामं तं दिनान्ते च भूपतिम् । अकालावेदनाङ्घ्रिभ्यस्तत्ता जानु व्यजिज्ञपत् ॥४२॥
 देवः समाप्रकृत्योद्य विश्रमो श्रुत्वा क्षणः । इत्युक्तो दशमे प्राणत्यागी विप्रो बहिः स्थितः ॥४३॥
 दत्तप्रवेशादेशोय दृष्ट्वास्त्वेन भूभुजा । द्विजः प्रविष्टः पृष्ट्वा तीव्रातिरिदमब्रवीत् ॥४४॥
 45 सुवर्णरूपकशतं आन्त्वा वेदान्तेरंजितम् । गृहीत्वा भुतसौराज्यः स्वदेशमहमागतः ॥४५॥
 त्वयि राजनि निश्चैरैरध्वमिर्विशतः द्रव्यम् । श्लोभवद्भवणोत्से मे दिनान्ते धाम्न्यतः स्थितिः ॥४६॥
 दीर्घाध्वलङ्कान्तन्त्राहमकुतोभयः । मार्गारामतरोर्मूले त्रियामामत्यवाहयम् ॥४७॥
 त्रेतनं प्रन्यिबद्धं तदस्याङ्कोरपत्न्यमम् ! अरघ्टे समीपस्थे कक्षयोगादलसिते ॥४८॥

२८. १) Thus A G has *sec. manus* the conjectural reading गत्वा. ३४. १) Thus A₂, A 'द्विवा'. ३६. १) A₂ gloss गणत् वस्तु इति प्रापया बही इति मध्यदेशीया. ३८. १) A₂ gloss शीजाराः धाद इति कर्मरिप्रापया.— १) A₂ gloss यस्तन्त्रिषो अधिप्रत्यर्थिनादुभौ भूषे कक्षाविक्रयं कुरुत । येन यावत्स्वतन्त्रां क्रियते साधिकरणलेखकः । भवत्तरपत्रिमाणलेखपत्रकारी सराष्ट इति भाषया. ३९. १) A₂ gloss अधिकरणलेखकाय शीजारदशशतंजानत्.— २) A₂ gloss गृहविक्रयिणा वाधिना विक्रयपत्रे लिखित । सोपानकूपसहितं विक्रीतं गृहमिति । सतस्तेन क्रुष्येन वणिजा प्रत्यर्थिना रेफविषये सकारः कारितः अधिकरणलेखकहस्तेन । उरकाय शीजारदशशत्याब्दं दृष्ट्वा कूपसहितं गृहं विक्रीतमिति लेखितं । ततोवन्तरे राजानुमितं लेखपत्रविषयायं किमर्थं शीजारदशशती । बहुमूल्यावर्णमिति । रेफस्य सकार एव कुतोभय इति ॥. ४९. १) A₂ gloss विश्रमिकराय. ४२. १) A₂ gloss हास्थ. ४४. १) Thus corr. by later hand from A, पृष्टाय. ४८. १) Thus corr. by A₂ from A, 'ननुवि.

तस्मिन्दुरधरोहेतिनिर्वृष्टवृत्ताज्जहद्वपुः । सोहं शारितसर्वस्वः शोचन्नुद्धिभिरं जैवः ॥४९॥
 एकौध्यवसितः कोपि साहसे' पुरुषोब्रवीन् । महं दापितविसायं किं ददासीति मां ततः ॥५०॥ 50
 तमस्म्ययोचं विवशस्तस्यार्थस्यास्मि कः प्रभुः । तुभ्यं यद्रोचते महं तत्ततो दीयतां स्वया ॥५१॥
 अवहृष्टाधिहृष्टोयं रूपकेभ्यो ह्ययं मम । स प्रादात्पट्टमेवाष्टानवतिं स्त्रीचकार तु ॥५२॥
 व्यवहारा वचोनिष्ठा एव राक्षि यदास्करे । निन्दन्व्यवस्थां तां लोकैर्न्यङ्कृतोस्मीति वादिभिः ॥५३॥
 उपचारोक्तिसारत्यं च लहारितवेतनः । सोहं जहाम्यसुन्दारे दुर्व्यवस्थापकस्य ते ॥५४॥
 पुंतस्तस्य स राज्ञाय पृष्टः प्रकृतिनामनी । वदनप्रत्यभिर्भैव ममास्तीत्यभ्यभाषत ॥५५॥ 55
 पातस्तवेभिसतावामिं करिष्यामीति भूभुजा । प्रतिज्ञाय कथंचित्स स्वपार्थे कारितोशनम् ॥५६॥
 लवणोत्तौकसां दुनाहानां स विशां ततः । स्थितमन्तर्द्विजोन्वेयुस्तं राशेदशयज्ञरम् ॥५७॥
 पृष्टः स राज्ञा विप्रेण यथैवेत्तं तथैव तत् । सर्वमूचे वाक्प्रतिष्ठं व्यवहारमुदीरयन् ॥५८॥
 सत्यवाक्पारतन्व्यस्य वस्तुवृत्तस्य चान्तरम् । अलक्षयन्तः प्रैक्षन्त दोलाकुलधियो धराम् ॥५९॥
 धर्मोसनस्थो राज्ञाय रूपकाणामभाषत । तमष्टानवतेः पार्थं विप्रमन्यं ह्यस्य तु ॥६०॥ 60
 अनुयोक्तृञ्जगादापि दुःसंविन्व्या महात्मनः । धर्मस्याधर्ममुद्वृत्तं निहन्तुं भावतो गतिः ॥६१॥
 सायं हृताशं प्रविशन्नममयं चेन्दुमण्डलम् । स्वतेजसा संविभजनप्रदीपिज्योत्क्याप्यसौ ॥६२॥
 तदुत्थाय यथा भानुनिहन्ति ध्वान्तमुद्धतम् । अनन्यकर्मा धर्मोयं तथाधर्मं व्ययोहति ॥६३॥ युग्मम् ॥
 दुःसंलक्ष्यस्तु धर्मोसावधर्मं वाधनेञ्जसा । तिष्ठन्नित्यंमधिष्ठाय दाधं काष्ठमिवानलः ॥६४॥
 ददाति यद्भवान्दत्तं तद्वित्यायुक्तमुञ्जतः । तुभ्यं रोचत इत्यादि वचोत्स्य निघन्तं तदा ॥६५॥ 65
 रुचितास्य बभूवाष्टानवतिर्लोभिणोस्य ताम् । नादादस्मायरुचितं रूपकाणां ह्ययं ददत् ॥६६॥
 इत्यादिस्रक्ष्मेक्षिकया धर्मोधर्मोन्तरं विदन् । प्रत्यवेक्षापरः क्षमाभृष्टधात्कृतयुगोदयम् ॥६७॥
 इत्थं जनं स विनयन्हारस्योभूक्षिजतुर्नयैः । परस्योपदिशान्ध्यमपथ्याशीव रोगदत् ॥६८॥
 भ्रात्रियेणैव तेनापि मृदमभःशौचशालिना । डोम्बोच्छिष्टभुजो भूत्याः पार्थासं नरिजहरे ॥६९॥
 यथोत्तरं संभितार्थैरन्योन्यं पृष्टपातिभिः । नगराधिकृतैश्चैव चतुर्भिः सोयंसंयहम् ॥७०॥ 70
 लेभिरे निधनं तस्मात्सत्यंकारात्पदातयः । श्रीरणभ्रूरीठाभन्यस्तखड्गावपि प्रभोः ॥७१॥
 स ज्येष्ठे भ्रातरि मृते तथाभूमुदितंभिरम् । तदुपज्ञं यथा प्राक्षिस्तत्रोत्पैक्षिं रसांपेगम् ॥७२॥
 नीतस्य मण्डलेशत्वं वेलाचित्तस्यं भूभुजा । देवीः कामयमानस्य चक्रे गजनिमीलिकां ॥७३॥
 रागाच्छुद्धान्तकान्तानां मूर्धानमधिरोपिता । लह्या नामाभवत्तस्य वेदथा वैवश्यकारिणी ॥७४॥

१०. १) Thus A₁; A₂ 'सी.—') A₃ आपितलब्धभाव. ११. १) A₂ gloss वचसि वाक्य एव निष्ठा येषां । न तु न्यायविवारणे इति व्यवस्थां निन्दन्. १४. १) Thus corr. by later hand from A₁ 'सारत्वेच्छ'. १५. १) A₂ gloss वदनमेव केवलं तदीयं विरितं मम न तु नामप्रकृती इत्यर्थः. १२. १) A₂ gloss आत्वं. १४. १) Thus corr. by A₂ from A₁ तिष्ठनिष्टम्. १९. १) Thus A₁, A₂ 'वेवैव.—') Thus corr. by A₂ from A₁ 'वृत्तान्या'. २०. १) A₂ gloss हृदरक्षिभिः.—') Thus corr. by A₁ from A₂ 'सोयसं'. २२. १) Thus A₂; A₁ 'भुवुदित.—') Thus corr. by A₁ from A₂ लवणैः; Edd. 'सैयंया.—') Emended; A R G 'लोकैः.—') A₂ gloss युष्. २१. १) A₂ gloss एतन्नामकसन्धिष्वव; एतन्नामक struck out again.—') A₂ gloss उपेक्षा कृता इत्यर्थः.

- 75 भवकाशः स्रवृत्तानां हृदयान्तर्गे योषिताम् । इतीव विहितौ धात्रा स्रवृत्तौ तद्वहिः कुक्षौ ॥७५॥
उत्तमाधमसंसक्तौ जानन्सद्दशवृत्तिताम् । नारीणां भुविबाह्यानामङ्गनास्यं व्यधाह्रिधिः ॥७६॥
सा ललितापि रात्रा यल्लल्ला ललितलोचना । षण्डालयामिकेनागाथाभिनीषु समागमम् ॥७७॥ युग्मम् ॥
स्रुभंगकरणं किञ्चिच्छण्डालतद्वर्णभवत् । तं यत्प्रभायविषया भेजे राजवपूरपि ॥७८॥
सा वा षण्डालकुलजा स वा कार्मेणकर्मवित् । अन्यथा संगमः किं स्यादसंभाव्यस्तथाविधः ॥७९॥
- 80 सोभूक्तेन प्रकारेण तथा सह समागतः । हृत्स्थेभ्य लेभे वृत्तान्तः प्रतिभेदं न कुञ्चित् ॥८०॥
केवलं प्रत्यभात्ताहृद्व्यापिनोः प्रेम तत्तयोः । हृन्व्यापारेक्षणास्त्रिंशं ह्राडिनास्रोधिकारिणः ॥८१॥
तमर्थमथ तथ्येन वीक्ष्य प्रणिधिभिर्नृपः । प्रायश्चित्तानुचरणक्षामः कृष्णाजिनं दधौ ॥८२॥
कुपितोपि स यद्येनं न्यवधीर्नागमोहितः । तेनैवागास्युरोभागिवितर्कान्तङ्कपात्रताम् ॥८३॥
डोम्बोच्छिष्टानुमासङ्गादभुचित्त्वं यशस्करे । संक्रान्तं कुष्ठिसंस्पृष्टात्कुष्ठं दुःखमिवाभवत् ॥८४॥
- 85 सामान्येन सता कैश्चित्सद्देशैः शुभकर्मभिः । जन्मान्तरीयैः साम्राज्यं मया प्रापीति चिन्तयन् ॥८५॥
साम्राज्यकामो नृपतिर्भाविष्यपि स जन्मस्रु । युक्तया प्रादासिरातङ्गां राज्यलक्ष्मीं द्विजन्मने ॥८६॥
भूभुजा दानशौण्डेन पैतृके स्थाण्डिले कृतः । छात्राणामार्यदेह्यानां तेन विपार्थिनां मठः ॥८७॥
मठाधिपतये तत्र छत्रवामरहासिनीम् । स नरेन्द्रश्रिभं प्रादाहृङ्गान्तःपुरवर्जिताम् ॥८८॥
वितस्तापुलिने राजा नानोपकरणाश्रितान् । ब्राह्मणेभ्यः सोमहारान्पञ्चपञ्चाशतं ददौ ॥८९॥
- 90 अथ जातोदरव्याधिर्मज्जातो नाथमित्यसौ । जानन्संप्रामदेवाख्यं परिबर्ज्यं निजात्मनम् ॥९०॥
समर्थं सचिचैकङ्कसात्मनानभ्यषेचयत् । शमदेवात्मजं राज्ये वर्णतं प्रथितृष्यजम् ॥९१॥
शक्ये राज्यादशाकतुं शिशावनभिषेचिते । निराशाः समपथन्त तदा राज्यजिरीश्वरः ॥९२॥
स पर्वगुप्तकौटिल्यप्रयुक्ते हृदयोन्मुखः । शिपाककालस्तत्राङ्गि भङ्गोन्मुख इवाभवत् ॥९३॥
राजधानीस्थितस्वापि वर्णतो राज्यदायिनः । आरोग्यवार्तयाप्यासीन्मुमूर्षोरनिरिक्षकः ॥९४॥
- 95 ततः सानुशयो राजा नाम्पन्थैतं मन्त्रिभिः । राज्यं संप्रामदेवाय दातुमाप्शासकारिभिः ॥९५॥
राजाज्ञया निशामिकां बहोष्टस्तम्ममण्डपात् । बहिर्दत्तार्गलात्थानवर्णणैर्दो निरवत्स्यतं ॥९६॥
भयात्प्रजागराश्रपि तद्वृष्ट्यानां विवेकिनाम् । आस्थानमण्डपं प्राप पायुस्तालनभूमिताम् ॥९७॥
एकाहं राजपुरुषस्तंवासिं विजयेश्वरे । श्रीढाह्वेप्रसादाख्यो राजबीजी समर्पयत् ॥९८॥
अथाभिधिच्य संप्रामदेवं तीर्त्नीभवद्व्यधः । स राजधान्या निर्गत्य मर्तुं निजमठं ययौ ॥९९॥
- 100 धीः केशश्मभुवपने शिरःशाटकवर्जनम् । काषायप्रहणोद्देगः शल्लव्यागयहृद्य यः ॥१००॥
राजभृत्यैः प्रतिज्ञातः स तस्मिन्निधितसंशये । जीवत्येव कृतद्वन्द्वञ्चकैः परिबर्जितः ॥१०१॥ युग्मम् ॥

७६. १) Thus corr. by A₂; reading of A₁ illegible; A₃ in margin 'कृन्नास्यतः'. ७७. १) A₂ gloss 'प्रहरागकृत्केव'. ७९. १) A₂ gloss 'वर्णांकाय'.— २) Thus corr. by A₂ from A₁ 'सम्भवः'. ८१. १) Thus corr. by A₂ from A₁ 'भाषांङ्'. ८३. १) A₂ 'न्यवधीर्ना'. ८६. १) Thus A₂; A₁ 'कामोपि दृषो मा'. ८७. १) Thus A₂; A₁ 'स्थितः'.— २) Thus corr. by A₂ from A₁ 'विद्यानां'. ८८. १) Thus A₂; A₁ 'नरेन्द्राश्रितः'. ८९. १) A₂ gloss 'कावेलातीर्थविषये' 'व्यास्करस्यामहारा' 'अमवाविस्थाः' 'लोकः'. ९०. १) Thus corr. by A₂ from A₁ 'नृपा'. ९३. १) Thus corr. by A₂ from A₁ 'शिपाकपाकस्त'. ९५. १) Thus corr. by A₂ from A₁ 'वृषद्व'. ९६. १) Thus A₂; A₁ 'निरास्यतः'; perhaps to be emended 'निरवत्स्यत'. ९८. १) A₂ gloss 'एकाहं राजभृत्येव वर्णवत्स्य पुरुषो मृत्वा'.

हे सहस्रे द्ववर्णस्य सार्धं बद्धां पटाञ्जले । यो निर्जगाम राजासौ मुमुक्षुर्मजमन्दिरेत् ॥१०२॥
 पञ्चभिः पूर्वगुप्ताद्यैर्वीतकं तस्य मन्त्रिभिः । इतं सजीवितस्यैव विभक्तान्द्योन्यमतः ॥१०३॥ युग्मम् ॥
 विवेष्टमानः शय्यायां व्याधिदधान्तरो नृपः । तिष्ठन्मठाङ्गनकुटीगर्भे ध्वान्तान्धकारिते ॥१०४॥
 अजातसंविद्धशोभे पश्यन्ब्रह्मराक्षिजान् । प्राणैरहानि द्विजाणि न यदा निरमुच्यत ॥१०५॥ 106
 तदा सुहृद्बन्धुभृत्यवेलावितैः कृतत्वैरैः । जिहृषुमिध साक्षाज्यं विषं दत्त्वा विपादितः ॥१०६॥
 अवरोधवधुमध्यातसती तं पतिमन्वगात् । एका त्रैलोक्यदेव्येव स्वपमेव विरोचनम् ॥१०७॥
 वर्णाश्रमपत्यवेषाबद्धकस्यः क्षितीश्वरः । चक्रभान्त्रमिधं चक्रमलकैर्द्विजितापसम् ॥१०८॥
 कृतात्याचारमालोक्य राजा धर्मवशंवदः । निजप्राह श्रपादेन ललाटतटमङ्कयन् ॥१०९॥
 तन्मातुलेनं तद्गोषाहीरनाथेन योगिना । सांघिविघ्नहिकेणार्थं स स्वैनैव न्यगुप्रात ॥११०॥ 110
 पूर्वाचार्यप्रभावेण स्वमाहात्म्याधिरोपणम् । पठयापयज्जिर्गुरुभिः श्रद्धयेति यदुच्यते ॥१११॥
 नल्हयापितैव सप्राहास्य विपन्न इति भ्रुतिः । दीर्घश्याधिहते तस्मिन्नुपपत्तिः कथं भवेत् ॥११२॥
 अधामयान्तरेवाभूत्सा वार्तेत्युच्यते यदि । वर्णटाद्यभिशापोपि नदायात्स्व हेतुताम् ॥११३॥
 भुक्तैश्वर्यो नवं समाश्रुतविशेषो स हायने । मासि भाद्रपदे कृष्णतृतीयस्यां व्यपद्यत ॥११४॥
 पितामहीं शिशोर्गोर्लां विनिवेद्य नृपासने । भूभट्टाद्यैः समं प्रार्भुस्पर्षगुप्तां पञ्चभिः ॥११५॥ 116
 क्रमात्समं पितामह्या तान्यापाद्येतरान्बली । एकः स एवमाक्रान्तः प्रबभूव नृपास्पदे ॥११६॥
 स पार्थिवत्वमन्त्रिस्वमिश्रया चेट्टया स्फुरन् । राजा राजानकंभेति मिश्रमिधं धियं व्यधात् ॥११७॥
 सेदमानः स्वयं बालभुपं भोज्यार्पणादिभिः । ऋजूनां प्रत्यभात्पर्वगुप्तो ब्रह्मबहिष्कृतः ॥११८॥
 शान्द्रोहभिरुन्संभाष्य संविभेजे यदास्करः । तस्य तत्तनयोच्छेदे त एवास्तन्ययोनकाः ॥११९॥
 करभाङ्गदहापिङ्गे हसभुणि क्षितिपालवत् । स ददौ कुङ्कुमालेपं वर्चः शाहलविस्रुते ॥१२०॥ 190
 बिभ्यदेकाङ्गसंचातात्यकटोत्पाटनाक्षमः । प्रमाण्याय प्रायुङ्क्त शिशोः कर्माभिचारिकम् ॥१२१॥
 न्याय्यं ते सान्त्वयस्थासि राज्यं चैत्रादिवासरे । अन्ययाचरतो नाशः क्षिप्तं वंशशुशोर्भवेत् ॥१२२॥
 इतीमामपि यामिन्यां भुतशान्भूतभारतीम् । अभिचारस्य बन्धस्यं निर्धोयाधिकशङ्कितः ॥१२३॥
 एकाङ्गेभ्यो विभिचेभ्यो बिभ्यदुत्त्रिघसंश्रमः । उदताम्यत्तथा विन्तालुपसंविद्विजानिदाम् ॥१२४॥
 यथा महाहिमापातनिःसंचारजने दिने । अकस्मात्संभूतबलो राजधानीं निरुद्धवान् ॥१२५॥ 125
 विरोधकारिणं बुद्धामिधेन सह वृनुना । निर्दोहमाह्वे हत्वा मन्त्रिणं रामवर्धनम् ॥१२६॥

१०२. १) Thus corr. by later hand from A₁ बद्धा. १०४. १) A₂ gloss, partly effaced: चक्र...अने...करसा ..चक्रवेल
 ...वे... १०९. १) A₂ gloss अतिक्रान्ताचारम्. ११०. १) A₄ gloss चक्रभानुहि जमातुलेन.—) A₂ gloss सन्धिबिघ्नहस्तान्म्युक्तक.
 वाधिकारी सन्धिबिघ्नहिकः कटकपालः. ११४. १) नव supplied by A₂ in space left by A₁. ११५. १) A₄ gloss सङ्क्रान्तवत्सव.—
 १) A₂ gloss प्रसुरन्. ११६. १) Emended with G Edd.; A₁ एव साङ्कन्तिः which A₂ alters to एवमाक्रान्ति.
 ११०. १) Thus A₁; A₂ स्फुरन्.—) A₂ gloss राजा पार्थिवः राजानक मन्त्री । रासः भनः प्राणनं । जीवनं परिशीरक्षणलक्षणं । यस्मात्स.
 राजानः अनन्वसप्राणने । राजान एव राजानकः । स्वार्थे कः यथा अथ लिङ्गात् । कः साद्बुद्धे देवदत्त इव देवदत्तक इतिवत् । यथा
 प्राणनं विना देशस्थितिर्मास्ति । तथा धीसाचिषं मन्त्रिणं विना पार्थिवानां स्वयं कार्याकार्यविघ्नकौघालसिधायी न सम्भवेति । राजा-
 नेकमपेक्षते राजा ॥ यथा रासः भनः प्राण इव राजानक इत्यर्थः ॥

- पित्र्येण वेलाचित्तेन प्रामृतार्थमुपाहृतम् । गले पुष्पस्रजं बद्ध्वा पातितं पार्थिवासानतम् ॥१२७॥
 स तं वक्राङ्गिसंग्रामं हतमन्यत्र मन्दिरे । पातयित्वा त्रितस्तान्तः कण्ठबद्धशिलं निशि ॥१२८॥
 चतुर्विंशस्य वर्षस्य दशम्यां कृष्णफाल्गुणे । पापः सखद्भक्तवचो न्यविक्षत नृपासने ॥१२९॥ चक्रलकम् ॥
 130 पारेविद्योक्तं दिविराज्जातस्याभिनवाभिधात् । सनुः संग्रामगुप्तस्य स तदा पार्थिवोभवत् ॥१३०॥
 कोविक्तं प्रत्यवस्थानं ये पुरा प्रतिजिज्ञिरे । ते सर्व एव तद्गीताः प्रातरेव प्रणेमिरे ॥१३१॥
 पार्थिवैकाङ्गसामन्तमन्त्रिकायस्थतन्त्रिणांम् । तद्गीत्या ब्रह्मवृत्तीनां ब्रह्मद्वैतमवृश्यत ॥१३२॥
 एकाङ्गस्य तदास्थाने सुप्याभिजनजन्मनः । प्रमादान्मदनादित्यनाम्नो ढक्का व्यदीर्यत ॥१३३॥
 हतांयुक्तेन भूभर्ता कुपितेन खलीकृतः । स निकृत्तकचरमभ्रुस्तपस्वी समपद्यत ॥१३४॥
 135 तावदास्य पुनस्तस्य सखीपुत्रत्वमीयुषः । भयाप्यभिजने जाता वसन्ति त्रिपुरेश्वरे ॥१३५॥
 कुर्वता पर्वगुप्तेन भूमता ब्रविणाजैरम् । प्रापिताः पुनरुत्साहं प्रजारोगा निर्यागिनः ॥१३६॥
 व्यथत स्कन्दभवनविहारवद्वधान्तिके । पर्वगुप्तेश्वरं सोपि वृजिनार्जितया भ्रिया ॥१३७॥
 श्रीयदास्कारभूमन्तुशुद्धान्तस्य विशुद्धधीः । कीलीनमलुनांदेका गौरीव नृपसुन्दरी ॥१३८॥
 छचिराङ्कुरितमीतेः पर्वगुप्तस्य याकरोत् । समागमार्थिनो युक्त्या वञ्चनामुचितां सती ॥१३९॥
 140 इदं यदास्कारस्वामिद्वरवेष्टमर्षिर्निमितम् । त्यक्त्वा पत्युर्धिस्रस्य कृत्वा निर्माणं पूरगम् ॥१४०॥
 भ्रमोचमस्मिं नियमाद्दिधास्यामि स्वदीप्सितम् । स ह्युपसृष्टन्दशैत्रं सुभुवाभिहितस्तया ॥१४१॥
 अथ प्रवृद्धगर्वेण तत्त्वल्यैरेव वासरैः । संपूर्णतां छरगृहं गमितं तेन भूमजा ॥१४२॥
 सा यागज्वलने राजललना पीतसार्पिणि । पूर्णाहृत्या समं साध्वी जुहाव सहसा तनुम् ॥१४३॥
 उपर्यस्या निरस्तासोः पुष्टाः कुष्ठमवृष्टयः । तस्काङ्गिणस्तु न्यपतन्नवर्णमुखरा गिरः ॥१४४॥
 145 छरीर्षसाहसाराग्मभिनन्तासंरम्भशोधितः । पर्वगुप्ते बभूवाथ नृणांमयप्रयातिथिः ॥१४५॥
 व्याध्याधिप्रशमायासैर्ज्ञात्वाप्यस्थार्थिनीं स्थितिम् । मूढाः प्ररुढिं नोज्जन्ति ब्रह्मश्रीलोभमोहिताः ॥१४६॥
 आशङ्क्य तावद्विधोपि सोकुण्डैः प्राक्तनैः शुभैः । कैथिससुरेश्वरीक्षेत्रे परास्रः समपद्यत ॥१४७॥
 षड्विंशवत्सराषाढबह्लेक्षि त्रयोदशे । ब्रह्मार्जितेन नृपतिः स राज्येन व्ययुज्यत ॥१४८॥
 अनीन्द्रियायां परलोकवृत्ताविहैव तीव्राभुभपाकशंसी ।
 वृश्यत नाशो यदि नाम नाशु न कः कुकृत्येन यतेत भृत्यै ॥१४९॥
 150 क्षेमगुप्ताभिधानोभूदथ राजा तदात्मजः । आसवासेवनेत्सिकवित्तताहण्यसंज्वरः ॥१५०॥
 सोभूत्स्वभावतुर्वृत्तो नितरां तुर्जनाभयात् । कृष्णक्षपाक्ष्णो घोरभेषान्ध इव मीतिकृत् ॥१५१॥
 स्वतुल्यवेषालंकाराः शतं लालितकान् नृपम् । तं फल्गुणप्रभृतयो दुराचाराः सिधेविरे ॥१५२॥
 धृतासवाङ्गनासेवाव्यसनेपि स पार्थिवः । विटनिर्लुण्ठ्यमानोपि नाभूत्क्षमीबहिष्कृतः ॥१५३॥

१२७. १) Thus corr. by A₂ from A₁, 'हतम्'. १२९. १) चक्रलकम् added by A₂. १३०. १) Thus corr. by A₂ from A₁, विद्योक्तं.—) Thus A₂; A₁ स्यात्. १३१. १) Thus A₂; A₁ केचित्तस्यत्वम्. १३२. १) Thus A₂; A₁ ब्रह्मद्वै. १३८. १) A₂ gloss कोलीनं लोकनिर्णयं.—) Thus corr. by A₂ from A₁, 'मनुपाह'. १४०. १) Thus corr. by A₂ from A₁, निर्वाणम्. १४१. १) A₂ gloss अस्मीति निपातः अहमित्यर्थम्. १५२. १) Thus A₂; A₁ 'वेषा'.—) A₂ gloss पततवः.

रागी मधुप्रणयषान्विहासाक्षसक्तिर्यः सख्यमेति मधुपैरैतकोशसारैः ।

पद्ये प्रयाति दिनमात्रमपि प्रसक्तिं श्रीस्तत्र चेत्किमिव तत्र कुतूहलाय ॥१५४॥

विटाः प्रविष्टा इदर्यं जिष्णुजा वामनादयः । पिशाचस्येव खचितामधुर्चितं तस्य चक्रिरे ॥१५५॥ 155

परोपहासकुशलः परनारीरतिमियः । परायत्ताशयस्तस्यौ पार्थिवोनर्षतत्परः ॥१५६॥

डीवनं दमभ्रुमालास्र गालयः भ्रोत्रपालिषु । तेन क्षिप्ताः प्रतीक्षयाणां करोटीषु च टक्कराः ॥१५७॥

कटिसंघटनैर्नार्यो मृगथ्यर्त्ता वनाटनैः । विटाधांश्लोतरटनैर्वालभ्यं तस्य लेभिरे ॥१५८॥

पुंभलीजात्मवैधेयबालकद्रोग्धुनिर्भरा । समभूदप्रवेशार्हा राजपधेन्मनस्विनाम् ॥१५९॥

जिष्णुपुत्रैः क्षेमगुप्तक्षमाभृषन्त्रपुत्रकः । चारणत्वगुणाकृष्टः किं न धूर्तिरनल्यतं ॥१६०॥ 160

तस्य कङ्कणवर्षोसीत्यभिधानं विधाय ते । तोषिताश्वासकृष्णकुर्वोष्णोः कङ्कणवर्षिताम् ॥१६१॥

निर्दोषदोषाविष्कारे नववस्तुप्रदर्शने । अपृष्यटक्कराधानि प्रसादः प्रापि नैर्मुपात् ॥१६२॥

संक्षयकुचकक्ष्यान्ताः कृत्वा निजवधुः पुरः । रागी राजा गृहासीतो धृत्ये तैर्निर्धनः कृतः ॥१६३॥

संभोगाभमसौभाग्यकृतस्पर्धैः परस्परम् । संभुज्यैता भवान्वक्तु विशेषमिति चोदितः ॥१६४॥

उपभोगं स्वभाष्यार्थां निर्लज्जैस्त्रैः स कारितः । का इद्येति च रत्यन्ते पृष्टोभीष्टधनप्रदः ॥१६५॥ युग्मम् ॥ 165

तस्य लालितकेव्वास्तां मुहौ संभोगढौकने । मात्रोश्चारित्ररक्षित्वाङ्गिकाकौ हरिर्भूर्जटी ॥१६६॥

नीत्वा नर्मकथाङ्गतां निजवपुर्मुञ्चन्ति मानोच्चति संवृष्य स्वयमङ्गनाः शुचिनया त्यक्तं कुलं कुर्वते ।

सौख्यं घ्नन्ति हृदीर्षितेनसमासकथा यदर्थे भ्रमः प्रत्याख्याय तदेव वेदिन विष्टैः किं पार्थयते सेवया ॥१६७॥

यशस्करस्य भूत्वापि सचिवो भङ्गफलगुणः । तस्याभूदनुजीव्यन्ते धिग्भोगाभ्यासवासनाम् ॥१६८॥

फलगुणस्वामिमुख्यानां प्रतिष्ठानां विधायिनः । तस्योपदेशो भुभर्त्रा पर्येतास्यसङ्ग्रहः ॥१६९॥

गृह्णन्विद्वेषितां हन्तुं टक्करादि बलात्ततः । वृद्धो रक्कः कम्पनेशो दुर्गोष्ठीमध्यगोभवत् ॥१७०॥ 170

तीक्ष्णक्षेपे संप्रविष्टं हन्तुं संप्रामडापरम् । श्रीजयेन्द्रविहारं स निर्वृणो निरदाहयत् ॥१७१॥

सुगतप्रतिमारीतिं हत्वा दग्धात्ततोखिलात् । जरहेवगृहेभ्यश्च संगृह्य पात्रसंचयम् ॥१७२॥

सुरप्रतिष्ठया दार्थ्यं मुढः स्वयदासो विदन् । नगरापणवीथ्यन्तः क्षेमगौरीश्वरं व्यधात् ॥१७३॥

एकः प्रयान्युपरमं ब्रविणं तदीयं हत्यां परः प्रसभमुद्ग्रहति प्रमोदम् ।

नो वेत्ति तस्त्रनिधने परकोशगामि धिग्वासनासममोहकृतान्धकाराम् ॥१७४॥

त्यागिना क्षेमगुप्तेन मुक्त्यर्थं खडाभुमुने । हत्वा विहारान्निर्दग्धान्यामाः पट्टत्रिशार्पाताः ॥१७५॥ 175

दुर्गाणां लोहारादीनां शास्ता शतमखोपमः । नृपतिः सिंहराजाख्यस्त्रैस्त्रैस्त्वं तनयां ददौ ॥१७६॥

स तस्यां शार्ङ्गद्विद्विष्यां दिग्वायां सक्तमानसः । दिग्वाक्षेम इति ख्यातिं यथौ लज्जावहर्ण नृपः ॥१७७॥

मातामहेन भूमर्तृवध्वास्तस्या व्यधीयत । श्रीभीमदाहिर्नोदात्तापसावो भीमकेशवः ॥१७८॥

१५७. ^१) Corr. by A₂ from A₁ 'पालय'. १५८. ^१) Corr. by A₂ from A₁ 'वदनात्म'.—^२) सुगन्धजा supplied by A₂ in space left by A₁. १६०. ^१) Corr. by A₂ from A₁ 'नद्यात्'. १६१. ^१) युग्मम् supplied by A₂. १६६. ^१) Thus corr. by A₂; A₁ 'रक्षित्वा निष्ठा'. १७०. ^१) Thus A₂; A₁ 'निर्दोषता'. १७२. ^१) Thus A₂; A₁ 'रथ्या ततो'.—^२) Thus A₂; A₁ 'सहाय'. १७५. ^१) Thus corr. by A₂ from A₁ 'कुत्तर'. १७६. ^१) A₂ gloss सिंहराजाय. १७६. ^१) Thus corr. by A₂ from A₁ 'शतमुखो' १७८. ^१) Thus A₂; A₁ 'श्रीभूमिस्त्वामिनो'. Cf. *Albérini's Indica* (trans. by Sachau), ii. 13.

- चन्द्रलेखाभिधां कन्यां राशे^१ दत्तवताभवत् । फल्गुणहारपतिना समं दिहा समस्वरा ॥१७९॥
 180 गुरुपदेगः द्रुमहान्कुन्तविद्याभ्रमस्तथा । तस्य निर्वहणाद्गर्भोभुजो हास्यतां ययौ ॥१८०॥
 अमोघतनान्म्रासांयोग्यान्संभामकर्मज्ञ । दृगालमृगयासक्त्या स हि भ्राष्ट्यानमन्यत ॥१८१॥
 तं वृतं वागुरावाहिडोम्बाटविकपेटकैः । पर्यटन्त श्रमिः सार्धमपश्यन्सततं जनाः ॥१८२॥
 तस्य दामोदरारण्यलन्यानशिमिकविषु । स्थानेषु क्रोष्टुमृगयारसिकस्य वयोगमत् ॥१८३॥
 अथ कृष्णवतुर्वह्यां स कुर्वन्मृगयां नृपः । ज्वालामपश्यत्कोशन्त्याः ह्यगल्ये निर्गतां मुखात् ॥१८४॥
 185 तदालोकनसंजातसत्रासाकम्पितस्ततः । लूतामयज्वरेणाभूत्परितो मृत्युहेतुना ॥१८५॥
 मर्तुं ययौ च वाराहक्षेत्रं यत्र विधायकः । श्रीकण्ठभेममटयोरसीडुष्कपुरान्तिके ॥१८६॥
 मद्भारविदलाकारलूताह्लिजकलेवरः । पौषे चाब्दे चतुर्षिरो नवभेह्लि^२ सिते मृतः ॥१८७॥
 क्षेमगुप्तात्मजः क्षमाभुवभिमन्युरभूत्ततः । शिशुर्निर्दिशार्धमिण्या दिहादेव्यानुपालितः ॥१८८॥
 संधिविभवभुद्धान्तमुख्यकर्मधिकारिणः । निःसाध्वसं राजवधूमवन्धशयनां व्ययुः ॥१८९॥
 190 अभिमन्यौ शक्तिं रक्षत्यकस्मादेव दारुणः । तुङ्गेभ्रारापणोपान्ताडुज्जगाम हुताशनः ॥१९०॥
 वर्धनस्वामिपार्श्वस्थमिक्षुकीपारकावधिः । वेतालसूत्रपातस्थान्स दहाह महागृहान् ॥१९१॥
 डोम्बचण्डालसंस्पृष्टभूपसंपकेदूषितान् । दग्ध्वा महागृहान्बह्लिभुवः भुक्तिमिवाकरोत् ॥१९२॥
 रक्षित्री क्षमापतेर्माता स्त्रीस्वभाववाहिमूढधीः । सारासारविचारेण लोकर्कणं न पश्यशे ॥१९३॥
 राशः द्युतार्पणाद्भवैरा तस्यै पुरा यतः । पतिवल्न्येवं सा सार्धं फल्गुणेनाम्यमन्त्रिणा ॥१९४॥
 195 पत्यौ^३ मृते सपत्नीनां हृष्टानुमरणं^४ ततः । दम्भेनानुसुमूर्षन्तीमनुमेने स तां द्रुतम् ॥१९५॥
 निषिषेधानुबन्धात् सानुतापां चितान्तिके । कृपालुर्मरणादेताममात्यो नरवाहनः ॥१९६॥
 अतो निरर्णीपिभुनो रक्तस्तां मन्युदूषिताम् । फल्गुणाद्राज्यहरणाशङ्कां राश्रीमाजिपहत् ॥१९७॥
 विरागशंसिभिलिङ्गैस्तां शाल्वा विषमाशयाम् । समन्युं साखिलामात्यां फल्गुणोप्यासत शङ्कितः ॥१९८॥
 स हि सर्वोधिकारस्यः सर्वस्यासिगतोभवत् । क्षीप्यमानोधिकं मन्वंशैर्योत्साहादिभिर्गुणैः ॥१९९॥
 200 अस्थीनि क्षेमगुप्तस्य गृहीत्वा जाह्नवीं गते । पुत्रे कर्दमराजाख्ये प्रबलैरन्वितो बलिः ॥२००॥
 तत्प्रत्यागमपर्यन्तं पर्णोत्से स्यातुमुद्यतः । अविश्वससृष्टगृहे फल्गुणो वैरिशङ्कितः ॥२०१॥
 निर्गत्य नगराष्टावत्सभाण्डगारिसैनिकः । काष्ठवाटान्तिकं प्रापं तावद्भ्रकृत्विचोदिता ॥२०२॥
 आकलय्य द्रुतं दिहा संत्यज्य प्रार्थनादिकम् । पृष्ठे प्रत्युत याष्टीकांसस्य हन्तुं व्यसर्जयत् ॥२०३॥
 नवावमानलिङ्गः स मिलितानन्ततैनिकः । प्रत्यावृत्त्य ततो मानी वाराहं क्षेत्रमाययौ ॥२०४॥
 205 भुक्त्वा समेतसैन्यं तं प्रत्यायातं प्रतापिनम् । आस्कन्दशङ्किनी दिहा सामात्या समकम्पत ॥२०५॥

१७९. ^१) Thus corr. by later hand from A₁ राशे. १८०. ^२) Thus corr. by A₂ from A₁ °गर्भाभुं. १८१. ^३) Thus corr. by A₂ from A₁ °प्रिमाम्ना.—^४) A₂ कुम्भान्.—^५) Thus corr. by A₂ from A₁ आस्यामम्. १८२. ^६) Thus corr. by A₂ from A₁ °दक्षिणेषु. १८५. ^७) Thus corr. by A₂ from A₁ °पत्स्थिति. १८६. ^८) Thus corr. by A₂ from A₁ नवभेह्ले. १८९. ^९) Thus corr. by A₂ from A₁ मन्त्रिणः. १९४. ^{१०}) A₂ gloss सभवेकैव सती. १९५. ^{११}) Thus corr. by A₂ from A₁ पत्यौ.—^{१२}) A₂ अनुसरत्. १९९. ^{१३}) Thus A₂; A₁ सन्त्. २०२. ^{१४}) Thus corr. by later hand from A₂ प्राण्य; A₂ gloss प्राण इत्यर्थः.

तस्मिन्क्षेत्रे गतं शान्तं विलप्य स्वामिनं चिरम् । वराहपादसन्धिषु तेनं शस्त्रं समर्पितम् ॥२०६॥
 श्रोहसंभावनापापं शक्यत्वायेन मन्त्रिणा । स्वस्य संभ्रमितं तेन राजमातुश्च साध्यसम् ॥२०७॥
 युक्तायुक्ताविचारबाधमनसः सेवा महद्दशं क्रुद्धेस्मिन्प्रतिकारकर्म गहनश्रोहापवादावहम् ।
 येन न्यूनगुणेशुशोपकरणीभाषोपि तस्मै परं कोपः कोपि विवेकिनः समुचितः शास्त्राय शस्त्राय वा ॥२०८॥
 पर्णोस्त्वमेव शनकैः सैन्ये फल्गुणे गते । विगताध्यापका बाला इवामोदन्त मन्त्रिणः ॥२०९॥
 योगक्षेत्री चिन्तयन्ती क्षेमगुप्तवधूरणि । अनिशं प्रजजागार स्वयं कण्ठकपाटने ॥२१०॥ 210
 राज्यप्रार्थी पर्वगुप्तो मन्त्रिणौ कोशपीथिनौ । भजिग्रहत्करौ पूर्वं पुत्र्योर्वीं ह्योजभूभटौ ॥२११॥
 तत्रोः प्रजाती तनयौ ख्याती महिमपाटलौ । अवधिषातां यौ राजमन्दिरं राजपुत्रवत् ॥२१२॥
 तौ तत्रावस्थितावेव तस्कां राज्यलालसौ । संमन्य समगसालामुद्योर्हिंमंकादिभिः ॥२१३॥
 बलिनौ तावबलया राज्यापास्तौ नृपास्पदाम् । समन्यू स्वगृहादास्तां यावच्छतगतगतौ ॥२१४॥
 एकतः पृष्ठतः प्रादान्महिद्धो निर्गतस्य सा । निर्वासनाय याष्टीकांस्तावत्पकटवैकृता ॥२१५॥ 215
 शक्तिसेनाभिधानस्य श्वसुरस्य निवेशनम् । प्रविदेश स तज्ज्ञात्वा तं ते तत्रापि दुजुजुः ॥२१६॥
 शक्तिसेनेन याष्टीकाः सान्त्विता नाचलन्यदा । तदा भीतस्य जामातुर्वर्षकं प्रादात्स संभयम् ॥२१७॥
 तं लम्बसंभयं प्राप हिम्मको मुकुलस्तथा । एरमन्तकनामा च परिहासपुराभयः ॥२१८॥
 श्रीमानुदयगुप्ताख्योप्यमृताकरनन्दनः । ललितादित्यपुरजा यशोधरमुखा अपि ॥२१९॥
 एकैके ते मियः सैन्यैर्मुपवनक्षोभकारिणः । संभूय चक्रुर्द्वैराज्यं महिम्नः पक्षमाभिताः ॥२२०॥ 220
 तस्मिन्महाभये दिहापक्षं मन्त्री सबाध्वः । एक एव तु तत्याज नाशोमे नरवाहनः ॥२२१॥
 प्रवर्धमानपुत्रता योऽङ्गु बजोद्यमास्ततः । पद्मस्वाम्यन्तिकं प्रापुर्दीप्यमानायुषा द्विषः ॥२२२॥
 अथ भ्रूरमठे दिहा विसृज्यात्मजमाकुला । आपच्छान्तिक्षमास्तांस्तानुपायान्समचिन्तयत् ॥२२३॥
 ललितादित्यपुरजाग्निजान्स्वर्गेण भूरिणा । तूर्णं स्वीकृत्य विदधे रिपूणां संघभेदनम् ॥२२४॥
 एकाक्षेपेलिलैः कोपो विधेय इति वादिभिः । महिम्नः पीतकोशैस्तैः संधिर्देव्या समं कृतः ॥२२५॥ 225
 गोष्पदोऽङ्गुने यस्याः शक्तिर्नाशाय केनचित् । वायुपुत्रायितं पङ्कना तथा संवाधिलङ्कने ॥२२६॥
 यत्संप्रदो रत्नमहौषधीनां करोति सर्वव्यसनावसानम् ।
 त्यागेन तद्यस्य भवेन्नमोस्तु चित्रप्रभावाय धनयं तस्मै ॥२२७॥
 उक्तोचकाश्र्चनादानेप्युष्णां ध्यायन्सुपक्रियाम् । दिहा यशोधराविभ्यः कम्पनादि समर्पयत् ॥२२८॥
 अभिचारं महिम्नश्च कृतवत्या मित्रैर्दिनैः । मण्डलेखण्डिनाश्र्त्वा रण्डायाः समजृम्भत ॥२२९॥
 कदाचित्पक्रनाख्यस्य शाहीशस्योपरि क्रुधा । सत्रा स्ववंशजैर्यानां कम्पनाधिपतिर्देवौ ॥२३०॥ 230
 तद्देशे निम्नगाशैलदुर्गं प्रविशता जघान् । भ्रूलखण्डशक्तिना तेन बलादधाहि धक्कनः ॥२३१॥

२०६. १) Corr. by later hand from A₁, तत्र. २११. १) Thus corr. by later hand from A₁, यो. २११. १) Emended; A R G 'हिंमका'. २१६. १) Thus corr. by A₂ from A₁, शक्तिसेनादि. २१६. १) Thus corr. by A₂ from A₁, तैर्लक्ष्य. A₂, gloss तं महिमाम्. २२०. १) Thus A₂; A₁, एकैकं तं. २२०. १) Thus corr. by A₂ from A₁, नमोस्तु. २२६. १) Emended, A R G समर्पयत्. २२९. १) Thus A₂; A₁, दिहायाः. Cf. vi 260. २१०. १) Thus corr. by A₁ from 'विदुष्कना'.

- स कृतप्रणतेस्तस्य करमादाय भूपतेः । अभियेकाम्बुभिधक्ते भीरुताप्यायनं पुनः ॥२३२॥
 लम्पप्रवेद्यैः समये तस्मिन्नकादिभिः खलैः । कम्पनाधिपतौ राश्या विद्वेषोपाहि मूढया ॥२३३॥
 वर्षीपतेषु स्फटिकाद्मनथ शीलोऽप्यितलीहृदयस्य शान्तः ।
 असंनिधानास्ततस्थितीनामन्योपरार्णः कुदते प्रवेशाम् ॥२३४॥
 स्वविवासंवादि वचो वदन्तो धूर्ता वितन्वन्ति मनःप्रवेशाम् ।
- 935 पृथग्जनानां गणिकावधूनां विटाः प्रभूणामपि गर्भचेटाः ॥२३५॥
 श्रेण्णाय धक्कनं रक्षन्धनादायीति पैभुनम् । तथ्यनेव तदीयं सा स्वयंथादादमन्यत ॥२३६॥
 अथ स्ववसतिं प्राप्ते कम्पनेशे जयोऽजिते । याष्टीकाम्ब्वधजहिहा स्फुटं निर्वासनोद्यता ॥२३७॥
 तदाक्षेपं समाकर्ण्य स्मरन्तः कोद्यसंविदम् । ते हिम्मकैरमन्तायाः पूर्ववहिक्रियां ययुः ॥२३८॥
 नरवाहनमुख्यास्तुं राशीपक्षं न तस्यजुः । विभेदं पूर्ववत्प्रापदेवं निजबलं पुनः ॥२३९॥
- 940 मविष्टेषु ततः कोपास्तुरं शुभधराविषु । भेद्धारकामटे दिहा भूयः पुत्रं व्यसर्जयत् ॥२४०॥
 दत्तार्गले नृपगृहे स्थितां तां दैवमोहिताः । ते तदैव विना पुत्रं विमूढा नोदरपांठयन् ॥२४१॥
 राश्याः संजघटे लोकः परस्मिन्नेव वासरे । यद्वलेन तदा स्थैर्यं सा किञ्चित्समदर्शयत् ॥२४२॥
 अयाभहारिकापार्थापावच्छूरमटान्तिकम् । व्याप्य स्थितैरिषत्सैन्यैरथ प्रवृत्ते रणः ॥२४३॥
 राजधानीं राजसैन्ये प्रविष्टे प्रासधिक्रुते । सिंहद्वारे घटाबन्धमेकाङ्गाः समदर्शयन् ॥२४४॥
- 945 शरीरनिवेशास्ते भीतं संसलम्ब्य तद्वल । अथावन्विह्रिषां सैन्यं चेलुः केचिच्च शश्रवः ॥२४५॥
 तस्मिन्नवसरे राजकुलभङ्गः समाययौ । नृयचोपैरिषां सैन्यं भिन्द्वानन्दयजिजम् ॥२४६॥
 तस्मिन्प्राप्ते शिवां सैन्यं विननाश्च विनश्चरम् । न श्रोहाविनयं जातु सङ्घने शस्त्रवेदताः ॥२४७॥
 कोटयत्यायसान्बन्धान्स्फोटयत्युपलानिति । यः कथातिमवहन्त्यां हिम्मको भीमविक्रमः ॥२४८॥
 तस्यासिना राजकुलभङ्गदेहार्धपातिना । चर्ममात्रं न तुत्रोट ककूटस्यातिसंकटे ॥२४९॥
- 950 विलोक्य तद्वसंभाष्यं सैन्ये डैभ्यं समाभिते । अचानि हिम्मको योपेरवाहम्भिं यशोधरः ॥२५०॥
 तथाप्यासीत्स्फुरन्संख्ये य एरमन्तकः क्षणम् । स भयासिष्युनो वाहाञ्जीवमाहमगृधत ॥२५१॥
 नाजौ तैरेव्यताधातुं यः भीमात्राजबान्धवः । जयामोदयगुप्तः स कापि त्यक्त्वा महाहवम् ॥२५२॥
 इत्थं लम्बजया राश्री तत्क्षणात्प्रवरीडुषा । यशोधरं शुभधरं मुकुलं च सवान्धवम् ॥२५३॥
 कादमीरिकाणां यः आरुमुक्तेऽप्येता गयान्तरे । सोप्येरमन्तकः भूरः परिहासपुराभयः ॥२५४॥
- 955 बन्वा महाशिलां कण्ठे वितस्ताम्भसि पातितः । स्वकुर्नयफलं देव्याः प्रकोपेनानुभाविताः ॥२५५॥

२३२. १) A, gloss श्रीः एव लहा. २३३. १) Thus corr. by later hand from A, 'वेषः; R G as above. २३५. १) Thus corr. by A, from A, 'न्वोन्मरारणः. २३६. १) Thus A,; A, स्वसंवापा'. २३८. १) A, gloss एकाक्षेपेतिः कोनो विषेव इत्येवंकपां. २३९. १) मुढया supplied by A, in space left by A, २४१. १) Thus corr. by A, from A, नोपपाट'. २४१. १) Thus corr. by A, from A, अपावहिः.—) The words from चेलुः to सैन्यं in the following verse are omitted by A, and supplied in margin by A, २४३. १) A, 'विजाय. २४५. १) Thus A,; A, G R विनेश्वर. २४८. १) Thus corr. by later hand from A, सौ'.—) विनवहस supplied by A, in space left by A, २५०. १) Emended with C; A R G 'ववदभि. २५१. १) Thus A; R G हेर'. २५३. १) Thus corr. by A, from A, कादमीरिका.—) Thus corr. by A, from A; 'सुम्नोऽप्येता.—) Thus corr. by A, from A, गयान्तरे.—) Thus corr. by A, from A, 'हर'.

बे समसमताहर्षादा गोपालनृपात्पुरा । अभिमन्युं यावदासम्बोद्धशानां मवीभुजाम् ॥२५६॥
 वर्षवर्षे प्रतापायुःभीहरा क्रोहवृत्तयः । ते क्षिप्रं मन्त्रिणः सर्वे सान्धवायाः सहायुगाः ॥२५७॥
 भीमभ्रूभङ्गमात्रेण दिवादेव्या सकोपया । आसन्निःशेषतां नीता दुर्गयैव महाह्वराः ॥२५८॥ तिलकम् ॥
 अभवन्विहिता राज्ञ्या तानुत्पाद्य मरोद्धतान् । रक्षावयः कल्पनादिकर्मस्थानाधिकारिणः ॥२५९॥
 इत्थं मन्त्रिप्रकाण्डः स रण्डामाखण्डलोपमाम् । अखण्डमण्डलां षके निर्व्रोहं नरवाहनः ॥२६०॥ 260
 राशी कृतज्ञभावेन सापि मन्त्रिसभाम्परे । तमाजुहाव निर्व्रोहं स्वर्षं राजानकावयया ॥२६१॥
 ह्यते ह्यन्वाप निष्पन्नभोगनेस्मिन्नभुङ्क्त सा । इष्टे जहर्ष निधिष्णे निधिबेदानुकूलयतः ॥२६२॥
 आरोग्यान्वेषणं शिक्षाप्रार्थनां गृहवर्तिनः । सात्मवस्तुविसर्गं च नाक्लेत्वा तस्य पिप्रिये ॥२६३॥
 अभूतां युयवाहस्य कुट्यनात्रः ह्यतौ पुरा । यौ सिन्धुपुट्यौ तन्म्यायान्सिन्धुर्लोलेनकः किल ॥२६४॥
 पर्वगुप्तगृहे भूत्वा गङ्गांध्यक्षे स्थिते क्रमात् । लब्ध्वा गङ्गाधिकारित्वं तस्या राज्ञ्याः शनैरभूत् ॥२६५॥ 265
 कथा तथैव गङ्गेशो नयायासविधायकः । कर्मस्थानस्य निर्माता सिन्धुगङ्गाभिपत्य यः ॥२६६॥
 प्रायशो हतराज्यस्ते वर्तते नरवाहनः । इति नेयधियं राशीं सोम्यधत्त दुराशयः ॥२६७॥
 सा तथेत्यन्नदीयावत्तावत्स्येष्णा स जातुचित् । मन्त्री तां प्रार्थयामास भोक्तुं निजगृहागमम् ॥२६८॥
 सा सानुगां तत्र यातां पुत्रं स्वामेव भन्स्त्वयि । इत्युक्त्वा सिन्धुनापृच्छत्कर्तव्यं भयाकुला ॥२६९॥
 अनुक्तैव प्रचलिता राजधानीमलक्षिता । स्त्रीधर्मिण्यसिमातेति पश्चाद्दानीं व्यसर्जयन् ॥२७०॥ 270
 संभवृत्सोर्षाचारायां गतायां तल्पयाक्तया । राज्ञ्यां नाद्यममात्यस्य प्रीतिः संविद्य सा ययौ ॥२७१॥
 तयोस्ततः प्रभृत्येव निष्कृष्टजेहयोः कृतम् । चाक्रिकैरतिक्रमत्वं तिलपिण्याकयोरिव ॥२७२॥
 कुलिशं सन्नैलोहानामम्भसां शैलसेतवः । अभेद्याः प्रतिभाष्यन्ते न किंचिदसतां पुनः ॥२७३॥
 ये बालादपि संमूढाः प्राज्ञाः छरगुरोरपि । तेषां न विद्यः के तावन्निर्माणपरमाणवः ॥२७४॥
 विश्वासोऽजिज्ञतपीः शिभून्कलयते काकोन्धरीयास्त्रिज्जहंसः क्षीरपयोविभागकुश्रुलस्त्वस्यसारादुनात् ।
 लोकावेक्षणतीक्ष्णपीः खलगिरं जानाति सत्यां नृपो विवैदग्ध्यविमुग्धताम्यतिकरत्पृष्टं विधानं विधेः ॥२७५॥ 275
 मूढा चरणहीना सा भुतिबासनाया तया । श्रुधेयविप्रप्रकृतिरिव प्रावाहिरगर्भताम् ॥२७६॥
 छहेजितस्तया शश्वत्तया स नरवाहनः । यया विमाननोत्तमः स्वयं तत्याज जीवितम् ॥२७७॥
 प्रकृप्यत्यप्रतीकार्ये स्वनेजस्तप्रचेतसाम् । शरणं मरणं त्यक्त्वा किमिषान्यद्यशोर्धनानाम् ॥२७८॥
 शशिहीनेव रजनी सत्यस्यकेव भारती । विरराज न राजर्भर्त्नरवाहनवर्जिता ॥२७९॥
 सा कौर्याभ्यासविषमा हन्तुं विततधिक्रमान् । संप्रामडामरक्षतांसमीपस्थानचिन्तयत् ॥२८०॥ 280
 निजमुत्तरयोधं ते तद्भयेन विनिर्गताः । कट्यकद्धारपत्यादीन्कृतारम्भीष्यपादयन् ॥२८१॥
 उत्पिञ्जभीतया राज्ञ्या त्यक्त्वा परिभवन्नपाम् । ते यत्नास्तमघद्यन्त मानः स्वार्थार्थिनां कुतः ॥२८२॥

२६५. ¹) A. gloss खनीं छरगृहे गङ्गा मण्डागारे पुनानयेति कोषः.—²) Thus A R G; perhaps, to be emended with G *sec. manu* गङ्गाभ्यासस्ततः कानान्. २६६. ¹) Thus emended according to conjectural reading (*sec. manu*) in G; A R G (*prima manu*) नयायासविधेः. २६९. ²) Emended; A₁ वस्त्वयि; G P वस्त्वयि; R वस्त्वयि; C वस्त्वयि. २७१. ¹) A. 'वृत्ताप'.—²) A. तन्म्यायान्. २७५. ¹) Thus A₁; A₂ किन्त्याप.

- स्थानेश्वराविभिर्मुञ्चैर्हामरिरेरैः समम् । ते भीताः पुरनस्तस्याः पुनरेव्य जृम्भिरे ॥२८३॥
 अथ तद्रीतया राश्या रङ्गे प्रथमयागते । आनीतः फल्गुणो भूयो वीरार्धिन्या निजान्तिकम् ॥२८४॥
 285 राजकार्याणि कुर्वणः स भूयः शास्त्रमपहीत् । न्यस्तशास्त्रोपि वस्तव्यं दुस्त्यजा भोगवासना ॥२८५॥
 महिमा राजपुर्यादिजयिनस्तस्य पश्चिमः । अङ्गतो वृद्धबन्धक्या अवचर ह्वाभवत् ॥२८६॥
 भभुदुदयराजस्य देवीभ्रातुरतिभिः । यः सहायोक्षपटले जयगुप्ताभिः कुपीः ॥२८७॥
 अन्येधिकारिणस्तेन सहिताः क्रूरवृत्तयः । कश्मीरेषु व्यपुर्लुण्ठिं दुष्कृतैस्तदुपाजितैः ॥२८८॥
 दौःशील्यभाजो मानुष्य पाप्मभिर्षिपुरीकृतः । अभिमन्युः क्षणे तस्मिन्क्षयरोगेण पश्यते ॥२८९॥
 290 पण्डितः पुण्डरीकाक्षो विद्वत्पुत्रैरुपस्कृतः । कृतभुतः स वैदुष्यताख्याभ्यां विदिव्यते ॥२९०॥
 तथा विभुः प्रकृतेस्तस्य दुष्कृतसंगमः । शोषाधायी शिरीषस्य रविताप इवाभवत् ॥२९१॥
 अर्धमानः प्रजाचन्द्रस्तृतीयस्यां स कार्तिके । भुक्तेष्टवत्वारिंशद्वे मस्तो नियतिराह्वणा ॥२९२॥
 तत्पुत्रो नन्दिगुप्तस्तु बालधके निजासने । वृद्धस्तनयशोकस्तु दिहाया इदमे पदम् ॥२९३॥
 सा शोकपिहितकौर्या तस्यौ प्रशमशीतला । रविरत्नशलाकेव ध्वान्तच्छन्नोभ्रवैकृता ॥२९४॥
 295 ततः प्रभृत्पुत्राभिस्तस्या धर्मप्रवृत्तिभिः । कुकर्माभिस्तपोडापि लक्ष्मीः प्राप्ता पवित्रताम् ॥२९५॥
 नगराधिपतिर्भुष्यः सिन्धुभ्राता भुभाशयः । तदीयधर्मचर्यायां बभूव परिषोषकः ॥२९६॥
 सा तेनोत्पादितानर्जनरागा गतैनसा । ततः प्रभृत्बभूवैमी सर्वलोकस्य संमता ॥२९७॥
 राज्ञः स सत्विः सत्यं दुष्पापो लुप्तपाण्डिमा । कुर्याद्यः सुखसेव्यत्वं हेमन्त इव भास्वतः ॥२९८॥
 सा निर्मात्री विपन्नस्य दनोः सुकृतवृद्धये । अभिमन्युस्त्रामिनोभूदभिमन्युपुरस्य च ॥२९९॥
 300 अथ दिहापुरोपेतो दिहास्वामी तथा कृतः । मठश्च मध्यदेशीयलाटशौडोत्रसंभवः ॥३००॥
 भर्तुः कङ्कणत्रयस्य पुण्योत्कर्षाभिवृद्धये । चकार कङ्कणपुरं रमणी स्वर्णवर्षिणी ॥३०१॥
 श्वेतशैलमयं चान्यं सा दिहास्वामिनं व्यधात् । भवलं चरणोद्भूतगङ्गाभ्रवःप्रवर्नैरिव ॥३०२॥
 चको काश्मीरिकाणां च देशिकानां समाभयः । तथात्युच्चचतुःशालो विशारथावसपरा ॥३०३॥
 श्रीसिंहस्वामिनं नाम्ना सिंहराजस्य सा पितुः । मठं च विदधे स्थित्यै देशिकानां हिजन्मनाम् ॥३०४॥
 305 मठप्रतिष्ठावैकुण्ठनिर्माणायैः स्वकर्मभिः । तथातिपावनधके विलस्तासिन्धुसंगमः ॥३०५॥
 तेषु तेषु प्रवेशेषु किमुक्तैर्भूरिभिः भुमैः । सा प्रतिष्ठा व्यरचयद्बहुः षष्टिमिति भुतिः ॥३०६॥
 जीर्णोद्धारकृता देव्या सुष्ठपाकारमण्डलाः । प्रायः छरगृहाः सर्वे शिलावमावृताः कृताः ॥३०७॥
 क्रीडाचक्रमणे राश्याः पट्टा विपहवाहिनी । वल्गामिधा वैवधिकी वल्गामठमकारयत् ॥३०८॥
 तीर्थासेवनमौनभागपि तिभिः सक्तः स्वकुल्याशने वाताशान्मसते शिखी वनपयोमावाशानोप्यन्वहम् ।
 विश्वस्ताञ्जलचारिणः प्रकटितध्यानेषु भुङ्क्ते बकः सत्कर्माचरणेषु शेषविकृतौ न प्रत्ययः पापिनाम् ॥३०९॥
 310 वर्षणी वर्षमात्रेण शान्तशोका बभूव सा । भोगोत्सुकार्भके तस्मिन्नप्रति व्यभिचारकृत ॥३१०॥

३०२. ') Thus A R G ; Edd. वर्षमानः, found also *sec. manu* in R G. A, gloss अर्धमानः लण्डविन्धव. ३००. ') Thus A R G. ३०३. ') Thus corr. by A, from A, जगाम. ३०४. ') स्थिरवै omitted by A, and supplied in margin by A, ३०५. ') Thus A, A, भुना. ३०६. ') Thus A, A, 'विरली. ३१०. ') A, gloss वर्षणी अस्तौ इत्यर्थः.

वर्षे एकाक्षपञ्चाशो नीतः पक्षे सिते क्षयम् । स मार्गशीर्षहादृह्यममार्गव्यमया तथा ॥३११॥
 पौत्रस्त्रिभुवनी नाम मार्गशीर्षे^१ सितेहनि । पञ्चमेप्येकपञ्चाशे वर्षे तद्वत्तया हतः ॥३१२॥
 अथ मृत्युपथे राज्यनासि स्वैर^२ नित्रेक्षितः । क्रूरया चरमः यौत्रो भीमगुप्ताभिपस्तया ॥३१३॥
 तस्मिन्नक्षत्रे वृद्धः फल्गुणोपि व्यपथत । निगूढकौर्यदौःशील्या दिद्वा यत्नौरवाद्भवत् ॥३१४॥
 बभूव सायं^३ छस्पष्टदुष्टचेष्टाशतोस्कटा । भ्रष्टवक्षत्रपटा मत्तदन्तिमूर्तिरिबोस्कटा ॥३१५॥ 815
 महाभिजनजातानामपि हा धिक्त्रिसर्गतः । सरितामिव नारीणां वृत्तिर्निदानुसारिणी ॥३१६॥
 ज्योतिषिराज्यमधिगम्य विराजमानास्तिन्धोः प्रसूय कमलाल्पपयोमिकिते ।
 जाते सरस्यविरतं जलजे प्रसक्ता नार्यो महाभिजनजा अपि नीचभोग्याः ॥३१७॥
 खशस्य वदिवासाख्यपर्णोत्सपामजन्मनः । बाणस्य सनुस्तुङ्गाख्योविशन्महिवपालकः ॥३१८॥
 प्रविष्टो जातु कर्दमीरांछिखंहारककर्मणा । सुगान्धिर्सीहप्रकटनागाहृयिकपण्मुखैः ॥३१९॥
 पञ्चभिर्भ्रानुभिः साधि साधिनिप्रसिद्धान्तिर्के^४ । देव्या दृग्गोचरं यातो हृदयावर्जकोभवत् ॥३२०॥ तिलकम् ॥ 320
 रहःप्रवेशिनो द्रुत्या स भाव्यर्थबलाद्युवा । संभुक्तभूरिजाराया अपि तस्याः प्रियोभवत् ॥३२१॥
 तुङ्गानुरागिणी राक्षी पापा लज्जोञ्जिता ततः । रसदानेन वैमुख्यमाजं भुटयमघातयत् ॥३२२॥
 धिक्त्रिष्वारान्कुपतीन्धेषां विषमचेतसाम् । फलभूत्या स्तुतिस्तोषे देवे प्राणधनक्षयः ॥३२३॥
 रक्तो देवकलशी वेलाचितः कृतस्तया । भुटयाधिकारे कौट्टन्यमाचरन्निखणो विटः ॥३२४॥
 येषि कर्दमराजाया बीरा ह्यारदिनायकाः । तेषि कौट्टन्यमभजन्धेषां गणनेव का ॥३२५॥
 चतुष्पञ्चानि वर्षाणि त्रिचतुष्वगृहे शिशुः । भीमगुप्तोभवथावर्तिकचित्पौष्टीभवन्मतिः ॥३२६॥
 राज्यव्यवस्था यावच्च वितामद्याध वृत्तयः । दुःस्थिताः प्रत्यभासन्त संस्थाप्यास्तस्य चेतसि ॥३२७॥
 भङ्गशीलविहीनाया निवृण्णया निसर्गतः । तावत्प्रेयधियस्तस्याः स चिन्त्यः समपथत ॥३२८॥
 अभिमन्युर्वधूस्तं हि चक्रे गूढप्रवेशितम् । महाभिजनजं पुत्रं तस्मात्सोभूत्तथाविधः ॥३२९॥
 सा देवकलशोनाय दत्तमन्वा विशाङ्किता । ज्योतिषिता स्पष्टमेव भीमगुप्तमवधयत् ॥३३०॥ 330
 निगूढे नन्दिगुमादिद्रोहे लोकास्य योभवत् । संदेहः स तथा तेन व्यक्तकृत्येन वारितः ॥३३१॥
 ताभिस्ताभिर्योतनाभिर्भीमगुप्तं निपात्य सा । षट्पञ्चाशोभवद्द्वर्षे स्वयं क्रान्तनृपासना ॥३३२॥
 प्रवृद्धरागया रात्र्या दसोत्रेको दिने दिने । सर्वाधिकारी तुङ्गोय बभूवाधरिताखिलः ॥३३३॥
 सभ्रातृकेन तुङ्गेन मीलितः पूर्वमन्त्रिणः । राज्यविप्रवमाधानुमयतन्त विरागिणः ॥३३४॥
 तेय संमन्य कर्दमीरानानिन्दुः क्रूरपौरुषम् । उमं विप्रहराजाख्यं दिद्वाभानुः स्वतं नृपम् ॥३३५॥ 335
 मुख्यामहारान्स प्राप्नो विधानु राज्यविप्रवम् । धीमान्प्रायोपवेशार्यं हुतं प्रादेशार्यद्विजानु ॥३३६॥
 विहितैकेषु विधेषु लोकः सर्वोपि विप्रुतः । अन्विषेयान्वहं तुङ्गं तत्र तत्र जिघांसया ॥३३७॥

३११. ^१) Thus A₁; A₂ एकोनव. ३१२. ^२) Thus corr. by later hand from A₁ मार्गशीर्षे. ३१५. ^३) बभूव साय supplied by A₂ in space left by A₁. ३१८. ^४) A₂ gloss बोरील पान ३१९. ^५) क supplied by A₂ in space left by A₁.
 ३२०. ^१) Corr. by A₂ from A₁ सन्धि. —) Thus A₁; A₂ कान्ते. ३२५. ^२) Thus corr. by A₂ from A₁ कौट्टिन्य.
 ३२९. ^१) Thus corr. by A₂ from A₁ अभिमन्यव. ३३३. ^२) धरि supplied by A₂ in space left by A₁. ३३६. ^३) A₂ gloss प्रायः भोजनस्वागः.—) Thus A₁; A₂ प्रायोपवेशार्य.

- कर्त्सिमधिलिपिहितहारे तुङ्गं पञ्चाद्य वेदमनि । दिनानि कतिविहिद्वा तस्यावास्त्वन्वशाङ्गिनी ॥३३८॥
 तथा स्वर्णप्रदानेन सुमनोमन्तकादयः । ब्राह्मणाः समगुह्यन्त ततः प्रायो न्यवर्तत ॥३३९॥
- 340 एव तस्मिन्महाक्षेपे तथा दानेन वारिते । ययौ विप्रहराजः स भद्रशक्तिर्थागतम् ॥३४०॥
 अथ दार्ढ्यं समासाद्य तुङ्गाद्याः प्रभविष्णवः । शनैः कर्दमराजावीञ्चभुविहितविप्रवान् ॥३४१॥
 सुलक्रान्तो रक्तसुसुप्तधान्ये मुख्यमन्त्रिणः । रुष्टैर्मिर्वासिता देशानुष्टैस्तेः संप्रवेशिताः ॥३४२॥
 प्रबंधमानचैरेण गूढदूतैर्विसर्जितैः । प्रायं विप्रहराजेन ब्राह्मणाः कारिताः पुनः ॥३४३॥
 उत्कोचादिस्वत्या विप्रा भूयः प्रायविधायिनः । लम्बस्यैथेण तुङ्गेन संनिपत्यापहस्तिताः ॥३४४॥
- 345 तेषां मध्ये वसन्गूढमादित्याख्यः पलायितः । हतो विप्रहराजस्य म्रियः कटकवारिकः ॥३४५॥
 शस्त्रक्षतः प्रतीहारो वत्सराजाभिधः पुनः । न्यङ्कृतकादिभिर्धावञ्जीवयाहमगृह्यत ॥३४६॥
 ते स्वर्णायाशिणो विप्राः सुमनोमन्तकादयः । सर्वैपि वदास्तुङ्गेन कारागारं प्रवेशिताः ॥३४७॥
 अथ फल्गुणनाशेन हृपे राजपुरीपतौ । तां प्रत्यारब्धिरभक्त्युद्धतां सर्वमन्त्रिणाम् ॥३४८॥
 निपत्य संकटे वीरः पृथ्वीपालाभिधस्ततः । चक्रे राजपुरीराजः कार्मीरिकावलक्षयम् ॥३४९॥
- 350 शिपाटको हंसराजो विपन्नो तत्र मन्त्रिणौ । चन्द्रायैदुर्गेतिकृष्टां मरणं यत्र भवेजम् ॥३५०॥
 अधान्येन पथाकस्मानुङ्गः सार्धं संहारैः । कृत्वा राजपुरीं वीरः प्रविश्य सहसादहत ॥३५१॥
 ननाश तेनोपायेन पृथ्वीपालः स पार्थिवः । शोषाणां मन्त्रिणां सैन्यं प्राप मुक्तिं च संकटात् ॥३५२॥
 भबलः सन्त भूपालस्तुङ्गाय पदवीं कारम् । एवं कृतं तदा तेन नष्टस्यार्थस्य योजनम् ॥३५३॥
 प्रविशन्नगरं तुङ्गस्ततः स्वीकृतकम्पनः । चकार डामरप्रामसंहारं सिंहविक्रमः ॥३५४॥
- 355 दिहाप्युदयराजस्य भ्रातुः पुत्रं परीक्षितम् । चक्रे संप्रामराजाख्यं युवराजमशङ्किता ॥३५५॥
 सा हि सर्वांश्चिभुप्रायान्पुरो भ्रातृछतान्स्थितान् । परीक्षितुं मुमोचार्धे पालेवतफलावलिम् ॥३५६॥
 शक्तः कियन्ति कः प्राप्नुं फलान्यत्रेतिवादिनी । साभवद्राजपुत्राणां तेषां कलहकारणम् ॥३५७॥
 गृहीताल्पफलांश्चभ्रहरांस्तान्ददर्श च । संप्रामराजं स्वस्वल्पफलभाजमविक्षतम् ॥३५८॥
 अनन्तफलसंप्राप्तावक्षतत्वे च कारणम् । सविस्मयं तथा पृष्टः स तामेवं तदानवीत् ॥३५९॥
- 360 अन्योन्यकलहव्ययानेतान्कृत्वा पृथग्बसन् । समवापं फलान्यस्मिन्न चाभूवं परिक्षतः ॥३६०॥
 व्यसनं संप्रवेश्यांन्यान्स्थितानामप्रमादिनाम् । न काः क्लेशविहीनानां घटन्ते स्वार्थसिद्धयः ॥३६१॥
 भुस्वेति तस्य सा वासमप्रमत्तत्ववृत्तिकाम् । भीरुर्नारीस्वभाषेन राज्येन्यत योग्यताम् ॥३६२॥
 भूरस्य लभ्यं शौच्येण भीरोर्भाहतया यथा । कार्ये हि प्रतिभात्यनर्नने भवेच्च तदन्यथा ॥३६३॥
 काष्ठं वह्न्युजिज्ञतमपि भवेच्छीतशान्त्यै कपीनां लोघां शुद्धयै सलिलमनलधामिशौचैणकानाम् ।
 जन्तोर्भावा विदधति यथा भाषिनः कार्यसिद्धिं तत्त्वं तेषां क्वचन सहजं वस्तुनो नास्ति किञ्चित् ॥३६४॥

३५६. १) Thus A₂; A₁ 'दुर्गसिं पृष्टा.—') Thus corr. by later hand from A₁; नैव. ३५१. १) नष्टस्या supplied by A₂ in space left by A₁. ३५६. १) राजं omitted by A₂ and supplied by A₁. ३६१. १) Thus corr. by A₂; A₁ स्वसने संप्रवेश्या.—') Thus corr. by A₂ from A₁ 'विहीनां. ३६२. १) A₂ gloss अभिमौषा वृगा अभिमभन्ति विषयस्य का- विषं च न विषयान्ते कीयिता - - - - - १) A₂ बधामावन्.

तस्यामेकाद्यशीत्यब्दशुक्लभाद्राष्टमीदिने । देव्यां दिवं प्रयातायां युवराजोभवच्छुपः ॥३६५॥
 लीसंबन्धेन भूपालवद्वानां भुवनाद्भुतः । तृतीयः परिवर्तोयं वर्ततेमुत्र मण्डले ॥३६६॥
 निर्नष्टकण्टककुले बद्धसंपदाद्ये श्रीसार्तवाहकुलमाप महीतलेस्मिन् ।
 दावामिदग्धकुतरी जलदाम्बुसिक्ते चूतप्ररोह इव केलिकने मवृद्धिम् ॥३६७॥
 अथ स मृदुनयान्तर्गृहधैर्यानुभावः सुखमवनिमशेषां दोष्णि सप्रामराजः ।
 बिसकुलनिभशोभानिह्रुतप्राणसारः फणकुल उरगाणामीशितेव न्यधत् ॥३६८॥

इति श्रीकाश्यपीरिकमहामात्यचण्णकप्रभुसूनोः कन्दर्णस्य कृतौ राजतरङ्गिण्यां षष्ठस्तरङ्गः ॥
 अत्र वर्षचतुःषष्टौ मासेष्वर्धे दिनेषु च । अष्टस्वभूवन्भूपाला दश भूयोगयोगिनः ॥

३६६. १) Thus corr. by later hand from A, °बंधा°. ३६७. १) Thus corr. by A₂ from A, लिप्यवक°.—२) Thus corr. by A₂ from A, सालवा°; R G as above.—३) A, प्रकृष्टिम्. ३६८. १) Thus corr. by A₂ from A, कलकुल. Colophon. १) A₂ inserts here the note: रा० १० च ३६९ ॥ आशितः रा० ११ मन्थः २१६१ ॥.—२) A₂ adds here: लिखितेषु राजानकराजकण्ठेन.—३) A₂ आपिनः.

॥ सममस्तरङ्गः ॥

- मातुस्तेजनि निर्मले^१ पितृकुले ज्ञाप्या तनुर्वेषसा एवं संध्याहितसंनिधिर्मम जपारक्तोपरे खेलसि ।
संध्यावन्दनसाभ्यस्तृयगिरिजास्तुत्येवृद्वीर्वाङ्गलैर्यः संध्यामपि वन्दते स्म स जगत्पीणानु गौरीश्वरः ॥ १॥
- क्षमामं क्षमापतिर्विभ्रन्मनसा च भुजेन च । गाम्भीर्येण च शक्त्या च सोजयद्वाहिनीपतीन् ॥ २॥
जज्ञे राक्षीक्षये भङ्गो यैस्तुङ्गस्य तदाखिलैः । दिग्भीविगमे संध्याप्रसङ्गस्येव रागिणः ॥ ३॥
तत्सप्ततिभट्टाटोपत्रोटनास्पत्युनास्य तैः । उदयो दृशे शश्वद्वर्ति को वेत्ति वेधसः ॥ ४॥ युग्मम् ॥
- 5 नृपेण जातज्ञानेयः भूरः शक्तिसमन्वितः । सर्वाधिकारयोग्योर्गात्तदा चन्द्राकरः क्षयम् ॥ ५॥
अन्ये भीमलिकामादिदिविरस्योरुसंपदः । पुण्याकरस्य तनयाः भूराः शान्तिं प्रवेदिरे ॥ ६॥
समर्थमन्त्रिविरहादनिच्छन्नपि वेधसा । निन्दे गत्यन्तरत्यक्तस्तुङ्गपक्षं क्षमापतिः ॥ ७॥
संग्रामराजतुङ्गादीन्देवी कोशमपाययत् । मुमुर्धन्ती पुरा स्थानुमद्वेहेणितरेतरम् ॥ ८॥
क्षेशासहो महीपालस्ततः कार्यवशादपि । तुङ्गन्यस्तपजाकार्यो भोगाभ्यसालसोभवत् ॥ ९॥
- 10 पर्याप्तं तस्य भीरुत्वं कियदन्व्यथादृश्यताम् । असमैर्यीनसंबन्धैश्चक्षमे यशसः क्षतिम् ॥ १०॥
साहायकार्या यत्पादाच्छ्रीशौर्यादिमते ह्यताम् । दिङ्गामटाभिपतये प्रेमनाम्ने स लोटिकाम् ॥ ११॥
क लोकोद्ग्रहणेऽद्भूभृत्योग्या नृपात्मजा । प्रतिग्रहजलक्षिन्नपाणिः काल्पमना द्विजः ॥ १२॥
अथ तुङ्गादिभङ्गाय प्रायं ब्राह्मणमन्त्रिणः । परिहासपुरे विपपरिषद्यानकारयत् ॥ १३॥
विप्रमन्त्रिमनैक्येन कृतो राशः स विद्वजः । दुःसहः पत्रमानाभिस्समगमसमोभवत् ॥ १४॥
- 15 राज्ञोऽप्युत्पाटने सज्जैः कथंचित्प्राथितार्थैः । मतिः क्षान्तिचक्षुष्यैः तुङ्गनिःसारणे कृता ॥ १५॥
राज्ञां तुङ्गादिभिर्भैरवावसेभ्यः प्रतिभुतम् । अन्यतपार्थयित्तुं लमास्तावत्ने शत्रुबुद्धयः ॥ १६॥
तुङ्गास्कन्देन विप्रोयं यो मृतस्तद्गृहे^२ वयम् । तं निर्देहाम इत्युत्सा शवः कोऽप्यरघट्टतः ॥ १७॥
तैरुद्धृत्य यदानीतः शठैस्तुङ्गगृहान्मति । केशहोमाश्च विहिताद्या कृत्योत्थापिताभवत् ॥ १८॥
तया प्रतीपपानिन्या निःशौचानां द्विजन्मनाम् । अकस्माच्चिरगाच्छस्त्रं विनाशायोत्थिते कलौ ॥ १९॥ तिलकम् ॥
- 20 ततः पलायिता विषा यत्तेषां मन्त्रदोभवत् । निगूढं राजकलशस्त्रद्वैरम प्राविशन्मभ्यात् ॥ २०॥
स व्यक्तीभूतकौटिल्यः संगमं ह्यचिरं व्यधात् । अपह्वरैस्तु ते विषाः पलाय्य स्वगृहान्ययुः ॥ २१॥

१. ^१) A₂ निर्मिते. २. ^२) A₂ gloss अवं क्षान्ति च —^३) A₂ gloss सेनापतीव सगुणांश्च. ५. ^५) गा supplied by A₂.
६. ^६) A₂ gloss कोर्ता । विषयः । अपायकम् अकारत्वत् । पीतकीर्तान् कृतवती इत्यर्थः. १५. ^{१५}) Thus corr. by A₂ from A₁.
प्राथितो.—^{१६}) A₂ 'प्राथितुः'. १६. ^{१६}) Thus corr. by A₂ from A₁, राहस्तु.—^{१७}) A₂ gloss निःसारणं. १७. ^{१७}) च supplied by
A₂.—^{१८}) A₂ gloss तुङ्गगृहे.

विजिते राजकलशे समकार्या द्विजातयः । मन्त्रिणः श्रीधरद्वयाः समागत्य व्यधुर्मुधम् ॥२२॥
 ते कृत्वा द्रुमहृत्कर्म समाप्तिं समरे गताः । निर्भिद्य मण्डलं सम समसतेर्दुतं ययुः ॥२३॥
 जितः सुगान्धिशीहेनं तेषु शान्तेषु संयुगे । बद्धाय राजकलशस्तुङ्गेनानाथितो गृहम् ॥२४॥
 नीचमानोभितोप्याशु स्कन्दं मार्गेषु विक्षतः । तुङ्गस्य युग्यवाहैः स नर्तितोपदत्तायुधः ॥२५॥ 25
 अन्योपि भूतिकलशो नाम मन्त्री विनिर्जितः । द्यतेन राजकाख्येन सह श्रूरमठं ययौ ॥२६॥
 क्रमास्तुगान्धिशीहाद्यैर्मुक्तः करुणया ततः । सपुत्रः सोषमानामितमो देशान्तरं ययौ ॥२७॥
 परिहासपुरादेवं जातो यो देशविभवः । स दैवयोगान्तुङ्गस्य शुभाय प्रयुताभवत् ॥२८॥
 ततः प्रसादिते राशि गुणदेवेन मन्त्रिणा । आययौ भूतिकलशः कृतगङ्गाविमज्जनः ॥२९॥
 पुनर्नृपगृहे तस्मिन्किञ्चिद्वधपदे शनैः । तुङ्गं निहन्तुं राज्ञेन गृहं दूताः प्रयोजिताः ॥३०॥ 30
 ज्ञानवार्तेन तुङ्गेन तस्मिन्नर्थे प्रकाशिते । सपुत्रो भूतिकलशो राज्ञा निर्वासितः पुनः ॥३१॥
 अवष्टम्भं मनार्लेभे चन्द्राकरद्वतः शनैः । यो मट्यामन्तकः सोपि तस्मिन्काले व्यपद्यत ॥३२॥
 भूत्वा किञ्चित्क्षणं भूभृत्कन्यासंभोगभाजनम् । राजोपकारकृच्छ्रीमान्प्रेमापि प्रमयं ययौ ॥३३॥
 विपेदिरेभ्ये गङ्गाद्याः सर्वेपि नृपतिप्रियाः । अवाशिष्यत भोगाय तुङ्गः सभानुकः परम् ॥३४॥
 इति यो यो हि वृत्तान्तस्तस्य नाशाय शङ्कितः । स स दैवानुकुल्येन प्रयुतोद्रेचकोऽभवत् ॥३५॥ 35
 कालक्रमत्रुटितसंश्रयभूः स्वमूलमात्राश्रयी तटतरुः सरितोम्बुपूरैः ।
 यैः शङ्क्यते निपततीति वितीर्णमुद्दिशैरेव तस्य हि भवेत्स्थितिभूमिरार्यम् ॥३६॥
 नीत्युज्ज्वलं व्यग्रहरन्प्रजाराधनतत्परः । प्राक्पुण्यसंक्षयात्तुङ्गः शनैस्त्वासीत्खलन्मतिः ॥३७॥
 यस्त्वभाग्यापहराया हीनजन्मानमाददे । साहायकाय कायस्यं सुदं भद्रेश्वराभिधम् ॥३८॥
 विद्वांगिज्यं सौनिकत्वं काष्ठविक्रयितादि च । आरामिकस्य यस्यासीत्कृत्यं वंशकमोचितम् ॥३९॥
 कम्बलोद्दुष्टपृथोय भोजनार्थमवालगतं । भस्त्रामषीभाण्डवाही यथ पथाश्रियोगिनाम् ॥४०॥ 40
 अनन्तराजकार्योदिविन्तान्भ्रान्तो विधाय तम् । तुङ्गः सहायं नाबुद्ध संसर्गाङ्गाग्यसंक्षयम् ॥४१॥
 धार्मिकं तेन धर्माकं विनिश्चार्थं चेतसम् । गृहकृत्याधिकारे' स दुष्कृती विनिवेशितः ॥४२॥
 देवगोब्राह्मणानायातिथिराजोपजीविनाम् । अकालमृत्युर्विदधे वृत्तिच्छेदं स दुर्मतिः ॥४३॥
 शत्राजीवोपि पुण्याति क्रूरः कापालिको निजान् । भद्रेश्वरस्तु पापोभूषिजानामपि जीवदृष्ट् ॥४४॥
 तुङ्गेन चैत्रे सर्वत्र कृते भद्रेश्वरे प्रभौ । सुगान्धिशीहः प्रयावापाठे मासि संक्षयम् ॥४५॥ 45
 परलोकं गते तस्मिन्सर्वभारसहेनुजे । तुङ्गच्छिन्नोत्तमाङ्गत्वं सदैव्योमन्यतात्मनः ॥४६॥
 श्रीत्रिलोचनपालस्य शाहेः साहायकार्थिनः । देशं ततो मार्गशीर्षे मासि तं व्यसजन्मपः ॥४७॥
 राजपुत्रमहामास्यसामन्तादिनिरन्तरम् । सैन्यं तमन्वगाङ्गूरि भुवनक्षोभनक्षयम् ॥४८॥

२५. '1) A, gloss उङ्गानुजेन. ३५. '1) A, gloss वृत्तिकरः. ३७. '1) Thus emended with C; A R G °सीव्वल?.
 ३९. '1) A, gloss गोमयविक्रयित्वं.—' Thus corr. by A₂ from A₁, °कविकारि. ४०. '1) The first half of this verse has
 been omitted by A₁ and supplied by A₂ in margin. ४२. '1) Thus corr. by A₂ from A₁, °कारि. ४७. '1) A, gloss
 नृपकसन्दरे.—' A, gloss उङ्गं.

- अभागेन सद्यतः शाहिना कृतसक्तियः । पञ्चबाणि दिगान्यासीत्तदेषो स बरोम्मदः ॥४९॥
- 50 पञ्जरचरन्यासशस्त्राभ्यासादिवासनाः । अभियोगोचिताः शाहिरंपद्वत्सं तत्रात्रवीत् ॥५०॥ युग्मम् ॥
 तुरुष्कसमरे यावन्न यूयं कृतबुद्धयः । आलस्वविवशास्तावन्निष्ठतास्मिन्निररेस्टे ॥५१॥
 एवं त्रिलोचनेनोक्तं सोमहीक्ष हितं वचः । तस्यै परं समं सैन्यैदस्तेकादाहवोस्तुकः ॥५२॥
 हम्मरीरणं तदा सैन्यं जिज्ञासायै विसर्जितम् । तौषीपारे' मितप्रायैस्ततस्तीर्त्वाधीद्रलैः ॥५३॥
 ततस्तमाहितोत्सेकमपि शाहिः पुनः पुनः । जगादाहवतस्त्वशः पूर्वोक्तानेव संविदम् ॥५४॥
- 55 स तस्य नामहीद्वाक्ये रणौत्सुक्यवशंवदः । प्रत्यासन्नविनाशानामुपदेशो विरर्यकः ॥५५॥
 भ्रातस्ततः स्वयं कोपानुत्सुकानीकनायकः । सर्त्राभिसारेणामंच्छलाहवविघारदः ॥५६॥
 अथ तुङ्गस्य कटकः सहसा भङ्गमाययौ । शाहिसैन्यं परं संख्ये दृष्टो विचरत्क्षणम् ॥५७॥
- शाहिसैन्ये गतेप्यासीज्जयसिंहः स्फुरज्जणे । श्रीवर्धनश्च सांप्रामिविभ्रमाकेश्च डामरः ॥५८॥
 चोरे तुरंगतुमुले प्रहरञ्जिस्त्रिभिर्भटैः । वीरक्षेत्रे निजे देवो रक्षितस्यैरशःक्षयः ॥५९॥
- 60 कस्त्रिलोचनपालस्य माहात्म्यं वक्तुमीश्वरः । निःसंख्या अपि यं संख्ये न जेतुमशकन्निवः ॥६०॥
 श्रुमुमे रुधिरासारवर्षी युद्धे त्रिलोचनः । कल्पान्तदहनज्योतिर्विसारीव त्रिलोचनः ॥६१॥
 स योधयित्वा संधामे कोटीः कङ्कटवाहिनाम् । एकाकी कार्यमर्मशो निर्ययौ रिपुसंकटात् ॥६२॥
 गते त्रिलोचने दूरमशेषं क्षितिमण्डलम् । प्रचण्डचण्डालचमूशालभक्षायमानशो ॥६३॥
 संप्राप्तविजयोप्यासीन्न हम्मरीरः समुच्छ्वसन् । श्रीत्रिलोचनपालस्य स्मरञ्छौर्यममानुषम् ॥६४॥
- 65 त्रिलोचनोपि संभित्य हास्तिकं स्वपदाच्छ्रुतः । सयलोभूममहोत्साहः प्रत्याहर्तुं जयभ्रियम् ॥६५॥
 यथा नामापि निर्नेष्टं शीघ्रं शाहेभ्रियस्तथा । इह प्रासङ्गिकत्वेन वर्णितं न सविस्तरम् ॥६६॥
 स्वमेपि यदसंभाव्यं यत्र भ्रमा मनोरथाः । हेलया तद्दिदृषतो नासायं विद्यते विधेः ॥६७॥
 ईषद्यद्भूमिवैपुल्यं राशः शंकरवर्मणः । वृत्तान्तवर्णने पूर्वममुत्र प्रकटीकृतम् ॥६८॥
 स शाहिदेशः सामात्यः सभूमस्वपरिच्छदः । किमभूत्किमु वा नाभूदिति संविन्त्यतेधुना ॥६९॥
- 70 अवतारं तुरुष्काणां दत्त्वाशेषे महीतले । प्राप्तभङ्गस्ततस्तुङ्गः स्वदेशं प्राविशच्छनैः ॥७०॥
 सृगालायेव तुङ्गाय लम्भमङ्गाय भूपतिः । न तत्रागसि जुकोष स धैर्यसदृशाशयः ॥७१॥
 किं तु खेदाय समभूस्तुङ्गायसत्त्वमीशितुः । परायत्तया चित्तं पशोरंत्पुत्रतप्यते ॥७२॥
 तुङ्गात्मजोपि कन्दर्पसिंहः श्रीशौर्यगर्हितः । राजोचितं व्यवहरंस्तस्योद्देशमप्रोभवत् ॥७३॥
 गूढलेखिः क्षणे तस्मिन्निष्ठब्रान्धेपी स भूभुजम् । भ्राता विप्रहराजोपि प्रैरवचतुङ्गमारणे ॥७४॥
- 75 कोशादिस्मरणाद्वाजा चिरं बोलायमानधीः । अभीक्ष्णप्रेरणोद्दिग्मः प्रेरकामन्नवीक्षतः ॥७५॥

५९. १) Thus A₂; A₁ स सत्वा. ५०. १) र supplied by A₂ in space left by A₁.— १) Thus corr. by A₂ from A₁. २) वचवत्. ५२. १) Thus corr. by A₂ from A₁. २) चोक्तः. ५३. १) Thus A₂; altered by later hand to हली; G as above.— 2) Thus corr. by A₂ from A₁. ३) पाव; A₂ gloss तौषी नाम नरी. ५४. १) स्व supplied by A₂. ५५. १) Thus A₂; A₁ र्निष्ठच्छनं. ५६. १) Thus A₂, with gloss सङ्गमस्यावर्षं साङ्गामि; A₁ सङ्गामे. ६३. १) Thus A₂; A₁ रिपुम्. ६८. १) A₂ gloss वत्स ईषद्यत्तु भूमेः वैपुल्यं. ७२. १) पशोर supplied by A₂ in space left by A₁. ७३. १) Emended; A राष्ट्रजो. ७४. १) Thus A₂; altered by later hand to श्रुजाम् which is found also in G R. ७५. १) A₂ gloss वत् ईषद्या पीनकोशाः कृता इति स्मरणम्.

एकाक्षये सपुत्रः स गोचरो नः कदाचन । पतेद्यदि क्षणे तस्मिन्पद्वामः किं विदध्वे ॥७६॥
 अन्वया ध्रुवमोक्षितो हन्वादस्मान्सी बलात् । इति कालापहारार्थमुक्त्वाभूदिरतो नृपः ॥७७॥
 तावन्मात्रं वनो बीजभूतं इति निधाय ते । विधानुं तदवस्थस्त्वं तुङ्गस्यासङ्गतोद्यमाः ॥७८॥
 षण्मासाभ्यन्तरे तुङ्गो भूपेनाकारितो गृहार्त् । सद्यतो निर्धयौ रद्वयुःस्वयोपि विधेर्वशात् ॥७९॥
 स प्रविश्य नृपास्थानं स्थित्वा राज्ञोमतः क्षणम् । पञ्चैषैः सहितो भृत्यैः प्राविशाम्प्रमण्डपम् ॥८०॥ 80
 पश्चात्प्रविष्टास्तत्रैवं पर्वशार्करकादयः । अनुक्त्वापि महीपालं तुङ्गं शस्त्रैरपातयन् ॥८१॥
 मन्वी महारथो नाम योभूच्छंकरवर्मणः । तद्वद्वयस्तुङ्गभृत्येषु ह्यायः सिंह्रथः परम् ॥८२॥
 निःशस्त्रो यः क्षणे तस्मिन्परिन्नागविधिवक्ष्या । हन्यमानस्य तुङ्गस्य प्रष्टे स्वं वपुरक्षिपन् ॥८३॥
 तुङ्गस्य प्रथमाभाते दृक्ः शालोभवद्भयान् । राजा तस्मिन्निरुद्धासे सोऽङ्गुलः समपद्यत ॥८४॥
 आस्थानस्राक्षणस्यासीद्गमनासः द्यतोन्तिके । वः पापकारी तुङ्गस्य पार्थः कङ्कश्च दुर्मतिः ॥८५॥ 85
 ताभ्यामाभुविरोक्तिभ्यां ज्ञागार्थं स्वाङ्गुलीमुखे । क्षिपद्भ्यां पशुवत्तव शस्त्रं वासवशाज्जहे ॥८६॥
 अन्तरङ्गाथ चङ्गाथा येभूवस्तुङ्गमन्त्रिणः । तैः स्त्रीवदासितं तूष्णीं बलैः शस्त्रान्निवैरपि ॥८७॥
 अज्ञानतुङ्गमुख्यस्तुमुले तत्र भूपतिः । तद्भृत्येभ्यः शङ्कमानो वक्रिद्वानाहवादिक्म् ॥८८॥
 आभासाय स्वभृत्यानां त्रिंशत् खड्गेन सत्वरम् । पातयामास तुङ्गस्य सद्यतस्य शिरो बहिः ॥८९॥
 दृष्ट्वा स्वामिशिरश्छिन्नं सैन्ये नैत्यात्पलायिते । भृत्यतामुज्ज्वलीचक्रुः कनिचिस्तुङ्गसेवकाः ॥९०॥ 90
 भुज्जंगनामा सामन्त्रिज्ञापयो गृहागतः । संग्रामराजं विदधे गेहाद्रेहं पलायितम् ॥९१॥
 हारं कनकदण्डेन भञ्जन्नर्गलितं ततः । विशति हतवान्योपान्तस राजास्थानमण्डपे ॥९२॥
 कोशाधिकारी त्रैलोक्यराजनामा हतो रणे । कृत्यामन्तकपात्रेयो वीरोप्यभिनन्नाभिधः ॥९३॥
 अङ्गुने त्रिंशदेकाङ्गा वीरास्तुङ्गोपजीविनः । श्रेणीं बबन्धुनिहता निःश्रेणीं स्वर्गपञ्जतेः ॥९४॥
 संपामं पद्मराजाख्यः कृत्वापि निःसृतोक्षतः । स्वामिप्रमथदुःखाभित्तापौ वीर्योभवाज्जहौ ॥९५॥ 95
 अन्ये लोकद्वयभागमितं शस्त्रं रणाङ्गुने । संस्वजन्तो ध्वजुज्वन्त वशला जीवितेन च ॥९६॥
 चन्द्राक्षवः छप्रटमन्यो दैशिकभार्जुनाभिधः । हेलाचक्रो जामरश्च स्वक्तशस्त्राः परैर्हताः ॥९७॥
 लोडितावसथस्तुङ्गो लुण्ठितभीर्महीभुजा । आषाढभुङ्गहृदय्यां कथाशेषो व्यधीयत ॥९८॥
 विद्रोहदृष्टौ भूभर्ता तुङ्गे सतनये हते । लम्बोदया व्यजृम्भन्त खलप्राया नृपास्यदे ॥९९॥
 राज्ञो मनः कलुषयन्मूढपैभुनकर्मणा । यो भ्रातृभ्रातृद्वन्द्वयोर्विपत्तौ हेतुतां गतः ॥१००॥ 100
 स दुष्प्रवादिनिर्दग्धो नागो मित्रकुलान्तकः । तुङ्गभाता ततो राज्ञा कम्पनाविपतिः कृतः ॥१०१॥ युगलकम् ॥
 भार्या कन्दर्पसिंहस्य क्षेमा परमवर्षणी । नागेन संयमं चक्रे रक्षसेवानितक्षणां ॥१०२॥
 प्रशान्ते तुमुले जिन्वा चतुर्भिर्द्वैतसैः सती । तुङ्गलुथा हता श्राहेः प्रविशेश हताशनम् ॥१०३॥

७६. ') Thus corr. by A₂ from A₁ द्यवना°. ७९. ') Thus corr. by A₂ from A₁ गृहार्त्. ८२. ') Emended; A R G हन्वात्सोः. ८०. ') च supplied by A₂ in space left by A₁. ९२. ') Thus corr. by A₂ from A₁ रङ्गन्नेर्गलितं हतः. ९६. ') Thus corr. by A₂ from A₁ 'अथ कृत्वा.—') A₁ निवृत्तौ; A₂ निवृत्तो. १००. ') Thus corr. by A₂ from A₁ भातृपुत्रद्वन्द्वः. १०२. ') Emended; A 'वर्षणी.—') A₂ gloss रक्षो वि रात्रौ चरति.

- मन्मायामवदद्यात्वां कन्दर्पो यावजीवनत् । पुत्रं विचित्रसिंहं च मानुसिंहं च विभ्रुतौ ॥१०४॥
- 105 गृहीत्वा तौ स्नुषां तां च मङ्गना तुङ्गवहभा । देशादिभिर्गता दीना राजपुत्री स्थितिं व्यधात् ॥१०५॥ शुभम् ॥
तुङ्गस्थाने ततो राज्ञा पापो भद्रेश्वरः कृतः । भूतेश्वरादिदेवानां चक्रे कोशादितुण्डनम् ॥१०६॥
कियद्विकत्रैकल्यमस्य राज्ञः प्रकाशयताम् । तादृशानपि यश्चक्रे पार्यादीनधिकारिणः ॥१०७॥
पार्थः परमदुर्मैषाः ख्यातो धातुकलत्रगः । निर्विचारेण यत्सेन नगराधिकृतः कृतः ॥१०८॥
बधाविपापं पार्थेन हकृतत्यक्तवेतसा । पवित्रे प्रदरेद्यास्य रङ्गपीठे प्रवर्तितम् ॥१०९॥
- 110 चक्रे तुम्भस्य भूमर्तुर्मतङ्गः कृपणापणीः । सिंधोः हृतः कोशशृङ्गे प्रनापीडनपण्डितः ॥११०॥
पुरा देवमुखाल्यस्य दिविरस्य किलाजनि । आपुषिकायां वेद्यायां पुत्रश्वन्त्रमुखामिधः ॥१११॥
वस्तुद्रोपाभयाहम्भवा लालितत्वं महीपतेः । वराटकात्प्रभृत्वासीत्कोटीनां कृतसंयचः ॥११२॥
विभूतिमध्ये तुम्भस्य प्रामृत्यान्यदौकितैः । अपुषेर्भिजमृत्सेषु विक्रयोभूत्कलौचितः ॥११३॥
प्रभृताभिररोगध भूत्वा लम्बोदयः पुनः । यो मन्दाभिः सरोगध निष्ठल्लोकैर्ध्वंसयत् ॥११४॥
- 115 एकमेवाभवद्यस्य सुकृतं मरणक्षणे । कोटैस्त्रिभागं यददाच्छ्रीरणेश्वरयोजने ॥११५॥
तदात्मजाः कृता नानभागान्दिमुखास्त्रयः । अधीशाः वृतनाङ्गस्य राज्ञा तुङ्गोपजीविनः ॥११६॥
हास्यं बभूव भूमर्तुस्तेषां तुङ्गपरार्थणम् । बन्धनं यत्रकाण्डीनां हेमस्थाने शिशोरिव ॥११७॥
ते तुल्लकाह्वे राज्ञा तुङ्गनल्पहिताः पुनः । प्रत्यानृत्य ययुर्देशं निजमेव पलायिताः ॥११८॥
इत्थं मन्त्रित्वयोग्येषु क्षान्तिशीले च भूपतौ । केचिदुद्रेकमभजन्दरद्दिविरडामराः ॥११९॥
- 120 सा लोटिकामतं कृत्वा लोटिका नृपतेः हता । तिलोत्तमाया विदधे मानुर्नृपपरं मठम् ॥१२०॥
पापिनामपि हन्तेयं कापि सत्कर्मवासना । भद्रेश्वरोपि यश्चक्रे विहारं हकृतोपञ्चलम् ॥१२१॥
सत्यं विवेक्ता संप्रामराजो योन्याप्यतोर्जितम् । निजं बुद्धाणो ह्रविणं प्रथमपि न निर्ममे ॥१२२॥
श्रीलेखा पार्थिववधुः श्रीयशोमङ्गलात्मजा । पर्यौ शिथिलसामर्थ्ये स्वैरिणीस्वमसेवत ॥१२३॥
हृतः सुमान्धिशीहस्य जयलक्ष्म्यां बभूव यः । बलभो निर्भरं देव्याः कोऽस्त्विभुव नोभवत् ॥१२४॥
- 125 स जयाकरगंज्जादिगञ्जखटातितीक्ष्णधीः । कोशोपकारकृतस्या जातोप्यासीज्जयाकरः ॥१२५॥
मयप्रामीर्णगञ्जादिकर्त्री संवयतत्परा । साभुङ्गर्तुः प्रसादेन ह्यमना भूरिवैभवा ॥१२६॥
स चतुर्थसमाषाढपारम्भाहे महीपतिः । हरिराजाभिधं पुत्रमभिषिष्यात्समाययौ ॥१२७॥
ह्यमनःसेवितः कुर्वन्शोपाशांपकाशनम् । ह्लादांश्वहः स सर्वस्य चैत्रेत्सव इवाभवत् ॥१२८॥
अमोघाशेन तेनेमां निधौरां कुर्वता महीम् । पण्यवीथ्यां निशीथिन्वां निविद्धा शरसंवृतिः ॥१२९॥
- 130 अचिरस्थायिनी राज्ञस्तस्याह्लाविन्तितोर्जतिः । वन्द्या नवन्दुलेखेव पार्थिवानामजावत ॥१३०॥

१०४. ') A, gloss कन्दर्पसिंहः. १०५. ') शुभम्. added by A, ११०. ') Emended with G C; A R ह्यभुः सतङ्गः. १११. ') A, gloss कोशालिकार्थः. ११७. ') Thus A,; A, 'पदेपेनम्. १२४. ') Thus corr. by A, from A, 'अश्वी. १२५-१२६. ') The words from गञ्जादिगञ्जखटा to समासीन in the following verse have been omitted by A, and supplied in margin by A,; they are found in G R. १२८. ') A, gloss पण्डितः पण्डितः.—') A, gloss आकाङ्क्ष विद्युत्.—') A, gloss शैल्यं तोषध. १२९. ') ') Thus corr. by A, from A, पुत्रवेष्यां and निषीथिन्वां. १३०. ') Thus A,; A, 'जाविन्तितोर्जतिः.

शार्ङ्गिणातिवहान्मुखां स रक्षित्वा क्षमापतिः । क्षयं ययौ भुवि यशाः भुविभुहाडमीदिने ॥१३१॥
 प्राणिनां योनमानानां नक्षत्राणामिदं क्षणात् । लक्ष्मीर्मात्मक्षयैर्वयं संगता भङ्गदायिनी ॥१३२॥
 समन्थोः स्वैरिणीवृत्तिः सुतस्य जननी विजा । अभिचारं चकारास्त्रैस्त्यविगानां जनभुतिः ॥१३३॥
 राज्योपकरणे सज्जीकृते राज्याधिनी स्वयम् । सा राजमाता श्रीलेखा यावत्क्षत्वात् समागता ॥१३४॥
 मित्रितैस्तावदेकाङ्गैर्भ्रात्रा धात्रेयकेण च । सागराख्येन तत्पुत्रो बालो नन्तो नृपः कृतः ॥१३५॥ युग्मम् ॥ 135
 निधिं जिपुक्षोरस्येन हते तत्र प्रमापणम् । तत्रक्षिणोर्हेर्तुभ्यस्य पापायैव यथा किल ॥१३६॥
 राजमातुस्तथा राज्यलुब्धायाः पुत्रनाशनम् । अभूदस्य हते राज्ये वृजिवायैव केवलम् ॥१३७॥ युग्मम् ॥
 सा राज्यविप्रलम्बेन तादृशा व्यथिताशया । व्यस्मरत्तनवस्नेहं धिग्भोगाभ्यासवासनाम् ॥१३८॥
 अथाजगाम स्थविरः पितृव्यो बालभूपतेः । राज्यं विप्रहराज्जाख्यो हर्तुं विततकिरमः ॥१३९॥
 स लोहारायचलितो रम्भा हारमर्कितः । दिनहयेन सार्धेन नगरं सत्वरविद्यात् ॥१४०॥ 140
 श्रीलेखापेरिताः सेनाः प्रविष्टं लेंटिकामठम् । उदीपितामयस्तत्र निजघ्नस्तं सहानुगम् ॥१४१॥
 मउद्वयं ततः कृत्वा स्वस्य भर्तुः द्रुतस्य च । तस्यै व्ययवती राक्षी राज्यश्रीदोषणानिशात् ॥१४२॥
 तनो नरपतिः किञ्चिच्छनैः शिथिलशैशवः । अतिव्ययादिव्यसनी यथेश्वरनयामवत् ॥१४३॥
 तस्यासनुद्रपालायाः शाहिपुत्राः परं प्रियाः । अनल्पप्रेतनादानै राज्योत्पत्त्यपहारिणः ॥१४४॥
 कृतप्रत्यहनिर्वाहः साधेकक्षेण भूभुजा । रुद्रपालो दरिद्रत्वं कवाचिदपि नात्यजत् ॥१४५॥ 145
 दिद्रपालः क्षमापाललभ्या प्रतियासरम् । सहस्राणामशीत्वापि शेते स्म न द्रुवं निशि ॥१४६॥
 अनङ्गपालवेतालशत्रुं क्षमापाललालितः । शश्वत्सुवर्णगीर्वाणप्रतिमापाटने मनः ॥१४७॥
 रुद्रपालः परित्राता धनप्राणादिहारिणाम् । बभूव चौरचण्डालप्रायासं वषपञ्जरः ॥१४८॥
 कायस्या रुद्रपालायाः प्रजानां पीडनं व्यधुः । चकारान्धमठं भीमानुस्पलाख्यो यदपणीः ॥१४९॥
 क्रियङ्कपालवाक्क्षभ्यमन्यत्तस्याभिधीयताम् । जालन्धराधिपस्येन्दुचन्द्रस्येन्दुमुखीं द्रुताम् ॥१५०॥ 150
 उपप्रेमे मनोऽज्ञाज्येष्ठामासंमतिं स्ववम् । यया मउः स्वाभिधया विदधे त्रिपुरेश्वरे ॥१५१॥
 तस्याः किञ्चिद्द्वयोन्मूनां त्वसारं यो यवीयसीम् । अथ सूर्यमतीं बेवीं भूभुजे परिणीतवान् ॥१५२॥
 रुद्रेण भूपतिः सख्या स कर्णसुखदायिना । पात्रीकृतो दुर्नेयानां कर्णेनेव सुयोधनः ॥१५३॥
 कम्पनाधिपतिस्तत्र क्षणे त्रिभुवनो बली । आययौ भूपतेर्हेतुं राज्यं संभुतडामरः ॥१५४॥
 आकृष्टादोषकटकं तस्मिन्थोदुमुपागते । एकाङ्गाः सहयारोहा राजपक्षं न तस्यजुः ॥१५५॥ 155
 असिना लङ्कयन्प्रासानमोचाञ्छाप्यविक्रमः । प्रजहारानन्तदेवः स्वयं त्रिभुवनं रणे ॥१५६॥
 संनाहरक्षिनाङ्गः स दृढपदतिपीडितः । विद्वरौ वदनेनासृक्स्वप्रतापमिबोहमन् ॥१५७॥
 विनयच्छन्नश्रीटीर्षः शिभुप्रायः स भूपतिः । दृष्ट्वा बलमसंभाष्यं तस्मिन्स्थक्ता रणं गते ॥१५८॥

१३१. १) स्वविगाना supplied by A₂ in space left by A₁. १३१. १) A₂ gloss तस्या अपरः पुत्रः. १३१. १) Thus A₂; A₁ रत्नं १३१. १) Thus A R; G C इन्द्रं. १३१. १) Thus corr. by A₂ from A₁ प्रविष्टो. १५०. १) Thus corr. by A₂ from A₁ आपाटने. १५०. १) व supplied by A₂. १५१. १) नाक्ष supplied by A₂ in space left by A₁. १५२. १) Thus A₁; A₂ किञ्चिदिव. १५०. १) A₂ gloss चत्वाल. १५८. १) A₂ gloss सीटीर्ष अभिमानः प्रागल्भ्यं वा.—) A₂ gloss शिभुसहृद.

- शमालाडामर्तं प्रन्तं प्रासैरभिनवाभिधम् । शालास्थले व्यधाप्यविक्रमो मोषविक्रमम् ॥१९९॥
- 160 मांसाद्यन्नेष्टनाद्यष्टीभूतखङ्को भ्रमजणे । भुवनक्षोभकृदभूजैर्योनन्तभूपतिः ॥१९०॥
 परदयन्पहारलुताङ्गानेकाङ्गान् पदे पदे । निवेद्यमानानपस्थैर्नामपहणपूर्वकम् ॥१९१॥
 क्षिनिभृञ्जातदाक्षिण्यो विलम्बिस्थावधे ततः । चान्धन्यमक्षपटलादेकाङ्गानां न्यवारवत् ॥१९२॥ युग्मम् ॥
 एवं तत्र कृतज्ञेन भृत्येभ्यः प्रतिपादिता । विलम्बिस्तेन दीक्षारकोटिषण्वतिः क्रमात् ॥१९३॥
 राक्षो रणाश्विचृतस्य दुग्धसेकैः कराचसहः । स्थिरपहहृदः कृष्टधिरणेति जनश्रुतिः ॥१९४॥
- 185 भहो महस्त्वं भूर्भुवर्दीनो देशान्तरगतः । तार्क्षिन्नभुवनो येन संविभेजे विमन्युना ॥१९५॥
 ब्रह्मराजाभिधस्तेन बन्धुर्गञ्जाधिपः कृतः । रुद्रपालकृतज्ञेयो विरक्तधलितो ययौ ॥१९६॥
 सप्तभिर्मल्लेच्छभृगलैः समं मिलितङ्गामरः । नेनांतीनो दरत्राजो यत्पादचलमङ्गलं ॥१९७॥
 क्षीरपृष्ठाभिधं मामं प्राप्तस्य समरोत्सुकः । तस्यायं विक्रमोदयो रुद्रपालो विनिर्ययौ ॥१९८॥
 श्रो व्यवस्थापिते युद्धे सैन्याभ्यां दरदीश्वरः । क्रीडन्पिण्डानक्लाख्यस्य नागस्य भवनं ययौ ॥१९९॥
- 170 दुर्नयाचरणान्त्रय पार्श्वस्थैर्वीरितोपि सः । द्रव्यमानस्य मत्स्यस्य गात्रे कुन्तमपातयत् ॥१९०॥
 अथोज्जगाम गोमायुवपुः कुण्डाङ्गुजंगमः । स च नं मृगयौत्सुक्यादधावद्दरदीश्वरः ॥१९१॥
 तमापतन्तमालोक्य व्यवस्थोन्मूलनं विदत् । आम्कन्वाशक्तिः भूर्भुवः सैन्यं युद्धाय निर्ययौ ॥१९२॥
 अभुक्तोत्ससंघर्षंजातानलसंहतिः । कृतस्वर्गोङ्कनोद्गहो वीराणां समरोत्सवः ॥१९३॥
 तस्मिन्महाभटाटोपे शिरश्छिन्नं दरत्यतेः । रुद्रस्य रौद्रमहसः संपरुद्धं यशः पुनः ॥१९४॥
- 175 समरो वधबन्धादि म्लेच्छराजाः प्रपेदिरे । संप्राप हेमरत्नादि पुनः कश्मीरभूपतिः ॥१९५॥
 उंसंसमुक्ताथोताम्भःक्षालितास्त्रह्वलञ्जलम् । रुद्रपालो दरत्राजशिरो भर्तुरुपानयत् ॥१९६॥
 आत्रोदयनत्रत्सेन कृतप्रार्थैस्तया द्विजैः । बह्मधैर्विधास्तस्य बभूवुरवदालिकाः ॥१९७॥
 रुद्रपाले ततो नृतामयेन प्रमथं गते । अन्येपि ज्ञाहितनयाः क्षिप्रमेव क्षयं ययुः ॥१९८॥
 पालजेहाभ्यविगमे शुद्धाशययुषोभवत् । देवी सूर्यमती भर्तुर्दोषणस्येव विम्बिता ॥१९९॥
- 180 सुभटापरनामा सा गौरीश्वरविधायिनी । पुण्यं वितस्तापुलिने निर्भमे सुभटामटम् ॥१९०॥
 गोद्रेमह्यरत्नादिप्रदानैः सुबहून्निजान् । सदाशिवप्रतिष्ठापामवरिद्रांश्चकार सा ॥१९१॥
 आशाचन्द्रापराख्यस्य कल्लनस्यानुजन्मनः । नास्त्रा व्यथापि वास्तव्यात्साप्रहारो मठस्तया ॥१९२॥
 सिद्धनाख्यस्य च भ्रातुर्भुवःश्राभिधया सती । मठौ चाकारयत्पार्श्वे विजयेशामोर्देश्योः ॥१९३॥
 अटोत्तरं चापहारशक्तं श्रीविजयेश्वरे । ब्राह्मणेभ्यो महापुण्यं विहज्यः प्रत्यपादयत् ॥१९४॥
- 185 पत्युर्नास्त्रापहारान्ब्रह्माधमरेश्वरे । त्रिभूलनाणलिङ्गादिप्रतिष्ठाद्य विनिर्ममे ॥१९५॥

१९९. १) Thus corr. by A₂ from A₁, मोषविक्रमम्. १९२. १) Supplied by A₂. १९३. १) Emended with G C, A कृप. १९४. १) A₂ gloss प्रहाराजेन.— १) वचलमङ्गलम् supplied by A₂ in space left by A₁, A₂ gloss नाम. १९५. १) Thus A₁, A₂ क्षररुद्रा, with gloss सरोद् इति प्राग क्रमराज्ये. १९६. १) Emended; A विभन्. १९६. १) A₂ gloss उत्संसंभूता वा मुक्ता मुक्ता-मन्त्र तस्मां यो धीतं सीति स एवाम्भ तेन क्षालिता अस्त्वं शिवरत्नं इत्येतत्स्य ह्वलञ्जलकाचकर्म्यं प्रकाशः स्वार इति वाच्यं नस्य तल इति शिरोविशेषणम् । ह्वलञ्जलानु यो धोभायामिति कोषः युक्ताफलक्षीरंतिशुद्धत्वात्सर्वस्वमं रूपम् । अस्तस्य त्रि शुद्धं रूपमिति वैशेषिकः ॥ — १) Thus corr. by A₂ from A₁, ह्वलञ्जलम्.— १) Thus corr. by A₂ from A₁, रूपवचनम्. १९७. १) Thus A₁, A₂ तथा शेषं

रंपती राजराजाख्ये मृते पुत्रे पचक्रतुः । सदाशिवात्मिके राजवेदम संत्यज्य तौ स्थितिम् ॥१८६॥

ततः प्रभृति सत्वज्य पूर्वराजकुलस्थितिम् । तथैव रुद्धा भूपालास्तथैव वसतीर्व्यपुः ॥१८७॥

पार्थिवस्याश्वशालीयाः प्रियत्राजितया प्रियाः । प्रसादैर्देशलुब्धा च सर्वतः समतां ययुः ॥१८८॥

गर्भेश्वरतया भर्तुर्वक्ष्मो नर्मकोविदः । अनुपठयत्पजा नित्यं डल्लको नाम वैशिकः ॥१८९॥

मालत्रापिपतिर्भीर्जाः प्रहितैः स्वर्णसंचयैः । अकारयद्येन कुण्डयोजनं कपटेश्वरं ॥१९०॥

प्रतिज्ञा भोजराजेन पापसूदनतीर्थजैः । सततं वदनवाने या तोयैर्षिहिताभवत् ॥१९१॥

अपूरयत्तस्य यस्तां दुस्तरां नियमादितः । प्रहितैः कार्चकलशीकुलैस्तद्धारिपूरितैः ॥१९२॥

स तस्य पद्मराजाख्यः पर्णप्राप्तिकैश्शिकः । प्रियताम्बुलशीलस्य त्यागिनो वल्लभोभवत् ॥१९३॥ चक्रलकम् ॥

तेन नागरखण्डादिपर्णविक्रयिणा नृपः । देशोत्पासिधनं प्रायो निःशेषं दापितस्तदा ॥१९४॥

पञ्चचन्द्रकशोभाङ्कमौलिसिंहासने नृपात् । बन्धायादस लब्धये धने स धनिकोपिके ॥१९५॥

तद्वाजिक्रमास्थानोपयुक्तं तस्य मन्दिनात् । अनीयमानं मार्सार्धवाप्तरे मासि मास्यभूत् ॥१९६॥

स्यकोशसंचयं दृष्ट्वा देवी सूर्यमती ततः । पद्मराजोद्भवां देशस्याव्यवस्थां न्यवारयत् ॥१९७॥

शमिते चाश्वशालीयडल्लकादिभये तदा । प्रावर्तेन्त पुनर्देशे व्यवस्था निरुपद्रवाः ॥१९८॥

ततः प्रभृति राज्येव राजकार्योद्यताभवत् । तस्यो शौर्यकथां त्यक्त्वा राजा कार्यकरः पुनः ॥१९९॥

भर्तुर्नारीविधेयस्य तस्या भर्तृजयस्तथा । निष्कलङ्केन शीलिनं नान्योन्यं गर्भतामंगता ॥२००॥

भवभक्तिव्रतज्ञानत्यागशीलादिभिर्गुणैः । कृतिनानन्तदेवेन मुनयोपि विनिर्मिताः ॥२०१॥

राज्ये तस्य महीभर्तुर्दीर्घं तांस्तानलङ्कयत् । पतिवरेव राजश्रीभृत्यालवनवोन्मुखी ॥२०२॥

क्षेमामिषो राजगञ्जपूरणं बालमञ्जकः । व्याधाद्वादशभागादिप्रकारैर्दीर्घकयन्धनम् ॥२०३॥

मन्त्री ततोभवत्साधुस्त्रैर्गताः केशवो द्विजः । सौधधन्वद्रातपेनेव भूगलो येन भूषितः ॥२०४॥

भ्राय्यन्गतश्रीरेकाकी स एव दृष्टो जनैः । भाग्याम्बुवाहनडितो निविडाः कस्य संपदः ॥२०५॥ युग्मम् ॥ 205

भाग्याधीनं धनं ध्यात्वा मुधा मुग्धधियामसौ । कुलविक्रमयोर्दपों मिथैव प्रयुतां प्रति ॥२०६॥

पासादपालवैश्यस्य गौरीशिविदशालये । भूतेर्हलधरो वज्रो वराहश्चाभवच्छताः ॥२०७॥

तेभ्यो हलधरः सूर्यमत्या विहितसेवनः । वृद्धिं दिने दिने गच्छेत्सर्वार्थिकारिताम् ॥२०८॥

विधेयान्बुद्धियुक्तेन कुर्वतः क्षित्यनन्तरान् । सपत्नीकोभवत्तस्य मुखप्रेसी क्षमापतिः ॥२०९॥

क्षेमेण सञ्चितं पूर्वं सपादापमुदपधीः । कर्मस्थानं स्फुटीचक्रे सर्वस्थानभुंक्षरम् ॥२१०॥

अभूद्गणकमूल्यादिलेखनं कनकस्य यत् । राजायत् जनस्यार्थसंचयानां प्रकाशकम् ॥२११॥

स तस्मिन्वियामास भाविनां भुभुजां विदन् । ज्ञानो संचितविषय इण्डायायासकारिताम् ॥२१२॥

१८६. ') Thus corr. by A₂ from A₁, रुद्ध. १८६. ') Thus corr. by A₂ from A₁, लुब्धा. १९०. ') Thus corr. by later hand from A₁, शौचैः. १९१. ') A₂ gloss प्रसिद्धां.—') Thus corr. by later hand from A₁, प्रहिते काशक.—') A₂ gloss शेष इति भावना. १९१. ') A₂ gloss प्रायविधेयः. १९५. ') Thus corr. by later hand from A₁, सन. १९६. ') स supplied by A₂ in space left by A₁. २००. ') Thus corr. by later hand from A₁, शीलना.—') Thus corr. by A₂ from A₁, युद्धता. २०१. ') Thus corr. by A₂ from A₁, रघाण. २०३. ') A₂ gloss दापितः. २०४. ') Thus corr. by later hand from A₁, केशवो. २०६. ') Thus A₁; A₂, मुक्तिर्. २०९. ') Thus A₁; A₂, बुद्धिच.—') Thus corr. by A₂ from A₁, न्तरम्. २१०. ') Thus A₁; A₂, सर्वकार्यम्. २१२. ') Thus A₂; A₁, ज्ञाने.

- भर्त्सितानधशास्त्रीयान्पनदारापहारिणः । कांश्चिद्वापाद्य स शमं निन्धे लोकस्य विप्रबध्म् ॥२१३॥
 तनायासहतता नीतः कचस्त्वर्णैः सुरास्पदैः । शोभां मठाप्रहारैश्च वितस्तासिन्धुसंगमः ॥२१४॥
- 215 भ्रातरंश्च द्युताश्वास्य लक्ष्मीपरिचयैन्मदाः । हिरदा इव न क्वापि दानप्रणयितां जहुः ॥२१५॥
 तद्धातुपुत्रो विम्ब्राख्यः श्रीमान्वीरो वराहजः । हाराधिकारकार्यसीहानप्रलयवारिदः ॥२१६॥
 स डामरकुलाकालमृत्युः स्वल्पानुगोभवन् । खशाहवे जहौ प्राणान्पलायनपराडुखः ॥२१७॥
 चम्पायां सालभूपालमुन्मूल्यानन्तभूपतिः । तत्तृपजयी नय्यं धराध्वमरोपयत् ॥२१८॥
 मन्त्रभून्धेन शौर्येण परदेशेषु भूपतिः । हठप्रवेशान्विदधत्सोभूस्कृद्गगतोसकृत् ॥२१९॥
- 220 तुक्तात्मजस्य कलशास्पारद्वयौ खिन्नसैनिकम् । अमोचय हलधरो युक्त्या वज्रापुरादमुम् ॥२२०॥
 उरशां च प्रविष्टस्य शैरिदुद्धाध्वनो व्यधात् । कम्पनाधिपतिस्तस्य मार्गान्संशोष्य निर्गमम् ॥२२१॥
 कालेनन्तमहीभर्तुर्वैरिविषहसंकटे । साहसान्युदजृम्भन्त तानि तानि क्षणे क्षणे ॥२२२॥
 राजेश्वरो हारपतिः श्रीमान्भद्रेश्वरात्मजः । डामरैः क्रमराज्यस्यैरन्येपि बहवो हताः ॥२२३॥
 वीक्ष्य नीतिदृशा कार्यं भीत्या व्यग्रहरक्षपि । भृत्यतां निष्परिभवां को भुङ्क्ते नृपमन्दिरैः ॥२२४॥
- 225 दुष्प्रवादास्पदीभूतो देव्या निवृडसेवनान् । आशाचन्द्रादिभिः कुडैर्बद्धो हलधरोप्यभूत् ॥२२५॥
 स राज्ञा हतसर्वस्वो बन्धनक्लेशमन्वभूत् । भाग्यप्रभावे निःसारे द्युलयेकान्ततः कुतः ॥२२६॥
 नृणेण बन्धनात्यक्तं तं श्रीः प्रयागता पुनः । आलितिङ्ग सितच्छत्रलज्जास्मिन्सितानना ॥२२७॥
 स राज्ञ्याः प्रानृष इव प्रणयेन क्षणे क्षणे । कोपप्रसादमेवार्कपर्यायापानमन्वभूत् ॥२२८॥
 ततः सरलचित्तस्य क्रमेण समपद्य । भार्याजितस्वं भूभर्तुर्दुर्षिपाकार्कणोन्मुखम् ॥२२९॥
- 230 अधिकारपरित्यागाशेषाननुगयावहान् । बदञ्जिर्वीर्यमाणोपि प्राङ्मैर्हलधरादिभिः ॥२३०॥
 पठ्या मंत्रेरितः दाधत्तनयक्लेशमुदया । पुत्राय कलशायाभूद्गान्धं दान्तुं समुद्यतः ॥२३१॥
 यास्यस्यनुशयं राजन्नेवंवाद्यपि कारितः । सज्जं तेन रणादिद्वयनामा क्षमाभिषेचनम् ॥२३२॥
 एकाक्षत्वारिंशस्य वर्षस्य तनयः सिते । पञ्चैङ्गि बाहुलस्याभूदभिविक्तो महीभुजा ॥२३३॥
 अथास्थाने रणादिद्वयो राजपुत्रान्निवेशयन् । चिन्तयन्नाज्यमाहात्म्यं प्रतिपत्सिपु निष्ठुरः ॥२३४॥
- 235 अनन्तो राजपुत्रोयं देवेति कथयन्वचः । कृकाटिकान्यस्तहस्तः क्षितिपालं न्यवेदयत् ॥२३५॥
 कुपितेन स भूमत्रां परिनृत्यावलोकितः । एषं कृतस्मिनो व्यक्तं तमुचे नीतिनिष्ठुरः ॥२३६॥
 इत्थं यत्र निवेद्यन्ते कान्यकुब्जादिभूभुजः । तत्रैव त्यक्तराज्यस्य कान्यास्तु प्रक्रिया तत्र ॥२३७॥
 दिने दिने सानुशयो नियतं भविता भवान् । नाभिमानपरित्यागः कर्तुं शक्यो मुनेरपि ॥२३८॥
 सुदूरदर्शिनं तत्र मन्त्रिणां इदयंगमम् । राजा तस्य वचः श्रुत्वा प्रतिवाक्याक्षमोभवत् ॥२३९॥
- 240 दृष्टान्येषुर्नयं भूयं राजचक्रेण सेवितम् । नचेतरं च सहितं परिश्रयेः परिच्छेदः ॥२४०॥

२१४ ¹) Thus corr. by A₁, from A₁, कश्चित्स्व^२, A₂ gloss कश्चिद्, हरीष्यमानं स्वर्णं येषां तैः. २१७. ¹) Thus corr. by A₂, from A₁, भवन —²) Thus A₁, A₂, जसत् २२०. ³) तुक्ता supplied by A₂ in space left by A₁. २२१. ¹) Thus corr. by A₂, from A₁, मार्गान्सं. २२२. ¹) सज्जं supplied by A₂ in space left by A₁. —²) A₂ gloss तेषामन्तदेवेन रणादिव्यनामा क्षमा प्रतीहार. अभिषेचनं सज्जं कारित इत्यन्वयः कथं भूत् एषवासां अपि. २२३. ¹) A₂ gloss कलशा.—²) Thus corr. by later hand from A₁, बहः; A₂ gloss कार्तिकस्य. २२४. ¹) प supplied by A₂.

धीमाह्लधरो युचया कृतकाद्यया नृपम् । एवं निर्भर्त्स्यैःक्षमीं तं प्रत्याजीहरत्युनः ॥२४१॥
 विधाय निःसुखं सूनुं राज्यभारार्पणाच्छिशुम् । कस्मास्त्वद्यत्सपेक्षो न जिह्रेष्यत्र वार्द्धके ॥२४२॥
 तस्त्वयं राजकार्याणां कार्यमुद्बहन्नं स्वया । अभून्वो यौवनाभोगैरयमस्तु स्रतस्तव ॥२४३॥
 इत्युक्त्वा स पुनर्भुषमधिकारमजिपहत् । चक्रे कलशदेवं च कलया युक्तिवञ्चितम् ॥२४४॥
 पिप्रोरेवान्तिके कुर्वेत्साहाराद्यपि संततम् । ततो बभूव कलशो नाममात्रमहीपतिः ॥२४५॥ 245
 सर्वस्थानास्त्रपूजादिविधाने पार्थिवोचिते । पितुः सहायकल्पः स पौरौहित्यमिवाकरोत् ॥२४६॥
 भनिमित्तप्रकृतानामनिमित्तानुतापिनाम् । न क्वापि चलचित्तानां निरक्षामिव निधयः ॥२४७॥
 दापयित्वा पतिं राज्यं निर्बन्धेनापि तावता । सूनौ बभूव यद्राज्ञी विप्रेमेवांनुतापिनी ॥२४८॥
 मेघ्यां क्षुषाणामुत्कर्षं पार्थिवप्रमदोचितम् । वेषातंकरणादौ सा रूक्षचित्वा न चक्षे ॥२४९॥
 दासीकृत्यं तया पुत्रमहित्यः कारिताः सदा । गृहोपलेपने यावच्च वैमुख्यमदर्शयन् ॥२५०॥ 250
 पुत्रो विप्रह्वराजस्य क्षिनिराजाभिषततः । राक्षः पितृश्यजो धाता कदाचित्पार्थमाययौ ॥२५१॥
 तस्मै न्यत्रेददस्त्वेदं स चित्तस्वोपतापकम् । पुत्रे भुवन्नराजाख्यं राज्यलुब्धेतिविभ्रुते ॥२५२॥
 स हि तस्यात्मजो नीलपुरारान्यं समाभितः । तद्रुतैः पितुरारब्धिं विधातुं सोद्यमोभवत् ॥२५३॥
 नाम भागवतानां च पुत्र्यानां स्वपितृश्रयं धात् । दत्तयज्ञोपवीतानां शुभामभुविमानसः ॥२५४॥
 क्षिनिराजः स्ववध्वां च विरुद्धायां विशुद्धधीः । मनस्तापापहे चक्रे सर्वत्यागायुते स्पृहाम् ॥२५५॥ 255
 राज्यं कलशपुत्राय ज्येष्ठान्नरजन्मने । रामलेखाभिधानायां राज्यां जाताय सत्वरम् ॥२५६॥
 दत्त्वा स्तनधयायापि तदोत्कर्षाभिधाय सः । राजार्थविबुधैः सार्धं विदधे तीर्थसेवनम् ॥२५७॥
 मुक्त्वा शमसुखं मूर्खान्वर्षान्परमवैष्णवः । स चक्रायुधसायुज्यं ययौ चक्रधरं सुधीः ॥२५८॥
 सं च भोजनरेन्द्रेण दानोत्कर्षेण विभ्रुतौ । सूरौ तस्मिन्क्षणे तुल्यं द्वात्रास्तां कविशान्धवौ ॥२५९॥
 पितुः पितृश्यजाङ्गातुर्जन्तव्यान्नतभ्रुभुजा । तन्वङ्गराजस्योत्सङ्गे नरां न्यासीकृतः शिशुः ॥२६०॥ 260
 तन्वङ्गापि विवृद्धिं तन्नीत्वा राष्ट्रं शिशुं च तम् । पुनः प्रविष्टः कङ्गमीरानस्तं चक्रधरं ययौ ॥२६१॥
 सर्वसाधारणीभूतभोगानां राजकीजिनाम् । तावन्साद्यैमभवन्नेह द्रोहकलङ्कितम् ॥२६२॥
 इन्दुराजात्मजासिद्धराजो यो बुद्धराजतः । जातो मदनराजाख्यं वीरं पुत्रमजीजनत् ॥२६३॥
 अयुत्सिक्तः स्रतस्तस्य दरंभ्रुपतिमण्डलात् । विभुरे राज्ञि निर्यातः शौर्यैरेकादखण्डितः ॥२६४॥
 तशानीं जिन्दुराजाख्यो डामरोत्रेकखिचया । राज्या स्वयं गृहं नीत्वा सावित्र्यं चाहितोभवत् ॥२६५॥ 265
 काणः शोभाभिषस्तेन गाढोद्देगावहः प्रभोः । देप्रार्मस्थो डामरोय दस्वास्कन्दं निपातितः ॥२६६॥

२४८. ¹) A, gloss विप्रेया निस्तेहा; A, विप्रेयानुवापिनी इत्यन्यावर्ते. २५१. ¹) सः supplied by A, in space left by A₁. २५१. ¹) Thus A₁; A, नीलपुराराज.—²) Thus corr. by A, from A, 'रालक्षि; A, gloss आस्कन्दं. २५४. ¹) इत्त supplied by A, in space left by A₁. २५४. ¹) A, gloss कलशावैवस्य द्वौ पुत्रौ ज्येष्ठो हर्षदेव एकः कनिष्ठ उत्कर्षो द्वितीय. २५९. ¹) A, gloss अनन्तदेव.—²) A, gloss भोजराजस्य. २६०. ¹) A, gives in margin a genealogical list showing the descendants of the brothers उदयराज and कान्तिराजः उदयराज. संपामदेव, अनन्तदेव, कलदा, and कान्तिराज, जस्सराज, सन्वङ्गः.—A, gloss (to पितुः) संपामदेवस्य.—²) A, gloss कान्तिराजपुत्रजस्सराजाल.—³) A, gloss सन्वङ्गस्य.—⁴) Thus corr. by A, from A, तन्वङ्गाज.—⁵) A, gloss पौत्र उत्कर्षः. २६४. ¹) Thus corr. by A, from A, इत्त.—²) A, इत्तुपती न्यन्यावर्ते. २६५. ¹) Thus A₁; A, गत्वा. २६६. ¹) A, gloss देगामो इति आचवा.

- कम्पनाधिपतां दृष्ट्वा ततस्तस्य प्रतापिनः । पार्थिवो राजपुर्यादीन्देशांशुके करप्रदान् ॥२६७॥
 अनन्तभुभुजो राज्ये तत्तत्स्वलितसंकटे । आलम्ब्यथिप्रतिमो ययौ हलधरः क्षयम् ॥२६८॥
 मुमुक्षुणा चक्रधरे तेन पार्श्वस्थितो नृपः । सजानिरुपदेशार्थी स तदेत्यमक्रथत् ॥२६९॥
 270 मा कार्ष्ण परराष्ट्रेषु रभसारब्धिसाहसम् । युक्त्या वल्लापुरादौ यो ध्यपोऽं ध्वसनं मया ॥२७०॥
 विशङ्को जिनदुराजोय परार्थां वृद्धिमागतः । भेदं वः सह पुत्रेण जयानन्दो विधास्यति ॥२७१॥
 कथितं तेनं तस्मृत्वा जिन्दुराजं महौजसम् । विज्जेनावन्धयद्राजा युक्तिमास्त्याजितायुधम् ॥२७२॥
 अथ कालेन कलद्राक्षभामृत्कलुषिताशयः । मृत्यैरसापुसंसेव्ये प्रसक्तिं माहितोध्वनि ॥२७३॥
 तस्याभवन्विज्जपित्यराजपाजादयः प्रियाः । उत्सेकदा राजपुत्राध्वरवारः शाहिर्वंशजाः ॥२७४॥
 275 पुत्रो गञ्जपतेर्नागनासो निकटसेवकः । सोपि तस्य जयानन्दः कौटिल्याध्यापकोभवत् ॥२७५॥
 हिजेन्द्रेमरकण्ठे तु याते शिवसमानताम् । राजा प्रमदकण्ठस्य ययौ तज्जत्यं शिष्यताम् ॥२७६॥
 दुःशीलस्य प्रकृत्यैव तस्याकृत्योपदेशकृत् । गम्यागम्यविचारस्य परिहर्ताभवद्गुरुः ॥२७७॥
 गुरोर्गतविकल्पत्वं तस्यान्यत्किमिवोच्यताम् । त्यक्तशङ्कः प्रवृत्ते स्वद्वताद्वरंतेपि यः ॥२७८॥
 महासमयसंचारचतुरैर्यैरभीतितः । गण्यते स्वप्रभावोभैर्मैरचोपि न निर्भयैः ॥२७९॥
 280 ते भट्टपादास्त्रासेन पतिता भमजानवः । विडालवणिजा स्वस्याः शिरोहस्तार्पणैः कृताः ॥२८०॥
 पुरा कृष्णविडालाङ्को वणिक्प्रिहाभिधाम् । विडालवणिगित्यात्मनामविस्मारिकां दधे ॥२८१॥
 यो व्याजमुखौ वैद्यत्वगुरुत्वाहंकृतः क्रमात् । पदङ्गद्वजकादीनां शिल्पिनां गुरुतामगात् ॥२८२॥
 स भट्टपादानुसाध्यांशुके मूर्ख्यधिरोपयन् । भेष्टी विडालविष्टीघडिङ्गुगन्धोस्कटं करम् ॥२८३॥
 एषं प्रकृतिनिःसारैरपि गर्जन्निरन्वहम् । आन्ध्यं स गुरुभिर्निन्द्ये विषसोम्यधरैरिव ॥२८४॥
 285 ये दीपजागरां रात्रौ भूरिभोजनसेविनः । अजीर्णपिशितोद्गारनित्यदुर्गन्धकन्धराः ॥२८५॥
 भवस्करप्रणालाभाः पृष्ठे क्षिप्रमंधःपयैः । शौचपाथ इव क्षिप्रमुञ्जन्ति मधुनिर्झरम् ॥२८६॥
 नक्तमातोद्यवाद्यज्ञैस्तैः साधं कृतसेवनः । चारणो वेणुवाद्यज्ञो योषितां धर्षयन्हडात् ॥२८७॥
 कनकाख्ये मदोहामे कुड्डे हलधरात्मजे । स्तम्भे निबद्ध तद्दृष्ट्यैश्चिह्ननासो व्यधीयत ॥२८८॥
 यो विटश्चमको नाम लूनाङ्गोमङ्गलावहः । शनैर्लभे स वालभ्यं कौहृन्यास्रवभूतैः ॥२८९॥
 290 प्रसादवित्तो भुभेनुरन्तरे मन्त्रिणामपि । लब्धप्रतिष्ठः स प्राप उक्कुराख्यां नृकुङ्कुरः ॥२९०॥
 प्रथां प्राप्तस्त्वपाहेतुं स भञ्जन्वंशमञ्जसा । प्रागेव नासारवंशस्य भञ्जनं बहमन्यत ॥२९१॥
 तेनोषीपितदौःशील्यः स यच्चक्रे त्रपोज्जितः । भवास्थमपि वृत्तान्तं मध्यपातात्तदुच्यते ॥२९२॥
 कल्लनाख्या स्वसा रात्रो नागाख्या च तदात्मजा । परदारप्रसक्तेन संभोक्तुं नात्रोषिता ॥२९३॥

२६७. १) Thus corr. by A₂ from A₁ सपयो and 'नेषास्वके —' A₂ gloss राजविदुः. २७१. १) A₂ gloss कलशेन.— २) A₂ gloss अनन्तभुभुजगञ्जपतेर्नागनासो मृत्युस्य पुत्रः. २७२. १) A₂ gloss हलधरेण. २७४. १) Emended; A R G °भवहिज्ज°. २७५. १) A₂ gloss वृङ्गभातु. २७६. १) Thus corr. by A₂ from A₁ सञ्जन्वति°. २७८. १) r supplied by A₂; A₁ gloss स्या भास्विया चासौ पुत्री लक्षाः सुरते सम्भोगे. २७९. १) Thus A₂; A₁ निर्भव. २८०. १) Thus corr. by A₂ from A₁ विडाज°. २८१. १) Thus corr. by A₂ from A₁ विडालनाम इत्या°. २८२. १) This verse has been omitted by A₁ and added in margiu by A₂; found in R G. २८५. १) Thus A₂; A₁ °जागरात्रात्रो. २८६. १) Thus corr. by A₂ from A₁ क्षिप्रम°. २८९. १) Thus corr. by A₂ from A₁ कौहृ°. २९१. १) Thus A₂; A₁ कथानासोपारिहृ°. २९२. १) Thus R G; A बधको.

तमुदन्तं सपत्नीको बुद्धवान्बुद्धभूपतिः । न प्रत्यमैस्तीक्ष्णपथा तस्यौ नु निभृतव्यथः ॥२९४॥
 भिक्षको धान्यमुष्टीनामोवर्णांमामजो हिजः । योव्यभूद्भामदैवज्ञो वैधेयो लोष्टकाभिः ॥२९५॥ 205
 स ग्रामक्षेत्रपालस्य प्रसादात्पर्यटन्निति । वस्तूनां मुष्टिबन्धानां विशानान्मुष्टिलोष्टकः ॥२९६॥
 परां प्रसिद्धिं संग्रामो नवभ्रमापस्य राणिणः । आसीद्गुहस्यकौटुम्ब्यदैवज्ञत्वे रतिप्रियः ॥२९७॥ तिलकम् ॥
 भट्टारकमठाधीशः साधुर्थ्योमशिबो जटी । खुर्खुंटाह्याधिकरणे गृहीतनियतव्रतः ॥२९८॥
 अन्धगान्धार्थिकान्मम्मनाद्यः, स्वार्चनसेवकान् । अवान्तिपुरजं हस्तपादकशिञ्जेलकम् ॥२९९॥
 परिभ्रष्टमुपाहृतं लालितत्वेन वं पुरा । स तेनं वारिताशस्तभङ्गासूत्रमयाम्बरः ॥३००॥ 300
 विद्वज्ज्वमानः पुष्पाणि प्राहयित्वा नृपान्तिकम् । ..... ॥३०१॥
 मदनो नाम वाचालः प्रपेदेत्यन्तरङ्गताम् । शनैः कौटुम्ब्यदुगोष्ठीमध्यपातं समाभयन् ॥३०२॥ चक्रुडकम् ॥
 वैश्वान्वैध विटैषादुकारैः क्षिप्रविमोहितः । दोषानपि गुणान्मेने कलशः कलुषीकृतः ॥३०३॥
 नर्म ह्रेपगकारि वाक्यमुचितं कृत्यं प्रजापीडनं तेजस्थित्वमलज्जता सरसतागम्याङ्गनासंगमः ।
 सारल्यं खलगांलिहानसहनं येषां न तस्सनिधौ किञ्चित्कर्म कुकर्म दोष इति यद्विज्ञाय संत्यज्यते ॥३०४॥
 राजा चौर्यरतौस्तुभ्यात्यतिगेहं परिभ्रमन् । स्वदारालिङ्गनैः प्रीतिं क्षणदाद्य न लब्धवान् ॥३०५॥ 305
 पारतन्व्यकृतापारमीतिः परवधूरतिः । अभिलाषानलोत्सेके रागभाजां घृताद्वृतिः ॥३०६॥
 तान्कुडनान्पुरस्कृत्य पम्भषानेकदा नृपः । जिन्दुराजगृहं शयास्त रात्रौ चौर्यकासुकः ॥३०७॥
 तत्रासीज्जिन्दुराजस्य स्नुषा परमपुथली । स्वगृहे दत्तसंकेता नक्तं कलशाभुभुजः ॥३०८॥
 प्रविशन्तमथावंस्तं भषञ्जिः सूचितं श्रमिः । धृतासयो गृहद्वारं चण्डालाधौरशक्तिताः ॥३०९॥
 तान्दन्तुमुद्यतान्वृष्ट्वा तं क्षितौ पतितं भयात् । पृष्टन्यस्तस्ववपुषो ररक्षुरनुयायिनः ॥३१०॥ 310
 तेभ्यः स मुष्टिघातादि ददन्नन्नः कथमप्यभूत् । मैवं कलशादेवोयमित्युक्त्वा त्याजितो निजैः ॥३११॥
 प्राणशीलं पुरस्कृत्य नारीमभिवसार् यत् । तदेव कामिनस्तस्य नूनमासीदमङ्गलम् ॥३१२॥
 स निर्यातो गृहात्कान्ताकटाक्षविश्रीकृतः । पथि कालीकटाक्षश्च वैवाष प्रलयं ययौ ॥३१३॥
 निजचित्तापराधिन कुर्वेक्षीतिव्यतिक्रमम् । अष्टद्वयेभ्यः परिभवं भूषालोप्युपलम्बवान् ॥३१४॥
 इन्द्रियैरिन्द्रबन्धाद्या ह्रेपिता यैः सुरा अपि । अपरिम्लानमानन्वं तैर्मैत्यैस्याथ वा कथम् ॥३१५॥ 315
 प्रागुन्मीलति दुर्देशः स्वविषमं गर्शोभिलाषस्ततो धर्मः पूर्वमुपैति संक्षयमयो श्लाघ्योभिमानक्रमः ।
 संदेशं प्रथमं प्रयात्यभिजनं पथात्पुनर्जांभितं किं नाभ्येति विपर्ययं विगलने शीलस्य चिन्तामणेः ॥३१६॥
 राजधानीमवाप्रस्य दुःशीलस्य महीपतेः । क्षपायामेव तां वार्तां पितराधिपजन्मतुः ॥३१७॥
 तौ हृदित्वा सुतबोहलज्जाशोकान्वितौ चिरम् । निधयं बन्धने तस्य सवोषस्य प्रचक्रतुः ॥३१८॥
 सर्वविद्यानिधिं ज्येष्ठं नन्दूणां वृत्तिकामजम् । हर्षे राज्ये चिकीर्षुं च निन्यतुस्तां निशीथिनीम् ॥३१९॥

२९५. १) Thus A R G; C निभृक्तः.—२) A₂ gloss उबन्न नाम मानः. २९६. १) A₂ gloss अहीमह. २९९. १) The second half of this verse has been omitted by A₁ and supplied by A₂ in margin. ३००. १) A₂ gloss मदनं वक्ष्यमानं.—२) A gloss स्वोमशिवेन. ३०१. १) A₂ indicates here a lacuna of two pādas. ३०७. १) Thus corr. by A₂ from A₁ कुहनागुं. ३११. १) Thus A₁ originally; भूत् has been subsequently erased by A₂ and replaced by two dots. ३१२. १) A₂ gloss यनक्तं विट. ३१३. १) Thus emended with C and G sec. manu; A °कटाक्षः. ३१४. १) व supplied by A₂.

- 320 आकारितस्ततस्ताभ्यां प्रातः कलशभूपतिः । ऊचे विज्जजयानन्दौ साक्षाद्भौ जनकाश्रयम् ॥३२०॥
 तन्मतेन जयानन्ददत्तहस्तः कथंचन । अन्वीयमानो विज्जेन स पिभोः प्राविशद्बृहम् ॥३२१॥
 पिता प्रविष्टमात्रं न वक्रने दत्तचपेटकः । अभाग्यभागिञ्जहिहि शुरिकामित्यथाव्रवीत् ॥३२२॥
 पत्नं श्रासविद्वशाङ्गसंधिमालम्ब्य पाणिना । सावदम्भं स्पृशन्स्पृशन्त्रं विज्जो राजानमब्रवीत् ॥३२३॥
 राजन्मानवतां धुर्यो भवन्नपि भवात्कथम् । नात्यांज्यं मानिनां वेपि मानमहमहाव्रतम् ॥३२४॥
- 325 गृहीतवेतनेनायं राजपुत्रेण शक्तिव्या । संकटेस्मिन्मया स्वामी जीवता स्वयञ्चते कथम् ॥३२५॥
 पिता भवानयं पुत्रः क्षणेन्यस्मिन्महीपते । मध्यसंनिहितेमुप्य यद्योग्यं तद्विधीयताम् ॥३२६॥
 मुग्धं विमोक्ष नृपतिं वचोभिः शिग्धकर्कशैः । विज्जः स्वामिनमादाव निराक्रोमत्तदग्निकात् ॥३२७॥
 विज्जस्यापूजयन्धीरात्तत्रैर्यमतिमानुषम् । अनन्तदेवस्याप्यमे यदेवं स व्यज्ज्यम्भत ॥३२८॥
 चण्डी नरपतेः पत्नी भाव्ययंबलवत्तया । अत्याज्यजपमौनस्या तस्मिन्नवसरेभवत् ॥३२९॥
- 330 सा वेदासिष्यतेशुक्ता नाभविष्यत्तदेतरत् । निवमात्सर्वनाशाह्नं बर्धनात्कलशास्य वा ॥३३०॥
 तनो विज्जेन कलशाः सत्त्वरेण प्रवेशितः । ऋथन्दिन्हामिभानाथा वक्षभावा निवेशनम् ॥३३१॥
 शिरोर्तिरस्य संजातेत्युक्त्वा भीतं पतिं व्यधात् । सा प्राज्ञा शतवृत्तान्ता तैलेनाभ्यक्तमस्तकम् ॥३३२॥
 व्याजेन तेन सर्वस्य संपवेशं निषिध्य सा । पतिं जुगोप विन्यस्य विज्जं द्वारस्य रक्षणे ॥३३३॥
 ततः समाधेर्विरता रात्री निर्भर्त्य भूपतिम् । कुशलान्शेषणमिषात्तनयस्यान्तिकं ययौ ॥३३४॥
- 335 बन्धुं बन्धोशमो राजा तथैव प्रययौ यदा । दत्तप्रवेशो विज्जेन तदैकास्पेव सोभवत् ॥३३५॥
 निषेधादनुगन्तृणां ततः कुड्यो धराधवः । तथित्वा विजयक्षेत्रं गन्तुं शार्कततोऽतः ॥३३६॥
 तं प्रयान्तं सपत्नीकं प्राप्तं पद्मपुरान्तिकम् । भवोचक्षेत्य तत्रस्था विश्वाश्रावहादयो द्विजाः ॥३३७॥
 अधिकारं स्वयं त्यक्त्वा राजन्किमनुत्प्यसे । कृतस्यानुशयो युक्तो न सतो नासतोपि वा ॥३३८॥
 न च ते दुर्मतौ त्यक्ताः प्रजा पता मथेत्यपि । ध्यात्वा ह्नोः समुचिता कर्तुं रुष्टस्य वाष्यतां ॥३३९॥
- 340 न यन्वपुत्रकस्येव शक्तिः कापि हि भूमुजः । भवेत्साधुरवाधुर्वा स प्रजानां शुभाशुभैः ॥३४०॥
 उज्ज्वानि यत्पयोवाहा जलानि तद्वितोथ वा । वनस्पतीनां सदसत्कर्मपाकस्य तत्फलम् ॥३४१॥
 यथापयस्थितं पुत्रं त्यक्त्वाऽऽस्यासितुं सुखम् । कोशं त्यक्त्वा प्रस्थितस्य घटने तत्कार्यं तव ॥३४२॥
 धाराधिरुद्धसामर्थ्यः सर्वशः भुविमानपि । संस्पृहयते क्षीणकोशः कृपाण इव कैः पुमान् ॥३४३॥
 भुस्वेत्यैच्छच्छृपो यावत्पत्यावृत्तिं विचारवान् । तावत्स पुत्रेणाभ्येत्य सभार्येण प्रसादितः ॥३४४॥
- 345 अथ प्रविश्य नगरं स प्रासादापवाजिताम् । अशान्तमन्युरादाव लक्ष्मीं भूयो विनिर्ययौ ॥३४५॥

३२०. ^१) A₂ gloss अवानमः नागपुत्रः पुङ्गुःभावपुत्रः. ३२४. ^१) Thus corr. by A₂ from A₁ न स्वाचर्च. ३२९. ^१) ण्डी नरपतेः and ववसरेभवत् supplied by A₂ in space left by A₁. ३३०. ^१) शिग्धवती supplied by A₂ in space left by A₁. —
^२) वनाशाहा बन्ध supplied by A₂ in space left by A₁. ३३६. ^१) Emended: A₁ बन्धुं; A₂ बन्धुः. ३३९. ^१) जलः supplied by A₂ in space left by A₁. ३३९. ^२) Emended: A विष्वाप". ३३८. ^१) कृतस्या supplied by A₂. ३३९. ^१) Thus corr. by A₂ from A₁ त्यक्त्वा. —^२) A₂ gloss, partly effaced, दुर्मतौ रुष्टवृत्तिविधिदे पुत्रे मया पताः प्रजाः त्यक्तः [I: पुत्र एव राक्षस] [स्व] पत्या-
 दिस्थिपि [I:] त्या रुष्टस्य पुत्रस्य वाष्यता निन्वा कर्तुं न समुचिता ते — रत्नवचनः. ३४२. ^१) A₂ gloss माधुगागरः. ३४५. ^१) Emended :
 A प्रसादा; C प्रमादा".

हयायुधतनुवाह स्वयं स्वीकृत्य निर्गतः । देवीं प्रतीक्षमाणोऽथात्संरिस्पारे ततः क्षणम् ॥ ३४६ ॥
 नानाप्रकारानारोच्य कोशाक्षौपु नृपाङ्गनाः । नायःशङ्कनपि गृहे निर्वास्यः पर्यशेषयन् ॥ ३४७ ॥
 अज्ञातवार्ताः प्राक्पूर्णां तद्वस्थानेभयञ्जनः । ज्ञातवार्तेस्तदा र्वासीवाक्रन्दमुखराननः ॥ ३४८ ॥
 पतिभोक्तुं पुरे ताभ्यां दत्तपुण्याञ्जली जनः । बाष्पविन्दुमिषाहीञ्जीवीर्षान्तकणानिव ॥ ३४९ ॥
 हा तामार्हं पितः केत्थं गच्छतः परिदेहितात् । इत्यस्मादपरः शम्भो मार्गेण न तदा भुवः ॥ ३५० ॥
 मार्गेन्तरान्तराक्रन्दविरती निर्क्षीरभ्रनिः । शैलानां शोकनिःश्वासभूत्कार इव शुभुधे ॥ ३५१ ॥
 तयोरक्रन्दितैः शश्वत्पथि संजातसंस्तवी । कर्णी भूयैष्यभृगुताः, क्रान्धितमिषासकृत् ॥ ३५२ ॥
 पुत्रागसा तादृशौ तौ दृष्ट्वा मार्गं द्रुमौकसाम् । खगानां शावभरणमपि लोको ध्वगर्हत ॥ ३५३ ॥
 तयोः पुत्रानवोत्तन्नचेतसोर्विजयेश्वरः । मनःप्रसादं संदृष्टः क्षिप्रबन्धुदिविकारोत् ॥ ३५४ ॥
 तत्तत्र भाण्डागाराश्वभृत्याद्यावसधापिणेः । संविधानक्रियाभिध व्यययोरगमहिनम् ॥ ३५५ ॥
 देशे कोशोपकरणपूर्णगोणीगणावृते । आसन्निभनगण्डालीच्छन्नरथा इषापणाः ॥ ३५६ ॥
 तन्वङ्गराजतुङ्गादिशातिपुत्रा नृपात्मजाः । तं सूर्यवर्मबन्ध्याद्या डामराशालुवन्नयुः ॥ ३५७ ॥
 डामरान्क्षीरभृपादीभ्राजा नौनगरादिवु । स्थानेषु स्वेषु निक्षिप्य रक्षित्वे गुमिमानभूत् ॥ ३५८ ॥
 विभ्रान्तसर्वचित्तस्य भीमतीनन्तभूपतेः । प्रावर्तन्तोस्तवैर्गन्तुं दिनानि विजयेश्वरे ॥ ३५९ ॥
 राजपुत्रहयारोहशाखिडामरमण्डलैः । कृत्स्नैरेव स्थितिर्बद्धा सविधे वृद्धभुभुजः ॥ ३६० ॥
 वत्सरे पञ्चपञ्चाशे ज्यैष्ठे मासि विनिर्गतः । आसाथ विजयक्षेत्रं सं स्वर्गद्वारमन्वभूत् ॥ ३६१ ॥
 कलशस्तु गते राक्षि प्राप वीतवर्द्धं महीम् । रक्षाही चलिते यानरत्नां निधिमहीनिव ॥ ३६२ ॥
 स्वरज्यमुज्ज्वलीकर्तुं रिक्तोपि विहितोद्यमः । चक्रे संमन्य त्रिज्जायैः संमतनाधिकारिणः ॥ ३६३ ॥
 तेन सर्वधिकारेषु जयानन्दो नियोजितः । हरि वराहदेवश्च त्रितस्तान्पुरोद्भवः ॥ ३६४ ॥
 यो शम्भुराधिकार्यासीञ्जिन्दुराजस्य कम्पने । राक्षार्थं विजयमित्रः स कम्पनाधिपतिः कृतः ॥ ३६५ ॥
 यथाधिकारमन्यांश्च विनिधायाधिकारिणः । राजार्थं चिन्तामारेभे संरम्भः पितृविषहे ॥ ३६६ ॥
 जयानन्दः पदातीनां विकीर्षुरथ संग्रहम् । यन्नादनुचितेभ्योपि धनिकेभ्योपहीरुणम् ॥ ३६७ ॥
 स्वीकृत्य पत्नीन्त्रिज्जादिराजपुत्रगणान्वितः । अध्यावन्तिपुरं प्राप योद्धुं वृद्धनराधिपम् ॥ ३६८ ॥
 अभ्यर्थ्य कारितो वेलं राक्षा काराविनिर्गतः । शिमिकावर्त्मना योद्धुं जिन्दुराजो विनिर्यया ॥ ३६९ ॥
 तेषामुद्योगमाकर्ष्य क्रुद्धा वृद्धमहीभुजम् । स्वे डामराश्ववाराद्याः संरम्भात्पुतस्थिरे ॥ ३७० ॥
 अजायत न्यस्तगुडक्रीडसुरगमण्डला । शस्त्रैः सत्राटवी कृत्वा संकटा विजयेश्वरे ॥ ३७१ ॥
 ततः सूर्यमतौ यत्नारत्नं परमकोपनम् । यथाचे पुत्रवात्सल्याद्युद्धं दिवसहयम् ॥ ३७२ ॥

350

355

360

365

370

३४६. ¹) Thus corr. by A₂ from A₁ 'स्या हरिः'. ३४६. ²) Thus corr. by A₂ from A₁ 'स्तदाम्नासी'°. ३५०. ¹) Thus corr. by A₂ from A₁ 'क'. ३५३. ¹) A₂ gloss छायाः पोताः तेषां भरतं पोषन्'. ३५६. ¹) A₂ गण्डाल्वाः गण्ड इति भाषया. ३५७. ¹) Thus corr. by A₂ from A₁ 'युङ्गा'. ३६१. ¹) A₂ gloss अनन्तेश्वरः.—) A₂ gloss स्वर्गद्वारं परमावर्णं न तु वृ [तिम्]. ३६२. ¹) A₂ gloss धनरहितम्. ३६४. ¹) च supplied by A₂ in space left by A₁.—) A₂ gloss पितृस्त्वर्षं नाम वत्सुरं । तस्मात्क्रुद्धो बल्य स पितृस्त्वर्षपुरोद्भवः. ३६९. ¹) Thus corr. by A₂ from A₁ 'यो हान्वाधिः'.—) A₂ gloss कलसोम. ३६९. ²) च supplied by A₂ in space left by A₁. ३७०. ¹) संरम्भा supplied by A₂ in space left by A₁.

- अध्याप्तानय मट्टयादीन्निजाशिशि विसृज्य सा । तन्मुखेनातिवात्सल्यादिदम्बुषे रहः द्यतम् ॥३७३॥
 विनाशशंस्ययं पुत्र कस्ते मतिविपर्ययः । तीव्रशीर्येण पित्राद्य यदेवं योद्धुमिच्छसि ॥३७४॥
 375 यस्य भूभङ्गमात्रेण दरद्राजादयो हताः । तस्यकोपानले कस्मादीदृसे' शालभायितुम् ॥३७५॥
 अस्मिन्सु शीतिमा'रुहे कीतिहोत्रसमे नृपे । कस्त्राता स्यास्वशीयानां गृणानामिव शस्त्रिणाम् ॥३७६॥
 सेनाङ्गैः कतमैः केन शीर्येण कतमैर्धनैः । भवाञ्शक्तिमतां धुर्ये योऽनुमेनं प्रधावति ॥३७७॥
 दैवात्संस्त्यक्तमेतेन भुङ्क्ते' राज्यमखण्डितम् । पित्रा तीर्थोपविष्टेन किमिवापकृतं तव ॥३७८॥
 ईधेच्छुभिः पात्यमानो व्यसनेस्मिन्छद्धारणे । प्रयास्यसि दिनैरेव रिक्तोप्यत्यन्तरिक्तताम् ॥३७९॥
 380 नय सेनाः पितुर्भीतिर्जीवन्त्यां मयि नास्ति ते । ऋजुमेनं नयस्वार्द्रं प्रत्युतानुनयोक्तिभिः ॥३८०॥
 हति वृतमुखैर्गूढं पुत्रो मात्रा कृतार्थनः । सर्वशाभ्येनयस्यैन्त्यं रात्रात्रेव निजान्तिकम् ॥३८१॥
 भुतापसारं सैन्यानां वृतैश्चैत्य प्रसादितम् । उपलेभे पतिं प्रातर्धृष्टा प्रत्युत वक्षमा ॥३८२॥
 रास्या मियस्तयोरेवं क्षामिताक्षेपयोरपि । पिभुनपेरणात्प्राप कालुष्यं धीः क्षणे क्षणे ॥३८३॥
 वैरस्य रूपमेतदि भेदं याति नुहुर्मुहुः । संधीयमानमपि यत्किन्नाम्बरमिवाशयम् ॥३८४॥
 385 बाह्याद्यादौ ह्यनोदन्तं भुत्वा तमाशयो नृपः । गृहं प्रविष्टो धृष्टस्त्रीभाषितैर्जडतां ययौ ॥३८५॥
 एवं प्रतिदिनं तप्रत्यक्तपातः प्रतिक्रमम् । स्वच्छाशयः शरत्सुच्छतडाकीप्यमाययौ ॥३८६॥
 चकार विनुपक्षयाणां पुत्रो वेदमादिनाशनम् । पिता तु पुत्रपक्षयाणां न किञ्चित्स्त्रीवशीकृतः ॥३८७॥
 पुत्रस्तेहान्धया पश्या बाधितैश्चानुयायिभिः । रूक्षोक्तिभिस्ताप्यमानस्तस्यौ दुःस्थः सर्वां नृपः ॥३८८॥
 राज्यं जिहीर्षुः पुत्रस्य निःभूरं तद्वलं विदन् । ईषस्य जिन्दुराजस्य गणनां वीरुषेकरोत् ॥३८९॥
 390 पुत्राज्जिहीर्षुणा राज्यं तेन तन्वज्जनन्दनाः । प्रार्थन्ते स्म तदा राज्यकृतये तत्पराङ्मुखाः ॥३९०॥
 संप्रेर्य तं तदा रात्रौ स्वान्वय्याशमेशङ्किनी । हर्षं देवी नृपं कर्तुं दूतैराहूतवस्यभूत् ॥३९१॥
 स पितामहयोर्दूतैराहूतः साहसोन्मुखः । बाह्याल्यां निर्गतः सञ्जै रक्षमाणोपि रक्षिभिः ॥३९२॥
 दत्तपार्ष्णिक्पाघातः क्षणार्धेनोदलङ्कयत् । मनोजवेनाभमौजा वाजिना पश्योजनीम् ॥३९३॥
 वाजिनं विजिताभ्यासमनुगन्तुं समुद्यताः । अगच्छन्बहवो मार्गे दीनाः सेनाहयाः भ्रमम् ॥३९४॥
 395 प्रापस्य पादयोस्तस्य पतितस्य पितामहौ । आनन्दासुजलस्यन्दैरभिवेकं प्रचक्रतुः ॥३९५॥
 पुत्रे तन्निर्कटं प्राप्ते कलत्राः कम्पिताशयः । अभियाचरणात्पित्रोः संधिस्तुः स न्यवर्तत ॥३९६॥
 स तस्य नगरात्पत्नीः पार्थे प्राप्तो व्यसर्जयत् । अकरोद्द्विभुने रात्रौ स्वभेदस्याप्रकाशनम् ॥३९७॥
 एवं प्रबर्धमानेपि वैरे कलद्राभूपतिः । कञ्चित्कालं मने मातुरवर्तिष्ठ मनागिव ॥३९८॥
 खशालाः कलद्रादेशाशियासोः कम्पनापतेः । तथा प्रावर्तितननेर्मार्गि संत्याजितः पतिः ॥३९९॥
 400 अत्रान्तरे क्षामयितुं वैरं देशोपघातकृत् । तावुद्दिश्य पितापुत्रौ द्विजाः प्रायं प्रचक्रिरे ॥४००॥

३७५. ') Thus corr. by A₂ from A₁ °शीर्ये. ३७६. ') A₂ gloss अयं. ३७८. ') Thus corr. by A₂ from A₁ उद्ध. ३८३. ') A₂ gloss अनन्तकल्पयोः. ३८४. ') रूप supplied by A₂ in space left by A₁. ३८५. ') Thus corr. by A₂ from A₁ बाह्याला. ३८६. ') सुच्छ supplied by A₂ in space left by A₁. ३८८. ') Thus A₂; A₁ तथा. ३९१. ') Thus corr. by A₂ from A₁ स्वन्व. ३९२. ') A₂ gloss पितामहयोः पितामहपितामहौ.

संधिबन्धे ससुख्ये ततस्तदनुरोधतः । दंपती संधिविष्टो तौ सार्धं मासद्वयं पुरम् ॥४०१॥
 जयानन्दादिबुद्ध्याय बुद्ध्या बन्धोद्यते सुतम् । भूयोपि ययतुः खेदाभिर्यस्य विजयेऽश्वरम् ॥४०२॥
 तस्याश्वात्सकूटानि पुत्रो रात्रावदाहयत् । व्यापादयत्पदातींश्च विषशस्त्राभियुक्तिभिः ॥४०३॥
 तथा प्रथममानेपि विरोधि सत्यरोधयत् । वात्सल्यविवक्षा राक्षी भर्तुः प्रतिचिकीर्षितम् ॥४०४॥
 स्तुष्टुभिधाम्बुक्त्वैवर्तवन्धकी तद्विधेयधीः । थक्कडामरनामा च तज्जारः खलतिसदा ॥४०५॥ 405
 स तत्राद्वैत्र बुष्टाम्ना कथ्यमानो समीपगैः । शुभाव पितरौ नित्यं लीलास्मितसिताननः ॥४०६॥ युग्मम् ॥
 तौ दंपती पुनर्हेमनुतापुरुषयुग्मदौ । चित्राभिर्धर्मैश्चर्याभिर्मेनस्तापममुञ्चताम् ॥४०७॥
 यदा पुनस्तयोर्दीर्घमाहात्म्यान्न व्यहीयत । तदा सेर्ष्यः स तुस्पुत्रो राक्षी वक्त्रिमदापयत् ॥४०८॥
 तेनाग्निरोर्वरीशस्य सर्वोपकरणैः समम् । भस्मावशेषमभवद्विजयेऽश्वरपत्ननम् ॥४०९॥
 सर्वनाशशुभ्रा दीना राक्षी मर्तुं समुद्यता । तन्वज्जपुत्रैश्चकृपे कथंचिज्ज्वलतो गृहान् ॥४१०॥ 410
 त्यक्त्वाभुकानि शय्याभ्यो निशायां सुप्रमुत्थितम् । निःशेषं राजसैन्यं तदजायत दिग्म्बरम् ॥४११॥
 तद्वाजधानीसौधामास्पदश्वन्कूलशुभ्रपतिः । तोषादनृत्यज्ज्वालीवैर्गगनालिङ्गिभिः समम् ॥४१२॥
 अतरन्नष्टसर्वस्वः स पारं सरितो नृपः । निमज्ज सजानिस्तु दुस्तरे शोकसागरे ॥४१३॥
 संग्राप्य प्रातरमुष्टं रत्नलिङ्गं नृपाङ्गनां । व्यङ्गीणाहस्रसप्तस्या टाकानां पार्श्वमीयुषाम् ॥४१४॥
 क्रीत्वा चं प्रददौ पूर्वं भृत्यानां भोजनान्शुके । धनेन तेन निर्देग्धान्वयि धामान्यशोषयत् ॥४१५॥ 415
 भस्मकूलतलात्तावहस्रं स्वर्गदि भूभुजा । कथापि यावतो हन्त प्रययत्यथ कौतुकम् ॥४१६॥
 राजा भूय्याटसीभूते पत्नने तत्र सानुगः । नडत्यग्मथितच्छत्रपटलाच्छादितेवसत् ॥४१७॥
 तावत्यव्यर्थसामर्थ्ये विकीर्षोस्तस्युरं नयम् । विना राजोक्तामाज्ञां न सिद्धं वृद्धभूपतेः ॥४१८॥
 भृष्टाभिभवो मानुरानुकूल्यान्नवो नृपः । परितापं पितुस्तैस्तैर्दुःसंदेशैः सदाकरोत् ॥४१९॥
 निर्बन्धादथ पुत्रेण पर्णोत्सगमनं पिता । निर्वासनोत्सुकैकोक्तः शश्वहृतमुसैर्विदा ॥४२०॥ 420
 प्रभवन्त्या यदा चासीत्पत्न्या तस्यैव वस्तुनः । निष्पत्तयेः पर्यमाणः साधिक्षेपं क्षणे क्षणे ॥४२१॥
 तदा जानु रक्षः कुप्यन्तन्वज्जे थक्ने स्थिते । उवाचानुक्तपूर्वं तामेवं स परुषं वचः ॥४२२॥ तिलकम् ॥
 अभिमानो यशः शौर्यं राज्यभोजो मतिर्धनम् । मया जायाविधेयेन हन्त किं किं न हारितम् ॥४२३॥
 मिथ्योपकरणं नारीर्गणयन्ति नृणां जनाः । परिणामे तु नारीणां क्रीडोपकरणं नराः ॥ ४२४ ॥
 द्वेषोन्मेषात्प्रसक्ताभिर्धिरक्ताभिरस्ययया । के नाम नात्र कान्ताभिः कृतान्तत्यातिपीकृताः ॥४२५॥ 425
 रूपं काश्चिद्भलं काश्चित्प्रज्ञां काश्चिन्न कार्मणैः । पुंस्त्वं काश्चिदसन्काश्चिन्नृणां जहुरङ्गनाः ॥४२६॥
 हरन्ति भावभिरिव दमां पुत्रैरन्यगोत्रजैः । मत्ताः पयोधरौत्सत्यात्तरङ्गिण्य इवाङ्गनाः ॥४२७॥
 पर्यन्ते वेतनमिमे किं जीर्णैरीदृशैरिति । पोषयन्ति छतान्भर्तुःशोषयन्ति तु योषितः ॥४२८॥
 सर्वकालं विदित्वापि दोषान्योषित्कृतानमून । प्रतिपश्यन्पुरोधेन मयेयं नावधीरिता ॥४२९॥

४०६. १) A₂ gloss पितरपिति पितरौ राजा राक्षी च राजा थक्कडामरनामा समीपगैः कथ्यमानः राक्षी च स्तुष्टुभिधा कैवर्ती नाम्ना कथ्यमाना उपहासार्थनिरुद्धः. ४१४. १) Thus corr. by A₂ from A₁ नृपात्रना.— १) Thus corr. by A₂ from A₁ विकीर्षो. २) Thus A₂; A₁ पूर्वमीदृष्टं. ४१५. १) Thus A₁; A₂ तस्य. ४१७. १) नडत्यग्म. १) विद्वा हति भाषया. ४२१. १) वस्तुकाश्च sup-
 plied by A₂ in space left by A₁.

- 430 प्रभविष्णुर्निहत्येयमैहिकीः ह्रस्वसंपदः । परलोकह्रस्वस्याशामपि हन्तुं ममोद्यता ॥४३०॥
 वलीपलितयुक्तस्य नेदीयोरमरणाश्रमेः । त्रिहाय विजयक्षेत्रं कुत्र गन्तुं ममोचितम् ॥४३१॥
 क्षपाकरकलाभौतेः कित्त्वषक्षपणक्षमा । हारोपकण्ठसंसेवोत्कण्ठा कुण्ठीमभेरक्षयम् ॥४३२॥
 पुत्रो लोकहृद्यत्राता कस्यान्यस्येहशो भवेत् । तीर्थावस्थापयन्मां वक्तुष्ये मृगमिच्छति ॥४३३॥
 प्रतिभात्यवगीतोयं प्रवाहो मेघ चेतसि । अनयान्यकुलोद्भूतो यदयं संपवेशितः ॥४३४॥
- 436 विसंवादिनमाकाराचारैर्बन्धुविरोधिनम् । पुत्रं पितृसंक्षिप्तं जानीयादन्यरेतसम् ॥४३५॥
 ह्यचिराविष्कृताकृतां त्यक्त्वा प्राणाय यन्त्रणाम् । एतं वदन्पतितस्तस्याश्रमे मर्महृत्ताडनम् ॥४३६॥
 गोत्रजस्य पुरः पुत्रोत्पत्तिगुणे प्रकाशिते । आमृष्टविमियालापा सामूर्ध्वधिकलज्जिता ॥४३७॥
 महत्तमस्य पुत्रो हि प्रशान्ताख्यस्य सोमवत् । विपन्नापत्ययोपास्तत्येयासीज्जनभुतिः ॥४३८॥
 उत्सिक्तभाषितं भर्तुर्वोषितो जितभर्तृकाः । जानन्त्यन्त्याङ्घ्रिसंशुभ्रशिरस्ताडनसंनिभम् ॥४३९॥
- 440 अतः सा हृद्वं प्रौढिसंस्कारपरुषं वचः । प्राकृतप्रमदेषुधैरित्युवाच हषा पतिम् ॥४४०॥
 गतभीस्तापसो मन्त्रो जातभाग्यविपर्ययः । नृया नृदः क किं वाच्यमिति मूढो न वेद्ययम् ॥४४१॥
 ज्ञात्वोत्थितस्य यस्यास्य नाभूत्यावरणं पुरा । लोको जानास्ययं किं न तेन मां प्राप्य हारितम् ॥४४२॥
 स्वकुलस्त्रीसमुचितं यत्किञ्चिन्मामभाषथाः । क्रियते किं न कालोयं यत्प्रायश्चित्तसेवने ॥४४३॥
 अकर्मण्यो गतत्रया वेशात्पुत्रेण वारितः । पत्न्यापि त्यक्त इत्यस्मात्परियादादि मे भयम् ॥४४४॥
- 446 कुलदोषादिनृत्तान्तगर्भोपालम्भनिर्भरेः । वचोभिर्धयितस्तस्यास्तस्यौ तूर्णो यदा नृपः ॥४४५॥
 तदा तस्यासनधान्तिःसृतः प्रसरन्बहिः । निर्धिकांरकृतेर्धन्तं दृशे रक्तनिर्झरः ॥४४६॥
 संभ्रान्तायां ततो राक्ष्यामपश्यत्युक्नो हवन् । असिधेनुं गुदे तेन कुधा राज्ञा प्रवेशिताम् ॥४४७॥
 ततोतिधीरो राजैव तं लज्जाचकितोन्वय्यात् । राज्ञो रक्तातिसरणं जातमित्युच्यतां बहिः ॥४४८॥
 विधेया नारीणां तनयनिहिताशेषविभवाः कृतम्लानौ भृत्ये पुनरुदितविलम्बरभसाः ।
 नयन्तो गण्यत्वं प्रसभमभियोगैर्लक्षुमरिं नयत्यक्ताः क्षमापाः प्रलयमुपगच्छन्ति न चिरात् ॥४४९॥
- 450 नृपतिर्वाहितहयः शरदातपखेदितः । नृप्यसिपीय धान्याम्बुं द्युताद्यज्जात इत्यभूत् ॥४५०॥
 गम्भीरे राजपुरुषैस्तथा वार्ता प्रवर्तिता । यथा नाबुद्ध वृष्टान्तमेतं कोपि बहिर्जनः ॥४५१॥ युग्मम् ॥
 वत्सरे सप्रपञ्चोशो पैर्णमास्यां स कार्मिके । त्रिजयेज्ञापनो राजा जीवितेन व्ययुज्यत ॥४५२॥
 पत्न्याः पुत्रस्य चैद्द्विगैस्त्यक्तो राजा ह्यलोचितः । प्रसार्य पादौ निद्रानुं प्राप सोवसरं चिरात् ॥४५३॥
 चुकोपासौ न कस्मैचिसुकोपासौ न कश्चन । चक्रे ह्यस्त्री विमन्युश्च मरणेन महामनाः ॥४५४॥
- 455 संग्रामराजदायाहो न कस्यचिदिव पियः । अंशुकाच्छादितो भूमावनाथ इव सोवसत् ॥४५५॥
 न पियाकन्दिरैः क्षिप्रञ्च कुप्यन्नभियोक्तिभिः । सर्वस्यागी ययौ राजा रीर्षनिद्रारसज्ञताम् ॥४५६॥
 दासिण्योद्धूतप्रायश्चित्तायेव स्वजन्नम् । कृतज्ञया पतिः पत्न्या ततो निन्द्ये सनाथताम् ॥४५७॥

४५१. ') Thus A₁; A₁ 'जीर्णं लघु'. ४५२. ') A₂ gloss धान्यं धनिका धान्यवत् इति नापचा। सप्तमः ४५२. ') Thus corr. by A₂ from A₁ क्षपास्तिके. ४५५. ') Thus corr. by A₂ from A₁ लोचनम्.

आराजपुत्रचण्डालं देयं प्रत्यह्वयेननम् । इदौ स्वस्येव भृत्येभ्यः सा कर्तुमनृणं पतिम् ॥४५८॥
 गृहीतयेनना भृत्याः कोशं सर्वं तथा स्वयम् । पुरस्ताद्विजयेशस्य नमः क्षेमाय पाथिताः ॥४५९॥
 पादव्यस्तशिराः पौत्रो हरवर्षितकोशया । मूर्धन्यात्राय कथितो मा पितुर्विश्वसीरिति ॥४६०॥ 460
 उत्थिनैव ततो भूत्वा स्वयमात्तलतां सती । प्रातिहार्यं व्यधाङ्गर्तुः कारयन्त्यन्तमण्डनम् ॥४६१॥
 सादिनां शतमादिश्य नमुस्तत्रैव रक्षणे । सा पुनः शिविकारूढमथ प्रास्थापयतिपतिम् ॥४६२॥
 क्षणमेकां दिनार्धे च स्थित्यैवं पतिदेवता । प्रणम्य विजयेशानं युग्यारूढा विनिर्ययी ॥४६३॥
 निर्यान्तां वीक्ष्य तौ प्रेततूर्यकंलोलमिभितैः । लोकस्याक्रन्दतुमुत्तैर्भ्रमा इव दिशोभवन् ॥४६४॥
 विमानस्योत्पनाकस्य परिष्कारेषु बिम्बिताः । प्रजा राशोन्तिके रेजुरनुगन्तुमिषोद्यताः ॥४६५॥ 465
 राशं वितीर्णस्कन्धानां मङ्गलोलाः शिरोरुहाः । विमानस्थस्य नृपतेरवहंभामरभियम् ॥४६६॥
 पश्यन्तीं पश्चिमां सेनां सैन्यानां नृपतिपिया । अस्ताभिन्नापिणि दिने प्रवेदे पितृकाननम् ॥४६७॥
 हुस्यजान्मुतवास्तल्याद्या केनापि हेतुना । सा बभूव क्षणे तस्मिन्स्तनयालोकनोत्सुका ॥४६८॥
 जानन्ती पवनोद्भूतं रजः सेनासमुत्थितम् । चकितोत्कण्ठिता साभूस्कलशागमनांशया ॥४६९॥
 तस्मिन्क्षणे जनाः केचिदायाना नगराध्वना । अङ्ग किं कलशाः प्राप्त इति पृष्टास्तया स्वयम् ॥४७०॥ 470
 स तु पुत्रः क्षणे तस्मिन्पियाद्यथातुरन्तिकम् । दृष्ट्वा विभीषिकास्तास्ता निरुद्ये इषकारिभिः ॥४७१॥
 ततो गृहीतनैराद्या राक्षी पुत्रावलोकने । सा पार्थयिस्वा वैतस्तं वारि शोकमयापठत् ॥४७२॥
 वैतस्तेन तु तोयेन जठरस्थेन ये मृताः । मोक्षं गच्छन्त्यसदेहं ते यथा ब्रह्मवादिनः ॥४७३॥
 उपनीतं व्रितस्ताम्बु पीयोपस्पृश्य नाथ सा । एवं शशाप पिशुनाम्सेहसंक्षयकारिणः ॥४७४॥
 जनितं प्राणहर्षैर्यैः पुत्रेण सहात्रयोः । सान्त्वयानां क्षयस्तेषां भूयात्परिमितैर्दिनेः ॥४७५॥ 475
 तस्यास्तेनोपतप्रायाः शापेनाध्यमिचारिणा । क्षिप्रमेव जयानन्दजिन्दुराजादयो मृताः ॥४७६॥
 चक्रे ब्रह्मधराप्रस्य जानकौलीनशान्तये । परलोकं पगीकृत्य युसया च शपयं सती ॥४७७॥
 एवं विभुद्ब्रह्मिलस्यं संप्रकाश्य भुविस्मिता । कर्णीरयाद्ब्रह्मम्पां ज्वलिते जातयेदसि ॥४७८॥
 अजायत नभो बह्मिज्ज्वालावलयमालितम् । तदागमोत्सवे दत्तसिन्दुरसिब निर्जैः ॥४७९॥
 साक्रन्दैर्न चट्टकारी दुःखोत्पन्नैर्न चागमलः । परमालेख्यलिखित इव जप्ते शिखी जनैः ॥४८०॥ 480
 गङ्गाधरशृङ्गिबुद्धो युग्यावह दण्डकः । तावुद्वा नोनिका वल्गा चेति दास्यस्तदाव्ययुः ॥४८१॥
 ब्रह्मपटोद्गतयोः कुन्धौ सेनटक्षेमटाशुभौ । भूपालबलभावास्तां वैराग्याद्विजयेश्वरे ॥४८२॥
 भात्रा यन्त्रनिर्गमङ्कुरतरास्तिष्ठन्ति नैते चिरं चेतःकाचघटस्यं तस्य घटते दीर्घोयमेको गुणः ।
 यत्तस्मिन्निहितप्रकृदि न गलस्यायाति न म्लानतां धसे नापचयं चमस्कृतिवचो गीर्वाणगङ्गापयः ॥४८३॥
 एकषष्टिमतिक्रम्य वर्षान्भूपतिरायुषः । सपत्नीकः पुरारातिगौरीसायुज्यमासवत् ॥४८४॥

४५९. १) A, gloss विषयं. ४६१. १) उत्थि supplied by A₂ in space left by A₁. — १) A₂ gloss भासा गृहीता लता यथा.—
 २) A₁ gloss हारस्थस्य. ४६१. १) A₂ gloss वितीर्णा दत्ता स्कन्धाः अजशिरासि शिविकाराहणार्थं वै तेषां. ४६९. १) Thus corr.
 by A₂ from A₁ पदवन्धवर्षिभ. ४६९. १) Thus corr. by A₂ from A₁ गगनासा. ४८६. १) A₂ gloss चेतोक्ते काचपदे
 शीघ्र इति प्रसिद्धे.

- 485 अथास्थीनि समाहाय चतुर्थे दिवसे तयोः । पुत्रास्तन्वज्रराजस्य सर्वे गङ्गां प्रतस्थिरे ॥४८६॥
 पैतामहेन कोशेन परिवारेण चान्वितः । पित्रा विरोधं जगह हर्षस्तु विजयेश्वरे ॥४८६॥
 आधे पिता पुरवरे^१ पिता श्रीविजयेश्वरे । तस्मिन्पुत्रस्तु तत्रासीत्पिता तु नगरान्तिके ॥४८७॥
 ततोऽतिथयिन् पुत्रं हरिश्चो नीतिमान्पिता । अभ्यर्थ्यानर्थभीतश्च संधिं दूतैरवाचत ॥४८८॥
 स तैरसहृदायातैश्चिक्को युक्तवादिभिः । राजपुत्रः समं पित्रा संधिं निन्ये कथंचन ॥४८९॥
- 490 रक्षां पैतामहे कोशे शरीरे चात्मजन्मने । प्रतिभुश्राव जनकः कृतप्रत्यहचेतनः ॥४९०॥
 नृपतेः पुत्रमानेनुं विशतो विजयेश्वरम् । दृष्टिः द्रुष्टैर्गृहैर्दग्धा भुतिश्च जनगर्हया ॥४९१॥
 स पीतकोशः संगृह्य तनयं प्राविशत्पुरम् । कोशं चास्यापयन्मुखां दृष्ट्वा तदभिधाङ्किताम् ॥४९२॥
 अत्रान्तरे तस्य राज्ञो धार्मिकी धीरजायत । दारिद्र्यच्छेदिनी धर्म्या धनबुद्धिश्च सर्वतः ॥४९३॥
 तनयो नयनाढ्यस्य कल्पः सेल्यपुरौकसः । कुटुम्बिनो जट्यकाश्यः क्रमाङ्गमरतामगात् ॥४९४॥
- 495 स्थलोत्पत्तिः स दिग्देशविक्रीताद्यो वणिज्यया । संभृतार्थः शनैर्लुम्बो धनेशस्यर्षितां दधे^२ ॥४९५॥
 सार्धं क्रोशं खनिस्त्वा स नित्यं दीक्षारराशिभिः । पूरितायाः शितेः पृष्ठे बहून्मीहीनवापयत् ॥४९६॥
 दीक्षारन्यसनं भृत्यैः कारयित्वा प्रतिक्षपम् । बहवो भेदभीतेन तेन गूढं निपातिताः ॥४९७॥
 स भाङ्गिलं लम्बुमिच्छन्बलेकमात्पलायिते । द्राक्षालतानिदृष्ट्वा हतः केनापि पत्निना ॥४९८॥
 तदीयेनोपलब्धेन धनेन षड्धातलात् । पर्यामिनात्यजराजा यावदायुर्वैरिजताम् ॥४९९॥
- 500 समृद्धं क्षाल्यमानेषु तद्दीक्षारैश्चर्हर्निशम् । कलुषाम्भा बहून्मासान्वितस्ता समपद्यत ॥५००॥
 शनोपभोगरहिताः काले ह्येतेन भूयसा । अन्यार्थमर्थान्नक्षन्ति चित्रं लुम्बा महाशयाः ॥५०१॥
 प्राणान्धारयते निपीय मरुतः शेते तमोन्धे बिले संभोगे परदत्तामिच्छति पटं नमस्त्रपाशान्तये ।
 विस्तार्यति कदर्यतामहिरवत्यस्यस्य हेतोर्मिधीचान्यः कोपि परं परोपकृतिषु प्रैढोऽस्त लुम्बं विना ॥५०२॥
 अन्यैश्च बहुभिर्मोर्गेनैद्यः सिन्धुमिवाविशत् । नानार्थसंपदस्तास्तां भाग्यभाजं महीभुजम् ॥५०३॥
 अर्था भाग्योदये जन्तुं विशन्ति शतशः स्वयम् । दिग्भ्योऽभ्युपेत्य सर्वार्थः सायं तदमित्राण्डजाः ॥५०४॥
 श्रोतांसि प्रबलत्वमेत्य वृद्धधां मूलेषु पुष्पन्त्यधो व्योस्रोमभैः पतति त्यजन्ति हरिणो वारि प्रणालीमुखैः ।
- 505 इत्थं भुक्तसरः पयोदसमये संपूर्यते सर्वतो भाग्यानामुदये विशन्ति शतशो ह्यैरेनैः संपदः ॥५०५॥
 जनरक्षणदाक्षिण्ये ततः पितुरिवाश्वहर्मं । कुशला कलशास्यासीत्प्राणपुण्योदयैर्मतिः ॥५०६॥
 स्वयं वणिगिवाचर्यानां गणनाकुशलोपि सः । विवेका सत्पथत्यागे मुक्तहस्तः सनाभवत् ॥५०७॥
 उपस्थितौ भाविनौ च पश्यन्प्रायश्चयौ स्वयम् । अन्तिकात्प्रात्यजङ्गुर्लवटिकादि नियोगिवत् ॥५०८॥
 तस्य स्वरूपमूल्येन रत्नादि क्रीणतः स्वयम् । नाशकन्वच्छानां कर्तुं केपि विक्रयकारिणः ॥५०९॥
- 510 विवर्गं सेवमानः स विभज्य समयं सुखी । मध्याह्नादूर्ध्वमभवदहृदयः सर्वकार्यिणाम् ॥५१०॥
 तस्य स्वेषां परेषां च कृत्यमन्विष्यतर्धरेः । अज्ञातः स्वप्रवृत्तान्तः प्रजानामभवद्यदि ॥५११॥

४८६. ^१) Thus emended with G; A पुत्रवरे. ४९५. ^२) शस्य supplied by A₂ in space left by A₁.—^३) Thus corr. by A₂ from A₁; पैतामगात्. ५००. ^४) Emended; A तद्दीमा. ५०३. ^५) Thus corr. by A₂ from A₁; स्ताता. ५०६. ^६) ततः supplied by A₂ in space left by A₁.—^७) Thus corr. by A₂ from A₁; शान्तिकश्च.

स्ववेदमेव गृहस्थस्य ध्यायतथास्व मण्डलम् । जनो जनपदे जातु न कथिष्वैन्यमस्पृशत् ॥५११॥
 कौलीनचकितो राजा कुर्वन्कण्टकशोधनम् । प्रकटं नास्यजहण्डं चौरेभ्योपि स जातु वित् ॥५१३॥
 न तस्यार्थः कोपि नष्टो मन्त्रिणो बभूवयोजयन् । मन्त्रिणां स पुनश्चक्रे नष्टस्वार्थस्य योजनम् ॥५१४॥
 विशाहयश्रयाशदिमहोत्सवशताकुलः । नित्यमहष्टो निर्देन्यस्तत्राज्ये दृशे जनः ॥५१५॥ 515
 तेन नीतिविदाक्रान्ताः क्षमाभुजः शित्यनन्तराः । आहाराचरणेष्यासस्तदध्यक्षान्निनाक्षमाः ॥५१६॥
 तन्वद्भ्रष्टस्येकनारींस्वीनायान्दिगन्तरात् । व्यथितैकानुजान्मल्लयमुखान्गुङ्गाजानपि ॥५१७॥
 अमीणयद्बन्धुभृत्यान्स भग्याभिर्धिभूतिभिः । कलाभिरमृताश्रीभिः सोमः घृष्टपितृनिव ॥५१८॥ युग्मम् ॥
 अश्रमपरिपाकोपि दौःशील्येन न भूपतिः । कुर्वैशिकोपरिष्ठेन बुष्टाचारेण चोञ्जितः ॥५१९॥
 टक्केन बुद्धियाख्येन कन्यकाः समुपाहताः । क्रीतास्तस्य तुष्टकेभ्यो नानादिदेवसंभवाः ॥५२०॥ 520
 स ताभिः परदारैश्च रूपलोमादुपाहृतैः । अशरोधपुर्प्रीणां हासप्रतिमढीकयत् ॥५२१॥
 बह्वीः कामयमानस्य बोधितः प्रतिश्रासरम् । मत्स्ययूषादिभिर्वृषैर्नोस्य पुष्टिरहीयत ॥५२२॥
 महासमयपूजाद्य व्यपः स गुरुभिः समम् । महाचरुणामाहारं नीतिमुत्सृज्य चाकरोत् ॥५२३॥
 एवं शबलकृत्येन पुरं तेन नवीकृतम् । निर्वेधे विजयक्षेत्रे शिलावेष्टम न भूलिनः ॥५२४॥
 विजयेनाशिलावेष्टममौलावातपवारणम् । नृपोम्बरशिरधुम्बि जाम्बूनदमयं व्यधात् ॥५२५॥ 525
 व्ययस्थितिं चानपायां व्यपच त्रिपुरेश्वरे । पिनाकिनथ प्रासादं स स्वर्णमलसारकम् ॥५२६॥
 ततः सत्कर्मकुशलथकार क्लेशेश्वरम् । निःसंख्यहाटकघटीपटलङ्कुशिलागृहम् ॥५२७॥
 क्लेशेशोपरि षण्णं चिकीर्षोः काञ्चनान्धितम् । तुष्टकेदेश्वाजः शिल्पी राज्ञोभर्ग्यमुपाययौ ॥५२८॥
 सहस्रेभिरभिर्द्विस्रश्चक्रसिद्धिं वदन्कलाम् । स छादयन्निजां ताम्ने काञ्चनारोपणं विदन् ॥५२९॥
 कानिचिद्विवसान्यासीत्प्राप्तुमृषसत्क्रियाम् । ततोतिनीक्षणप्रज्ञेन नोनकाख्येन मन्त्रिणा ॥५३०॥ 530
 अभ्यूष शिषितकलो विलक्षोगाद्यधायतम् । तथ षण्णं ययौ सिद्धिमस्यल्यैरेव काञ्चनैः ॥५३१॥
 अनन्तेशाभिर्धं बाणलिङ्गमन्याथ भूपतिः । प्रतिष्ठा विविधाथक्रे स शक्राधिकवैभवः ॥५३२॥
 नृपे सहजपालाख्ये शान्तिं यतेभ्यविष्यत । ततः संग्रामपालाख्यो राजपुत्र्यां तदात्मजः ॥५३३॥
 राज्यं जिहीर्षुर्बालस्य पितृव्यस्तस्य भूपतेः । भेजे मदनपालाख्यो बलीयानुधामं भवान् ॥५३४॥
 तत्रयाच्यच्छरणं प्रायाभृषं साहायकारिणी । स्वसा संग्रामपालस्य जस्तराजश्च ठक्कुरः ॥५३५॥ 535
 कृतप्रसादो नृपतिः साहायककृते ददौ । तयोः पथाञ्जयानन्दं भूरैर्विज्जादिभिः समम् ॥५३६॥
 तत्र विद्वाविनामित्रः स स्फूर्णैकान्तमण्डलः । संग्रामपालामास्थानां कार्यान्ते शकुन्तां ययौ ॥५३७॥
 काङ्कुन्तो गमनं तस्य द्रवा तास्ता विभीषिकाः । ते त्रासमैच्छाधातुं स कीरो न त्वकल्पत ॥५३८॥
 मतिं राजपुरीयाणामसावेतामदादिति । शङ्कमानेन तेनाथ त्रिज्जे मन्युरुपाहृतः ॥५३९॥

५१५. १) Thus corr. by A₁ from अमेः. ५१७. १) Doubtful; thus A. ५२२. १) मः supplied by A₂ in space left by A₁. ५२०. १) Thus A₂; A₁ तुष्टकेन. ५२२. १) A₂ gloss वृष्यैः राजाकरने. A₂ quotes: वृष्यकण्ठपत्तरी पारिपहरसैन्ये विदुः क्षान्नासकम् । मर्षिविद्या पारवदत्प्रातयेपूर्वमुक्तितः । योजयेत्सर्वयोगेषु सप्तकन्दुकारिणम् ॥. ५२५. १) न supplied by A₂ in space left by A₁. ५३३. १) A₂ gloss राजविरट् इति भाषया. ५३५. १) Thus corr. by A₂ from A₁ संग्रामराजश्च. ३७. १) A₂ gloss अमानम्.— Thus emended with G sec. manu; A सचक्षत्.

- 540 तैस्त्र दत्तद्विविधैः पार्थितोद्य महामतिः । रक्षापदेशास्त्वं तैर्न्यं स्थापयित्वा स्ववर्तत ॥५४०॥
 एवं राजपुरीं तस्मिन्स्त्रीकृत्यान्तिकमागते । तुनीष कार्यमर्मज्ञः प्राज्ञः कलशभूपतिः ॥५४१॥
 क्रमाद्राजायमानेषु विज्जादिष्वथ पश्यशे । आमयेन जयानन्दो वैवात्प्रमयहेतुना ॥५४२॥
 स्वाश्वयवार्णोपलम्भाय भूपतिं गृहमागतम् । वाष्यमस्ति रहः किञ्चिद्विद्युञ्चे स कथान्तरे ॥५४३॥
 निर्यतेष्वथ सर्वेषु किञ्चिद्वैवाञ्जवीचदा । तदा ताम्बुलतित्यक्षावयाजाद्विज्जो विनियेयौ ॥५४४॥
- 545 भात्रेनोक्तोपि निगेष्छान्तिक प्रयासीति भूभुजा । मन्त्रिणा चैत्य स प्राज्ञो बहिरिव व्यलम्बत ॥५४५॥
 जयानन्दोभ्यधाङ्गपमुक्त्वा राजपुरीकथाम् । व्यक्तं नास्त्येव ते राज्यं विज्जे वृद्धिमुपागते ॥५४६॥
 आदीयमानाद्विज्जेन कार्येभ्यो वेतनादपि । दर्शयामास गणनां बहुमूल्यां महीभुजे ॥५४७॥
 प्राप्तः कतुषतां राजा प्रयातः स्वगृहांस्ततः । याचितो गमनानुज्ञां विज्जेनोक्तिवेदिना ॥५४८॥
 निषेधसिध्दं दाक्षिण्यलेशाच्चिर्बन्धकारिणः । तस्यानुज्ञां ददौ गन्तुं सान्तस्तोषो महीपतिः ॥५४९॥
- 550 लम्बादेशो गृहान्गत्वा सर्वोपकरणैः समम् । प्रस्थाप्य सोमतो भ्रातृनाप्रदुं नृपतिं ययौ ॥५५०॥
 राजधर्मगभीरत्वकुर्योः स्वामिभृत्ययोः । काचिदिव क्षणे तस्मिन्क्षेत्रभूद्वज्रतावहा ॥५५१॥
 न यत्प्रभुः प्रियं भृत्यं गमनात्स न्यवर्तयत् । उपातेभे समन्वुध न यद्भृत्यः प्रिय प्रभुम् ॥५५२॥
 सहोस्थितेन कतिचित्पदानि सह भूभुजा । चिरं कृत्वा कथां नीचैर्हसन्विज्जो विनियेयौ ॥५५३॥
 जिन्दुराजं हलधरो मुमुर्षुर्दृश्यन्वया । तथा विज्जं जयानन्दः स व्यवहारोपपद्यदात् ॥५५४॥
- 555 तद्वदमीमात्रशेषां क्षमां कृत्वा गच्छन्विषीयताम् । हतार्थो विज्ज इत्युक्तिं नामरीमन्मित्रां नृपः ॥५५५॥
 निवर्तयिष्यति क्षमाभुषितयं गमनाद्गुम् । इत्याशयान्वगाद्विज्जं राजवर्षे जनोखिलः ॥५५६॥
 आस्कन्दं शङ्कमानोत्पाद्विज्जाद्राजा बलोर्जितात् । तृणस्पन्देपि चकितो निर्भिन्नः पञ्च यामिनीः ॥५५७॥
 तस्मिन्मूर्धुरपुराद्यांते निवृत्तेष्वनुगन्तुषु । निवृत्तशङ्कस्तां शङ्कां प्रादुर्धके स मन्त्रिणाम् ॥५५८॥
 ते तदाकर्ण्य यं मन्वं विज्जायैहरणेषुवन् । तस्याधिधाने भूर्भर्तुरमन्यन्त नयज्ञताम् ॥५५९॥
- 560 विज्जादयस्तु विद्रोहा यं यं देशमशिभयन् । तत्र तत्रैव पूज्यत्वं रत्नानीव प्रपेदिरे ॥५६०॥
 विज्जोधिकं प्रयुञ्जोपि दैवतस्यैव भक्तिमान् । पश्यां कलशादेवस्य सत्यंकारः सदाभवत् ॥५६१॥
 एवं निर्वोस्य विज्जादीनविरावाप्रवैभवः । क्षिप्रं सूर्यमतीशापाञ्जयानन्दः क्षयं ययौ ॥५६२॥
 राज्ञो विरोधकृद्भक्तुं शापस्याव्यभिचारिताम् । प्रमथं जिन्दुराजोपि तस्मिन्नेव क्षणे ययौ ॥५६३॥
 तेपि विज्जादयः क्षिप्रमविरावाप्रसंपदः । प्रापुः शापोचितं सर्वैः प्रमथं गौडमण्डले ॥५६४॥
- 565 आकारिमकेषु प्रमथे' विज्जः प्रमथमाययौ । सुदीर्घबन्धनहेतां शापस्तदनुजा अपि ॥५६५॥
 पलायितेषु कारायास्तेषु व्याप्रेण पाजकः । हतंस्तदनुजाः शेषा भुक्तशेशाः क्षयं ययुः ॥५६६॥
 द्विवास्तद्वैधकाराणां नानद्यन्मदनादयः । अदीर्घैव कालेन दुरन्तैर्धर्मैर्विच्यते ॥५६७॥
 जयानन्दसहायो तत्पुत्रान्परिपालयन् । सर्वाधिकारी भूयेन वामनाख्यो व्यधीयत ॥५६८॥

५५१. १) Thus corr. by later hand from A, राजव? ५५६. १) A, gloss हृदय? ५६१. १) A, gloss आकारिके प्रमथे मदी-
 शेष इत्यर्थः. ५६१. १) Thus A₁; A, R G पाञ्जकाः.— २) Thus A₁; A, तत्सत्. ५६७. १) Thus A₁; A, दिवास्त
 द्वै?.— ३) Thus corr. by A₂ from A₁—'वैस्तेभ्यो'.

यस्य तास्ता व्यबदन्तीर्नतिहस्ताज्जुतावहाः । वर्णयन्ति वयोवृद्धा गोष्ठीव्यवापि¹ धीमताम् ॥६९१॥
 मामानवन्तिस्वाम्यादिभोग्यानाइत्य लुब्धधीः । राजा कलशागञ्जाख्यं कर्मस्थानं विनिमेजे ॥६९०॥ 570
 मन्त्रिणे नोनकायासौ धनोत्पादत्रिविधेयहात् । क्रौर्यवस्तो न पादार्थं जनरक्षणदक्षिणः ॥६९१॥
 मन्त्रिणो राजकलशापत्यान्यन्तरङ्गनाम् । लेभिरे क्षमाभुजः पार्थे प्रशास्तकलशादव्यः ॥६९२॥
 सुताः स्वाच्छन्धाविषवाशौराः संध्यादिसंभयाः । युक्तया निदधिरे राज्ञा निबद्धस्याधिकारिणः ॥६९३॥
 पुनर्मदनपालेन क्रान्ते राजपुरीपती । साहायकाय व्यसृजस्तेनान्यं वप्यटं नृपः ॥६९४॥
 प्रतापैर्भूपतेस्तेन भृत्यांशेनापि¹ निश्चितः । बद्धा मदनपालोपि कश्मीरान्संप्रवेशितः ॥६९५॥ 575
 भ्राता वराहदेवस्य कन्दर्पाख्यो महीभुजा । कृतो हाराधिपो वीरौ विदधे डामरक्षयम् ॥६९६॥
 बभूव जिन्दुराजात्स शिशिलो नयविक्रमी । भूम्यन्तरसामन्तमुकुटदृष्टदशासनः ॥६९७॥
 स राजपुर्याद्विजयी हारं परमकोपनः । क्षणे क्षणेत्यजद्राज्ञा प्रसाध माहितः स्वयम् ॥६९८॥
 मदनंः क्षितिपालेन प्रापितः कम्पनेशताम् । लब्धप्रकर्षान्त्रोपादीन्डामरान्बहुशोवधीत् ॥६९९॥
 सेवावशीकृतः इयेनपालं स नगराधिपम् । चक्रे विजयसिंहाख्यं इताशेषमलिम्लुचम् ॥६९०॥ 580
 कन्दर्पोदयसिंहाद्यैः प्रहिते लोहरे सकृत् । राजा भुवनराजस्य दूरं निःसारणं व्यधात् ॥६९१॥
 कीर्तिराजस्य तनयां स च नीलपुरप्रभोः । लब्धा भुवनमत्याख्यां रिपोश्छिन्नामयोभवत् ॥६९२॥
 कार्यप्रतिग्रहे कर्तुं प्रवृत्तिं प्राक्षितोभवत् । इत्या विजयसिंहाद्यो नृपेण नगरेशताम् ॥६९३॥
 गुङ्गाम्बजः स मल्लोथ नेन हारपतिः कृतः । राज्ञां मौलिमणिस्थाने स्वप्रतापमरोपयत् ॥६९४॥ युग्मम् ॥
 शौधे निष्परिवारस्य पार्थिव्योत्तरंगोपहे । उरशासंप्रवेशे वा भुक्तं मल्लस्य मानिनः ॥६९५॥ 585
 पञ्चाशैस्तुरगैर्यस्य कृष्णां तीर्त्वा व्यपाहरत् । राज्यं वाजिद्वजैः सार्धमभयाख्यस्य भूभुजः ॥६९६॥
 पथं वशीकृतभुजो भूपतेर्नयवेदिनः । सममेवाष्टभूपालास्त्रिपष्टेद्विशिशुनुरम् ॥६९७॥
 कीर्तिन्यम्बपुराधीशश्चाभ्येयो भृभृदासटः । मुक्तात्मजस्तु कलशां बह्मपुरनरेश्वरः ॥६९८॥
 राजा संप्रामपालाख्यः स च राजपुरीपतिः । उत्कर्षो लोहरोर्ध्ववीर्यशो मुद्गजो नृपः ॥६९९॥
 गाम्भीरसीहः कान्देशः काष्ठवाटधराधिपः । भीमानुत्तमराजोपि राजानुसुप्तस्थिरे ॥६९०॥ तिलकम् ॥ 590
 राजलोकः प्रबुद्धोपि घने जनपदेभवत् । तुल्लहयो शार्धिकसरित्पुत्रो वारिनिधावित्र ॥६९१॥
 तस्मिन्क्षणे शिलीभूतवितस्तासलिले नृपैः । शीतक्षणेप्यसंक्षीणं द्रवं नैरन्वभूयत् ॥६९२॥
 मनसापि हि भूपाला यत्ने किञ्चिदभिन्यन् । प्राप्तेमेव पुरेपश्यन्वामनेन तरादतम् ॥६९३॥
 कौशलं मन्त्रिणस्तस्य रराजेतरदुर्लभम् । निमित्तं तदसंभ्रान्तो नित्यवद्योस्ववाहयत् ॥६९४॥
 पार्थिवेष्वथ यानेषु मल्ले कार्यपराङ्मुखे । क्षितिपालेन कन्दर्पो हारं रक्षीकारितः पुनः ॥६९५॥ 595
 अभिमानधनो मन्त्री कृतारब्धार्थजैर्नैः । दुर्गं स स्वापिकं नाम युक्तया तुर्धममवहीत् ॥६९६॥
 स प्रविष्टोपि नगरं खिन्नः केनापि हेतुना । पार्थिवाभ्यर्थ्यमानोपि कार्यं नैवापशीवहा ॥६९७॥

६९१. ¹) पि supplied by A₂. ६९२. ¹) Thus corr. by A₂ from A₁, 'शेनाति. ६९३. ¹) A₂ gloss मदनपालः. ६९०. ¹) अ supplied by A₂. ६९१. ¹) Thus corr. by A₂ from A₁, कर्मस्थानं. ६९२. ¹) Thus corr. by A₂ from A₁, 'रिज्ञाप्रयो'. ६९३. ¹) A₂ gloss अङ्गुलस्य.—) Thus A₂. A, दुर्ग.

- तदा प्रज्ञास्तकालज्ञो^१ नित्यं द्रव्यं समाचरन् । तदुस्तिक्तोक्तिस्ततः संस्वरुद्राक्षभिमामिताम् ॥५९८॥
 निजभियातिभूयस्या भूरीत्संगृह्य द्वाजिपः । तत्पदे रजकलज्ञो स्वभातरमकारयत् ॥५९९॥
 800 सोर्थैः क्रीतप्रयोप्यासीच्च कन्दर्पसंमः क्वचित् । किं चित्रोस्त्रिखिवः सिंहः सत्यसिंहक्रियां स्पृशेत् ॥६००॥
 ततः क्रमेण भूमर्मा भूत्वब्रह्मं कथंचन । राजस्थानाधिकारं स नगरे माहितः पुनः ॥६०१॥
 अतिताडनतथैरे विपक्षेय कृपाकुलः । त्यक्त्वा तमप्यधीकारं विषण्णो जाङ्गवीमगात् ॥६०२॥
 पटान्तकृतसंरोधस्ताडयित्वा करं प्रभोः । कोपाद्देशान्तरं यातस्तं प्रत्यास्ते^२ स्म मन्थुयाम् ॥६०३॥
 अत्यन्तखेदितोप्यासीदानीतस्यान्तिकं पुनः । दपे हतुं नृपस्तस्य संनद्धो न तु जीवितम् ॥६०४॥
 805 इत्थं पुद्गलसिंहानां मौढ्यदार्थो विरोधवान् । आरोहयवरोहं च सोन्तरङ्गः क्षमापतिः ॥६०५॥
 उपाङ्गगीतव्यसनं नर्तकीसंमहादरः । देशान्तरोचितं राज्ञा वेनैवेह प्रवर्तितम् ॥६०६॥
 ततो जयवज्रोपाप्ते निरन्तरमहागृहम् । स्थनामाङ्कं पुरं कर्तुं प्रावर्तत विशांपतिः ॥६०७॥
 मठापहारप्रासादमहागृहपरंपराः । सत्सोयोपवनास्तत्र ययुः सिद्धिं सहस्रधा ॥६०८॥
 अत्रान्तरे राजसत्तुर्हर्षः सोत्कर्षणीरुषः । गुणैर्लेभे प्रकाशत्वमन्यभूपालदुर्लभैः ॥६०९॥
 810 सोशेषदेशभाषाज्ञः सर्वभाषासु सत्कविः । कृत्स्नविद्यानिधिः प्राप ख्यातिं देशान्तरेष्वपि ॥६१०॥
 लुब्धेन पित्रा संत्यक्त्वा जना नानादिगागताः । गुणशौर्योज्ज्वलास्तेन गृहीताः कृतवेतनाः ॥६११॥
 अपर्याप्ते पितृकृते वेतने व्ययशालिनः । एकाहान्तरिनं तस्य भोजनं त्यागिनोभवत् ॥६१२॥
 पितरं गायन इव व्यक्तं गीतैः स रञ्जयन् । भर्तव्यभरणं चक्रे तद्वैः पारितोषिकैः ॥६१३॥
 उद्गायति पुरस्तिमन्कदाचिदथ पार्थिवः । सभ्येषु प्रीयमाणेषु शौचाद्योत्थाय निर्ययी ॥६१४॥
 815 तेन प्रसङ्गभङ्गेन जाततेजोवधः छपीः । क्षुभ्यन्वैलक्ष्यकोपाभ्यां कुमारः क्षितिमैक्षत ॥६१५॥
 प्रभुर्धैतशान्तिः छद्दवतिशतः श्री पदपथाकसुतो गर्वोच्चदः परिजत्र उदात्तप्रतिवचाः ।
 इयान्सेतुं शक्यो ननु हृदयदार्ही परिकरो न तु श्रोतावज्ञालुलितनयनान्तं परिभवन् ॥६१६॥
 पितुरेव तदा भृत्यो विद्वावद्वाभिमो विटः । शाधि राज्यं निहत्येभं नर्मणेवेत्युवाच तम् ॥६१७॥
 अधिक्षिपन्स तं रोषान्नेनोक्तमसांप्रतम् । इत्यासत्तेन हसता धम्मटेनाप्यकथ्यत ॥६१८॥
 अये भोगेच्छवच्छ्रमाः कुमाराननुगान्पितुः । केहं प्रवर्ष्यं स्वीकुर्युर्वैद्या कामिसंखीरिव ॥६१९॥
 820 पुनः समां संप्रविष्टं पिता पश्यतोषयत् । प्रीदिदायैस्ततस्तैस्तैः साधुवाद्द्वैधं मानिनाम् ॥६२०॥
 अन्येषुस्तु पितुः पार्श्वेत्स भुक्त्वा स्वगुहान्गतः । अभ्येत्य विद्वावद्देन तदेव जगदे रघः ॥६२१॥
 उपपन्नं तत्सदुक्त्वा तेनाभीष्टं निषेधता । निर्बध्नन्नपि हस्तेन सोध कोपावताद्यत ॥६२२॥
 लामामिघातं सृष्टिं वमन्तं प्राणवर्त्मना । तं वीक्ष्य सोभिजातोभूत्सदाक्षिण्यो नृपात्सजः ॥६२३॥
 भृत्यैः प्रक्षालयन्नक्षं तस्यैरुक्त्वाभ्नो भवेत् । उक्तेनापीति कथयन्स्मिन्स्था वासांस्वदापयत् ॥६२४॥

५९८. ^१) Emended; A R G 'कलज्ञः. ६००. ^१) Thus A₁; A₂ नीत?—^२) Thus corr. by later hand from A₁ कन्दर्पः सम. ६०२. ^३) जाङ्ग supplied by A₂ in space left by A₁. ६०३. ^१) Thus corr. by A₂ from A₁ प्रत्यास्ते. ६०४. ^१) Thus A₁; A₂ 'सोपिस्तत्सासा'. ६१३. ^१) Emended; A 'तोषिकैः. ६१५. ^१) Thus A₁; A₂ शुभ्यन्—^२) Thus corr. by A₂ from A₁ कुमाराः. ६१८. ^१) Emended; A धर्मवेत्त'. ६१९. ^१) Thus A₁; A₂ जानी स'.

अनिच्छोरपि तस्येच्छा दानात्तेनान्वयीत । दुःशीलेनान्यकामिन्याः स्मितमात्रादिषु स्पृहा ॥६२९॥ 625
 असकृत्कृतयवः स ततः कालेन भूयसा । तं पौरयसत्र कृत्ये मध्ये स्वीकृत्य धम्मटम् ॥६२६॥
 स रोदहोहसंकल्पजनना पाप्मना भितः । संमन्य पितरं हन्तुं तीक्ष्णपायुङ्क्त सवेतः ॥६२७॥
 शश्वत्स गोचरीभूतस्तेषां ज्ञेहलत्रस्पृशाम् । न पातितः सूनुना च वार्जिता न च तत्कथा ॥६२८॥
 भामत्वं तीक्ष्णवंगं प्रतिभेदभयाहते । तां विदशात्रह एषाभु वार्तां रात्रे न्यवेदयत् ॥६२९॥
 बुद्धवान्नाजपुत्रस्तस्मिन्नहनि जातभीः । भोक्तुं नागात्पितुः पार्श्वमपि दूतैः कृतार्थनः ॥६३०॥ 630
 सोपि तस्मिन्ननायाते तत्रार्थे शान्तसंशयः । दिने तत्र मनस्तापान्नाभुङ्क्त सपरिच्छदः ॥६३१॥
 सभ्रातृकस्य प्राप्तस्य प्रातर्दुःखं न्यवेदयत् । सुचिरं थक्कनस्याङ्के शिरो विन्यस्य सोहदत् ॥६३२॥
 उक्त्वा च धम्मटोदन्नं बज्जुं तस्य समर्पणम् । त्रिषेहीत्यभ्यधात्पापि तं भङ्गीभणितिक्रमैः ॥६३३॥
 न कृताधिगमावात् कृत्यस्थास्येत्युरीर्यं तम् । अभयितां भ्रातुरर्थं पुनस्तन्वङ्कनन्दनौ ॥६३४॥
 त्वत्पसादबलात्तजसापन्नत्राणदीक्षितौ । याथावा तत्पदेशार्थं व्यक्तहारं निशास्वपि ॥६३५॥ 635
 कथं नु पृथिवीपाल प्रति प्राणाल्ययक्षणे । निर्दोषो वा सदोषो वा ताभ्यां संत्यज्यतेनुजः ॥६३६॥ युगलकम् ॥
 स्वामिन्नोहापवादश्च भवेत्सद्रक्षणार्थम् । देशत्यागं तदुच्छ्रज्य शरणं नान्यदावयोः ॥६३७॥
 इत्यादि संभाव्य तयोः पादन्वयोत्तमाङ्गयोः । रुदित्वा गमनानुज्ञां कथंविचार्यत्रो दौ ॥६३८॥
 पथि कथिदम् हन्यान्मन्वीकृत्येति धम्मटम् । तौ विनिर्जग्मुर्दशात्ततः सत्रलवाह्नौ ॥६३९॥
 तन्वङ्कनेषु यानेषु विविक्तीकृतमन्दिरः । छतमानीय नृपतिः सान्त्वयन्नदमन्नशीत् ॥६४०॥ 640
 आसंसारं जगत्स्यस्मिन्सर्वतः ख्यातकीर्तिना । जनकैर्नैव अन्यस्यं त्रपिहत्पाद्यते जनैः ॥६४१॥
 पुत्र शीतान्भुनेत्रान्नि विरहीपख्यातकीर्तिना । भवता तु सुपुत्रेण मां जानास्यसिलो जनः ॥६४२॥
 स त्वं गुणव्रतामथ्यो निरर्गलयशा भवन् । असाधुसेव्यमन्वानं वद कस्मादश्विनेवसे ॥६४३॥
 पैतामहं विनं चार्थं यत्र तुभ्यं समाप्यंम् । तत्र हेतुमनाकर्णं नादृश्यां कर्तुमर्हसि ॥६४४॥
 रिक्तः स्वेभ्यः परेभ्यश्च प्रामोत्यभिभव नृपः । इति निर्धाय हि मया क्रियते कोशरक्षणम् ॥६४५॥ 645
 पुरप्रतिष्ठां निष्पाद्य क्षिप्रं राज्यधुरं त्वयि । वाराणस्यां गमिष्यामि नन्दिद्वेत्रेथ वा पुनः ॥६४६॥
 तद्राज्यकोशयोः स्वामी बुभुषुर्न चिराद्भवान् । अतितात्पर्यतः कस्मादनार्थोचितमीहसे ॥६४७॥
 संभाव्यते त्वयि न तद्यन्ममावेदितं खलैः । यथार्थकथनात्समात्कौलीनं त्रिनिवार्यताम् ॥६४८॥
 विभुद्वये करोत्वेषु स्वकृतस्यापतिभयम् । जेहादिवीच्यंस्तद्राजा सामिपार्थं वचोभ्यधात् ॥६५१॥
 अपलापत्रचोमात्रं निनीपुस्तस्य हेतुताम् । जनप्रत्यायने सोभूद्यस्मात्क्षान्तिसमुत्सुकः ॥६५०॥ 650
 हर्षस्तु साधुधादैस्तत्पितुः संपूज्य भाषितम् । वक्ष्याम्याममुखे तत्प्रभित्युक्त्वा निर्ययौ बहिः ॥६५१॥
 सामान्येदणदेशे चिकीर्षामूदिति जुवन् । स पितृप्रहितं दूतं ह्रीतः स्वावसर्थां ययौ ॥६५२॥

६२९. ') Thus corr. by A₁ from A₂ दुःशीलान्वय'. ६२९. ') रं supplied by A₂. ६३०. ') Thus corr. by A₂ from A₁,
 °पुत्रस्तस्य'. ६३१. ') A₁ तथार्थोऽशात्'. ६३३. ') Emended; A धम्मटो'. —') Emended; A बुद्धा. ६३४. ') A₂ gloss धम्म-
 टम्. ६३५. ') वाचार्थां तत्पदेशात् supplied by A₂ in space left by A₁. ६३९. ') Emended; धम्मटम् supplied by A₂ in
 space left by A₁. ६४१. ') A₂ gloss पुत्रहत्. ६४४. ') A₂ gloss अनन्तैवसम्बन्धित'. —') Emended with C; A समर्पयत्.
 ६४६. ') Thus R G C; A पुष्यः. ६५२. ') Emended; A सावसर्थां.

- दूतं भ्लानानं वीक्ष्य पाणिभ्यां ताडयञ्छिरः । हा पुत्रेति वदन्नाजा तस्यास्कन्दमदायत् ॥६९३॥
 हनेस्मिन्स्वशिरश्छिन्वामिति प्रोक्तवतः प्रभोः । निदेशात्रेष्टयित्वैव तस्युस्तद्देहम् शक्तिः ॥६९४॥
- 655 तीक्ष्णास्तु पिहितद्वाराः परिवार्यै नृपात्मजम् । ऋषुः सुपक्ष्यां वाचमेवं निश्चितमृत्यवं ॥६९५॥
 अस्मान्धृषी प्रमादी च विरुद्धं छष्ट कारयन् । घातयित्वा दुराचार क जीवन्स्थातुमिच्छति ॥६९६॥
 रक्षिष्यति छतं स त्वां स पिता रक्षितस्त्वया । ज्ञातेयं युवयोरस्ति वयमेव हताः पुनः ॥६९७॥
 युध्यस्व मध्यगोस्माकं त्वां निहन्मोन्यथा वयम् । एवं सर्वप्रकारं ते व्यक्तं नास्त्येव जीवितम् ॥६९८॥
 तां वार्तां भूपतेः श्रुत्वा व्याकुलस्यापतः स्थितः । हर्षान्तिकं दण्डकाख्यः प्रायाञ्जिमहत्तरः ॥६९९॥
- 660 तीक्ष्णैर्निजतया दत्तप्रवेशः स नृपात्मजम् । प्रखृत्योवाच मतिमानेवं सर्वान्विमोहयन् ॥६९९॥
 क्षत्रियापुत्र जीवित्वा कल्पानल्पेतरानपि । कारणैरपि गन्तव्यं नियमाश्रितयेर्वशम् ॥६९९॥
 तदेतस्मिन्समासन्ने मरणेऽप्यभिचारिणि । यदर्थं गृह्णते शस्त्रं स मानः पालयतां स्वया ॥६९९॥
 कृतभुतः खयातयशा युवा ह्यक्षत्रियो भवान् । तदाहवदित्कम्भेन कार्यं किमिव पश्यसि ॥६९९॥
 एतेषु ह्यसहायेषु मयि चाधेसरेभुना । विपत्तिर्भ्रिजयो वापि प्रतापित्वव शोभते ॥६९९॥
- 665 उन्निष्ठ नखकेशादियोजनं कारय द्रुतम् । वीरपहं बभानापि स्वःक्षीपारिणयस्रजम् ॥६९९॥
 इत्युक्त्वा क्षुरकर्मार्यं राजपुत्रं सनापितम् । प्रावेशयत्पूज्यमानस्तीक्ष्णैराभ्यन्तरं गृहम् ॥६९९॥
 न्यस्तासिधेनुर्हर्षेण दत्तस्रजः क्षणात्स्वयम् । पश्चात्प्रविश्य तद्देहम् चक्रो सुनिहितार्गलम् ॥६९९॥
 ततः स राजस्थानीयं तमारादत्रगीह्वचः । रक्षितो राजपुत्रोऽयं क्रियतां स्वोचितं स्वया ॥६९९॥
 भूतयहादिभ्रममोषधिभिर्विरोधिजातं बलैः प्रहरणप्रभवं तनुवैः ।
 निर्वाच्यते प्रतिभयं पृथिवीपतीनां सार्वत्रिकं तु रभसाद्भुवि बुद्धिदृष्टैः ॥६९९॥
- 670 नदन्तस्तुमुलं योधास्ततो राजयुतास्पदे । आरोहुमाययुर्ध्वप्रहर्म्यादि प्रविशेक्षतः ॥६९९॥
 तीक्ष्णा दृढद्वारगृहस्थितं त्यक्त्वा नृपात्मजम् । यावन्निर्गन्तुमिच्छन्ति हन्यमाना युयुत्सवः ॥६९९॥
 द्वित्राः प्रसङ्गसांनिध्यान्मध्यपातं समाश्रिताः । तावद्विनिर्धेयुर्वीरा निद्रांहा अभिमानिनः ॥६९९॥
 ते निर्घाताः सूर्यमतीगौरीशाभयिणो गृहात् । सदाशिवान्तिकं प्रापुर्धनो युधि विरोधिनः ॥६९९॥
 रक्ष्यमाणोपि भूमर्तुर्गिरा ज्ञातेयशालिनः । राजज्ञातिर्हतस्तेषु प्रथमं सहज्जाभिधः ॥६९९॥
- 675 द्विजस्तिव्याभिधो वीरः पण्डितः शौर्यमण्डितः । रामदेवश्च केशी च कर्णाटोरिभट्टैरतः ॥६९९॥
 केचिच्यजन्तः शस्त्राणि स्वं व्रन्तः केपि च स्वयम् । लेभिरे वधवन्धादि पापाः कापुरुषोचितम् ॥६९९॥
 सितषष्ठ्यां सहस्यस्य चतुःषष्ठे स वत्सरे । शैरं नीत्वा पितापुत्रौ त्रिस्रवः कारितो व्रिष्टैः ॥६९९॥
 हठव्यागासक्तिः प्रिययुवतिसंप्रेरणश्चः खलासङ्गः पूर्वपण्यपरिहारो जनयितुः ।
 अमत्येन भ्रात्रा सममपरमात्राय कलहः कुमारणां बुद्धिं पितरि क्षिपरीतां प्रतनुते ॥६९९॥
 एषं स खलमंगल्या कुमारा लब्धलाघवः । बन्धं कारागृहे प्रापदसुखानि ह्युलोचितः ॥६९९॥

६९९. १) A₄ gloss स्वकीया एव पुंसं राजवंशं प्रति प्रोक्ताहिताः. ६९९. १) A₂ gloss कारणाणि ब्रह्मरूपीनि पञ्च. ६९९. १) Fol. 166 of A ends with पश्चात्; fol. 167 which ended with verse 688, is now lost. ६९९. १) Thus B; G केशिध.

राशी भुवनमस्यास्मिन्बन्धे माध्यस्थ्यसंविदि । स्थापिता मानिनी कण्डच्छेदं कृत्वा जहावसन् ॥६८०॥ 680
 रक्षिणो मन्त्रिणाप्राप्तस्तस्य विन्यस्य भूपतिः । प्राङ्गिणोऽनुजितान्भोगान्छतस्नेहाहिने दिने ॥६८१॥
 चक्रिकायामशक्तोऽयमिति संचिन्त्य भूभुजा । भृत्यः प्रयागनामास्य निजः पार्श्वान्न वारितः ॥६८२॥
 नोनको हर्षमुद्दिश्य स्वेनान्यैश्च महीभुजम् । जीवितं लोचने चास्य कृप्येतामित्यभावात् ॥६८३॥
 नृपः स श्रीलक्ष्मिकल्पे पशुतुल्ये ह्रियं त्यजन् । रिपोरिच तनूजस्य चकमे कतिचिद्विषयाः ॥६८४॥
 तासु श्वभुरवाहभ्यमवाप्य सुगलाभिधा । बभूव तुक्कभूमर्तुन्वी भर्तृवर्धार्थिनी ॥६८५॥ 685
 संमन्थ्य नोनकः सा च हौ सूदावशानन्तरे । रसं प्रदातुं हर्षस्य पापं प्रैरयतां ततः ॥६८६॥
 अन्यसूदमुखाह्वतीं प्रयागस्तामवाप्तवान् । प्रभुं तहाप्यमानासुपरिहारमकारयत् ॥६८७॥
 तेनास्त्रेण परीक्षार्थं दापितेनापजीवितौ । हर्षः धानौ निशम्याभूमिसराशो निजजीविते ॥६८८॥
 प्रयुक्तिं गूढब्रह्मस्य पितुरेव स तां विदन् । ततः सर्वाणि भोज्यानि स्पृष्ट्वैवौञ्जीहिने दिने ॥६८९॥
 प्रयागोपहतेनासीत्परं बाह्येन सर्वदा । भोज्येन येन केनापि कुर्वन्नीवितधारणम् ॥६९०॥ 690
 अन्नस्याभोजनं भुत्वा राजा सूदैर्निवेदितम् । ततः प्रयागमानीय तत्र पपच्छ कारणम् ॥६९१॥
 प्रयोजकौ च सूदौ च सोपलभ्य न्यवेदयत् । रसार्पणकथां कृत्वा तज्ज्ञानं च स्वयं प्रभोः ॥६९२॥
 अथान्येष्ट्रापि सूदेषु पित्रा दत्तेषु शङ्कितः । राजसूनुर्न बुभुजे प्रयागोपहतं विना ॥६९३॥
 स सर्वेषु विरुद्धेषु यथत्तत्रात्यवाहयत् । मेने तत्तद्विनं लभ्यं शेषेष्वास्थापराकुलः ॥६९४॥
 अत्रान्तरे समुद्रभुद्रकस्मान्नाशसूचकः । अष्टपूवो भूमर्तुः सदाचारविपर्ययः ॥६९५॥ 695
 उत्पाद्य तान्प्रस्वाभ्याख्यं पूर्वं ताम्रमयं रविम् । स रीतिप्रतिमाः स्वैरं विहारेभ्योऽप्यपराहत् ॥६९६॥
 धनानि निरपत्यानामाहर्तुं श्यवसायिना । न्यवार्यतार्यमर्यादा क्रौरीक्रान्तेन भूभुजा ॥६९७॥
 ततोऽतिशापसंतापशयञ्चकेनाञ्जसाभवत् । अतिसंभोगजातेन धातुक्षेपेन सोर्दितः ॥६९८॥
 कुम्भप्रतिष्ठासंभारं चिकीर्षोर्हरमन्दिरे । तस्यापतन्महाकालकुम्भे नासापुटादसृक् ॥६९९॥
 आकस्मिकं दुर्निमित्तं तत्पतीकारसंविदा । न मनागप्यगाच्छान्तिं प्रवृद्धिं प्रत्युताययौ ॥७००॥ 700
 अन्नसूत्येनून्बन्धेन तेन ग्लपितसौष्ठवः । शनैः शय्याप्रणयितामन्तः स प्रत्यपद्यत् ॥७०१॥
 बलमांसकृतक्षेप्यमभिमानाद्युपद्रवैः । कलाशेषेण शशिना तद्वपुः साम्प्रमाययौ ॥७०२॥
 राज्यं स दिव्यहर्षाद्यै रूढामात्यान्पराङ्मुखान् । ततोऽभिषेकमौत्कर्षमनिन्ये लोहाराचलात् ॥७०३॥
 उद्यावचास्तेन सर्वे संविभक्ता मुमूर्षुणा । परमीर्व्याविधेयेन न भुद्धान्तवधूजनः ॥७०४॥
 कृत्वा धनार्पणं कुर्यां देशादस्य पचासनम् । इत्युक्त्वा हर्षमानेतुं तेनाप्राथ्व्यन्त मन्त्रिणः ॥७०५॥ 705
 ते तु गोमूर्च्छिनायांष्टाष्टकुराल्लोहराभितान् । विन्यस्य रक्षिभावे तमुत्कर्षाय न्यवेदयन् ॥७०६॥
 स नाद्यमण्डपात्तेन निष्कृष्टः क्षामविषहः । निवेशितधतुःस्तम्भे वज्रा बान्धवशयितः ॥७०७॥
 अथोजिगमिष्प्राणाग्निःसामर्थ्यो विद्वष्टुपः । मुमूर्षुरभवतीर्यप्रस्थानाय कृतस्वरः ॥७०८॥

६८०. ^१) Thus R G sec. manu; C G prima manu माध्यस्थ्य. ६८५. ^१) Emended, G R भूमर्तुन्वी भर्तृवर्धार्थिनी; C भूमर्तुन्वी भर्तृवर्धार्थिनी. ६८६. ^१) Thus G C; R रसे. ६८६. ^१) Thus emended with C; A R G तेनास्त्रेण. ७०१. ^१) Emended, A अष्ट. ७०६. ^१) Emended with C; A गोमूर्च्छि. ७०६. ^१) Emended with C; A अथोजिगमिष्प्राणाग्निः.

- स जानन्दैवतक्रोधं ताद्रुस्वामिबिपाटनात् । इयेव शरणं कर्तुं मार्ताण्डं प्राणलभये ॥७०९॥
- 710 संत्यज्य विजयक्षेत्रमत एवापवर्गदम् । महीश्वरोपि प्रययौ तत्र त्रासवशंवदः ॥७१०॥
 अभीकारप्राप्त्या तुणमिव विदन्विश्वमखिलं नियोगी जानार्तिर्नमति गृहवासीरपि हृदन् ।
 नदन्मुखीं ज्ञानी बहुदुरुपदेशाधिगतः करोति प्राणान्ते शिशुरिव च किं किं न विगुणम् ॥७११॥
 तादृश्या कृपणप्रायसेष्यया क्लैभ्यसंविदा । गुरूपदेशाहंकारस्तस्य हास्यत्वमाययौ ॥७१२॥
 भुक्त्वायां मार्गशीर्षस्य तृतीयस्यां निशामुखे । तलादेवाभितो युग्यं भूमन्मर्तुं विनिर्ययी ॥७१३॥
 स भेरीनृपैर्निर्घोषैर्जनाक्रन्दं तिरोदधत् । साम्रात्यान्तःपुरो नौभिः प्रतस्ये जलवल्मना ॥७१४॥
- 715 यामशेषे दिनेन्यस्मिन्प्राप्त्य चरणान्तिके । मार्ताण्डस्य स्वजीवाद्यैः सौवर्णां प्रतिमां व्यधात् ॥७१५॥
 भृत्यैरगणिताश्रस्य दिदृशोऽर्षेष्टमात्मजम् । औत्सुक्येनारतिस्तस्य व्यथितस्याधिकाभवत् ॥७१६॥
 बहिर्हर्षकृतं गीतं गायनानां स गायताम् । विवृतहारविवरः भृगोति स्म विनिःश्वसन् ॥७१७॥
 प्राणावसानसमये परिसंकुचन्ती स्वप्रपसङ्ग इव धावनशक्तिराज्ञा ।
 प्राचुर्यदा खलु हजो मरणोद्भवया मर्मव्याथां प्रथयते पृथिवीपनीनाम् ॥७१८॥
 प्रजाज्येष्ठं तपुजं च संविभक्तुं कृतार्थनः । उत्कर्षं पाहयञ्चिक्षां बद्धजिह्वोभवत्तनः ॥७१९॥
- 720 अथ्यक्तं वदतो हर्षे इति वाचं पुनः पुनः । निह्नोतुं नोनको भार्त्वं तस्यादर्शमदौक्यत् ॥७२०॥
 स तस्मिन्वार्थे विहसन्दष्टैष्टः कम्पयञ्चिशरः । जपन्किमपि सार्धं द्वे बद्धवागभवद्दिने ॥७२१॥
 आसन्नप्राणनिर्याणः संज्ञयाह्य मन्त्रिणः । ततः स्वं तैरसंभुदैर्मार्ताण्डायमनाययत् ॥७२२॥
 वर्षानिकाक्षपञ्चाशद्भुक्तवान्स सितेहनि । मार्गस्य पञ्चषष्ठ्ये वष्टचां निष्ठामथासदत् ॥७२३॥
 सप्त मम्मनिकासुख्या देव्यः परिणयाहताः । अवहृडापि जयमत्यभिधाना तमन्वगुः ॥७२४॥
- 725 प्रसादविल्लया तस्य पुनः कृत्याभिधानया । अवहृदिकया कृत्वा स्त्रीजातिरपवित्रिता ॥७२५॥
 सर्वावरोधप्राधान्यप्रदानं नास्मरद्यदि । मा स्मर्यान्नाम भर्तुस्तदनुद्यामिजनोद्भवा ॥७२६॥
 संभित्य विजयक्षेत्रं क्रमाज्ञामनियोगिनः । भेजे यत्स्ववहृदात्वमतो दुःखाकरोति नः ॥७२७॥
 भूपालभोग्यं स्वधपुः सा भोगाभ्यासमासुरम् । निनाय पाम्यभोग्यत्वं धिक्पूरीर्नचिचेतसः ॥७२८॥
 उत्कर्षस्याभिषेकाय व्यपेष्वालिलमन्त्रिणु । अन्त्येष्टिमकरोत्तज्ञः कृतज्ञो वामनः परम् ॥७२९॥
- 730 घोषोभिषेकनूर्याणामेकतो गीतमङ्गलः । साक्रन्दः प्रेतनूर्याणां नादोन्यत्र समुद्ययौ ॥७३०॥
 जातः पद्माश्रियो देव्याः पुत्रः कलशामुभुजा । ततो विजयमह्लाख्यो धातुर्वैमत्यमादधे ॥७३१॥
 यददाहृषदेवस्य पिता प्रत्यहवेतनम् । प्रतिभुभाव तस्मै स तदेवोत्कर्षभूपतिः ॥७३२॥
 आत्मासाय च मध्यस्थान्ददौ सामन्तमन्त्रिणः । कृत्यान्मजस्य चके च जयराजस्य वेतनम् ॥७३३॥
 अन्विष्यन्ति हृदत्य एव तरला गत्यन्तरं योषितो योगक्षेमकथां चित्तान्तिकगता एवात्मजाः कुर्वत ।
 अन्वेषां शतशोवसानसमये चर्वा विचार्येदृशीं स्त्रीपुत्रादिकृते कुकर्माभिरहो संचिन्वतेथ जडाः ॥७३४॥

७११. ¹) Emended with C; A 'होषोधि'. ७२०. ¹) A, gloss हर्षे आनीयतामिति एततो भावमभिप्रायं निह्नोतुं आहर्षो नोनकेना-
 नीत इत्यर्थः हर्षः आहर्ष इति पाठमात्रसाध्यावित्यर्थः. ७२४. ¹) A, gloss उरुदा इति वैशाखावध. ७२९. ¹) Emended with C;
 A अन्त्येष्टि'. ७१९. ¹) J supplied by A. ७१२. ¹) Emended; A तस्ये'.

प्रविशेश ततः श्रीमान्नागरं नृपतिर्मवः । न तु हर्मोदयाकाङ्क्षि हृदयं नगरीकसाम् ॥७३६॥ 735
 तद्वाच्यताभदिवसो जनस्याभोगदूषितः । सन्नपि प्रत्यभाक्षेत्र स रोगार्तेरिक्तोत्सवः ॥७३६॥
 हर्षदेवस्तु पितरि प्रयाते मर्तुमानुरे । नवबद्धधनुःस्तम्भे न तस्मिन्नङ्घ्रि भुक्तवान् ॥७३७॥
 सार्थभ्रष्टमित्राध्वन्यमन्यस्मिन्नङ्घ्रि ठक्कुराः । ते शोकमूकं संपार्थ्य कथंचित्तमभोजयन् ॥७३८॥
 राज्यं दातुं भिजे देशे बहुभास्य प्रतिभ्रवम् । राज्यद्वयं नायमर्हत्येक एवेति वादिनः ॥७३९॥
 एवं मिलितचित्तैर्षिपतिं भुतवान्पितुः । कृतोपवासः सोम्येषुः मुग्धावोत्कर्षमागतम् ॥७४०॥ 740
 बाष्पैः पित्रे प्रयच्छन्तं निर्वापसलिलाञ्जलीन् । तं दूतैरनुजो राजा ज्ञातुं प्रार्थयताय सः ॥७४१॥
 तस्य ज्ञानक्षणे राज्ञि सज्जे राज्याभिषेचने । घोषोभिषेकनूर्याणामुदभूत्सजयध्वनिः ॥७४२॥
 स तेन सुनिमित्तेन प्रादां मेने निमित्तवित् । विद्युद्योतिन जीमूतगर्जामिव नृपभियम् ॥७४३॥
 ततः प्रभृत्युन्मुखता सुनिमित्तरगुह्यत । तस्यात्यासन्नराज्यस्य भृत्यैरिव दिने दिने ॥७४४॥
 स भोजनं कारयितुं दूतान्भ्रात्रा विसर्जितान् । देशाङ्घ्रिर्वासयतु मां राजा संत्यज्य बन्धनात् ॥७४५॥ 745
 स्थानुमप्रत्यवस्थित्यां विदध्यां कोशसंविदम् । म्रियेम्यया निरशनेः संदिश्येति व्यसर्जयत् ॥७४६॥
 स तन्मिथ्या प्रतिभ्रुयन् तं दूतैः प्रक्षिप्तैस्ततः । कृतकोशं सान्त्वयित्वा राजा भोज्यमभोजयत् ॥७४७॥
 नित्यं च श्रे विधास्ये तदर्थ्यमान इति ब्रुवन् । कालापहारं कुर्वाणः शङ्कान् तस्योदपादयत् ॥७४८॥
 विश्वासाय स्वताडङ्कपाणिं कृत्वा प्रयागकम् । पार्थं विजयमल्लस्य सोध गूढं व्यसर्जयत् ॥७४९॥
 तदेवोक्त्वा तमुचे स त्वां व्रूते दुःस्थितोपजः । कुमारं स्वयि राज्येस्मिन्पुत्र्यामी बन्धने वयम् ॥७५०॥ 750
 संक्रान्तदुःखः संविन्त्य शिरेणापि तमन्नवीन् । कार्यं कुर्यात्कथमिदं मञ्जिरा नीतिमान्नुपः ॥७५१॥
 तथाप्यस्मिन्मयाशास्त्रि यतिष्ये स्वद्विमोक्षणे । स्वया तु सावधानेन रक्षणीयं स्वजीवितम् ॥७५२॥
 नं पार्थं हर्षदेवस्य संदिश्येति व्यसर्जयत् । उपायांश्चिन्त्यघासीत्तस्य कार्यस्य सिद्धये ॥७५३॥
 उत्कर्षः प्राप्रराज्यस्तु दैवतैरिव मोहितः । नादधे किञ्चिदारम्भं व्यवस्थापयनक्षमम् ॥७५४॥
 समर्पिताधिकारोपि कन्दर्पादीन्स मन्त्रिणः । राज्यहृत्स्यं न पप्रच्छ विदधे स च न स्वयम् ॥७५५॥ 755
 परिमातुं परीमाणं कोशसंचयवीक्षणे । परं क्षमापतेस्तस्य दिनकृत्यमजावत ॥७५६॥
 कर्मणा निर्व्ययेनास्य चिन्त्यमानस्य येन वा । सुदीर्घदर्शां लोकोभूत्तेन तुण्डत्वनिश्चयी ॥७५७॥
 सा तस्य तुण्डनाख्यातिः समुद्राक्षप्रवायिनः । भूमतुः पितृपत्नीभिः स्वैरिणीभिः पवर्षिता ॥७५८॥
 स भोविय इत्योत्कर्षी व्यग्रहारमिताशयः । महाहृदयभोग्यानां प्रजानां नाभवद्विषयः ॥७५९॥
 ततो नियमितां वृत्तिं तस्माल्लुब्धादनामुषन् । कुप्यन्त्रिजयमल्लोभूशेशावन्तु कृतोपयः ॥७६०॥ 760
 स्वं रक्षितुं स मध्यस्थाननुद्वज्याकृतेष्विलान् । प्रार्थयामास तेनापि सज्जालमनुष्यव्रजुः ॥७६१॥
 लज्जणीस्ते निशाभेकां पुराङ्घ्रिगत्य तस्थुषः । मध्यस्थसैन्यास्तस्यैत्रं योधाः पक्षमशिभ्रवन् ॥७६२॥

७३७. ^१) Thus corr. by A₂ from A₁, °नस्मि. ७४१. ^१) Thus corr. by A₂ from A₁, राज्यास्तस्त्व. ७४६. ^१) स्वा supplied by A₂ in space left by A₁. ७४८. ^१) Emended: A °वर्षमान. ७४९. ^१) ताड supplied by A₂ in space left by A₁. ७५७. ^१) येन वा supplied by A₂ in space left by A₁. ७५९. ^१) A₂ gloss उत्कर्षी शानसमये सकल्प इत्यर्थः. ७६१. ^१) A₂ gloss हेतुना. ७६२. ^१) मध्यस्थ supplied by A₂ in space left by A₁. —) Thus corr. by A₂ from A₁, °स्तासा -

- हर्षे बदे स्वयि गते कृतकृत्यो भवेद्युपः । तत्तं निष्कृत्य काराया गमनं तव सांपतम् ॥७६३॥
 इति तैः प्रेषमाणः स राजस्वनुरदायुधिः । विनिवृत्याकरोद्यात्रां प्रत्युपे नगरोन्मुखः ॥७६४॥
- 765 भुत्वा चिकीर्षितं तस्य व्यानुत्तस्य तथाविधम् । सहायाः समपद्यन्त कतिचिन्नामरा भपि ॥७६५॥
 अकरोन्मपुरावद्दो ह्यसेनापतिः सुतम् । राजस्वनुर्यथाद्यर्थे मध्यस्थाननुर्याविकम् ॥७६६॥
 नागाहयो श्रोहरीनो राजपक्षमसंत्यजन् । कैशित्सह हयारोहैः स पद्यपुरवर्त्मना ॥७६७॥
 भागच्छन्नन्तिकं राज्ञो दुर्निमित्तहस्तस्वरः । न यावन्नगरं प्राप क्षिप्रकारी नृपाल्मजः ॥७६८॥
 शकुनैराहितोत्साहः शालाप्रोहीपितामिभिः । सैन्यैर्गृहान्दहस्तावत्राजधानीमवेष्टयत् ॥७६९॥ चकलकम् ॥
- 770 समयाय विनिर्यातं त्यक्त्वात्कैर्धे महीभुजम् । तत्पक्षं जयराजोपि राजस्वनुराश्रयत् ॥७७०॥
 हस्तस्थितौ राजपुत्रौ तस्याचिन्तयतां गतिम् । नवौ कवी व्यथहतिं सिद्धवाचः कवेरिव ॥७७१॥
 हर्षदेवे परित्यक्ते यास्याम इति वादिनः । स हस्तिमहिषादीनां शालाः सैन्यैरदाहयत् ॥७७२॥
 त्यागप्रलयजीमूतो हर्षदेवोभिविच्यताम् । नुग्धः खशो वणिक्रमायो राज्यादेव निवार्यताम् ॥७७३॥
 एवं बद्धन्तः सन्तोपि हर्षमित्य पुरौकसः । पुत्रैः प्राच्छादयन्वदं तमोरिविवरार्पितेः ॥७७४॥
- 775 उत्पिञ्चे तत्र संजाते भयसैन्यस्य भूपतेः । संप्रेथ्य ठक्कुरान्दहस्तदृष्टयं तद्वलं व्यधात् ॥७७५॥
 इत्थं बद्धोपि तत्कृत्वा वैरिकायैर्विरोधिनः । संदेहवेषमानाङ्गस्ततस्तानेवमत्रवीत् ॥७७६॥
 वर्तेद्य संकटे दुष्टे तन्मां मुञ्चत बन्धनात् । न वेदाभु महीपालादनिष्टं नियमाद्भवेत् ॥ ७७७॥
 इत्युच्यमानास्ते यावद्विमृशन्ति स्म तन्महुः । पादप्रहारा न्यपतंस्तावद्धारगृहाद्वहिः ॥७७८॥
 उच्चचार स किं श्रोहः प्रक्रान्तोयं दुराशयैः । रे ठक्कुरा विवृणुत हारमित्युच्चकैर्वचः ॥७७९॥
- 780 ठक्कुरेष्वथ भीतेषु धैर्यादगणयन्मयम् । अकारयद्दुर्षदेव एव हारमपावृतम् ॥७८०॥
 नेत्रमात्रस्थितप्राणो ददर्श विशतस्ततः । लौहरांशस्त्रिणो हन्तुं प्रामान्प्रोडश वारिकान् ॥७८१॥
 मे हि छिन्नोष्णिते हर्षशीर्षे सर्वमिदं क्षणात् । शाम्येदिह भयं मन्वं नोनकस्येति जल्पतः ॥७८२॥
 उत्कर्षेणासकृच्छ्रुत्वा तं हन्तुं विसर्जिताः । विमृश्य चोक्त्वा गच्छन्तः कार्यशेषं विमुञ्चता ॥७८३॥
 कदाचित्तेन कृत्यं स्यादहतेनेति तस्सागम् । निवार्यं ठक्कुराजदयो हन्तव्यथ यदोर्मिकाम् ॥७८४॥
- 785 इमां दद्यामभिज्ञानं यदा चेयं विष्टज्यते । तदा तु बन्धनाप्याज्य इत्युदीर्यङ्गलीयकम् ॥७८५॥
 पाणौ दर्शयता चोक्त्वा विलम्बालम्बनं यतः । निवार्यं ठक्कुरांस्तस्मिन्निषणं न प्राहरस्ततः ॥७८६॥ कुलकम् ॥
 स तु प्रत्येकमाहूय नामपहणपूर्वकम् । अजिघहस्तांस्ताम्बूलमप्युपावेशयत्पुरः ॥७८७॥
 जहृस्ते कृतसत्कारास्ताम्बूलमहणक्षणे । श्रिताः करापाच्छस्त्राणि प्रजिहीर्षां च मानसात् ॥७८८॥
 धत्ते भियं सृजति कीर्तिमर्षं लुनीते मित्रत्वमानयति हन्त विरोधिनीपि ।
 यात्यध्वनिः प्रतिपदं छमनोनुकूलैर्गीः कामपुङ्गमिव नापहरत्यनर्थम् ॥७८९॥
- 790 राजपुत्रः स तानुचे किं श्रिता इव तिष्ठथ । निर्दोषाः सर्वथा प्रेष्याः स्वाम्यादेशानुपालने ॥७९०॥

७७०. १) Thus corr. by A, from A, स्वकोरक. ७७६. १) Emended; A वैरि-त्रिः; C वैरिकावर्षि. ७८९. १) Thus A; R चार्थिकान्.

विलम्ब्यतां तथाप्यत्र ब्रह्मण्यं महदद्भुतम् । यथोद्देश्यैर्व्यवस्थानामन्यथात्वं क्षणे क्षणे ॥७९१॥
 द्विपद्मीपिक्रम्यादुरगतुरगादिभ्रमकृतो यथास्यां भिद्यन्ते दिवि किल त एवाम्बुदलवाः ।
 तथा सौम्यकूरकमविकृतिभाजस्तनुभृतां क्षणानां नानात्वान्ननु इदि विकारोर्मय इमाः ॥७९२॥
 क्षणानुवृत्तिं कुर्वाणास्तद्यथाव स्थिता वयम् । तथा सन्तु भवन्तोपि कार्यान्तरदिवक्षवः* ॥७९३॥
 अपि चैवंविधा एव त्रितन्वन्तो रसान्तरम् । आसन्नराज्यप्राप्तीनां राक्षां स्युः प्राणसंशयाः ॥७९४॥
 मीलमस्योष्मा व्रजति घनतां नूनमासन्नकृष्टेर्देशं गाढीभवति तिमिरं संनिहृष्टप्रभातम् ।
 जन्तोरेवं प्रसभविभवस्फारसंपत्थचाराभिष्क्रामन्ती विपदुपचितोपद्रवोद्रेकमेति ॥७९५॥ 795
 प्राणचारेण शकुनं निश्चित्येति वदन्सताम् । आत्रचक्षे शुभोर्दकाः स्वोदन्तसदृशीः कथाः ॥७९६॥
 कालं क्षेपुमुपन्यस्तशुद्धिव्यक्तीभवद्रसाम् । तेभ्यश्च कथयामास हरिश्चन्द्राभयां कथाम् ॥७९७॥
 तद्रञ्जने स्वरक्षायां बाह्यवातोगत्रेषणे । व्यापृतत्वं गभीरस्य न तस्य समलक्ष्यत ॥७९८॥
 भ्रान्तान्तरे तमुद्दिद्य मते जाते नवे नवे । राजभियश्च काल्याथं शतशोभून्नगतम् ॥७९९॥
 उत्कर्षो भूमिपतस्य परित्यागं क्षमन्यत । आदिदेशानुगांस्तान्स्तान्भूरिशश्च प्रमाणे ॥८००॥ 800
 अभिज्ञानोर्मिकादानं वधादेशे तु नास्मरत् । ते नोर्क्षिं तस्य दूतानामन्वतिष्ठन्न रक्षिणः ॥८०१॥
 स तान्वन्त्यभमान्वीक्ष्य स्मृत्वाभिज्ञानसंविदम् । सत्वात्मनं राजपुत्रं भूराख्यं व्यसृजन्ततः ॥८०२॥
 अभिज्ञानं त्रितरतस्तत्करे तस्य मुह्यतः । दैवयोगात्क्षणे तस्मिन्मूर्धिकाव्यत्ययोभवत् ॥८०३॥
 यः पातार्थमुगांजितोन्यशिरसस्तेनैव सिन्धुप्रभुर्भुङ्क्षेत्रधराधवः स्वशिरसः पातं वरेणान्वभूत् ।
 दिव्या स्रैव गदा श्रुतायुधनृपं हन्तावधीदाहवे यन्नाणाय विगण्यते विधिवशात्तेनैव नाशो भवेत् ॥८०४॥
 तथा चैकस्य विस्मृत्या व्यत्ययेनापरस्य च । अभिज्ञानस्य स नृपो नाशं प्रत्युत लब्धवान् ॥८०५॥ 805
 आभिजन्येन हर्षस्य ते क्षणादेव रक्षिणः । प्रपेदिरे हितैषित्वमुत्कर्षांज्ञाविरोधिनः ॥८०६॥
 हारमाक्रान्तमुत्क्रोधी वधायायमुपागतः । हति निर्धाय ते पुरं हन्तुमैच्छन्नुदायुधाः ॥८०७॥
 उद्घाटिताररिपुटा दृष्ट्वा तस्योर्मिकां करे । तेनैव साकं नृत्यन्तो हर्षं समुपतस्थिरे ॥८०८॥
 पादन्यस्तोत्तमाङ्गैस्त्वैर्निर्गच्छेत्थार्थतस्तनः । अविश्वसजाजघ्नः क्षणमासीस चिन्तयन् ॥८०९॥
 तस्मिन्क्षणे हर्षदेत्रं हतं ज्ञात्वा रणे स्थितः । कुप्यन्विजयमल्लोभूदधिकोत्रिकौशिकः ॥८१०॥ 810
 तं द्रधुमुद्यतं राजधानीं जीवति तेप्रज्ञः । अभिधायेति रुधुः कथंचित्पार्थिव्यानुगाः ॥८११॥
 प्रत्ययार्थं ततस्तस्य राज्ञा हर्षेवपुर्जितम् । गृहीतभर्तृनाड्ङ्का सुगला प्रैव्यतात्तिकम् ॥८१२॥
 तां विलोक्यैव विरते वृद्धिदाहासृपात्मजे । राजा भयपतीकारं हर्षेत्त्यागादमन्यत ॥८१३॥
 गत्वामात्याः स्वयं नोनप्रशस्तकलत्रादयः । हर्षं निर्निगडं कृत्वा कारारासतोत्यजन् ॥८१४॥

७९१. १) Thus corr. by later hand from A, 'तुताम्.—२) हेव्यस्य supplied by A, in space left by A, ७९५. १) Thus corr. by A, from 'पतापत्र'; A, 'प्रमाते. ७९६. १) Thus corr. by A, from A, 'युधोर्द'. ७९९. १) A, gloss काली यमस्ती. ८०२. १) Doubtful; thus A R G. ८०४. १) A, gloss वः पातार्थमिति एतद्बृहत्तयापायस्थानं महाभारते श्लोपपरिणं ज्ञेयम्. ८०६. १) A, gloss आनीय इति हेतभाषया. ८०८. १) कं नृत्यन्तो supplied by A, in space left by A, ८११. १) Emended; A R G तेषुजः.

- 815 मन्त्रः स तेषां शोकेन वक्रात्कृतगतागतः । अन्त्यक्षणे श्वास इव प्रससार बहिश्चरन् ॥८१५॥
 हर्षः प्रच्छाद्यमानस्तु पौराणां पुष्पवृष्टिभिः । ह्यमारुह्य सामात्यो रणस्थं नृपमासदन् ॥८१६॥
 अभिनन्थानुजो राजा तमुचे आतरं रणात् । निवार्यगम्यतां कुर्मः प्राप्तकालं ततो वयम् ॥८१७॥
 तथेति प्रस्थिते तस्मिन्स्थक्त्वा तत्स रणानिरम् । प्राविशन्मन्त्रिभिः सार्धं कोशं हेमादिंसंभ्रयम् ॥८१८॥
 उत्तरीणैः महतः कृच्छ्राद्धर्षदेवमुपस्थितम् । दृष्ट्वा विजयमल्लोभूत्वहर्वासिक्लियः क्षणम् ॥८१९॥
- 820 ततो वचन्दे तत्पारौ स चोत्क्राम्यांलिलिङ्ग तम् । तास्ताः कथास्तयोरसनुपकभ्रुपकार्ययोः ॥८२०॥
 व्यापादयैनमेवादौ हर्षोत्कर्षे ततो नृपः । निष्कण्टकोसि भवितेत्याप्रस्थोपांशु जल्पतः ॥८२१॥
 ततो विजयमल्लेन नाशेहेणादृतं वचः । शाल्वेङ्गितज्ञो हर्षस्तत्ततस्तु चकितः क्षणम् ॥८२२॥ युगम् ॥
 स्वदेहमाभिधीभूतं स भ्रात्रोः दयेनयोरिव । निष्पन्नपक्षप्रतिमो ररक्षार्थगतधरन् ॥८२३॥
 आसन्नाभ्रजलस्य दावविगमे विशुद्ध्यं शाखिनो नक्रास्याद्गलतथ मज्जनमयी शङ्का भवेद्धारिणी ।
 भोक्तव्यस्य विधिः शुभस्य रभसास्त्रादुन्वनिष्पत्तये जन्तोः संननुते निराकृतभियो भीत्यन्तरोत्पादनम् ॥८२४॥
- 825 तं ह्यभ्रमगव्याजाव्रक्षितुं निजजीवितम् । ज्ञातवार्ता निजाः केचित्पत्नयः पर्यवारयन् ॥८२५॥
 सांक्तं विजयमल्लेन ततः संमन्य स क्षणात् । चचाल विद्रवापायमाट्यातुं तं महीभुजे ॥८२६॥
 भयं तद्देहमनः प्राप्तं विनिर्यान्तं नृपात्मजात् । ततो विजयसिंहस्तं संप्रवेशाद्व्यवारयन् ॥८२७॥
 ऊचे च मरणातीर्णो मयै विशसि किं पुनः । निष्पन्न गत्वोपविश त्यक्तशङ्कं नृपासने ॥८२८॥
 एवमुक्तवतस्तस्य भृत्यैः कोशादुपादृते । सिंहासने हर्षदेवस्ततस्सूर्णमुपाविशत् ॥८२९॥
- 830 वैद्याप्यच्छादितानन्तप्रातिकूल्या तदन्तिके । उपाविशश्च सुगला महादेवीत्वसिद्धये ॥८३०॥
 तस्याभिषेकशब्देन समपद्यन्त सर्वतः । रसितेनाम्बुवाहस्य चातका इव मन्त्रिणः ॥८३१॥
 तद्द्वार्ताभ्रवणेनार्तमुत्कर्षे मन्दिरात्ततः । धूर्तौ विजयसिंहोपि कृद्धान्यमनयद्दृहम् ॥८३२॥
 आस्थानस्यस्य भूमर्तुरधेण स मितानुगः । नष्टभीर्देदृशे गच्छन्स्थिराः कस्य विभूतयः ॥८३३॥
 तस्य वेदमप्रविष्टस्य बहिर्विन्यस्य रक्षिणः । राज्ञो विजयसिंहस्तत्कृतं कार्यं स्वधेदयत् ॥८३४॥
- 835 कारायां संस्तुताज्जापार्थमानीय ठकुरान् । तत्सैन्यैभस्थितेत्याक्षीद्ध्यं विजयमल्लतः ॥८३५॥
 सोप्ययजं प्राप्तराज्यं भुक्त्वा तत्सविधं व्रजन् । निन्ये संमान्य तदृष्टैः स्वाभेव वसतिं क्षणात् ॥८३६॥
 तत्सैन्यं स्वान्तिकं प्राप्तमथ वीक्ष्य क्षमापतिः । आनिनाय तमभ्यर्णं क्षणमात्रेण नीतिवित् ॥८३७॥
 मह्यं प्राणाथ राज्यं च स्वया दत्तमिति ब्रुवन् । स प्राञ्जलिस्तमकरोक्लेशसाफल्यदायिनम् ॥८३८॥
 तस्य दैवानुकूल्येन नीत्येव ह्यप्रयुक्तया । तत्कालमेव तत्राज्यशय्यायां समुपाविशत् ॥८३९॥
- 840 कारागृहान्तःसंवीतान्येव वासांसि भारयन् । सिंहासनेन शुभुभे भीसांनिध्यान्नवो नृपः ॥८४०॥
 तादृक्साहससंरम्भपरिभ्रान्तो दिनात्यये । कृतारोहोश्च शय्यायां त्यक्तभार इवापतन् ॥८४१॥

८२०. ') स्कान्त्वा supplied by A, in space left by A₁.—') Emended with C; A 'मुपकार्य' ८२३. Thus A; perhaps, 'पति'. ८२४. ') The same hand which has supplemented the marginal note of A, in i. 110, writes here: नक्रास्याद्गलतथ मज्जनमयी शङ्का प्लवस्त्रादुन्वनिष्पत्तये, with the gloss मन्त्रः जलप्रापि विद्येयः यो अलहस्तिनोपीरयति तन्मुत्सक्तकाराणां वैषम्या-
 धमित्तस्यापि ब्रुवन्मयी शङ्का उज्जुपत्य स्वाधेत्वर्थः.

पर्यथिवसतामेव सर्वतो विशारादताम् । न स निद्रासुखं तत्र मीलितासौपि लम्बयान् ॥८४२॥
 उत्कर्षो युधि बद्धस्तु मन्त्रं पृच्छन्स्वमन्त्रिणः । आक्षिप्यान्वहचो क्वं नोनकेनेत्यकथ्यत ॥८४३॥
 प्रातः प्रोक्तोक्षि यन्मन्त्रं तन्नाकार्यीर्महीपते । पतितामनयाहस्माद्भाविर्वी भृशु संविदम् ॥८४४॥
 अध्याक्षिपो बन्धनस्थं त्वं तमुच्छिष्टभोजिनाम् । श्वः श्रमांस्वार्पिणां हस्ते स तुस्त्वस्मर्षेक्षिप्यति ॥८४५॥ 845
 शरणं मरणादन्यत्रादस्मिन्क्षणेस्ति किम् । त्यक्त्वाहवातामस्माकं तद्व्यप्याप्यतां गतम् ॥८४६॥
 अवसादं फलात्वाद्कालेत्यन्तमर्तुदम् । दृष्टेपालम्भपाण्डित्यं न विपक्षेषु शोमते ॥८४७॥
 स्वयापायमनालोच्य य उपायः प्रवर्तितः । सर्वमेकपदे तेन मुहुर्तेनैव हारितम् ॥८४८॥
 संस्थाप्यमानो दुर्नीत्या दृष्येव जरटः पटः । प्रत्युतोपद्रवोल्लोपि शतहारः प्रजायते ॥८४९॥
 एवं भुक्त्वा स तन्मध्याक्षिर्गत्याभ्यन्तरं गृहम् । अवदक्षिकया सार्धं विशेश सहजाक्यया ॥८५०॥ 850
 तत्र संध्यासमाधिस्थस्तिस्रामीत्यभिधाय ताम् । क्षणं तिरस्करिष्यन्तरेकाक्येवाकरोत्स्थितिम् ॥८५१॥
 निःशस्त्रेण गले क्षिप्या पटच्छेदनकर्तरीम् । नाशः प्राणहरास्तेन छिन्नाः खिन्नात्मना ततः ॥८५२॥
 फणस्कारेण कर्तव्याभ्युताया भुवि शङ्किता । अपहयस्सहजा रक्तं श्योतज्जवनिकान्तरान् ॥८५३॥
 सोष लम्बशिरोनिर्वृत्सान्द्रासृग्दृशे तथा । वयावभमभृङ्गान्श्योतद्भानुरिवाचलः ॥८५४॥
 तस्यास्तदानीमौचित्यं निर्व्यूहं येन योषिताम् । भर्तृप्रसादपान्नाणामद्याप्युषेस्तरां शिरः ॥८५५॥ 855
 प्रजति रजनी त्यक्त्वा क्वापि क्षये क्षणदाकरं परमुपगतस्यास्तं संध्या ररेरनुगच्छति ।
 इति परिणतौ प्रेमण्युच्चावचे परिचिन्तिते क्वचन नियमानिन्ध्या बन्धा न वा ह्यधियां स्त्रियः ॥८५६॥
 कुलाचारपतिप्रेमसादृश्येप्यभवत्तदा । कृप्यासहजयोर्यस्मानिन्ध्या बन्धा च पद्धतिः ॥८५७॥ युग्मम् ॥
 सापि हि युसदो वेदमनर्तकी नाद्यमण्डपे । दृष्ट्वा तेनायहृद्यार्थं भिन्ये राजबधुः पुरा ॥८५८॥
 कान्ताल्लगैरिकास्यन्द्रकृतसान्द्राङ्गरागया । प्रेम्णो हेम हवौज्ज्वल्यं प्रविश्यामि तयापितम् ॥८५९॥
 हर्षदेवस्यापि पूर्वं वेदयत्वे साभवत्थिया । अतस्तेनार्थ्यमानापि मरणात् न्यवर्तत ॥८६०॥ 860
 चतुर्विंशत्सहस्रैः शो दिनहाविंशती नृपः । मृतस्तिष्ठन्निशामेकां प्रातः सोकियताभिसान् ॥८६१॥
 तस्यावरोधलोलाक्ष्यो लोहाराद्रिस्थिता अपि । कृशानुवर्त्मना काक्षित्पद्वीं हुतमन्त्रयुः ॥८६२॥
 शस्त्रं संस्थाज्यमानेषु तन्मन्त्रिषु नृपालुगैः । मुमुर्षुर्नोनकः शस्त्रं न तत्याज क्षणं यदा ॥८६३॥
 विनास्मान्मन्त्रदो राज्ञः कोन्यः स्याद्यद्विचरती । मोक्षयत्यस्मास्तनः प्राणासोपेक्षिणा विचारयन् ॥८६४॥
 स्वयुध्य पवेति वनः प्रशास्तकलशो वदन् । तदा संस्थाजयाभास स्वयं तत्र समर्पितम् ॥८६५॥ तिलकम् ॥ 865
 नोनसिलहारभारप्रशास्तकलशादयः । बद्धाय हर्षदेवेन कारागारं पवेशिताः ॥८६६॥
 इत्येवमेकैवाह्ना तारमाजविपर्ययः । कृतध हर्षदेवेन दैवेनेव महाहुतः ॥८६७॥
 यथाकार्षिद्युत्क्रान्ता बहवः प्रथिवीभूतः । प्रतीतिविषमो मार्गः कष्टमापतितोपुना ॥८६८॥
 सर्वोत्साहोदकक्षेत्रं सर्वानुल्लासद्रुतिका । सर्वत्रयस्थाजननी सर्वनीतिव्यपोहकृत् ॥८६९॥
 उद्विक्तशासनस्फूर्तिदक्षिक्ताशाक्षयक्षितिः । उद्विक्त्यागसंपत्तिदक्षिक्त्वरणमहा ॥८७०॥ 870

८५७. ¹ अवसाद supplied by A₂ in space left by A₁.

- कारुण्योस्तेकद्वभगा हिंसोस्तेकभयंकरी । सस्कर्मोस्तेकललिता पापोस्तेककलङ्किता ॥८७१॥
 स्पृहणीया च वज्र्या च वन्या निर्या च सर्वतः । निशोद्या चोपहास्या च काम्या शोण्या च धीमताम् ॥८७२॥
 भादास्या चापकीर्त्या च स्मार्त्या स्वाज्या च मानसात् । हर्षराजाभ्रमा चर्चाकथा व्यावर्णयिष्यते ॥८७३॥ कुलकम् ॥
 नूनं स तेजसैरेव ससजे परमाणुभिः । कुनोन्वथाभूल्यसवे दुष्येक्ष्यो महतामपि ॥८७४॥
 876 न मत्थेषु न देवेषु तद्वेषु दृश्यते क्वचित् । दानवेन्द्रेषु स प्राज्ञैः परमुष्येक्ष्यते यदि ॥८७५॥
 प्रतिमार्कपरीमाणज्वलत्कुण्डलमण्डितः । उत्तुङ्गमुकुटान्दधिकटोष्णीषमण्डलः ॥८७६॥
 प्रसन्नसिंहविप्रेक्षी नीचदमभुच्छटाञ्जितः । युषस्कन्धो महाबाहुः श्यामलोहितविग्रहः ॥८७७॥
 व्यूहवक्षाः क्षाममन्धो मेघषोषगभीरवाक् । सोमानुषाणामपि यत्प्रतिभाभङ्गकार्यभूत् ॥८७८॥ तिलकम् ॥
 सिंहहारे महावण्टाश्चतुर्दिक्रमबन्धयत् । ज्ञानुं विश्वमिकामान्स भासांस्तहाद्यसंज्ञया ॥८७९॥
 880 आर्ता च वाचभाकर्ण्य तेषां तुष्णांनिवारणम् । प्रावृषेण्यः पयोवाहधानकानामिवाकरोत् ॥८८०॥
 भावत्रवणो निर्दिग्भूषणोल्पपरिच्छदः । दृशे विगतो --- न कश्चिद्भ्रजमन्दिरे ॥८८१॥
 सिंहहारे नरपतेर्नानाजनसमर्त्तभते । सर्वदेशश्रियोभ्रान्तमासंज्ञाशीकृता इव ॥८८२॥
 अपेतसंख्याः सौषर्णमृङ्गलाकटकान्विताः । भेमुर्मन्त्रिप्रतीहारमुख्याः क्षमापतिमन्दिरे ॥८८३॥
 एवं स्फूर्जन्त नृपतिर्नवसाम्राज्यछन्दरः । अभूद्विजयमहस्य गुरोरिव मते स्थितः ॥८८४॥
 885 आशीर्यमानवचसः कृतशेन महीभुजा । तस्याभूत्पार्थिवस्येव सेवकैः संकटा सभा ॥८८५॥
 स्वसेवकानानारुत्य रक्षसंसंख्यातिक्रमम् । पिश्येभ्य एव भन्निभ्यः सोधिकारात्समर्पयत् ॥८८६॥
 ज्ञारे चकार कन्दर्पं मदनं चापि कम्पने । भव्यान्विजयसिंहादीर्घकन्ठे च निजे निजे ॥८८७॥
 तेन प्रशस्तकलदाप्रमुखाः शान्तमन्कुना । बन्धत्संसत्यज्य कार्येषु निजेभ्येव नियोजिताः ॥८८८॥
 स्मृत्यापकारान्द्वबहुनमात्यो नोनकः परम् । धात्रेयेण समं भ्रात्रा कोपाच्छूले विपादितः ॥८८९॥
 890 काले काले तु कार्येषु संकटेषु महामतिम् । संस्मरन्स्वामिभक्तं तं पश्चात्तपेन पस्पृशे ॥८९०॥
 योग्यः कृतापकारोपि कदाचिदुपयुज्यते । विहितागारदाशोभिः शरणं भोज्यसिद्धये ॥८९१॥
 संदर्याये स्वभाषीयाः कर्णनासात्रकतेनम् । विद्मशाभट्टो राजभृत्यैः भूलेनैव विपादितः ॥८९२॥
 उदये संश्रिभेजे स भृत्याम्काराविनिर्गतान् । मधौ प्रफुल्लः शाखीषु भृङ्गान्भुषिवरोत्थितान् ॥८९३॥
 राज्ञेः क्षेमस्य यः पौत्रो वज्रजः स महीभुजा । सर्वामात्यप्रधानस्त्वं निन्ये सुचुः सहानुजः ॥८९४॥
 895 राज्ञो यात्रादिसमये प्रेक्षकाणां पदे पदे । एक एकोभवन्मन्त्री महीपालभ्रमप्रदः ॥८९५॥
 सर्वप्रतीहारघटामूर्धानमधिरोपितः । जयराजोनुजस्तस्य जीवितादधिकोभवत् ॥८९६॥
 जाग्रथीयात्रया भ्रात्रोरानुशंसा --- । धम्मटः सोपि तान्वङ्गैर्भ्रातृपुत्रैः सहाययौ ॥८९७॥

८७१. १) Thus corr. by A₂ from A₁ मया°. ८८०. १) कर्ण्य and वृष्या supplied by A₂ in space left by A₁. ८८१. १) A₁ indicates here a lacuna of two aksharas; C विगतोपदे; perhaps, विगतोदये (?), ८८२. १) Emended; A °पासीपासी°. ८८३. १) Thus corr. by A₂; A₁ --- --- सन्वज्ज कार्ष्णि नियोजिताः. ८८९. १) Thus corr. by later hand from A₁ स्पृहणीया°. ८९२. १) Thus A₁; perhaps, to be read विश्वावहो; cf. vii. 617, 621, 630. ८९३. १) A₂ gloss मधौ वसन्ते भुषिवरोत्थिता युङ्गान् नीचवन्धव इति भाषया प्रसिद्धाः ये अस्तावन्निवन्ति सुवैः सुसन्धेभ्यः भुषिवरोः वसन्तसमये उत्पद्यन्ति शाहलोपति सहायार्यौ ॥ ८९७. १) Here A₁ indicates a lacuna; C °नृषत्वादिचक्षणः.

संमान्यं नं नरपतिः स्वकृते हारितामजम् । सध्रातृपुत्रमद्रासीत्स्वाविशेषेण सर्वदा ॥८९८॥
 विभज्य भुञ्जतो राज्यं तस्यैव प्रेरितः खलैः । क्रमाद्विजयमल्लोप दुद्रुसुर्विकृति र्षे ॥८९९॥
 राज्यं प्रादाः किमन्यस्मै जित्वेत्युक्तः स दुर्योधनः । तस्मिन्मन्वद्यामास वषं प्रथमजन्मनः ॥९००॥ 900
 विजने मन्दिरे हन्यामिति संमन्य भूपतिः । यागं विधाय व्याजेन तेनागन्तु निमग्नित्वः ॥९०१॥
 मन्त्रे भुक्तिं गते राशः सोधास्कन्दविद्याङ्कितः । आदिदेश स्वसैन्यानां वृत्तं संवहनोद्यमम् ॥९०२॥
 संनये राजसैन्येथ वृत्तं निर्गम्य भूपतेः । एता त्रिजयमल्लेन मन्दुराभ्यस्तुरंगमाः ॥९०३॥
 संहरंस्तुरगान्त्रीक्ष्य प्रहरन्पतेर्बलम् । कुर्वन्महाहथं वीरो निर्गन्तुं तस्यरे पुरात् ॥९०४॥
 आशिष्य वृष्टं तिष्ठन्स्या जायया सहितो प्रजन् । स चकार तुरंगस्यः संघाममतिमानुषम् ॥९०५॥ 905
 धारासारेः क्षणे तस्मिन्नकालजलशोभितैः । विपर्यस्तेव पृथिवी सर्वतः समलक्ष्यत् ॥९०६॥
 भौकारमाहूतारम्भभूरिभेरीरवे रणे । आसारेण शरैश्चासीच्छाद्यमानो नृपाल्मजः ॥९०७॥
 नं क्षीयमाणवृत्तनं यन्तं हन्तुं समुद्यताः । कर्माणि प्राकृतानीव न चण्डकक्षता जहः ॥९०८॥
 भयनेतुं पयोवैगैर्वितस्तासिन्धुसंगमम् । सजानिरंतरहोर्ध्यामवतीर्थे स वाजिनः ॥९०९॥
 सत्त्वधानंकरोत्पन्त्यां मज्जनं रिपुसंकटे । सिन्धुं प्रवृद्धामुत्तीर्थं तुरंगोपि तमन्वगात् ॥९१०॥ 910
 द्विषां हृग्भोग्रारायातः स तमाहृष वाजिनम् । दर्द्वेशीन्मुखो वीरः प्रायाहहरवर्त्मना ॥९११॥
 कन्दर्पहारपतिना सर्वतो रुद्रपद्धतिः । गिरीसुलङ्घ्य चाविश्रित्तिरिपुमां दरत्युरीम् ॥९१२॥
 दरदार्थाधिष्ठं तत्र श्रीविद्याधरहिंना । केविसिजाः परिजनाः शानकैलं प्रपेदिरे ॥९१३॥
 भुत्वा स्वीकार्यमाणं च संरम्भं डामरादिभिः । प्रायुक्तं हर्षशुक्वीभुवुपायांभक्तिनोन्वहम् ॥९१४॥
 तेषु बन्धेषु शीतर्तुं सोतिवाद्य दरस्युरे । डामरैः प्रहितालापश्चैव यात्रामदान्महात् ॥९१५॥ 915
 उत्तीर्थं संकटास्तित्ठन्मार्गान्तः पटंमण्डपे । अकस्मादभवन्मानी हिमानीहतजीवितः ॥९१६॥
 यदुल्लासाय संरम्भो धीरैर्विस्तार्यते महान् । कृत्यं दिनस्ति तैवमत्यल्पैवैव वस्तुना ॥९१७॥
 उन्मीलनं तिग्मरुचिः प्रयत्नयोषां सहस्रेण करैः करोति ।
 उन्मूलयत्येककरेण तानि पद्यानि धाता कुपितो द्विपेन ॥९१८॥
 द्वैराज्यशक्त्या कंचित्कालं संकुचितं ततः । भूयः प्रभयतो लभं राज्यं हर्षमहीमुजः ॥९१९॥
 राजशब्दस्तदा सेहे न कुत्राप्यधिरोपणम् । अत्युदयतया तस्मिन्नस्युत्सेनान्यराजह ॥९२०॥ 920
 द्रशोभादायिनीर्भङ्गीः प्रावर्तयन् मण्डले । निर्मत्सरो नरपतिः पुष्पतुरिव कानने ॥९२१॥
 मुक्तकेशा निरुष्णीषा निष्कलाभरणाः पुरा । संत्यज्यैकं महीपालमभवत्सिंह देहिनः ॥९२२॥
 धम्मिल्लयधनाद्यत्र मदनः कम्पनापतिः । जयानन्दोप्यमात्याभ्यविषाणैरुक्कधारणात् ॥९२३॥

९०२. १) घास्कन्ध supplied by A₂ in space left by A₁.— २) Emended; A 'नोद्यतम्. ९०४. १) संहर supplied by A₂ in space left by A₁. ९०८. १) Thus A; perhaps, to be read प्राकृतानीव. ९०९. १) सजानिर supplied by A₂ in space left by A₁.— २) Thus corr. by A₂ from A₁ 'तरस्यै'.— ३) Thus corr. by A₂ from A₁ 'ताय. ९१०. १) Thus corr. by A₂ from A₁ 'घामक'.— २) एरन्व्या and नं supplied by A₂ in space left by A₁. ९१३. १) Thus corr. by A₂ from A₁ 'रथा'.— ३) A₂ indicates a lacuna; C 'परतेहिना. ९१५. १) मन्वात् supplied by A₂ in space left by A₁. ९१६. १) Thus corr. by A₂ from A₁ 'पुरम्'. ९१९. १) मन्वतो लभं राज्यं supplied by A₂ in space left by A₁.

- अन्वभूत्याधिबक्रोधमविशेषेण मण्डले । तेन राज्योचितो वेषस्तत्र राज्ञा प्रवर्तितः ॥९२४॥ युग्मम् ॥
- 925 स केषांचिदमात्यानामाकल्योल्लासशोभिनाम् । निर्मस्तरः स्वदासीभिरारात्रिकमकारयत् ॥९२५॥
 दाक्षिणात्यामवशङ्किः प्रिता तस्य विलासिनः । कर्णाटानुगुणष्टङ्कुस्तस्तेन प्रवर्तितः ॥९२६॥
 लङ्गालीदलाः स्थूलचन्दनस्थासम्बन्धराः । रेजुर्जनास्तदास्थाने श्लाघ्यदीर्घासिधेनवः ॥९२७॥
 स्वर्णकेतकपञ्चाङ्गुलतम्बोजितसजः । चटुलातिलकांश्चिष्टवितोलतिलकाङ्कुराः ॥९२८॥
 अपाङ्गश्रोत्रयोर्वदसंधयोञ्जनरेखया । निर्निरङ्गिककेशान्तबद्धरेमोपवीतकाः ॥९२९॥
- 930 अधराम्बरपुच्छान्तैर्लम्बैशुम्बितभूतलाः । प्रच्छादितार्धदोर्लेखकम्बुकाङ्कपयोधराः ॥९३०॥
 कर्पूरोद्गलनस्मेरा भ्रमन्त्यस्तरलभुवः । बधुराभितपुवेषां ह्वाङ्कच्छलदङ्कुताम् ॥९३१॥ चक्रलकम् ॥
 अन्योपजीव्यतां प्रापुस्तस्याधिस्थेन मार्गणाः । विश्वाप्यायकतां मेघाः प्रणयेनेव वारिधेः ॥९३२॥
 प्रसादैस्वागिनस्तस्य राज्ञः कनकवर्षिणः । समस्ता गायकगणाः पाथिवस्पर्धितां ययुः ॥९३३॥
 विहङ्गुदामणिभूमृत्पण्डितान्नलमण्डितान् । चकार युग्यनुरगच्छन्नादिप्रक्रियामृतः ॥९३४॥
- 935 कश्मीरेभ्यो विनिर्यातं राज्ये कलद्रामूपतेः । विद्यापतिं यं कर्णाटधके परमाडिभूपतिः ॥९३५॥
 प्रसर्पतः करटिभिः कर्णाटकटकान्तरे । राक्षोभे ददृशे तुङ्गं यस्थैवातपवारणम् ॥९३६॥
 त्यागिनं हर्षदेवं स भुत्वा ह्यकविबान्धवम् । बिल्हणो बन्धनां मेने विभूतिं तावतीमपि ॥९३७॥
 सौवर्णमालंसारारायां राजधान्यो धरापतेः । ह्यबह्णोभलिहगृहा भेजिरे भुवनाद्भुताः ॥९३८॥
 तदीये नन्दनवने क्रुमेभ्यो नो व्यधुः स्थितिम् । त्यागिना निर्जितास्तेन केवलं कल्पपादपाः ॥९३९॥
- 940 विविधाभिरभून्वास्तु विहंगमृगजातिभिः । तेन व्याप्तदिगाभोगं चक्रे पम्पामिधं सरः ॥९४०॥
 सोज्ञासीद्यावतीर्षिद्यास्तासां नामापि निश्चितम् । वक्तुं नास्त्येव सामर्थ्यं व्यक्तं वाचस्पतेरपि ॥९४१॥
 गीतमाकर्ण्येतेद्यापि तस्य वाग्मेयकारिणः । विपक्षेरपि परमाप्रलुटद्वाष्पोदविन्दुभिः ॥९४२॥
 स्वपतो दिनयामौ हौ सर्वकालं विलासिनः । दत्तस्थानस्य तस्यासीद्यामिनीषु प्रजागरः ॥९४३॥
 तस्य दीपसहस्राङ्के स्थितस्यास्थानमण्डपे । विहङ्गोष्ठीगीतनृत्तप्रस्तावेन क्षपा ययुः ॥९४४॥
- 945 कथान्ते भुभुवे तत्र पर्णचर्वणजः परम् । कान्ताधम्मिल्लशेफालीनुटिजन्मा च मर्मरः ॥९४५॥
 वितानैः सपयोदेव साभिन्नयेत्र दीपकैः । रुक्मदण्डैः सशम्पेव सधुमेवासिमण्डलेः ॥९४६॥
 साप्सरा इव कान्ताभिः सनक्षत्रेव मन्त्रिभिः । सर्षिसंघेव विबुधैः सगन्धर्वेव गायनैः ॥९४७॥
 निर्यसंकेतवसतिर्धनदस्य यमस्य च । एकं विहरणारण्यं दानस्य च भयस्य च ॥९४८॥
 क्षपास्थानस्थितस्तस्य राज्ञः शक्राधिकाभियः । कस्य वाचस्पतेर्वाचा वक्तुं कास्त्येन शक्यते ॥९४९॥ चक्रलकम् ॥
- 950 रै क्मैश्च राजतैश्चासीद्यवहारस्तदा घनः । मण्डले विरलामुष्मिन्दीर्घारैस्ताम्रजैः पुनः ॥९५०॥
 वण्डनायकतां प्राप्य सुजः सर्वोन्नतिं भजन् । तस्मिन्काले त्वभूलोभासीचो मुष्टिपचः परम् ॥९५१॥
 निजा जयवने सूर्यामूलके विजयेश्वरे । आख्यान्ति यस्य तुषध्वं निर्व्यथस्थितयो मठाः ॥९५२॥

९२८. १) A, gloss ललाटलम्बलङ्कुराद्युल्लसितलको मतः. ९३१. १) Emended; A° सुषेवा. ९३५. १) Thus corr. by A, from A, चके. ९३८. १) Thus corr. by later hand from A, सौवर्णमाल°.—) राक्षया supplied by A, in space left by A,.

क्षुधितव्याधितानाथकीनाद्यार्तनिवारणम् । वृष्टपं प्राप पट्टस्य राज्यलक्ष्मीः कृता-पाम् ॥१९६३॥
 नन्दिद्वेजे व्ययीकृत्य प्रत्यम्बं सप्तवासरान् । चणपकः सफलां चके सर्वकालार्जितां भियम् ॥१९६४॥
 कृष्णाजिनोभयमुखीमुखैर्वनैः क्षमाभुजा । अदरित्रीकृता विप्रा निःशेषार्तिच्छिदार्षिणाम् ॥१९६५॥ 955
 रामो वसन्तलेखाख्या शाहिंशप्रियाकरोत् । मठापरहाराङ्गरे पूज्ये च त्रिपुरेश्वरे ॥१९६६॥
 माहेश्वर्यमयी काञ्चिद्विष्यं ज्वालेव सोद्यथौ । उदारव्यवहारं तु न तद्राज्यं प्रचक्षते ॥१९६७॥
 अथ प्रवृद्धिं संप्राप्ताः दानकैनेवमन्त्रिणः । पूर्वामात्यद्विषो रामो मतिमोहं प्रचक्रिरे ॥१९६८॥
 कुष्ठार्ताङ्गियुगः शिखी बह्वपदं गृह्णाति धावन्नहिं भानुः । पादसहस्रभाक्प्रतिपदं संचार्थतेनुरुणा ।
 वञ्चयन्ते बलिनोपि यद्गुबलैः सामर्थ्यहीनिथ यद्भाम्यन्ते परिपूर्णवृत्तय इदं देवस्य लीलायितम् ॥१९६९॥
 त सर्वशास्त्राधिगमप्रौढः परिवृद्धो विशाम् । यन्मोहितमतिथके वैधैरपि मन्त्रिभिः ॥१९७०॥ 960
 विपन्नस्य पितुर्वैरप्रतिकारविधित्सया । स राजधानीनामाङ्कमवादि निरलेठयत् ॥१९७१॥
 त्यागी तत्कोशसंभारं व्ययीकुर्वन्नितस्ततः । लुब्धस्य चाभिधानं तस्य पापसेन इति व्यधात् ॥१९७२॥
 बुद्धान्ते बुद्धशीलानां दौर्किन्तं मूढचेतसा । स्पष्टं पट्टघण्टिकं राज्ञा स्त्रीणां तेन शतत्रयम् ॥१९७३॥
 यादृशीस्तादृशीस्तत्र नारीर्विष्यस्यतानिशाम् । नागुषन्त परं डोम्ब्रजंगमकुलाङ्गनाः ॥१९७४॥
 भत्रान्तरे पुर्यमाणो गूढं कोटपदातिभिः । पुनर्भुवनराजोभूच्छहरालम्बिलुब्धधीः ॥१९७५॥ 965
 स दर्पितपुरं प्रायः कन्दर्पहारनायकम् । भ्रुत्वा योङ्कुं विनिर्यातं यथौ भूयोप्यवृत्तयताम् ॥१९७६॥
 तस्मिन्प्रसङ्गेपि नृपो वृष्यन्नाजपुरीपतिः । संप्रामपालः केनापि हेतुना विक्रियां यथौ ॥१९७७॥
 कन्दर्पे कोटभृत्यानां भिन्नानां संपहोचते । कुभ्यन्नाजपुरीं राजा व्यञ्जण्डनायकम् ॥१९७८॥
 स महङ्गिः समं सैन्यैर्गच्छंल्लोहरवर्त्मना । अरीरः कोटकच्छेषु सार्धं मासं व्यलम्बत ॥१९७९॥
 प्रत्यासन्नाञ्चुचेर्मासात्प्रतापाच्च विरोधिनाम् । त्रस्यतस्तस्य यात्रायां न संकल्पोप्यराजत ॥१९८०॥ 970
 भविशेषज्ञभावेन भर्तुस्तिष्ठन्निदधमः । ततो जगाम कन्दर्प एवोपालम्भमात्रताम् ॥१९८१॥
 कृतप्रतिक्रानाहारतया राजपुरीजये । उपालम्भार्दितः सोय निःसामग्र्योप्यवाचलत् ॥१९८२॥
 निराहारस्य वसतः कन्दर्पस्याङ्गिगहरे । पष्ठेह्यचभूद्वाजपुरी योजनेभ्यधिके स्थिता ॥१९८३॥
 भव्याहतः सोरिबलाङ्घ्रिपञ्चस्त्राणि पानयत् । कदलीपल्लवान्मृद्वन्वनं सिंह इवाविशत् ॥१९८४॥
 दण्डनायकसैन्येभ्यः परमेकस्तमन्वगान् । सेनानीः कुलराजाख्यो बुद्धराजकुलोद्भवः ॥१९८५॥ 975
 तं बाधाल्यां राजपुर्यां हतासंख्याहितं द्विपः । निहस्य भुक्कच्छाङ्कं कन्दर्पे मेनिते हतम् ॥१९८६॥
 मध्याङ्गे स तु कन्दर्पः स्वयं संप्राविशद्दली । राजधानीं राजपुर्यां विशङ्खित्रीः समं भट्टैः ॥१९८७॥
 द्विपां त्रिंशत्सहस्राणि योधानामनिवर्तिनाम् । हरोध राजपुर्यमे तत्पदातिशतत्रयम् ॥१९८८॥
 काश्मीरिकाणां निहतं रणे तत्र शतत्रयम् । चत्वारि तु शतान्युर्वीं खड्गानामयशेरत ॥१९८९॥
 भमे रिपुबले दूरमसंख्येयैश्चितामिभिः । संस्कुर्वद्भिर्हतान्नाशीन्त्रणो मृत्योर्महानसः ॥१९९०॥ 980
 तेनैवं स्वाम्युपालम्भवेतालो रभसार्पितः । रणहमशाने वीरणे श्मिन्तो मांसशोणितैः ॥१९९१॥

१९४. १) Emended. A डोम्ब्र. १७५. १) Emended; A काश्मीरका°.

- याममात्रावशेषेऽपि पुनरेवाय संहताः । द्विषः परिभवोत्तमाः कन्दर्पं योऽनुमायवुः ॥१८२॥
 तत्सन्तानय नाराचाञ्चिक्षेपे स संयुगे । लिप्राणौषधितैलेन विद्धा धैः प्राडवलन्दिशः ॥१८३॥
 भाग्येन वेच्यसावस्त्वमिति मूढा विशङ्किताः । ते हूँ प्रययुर्भीता निम्बन्तः पुनरागमम् ॥१८४॥
- 986 प्रगल्भभावः प्रतिभानमोजः प्रयोगचतुर्थमसंभ्रमश्च । महाशयानामतिसंकटेषु धैर्योपनडान् न भियं जहाति ॥१८५॥
 राजधानीं प्रविष्टः स भानावस्ताभिलाषिणि । भूयोप्यपदयत्स छत्रां बाह्यालीं बहलैर्बलैः ॥१८६॥
 योऽङ्कुं वियासुः शुभ्राव प्राप्तं तं दण्डनायकम् । घोरां रणाटवीं दृष्ट्वा भयास्थगितसैनिकम् ॥१८७॥
 स्वीयैर्दृष्टैः क्षतैः कैश्चिद्वृष्यन्त्यधिकमाहवे । पारकीयैस्त्वसन्त्यन्ये कोन्तरं वेत्ति देहिनाम् ॥१८८॥
 भानीतोष विनिर्गत्य तैवैव स भये व्रुडन् । स्पर्धमानो यथाम्भोधौ मज्जन्हेसेन वायसः ॥१८९॥
- 990 रक्तप्रजं कीतसैन्यमभिषं बहुकोशवत् । परराष्ट्रं विशेदेवं स्ववीर्यैव कोपरः ॥१९०॥
 प्रणतात्करमादाय ततो राजपुरीपतेः । मासमात्रेण कन्दर्पः पुनः सं भुधमाययौ ॥१९१॥
 पशुध्रमादिसत्कारैः कृतपूजो महीभुजा । स दण्डनायकादीनां शिरःभूलायशोभवत् ॥१९२॥
 परिहासपुरे पारिपाल्यं कुर्वन्कशोरधीः । वातगण्डाख्यया ख्यातिं निन्ये यस्तत्र पर्वदा ॥१९३॥
 प्रभूतोत्कोचसंप्रीतसचिवप्रेरणस्पृशा । अपास्य वामनं राज्ञा पादापादौ नियोजितः ॥१९४॥
- 995 आनन्दः स क्षणे तस्मिन्निच्छन्द्वाराधिकारिताम् । कन्दर्पेऽपि शिषामासीन्मन्त्रिणामनिसंसगतः ॥१९५॥
 तत्पेरितस्ततः पातुं लोह्रं विद्युताहितम् । मण्डलेधरतां दत्त्वा कन्दर्पं प्राणिगोचरः ॥१९६॥
 मन्त्रविक्रमसंपन्नः कुभूत्यैः स्वोदयेच्छभिः । युक्त्या तया राजपशोः समीपास्तोषवाहितः ॥१९७॥
 दूत्यार्होयमिति प्रहाय निकटादेशान्तरं वाग्मिनं सूरिं बन्धुवियोगरुचुभु वचोमुष्येति संयज्य च ।
 भूरो राज्यमसौ हरेदिति तया हित्वा विचारोऽजिह्वतो धूमप्रेरणया बुधो नृपपशुर्नोयाति नाशं चिरात् ॥१९८॥
 अदर्शनास्त्रबद्धापि कन्दर्पप्रीतिराशयात् । राशोः जगाल कालेन सा मुष्टेरिवं बालुका ॥१९९॥
- 1000 उत्कर्षपुत्रायादाय चिकीर्षुर्लीहरेशताम् । कन्दर्पो वर्तत इति क्षितिपं मन्त्रिणोऽवदन् ॥२००॥
 तथेति नृपतिर्गृह्णन्बन्धुं हनुमदाशु तम् । ससैन्यं व्यसृजत्पट्टं टर्कं चासिधराभिधम् ॥२०१॥
 तयोः संप्राप्तयोर्वातीं तां लेखध्वययाह्वितम् । विमुखधकितात्मा च कन्दर्पोऽभूद्यथा मुहुः ॥२०२॥
 केलिद्युतक्षणे हस्तं मूत्रन्सेवकवन्त्पुरः । आसीदसिधरस्तस्य बन्धुर्मन्धुद्यतस्तदा ॥२०३॥
 ततः पाणि विनिष्कृत्य सोऽङ्गुष्ठप्रेण तत्करम् । अमृद्वाद्येन निस्वक्त्वं ह्लिन्नः पक्षीव सोगमत् ॥२०४॥
- 1006 धनन्तरज्ञो भूभृच्च तेनात्मा च नृपाश्रितः । विगच्छते स्म खिन्नेन पट्टधैवमकथ्यत ॥२०५॥
 नेयाशयो नरपतिः कुटुम्बं प्रहिणोतु मे । अर्पयित्वा ततः कोटं प्रयास्यामि दिगन्तरम् ॥२०६॥
 आनीय दत्तांस्तैर्ज्ञानीनादाय द्रोहवर्जितः । स विमुक्ताधिकारोऽयं मन्त्री वाराणसीं ययौ ॥२०७॥
 हत्वा गयायां सामन्तमेकमन्यं निवेद्य च । काश्मीरिकाणां चको स आरभ्यभुक्तनिवारणम् ॥२०८॥

१८२. ') Emended; A 'भवो तत्राः १९१. ') Thus A; perhaps, to be read स्वयुध. १९४. ') Thus A₁; A₂ वासन्. १९९. ') Thus corr. by A₂ from A₁ मुष्टिरिव. १००१. ') A₂ gloss मन्त्रिण. —') Thus A₂; A₁ रक्ति. १००२. ') तां supplied by A₂ in space left by A₁. १००३. ') Emended with C; A 'सेवकत्पुर. —') Emended; A बन्धुव. १००४. ') Doubtful emendation; A apparently निस्वक्त्वं; R G निस्वक्त्वं. १००८. ') Emended; A काश्मीरिकाणां.

स हत्वा चौरसेनान्यं ससैन्ये दुर्गमेध्वनि । पूर्वाशामध्वनीनां च व्यधाक्षिर्धूतकण्टकाम् ॥१००९॥
 व्याघ्रं निहृत्योपसत्त्वं वाराणस्यां निरस्यता । पूर्वा दिग्भूयिता तेन मठैः छकृतकर्मटैः ॥१०१०॥ 1010
 ते तस्मिन्निर्वासनादेव लब्धलक्षाः कुमन्त्रिणः । अन्योन्यास्त्रयया जम्पुरथ कार्याणि भूभुजः ॥१०११॥
 स्वैराहारोदितगुरुमदाः शृङ्गकण्डूतिशान्त्यै तुर्यारिष्यैकितुषमतयो यत्र दुर्मन्त्रिभेदाः ।
 प्रन्त्यन्योन्यं भवति गणितैर्वासरैरेव कैश्चिन्मध्यस्थाणोरिव नरपतेस्त्वत्र सर्वाङ्गभङ्गः ॥१०१२॥
 अतिक्रामति कालेय पार्थिवं हन्तुमुद्यमम् । दुद्रुक्षुर्जातराज्येच्छस्तान्वाङ्किर्धम्मटोभजन् ॥१०१३॥
 ब्रोहापवादभागेव भवेद्ब्राह्ममिदं पुनः । मामेव वैद्यापुत्रत्वादनहंस्मिन्नुपेप्यति ॥१०१४॥
 इति संमन्थ्य छविरं निहन्तुं पृथिवीभुजम् । प्रेरितो जयराजोभूमेनासरलचेतसा ॥१०१५॥युगम्॥ 1015
 त्रिलात्रग्रामनाम्निष्वा नीलगान्द्रोहाय भूपतेः । सोवरोधवधूर्हिवा विदधे मध्यपतिनीः ॥१०१६॥
 क्रमात्सिद्धचुन्मुखे तस्मिन्कार्ये राजपुरीं नृपः । दृत्याय व्यसृजज्जातु बहुमानेन धम्मटम् ॥१०१७॥
 सहस्रमङ्गलगृहे सुदिनापेक्षया स्थितम् । तं सिद्धिभङ्गचकितो जयराजः समाययौ ॥१०१८॥
 तमथ मण्डपे गूढं तयोर्मन्त्रायमाणयोः । प्रयागानुवरः कश्चिन्नित्यवह्नितोमृणोत् ॥१०१९॥
 तदावेदिततद्वातीत्ययागात्कन्कायां ततः । बुद्धा निवर्तयामास धम्मटं गमनामृपः ॥१०२०॥ 1020
 कुलभयभयात्त्रिभ्रंस्तत्पतीकारमन्थरः । स्वमेव केवलं रक्षन्नासीत् चकितोन्वहम् ॥१०२१॥
 असिद्धिं जयराजस्तु वृष्टा दूतैः स्वसंमुखौ । शमालडामारौ वीरौ वागपाज्जभिधौ व्यधात् ॥१०२२॥
 स्वमृत्यैर्भेदयान्तातैर्यियासुं तं निवेदितम् । भ्रुत्वा क्षपायां क्षितिभृक्षु विलेपे रक्षिणः ॥१०२३॥
 व्याजाद्यानां वदस्सज्जः प्रातस्तान्वाङ्किरेव तम् । चतुष्कं पूजने धूर्ते जयराजमुपानयत् ॥१०२४॥
 राज्ञो दत्तार्गले धास्मि स्थितस्य स्थानमण्डपम् । सत्रा स धातुपुत्रेण धम्मटेन ततोविदात् ॥१०२५॥ 1025
 रक्षिणोथ वहिर्न्यस्य प्रयागं पार्थिवाज्ञया । जयराजं वधानेति नीचैर्धम्मटमभ्यधात् ॥१०२६॥
 धम्मटं विश्वसञ्ज्ञस्रं जयराजस्त्यजेद्भुवम् । निदेशोनामुना वेत्ति स्वमज्ञातं च धम्मटः ॥१०२७॥
 द्वयोरेकस्य वा युद्धं तयोर्मृत्यौ हितं च नः । व्यक्तीकृतैक्ययोर्वापि वधो लोकेष्यगर्हितः ॥१०२८॥
 इति निर्धायतः शश्वद्विरोधेन वेधसः । प्रज्ञास्य प्रत्यभाश्राज्ञो मन्त्रो युक्तमस्तया ॥१०२९॥तिलकम्॥
 नाबुद्ध मां भुवं राजा तान्वाङ्किरिति विश्वसन् । जयराजमुपागत्य ततो धाष्टर्चाद्दोत्रवीन् ॥१०३०॥ 1030
 अपसन्नस्त्वयि नृपो यद्यश्रोहोसि निधयात् । तत्रवयाभु विभुद्धचर्थमसिधेयोः समर्प्यताम् ॥१०३१॥
 द्वैधेन वा मोहितः स तद्ब्रिभासेन वात्यजन् । आक्षिप्यमाणः शस्त्रास्त्रकोविकः शस्त्रमन्यवत् ॥१०३२॥
 वैक्लव्यदर्शनास्तेष्वस्ततः स पशुर्वा गिरम् । तन्वङ्गपौत्रष्टुल्लाढ्यस्रं जगादाज्जकात्मजः ॥१०३३॥
 न स्वं निःसरव कट्याया जातः कलशभूभुजा । आसीञ्जनयिता नूनं क्लीबो यः कश्चिदेव ते ॥१०३४॥
 निशायां धैर्यचर्याणां परिणाममजानता । तेनेत्युक्तः स शीताम्बुसिक्तछमोपमोभवत् ॥१०३५॥युगलकम्॥ 1035
 श्रोहोदन्तं पृच्छयमानो धीरस्तन्मध्यपतिनम् । याननाकेशितोप्युचे स्वमेव न तु धम्मटम् ॥१०३६॥

१००९. ¹) च has been erased by A₁. १०१२. ²) Thus A₁; corr. by later hand दुर्मन्त्रिभेदाः. १०१४. ³) Thus corr. by later hand from A₁ वेदया. १०१८. ⁴) Thus corr. by later hand from A₁ स्थिति. १०२४. ⁵) Thus corr. by A₂ from A₁ पूर्वमे; A₂ in margin भोजने. १०२९. ⁶) Thus corr. by A₂ from A₁ प्रायव.

- विषयमन्त्रवीर्येण मोदीकृतविषाशनः । रज्ज्वा निपीद्य मीवायं ततो निशि विपादितः ॥१०३७॥
जट्यकेन प्रतीहर्त्रां शिरःभिच्छ्वोञ्जितं ययौ । भट्टारनङ्गलातोयै तद्दुर्मत्स्यभोज्यताम् ॥१०३८॥
तमेकसप्तते वर्षे हत्वा भाद्रपदे नृपः । बधं गभीरददयो भम्मटस्याप्यचिन्तयत् ॥१०३९॥
- 1040 आदिदेशाय तत्सिद्धये रहः शस्त्रमृतां वरम् । भूरं कलशाराजाख्यं टुकुरं लोहराभयम् ॥१०४०॥
प्रहिणोति यदा दूतं प्रयागस्ते तदा त्वया । संपाद्यमेतदित्यूचे तं चोपचितसत्कियम् ॥१०४१॥
असिद्धिभीत्या स्वं दूतं स प्रहिण्वन्प्रयागकः । संमन्व्य क्रियतामेतदित्यूचे कुपितो नृपम् ॥१०४२॥
राशि मन्त्र्यमाणेषु पञ्चानीयाप्यमन्त्रिणः । वामनः सार्गले हारे त्यक्तदेहोन्नवीह्वचः ॥१०४३॥
मन्त्रश्च मन्त्रिणश्चैते न यावन्निःसृता बहिः । तावत्कियेत चेदेतन्न भद्राणि हरिर्ब्रति ॥१०४४॥
- 1045 राजाज्ञया प्रयागिनं ततो दूते विसर्जिते । तीक्ष्णः कलशाराजाख्यस्तनयाभ्यां सहाययौ ॥१०४५॥
तस्मिन्प्रसङ्गे तान्वाङ्गिः द्येनस्य दददातपम् । राजधान्यन्तरेवासीद्द्विवैरनुचरैः समम् ॥१०४६॥
पुरः कलशाराजं तं दृष्ट्वा पथाच्च तच्छतौ । यावत्साशङ्कमाचख्यौ तावद्दुर्वैर्निजैर्जहे ॥१०४७॥
शक्तोपि धम्मटः कर्तुं कृपाणीमिति वादिनम् । हन्तुं कलशाराजं तु यावच्छस्त्रे व्यधात्करम् ॥१०४८॥
तावत्तेनापतः पथान्तत्पुत्राभ्यां कृताहतिः । आसनादुच्चलसेव क्षिप्रं प्रागेरमुच्यत ॥१०४९॥
- 1050 मुमूर्षुणा क्षतस्तेन ज्यायान्कलशाराजजः । चित्रमायुष्यैगुण्णाम्भीक्षणप्रणितोभवत् ॥१०५०॥
तस्य क्षमाग्ययोगेन तेवैवाहःस्र शस्त्रिणः । निजा कृपाणी नुभोटं नेनाभद्रायुषोभवत् ॥१०५१॥
निहत्य पातितः प्रयासा तैर्यथैरिवाण्डजः । भुनां प्रासाय संत्यक्तः अपकैः पार्थिवराज्ञया ॥१०५२॥
राज्ञा तन्वङ्गुनभारौ स्वयं रल्हणमन्हणौ । आगत्य प्राङ्गने त्यक्तकृपाणी परिरक्षितौ ॥१०५३॥
दत्तास्कन्दास्तु दुह्याथाः संरम्भेण युयुत्सवः । माययोदयसिंहेन राग्भिकेनैस्य वञ्चिताः ॥१०५४॥
- 1055 युयं पुत्रा ममेत्युक्तवतस्ते धार्मिकस्य यत् । प्रत्ययात्तस्य शस्त्राणि तस्यजुर्जावितेच्छवः ॥१०५५॥
राज्ञो विशुद्धिः क्रियतां पार्थमेत्येति तद्द्वचः । तैः समागत्य जगृहे मार्गो राजगृहान्प्रति ॥१०५६॥
तन्वङ्गुनगृहोच्छिष्टैर्वाल एव विवर्धितः । दुह्लं ततो विहस्यैषं स्वच्छत्रपाहकोववत् ॥१०५७॥
तन्वङ्गुनप्रयत्पूर्वं जयराजमभाषथाः । न त्वं निःसत्त्व कट्याया इति तद्दिसृत्तं तव ॥१०५८॥
स ते तादृश एवायं वनेते संकटः क्षणः । किं धैर्यैवसरे मूढ वैरुध्यमवलम्बसे ॥१०५९॥
- 1060 तस्माज्जातोसि नियतं मत्पित्रोच्छिष्टमुटिना । अहं तु तेन वीरेण त्वत्पित्रा कीर्तिभागिना ॥१०६०॥
इत्युक्त्वा स रणे गृह्णन्वङ्गुधाराजलज्जालम् । पपात जन्ममालिन्यं मानी प्रक्षालयन्निव ॥१०६१॥
तृपान्तिकं प्रयास्याम इति निश्चयवत्सतः । दुह्लसीन्नाजपुरुषाः कारागारे निचिक्षिपुः ॥१०६२॥
ते यौवनभरोऽस्मत्ता हुमा वारान्तिका इव । प्रत्यभासन्त कारुण्याद्रक्षणीयाः क्षमाभुजः ॥१०६३॥
तद्गस्तु त्रिभिव्यो नाम पापः संप्रेक्ष्य भूभुजम् । न्यजिमहत्तान्मीवाद्य निशि पाशात्रिवेशयन् ॥१०६४॥
- ०64 दुह्लं विजयराजश्च तुह्लो गुह्यश्च तेलुडन् । तन्वङ्गुपौत्राधत्वारो हता बध्यमहीतले ॥१०६५॥

१०५३ १) Emended; A मन्त्रियं. १०५६. १) A here and elsewhere प्रयागेण. १०५७. १) Emended; A ° सप्तमम्
१०५८. १) Thus A, perhaps, to be emended कृपाणीमतिवादिनीम्. १०५९. १) दुह्लो supplied by A, in space left by A₁.
१०५९. १) Emended; A °स्कन्दास्तु. १०५८. १) Emended, A °तसो यत्पूर्व.

हतानामपि सौन्दर्यं तेषामद्यापि वर्णयति । कथान्तरे वयोवृद्धैर्बन्दासुत्यन्तदुर्विनेः ॥१०६६॥
 सतताभ्यस्तनाम्बूतैः स्रसैस्तद्वशात्कुर्वैः । कीर्णशोणादममालेप सचिरं बन्धभूरभूत् ॥१०६७॥
 वृद्धिमान्निगतयो राक्षस्युत्कर्षापत्ययोस्ततः । ज्यायान्प्रमित्येयं डोम्बाख्यो गूढदण्डैः कुलच्छिदा ॥१०६८॥
 स्फुलिङ्गमिव संभाष्य तेजोविस्फूर्जितं शिशुम् । जवान जयमल्लं च तद्विजयमल्लजम् ॥१०६९॥
 गोमृन्स्वगोत्रजानहस्वा भोक्तुमेकस्य कस्याचित् । कुर्वन्ति दैवोपहता राज्यं निष्कण्टकं नृपाः ॥१०७०॥ 1070
 संरूढं मधुगोलमुच्चान्निटपम्यूहावलीगदरे मूढः कर्तुमकृच्छ्रार्थमभितः कस्यापि भव्यात्मनः ।
 दैवप्रेरणया प्रकम्पविशशः पन्नप्रहारैर्दुष्टं नह्योमृन्मधुपुषान्निहस्य क्षामयत्यध्वत्यपृथ्वीरुहः ॥१०७१॥
 शान्तिद्वेहमहापाप्मनष्टपीरथ पार्थिवः । डिम्बानामप्यसंभाव्यामभजद्विष्टोभ्यजताम् ॥१०७२॥
 वामनस्यात्मजः क्षेमस्तं जानन्ननकहिपम् । धैर्यकलशोशस्थच्छन्नहेमनिबर्णेण ॥१०७३॥
 तामिच्छामच्छिनत्तस्य भक्तो युक्त्या प्रयागकः । धावतः श्वभ्रपातेच्छां पीरो यन्नेव दन्तिनः ॥१०७४॥
 अनिशं नष्टवेष्टानां शत्रवानामिव भूभुजाम् । भन्तःप्रवेशकुशलो यो वेताल इवाभवत् ॥१०७५॥ 1075
 नग्रा हृलधरस्याय विटो लोष्टधराभिधः । जगाद निर्जने जानु राजानं रञ्जनेच्छया ॥१०७६॥ युग्मम् ॥
 द्विजानां यामहेमादि कलशेश्वरसंभयम् । तत्प्रासादादममिः सेतुं वितस्तायां करोमि ते ॥१०७७॥
 आलेख्यं गगने लिखामि विसिनीसूत्रैर्वैयाम्यम्बरं स्वप्रालोकितमानयापि कनकं मन्थामि वषं हिमैः ।
 इत्यःयुक्तमपि स्फुटं जडमतिर्जानाति सत्यं नृपो यस्तावृक्षपया न वक्ति स गतपीडिः परं वञ्च्यते ॥१०७८॥
 निबिषेध चिकीर्षां तु प्रयागस्तानामपि प्रभोः । सदुपस्थायिकोपध्याभ्यर्थनानामिव रोगिणः ॥१०७९॥
 अथ लोष्टधरो हास्यावसरे जानु भूपतिम् । बद्धस्य मोक्षो देवस्य क्रियतामित्यभावन ॥१०८०॥ 1080
 स्मिन्वाः किमेतदित्युक्तवन्तं तं स व्यजितवत् । उदभाण्डपुरे - १) भीमशांतिरभूत्पुरा ॥१०८१॥
 विरोधात्पारिषद्यानां तत्कृतो भीमकेशवः । राज्ये कलशादेवस्य बद्धारोभवञ्चिरम् ॥१०८२॥
 नैः शान्तैर्बैरैर्विदधे यदाथ विवृतारदिः । चौरापन्नदुर्वर्णकवचो ददशो तदा ॥१०८३॥
 भूयोपि चक्रे तद्रीत्या कोशसामर्थ्यमागिति । ततः प्रभृत्यथ यावद्बद्धारारदिः स्फुटम् ॥१०८४॥
 आदीयतां तदीयस्तकोशश्रीरभयावहः । सोपि बन्धाश्रिमुक्तोस्तु पुष्यदीपादिभोगभाक् ॥१०८५॥ 1085
 इति संपेरितस्तेन तथा चक्रे स भूपतिः । कोशं ततः प्रपेदे च मणिस्वर्णादिनिर्भरम् ॥१०८६॥
 अचिन्तयद्य यत्रेद्वृत्तं भूत्यस्यरास्पदे । कीदृक्तत्रापरेषु स्यादाद्येषु द्यरेवेदमद्य ॥१०८७॥
 कृतप्रायः स तत्रत्यैः पारिषदौस्ततो नृपः । निष्कयं रूढमारोढिवारणेन प्रदायितः ॥१०८८॥
 क्रमेण सेनानानाङ्गव्ययव्यसनशालिनः । दुरार्थहरणे रूढा धीः संभावनया तथा ॥१०८९॥
 पूर्वराजार्पितान्कोशांस्ततः स भुवनानुतान् । सर्वगीर्वाणवेद्यमभ्यो लुब्धञ्चिद्विरपाहरत् ॥१०९०॥ 1090

१०६७. १) Thus A₁; altered by later hand into "गोपात्म". १०६८. १) Emended; A प्रसिस्वे. १०७०. १) Emended; A वापु. १०७१. १) Emended; A तन्नोपु. १०७१. १) Emended; A जान वनक.—) व supplied by A₁. १०८१. १) Two aksharas are wanting; A does not indicate the lacuna.—) Emended; A भीमदशादि. Cf. vi. 178. १०८२. १) Doubtful emendation; A "स्वपिस्वामि". Cf. vii. 1088. १०८५. १) Emended; A "स्त्रीवापु". १०८७. १) Emended; A वनेद्वृत्त.—) Emended with C; A कीदृक्तुवा. १०८९. १) Thus A; G C दुराङ्कवने.

- हनेषु कोशेष्वनेननुं देवानां प्रतिमा अपि । चकारोदयराजाख्यं देवोत्पाटननायकम् ॥१०९१॥
 वदनेषु स नमट्टैः शीर्षेणान्ध्रिणाणिभिः । मूर्तिनाशाय देवानां शकृन्मूत्राद्यपातयन् ॥१०९२॥
 स्वर्गकंठ्यादिचटिता गीर्वाणाकृतयोलुटन् । अध्वस्त्रिन्धनगण्डाल्य इत्र सावस्करेष्वपि ॥१०९३॥
 त्रिभुधप्रतिमाश्चक्रुराकृष्टा गुल्फदामभिः । थूत्कारकुसुमच्छन्ना भ्रमनमाटकादयः ॥१०९४॥
 1095 यामे पुरेथ नगरे भासादो न स कथन । हर्षराजतुरुष्कोण न यो निष्प्रतिमीकृतः ॥१०९५॥
 तस्य देवावधुष्यौ हौ परमास्तां प्रभाविनौ । नगरे श्रीरणस्वामी मार्ताण्डः पत्तनेष्विव ॥१०९६॥
 हौ महाप्रतिमामध्यादुद्धविम्बावरक्षताम् । दानप्रसङ्गे तं जानु याचित्वा त्यागिनं नृपम् ॥१०९७॥
 परिहासपुरं जन्ममेदिन्यां कनकाभिधः । गायनः कुशलश्रीश्च भ्रमणो नगरान्तरे ॥१०९८॥
 अधिगतवतां लोके विश्वाङ्गतामपि संपदं न खलु विरतिर्दुष्कर्मभ्यो धनार्जनकाङ्क्षिणाम् ।
 किमपि कमलावाप्त्यै पद्माकरोद्धृतिपातकं भजति कमलासीलावाभो भवन्नपि हि द्विपः ॥१०९९॥
 1100 पैतामहेन पित्रेण तथा राज्यचिकीर्षया । लोहारादाहतार्थस्य कोशेनोत्कर्षभूपतेः ॥११००॥
 युक्तोपि पूर्वराजार्थे दैत्रैकोभ्यो जहार यः । ऐच्छद्दनार्जनं हा धिक्कोपि वास्तव्यपीडया ॥११०१॥ युग्मम् ॥
 तदाज्ञामात्रमादाय सचिवैरथ पापिभिः । ते ते नवनवायासनामाङ्गा नायकाः कृताः ॥११०२॥
 कालानुवृत्तिपरतां धिग्धियाजोष्मीविनाम् । यत्र मन्वी वयःस्थः सन्सदाचारोपि गौरवकः ॥११०३॥
 सर्वदेवगुह्यामसर्वैस्त्वापहतिप्रतम् । स्वीचकाराज्ञया भर्तुरर्थेनायकतामपि ॥११०४॥ युग्मम् ॥
 1105 पार्षदः समरस्वामिदेवागारे सहैलकः । भाद्रो त्रिजयमल्लस्य यो रामो द्वेष्यतां ययौ ॥११०५॥
 द्विगुणोत्सिदानेन सौर्यनायकतां गतः । लम्भावकाशो राजामे क्रमेणासीन्महत्तमः ॥११०६॥
 किमन्यद्दरता तेन सर्वार्थान्सर्वनायकैः । व्यपीयत धनावाप्त्यै पुरीशस्यापि नायकः ॥११०७॥
 श्रीगर्भपदपर्यायच्छन्नराद्यप्रभावतः । तथाजितस्य कोशस्य सोनुरूपव्ययोभवत् ॥११०८॥
 मृगीदृशां तुर्लभतां हयानां श्वासान्विटानां कुवचःसहस्रम् ।
 वैतालिकानां च विकल्पनत्वं क्रेतुं क्षितीशाः क्षपयन्ति लक्ष्मीम् ॥११०९॥
 कोपप्रसादैर्द्वैतितानजनस्य हयादिवृत्तान्तगवेषणेन ।
 1110 भृत्यानुवृत्त्या मृगयाकथाभी राक्षां शिभुनामिव याति कालः ॥१११०॥
 खिलासहासासनयानदानपानाश्नाद्या असनीः सतीर्षा ।
 छायेव चेष्टाः क्षितिपालवर्गः परानुकारेण करोति सर्वाः ॥११११॥
 भमानुषत्वं पुरुषाधिराजा विटस्तथैः स्वस्य विचिन्त्य सत्यम् ।
 तृतीयमह्यभ्यधिकं भुजौ वा ममेति मत्वा न विदन्ति मृत्युम् ॥१११२॥
 निशास्त्रं येषां प्रभवन्ति दारा दिनेष्वमात्या नियताधिकाराः ।
 अहो भ्रमः स्वस्य यदत्र तेपि विदन्ति भूपा प्रभविष्णुभावम् ॥१११३॥

१०९१. ') Emended with R C; A 'त्पाटननायकम्. १०९१. ') Emended; A 'हन्त्वा. १०९४. ') Thus corr. by later hand from A, हृन्त्वा. ११००. ') Emended; A 'भूपति. ११०५. ') Emended; A च हेलकः. Cf. vii, 1170, 1819, 1858, 1869. [C. VII. 1093 146 C. VII, 1116]

स्वादूषितं स्वादुतयैव भुङ्क्ते यूक्तस्य मुञ्चत्यपि यूक्तानि ।
 विद्यासितस्त्रासमुपैत्यकस्माद्भूभृक्ष बालश्च समानभावः ॥१११४॥
 जाद्यामित्यादि यद्विकचिक्षितिपानां कटाक्षितम् । तत्सर्वं हर्षदेवस्य जायेन लघुतां ययौ ॥१११५॥ 1115
 तुष्टः पटह्वायेन दयातोषाविदे ददौ । भीमनायकनाम्ने स करिणं करिणीसखम् ॥१११६॥
 स्वशिष्यत्वेन तस्यासीन्नयनः कनकोय सः । चण्णकावरजः खेदाशीताभ्यासकृतोद्यमः ॥१११७॥
 प्रसादीकृतमस्मै च खेदच्छेदनमिच्छता । तेन काञ्चनदीधारलक्षमक्षतचेतसा ॥१११८॥
 कर्णाटभर्तुः पर्माण्डेः सुन्दरीं चन्दलाभिधाम् । आलेख्यलिखितां वीक्ष्य सोभूष्युष्यायुधधत्तः ॥१११९॥
 उन्नेजयन्ति संघर्षे हास्ये जडमनीषिष्ठाः । सारभेयानिवाजस्रं प्रोत्साह्य प्राकृताशयाः ॥११२०॥ 1120
 स विदोत्रेविनो धीनत्रपथके सभान्तरे । प्रतिज्ञां चन्दलाभायै पर्माण्डेश्च विलोडने ॥११२१॥
 कृतापक्त्रिमकर्पूरपरिस्त्रागं प्रतिज्ञया । तं च स्तुतिमिषादेवं जहद्वुः कविचारणाः ॥११२२॥
 भाषावेशविशेषतः परिगतस्त्वं दाक्षिणात्योध्वगो गन्धादप्यवधारितं यदुत ते कर्पूरकोलं करे ।
 पक्वं चेद्विदमङ्गं हर्षनुपनेस्तस्कल्पयोपायनं नो चेत्तिष्ठतु नालिकेरकुहरे संप्रत्यमुष्मन्वतः ॥११२३॥
 भा कर्णाटवसुंधराधववधादा चन्दलातिङ्गनादा कल्याणपुरप्रवेशनविधेरा पिम्मलादर्शनात् ।
 आ राजाश्रयकाननान्तवधुधापारिद्धिकौतूहलाद्देवेन प्रतिषिद्धमिदमहसा पोताससंचर्षणम् ॥११२४॥
 विष्टः प्रसाद्य नृपतिं मदनः कम्पनापतिः । महत्तरत्वं जघाह तस्याधिर्नापिताकृतेः ॥११२५॥ 1125
 वस्त्रालंकारनिर्वाहकृतेमुष्याश्च वेतनम् । नित्यमादत्त भूणालाहायमीर्ष्याशमाय च ॥११२६॥
 विष्टत्वे निस्त्वपत्वे च मदनस्य कथाक्रमः । मौग्ये पारिद्भवत्वे च नृपस्य निकषोभवत् ॥११२७॥
 मातेयं वपिकां नाकासवानीतेति वार्दिभिः । संदर्श्य जरनीं नारीं मुषितः सोपरैर्विष्टैः ॥११२८॥
 दासीश्च देवता एता इत्युक्त्वाभ्यैः प्रवेशिताः । उच्चतिं च भ्रियं चौम्हात्पणमञ्जहसे जनैः ॥११२९॥
 हास्यो मदनसंलापमन्त्राद्युक्तेष्वकारिभिः । अभ्योपिता विष्टैस्तस्य मतिमोहं प्रचक्रिरे ॥११३०॥ 1130
 ताभ्यः काभिरपि क्षमाभुत्स्वरतं समयोषितम् । वाड्छन्नीभिः कृतः स्वाङ्गस्पर्शाङ्गयोदयोच्चितः ॥११३१॥
 आयुष्कामाय भूयांसं कालं जीवितकाङ्क्षिणे । आयुर्षर्षशतान्यस्मै ता मुदमत्ये ददुः ॥११३२॥
 डोम्बेन पिण्डसिद्धिद्वयं केनाप्येतद्रसायनम् । पिण्डसिद्धिकृदित्युक्त्वा पयं किमपि पायितः ॥११३३॥
 किं तस्य कथितैरन्यैर्मैर्न्यैयैः यान्तिते विष्टैः । विश्रमानादित्र धनादायुषोपि व्ययं व्यधात् ॥११३४॥
 बलरूपेच्छुरपरानुपायान्यानसेवत । कथयेत्कः सदाचारस्तानोपि त्रयावहान् ॥११३५॥ 1135
 स एवमन्धतामिक्षेपं निक्षिप्रः शाश्वतीः समाः । मुग्धबुद्धिः स्वजायेनं दुर्जातेश्च कुमन्त्रिभिः ॥११३६॥
 मेघवाहनमुख्यानां कृत्ये लोकोत्तरे यथा । सन्त्यद्याल्पपथिः केषिस्संदिहान्तोलिताशयाः ॥११३७॥
 तथास्मिन्नपि दुष्कृत्ये वण्णमानेजुतावहे । भविष्यतीव कालेन नूनमप्रत्ययो जनः ॥ ११३८ ॥
 राज्ये बह्वृच्छले तावद्दुर्नीत्योपहतोप्यभुत् । आयुःशेषेण न वशे स रन्ध्रान्नेषिणां त्रिषाम् ॥११३९॥

११२८. १) Emended; A वद्विका. Cf. vii. 319. ११३६. १) Emended; A °तामने.—) Emended; A स्वजात्येनः
 C स्वजन्नेन.

- 1140 नर्तकीः शिशयन्नात्रानुत्थायामिनयं स्वयम् । तिष्ठन्सीपोऽञ्जले धाम्नि दूरास्केनापि शशुणा ॥११४०॥
 क्षिप्रैरुपारि नाभूद्यसिंहतो व्रणितोय वा । फलं तस्यायुःशेषस्य प्रजानां कुकृतस्य वा ॥११४१॥
 कश्चिदेवाथ भुङ्क्षान्ते पातवृत्तो महीपतेः । सर्वाभुङ्क्षिनिधेः प्राभूच्चारीचरिन्नविग्रहः ॥११४२॥
 ते युवानो मदोन्मत्तास्ताः क्षियो यौवनोन्मदाः । नाशाय हर्षदेवस्य तस्मिन्नेवाभवन्क्षणे ॥११४३॥
 निगृहीतास्तेन रोषास्तजाराः काश्चन क्षियः । काश्चिस्वाकृष्य भुङ्क्षान्ताज्जार्दनीता दिगन्तरम् ॥११४४॥
- 1145 स्वेन दैःशील्यदोषेण सर्वं एव विशङ्कितः । भृत्यास्तस्याभुभान्यैच्छन्नयतन्त च शान्तये ॥११४५॥
 तस्यापि शीलवैकल्यं तावत्सर्वत्र पप्रथे । यावत्कालश्चाभूपालात्संजातस्योपपथते ॥११४६॥
 दौशद्ये वार्धितो याभिरङ्कमारुह मातृभिः । सोऽङ्कमारोप्य ता एव चुम्बनसंभुभुजेनिशम् ॥११४७॥
 संभोगं भगिनीवर्गे कुर्वता तुर्कचोरुषा । निगृहीता च भुक्ता च नागा पुत्री पितृस्वद्यः ॥११४८॥
 स नुरुष्कशताधीशाननिशं पोषयन्धनैः । निधनावधि तुर्कुडिर्भुजे माय्यस्रकरान् ॥११४९॥
- 1150 अथ सेवामिसारेण कदापि कुपितो नृपः । स मन्दबुद्धिरास्कन्दमदार्राजपुरीं प्रति ॥११५०॥
 वितोक्थ सैन्यसामयीमनन्यसदृशीं पथि । त्रैलोक्याक्रान्तिसामर्थ्यं पार्थिवैस्तस्य शङ्कितम् ॥११५१॥
 स तु पृथ्वीगिरिं दुर्गं वृष्ट्वा तद्ग्रहणोद्यतः । अपथितो राजपुरीं तन्मुले समुपाविशत् ॥११५२॥
 मासमभ्यधिकं तेन तस्युषा परिपीडिताः । प्रक्षीणास्त्रादिसंभारा बभूवुर्दुर्गरत्निः ॥११५३॥
 शत्रुं संग्रामपालस्तानूरीचक्रे धरापतिः । कियन्तं न करं भीतः कियतीने च संविधाः ॥११५४॥
- 1155 उपोढवार्धे नृपतौ स तदप्रतिगृह्णति । तुभ्यमुत्कोचदानेन स्वीचक्रे दण्डनायकम् ॥११५५॥
 अमन्यमार्धे नृपतौ व्यावृत्तिं प्रेरिता रहः । प्रवासवैतनं भूरि मार्गितुं तेन शश्विणः ॥११५६॥
 नैः प्राये प्राकृतप्रायैः कृते सोऽपुठभाषितैः । राज्ञो दूरस्थकोशस्य कटकः क्षोभमाययौ ॥११५७॥
 स तत्समर्थनां यावच्चक्रे तावद्विभीषिकाम् । नुरुष्कास्कन्दजामन्यां प्रददौ दण्डनायकः ॥११५८॥
 अथाल्पपैयै नृपतिरुत्थाप्य कटकं ययौ । कृत्स्नां च कोशसामर्थीं तत्याजाध्वञ्च साध्वसात् ॥११५९॥
- 1160 अपरिचिद्यारुते भृत्यः स्वामिनामतिसंकटे । करोति व्यसनपातमजात्योसिरिवाश्वे ॥११६०॥
 तेन स्वयमयोग्येन योग्वानन्याननिच्छता । कलङ्कितानरेन्द्रभीः क्षुद्राध्वेनेव मन्वुरा ॥११६१॥
 नतः प्रभुति निर्वाणप्रतापस्य महीपतेः । प्रतापवक्रवर्त्योख्या सर्वतो म्लानिमाययौ ॥११६२॥
 म्लानाननो न यत्सिद्धं स्वेन भृत्यैस्तथाखिलैः । तत्कर्म कृतवन्तं स कन्दर्पं बह्ममन्यत ॥११६३॥
 भ्रानिनीषोथ तं तस्य जडस्याकृत भूपतेः । दण्डनायक एवेच्छाच्छेदं पैशुनकर्मणा ॥११६४॥
- 1165 ज्ञानद्रोहोथ नृपतिरवधाम्ण्डनायकम् । प्रातिपत्त्यानुरोधेन न कुधा न्यमहीत्युनः ॥११६५॥
 दुर्गे सदिग्धजीत्रोपि निवसन्संघिकाय सः । तुभ्यस्ताम्बूलवस्त्रादि प्रहितं भृत्यबान्धवैः ॥११६६॥
 आत्मनः सर्वनाशाय संजातं दैवमोहितः । वधार्हं प्रत्युत पुनर्मन्ये तं स्वपदं नृपः ॥११६७॥
 तं बिट्टाभ्राटुर्भिर्भूयो राजानमुदतेजयन् । घोषयान्नाजितं स्त्रोत्रैः कर्णाया इव कौरवम् ॥११६८॥

११४२. १) Emended; A सर्वभुङ्क्षिनिधेः. ११५६. १) Emended; A प्रन्यनाने. ११६५. १) Emended; A न्यमहीत्युनः.
 ११६६. १) Conjectural reading; A दुर्गे.

वादी धादपराजितः प्रतिभटं गालीभिरस्याक्षिपन्वोधिचष्टसतीत्रना कुकलहैरुद्वेजयन्ती पतिम् ।
 कायस्थध इनाखिलार्थमहिमा कृच्छ्रे नृपं पातयन्वस्यासन्नपरामभयस्य कुरुते भूयः समुत्तम्भनम् ॥११६९॥
 भुक्तदेयधनो विभयसं सहेलमहत्तमः । उर्वीपतिं दुर्व्यसने प्रेरयन्स्वार्थपण्डितः ॥११७०॥ 1170
 बन्धुमन्विष्य दरदां लवन्धैः सह लाह्रैः । दुर्गघाताभिधं दुर्गं महीतुं तमचञ्चदत् ॥११७१॥
 तदि लकनचन्द्राख्ये पुरा गोमरि डामरे । जनकहारपतिना हतेनन्तनृपाशया ॥११७२॥
 प्रायोपविष्टया शारे तत्पत्न्यापि समर्पितम् । कलशाशमाभुजा कृमोपेक्षं प्राप दरञ्चपः ॥११७३॥
 तद्वलाहारदैः क्रान्तानन्तपामेव मण्डले । राजा च मन्त्रिणा चाथ बभूव स्वीकृतोद्यमः ॥११७४॥
 निह्रै' तत्र गोमृणां वृत्तये संभृतं हिमम् । अवग्रहेण तत्तस्मिन्क्षणे निःशेषतां ययौ ॥११७५॥ 1175
 चारैस्त्रन्धमालक्ष्य तद्द्वयाय महत्तमः । अमीक्ष्यं प्रेरयन्स्वार्थं स च तत्रोद्यमं व्यधात् ॥११७६॥
 वातगण्डं तदुद्योगे प्रतिघातुं नृपाशया । षण्पको हारकार्यस्थमभिसंधानुमैहत ॥११७७॥
 हारं निवार्य भूमेन प्रापितो मण्डलेशनाम् । सर्वैः सहाभजहारं स हि हाराधिकारिभिः ॥११७८॥
 विसृजितोपि' कटकं तेन हारपतिस्ततः । नीर्त्वा मधुमतीं सिन्धुं सैन्यैर्दुर्गमवेष्टयत् ॥११७९॥
 समस्तानपि सामन्तान्प्रहिण्वन्सर्वतः स्वयम् । एकप्रयाणान्तरितः कोटेपि न्यवसन्नृपः ॥११८०॥ 1180
 त्यजन्न्रिण्डशैलादि दुर्गसंश्रयतुर्जयैः । कादमीरिकाः सह दरसैनिकैः समरं व्यधुः ॥११८१॥
 विदधे प्राजिमडिकानाम्न्याघातपदे वसन् । सपुत्रो गुर्ङ्गजो मल्लः संभ्रमानतिदुःसहान् ॥११८२॥
 तत्पुत्रौ दैववित्प्रोक्तराज्यपामी तदिच्छया । मानं व्यवर्षिषतां यौ वीरातुञ्जलमुस्तसौ ॥११८३॥
 अत्युदाहस्तयोर्यायाद्विषवपि नृपासनम् । भासीङ्गव्यर्थमाहात्म्याद्यात्रायां तत्र निर्गतः ॥११८४॥
 अवग्रहेण भूपालप्रतापेन च शोषिताः । यथाकथंचित्तुर्गं ररक्षुर्द्वारदा भटाः ॥११८५॥ 1185
 अधाश्रेव विपेर्हर्षे' नतापपरिपन्थिनी । पपात महती वृष्टिरेकीकृतजलस्थला ॥११८६॥
 दुर्गभृङ्गः हिमैः कृत्वं दुर्भेद्यैः पर्यवर्ष्यत । अनुकूलेन विधिना संनाहैर्निहितैरिव ॥११८७॥
 उत्थाने पातयन्कांथित्पतने कांथिदुस्तिपन् । वेधाः कन्दलयत्येव कन्दुकक्रीडितभ्रमम् ॥११८८॥
 ततः स्मृत्वा गृहान्वृष्टिदुःस्यास्ते दुष्टमन्त्रिणः । चक्रिरे पूर्ववद्राजः स्कन्दावारे विसृजणम् ॥११८९॥
 ऊर्ध्वलोतोनुसारीय तिभिः शैलहताननः । ततोपि चक्रे व्यावृत्तिं राजा जयपराकुखः ॥११९०॥ 1190
 मुक्तापणः शीर्षकोशः त्यक्तश्रीकञ्जुतायुधः । कटकः सर्व एवामल्पलायनपरायणः ॥११९१॥
 धावतः पथिभिसैस्तेः साक्रन्दान्नाजसैनिकान् । पृष्ठलपरिपुन्दीर्घा मार्गेप्रसिष्यतापगा ॥११९२॥
 शौभैः सहस्रमालेव साञ्जवण्डेष खेटकैः । सशोवलेव खड्गैः सशिलेव तुरंगमैः ॥११९३॥
 सौवर्णैः सरथाङ्गैव राजनैर्भोजनैरपि । सफेनेव जनत्यकैरासीन्मधुमती सरिन् ॥११९४॥
 नीतानां च हतानां च दरदैः प्रसूतोदयैः । अभूवहीहतानां च संख्या काञ्चिद्देहिनाम् ॥११९५॥ 1195
 अनायवत्तया भूतं सैन्यं त्रातुं कृतोद्यमः । एकस्तु सानुजो मानी नावलमनाहिरुषलः ॥११९६॥

११७५. ') Emended; A निश्रये. ११७७. ') Emended; A वातगण्डस्तदु'. ११७९. ') Thus or, perhaps, विसृजितोपि to be read for A विसृजितापि. ११८९. ') Emended; A कादमीरिकाः. ११८९. ') Emended; A तत्पुत्रो.

- दरद्वलाम्बुधिर्धान्स विश्राक्रमणेष्वनः । ताभ्यां वेलागिरीन्द्राभ्यामिव संस्तम्भितोखिलः ॥११९७॥
 नौ रक्षित्वा बलं प्राप्नोति प्रसिद्धिमतुलां गतौ । पतिवरेव राजभ्रातृभेजे लक्षणेन तेजसा ॥११९८॥
 ततः प्रभृति लोकस्य सर्वस्यासीदसौ मतिः । राज्याहौ मानिनात्रेतौ ह्रीबोयं न तु भूपतिः ॥११९९॥
 1200 तथा कृत्वापि यद्राज्ञे दर्शनं परिजहनुः । तौ प्रीतिदायविमुखौ बन्धनास्थां ततो जनः ॥१२००॥
 अथ शान्तरिवृत्तासौ नगरं प्राविशचतुषः । प्रतापस्तु दिशः प्रायान्महाराजतनुजयोः ॥१२०१॥
 तौ रामलक्ष्मणत्रिाविति सर्वस्तदात्रवीत् । रावणप्रतिमे राज्ञि भाष्यर्थानुगुणं वचः ॥१२०२॥
 राजा तु गतलज्जः स नित्यकृत्योपमं जडः । कर्तुं प्रारभताखिन्नः पुनर्मण्डलपीडनम् ॥१२०३॥
 अल्पापकारमपि पाश्र्वगतं निहन्ति नीचो न दूरमसमागसमप्यरातिम् ।
 आ निर्देशत्युपलमन्तिकमापतन्तं तत्त्यागिनं न तु शिदूरगमुपरोषः ॥१२०४॥
 1205 ततः प्रविष्टः संपीतः सेवया दक्षकम्पनम् । मदनं सोऽशृणोत्स्यैरं शंसन्तं तत्पराभवम् ॥१२०५॥
 तद्रोषेण जिघांसुस्तमागो जगह सोपरम् । तस्य देवीविष्टाज्ञालेखोदङ्कनलक्षणम् ॥१२०६॥
 प्राप्नो मङ्गवराज्यात्स हमाभुजादत्तदर्शनः । भीतो लक्ष्मीधरस्यागान्मन्दिरं टङ्कमन्त्रिणः ॥१२०७॥
 राजा प्रसाद्यमानोपि तत्कृतेत्येन मन्त्रिणा । सस्मितं वीक्षितं सैन्यैस्तं सपुत्रमघातयत् ॥१२०८॥
 कोपस्मितं नरपतेरकालकुसुमं तरोः । वेतालस्यादृष्टक्षितं नैवमेव प्रशाम्यति ॥१२०९॥
 ये संपरुद्धविपुलप्रणयाभिमाना निःशङ्कमीश्वरनिषेधणमाचरन्ति ।
 1210 मन्त्रानुपङ्करभसाङ्गजनेन्द्रसख्यं प्रख्यापयन्त इव ते प्रलयं प्रयान्ति ॥१२१०॥
 कर्मजपकुले तावन्मदनप्रलयावधिः । शापः सूर्यमतीरेष्याः प्रसारितभुजोभवत् ॥१२११॥
 विक्रमालोकनोत्कम्पी निचिक्षेप क्षमापतिः । बद्धा कलशाराजं तं लक्ष्मीधरनिवेशने ॥१२१२॥
 विरुद्धं तस्य बद्धस्य शिक्षापेक्षामिपाचूषः । तेजोवधाय सविधमुद्रयाख्यं व्यसर्जयत् ॥१२१३॥
 लक्ष्म्या जाञ्जवत्यमानं तं वीक्ष्य पञ्चलितः क्रुपा । लम्भासिधेनुः कस्माश्चिन्मनस्वी सहसावधीत् ॥१२१४॥
 1215 तद्भृत्यैरथ संकुञ्चैर्भित्तस्य स त्रिपादितः । दुर्बुद्धेस्तस्य भूमर्तुरेवं भृत्या विपेरिरे ॥१२१५॥
 मण्डले राजदण्डेन क्षनेनेव परिक्षते । क्षारापातोपमान्यापि प्राभूहः खपरंपरा ॥१२१६॥
 अहारि काञ्चनस्थाली यैः पार्थिवगृहादपि । सत्यप्यहस्करे जमुस्तस्करास्तादृशा विशः ॥१२१७॥
 प्रवर्धमाने मरके क्रन्दितध्वनिनिर्भरः । निर्वोषः प्रेतवाद्यानां न व्यरंसीद्विवादिशम् ॥१२१८॥
 जडीपद्भुद्धितपामे वत्सरे पञ्चसप्तते । अखण्डं सर्वभाण्डानां दुर्मिक्षमुद्रजृम्भन ॥१२१९॥
 1220 वीक्षाराराणां धान्यखारिः प्राप्याभूत्पञ्चभिः शतैः । वीक्षारेणाभवद्वर्धभ्यं मार्हीकस्य पलद्वयम् ॥१२२०॥
 ऊर्णापलस्य वीक्षारैः क्रयः षड्भिरजायत । लवणोषणहिङ्गुदेरभिधाप्यात्स दुर्लभा ॥१२२१॥
 श्वैनेद्योभवत्तम्भः संसेकोच्छ्रुनक्षिपहैः । छन्नतोया गिरिलस्तैश्छिन्नदासवनैरिव ॥१२२२॥
 पतव्यवहितं राजधानी दूरात्त दृश्यते । ध्यात्वेति सर्वतो राजा कुमाणां छेदमादिशन् ॥१२२३॥

१२०७. ') Emended ; A उक्त'. १२२१. ') Emended ; A व्यवहृत्त.

सप्रतनफला वृक्षा गृहस्था इव पाविताः । कुट्टुम्वैरिव रोलमैरशोच्यन्त पदे पदे ॥१२२४॥
 प्राणापहं महादण्डं तथार्तेपि जने नृपः । हलावस्वप्ने वृद्धोक्षे गण्डशैलमिवाक्षिपत् ॥ १२२५ ॥ 1935
 निपीड्य लोके कायस्यैर्महादण्डव्यवस्थया । पुरमामादिषु क्वापि न मृष्यवशेषिता ॥१२२६॥
 अधोत्वगणस्यं संप्राप्ताविहन्तुं सर्वडाामरान् । स षण्डभृदित्र कृष्यवादिस्मण्डलेश्वरम् ॥१२२७॥
 पूर्वं मडवराज्योर्था होलढान्तः स डामरान् । दत्तास्कन्दोवधीत्तांस्तान्कुलाये विहगानिव ॥१२२८॥
 प्रता लव्न्यानुन्नडकुन्तलौकिकटाकृतिः । जीवन्मडवराज्यान्तस्तेन त्रिप्रोपि नोऽस्मिन्तः ॥१२२९॥
 लाव्न्यनुज्या भूलानि पान्थैरप्यथ रोपितैः । भीमरूपाभवन्नूमिर्भैरवस्य महानसः ॥१२३०॥ 1930
 भूले लव्न्यस्यैकस्य कुरां विन्वस्यतो वधुम् । ययुः सर्वे दिशो भीता लव्न्या मण्डलेश्वरात् ॥१२३१॥
 केचिद्भुजिरे तेषां गोमांसं म्लेच्छभूमिषु । अरषट्पचरद्वादिहृष्टाः केचिदवालगन् ॥१२३२॥
 प्राहिणोत्सामृते भूरि भैरवाय महीभुजे । लव्न्यमुण्डमालातीरखण्डा मण्डलेश्वरः ॥१२३३॥
 तोरणवलये राजद्वारेदृश्यन्त सर्वतः । डामराणां करोटीभिर्वटीभिरिव निर्भराः ॥१२३४॥
 द्वारे कङ्कणवस्त्रादि लम्बमानं नृपिकसः । नेता डामरमुण्डस्य यः कोपि स किलासदत् ॥१२३५॥ 1235
 भोक्तुं डामरमुण्डानि व्याप्तविस्तीर्णतोऽरणाः । विद्भुर्गृध्रकङ्कुराया राजद्वारोपसेवनम् ॥१२३६॥
 यत्र यत्रास्त भूपालस्तत्र तत्र व्यधुर्जनाः । लव्न्यमुण्डैरुच्चैर्विस्तीर्णास्तोरणजजः ॥१२३७॥
 गन्धेनाभुविना प्राणं कर्णे भीमैः शिवास्तैः । अखिद्यत शवाकीर्णं दमशान इव मण्डले ॥१२३८॥
 बलेरकमपाम्नाल्लोकपुण्यावधि व्यधात् । एकभेर्णी मण्डलेशो डामरैः भूलकीलितैः ॥१२३९॥
 एवं मडवराज्यं स कृत्वा निर्वष्टडामरम् । अभावत्क्रमराज्योर्था कर्तुं नामेव पदतिम् ॥१२४०॥ 1240
 अवहयं न भविष्याम इति निश्चित्य डामराः । चकिरे क्रमराज्यस्था लौलाङ्गे सैन्यसंगहम् ॥१२४१॥
 तैः सर्वैर्दत्तसंप्रामैः कुर्वन्निः कदनं महत् । आस्ते स्म तत्र सुचिरं निरुद्धो मण्डलेश्वरः ॥१२४२॥
 किमन्यद्राक्षसः कश्चिद्वरतीर्थेषूपुजितम् । निहन्तुं मण्डलमिदं हर्षव्याजादवातरत् ॥१२४३॥
 उल्लासो रात्रिषु दिने स्वापः क्रौर्यमुदपता । अयाङ्गयस्वं कर्तव्ये दक्षिणेशोचिने रतिः ॥१२४४॥
 इत्याद्यस्तस्य केषिद्धर्मा नक्तंचरोचिताः । तथा हि तत्कालभवैः प्रियाः प्रातैः प्रकीर्तिताः ॥१२४५॥ 1245
 अत्रान्तरे मल्लसूनुः कनीयान्यौयनोन्मदः । लक्ष्मीधरस्य गेहिन्या हृदयाह्लादकोभवत् ॥१२४६॥
 सा हि राजसुते तस्मिन्संस्तक्ता प्रातिवेशिमके । नारज्यत निजे पत्यौ वानरप्रतिमाकृतौ ॥१२४७॥
 ज्ञातीनगण्यान्हस्वान्यान्क्रमाद्राज्यार्हलक्षणी । नावधीरुद्धताश्रितौ राजसुद्युलसुसलौ ॥१२४८॥
 इति लक्ष्मीभरेण्यारोषादुकोपि भूपतिः । न सुकोधानुनापाति पूर्वज्ञातिवधाहतः ॥१२४९॥
 स्वयमन्यमुखेनापि स तेनोक्तस्तनोसकृन् । पाने तदौद्धत्यं ध्यात्वा साध्वसमादधे ॥१२५०॥ 1250
 ज्ञातिपीत्यनुवृत्त्यादि तेन विस्मरता ततः । संमन्य मन्त्रिभिः सार्धं दधे तद्वधनिधयः ॥१२५१॥
 आसन्नवारचनिता धक्कनाख्याया तं व्यधात् । भूमर्तुर्दुरभिप्रायं तयोः कर्णपयातिथिम् ॥१२५२॥

१२२४. ¹) Emended; A रोलमैर°. १२३२. ¹) Thus A₂; A₁ वाचवत्; G वागलत्. १२३६. ¹) Emended; A ज्यास
 विस्तीर्णतोऽरणा. १२३९. ¹) A₂ gloss नृपन्---यावन्नोक्तभवनं (three aksharas illegible). १२४९. ¹) Emended; A चक्रोय°.
 १२५०. ¹) A₁ indicates a lacuna of two aksharas.

- सख्या दर्शनपालेन तत्रार्थे छिन्नसंशयौ । निरपातां निशीथिन्यां द्विवैस्त्वायुगैः समम् ॥१२६३॥
 पट्टसप्तनेधे नगरान्मार्गशीर्षेय निर्गतौ । उत्रासंबसतेः प्राप्नो डामरस्योपवेशनम् ॥१२६४॥
- 1255 पद्मास्तराजो दुधुधुः सिल्लराजं निजानुजम् । सोमिसंधाय तौ निन्दे लवन्धो मण्डलान्तरम् ॥१२६५॥
 तनो राजपुरीं ज्यायान्पायात्कल्हस्य भूपतेः । कनीयान्मययौ पार्श्वे कलिञ्जरधेरेशितुः ॥१२६६॥
 तयोर्निर्गतयो राज्यं न कैश्चिद्व्यधीयत । निमिच्छेन राशैव दुर्मिथैस्त्वशाङ्कुघत ॥१२६७॥
 लक्ष्मीधरमुत्तेनैव प्रार्थनां हन्तुमुच्चलम् । चक्रे संप्रामपालस्य सोङ्गीकृत्य धनं ततः ॥१२६८॥
 स त्वन्तिकागतस्येषन्मस्रद्धनोः कृतादरः । तथा विशङ्क्या शशोरासीदधिकगीरवः ॥१२६९॥
- 1260 भासन्नाभ्युदयं शानुं ह्रैष्टेव विधिसोदितः । शङ्कुविष्करणाळोके नयेत्संभावनाभुवम् ॥१२६०॥
 राजपुर्याः प्रकृत्यैव कादमीरानर्थकाङ्गिताः । प्रभविष्णौ रिपौ प्राप्ते चक्रिकायां किमुच्यताम् ॥१२६१॥
 कांश्चिकृतिकप्रायान्पार्थयातानथोच्चलः । गमायमान्कृतोद्योगो डामराणामकारयत् ॥१२६२॥
 डामरास्तु महोत्साहास्तमानेन्युं व्यसर्जयन् । राज्ञा विप्रकृतां दूतान्वितौर्णोपायनान्बहून् ॥१२६३॥
 तं सूर्यवर्मचन्द्रस्य तनयो जनकाभिधः । चकारोपचितोत्साहं मायादूर्तैर्विसर्जितैः ॥१२६४॥
- 1265 वीक्ष्य डामरदूतास्ताञ्जहता राजनो भयम् । व्यक्तं संप्रामपालेन निन्दे माहात्म्यमुच्चलः ॥१२६५॥
 स कार्यगौरवाद्यद्भो मूर्ध्नि कर्पूरचूर्णनम् । कृत्वा तमविनाशाय यावद्विहङ्गमुद्देहत ॥१२६६॥
 नावस्कलशाराज्जाख्यस्तदेशे मुख्यवङ्कुरः । हर्षदेवार्थितोत्कोचस्तमेत्य विजनेब्रवीत् ॥१२६७॥
 राज्ञः प्रसादनं त्यक्त्वा तवोच्चलद्विसैविणः । कामधेनुं विनिर्धेय छागकण्ठमहे महः ॥१२६८॥
 कोयं काश्मीरभूयानां कास्य शक्तिस्तपस्विनः । आराधनेन तत्राशो विधेहि स्वमसाध्वसम् ॥१२६९॥
- 1270 अयं राजागिरौ दुर्गे स्थाप्यतां पार्थिवस्ततः । स्यान्मनीषितवर्षा वखासात्मिकं च सर्वदा ॥१२७०॥
 तेनेति प्रभुराख्यातः खशानां स मिताशयः । तञ्जीतः स्वार्धेलुम्भध तथेति प्रत्यपद्यत ॥१२७१॥
 तमभ्यधाष्य तो बन्धुं शक्तोहममुमुद्यतम् । स्वयैव बध्यतामेप मियतः प्रेषितोन्तिकम् ॥१२७२॥
 इत्युक्त्वा तं स्ववसतिं विद्वज्यावद्बुच्चलम् । प्रातः कलशाराजस्य त्वया गन्तव्यमन्तिकम् ॥१२७३॥
 इह प्रधानाम्हायोसौ तेन तं स्यादवस्थयः । ततो विपक्षोच्छिद्यै त्वां प्रतिमोक्ष्यामि सानुगम् ॥१२७४॥
- 1275 अथ तद्वसतिं गन्तुं चलितोन्येयुरुच्चलः । प्राग्दुर्मिथैस्तैस्त्वकृत्यमाप्तैरिव विबोधितः ॥१२७५॥
 मन्त्रे भिन्ने निवृत्तं तं भ्रुत्वा खशानुपान्तिकम् । कुप्यन्कलशाराजोय सज्जसैन्यः समाययौ ॥१२७६॥
 तमास्कन्दाय संप्राप्तं जानञ्जस्वभृतां वरः । ऐच्छन्नणाय निर्गन्तुं निजभृत्यैः सहोच्चलः ॥१२७७॥
 क्षोभे संप्रस्तुते तं स सान्त्वयित्वा खशाधिपः । तिष्ठन्कलशाराजेन सहानिन्दे निजां समाम् ॥१२७८॥
 निवेधाधापिनो भृत्यान्स विधूयौजसां निधिः । सज्जः खशासमाजं तं कोपकम्पाधरोविशत् ॥१२७९॥
- 1280 ब्रष्टुं तं नाशकत्कथित्कल्पान्तार्कमिवोल्बणम् । क्रुद्धं कलशाराजो वा राजा वा तेजसां विधिम् ॥१२८०॥
 स विविक्तीकृते धासि खशाधीशं समन्त्रिणम् । सान्त्वयन्तं महातेजाः कोपकृशाक्षरोब्रवीत् ॥१२८१॥

१२६४. १) Thus A₁; A₂ gloss उच्यते, corr. by later hand into उच्यत; A₃ reads उच्यत. १२६६. १) Thus corr. by A₁ from कालि. १२६७. १) Emended; A कथि. १२६३. १) Thus A₁; a later hand corrects डामरास्तु महोत्साहास्तं and विद्व कृतान्द. १२६०. १) Emended; A तत्राश. १२६९. १) Emended; A कृषी.—१) Emended; A लक्ष्मीधर.

पूर्वं दावाभिसारेभूद्भारद्वाजो नरो नृपः । नरवाहननामास्य सुनुः फुल्लमजीजनत् ॥१२८२॥
 स सातवाहनं तस्माच्चन्द्रेभूत्सुवृतः हृती । गोपालसिंहराजाख्यौ चन्दुराजोप्यवाप्तवान् ॥१२८३॥
 बह्वात्मजः सिंहराजो दिवाख्यां तनयां ददौ । श्माभुजे क्षेमगुप्त्या साधीरा भ्रातृनन्दनम् ॥१२८४॥
 राज्ये संग्रामराजाख्यं व्यधादुदयराजजम् । भ्रातापि कान्तिराजोऽस्या जस्संराजमजीजनत् ॥१२८५॥ 1285
 पितानन्तस्य संग्रामो जस्सस्तन्वङ्गुङ्गयोः । अनन्तात्कलशास्माभुङ्गन्मल्लोप्यजायत ॥१२८६॥
 कलशाद्धर्षदेवाया जाता मल्लान्तया वयम् । कोयमित्यादि तन्मन्दैः क्रमेस्मिन्कथ्यते कथम् ॥१२८७॥
 पृथिव्यां वीरभोज्यायां क्रमो वा क्रोपयुज्यते । वीरस्य च सहायोस्तु कः स्वबाह्वहयात्परः ॥१२८८॥
 दिष्ट्या तदनुकम्प्यानां मूर्ध्नि हस्तमिवास्पृशन् । काञ्चीरिकाणां भूपानां नाभूर्बु कुलपांसनः ॥१२८९॥
 तस्माद्दृश्यथ मे शक्तिमित्युक्त्वा निर्गतस्ततः । विजयाय स पत्नीनां शूतेनानुगतोचलत् ॥१२९०॥ 1290
 निहतं शशमादाय तस्यामे कश्चिदाययौ । स तेन ह्यनिमित्तेन प्राप्तां मेने रिपुभ्रियम् ॥१२९१॥
 अरघट्टधरद्वादिकृष्टिमुच्छस्य निर्गताः । डामरा वाह्वदेवाख्यास्तं यान्तमुपतस्थिरे ॥१२९२॥
 कटकस्थस्य संग्रामपालस्यायातमन्तिक्यात् । तदेष्यो राजपुर्थन्तः खिन्नं निन्युः प्रसन्नताम् ॥१२९३॥
 भुक्त्वा तद्वसतेर्गच्छन्स्वावासां स दिनात्यये । सैन्यैः कलशाराजस्य दत्तास्कन्दोभवद्ग्रहिः ॥१२९४॥
 राक्षीभिर्मिर्गमासुस्मिन्हारं संरोध्य वारिते । तदीयाः सैनिका युद्धे लोष्ट्रावहृदादयो हताः ॥१२९५॥ 1295
 मध्यं प्रविश्य शमिते प्रधानैस्तत्र संयुगे । सोल्पसैन्योपि संयुक्तः ह्यतरामल्पसैनिकः ॥१२९६॥
 शैबस्य पैर्गमास्यन्तः कृष्णमप्यनुभूतवान् । वैशाखासितपञ्चम्यां यात्रामत्रस्तीर्थ्यधात् ॥१२९७॥
 विसृज्य वाह्वदेवादीन्विघ्नबाय स्ववर्त्मभिः । आलम्ब्य प्रवेशेष्वां क्रमराज्याध्वना स्वयम् ॥१२९८॥
 यं राजोदयसीहान्ते कपिलं क्षेमजांत्मजम् । अस्थापयल्लोहरोय्यां स विशन्तं मुमोच तम् ॥१२९९॥
 स्वयममे समप्राणां खड्गचर्मधरो व्रजन् । पलायने पूर्वशिष्यान्पणोस्ते तद्गटान्व्यधात् ॥१३००॥ 1300
 बद्धा निःशङ्कमासीनं हारेशं मुञ्जकाभिधम् । काञ्चीरानामिपाकाङ्गी शिषं दयेन ह्वापतत् ॥१३०१॥
 तं डामराध्वं कतिञ्चित्वाशिकाश्चात्रिसंभयाः । राजद्विषः प्राप्रमात्रं सर्वतः पर्यवारयन् ॥१३०२॥
 तमाकाशादित्र चरन् भुवो गर्भोदिवोत्थितम् । निशम्यातर्कितं प्रापं चक्रम्पे हर्षमुपतिः ॥१३०३॥
 मा भूदसौ बड्मूलः क्रमराज्यान्तरस्थितम् । मा वधीन्मण्डलेशं च ध्यायन्नित्याकुलोय सः ॥१३०४॥
 विलम्बमाने संनद्धसैनिके दण्डनायके । स्वरितं प्राहिणोत्पङ्कं वितियोसंख्यनायकम् ॥१३०५॥ 1305
 द्वैत्रोपहतवीर्यो वा क्रान्तो वा द्रोहचिन्त्या । अभ्यभित्रीणतां त्यक्त्वा स तु मार्गे व्यलम्बत ॥१३०६॥
 अन्यांश्च यान्यांस्तिलकराजादीन्व्यद्यजन्पृषः । ते ते पङ्कं समासाद्य नाकुर्वन्नपरिगमम् ॥१३०७॥
 दण्डनायकमुंख्येपि लोके राज्ञा विसर्जिते । याते विमूढतां प्राप बड्मूलत्वमुच्चलः ॥१३०८॥
 वराहमूलं प्रविशन्नागतां ह्रियतां बलात् । अर्थां ह्यलक्षणेपेतां राजलक्ष्मीमिवासदत् ॥१३०९॥
 महावराहमौलिलक्षस्य मूर्ध्नि पपात च । तदंसस्थितया पृथ्व्या वरणार्थमिवार्पिता ॥१३१०॥ 1310

१२८२. १) Emended; A कार्यवाहनं. Cf. vf. 367. १२८५. १) Thus corr. by A₂ from A₁ °स्यासञ्जरा°. १२८५. १) Emended; A कार्यवाहकाणां. १२९५. १) Thus A₁; corr. by later hand into लोष्ट्रवहा°. १२९६. १) Emended; A; बह°.—१) विप्रया and स्वं supplied by A₂ in space left by A₁.—१) Emended; A आलम्ब. १२९९. १) Thus A; perhaps, to be emended क्षेत्र°. Cf. vii. 482. १३०४. १) Emended; A स्थितिम्. १३०६. १) Thus A₁; A₂ नायकस्यथे.

- कांकाद्यवैद्यकुलजैर्योषैः संखडपद्धतिः । स हुक्कपुरमुष्ट्यज्य क्रमराज्योन्मुखो ययौ ॥१३११॥
 अत्रान्तरे तमायान्तमाकण्योस्तेकमागतैः । विद्रयोन्मुखतां निन्ये डामरैर्मण्डलेभ्यरः ॥१३१२॥
 तैर्हि प्रागेव भङ्गं स नीतो हत्वा महाभटान् । यदोराजमुखान्भूरिन्ययौ मन्दप्रतापताम् ॥१३१३॥
 1315 शनैरपसरन्सोथ तारमूलक्रमासदत् । उच्चलाभिक्षितास्तेपि विधिषन्तस्तमन्वयुः ॥१३१४॥
 सैम्ययोरुभयोस्तत्र जयश्रीकरिणीकृते । बभूव तुल्यसंघर्षः सेर्ष्ययोरिव दन्तिनोः ॥१३१५॥
 आनन्दनामाभ्युत्पिञ्जोत्थानमुच्चलमातुलः । चक्रे मडवराज्येथ निविडीकृतडामरः ॥१३१७॥
 तद्विभ्रवे डामरौवा दिग्देश्यः सहस्रशः । उन्ममज्जुर्हिमापाये रन्ध्रेभ्य इव षट्पदाः ॥१३१८॥
 तत्क्षयं क्षीणभाग्यस्य यथा द्वारपतिस्तथा । कायस्यः कम्पने राशः सहैलोभूंन्महत्तमः ॥१३१९॥
 1320 आनन्देन कृतास्कन्दो बहुशो विहिताहवः । औज्जीन्मडवराज्यं स न यत्तद्रहभूतदा ॥१३२०॥
 अथाद्भुतप्रतापिन वेष्टयित्वा महाचमम् । उच्चलेनाहवे बद्धः ससैन्यो मण्डलेभ्यरः ॥१३२१॥
 न विद्याः किं तदा वृचं योधानां यत्किलाविदन् । ते सखद्गात्रसंनाहा बद्धा वयमिति स्फुटम् ॥१३२२॥
 तथा यद्दोषि विदेश्यैः स भयः प्रभवे हितम् । स्वामिभक्तिर्विपर्येति पर्यन्तेपि न मानिनाम् ॥१३२३॥
 तूर्णं पुरगवेशाय सोष प्रेरयदुच्चलम् । विश्वास्य नेर्गन्त्योस्ति क्षण इत्यसकृद्भुवन् ॥१३२४॥
 1325 विशातस्तस्य चानेकैः पुरमागद्यलुण्ठयत् । कर्मणानेन कौलीनमस्यास्त्विति विचिन्तयन् ॥१३२५॥
 परिहासपुरे तेन स ततः संप्रयेशितः । श्चाम्भुविषमाद्यस्मान्निर्गमेत्यन्तुर्गमः ॥१३२६॥
 तत्रोच्चलं चतुःशाले स्वं च दग्धुमचूचदत् । निजान्स निशि ते तनु न चकुस्तद्धितैषिणः ॥१३२७॥
 यथा चिन्तं तथास्य स्यात्कायशेस्ताहसक्षमः । तदात्मनिरपेक्षस्य किं न सिध्येन्मनीषितम् ॥१३२८॥
 ह्रीबच्छत्रपुस्तत्रचा सह वसत्यच्छेद्याया कच्छपो निर्वर्मा रणकर्मसाहसमहोत्साहश्च सिंहः सदा ।
 धिक्क्रमादुत्कृतपक्षपातरभसो नीत्रेपु मुग्धो विधिर्वीराणां कुहते शरीरमभितो वैकल्यशल्याहतम् ॥१३२९॥
 1330 संदिदेशाथ स क्षमापमाकृष्यायं मयागतः । खगाल इव ते क्षिमः क्षिप्रं निर्गत्य बध्यताम् ॥१३३०॥
 ततः समस्तसामन्तसैन्यसंततिसंयुतः । अद्य मृत्युर्जयो वेति निश्चित्य निरगात्पुः ॥१३३१॥
 स प्राणसंशये सर्वायासप्रशममादिशत् । पटहोद्गोषणेनासीत्परैरनुगतोखिलैः ॥१३३२॥
 प्राप्तं भरतसत्त्वधं प्रन्तः सैन्यं विरोधिनम् । आजानेथै राजभृत्याः क्षणान्गर्मलङ्घयन् ॥१३३३॥
 क्षुभितेष्वाधिवायाते राजसैन्ये शिषद्वलम् । मण्डलेभ्यर पवान्तःप्रविष्टो निरनाशयन् ॥१३३४॥
 1335 अयोच्चलबले भमे विदुदुः केपि जाङ्गिकाः । भान्ता राजत्रिहारं च प्राविशन्केपि डामराः ॥१३३५॥
 त्रिह्रसेनाभिधं दृष्ट्वा प्रविष्टं डामरं परे । उच्चलोसाविति भ्रान्त्या विशारं तमदाहयन् ॥१३३६॥
 सोमपालाभिधेनारिहयारोहान्तरे निरम् । कुर्वन्दर्शनपालस्य पितृव्येण सहाहवम् ॥१३३७॥
 यत्नाज्जनकचन्द्रायैर्मानि ध्यावर्तितो रणान् । परिहासपुरात्यायान्मृत्युवक्त्रादिविषोच्चलः ॥१३३८॥

१३११. ') Thus A₁; corr. by later hand into कांकाद्यवैद्यकुलजैर्योषैः. १३११. ') Emended; A सहलो.—') Emended; A 'युवह-
 सप्तः. १३३२. ') Doubtful; thus emended with C; A 'सीत्यारैर'. १३३६. ') Thus A₁; corr. by later hand into प्रविष्टः.

वितस्तां गौरिकावालं प्रामासीत्वां हयान्वितः । स डामरैः सह पुनः प्रययौ तारमूलकम् ॥१३३९॥
 जयेन तावन्मात्रेण कितञ्चोत्स ह्वेन्मदः । राजा प्रशंसन्मानन्दं राजधानीं न्यवर्तत ॥१३४०॥ 1340
 जीवन्तमप्यरिं भुक्त्वा न पथादलगत्स यत् । आसन्नचञ्चुसितास्तेन भङ्गभाजोपि डामराः ॥१३४१॥
 यातान्पलाय्य ताञ्ज्येष्टामूलीये मासि सर्वतः । भूयोपि संघटयितुं स्थिरधीरेच्छतुच्छलः ॥१३४२॥
 स्वदोर्भावसहायस्य परायत्स्य मानिनः । दुर्मिक्षान्तर्महोद्योगः स तस्य विषमोभवत् ॥१३४३॥
 तन्मध्येतिदरिद्रोपि संग्रामं स ररक्ष यत् । तमुत्पाद्यानयद्राजा श्रीपरीहासकेशवम् ॥१३४४॥
 तस्मिन्विघटिते पांशुः कपोतच्छदधूसरः । रोदसीच्छात्वं हर्ष्यशीर्विच्छेदावधि व्यधात् ॥१३४५॥ 1345
 प्रागन्धकारो देशेरिमन्त्रिवसेपि व्यजृम्भत । रूपिकादिवसालोकं हृति यत्प्रथये जने ॥१३४६॥
 निवेशिते परीहासकेशवे प्रशशाम तत् । तस्मिन्नुन्मूलिते भूयः माधं मासमजृम्भत ॥१३४७॥
 किंचिदुच्छुसिते राक्षि मन्दोद्रेकतया रिपोः । दिशा श्रूरपुरस्थाप सुस्सलः प्रत्यदृश्यत ॥१३४८॥
 अत्रनाहै स हि यत्सुपालम्भपरैः पितुः । संदेशैः शंसतो ज्येष्ठमौदासीन्यादापहनः ॥१३४९॥
 दशान्कन्द्दक्षिणीशेन कांभिरादाया वाजिनः । चिरेण राजदाक्षिण्यमीन्द्रीनेन व्यलम्बत ॥१३५०॥ 1350
 आरम्भान्दुदयान्तं च तिष्ठन्धैरेपि निष्ठुरे । साम प्रययुजे मोहावहं मायानिधी रिपोः ॥१३५१॥
 जिह्वा माणिक्यनामानं तेन सेनापतिं रणे । प्रापि श्रूरपुरत्रङ्गाज्जयभ्रीः श्रीध्रं भूयसी ॥१३५२॥
 तस्याभूद्यपात्रस्य तथा संग्रातया श्रिया । आरब्धिसमयः कृत्स्नः स त्रिभूयज्जुतोभवत् ॥१३५३॥
 मण्डलेश्वरपट्टादीनविचित्रव्योच्छलं ततः । प्राहिणोन्पतिर्योद्धुं सुस्सलं क्षिपकारिणम् ॥१३५४॥
 तेन श्रूरपुरे भग्नास्तद्योधाः शौर्यशालिना । भूयांसः प्रलयं प्रापुर्मघा वैतरणीजे ॥१३५५॥ 1355
 तत्र दर्शनपालस्य स्वामिद्रोहकृतो वपुः । विक्रामतो न संस्पृष्टं खिन्नयेव जयश्रिया ॥१३५६॥
 राजसैन्यं तदन्येयुर्हतशेषं पलायितम् । लोकपुण्ये निवसतः सहेलस्याग्निकं ययौ ॥१३५७॥
 सुस्सलापातकल्पागतं विद्राङ्गचापि सहेलकः । तैस्तेभ्यैर्बलैः साकं नगरं प्राविशसतः ॥१३५८॥
 पञ्चमभ्येत्य नृपतौ सुस्सलेन विस्त्र्विते । अथाप तारमूलस्यः प्रतिष्ठां पुनरुच्छलः ॥१३५९॥
 बिभ्रक्षिस्तुरगानीकात्यन्तिप्रायैः स डामरैः । आनिन्द्ये शैलदुर्गेण भूयो लहरवल्मना ॥१३६०॥ 1360
 राजाप्युदयराजाब्जं कृत्वा द्वारपतिं पुनः । प्राहिणोदुच्छलं जेतुं लङ्गं मण्डलेश्वरम् ॥१३६१॥
 ततः पद्मपुरं प्रापे मानुले मल्लजन्मनोः । न कोपि कम्पनं भूयान्मन्त्री त्रासातुरोभहीत् ॥१३६२॥
 को भेलीति विनिश्चस्य वदतोय महीपतेः । भधिकारस्रजं हस्ताच्चन्द्रराजः समाददे ॥१३६३॥
 अनाशीः शयने मृत्युर्येषां तेषां स वंशजः । श्रीजिन्दुराजमुष्यानामीचित्यं प्रत्यपाद्यत ॥१३६४॥
 स द्रौणिरिव निर्नेष्टे काले सेनापतिः कृतः । निर्गत्य तत्पद्मपुरादरिसैन्यं न्यवारयत् ॥१३६५॥ 1365
 विपक्षः कम्पनेशः स तेन दमां क्रामतां शनिः । नवम्यां शुक्रनभसो हतोवन्तिपुरान्तरे ॥१३६६॥
 स हि गोवर्धनधरोपान्ते कुर्वन्निराहवम् । स्वसैन्यैर्वाजितो गीतं गृध्रवन्परिभिनानुगः ॥१३६७॥

१३३९. ') A, gloss परिहासपुरासमीपे मुक्तिकाबलमालि. १३४६. ') Emended, A 'कारदेष्टे'. १३४९. ') Thus A., A, (')
 अत्रनाहै, A, gloss पौदुपात्रभागे. १३५९. ') Emended, A मांहीवह. १३६०. ') Emended, A 'नीकात्यन्ति'
 १३६६. ') Emended, A कम्पत.

- प्रविद्यारिहयारोहैर्वितस्तानीरषर्त्तना । प्रातोक्त्वाह्रथं लेभे प्रमत्तानां भुभं कुतः ॥ १३६८ ॥
 प्रहितं चन्द्रराजेन क्षमापतिर्विद्विष्य तच्छिरः । भूयो जयाशामकरोदानुकूल्यं विदन्विधेः ॥ १३६९ ॥
 1370 वैमुख्येन ब्रजन्कुयांत्सामुख्यैरन्तरा विधिः । प्रत्यागमभ्रमं सिंह इव व्यावृष्य वीक्षितेः ॥ १३७० ॥
 अथ लम्बलक्ष्मन्त्रराजोमन्दोषमोविशत् । विजयक्षेत्रमाकर्षणकटकं दशधाधधा ॥ १३७१ ॥
 तुलाधर इव स्रष्टा साम्यभङ्गं न चक्षमे । तदा द्वयोः कटकयोस्तुलायाः पुटयोरिव ॥ १३७२ ॥
 प्राप्ते यतस्तुनीयस्मिन्द्वयसे मण्डलेशितुः । अकालवृष्टिविषशं लहरे व्यब्रह्मलम् ॥ १३७३ ॥
 शीतवातहता योधा ममाः केदारकर्दमे । तुरगासितनुत्रादि द्राक्तियन्त्र इवामुचन् ॥ १३७४ ॥
 1375 उच्छलेन ततो रक्ष्यमागमप्यार्द्रचेतसा । प्राप्तं जनकचन्द्राद्या निजमुर्मण्डलेश्वरम् ॥ १३७५ ॥
 हर्षभूमुद्भृत्यवर्गे ब्रह्मशङ्काङ्किने परम् । कलेवरव्ययात्कीर्तिः क्रीता तेनैव मन्त्रिणा ॥ १३७६ ॥
 ध्रुवं संसर्पन्तो बन्धा देवदामार्दयोस्य ते । न चेत्कोपि विपर्यासे दोषमुद्दोषयेज्जनः ॥ १३७७ ॥
 लवन्धोर्मूलनारातिव्यूहव्यामोहनद्वयः । विध्यधीने फले ध्याते स्तुत्याः कस्य न तस्त्रियाः ॥ १३७८ ॥
 किं पातालतमो न हन्ति हिमगुः किं नो विषं भीतये पानीयं गिलतः किमान्तरशिखिध्वस्त्यै न धन्वंन्तरिः ।
 सर्वत्रैकपदे प्रयात्यफलतां वास्यो जडो नाम्बुधिः सिद्धैर्वैवविधेयानां विमुपतां स्तुत्यैव वस्तुजता ॥ १३७९ ॥
 1380 स्वामिकृत्योद्यमस्तुत्यस्तुतिपु स्त्रीषु पूज्यताम् । गज्जा तज्जननी स्वस्य नमस्यन्त्यविश्राब्धिताम् ॥ १३८० ॥
 साहसे सा हि तनये यत्र तत्र महीभुजा । प्रहीयमाणे तं कोहमोहिताह स्म भूभुजम् ॥ १३८१ ॥
 धनन्यसंतनरेकं हतमेतं प्रभो मम । मा नियुङ्क्थां यत्र तत्र कार्ये संदेहितास्रानि ॥ १३८२ ॥
 स तामकथयन्मातर्यथा तेनन्यसंतनेः । तथा मेनन्यभृत्यस्य सोयमेकोवलम्बनम् ॥ १३८३ ॥
 स्वसंभवस्य तां भर्तुर्भक्तिसंभावनामसौ । प्राप्रप्रतिष्ठानिष्ठायानां मेने मानवती सती ॥ १३८४ ॥
 1385 उच्छलस्य क्षणे तस्मिन्निर्हरण्यपुरमीयुषः । राज्याभिवेकं संभूय तत्रत्या ब्राह्मणा ददुः ॥ १३८५ ॥
 नृपमत्यन्तविषयं प्रसङ्गे तत्र मन्त्रिणः । भूयांसः सन्ति तैः सार्धं प्रज तल्लोहराचलम् ॥ १३८६ ॥
 प्रजा पृथ ततः शान्तोत्कण्ठा नवनृपं प्रति । त्वामानेव्यन्ति न चिराद्गिनैर्वा स्वयमेव्यसि ॥ १३८७ ॥
 सोम्यभादवरोपस्त्रीकोशसिंहासनगणहम् । असामान्यं परित्यज्य गन्तुं सपदि नोत्सहे ॥ १३८८ ॥
 पुनस्तेकथयन्नामा यान्तोध्याहृष्ट बाजिनः । पृष्टे विन्यस्य नेव्यन्ति कोशान्तःपुरयोषितः ॥ १३८९ ॥
 1390 श्रपाकीकामुकोव्यासीर्थास्मिस्तदपरोपि चेत् । सिंहासनं समारोहेत्काभिमानक्षनिस्ततः ॥ १३९० ॥
 आस्तामेतत्सर्वं ब्रूथ मन्त्रिमित्यथ चोदिताः । ते पार्थिवेन भूयोपि संसरन्म बभाषिरे ॥ १३९१ ॥
 क्षत्रधर्मं पुरस्कृत्य शासतां क्षमां क्षमाभुजाम् । को दैन्यस्यावकाशः स्यादाशीर्येषां मृधे वधः ॥ १३९२ ॥
 अनुयोगश्च जज्जा च भयं द्वैधं च मन्त्रिणा । भूभुजां व्यसनोहासे शत्रवो न तु गोत्रिणः ॥ १३९३ ॥
 कार्ये न पश्येदलसः स्वयं यो भृत्येषु विन्यस्तसमस्तकृत्यः ।
 यष्ट्याभयस्येव विनष्टदृष्टेः पदे पदे तस्य किलोपघातः ॥ १३९४ ॥

१३७९. १) Emended; १) धान्. १३८२. १) Emended; A निबुष्या. १३८४. १) Emended; A सा भर्तुः. १३९२. १) Thus A₁; corr. by later hand into सैन्य.

लज्जेहंसस्य स्वयमात्तशस्त्रः स्वल्पस्य शत्रोः कलयन्नवशाम् ।

एवं किलादीर्घमतिर्देवति स्वयं प्रवृद्धिं ऋषया विमुग्धः ॥१३९५॥

1395

कालेन याति क्रिमितां महेन्द्रो महेन्द्रभावं क्रिमिरप्युपैति ।

अयं प्रयोजानयनप्रतिष्ठ इत्येष निष्ठानुचितोभिमानः ॥१३९६॥

पराभवाभायि भयं जिषीषोः सर्वाङ्गवैकल्यवताहितेन ।

येनाभियुक्तः स समस्तसंपत्पूर्णोपि वैकल्यहमस्वमेति ॥१३९७॥

लक्ष्मस्थितिः स्फीतविभूतिपात्रं दीनोभियोक्ता परपिण्डवृत्तिः ।

आद्ये कथं नाम पराभवः स्याद्भयं भवेद्येह न तत्र भावः ॥१३९८॥

अमास्यवैमर्यवशेन निष्ठा वृष्टा न कार्यस्य तनीयसोपि ।

वैशाखरज्जोरिव कर्षकाभ्यां पर्याययोगेन कृते विकर्षे ॥१३९९॥

समयशक्तेरेकेनाप्याशाक्रान्तस्य भूपतेः । वैरी सर्वाङ्गहीनोपि राज्यमायुध कर्षति ॥१४००॥

1400

यत्र द्विषस्तत्र याहि क्रान्तां क्रान्तां च मेहिनीम् । पातार्थी न चिरदिवं पुनर्जयमवाप्स्यसि ॥१४०१॥

बिभुरेपि निशो भूरसहस्रपरिवारितैः । पतञ्जिराहवे भूयैः ख्यात्यामिहयोपलभ्यते ॥१४०२॥

नृत्यच्छिन्नशिरोधरोदुरन्ते^१ ज्यालाबुंरीणागुणप्रकाशिष्युदयच्छिवांमुखशिखिज्वालाप्रदीपाङ्कुरे ।

धन्याः केष्युर्पलभ्य वीरशयने शान्ताभिमानज्वरोल्लाघभाष्यशरीरतासकलितस्त्रिधाशिषः शेरते ॥१४०३॥

उदात्मिद्व्यन्तकृत्यं संचित्यं कितवा इव । राज्ये भजन्ते दीव्यन्तः क्षत्रियास्त्रासहीनताम् ॥१४०४॥

मन्वान्तरानुयोक्तारं नदप्युत्सृज्य मन्वितम् । पुरुषं प्राप्रकालं व ते निःश्वस्य तमनुवन् ॥१४०५॥

1405

उत्कर्षवदसंस्थकुमपि शक्नोषि संकटे । अन्यथानुचितं किञ्चित्पाप्यस्यहितचिन्तितम् ॥१४०६॥

स तानुवाच स्वं हन्तुं न शक्नोहं तनो मयि । भवञ्जिरेव नियमे प्रहर्तव्यमुपस्थिते ॥१४०७॥

गिरं कापुरुषस्येव क्लेश्यपस्तस्य तां प्रभोः । सवाप्यास्तेनुशोचन्तः पुनरेवं बभाषिरे ॥१४०८॥

मनीकाराय नः शक्तिर्न वैहैवहतौजसाम् । प्रत्युतिर्वयिषे कृत्ये प्रसरेयुः कराः कथम् ॥१४०९॥

पम्पुषुरूपरूपान्स नूनं भृष्टुपुषोष तान् । दुःखेनोदखनंस्तस्य ये तादृहैन्यमीयुषः ॥१४१०॥

1410

युगान्तानपि जीविष्यवा कायः सापाय एव यः । तस्यागमात्रसाध्येर्धे चिन्दैन्यमनुजीविनाम् ॥१४११॥

योषितोपि विशन्नस्यमि ये ध्यास्ता विस्मृतिं व्रजेन् । भर्तृस्नेहः स पुंसोपि यस्य कोन्यस्ततोभयः ॥१४१२॥

शैलुपस्थेव ये शोकभयदैन्याद्यविक्रियाः । भर्तुः पश्यन्ति तैरेषा भूः सतीर्थायपावनी ॥१४१३॥

क्षुत्सामस्तनयो वधूः परगृहप्रेष्यावसप्तः छद्मदुग्धा गौरशनाद्यभावाविधशा हन्वराचोद्गारिणी ।

निष्पथ्यौ पितरावदूरमरणौ स्वामी द्विषजितौ दृष्टो येन परे न तस्य निरये भोक्तव्यमस्त्यपियम् ॥१४१४॥

भयोपि नानुषपभून्स ताक्षुपतिरन्नवीत् । उक्तपकृत्योप्याविश्व भूतैरिव विमोहितः ॥१४१५॥

1415

एतस्मिन्पश्चिमे काके भुक्तं राज्यं यथा मया । जानेविशालेच्छतया तथान्यो नोपभोक्ष्यते ॥१४१६॥

१३९५. ^१) इ supplied by A, in space left by A, १३९६. ^२) Thus corr. by later hand from A, तस्यभावः. १४०१. ^३) Emended; A, has written first 'दुरन्तस्य' and corrected this into 'दुरन्तो.—^३) Thus corr. by A, from उदात्ताय.—^४) Thus corr. by A, from 'च्छिन्नो.—^५) व omitted in A. १४०४. ^६) Thus A; perhaps, to B emended संचित्यम्. १४०५. ^७) Emended; A पुरुषं. १४११. ^८) Emended; A व.

- यमः कुत्रेश्चीडावे राज्ञां तिष्ठन इत्यसौ । मदेकशरणैवाभूत्स्थानिरस्मिन्कलौ युगे ॥१४१७॥
 रङ्गोपेन्द्रमहेन्द्राद्याः प्रयातारो यदध्वना । उपस्थितायां नियतौ तत्र मर्त्यस्य काः भुवः ॥१४१८॥
 किं तु दुये यदेवा भूर्भूत्या कुलवधूरिव । मतोषाङ्गुचेटीव प्राप्ता प्रसभोग्यताम् ॥१४१९॥
 1420 इतः प्रभृति यः कश्चिद्वायस्यास्य गतौजसः । चक्रिकामात्रसाध्वत्वं जानन्नाशां करिष्यति ॥१४२०॥
 अलौकिके कृते यद्यत्तद्दीप्त्य फलवन्ध्याताम् । प्रामोदयैरल्पसत्त्वैर्दोषांस्तुं हसिष्यते ॥१४२१॥
 कार्यारम्भः फलोत्सासमालोच्य प्रायशो जनैः । अनानुगुण्यगणनां कुत्रागिर्न विगर्हते ॥१४२२॥
 पक्षान्तकोरिरवलम्बनभूः स नेत्रं दुग्धेन यस्य मरणं धियि कैरिवेत्यम् ।
 पारं गते मयनकर्मणि मन्दरात्रेर्देवोर्ध्वते विगुणहेतुपरीक्षणेन ॥१४२३॥
 शास्त्रसंदर्भित्वेपि श्रोगर्भत्वमर्दशायम् । जनोपजीवनार्थं यत्तोज्जातं जायासिद्धये ॥१४२४॥
 1425 उच्चलेनापि सत्कृत्ये हस्ताभोद्येयनेतसा । दर्शितवयामदर्शनं करिष्यन्ते विडम्बनाः ॥१४२५॥
 तनोवमानान्न त्रासास्तप्रामोद्य विहस्तताम् । समर्धनेच्छुर्वीच्छामि मृत्युमीदृशमप्यहम् ॥१४२६॥
 स्वैरेव स हनो नो चेत्कस्तस्माद्दृष्ट्वां हरेत् । लम्बां रक्षितुमिच्छामि ख्यातिमेतेन हेतुना ॥१४२७॥
 मुक्तार्पाडः पुरा राजा ज्वलित्वा मूर्ध्नि भूभुजाम् । कार्पण्यप्रणयं प्राप लम्बरन्धो विरोधिभिः ॥१४२८॥
 स ध्रुतराष्ये नानापथस्यगितसैनिकः । मितानुगोहितै हृद्दमार्गोभूद्गर्भध्वनि ॥१४२९॥
 1430 तं शाल्यो नाम सामप्यवैरल्यविषयो नृपः । बन्दुं प्रतिज्ञामकरोद्वाजिलक्षितुनेतुष्टभिः ॥१४३०॥
 स सामप्रमुखोपायाध्यानावसन्नधीः । भवस्त्राम्यभिधं कृत्यमपृच्छन्मुख्यमन्त्रिणम् ॥१४३१॥
 असाध्यां सोपि निर्धाय त्रिनिपातप्रतिक्रियाम् । न्याये निधित्य नैयत्यं कर्तव्ये प्रत्युवाच तम् ॥१४३२॥
 उपाययुक्तिप्रत्युक्ते कृत्ये कीर्त्यभिमानिनाम् । निःसंभ्रमेव प्रतिभा लोभेनाक्षोभिते हृदि ॥१४३३॥
 कृत्यं कृत्यविदो लम्बप्रसिद्धिपरिरक्षणम् । साक्षाज्योपार्जनमुखो व्यापारस्त्वानुपग्निकः ॥१४३४॥
 1435 गच्छन्शरीरविच्छेदादपि भस्मावशेषताम् । कर्पूरः सौरभेगेव जन्तुः खयात्यानुमीयते ॥१४३५॥
 शान्तयोरर्जावितस्थानं इयमत्यद्भुतं हयोः । अनङ्गस्याङ्गनापाङ्गः स्तोत्रुजिहा यशास्त्विनः ॥१४३६॥
 ख्यातसंरक्षणं नाम जन्तोः कल्पान्तरस्थितिः । वर्तने कीर्तिकायस्य संपूर्णाः परभाषवः ॥१४३७॥
 धीरैर्विधिविधेयैः विरोधिष्ववधानवान् । यत्नेषामुद्गातिभनध्वंसाय यतन्तेवहम् ॥१४३८॥
 तुङ्गावपाननहृदयसनी विधाता स्वोत्पत्तिप्रद्यकुलजेपि सरोजषण्डे ।
 संक्रोचिनि हिजपतात्रपि शुद्धिवन्धे मातङ्गहस्तपतनः कुरुतेवमानम् ॥१४३९॥
 1440 ये हठापातिनो धातुर्धियं ख्यातिनिपातने । रक्षितुं समुपेक्षन्ते तैः किं नाम -^१ रक्षितम् ॥१४४०॥
 जातिः श्माभृति वंशजाभयतया ख्यातिप्रतिष्ठाभिमानमुगीप्यानलमुज्जितस्ववपुषः केच्यत्र वेत्ताङ्कुराः ।
 त्रातुं हन्त विदन्ति ये न विधिना कुट्टेन पृथ्वीभृता हारि हाः स्यकरैर्गतागलखलीकाराणि संप्रापिताः ॥१४४१॥
 भोगान्निर्वाणभूयिष्ठानिष्टान्प्राप्तानवेत्ये तत् । प्रतिष्ठासौष्ठवत्राणे संरक्षुं देव सांप्रतम् ॥१४४२॥

१४१०. ^१) Thus A₁; A₂ 'वैभव'. १४४०. ^१) Thus corr. by A₁ or a later hand from 'पातुतिव'.—) The lacuna not indicated in A; w supplied in B C.

दण्डकालसकाख्यस्य तद्गोपस्याभुकारिणः । पार्थिवाकस्मिकोस्थानं शिवाद्य प्रकाशयताम् ॥१४४३॥

शो वक्तास्म्यथ कर्तव्यं व्यापस्मक्षपणक्षमम् । उक्तेति स महामात्वो निर्गत्य स्वगृहानगात् ॥१४४४॥

दण्डकालसकं दण्डधरो व्यञ्जनिमपाततः । अधीर इव चक्रन्द लुउस्मिस्पन्दलोचनः ॥१४४५॥

1445

स्वेदसंवाहनकेहृदयमनायैरुपक्रमैः । निःशैथिल्यव्ययं तेन मुमुषु तं जनोवत् ॥१४४६॥

ततो निधितमृत्युद्वं पत्युः कथयता कृतः । वङ्किपवेशोमात्येन कृतशस्त्वनिवेदकः ॥१४४७॥

कर्तव्यशेषं दाक्षिण्यादनाचक्षाणभयतः । युक्तयोक्तनिष्ठुराचारमन्तस्तुष्टाव तं नृपः ॥१४४८॥

भगौढः सोढुमुष्मानं व्यथामस्मीति वादिना । राज्ञाप्यनलसार्हेहं ततश्चक्रेभिमानिना ॥१४४९॥

तेन प्राणानुपेक्षैश्चमन्युख्यातेर्मनस्विना । ऊर्ध्वाधिरोहे सोपानं कृतं न निजकीर्तनात् ॥१४५०॥

1450

एवं दैवोपनीतानामख्यानीनां चिकित्सितम् । स्वधियामात्यबुद्ध्या वा पारमेति मनस्विनाम् ॥१४५१॥

इत्युक्त्वा विरतो वंशजीजरक्षार्थमात्मजः । भोजो विरुज्यतां कौटमेवमूनेथ मन्त्रिभिः ॥१४५२॥

तं राजपुत्रं प्रस्थानमङ्गलान्ते त्रिनिर्गतम् । पुनर्यावर्तयामास दण्डनायकमोहितः ॥१४५३॥

सा धीः स साहसारम्भस्तदैबल्यमापदि । नष्टमेकपदे तस्य नाशकाले गुपस्थिते ॥१४५४॥

लक्ष्मीर्ताडित्तना कीर्तिवलाका शौर्यगर्जितम् । प्रतापद्राक्रचापं च भागधेयाम्बुवानुगम् ॥१४५५॥

1455

पीशौर्यादियुगेन भाग्यसमये प्रागेष एको नृपः शक्रस्याक्रमणं क्रियेत न कुतेनेनेति संभाव्यते ।

मौग्यं पङ्कजडानधवष स ततो गच्छन्नभाग्योदये दत्तोनेन पदक्रमो भुवि कथं नभिति संविन्द्यते ॥१४५६॥

विरोपिपतिरोपाय तन्त्रिवैत्यं विसर्जितम् । नगरस्थमपि क्षमापात्यवासधनमादधे ॥१४५७॥

हायादाभयगं राजभृत्याः सर्वेपि चक्रिरे । ये केचित्त्ववसग्नेहे ते देहैरेव केवलम् ॥१४५८॥

पराभयपरं ह्यिवा न संकल्पमपि व्यभुः । किं वा स्तुनैस्तेर्ये स्त्रीवदमुन्मत्तचिरादसत् ॥१४५९॥

यां काणभ्रात्रतीनर्तक्यन्वये कापि नर्तकी । पुत्रीचक्रे कापि जानां जयमत्यभिधाय सा ॥१४६०॥

1460

भुत्वा गृहीतकौमारा तदण्युच्चलरागिणी । धननुष्पावदृष्टात्वमभजन्मण्डलेशितुः ॥१४६१॥

तस्मिन्हते तदैवास्तापत्रपोच्छलमाययौ । तयैव दैवयोगेन पट्टदेश्या भविष्यते ॥१४६२॥ तिलकम् ॥

आबद्धपङ्कजचर्चामुच्छलाभविर्णिगं व्यभुः । भूपालदर्शनेप्यस्तभीतयो राजसेवकाः ॥१४६३॥

वेतनस्वीकृतैः सर्वैः शिक्षाधायी पुरस्कृतः । लोभावमानावुद्घोष्य योधभद्रां हरन्मुधि ॥१४६४॥

मन्दप्रतापतात्रामो नमोत्सया मर्मोदकृत् । आहारादिक्षणे कर्ता प्रक्रियार्थनया कलेः ॥१४६५॥

1465

अनीत्र प्रमुहानादिमाहात्म्याख्यानकोविदः । एक एकोकरोयोधः पृतनानां विद्वन्नगम् ॥१४६६॥ युग्मम् ॥

श्रिलेखाभ्रातृसुर्यस्तनयो ध्यङ्गुमङ्गलः । मल्लज्ञानीयकोपेन स राज्ञास्कन्ध घातितः ॥१४६७॥

मानुलस्थात्मजा मल्लापरत्योस्तस्य गेहिनी । श्वश्या समं श्ववसतीरादीप्य दहने मृता ॥१४६८॥

मौनव्रतादिनियमच्छक्रीर्योन्तकोपमः । करोत्यभ्यन्तरान्भिन्नान्मल्लः परमदाम्भिकः ॥१४६९॥

तदेष पुत्रराज्येच्छुर्वधयतां निर्भयं रिपुः । शास्त्रिपुत्रीभिरित्युचे तस्मिन्नवसरे नृपः ॥१४७०॥

1470

१४५९. १) Emended; A लक्ष्मीस्तति. १४५९. १) Emended; A ० मुञ्चतवि. १४६२. १) A₁ writes here इ instead of तिलकम्. १४६६. १) A₁ writes here २ instead of युग्मम् (युगलकम्). १४७०. १) Emended; A ० श्वश्या.

- स्वयं प्रादात्समास्कन्दं द्वारि स्थितवतः पुरः । तस्य प्राणार्थिनो वाङ्मण्यपूर्वं मल्लश्च निर्ययो ॥१४७१॥
 स हि द्वैराज्यसज्जाभ्यां पुत्राभ्यां प्रार्थितोपि सन् । मुनिव्रतः सदाचारानुरोधाच्चाव्यजृम्भम् ॥१४७२॥
 विश्वासाय परं राशो भ्रान्तान्नाशोर्भविष्यतोः । द्वैमानुरान्सल्लङ्घनादीर्षीर्वि दस्त्वावसहृष्टे ॥१४७३॥
 आसेदुये मुनिदशामाजन्मश्रीणितामये । तवा स तस्मै नुकोष प्रत्यासन्नवधो नृपः ॥१४७४॥
 1475 स सुरावर्चनं कुर्वन्नाहतः परिपन्थिभिः । रेजे तेनैव वेषेण समराय विनिर्गतः ॥१४७५॥
 उपवीत्यक्षसूत्राङ्गुपाणिर्देर्भोज्ज्वलाङ्गुलिः । भस्मस्मेरललाटाङ्गो जामदग्न्य इवापरः ॥१४७६॥
 क्षानार्द्रधवलद्वयामलोलधम्मिल्लीलया । देहस्वागे प्रयागाम्बु धारयन्निव मूर्धनि ॥१४७७॥
 उष्णीषी वीरपट्टेन खेटकेनेष्णवारणी । सोसिधारातीर्थपान्यो वण्डी लङ्घेन विद्युते ॥१४७८॥
 भोगे पुरस्कृताः केचिन्नहृत्याः पूर्वनिर्गताः । भमर्त्यनारीभोगेपि तस्यासन्नप्रभागिनः ॥१४७९॥
 1480 द्वौ रट्ट्यावट्टविजयौ द्विजौ पैरीगवस्तथा । कोष्ठकः सज्जकाष्ठयथ योद्धां युद्धे हता बभुवुः ॥१४८०॥
 क्षतोप्युदयराजाख्यः क्षन्तायुःशेषसत्तया । प्राणैर्नियोगभागानौ नाज्जकोपि व्ययुज्यत ॥१४८१॥
 शिरोधियोधैर्नारन्त्रं द्वारमानोकथ सर्वतः । त्यक्तकम्पो ददौ ज्ञम्या स तेयामेव मूर्धनि ॥१४८२॥
 शोषनेष्विव लङ्घेभु खेटकेष्वम्युजेष्विव । जरसा पवलो भ्राभ्यन्नाजहंस इवावभौ ॥१४८३॥
 क्षणाच्च ददशे शातशरशकुशात्चितः । पवीरो वीरशयने ह्यमो भीष्म इवापरः ॥१४८४॥
 1485 शोच्यं गतायुषो राज्ञः किं नाभूतस्य तारुशः । चिच्छेद यः शिरः पृष्ठे हयं च भ्रमयन्मयात् ॥१४८५॥
 राज्ञी कुमुदलेखाख्या मल्लस्याला च वल्लभा । गृहेष्वनुहतां वीतिहोत्रे गात्राणि संभूते ॥१४८६॥
 राज्ञावकल्पयोः पत्न्यौ बाले सल्हणरन्हयोः । सुषे मल्लस्यासमती सहजा चाभिसाहते ॥१४८७॥
 सर्वप्रभोगभागिन्यस्तदन्तःपुरयोषिताम् । परिषाराङ्गना वङ्गौ षट्पात्रैव विपदिरे ॥१४८८॥
 महागृहाभितापेन शोकोऽप्यैध जलासुभिः । तप्राभसो वितस्तायास्तीरे धामे बभूव तत् ॥१४८९॥
 1490 प्रवर्धितायाः स्तन्येन द्रष्टुमक्षमया पयः । दास्यमानं निवापेनु पुङ्गवाश्चान्द्राख्यया समम् ॥१४९०॥
 धाञ्या परस्मिन्चै तस्मिंस्तीरे स्वान्तःपुरे स्थिता । माता भविष्यतो राशौर्नन्दाविन्धकुलोद्भवा ॥१४९१॥
 महानसाभिधुमेन संलक्ष्यावीक्ष्य पुत्रयोः । सोत्क्रुण्ठं कटकौ सौधादुदग्दक्षिणदिक्स्थयोः ॥१४९२॥
 क्रियतां दिवसैरेव पुत्रौ शशोः पितृद्विषः । जामदग्न्यायितं वंशे शाश्वेति नृपतिं सर्गि ॥१४९३॥
 अनिषण्णैव वीप्राशौ गृहे स्वं निरदाहयत् । प्रनृत्यन्तीभिरालीभिरिव ज्वालाभिरानृत ॥१४९४॥
 1495 वधे दर्शनपालस्तु नृपे प्रप्ति प्रतिक्षणम् । अन्यद्भुतैरन्तारैरायुःशेषेण रक्षितः ॥१४९५॥
 वर्धमानावशेषायुर्थंहा श्लोहेण रक्षितः । सोवमानस्य पुयस्य रोगजस्य च भुक्तये ॥१४९६॥
 कृष्णभद्रनवध्यां तं वधं भुतवतोः पितुः । महान्मज्जमनोः शोकः कोपेन निरपीयत ॥१४९७॥
 आवद्विपुरकपामानप्रज्वलन्कोधवाङ्गिना । अथावद्विजयक्षेत्रं सोन्येषुरथ सुस्सलः ॥१४९८॥
 योद्धुमभ्यापेतन्तं तं चन्द्रराजोद्य निर्गतः । पट्टदर्शनपालाद्यैः ससैन्यैः पर्यवर्ज्यत ॥१४९९॥
 1500 निजैरुपेक्षितवक्त्रके स चिरं तत्र दुष्करम् । स्वल्पसैन्योपि संग्रामं भूरिसैन्येन शकुणा ॥१५००॥

१४७१. ^१) Emended; A ^२) धम्मिल्ल. १४८०. ^१) Emended; A ^२) धोषा. १४८१. ^१) Emended; A ^२) क्षताद्यु. १४९१. ^१) Emended; A ^२) राशो नन्दा. १४९९. ^१) Emended; A ^२) योद्धुमभ्याप.

अक्षोटमल्लः सपरे तत्र मल्लश्च चाचरिः । अगतां राजगृही हैः स्वर्गस्त्रीभोगभागवान् ॥१५०१॥
 रजोन्धकारे छत्रेन्दुशोनिन्यालिङ्गिनो हतः । चन्द्रराजः छत्रस्त्रीभिरिन्दुराजोस्य वानुगः ॥१५०२॥
 तस्मिन्नपि हते वीरे चक्रे हर्षमहीभुजः । आशारविन्दिनीमूलकन्दनिर्दलन् विधिः ॥१५०३॥
 पट्टादयः प्रविदयाथ विजयेशाङ्गन् भयात् । प्रविष्टे सुस्सले देशं हारं दत्तार्गलं व्यधुः ॥१५०४॥
 भास्थानीयः परं पद्मनामा युद्धा हतो बहिः । लक्ष्मीधरो मर्तुमिच्छुर्द्वया नीतः स डारैः ॥१५०५॥ 1505
 विजयेश्वरगङ्गापसौषाकस्य सुस्सलः । भयो ददर्श तान्सर्वान्पभूनिव भयाकुलान् ॥१५०६॥
 धूर्तः स दत्तमध्यस्थो हसन्नानीतवान्पुनः । पट्टदर्शनपालौ द्वौ तेषां पूर्वे निजान्तिकम् ॥१५०७॥
 निःश्रेयभावादारोढुमक्षमौ सुस्सलानुगैः । तौ घृताविष निबन्धपाणी रज्ज्वाधिरापितौ ॥१५०८॥
 नयोविदेशगमनं मीढादर्शयमानयोः । प्रतिभुत्याकरोद्धीमान्सुस्सलो म्लानिमारजनम् ॥१५०९॥
 ऋग्धोक्त्या मृष्टमांसादिभोगैस्तस्यापतस्तयोः । तस्मिन्नेवाङ्घ्रि मन्दत्वं विदेशौत्थक्यमाययौ ॥१५१०॥ 1510
 केनाप्यधिष्ठितश्चक्रे परेशुर्यत्स सुस्सलः । जान विश्वजोप्यङ्गरोमान्धयति तस्मृतिः ॥१५११॥
 जासटो नृपतिर्हर्षभूमतेर्मौतुलात्मजः । उमाधरमुखाधान्ये राजानो यत्र च त्रयः ॥१५१२॥
 राजपुत्रहयारोहतन्त्रिसामन्तसंततेः । न यत्र गणना काचित्सेन्येष्वष्टादशस्वभूत् ॥१५१३॥
 विजयेशाङ्गनस्थानां हारमुत्पाटय सोविशत् । एकाक्येषान्तरं तेषां सासिराक्षेपकृशवाक् ॥१५१४॥
 स तत्र साक्षिणं कृत्वा क्षमावान्त्रिजयेश्वरम् । प्रतिभुत्याभयं तेभ्यः प्रणतेभ्यो विनिर्ययौ ॥१५१५॥ 1515
 पुनः सौधापमारुहस्तान्सर्वानपितायुधान् । रज्जुबद्धकरान्भृत्यैरानिनाथ ततोन्तिकम् ॥१५१६॥
 स्वर्णकृत्यत्सरभ्रेगिपूर्णाद्युधपरिष्कृता । कीर्णपुष्पोपकारेव सुस्सलास्थानभूत्भूत् ॥१५१७॥
 विन्यस्य पशुपालानां पभूनिव स तान्करे । संरक्षितुं डामराणां त्र्यहं तत्राकरोत्स्थितिम् ॥१५१८॥
 ततः सुवर्णसानूरभ्रामं स प्राप्य बन्धनात् । पट्टदर्शनपालौ हावीज्हीवेशान्तरोग्मुलौ ॥१५१९॥
 पट्टः श्रूपुरं प्राप्तो भार्ययागतया गृहान् । संसृष्टमानोप्यस्मार्षीदल्पसख्यो दिगन्तरम् ॥१५२०॥ 1520
 यावन्मात्राप्यौचित्ति सा विदेशीन्मुख्यलक्षणा । श्लोग्धुर्दर्शनपालस्य पट्टमैत्र्या विद्विता ॥१५२१॥
 अहंपूर्षिकया राज्यं जिगृशुरथ सुस्सलः । नगरासादनाद्वैच्छदभिसंधातुमयजम् ॥१५२२॥
 समानप्रायवयसोः सर्वरोषामयोरभूत् । यस्माज्ज्येष्ठकनिष्ठत्वं प्रक्रियारहितं तयोः ॥१५२३॥
 द्वित्रैश्वर्यैः ह्येतेषु कामंस्तानां तां मुवं बली । उदतिष्ठद्राजधान्याः सविधादेव सुस्सलः ॥१५२४॥
 निर्दग्धुं कलशां तल्पस्तुतं भूपतेः हतः । बुण्यापराभिधो भोजदेवो योऽसुं विनिर्ययौ ॥१५२५॥ 1525
 आस्मवच्छङ्कुमानेन कुमाराणां प्रदुष्टताम् । यो भाष्यर्थबलात्पित्रा हवीजा विदधे सदा ॥१५२६॥
 कृतो गत्यन्तराभाषात्तदानीं तु निरङ्कुशः । केषु केषु न युद्धेषु योधानामप्रणीरभूत् ॥१५२७॥
 प्रपितामहतुल्यः स स्याद्येव्यागेव वर्धितः । कुर्यादुस्साहसंपक्षो निर्दायादा न किं दिशः ॥१५२८॥
 नाभीतिविज्ञान कथित्वयोगस्तु विधीयते । अज्जविह्रभ्यते सर्वो विषयश्चस्तु तुर्लभः ॥१५२९॥

१५०२. १) Thus corr. by A₁ from 'मिर्नन्द्रराजो'—) Thus corr. by A₁ from 'वारनजः'. १५१७. २) Emended; A 'हृष्य'.
 १५२३. १) Emended with C; A 'वयसो'. १५२५. २) Thus A₁; C कलशाबन्धं; doubtful.

- 1580 स राजसुवृहत्सामधिक्रमस्य रिपोरमुत् । अस्युद्दामोधिकं जातस्मिन्नेरिव निर्मिगिलः ॥१९६०॥
 कृतप्रभावं पितरि प्रपन्ने विगर्हणां नार्हति तल्पवृत्तिः ।
 कल्कीभवेद्येकेचिलमुज्ज्वयते किं तैलेन दत्तः कुक्षमाधिवासः ॥१९६१॥
 देवेश्वरात्मजः पित्थः पार्थिवेनाधिगौरवम् । वर्षितोप्यभजत्पापः प्रतिपक्षसमाभयम् ॥१९६२॥
 ततस्तदात्मजो मिल्हः प्रस्थिते सुस्तलाहवे । नृपेणार्थायमानोश्च खेदास्त्वावज्ञमीक्षितः ॥१९६३॥
- 1535 ज्ञास्यस्यद्यान्तरे राजन्ममेत्युक्त्वा विनिर्गतः । खड्गभाराजलैर्मानो म्लानिमिक्षालयव्रणे ॥१९६४॥
 सर्वनाशादभूदुःखं तथा न इदि भूपतेः । तदन्तरापरिज्ञानात्कृतज्ञस्य यथाधिकम् ॥१९६५॥
 विमर्षैरित्यसंमूढा जानते त्वन्तरे नृपाः । तदा शक्या यदा तेषां प्रलापैरेव सत्क्रिया ॥१९६६॥
 भोजेन निर्गन्तमीको विद्रुतः सुस्तलो रणात् । लवणोत्सं पलाय्यागाह्विर्दीक्षितवतागतः ॥१९६७॥
 प्रत्यावृत्तस्ततो भोजस्तीव्रातपकदर्शितः । उद्यानान्तस्तनुं तल्पे पित्रा सह मुहूर्जहौ ॥१९६८॥
 अयोत्तरेणोदतिष्ठन्नादः पारावृषीकसः । ज्याद्यान्मल्लात्मजः प्रागः सेनुराच्छिद्यतामिति ॥१९६९॥
- 1540 वृस्तलेषु इतं राज्यं नाद्यायासि हृतं यदि । स दण्डनायकेनाभूत्संदिष्ट इति पापिना ॥१९७०॥
 अतो जवेन चाविश्लथधमं चावधीनृपे । नरेन्द्रेऽश्वरदेवापवर्तिनं देवनायकम् ॥१९७१॥
 अयोक्जगाम स्वामस्यः सह व्यूहेन सादिनाम् । नगराधिकृतो नागस्तस्याभाङ्गुरितैनिकः ॥१९७२॥
 यन्नास्थां पार्थिवोवभ्रात्यधानवृत्तान्त्विते । बभार श्रेष्ठलाशङ्कान् सुस्तलाहवनिर्गतः ॥१९७३॥
 अल्पसैन्यो मल्लसुनृयावत्समारशङ्कत । अघनीतशिरस्त्राणस्तावस्त तमवन्दत ॥१९७४॥
- 1545 मण्डलेश्वरवत्स स भिवं शन्नोरविधसन् । ऊचे स्ववेदम वाहीति स च पापस्तथाकरोत् ॥१९७५॥
 तस्य श्रेहफलं वृष्टमेतस्मिन्नेव जन्मनि । मण्डले यदनन्यस्मिन्भिस्तिस्र्या जीवितं जहौ ॥१९७६॥
 ततो राजा सरिणीरं प्रागः प्रैक्षत डामरान् । सेत्वमे हयामविकृतान्दावदग्धान्कुमानिव ॥१९७७॥
 बलक्षवारबाणस्य तेषां मध्ये वपुर्बभौ । परं जनकचन्द्रस्य भुक्तस्येव तमोन्तरे ॥१९७८॥
 महासेतुः स घटितो राज्ञा नौभिः स्वसिद्धये । पर्यवस्यन्विषयशाच्छत्रूणां सिद्धये पुनः ॥१९७९॥
- 1550 अथारुहुरादाय वकिं हर्म्यचतुष्किकाम् । शतद्वारे मर्तुकामा देव्यः शाहिष्ठतादिकाः ॥१९८०॥
 लोको विरक्तः सेत्वमे दायार्दः सह संगरम् । दरशांभ्युजीलागिभिव निर्धिक्रियः प्रभोः ॥१९८१॥
 विजये साधदोषेसौ वक्त्रिदानोद्यताः प्रियाः । अनिशं वारयन्नाजा सेत्वमे रणमघहीन् ॥१९८२॥
 अथ विन्वस्तवर्मणं राजसेनागजं शरैः । सेतोर्जनकचन्द्रायाः प्रमुखस्यमताडयन् ॥१९८३॥
 स विद्धो मर्मज्ञ शरैः पूकारोद्गारकृद्गजः । स्वचमूमेव चरणैरमृद्गाह्निमुखीकृतः ॥१९८४॥
- 1555 विधिनेव विरुद्धेन सिन्धुरेण कदर्शिता । भ्रह्मत्यन्निहयारोहा समपद्यत वाहिनी ॥१९८५॥
 सेतुं तीर्णस्ततो वैरिसैनिकैर्धिमुखीकृतः । शतद्वाराङ्गनं ब्रह्मः साधारोहोविशचृपः ॥१९८६॥
 उदात्मवेचंरहितो रहोपि दृवशे न यः । भुम्भानस्यापि यस्यास्ममुद्रा नैव व्यभष्यत ॥१९८७॥

१९६०. ') Emended with C; A चात्वा तिनैरिव. १९६१. ') Emended; A शङ्कुरी, corr. by later hand into सन्कुरी.
 Cf Böhtlingk, Sanskrit Wörterbuch in kürzerer Fassung, vi. 216 b. १९६२. ') Emended; A सापथेपीलो.
 १९६३. ') Emended; A 'वेधर'.

स भयद्विगुणाकांभुस्वेदप्रस्विच्चाधपहः । पुनः पुनः सित्यमाणस्तवमौसयोर्मिषैः ॥१५५८॥
 भनवस्थितपाण्यन्ताघातप्रचलितं हयम् । निरोजुं बहुशः कर्षणष्टवल्गाग्रहं करम् ॥१५५९॥
 खल्वाटशीर्षिर्पयन्तलम्बिनीः कुन्तलच्छटाः । प्रापयःश्रवणोपान्तं करेण गलितासिना ॥१५६०॥ 1560
 लडल्यलम्बनिर्भूषभ्रोग्पालिलताच्छलात् । कालाक्षिनेव मूर्धेन वेष्टितोच्छुष्ककन्दरः ॥१५६१॥
 निस्मान्मूलतयोच्छुष्को जगुपीताविवासकृत् । भोष्टानुत्क्षिप्य क्रुष्णेण विद्वलो जिह्वा लिहन् ॥१५६२॥
 कनीनिकासकरेण क्षामभूसरमाननम् । उत्पानीकृत्य पृष्ठस्थाः पश्यन्दीनमनाः मिवाः ॥१५६३॥
 परिभ्रमन्नान्तलजस्तः स दृशे जनैः । बह्निदानोपतास्ताथ घारयन्करसंज्ञया ॥१५६४॥
 मल्लराजस्य वेदमाभुद्राजधान्यन्तिकेपि यत् । तीर्त्वा जनकचन्द्रेण तत्र बह्निरधीयत ॥१५६५॥ 1565
 राजधान्यनुमुलं दृष्ट्वा ज्वलन्तं बह्निमागतम् । भेजे पलायनं भोजो राज्यं निषित्य हारितम् ॥१५६६॥
 स भूलैषिद्विवां भीमैर्नैरैरिव तिरोहितम् । हारं भिस्त्वा नुरंगस्थः प्राङ्गनासिर्वयी बहिः ॥१५६७॥
 पम्बैः सादिभिः साधे लोहरौन्मुख्यमाभितः । प्रतस्थे सेतुमुत्तीर्ये सिंहराजमठागमम् ॥१५६८॥
 यातस्य वृक्पथात्सन्नोः सासुरालोकयन्दिशाम् । राजाश्वघारैः सहितो वेदमनां बहिरभ्रमीत् ॥१५६९॥
 भन्नान्तरे मर्तुकामास्त्वानु काथिचूपाङ्गनाः । अहमभितस्तपरिजनैरभज्यत चतुष्किका ॥१५७०॥ 1570
 शाहिपुष्यस्तदज्ञात्वा शश्वथः पतिता इति । मत्वा चतुष्किकाभृङ्गे ततोभिमुदरीपयन् ॥१५७१॥
 वास्तव्या डामराश्वाय घन्तोन्वोयन्मुदायुधाः । ज्वलतः श्मापतिगृहाङ्गाङ्गागाराण्यलुण्ठयन् ॥१५७२॥
 केविसन्न वधं प्रापुर्धिपदे केचनात्यजन् । अवृष्टवस्तुसंघाभिः केषांचिद्वास्वदाभवत् ॥१५७३॥
 सितेयं शर्करैरत्येकः कर्पूरं वदनेक्षिपत् । ततः सरिति तद्गण्डं निर्दग्धवदने व्यधात् ॥१५७४॥
 पामरैः स्वर्णवित्राणि कैथिस्वर्णमहेश्छया । विनिर्दग्धानि वासांसि विन्वितं भस्म चादरात् ॥१५७५॥ 1575
 भविद्धमीकैकस्तोमः सिततण्डुलविभ्रमात् । क्वचित्पामरनारीभिर्धरट्टेभु विचूर्णितः ॥१५७६॥
 वसन्त्यदृश्ये देशेस्मिन्बलीकारेण तादृशा । एवं विडम्बिता लक्ष्मीर्न पुनः क्वाप्यदृश्यत ॥१५७७॥
 विद्याधरीरिवोदात्तवेषाः श्मापतिद्वन्दरीः । हरन्तो डामराः क्रूरा दृश्यन्ते स्म पदे पदे ॥१५७८॥
 वसन्तलेखाप्रमुखाः सन्तुपास्तत्र चक्रिरे । निर्यातशेषाः स्वान्देहाज्जात्यः सप्तदशामिसात् ॥१५७९॥
 गृहाणुं दृष्टमानानामभूयतं चट्टकृतिः । गाढोष्मकथमानाभसिन्धुवोपमतीनिकृत् ॥१५८०॥ 1580
 श्रीपद्मश्रीप्रपापार्थस्थितस्तद्वीक्ष्य पार्थिवः । आर्षं श्लोकमिमं शोकास्मृत्स्वापाकीत्युनः पुनः ॥१५८१॥
 प्रजापीडनसंतपास्तमुद्गूतो हताशनः । राक्षः कुलं भियं प्राणाद्वादग्धा विनिवर्तेत ॥१५८२॥
 दग्धाथ राजधानीं तामुच्छलो डामराश्वितः । अस्यक्तसैन्यं वीक्ष्यारिं पारमेवातरत्युनः ॥१५८३॥
 ततो युद्धा मर्तुमिच्छन्त्ये राजाकुलात्मताम् । उद्यावचैर्मनिर्द्वैधैः पदातीनां क्षणे क्षणे ॥१५८४॥
 गच्छन्नन्तपालादिराजपुत्रप्रथिया मृधम् । दण्डनायकवाक्येन न्यषिध्यत पदे पदे ॥१५८५॥ 1585
 युध्यस्व लोहरं वापि याहीत्यूचे चं चण्पकः । प्रयागस्योत्तरः पक्षः प्रत्यभावाधिमः पुनः ॥१५८६॥

१५७१. १) Emended; A °स्तवा ज्ञात्वा. १५७१. १) Emended; A °स्तोमसितः. १५७७. १) Emended; A वसन्त्यदृश्ये. १५७८. १) Emended; A °वेषा. १५८०. १) Emended; A °युधस्त. १५८१. १) °व wanting in A; supplied with R C.

- वार्तामबुद्धा पुत्रस्य नृपतिर्ध्याकुलीभवन् । पदवीं भोजदेवस्य याहीस्थाह स्म चण्णकम् ॥१९८७॥
 प्रयागमात्रानुचरो राजन्संपत्यसे क्षणात् । तस्मान्मामपि मा त्याक्षीरित्यूचे तं स निःशसन् ॥१९८८॥
 सोन्तर्बाष्पस्तं बभापे निद्रोहोसीति कथ्यते । स्वयाप्यस्मिन्क्षणे कस्मात्तस्माद्बुद्धकृप्यते वचः ॥१९८९॥
 1590 विना पुत्रं न पश्यामि सार्कैपि दिवसे दिशः । त्वं तस्मिन्नङ्गसंव्यूहे न मनुयुं कर्तुमर्हसि ॥१९९०॥
 अश्रामिसित्तं कलहस्तेष्वेव दिवसेष्वभूत् । मन्त्रिणो राजपुत्रेण तेन तस्याभिमानी ॥१९९१॥
 गिरा प्रभोरुपालम्भस्तदागूरणगर्भया । स लज्जानम्रवदनो राजपुत्रानुसार्थगात् ॥१९९२॥
 पञ्चाशताश्ववारैः स भ्रातृभृत्यादिभिः समम् । उत्तीर्णः सरितः पारमात्मना पञ्चमोभवत् ॥१९९३॥
 भ्रातृद्वयेश्वारै च शोषारांजात्मजे पथि । हताश्वे पतिते सोभून्नकेनान्वितो भ्रमन् ॥१९९४॥
 1595 अनापवक्राजसुनोर्धाती वा वर्त्मनाप्यटन् । गलितेहनि संप्राप वितस्तासिन्धुसंगमम् ॥१९९५॥
 एवमाप्राण्यराजपुत्रमन्वेष्टुं प्राहिणोच्चृपः । अन्येपि तन्मिथं लब्ध्वा तस्य पार्श्वोदवाचलन् ॥१९९६॥
 उल्कोचादायिना कुर्दं राजपुत्र्यादिविपद्दे । योग्यानसहता भृत्याभिःसारः कटकः कृतः ॥१९९७॥
 लोहप्रस्थितौ विभ्रं राजां पुत्रस्य कारितः । प्रवेशितः पुरं वैरी राजन्यन्याहवाकुले ॥१९९८॥
 सर्वस्वध्वंसिना येन स एव नृपतेरभूत् । तदाप्युचितकर्तव्यनिषेद्धा वण्डनायकः ॥१९९९॥ तिलकम् ॥
 1600 राशः कृत्वावसन्नस्य शृण्वतो बहुमन्त्रितम् । नैकत्र ऋषिः कर्तव्ये क्षाप्यधीरधियोभवत् ॥१९९०॥
 सर्वैर्यथा निखिलरन्ध्रमुखेन वंशः संपूरिता न खलु शब्दमपाकरोति ।
 नैस्तेस्तथा बहुपथप्रचयेन मन्त्रः संकल्पितः किल न निधयमभ्युपैति ॥१९९१॥
 भाग्यक्षयस्यैतदेव लक्षणं प्राकृतोपि यत् । अष्टदः कथयेद्वाष्टर्घान्मन्त्रं स्वहृदयोचितम् ॥१९९२॥
 त्रैलोक्यनासा स्तनेन शंसता वण्डनायकम् । निरोध्य वल्गामित्यूचे भूय, क्षमाभृद्गोमुखः ॥१९९३॥
 एकान्नैः साश्ववारैः प्राग्जिगाय त्वंस्तितामहः । तद्गृष्टामोक्षपटलोपान्तं तत्संप्रहेश्चया ॥१९९४॥
 1605 पदानिप्रायसेन्यांस्तान्निहन्मः संहतान्निपून् । पथान्निपत्य नैः साकं दयेना ह्य विहंगमान् ॥१९९५॥
 ततश्चिलिषावेव राक्षि तत्कटको दिशः । सन्वृष्ट्यम्बुहतो रङ्गप्रैक्षिलोक हवागमत् ॥१९९६॥
 पारेवितस्तां प्राप्तेभ्यः पायेयायात्मजन्मनः । स शौर्याराजजन्मभ्यो रत्नपैवेयकाशदात् ॥१९९७॥
 भारार्मिकैस्तैः संप्रापे राजजिह्वे क्षणादिव । तेजःस्फारोर्जितो राजा गतभीर्दृशे जनैः ॥१९९८॥
 पदे पदे भ्रश्यमानसैन्योक्षपटलादिषु । स्थानेषु चाभ्रमीत्कश्चिन्न च तस्यापदनिक्तम् ॥१९९९॥
 1610 संभयार्थ्यं बभ्राम सायं वेदमानि मन्त्रिणाम् । प्रवेशं प्रददौ चास्य न कोपि हारि तस्युचः ॥१९९०॥
 प्रायोपवेशकुशलाः शक्तास्त्वन्ते न कुत्रचित् । मिथ्यासंभावनाभूमिभूपानां ब्रह्मबन्धवः ॥१९९१॥
 ये केपि देशे सन्त्यारिमस्त्रहेष्वास्थया भ्रमन् । प्रविधिक्षुर्गृहाम्प्राप कपिलाख्यस्य मन्त्रिणः ॥१९९२॥
 तस्मिंस्त्रोहरकोहस्थे तत्पत्न्या स्यानुमार्थितः । नैभिश्च कोहं गन्तुं न प्राविक्षैवमोहितः ॥१९९३॥

१९९४. १) Emended; A आहृष्टारिः—) Thus A; cf. vii. 1607. १९९७. १) Emended; A षिसारः. १९९८. १) Emended; A राजपुत्रस्य. Cf. vii. 1453. १९९९. १) A, writes here ३ instead of तिलकम्, १९०४. १) Emended; A प्राग्जिगायन्तस्तिताम्. C नाय तस्तिता. १९०७. १) A, हेषा - - राजन्मभ्यो, ज subsequently supplied by A, or later hand: but comp. शेषा-राजात्मजे. vii. 1594.

अर्तस्य तस्य तत्पुत्रैः पितृवद्ब्रह्मकारिभिः । ऋणिकैरुत्तमर्गस्य स्वं निःशैरिव गोपितः ॥१६१४॥
 सदेवोस्मीति सोज्ञासीत्स्ववं भृशन्विगर्हणाम् । तदैव गोपिताशेषकृत्यो दुर्मन्त्रिभिः पुरा ॥१६१५॥ 1615
 गृहीतसर्वनैराश्रयः पाश्र्वस्थेस्वप्याविश्वसन् । अभूत्पशुघ्नमुत्सीर्णो नितरां विरलानुगः ॥१६१६॥
 प्रख्यापयन्तः संभृतिं षट्त्रिंशति कुलंषु ये । तेजस्विनो भास्वतोपि सहन्ते नोद्यकैः स्थितिम् ॥१६१७॥
 नेप्यन्तेनन्तपात्याया राजपुत्रास्तमत्यर्जन् । सान्द्रतां दधति ध्वान्ते स्थगिताश्वः पदे पदे ॥१६१८॥
 बाहनाज्जोद्विलमटोपान्तं प्राप्यावतीर्णवान् । स दण्डनायकेनापि तस्यजे सानुजन्मना ॥१६१९॥
 ह्वास्मच्छुभुरावासस्तत्र वस्तुमिमां निशाम् । वीक्ष्य ते स्थानमेण्यामीत्युक्त्वा व्याजेन सोचलत् ॥१६२०॥ 1620
 प्रियासोरनुजं तस्य पाथेयार्थं प्रयागकः । ययत्चेद्भद्रमस्मै स प्रादास्तच्छुभ तत्पुनः ॥१६२१॥
 एकांशुकावशेषश्रीस्ततो वा शेषजीवितः । प्रयागशेषानुचरो नृपतिः समपद्यत ॥१६२२॥
 स्रदश्वप्पकभृत्यस्य जलकाख्यस्य तत्क्षणम् । मुक्तो नामान्तिकं प्राप्नो नृपतेराप्रतामगात् ॥१६२३॥
 उदीपविहितैः खतैरभे दुःसंचरा क्षितिः । भ्राम्यतस्तानुवाचेति नारी काचिदुहान्तरात् ॥१६२४॥
 तनस्तीरे विनस्तनाया नियण्णेस्मिन्प्रयागकः । गन्तुं जयपुरं कोट्टमागुहाव स नाविकान् ॥१६२५॥ 1625
 स हि प्राक्संविद्धं चक्रे तत्रत्यैः सह शस्त्रिभिः । नृपं प्रेयाश्रयं नेतुं भीमादेवस्य मन्दिरम् ॥१६२६॥
 उञ्चलाश्रयिणाप्युचे भीमादेवेन येन सः । राज्ञोनुगो गमिष्यामि प्रविष्टस्योपवेशनम् ॥१६२७॥
 नौचरैराप्रतां नाश्वमारुहो न भूपतिः । नाशोन्मुखः समासन्नदृष्टिपातभयाकुलः ॥१६२८॥
 पर्यापतत्कालकरस्थभोगिसंदशनेनेव मनिप्रवीपः ।
 क्षिप्रं प्रदान्युन्मुखतामुपैति विनाशकालेषु शरीरभाजाम् ॥१६२९॥
 तस्मिन्ब्रह्मेष्टमिषिपि यस्य मानवतः परम् । अनन्यालोकिकीनी वृष्टिर्भजे कुलवधुव्रतम् ॥१६३०॥ 1630
 नीलाश्रीयः स विम्बाख्यो डामरैर्मिलितोहितैः ।
 नदापि प्रययौ राज्ञो विस्मृतिं संभयार्थिनः ॥१६३१॥ युगलकम् ॥
 ततः प्रावर्तत त्यक्तं वारि वारिमुचां गगः । क्षमामिव क्षालयितुं ब्रह्मस्पर्शेन दुषिताम् ॥१६३२॥
 भूर्निर्जना वृष्टिपातस्वमिष्ठा दुःसहायिता । शैरिभीतिरिति प्राभूर्तिकं किं तस्य न दुःखदम् ॥१६३३॥
 इति वृत्तानुरोधेन भिषकुम्भविधायिनाम् । अस्मत्तन्त्रयमपि व्यवक्तं नाम पाहिष्यतेधुना ॥१६३४॥
 सोमानन्दामिधानस्य पूज्याः सिद्धस्य देवताः । सोमेश्वराभिधाः सन्ति काश्चित्पितृव्रतान्तरे ॥१६३५॥ 1635
 ढहाञ्छिताङ्गना नुङ्गनरुपच्छत्रयाटिका । अभूदुणाभिधानस्य कुटी क्षुद्रतपस्विनः ॥१६३६॥
 वारस्वियार्थं स विरहभुञ्जगीतिप्रसिद्धया । भिक्षाख्यया समं भेजे जेष्टिनं कुट्टिनोचितम् ॥१६३७॥
 तस्य प्रतापगौरीशदेवागान्तिकस्थितेः । कुटीं मुक्तेन तां निन्ये क्षमाभूहस्तुं स तां क्षपाम् ॥१६३८॥
 मुक्तमालम्ब्य नृपतिस्तमालम्ब्य प्रयागकः । यान्ति स्म विषुवद्योनेन क्षमां पश्यन्तोन्तरान्तरा ॥१६३९॥
 निरुष्णीषोङ्गसंस्यूतकूतवासाः सखलभृपः । स तां प्रयागमुक्ताभ्यां कथंविद्यापितः कुटीम् ॥१६४०॥ 1640

१६१८. १) A, writes here ३ (instead of युग्मम्?). १६१९. १) Emended; A सोयुजन्मना. Cf. vii. 894. १६२०. १) Emended; A निजाम्. १६२१. १) Emended with C; A सं पुनः. १६२६. १) Emended; A वृत्ताख्येय. १६३१. १) Emended; A डामराभि. १६३३. १) Thus A. १६३५. १) Thus A₁; A₂; श्वनाम्बिके. १६३६. १) Thus A₁; A₂; अभूत्पशुघ्नम्. १६३७. १) वारस्वियार्थं supplied by A₁ in space left by A₂. १६३८. १) Emended; A क्षमम्.

- तदा कुमन्त्रिनिष्कृष्टं स व्यापहारणक्षमम् । शोचन्सस्मार कन्दर्पै रुद्रं दैत्यमिन्द्रोत्पलः ॥१६४१॥
 प्राकारमूर्धां मुक्तेन प्रविष्टेन इतार्थलाम् । नृपः कुटीप्राङ्गनोर्वा विवेशास्थिततापसाम् ॥१६४२॥
 विशनोदमक्षतः पादस्तस्यासृग्दक्षिणोत्स्यजत् । मेने तेनानिमित्तेन स मृत्युं समुपस्थितम् ॥१६४३॥
 कुषामर्गलरुद्धायां निष्पणस्याङ्गने यवौ । रात्रिर्भीतिमनो भीमा तस्य वीराभ्रमालिनी ॥१६४४॥
 1645 पङ्कोपलिपः पङ्काङ्कस्थण्डिलस्थो निनाय ताम् । दासकम्बलिकाच्छन्नगत्रो वृष्टघुचरं निशम् ॥१६४५॥
 विसस्मारान्तराहुः खमासीनप्रचलायितैः । निर्निद्रस्त्वभश्चक्ष्णभ्राङ्गदयक्षिव समाकुलः ॥१६४६॥
 कौहं केनाभिभूतोद्य क्व वने कोतुगोधुना । किं कृत्यमिति निर्धाय मुहुर्मुहुकरकम्पत ॥१६४७॥
 हतं राज्यं मित्रा दग्धा भ्रष्टः सनुरबान्धवः । जानोस्येकाक्यपाथेयो लुब्धन्भिक्षाभुजोङ्गने ॥१६४८॥
 इत्येकेकं च निर्धाय दुःखं नैक्षिष्ट सोपरम् । प्राप्तावसादं शोचन्तमात्मतुल्यं कथास्वपि ॥१६४९॥ युग्मम् ॥
 1650 भोजस्वु वाजिभिर्दिवैरवशिष्टैः समं व्रजन् । हस्तिकर्णान्तरं प्राप निर्गस्य नगरान्तरात् ॥१६५०॥
 व्रजतसस्व धीरासीन्नयितं पञ्चवैर्दिवैः । पुनः संगायुयां राज्यं यदीन्द्रोपि भवेद्विपुः ॥१६५१॥
 गर्भवास इव पौरुषे स्फुरन्किं न कर्म पुरुषशिकीर्षति ।
 कर्मवावुरिव संस्पृशन्हवाम्नुहमेव कुरुते तु तं विधिः ॥१६५२॥
 मातृभिर्दक्षपाथेयं भृत्यं नागेश्वराभिधम् । प्रतीक्षमाणश्चक्रे स रङ्गवाटान्तरे स्थितिम् ॥१६५३॥
 भूयै देवगृहे तत्र तिष्ठञ्चुत्वा तमागतम् । स निर्ययौ तेन तस्मिन्निःशङ्कं प्रहतं पुनः ॥१६५४॥
 1655 तत्र प्रातुष्कतद्रोहे क्षत्रधर्माद्विच्युतः । राजपुत्रः स यक्षके न तत्कस्याद्गुनावहम् ॥१६५५॥
 स सिंह इव संहारं कृत्वा युधि विरोधिनाम् । अस्त्राङ्गरागलिप्राङ्गो वीरशय्यामभूययत् ॥१६५६॥
 भ्रातास्य मातुलापत्यं विपेदे पद्मकाभिधः । खेला लालितवधैव संख्येसंख्यपराक्रमः ॥१६५७॥
 मठं सूर्यमतीदेव्याः शर्वर्यामु लोविशत् । भ्राताप्यस्य रणभ्रान्तो लवणोत्सास्तमायवी ॥१६५८॥
 हतं भोजं भुतवतोर्हर्षमात्रे स्थिते तयोः । मनस्युस्र्वातभूलेभिरैका पर्यशिष्यत ॥१६५९॥
 1660 प्राप्रमप्राप्तवद्राज्यं तथापि प्रत्यभासयोः । प्रवासे विस्मृते राज्यद्वले लभ्ये च कुञ्चयित् ॥१६६०॥
 प्राङ्गे कुन्तिर्दानीतो मुक्तेनान्विष्य तापसं । प्रणम्य नृपतिं चक्रे स्वकुटीं तां विरर्गलाम् ॥१६६१॥
 तां दंभमशकांकीर्णमासीर्णतृणविष्टराम् । कृताम्बुसेकां मुक्तेन नृपतिः पाविशत्कुटीम् ॥१६६२॥
 यन्निरा बहुमानोभृष्टतया भूभुजामपि । स भूभृष्टाटुकारित्वं भीतो भिक्षाभुजोप्यगात् ॥१६६३॥
 भिक्षाकरयोचितं पाप्यमनुरातं वपावहम् । आलापाभ्यवहारार्थ्यां तस्य शृण्वन्स विष्यथे ॥१६६४॥
 1665 स भिक्षाकः प्रयागेन विक्रयायापरांशुकम् । निजं दन्वा विससृजे विपणं भोज्यसिद्धये ॥१६६५॥
 कवुक्तिः कटुवागये परोक्षं भेदभीतिहृत् । कुतापसो वैस्थहेतुर्नृपस्यारिष्यथाप्यभूत् ॥१६६६॥
 मध्याङ्गे स्कन्धविन्यस्तभोज्यभाण्डकरण्डिका । तपस्विन्याप्यथानिन्ये तेन क्षुद्रतपस्विना ॥१६६७॥
 भृत्यभिक्षाकयोः पूर्वं स्त्रिया अत्यथ पाधिषः । स्वं वीक्ष्य गोचरीभूतं निराशो जीवितेभयत् ॥१६६८॥

१६५४. १) Emended with C; A °भीतिषतो. १६६१. १) प्राङ्गे कुन्ति, पसः, चक्रे स्वकुटीं तां, supplied by A₁ in spaces left by A₁. १६६२. १) Thus corr. by A₂ from A₁ 'पापम'.—१) Emended; A 'विपणा'.

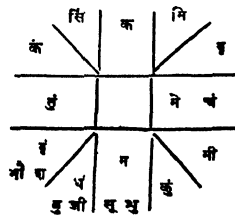
तेन प्रयागोपहतं भोज्यं तदनुरोधतः । स्पृष्टमेव न भुक्त्वं तु तीमदुःखोत्पन्नात्मना ॥१६६९॥
 का वार्तेति प्रयागेन प्राङ्गमस्थेन पृष्टवा । तापस्वा पाप्मन्वा भ्यक्तमुक्तो भोज्यवधस्ततः ॥१६७०॥ 1670
 मिथ्यैतदिति तेनायं कथ्यमानोऽपि पाथिषः । भुक्तिं तामङ्गशकुनं परीक्ष्वाबुद्ध नान्यथा ॥१६७१॥
 नारोहति गिरं शत्रोरप्रियाकृपाविनोऽपि बन् । तस्य संवभूते दुःखं निजप्रसव तदाप्रदि ॥१६७२॥
 स शोचन्नात्मजं बाल्ये नीत्सै वां वन्वर्णां व्यधात् । आजन्म दुःखदाबित्त्वं मेने तस्यात्मनस्तथा ॥१६७३॥
 हतः स समरे वृक्ष्या प्रवीरस्पृहणीयवा । जज्ञे तेनातिवास्तस्त्वाद्भुक्त्वाभीव घानितः ॥१६७४॥
 गात्रेषु .हाराण्युवस्व यौवमभ्रूढवक्षसि । पश्यन्नात्मनि संकल्पैर्विहलः लोकागाशिषः ॥१६७५॥ 1675
 रक्षणीयो हतो^१ बालो वृद्धस्त्वेवं स्वजीवितम् । रक्षाम्बनुं चित्तार्चैर्भिरावेति स चिन्तयन् ॥१६७६॥
 एवं स पुत्रशोकेन धृतात्राप्यययौ व्ययन् । निनाय तापसावासे द्वितीयामपि यामिनीम् ॥१६७७॥
 कृतार्थनः प्रयागेन प्रयातुं भगवन्मठम् । शोकहारितपी रात्रौ न संकल्पमपि व्यधात् ॥१६७८॥
 लम्बेन्दुवदनं सान्द्रावदयार्थाम्भोलुत्रार्षिणी । रथाङ्गाक्रन्दिनी रात्रिः सशोकेवाय सागमत् ॥१६७९॥
 क्षुत्पिपासापरिक्षामं प्रभुं वीक्ष्य स तापसः । पार्थ्वेते स्म प्रयागेन प्रातर्भोक्तव्यबिन्दवे ॥१६८०॥ 1680
 उपनिन्द्ये त्रिनिर्मल्ये प्रविष्टस्तापसस्तयोः । सव्यञ्जनात्पूर्णे द्वे पात्रे -- संगात्पुरः ॥१६८१॥
 कस्यापि गृहिणो यागोत्सवादेते मयाहते । तस्मिन्नित्युक्तव्रत्युच्चैः त्रिनिश्वस्य प्रयागकः ॥१६८२॥
 राजन्स्वामिबिद्योगेस्मिन्पश्य लोकस्य सुस्थताम् । स तं जगद विहसन्तिक मूढ इव भाषसे ॥१६८३॥
 यो गतो गत एवासौ तत्क्षत्वा नापरः क्षतः । सर्वो निजसुखापेक्षी न किञ्चित्कोपि श्लोचति ॥१६८४॥
 लोकैकवक्षुषि गते परलोकमर्के लोकः स्वपित्यखिल एव सुखं गृहेषु ।
 कोन्यो त्रिचिन्तयितुमर्हति विद्यमेतत्तिष्ठेन्मया विरहमेव कथं कितेति ॥१६८५॥ 1685
 पुत्रस्य ज्ञेहविश्वासः पूर्वमास्तं क्षये भुजे । वयैकः प्रभवेक्षान्यस्तथा स्नेहोपि र्द्वैतः ॥१६८६॥
 अहमेव हन्तं पुत्रं भ्रुत्वा जीवितजीवितम् । तिष्ठामि स्वस्थवद्यत्र तत्रान्यो विन्यतां कथम् ॥१६८७॥
 इत्युक्त्वा विरते रात्रिं पुनर्गुदं प्रयागकः । प्रैरयत्तापसं भोज्यं कर्तुं ते भाजने त्यजन् ॥१६८८॥
 षास्तेनव्ययशिष्टं मे पर्याप्तं नास्ति वेतनम् । यत्ते तथापित्युक्त्वा स सखिद इव निर्ययी ॥१६८९॥
 गोप्यं रहस्यमभितमत्यल्पहृदयातिथि । अमृतं पारतमिष नाल्पसत्त्वैः सुदुर्जरम् ॥१६९०॥ 1690
 कुत्स्यो मनोरथो नाम विप्रस्य वनवासिनः । सुहृत्पत्स्विनस्तस्य तां कथापुपलब्धवान् ॥१६९१॥
 राज्ञः संदर्श्य दायार्थं भवात्रो भूमिभाजनम् । इत्युक्त्वा तेन निन्द्ये स द्रोग्धुंतां क्षुद्रतापसः ॥१६९२॥
 जज्ञे भूत्वेन गर्षेण जातः सोन्त्येन केनचित् । सदृशं यत्सदसतोर्जापकं जन्मकर्मणोः ॥१६९३॥
 इक्ष्वाराजस्तां प्रभृत्सि बुद्ध्वा ताभ्यां न्यवेदयत् । उच्चलाय समादिक्षत्कार्ये तत्र तमेव सः ॥१६९४॥

१६७१. ^१) Emended; A तेनाप्य. १६७१. ^१) स्ववा supplied by A₂ in space left by A₁. १६७१. ^१) Thus corr. by A₂ from A₁ हुतो.—^२) रक्षाम्बनु and तत्रारै supplied by A₂ in space left by A₁. १६७९. ^१) Thus corr. by later hand from A₁ 'वदना.—^२) Emended with C; A 'द्वयायाम्भो'. १६८१. ^१) Two *alsharas* wanting in fourth *pāda*; the *lacuna* not marked in A; C तदीश्वगात्पुरः. १६८६. ^१) Thus A₁; A₂ पूर्वमास्तये. १६८८. ^१) प्रैरयत्तापसं supplied by A₂ in space left by A₁. १६९२. ^१) Emended; A शोग्धुतां.

- 1695 केवितु भूर्तिभाष्याख्यमिहाराजोपसर्पणे । कायस्थं कारणं प्राह्वस्तयोस्तापसविप्रयोः ॥१६९९॥
 वार्ता वेदवगीतेयं खवहभोजसंकुले । काले तद्भृत्यपाशस्य तस्यैव श्रेष्ठमुद्यता ॥१६९९॥
 श्रपाकस्त्वन्धमाकूडो लब्धा तास्ता विमाननाः । विपदे यत्स कारायां युक्तं तत्तस्य कर्मणः ॥१६९९॥
 क्षुत्तमो हर्षदेवस्तु प्रयागेनार्थिनोसकृत् । प्रत्यधे पुत्रशोकेपि भोजनायाकरोमनः ॥१६९९॥
 गृहीतभोजनं जानन्ग्रामं प्राप्तं स तापसम् । तन्नोरेर्वहिरैस्त्रिंशत् नीडाच्छिपुरिकाण्डजः ॥१६९९॥
- 1700 अपहृद्यं कुटीं कृत्वा वेष्टितामेत्य शस्त्रिभिः । शुभाश्रवाङ्गनाराश्रयमाणार्गलाङ्गुलिम् ॥१७००॥
 जानञ्जलं ततो श्रेष्ठमङ्गनाचापसाधमम् । सशस्त्रिणं मुक्तमिहीत्याह्वयन्तं व्यलोकयत् ॥१७०१॥
 मुक्तं विसृज्य कृत्वा च द्वारमुद्राटिनाररि । त्यक्तभीरादधे लघ्वीं क्षुरिकामन्तिकस्थिताम् ॥१७०२॥
 एकस्तसविधं क्रूरः साहसाहंक्रियोन्मदः । आरुरोहाय कृशासिधेनुः कश्चित्तो भटः ॥१७०३॥
 तं राजा संकटकुटीरुद्धायामोप्यपातयत् । क्षितौ व्यायामकुशलो नावधीकृषया पुनः ॥१७०४॥
- 1705 पतितेन हनेनार्थो वराकेणामुना न मे । इत्युचे दुराकारपतस्तस्मिन्नपि क्षणे ॥१७०५॥
 नीधमुत्पाद्य निपतन्नेकोन्योप्युत्पन्नभटः । भयाङ्गुमी न्यपततां तं विलोक्योद्यतायुधम् ॥१७०६॥
 पृष्ठे पूर्वं प्रविष्टस्यं तिष्ठन्स्थानकनिष्ठुरः । स हरोरिव चामुण्डा रेजे दण्डाकृतिः क्षणम् ॥१७०७॥
 न सिंहनादैर्नो मेरितूर्यघोर्षेर्न वोन्मदः । शस्त्रशब्दैः स श्रुभुभ भूपस्थानक्षणे रणः ॥१७०८॥
 आसोर्भोग्णवशेऽस्य विडाला इव डामराः । परं प्रवेशितास्तस्य निःशब्दं शस्त्रिणः कुटीम् ॥१७०९॥
- 1710 अध्यान्यो नीधमार्गेण संप्रविष्टः प्रयागकम् । हत्वा दोग्धि च शीर्षं च राजानं समुपाद्रवन् ॥१७१०॥
 राक्षः प्रहरतः शस्त्रं वञ्चयित्वा स शस्त्रभृत् । वक्षसि क्षुरिकाघातहयं प्रादास्तत्स्वरः ॥१७११॥
 वर्णान्महेश्वरैर्येनाह्वयित्वा गतजीवितः । पपात निहतो भूमौ छिन्नमूल इव द्रुमः ॥१७१२॥
 पलाय्य संप्रविशतो योग्यधीरस्य यादृशः । चक्रवर्त्यपि स प्राप वधं वेदमनि तादृशम् ॥१७१३॥
 नान्यः स इव कालेस्मिन्दृष्टो भूतिमाक्षुपः । गर्भनिर्हरणत्वं च तस्यैवान्यस्य नेक्षितम् ॥१७१४॥
- 1715 यद्देकेनैव संप्रामत्रैसुखयेनोन्नतमनः । सर्वप्रकारद्वयमर्गं माहात्म्यं तस्य खण्डितम् ॥१७१५॥
 नेयमुद्धित्वेववासीदथ वा तस्य दुषणम् । सर्वक्लेशावहा दोषाः कृस्तास्तन्मन्त्रिणां पुनः ॥१७१६॥
 हाचस्वारिंशतिः साष्टमासा यस्य वयःसमाः । स शुक्रभाद्रपञ्चम्यां हतोन्धे समसप्तने ॥१७१७॥
 राजा दुर्योधन इव स्ववंशच्छेदमिच्छता । सोभूज्जातकयोगेन कारितः स्वकुलक्षयम् ॥१७१८॥
 तस्यासन्धर्माकैर्जीवितवधौ शक्रेणगुं शशी । तनयामित्रजामित्रलेपु कर्कटजन्मनः ॥१७१९॥

१६९९. १) Emended; A भूमिधा°. Cf. viii. 94. १७०१. १) Emended; A संकटी कृ°. १७०७. १) Emended with C; A प्रविष्टः. १७१०. १) Emended; A हाचस्वारिंशतः. १७१९. १) Emended; A वस्यासी क्षमा.—२) Emended with C; A °न्यमी.—३) A, explains this verse by the following *janmachakra* :

चन्द्रदैत्येज्यंपापेषु खमदारमजनेषु यत् । आहुः छसंहिताकाराः कौरवादीन्कुलान्तकान् ॥१७२०॥ 1720
 निर्ग्रेह्यो जनः कृत्स्नो देशेस्मिन्धैरिणोन्तिकम् । इत्योरिव शिरश्छिन्त्वा स्वामिनोपि निनाथ त् ॥१७२१॥
 तस्योत्तमाङ्गे भूर्भर्तुश्छिद्यमाने ससागरा । चक्रम्पे भूर्निरभ्रापि यौर्वृष्टिं महतीं जहती ॥१७२२॥
 तन्मुण्डे लघुडाक्टे यदयुक्तं जनो व्यधात् । अभूत्तेनाभिशापेन सोधे दीर्घोपसर्गभाक् ॥१७२३॥
 मण्डले देवविम्बानां यथामुष्मिन्विपाटनम् । तथा नर्षं प्रवृत्ते भूपतेर्मुण्डखण्डनम् ॥१७२४॥
 नैक्षिष्ट तच्छिरः प्राप्रमौचिर्यातुच्छली नृपः । भूत्वा चिरमुदस्रुस्तु कारयामास वङ्किसात् ॥१७२५॥ 1725
 धिक्छष्टं तस्करस्येव तादृशशक्तवर्तिनः । नोच्छ्लाशां विना प्राप्ता शरीरेणान्तसत्क्रिया ॥१७२६॥
 भृत्यस्यक्तो नष्टवंशो गौरकाख्येन केनचित् । स काष्ठागारिणा चक्रे नम्रोनाथ इवामिसात् ॥१७२७॥
 दीर्घो हर्षनृपोदन्तः सोयं कोप्यद्भुतावहः । रामायणस्य नियतं प्रकारो भारतस्य वा ॥१७२८॥
 भाग्याम्बुवाहनडितस्तरलाः श्रियस्तास्तन्नावसानत्रिरसं प्रसभोच्चतत्वम् ।
 तत्रापि नैप वत मोहहनाशयानां शान्तिं प्रयाति विभवानुभवामिमानः ॥१७२९॥
 नावत्यप्यवरोधिकापरिकरे वैकापि चक्रन्व तं तावत्स्वप्यनुगेषु नानुसृतवाक्कोप्यास्त तीर्थे न वा ।
 लोकस्य स्वच्छखोपलिप्रमनसो वीक्षयेति निःस्नेहतां निर्वेदं समुपेत्य माभयति धिक्स्वान्तं वनान्ते रतिम् ॥१७३०॥ 1720
 नादौ किञ्चिद्भवति नियतं यच्च पश्चान्न किञ्चिन्मध्येकस्मात्सपदि षटयन्तीस्थयदौस्थानुरोधम् ।
 निःशीर्षाङ्घ्रिर्नट इव मुहुः कोपि जन्तुर्नेटिव्या नो जानीमो भन्नजवन्निकान्तर्हितः क प्रयाति ॥१७३१॥
 भीः सांतवाहनकुलेकृत कान्तिंराजवंशे स्वजन्त्युदयराजकुले प्रतिष्ठाम् ।
 भृङ्गः सुरैर्विरहितं जहती हिमाद्रिर्दिव्ये तटे सुरगिरिरिव वासरभ्रीः ॥१७३२॥
 इति काश्यपीरिक्वहामात्यचण्पकप्रभुमनोः कल्हणस्य केवः कृतौ राजतरङ्गण्यो समयस्तरङ्गः ॥
 सम्राट्पानवनावस्यां व्यहोनायां महीभुजः । षडजोदयराजस्य वंशे जाताः प्रकीर्तिताः ॥
 राजानः ६ श्लोकाः १७२३ ॥

१७२०. १) A₂ gloss सु. १७३२. १) Emended; A श्रीसाव^०—) Emended; Δ कान्तराज^०. Cf. vii, 1285. Colophon. Thus A₁, perhaps for १७३२. A₂ adds here लिखितश्चैव मया राजानकरत्नकण्ठेन.

॥ अष्टमस्तरङ्गः ॥

ॐ नमो विघ्नहर्त्रे ।

- श्रीढाः कञ्जुकिनो जरहरवृषः कुञ्जस्तुषारशुतिर्मित्याप्तोपि बहिष्कृतः परिकरः सोयं समस्तोप्यहो ।
अर्धाथइसतीकृताङ्गवता चारित्रचर्याविदा सा भिषांरुरितं चराचरगुरोरन्तःपुरं पार्वती ॥१॥
- उचकोपमसादोभूस्कंचित्कालं नवो नृपः । प्राङ्गुण्यादिव पायोधिरव्वञ्जितविषामृतः ॥२॥
- सोदरो डामरीवध तस्याभूतां भृशोन्मदी । मेघस्येव पुरो वाताव्रमही स्फूर्तिहारिणौ ॥३॥
- यत्किंचनविधाभ्यासीद्भाना यथीवनोन्मदः । राशो दुष्प्रक्रिया दौःस्थकरी वास्तल्यशालिनः ॥४॥
- 5 सोनिशं हि गजाब्धो विकोशासि^१ परिभ्रमन् । आत्सारां महीं पीतरसां रविरिवाकरोत् ॥५॥
- एकीभूतानमूत्सर्वोण्डामराश्विर्हामिना । इत्युक्तं तेन नोर्षाभृत्सप्तैकामो वचोमहीत् ॥६॥
- इत्यथो मन्त्रिसामन्ता हैराज्येच्छुः सहोदरः । भूर्निष्कोशेत्यभूर्त्किं न भूपतेस्तस्य संकटम् ॥७॥
- अधिराज्याभिषेकेण सत्कृत्य धातरं ततः । पानुं लोहरसंबन्धं प्राणिणोन्मण्डलान्तरम् ॥८॥
- द्विरदायुषपच्यथकोशामात्यादि स व्रजन् । निनाथ सर्वे वास्तल्यादनिषिद्धोपजन्मना ॥९॥
- 10 आशङ्क्य कोट्टभृत्येभ्यः प्रवेशे प्रत्यवस्थितिम् । उत्कर्षजं प्रतापाक्यं सह नित्येन्नवीथ तान् ॥१०॥
- कुर्याममुं नृपमहं प्रतिहार्यं समाचरन् । नसाः स्वभृत्यवत्सथुर्भुजो भूम्यनन्तराः ॥११॥
- दिनानि सप्र संख्ये मार्गे तदनुयायिनाम् । गायनः कनको लम्भान्तरो देशान्तरं ययौ ॥१२॥
- 15 वाराणस्यां विजहता निर्वेदानेन जीवितम् । हर्षभूभर्तृभृत्येषु व्यक्तं नित्ये कृतज्ञता ॥१३॥
- ऊर्ध्वोपिरोहं दाक्षिण्याइत्युतानुबलः पुनः । सेवास्तृत्या वृषीः सेवे चन्दनो भोमिनामिव ॥१४॥
- तथा जनकचन्त्रेण दर्शाव्यवहतं तदा । राजान्ये डामराभ्रासन्धवा नष्टप्रभा इव ॥१५॥
- अभयस्योरज्ञाभनुस्तनयायामजीजनत् । राश्यां विभवमर्त्यां यं भोजौ हर्षनृपात्मजः ॥१६॥
- जातं मृतद्वित्रिपुत्रानन्तरं गुहमिः शिशुम् । आयुष्कामैस्तमावद्धाभयभिक्षाचराभिधम् ॥१७॥
- द्व्यभ्दमप्यरिसंतानतन्तुत्वेनाप्रियोचितम् । ररक्ष तत्रिरा राजा राश्याधाङ्के समापयत् ॥१८॥ तिलकम् ॥
- नमादाव स्वयं वासौ यावद्भ्राज्येकरोन्मनः । तावद्भमारोन्नतसो मीतिकौटिल्यमुबलः ॥१९॥
- 20 नुत्योत्साहासहिण्युत्सावस्मै कुत्यन्तु डामराः । पष पचातिसकाराण्यहास्तु विशादाशयः ॥२०॥
- इति संघिन्य स इारदिसां तस्योदबोधयत् । यथा विकारं प्रवभुर्भामिदावदोखिलाः ॥२१॥

१. ^१) Thus A₁; A₂ निष्पातुः. २. ^२) Emended; A ^३) भूर्त्किंचित्कालं. ५. ^५) कौशासिः supplied by A₂ in space left by A₁. १७. ^७) Emended with C; A वृत्. १८. ^८) Emended with C; A सप्तर्षवत्.

तेषां तस्य च मात्सर्यं यदा पर्यामिमाययौ । तदान्योन्याभिता भृत्याः पणं चकुर्युयुस्त्वः ॥२२॥
 विरुधुः श्मापतिस्तेषां सेतुपृष्ठे रणं मिथः । वार्यमाणोपि सञ्चिदैराहरोह चतुष्किकाम् ॥२३॥
 इन्द्रयुद्धे प्रवृत्ते तु डामरैरुभयाभितैः । अथ प्रारभ्यताकस्मात्संरभ्यैर्गहणे रणः ॥२४॥
 सेतुब्रयाध्वना युद्धे लभे राक्षि सरित्पटात् । योधा जनकचन्द्रस्य शरवर्षमवाकित् ॥२५॥ 25
 बान्तः शराः ससीत्कारास्ते स्पृष्टनुपविपहाः । मयाः स्तम्भेष्वर्धस्यन्त कोपेनेव प्रकम्पिनः ॥२६॥
 आकृत्य दोभ्यां भूपालं बलादिव ततोनुगाः । प्रविष्टा मण्डपद्वारं चक्रिरे भित्तिगंगलम् ॥२७॥
 शस्त्रं जनकचन्द्राया भीमादेवाद्योपि ते । चतुष्किकायां चकृपुस्ततोन्वोभ्यं जिघांसवः ॥२८॥
 तुमुले तत्र शक्याङ्गं भीमादेवानुगोभिनत् । तीक्ष्णो जनकचन्द्रस्य कालपाशात्मजोर्जुनः ॥२९॥
 स वीर्य्य स्वं क्षतं द्रोहं प्रयुक्तं भूमुजा विदन् । पादपशारात्त्रिविधे क्रोधाद्द्वारि नृपैकसः ॥३०॥ 30
 अभमे तत्र संवासास्त्वानश्रोण्यन्तरं गतम् । अथावल्कृष्टशस्त्रीको भीमादेवो जिघांसवा ॥३१॥
 स्तम्भच्छस्त्राहिलोभ्य तद्रेहगणनापतिः । मध्यं जनकचन्द्रस्य कृपाणेन द्विधा व्यधात् ॥३२॥
 तस्मिन्हते तदनुगी गग्गसत्रौ प्रधावितौ । स एव करबालेनालक्षितोद्धत विश्वतौ ॥३३॥
 अवप्रभयं तर्हं यजः स्रविरे नावतिष्ठते । उदप्रकर्मां च पुमाञ्चिह्नस्यात्सुबन्तं रिपुम् ॥३४॥
 स हि द्विभाद्रे तत्राद्रे ह्यर्पन्ताहादनन्तरम् । अन्यूनानतिरिक्तैर्यभिभिः पक्षैरदृश्यत ॥३५॥ 35
 यद्रोपकर्तुंरथिव ब्रह्मं यत्स्वामिनो व्यधात् । औत्कण्ठात्पामनस्तस्य क्षिप्रमेव क्षयं यवौ ॥३६॥
 सान्तस्तेषे कोपशोकावाचिष्कुर्यति कृत्रिमौ । भीमादेवः पलायिष्ट गग्गस्तु व्यध्मसीवृषे ॥३७॥
 महिते लोहुरं गग्गे स्वमुद्राचयितुं क्षतम् । वस्तास्तेन व्यवृज्यन्त स्कोर्वीरन्वेषि डामराः ॥३८॥
 उपायापकृतैः प्राप्यं राज्यं दस्युभिदृज्जितम् । एवं शनैरवदृम्भं भेजे भूपतिदबलः ॥३९॥
 तेनाथ लब्धस्यैर्येण दिनैरेव जिगीषुणा । स्वाजिताः क्रमराज्यान्तर्हयसैन्यादि डामराः ॥४०॥ 40
 ततो मडवराज्यं स प्रस्थितो विप्रियमियात् । डामरान्कालियमुखान्ब्रह्म भूले व्यपादयत् ॥४१॥
 इहाराजोपि बलत्रांस्तेन क्रान्तक्षितिः क्रमात् । बलैर्नगर एवोपैरवस्कन्देन चातितः ॥४२॥
 पागजनमपेसंस्कारादन्नरक्षतयाव वा । तस्य पुत्र इव प्रीतिर्गग एव व्यवर्धत ॥४३॥
 न सेहे नाममात्रं यः कण्ठकानां त्रियप्रजः । नृपो गग्गाय जुकोप सापराधायं न क्वचित् ॥४४॥
 राज्यारम्भेनुयुक्तेन भीमादेवेन धीमता । उक्ते भुभावहे शिखे हे स मन्त्रवदस्मरत् ॥४५॥ 45
 एकया लोकवार्तायं प्राक्कात्प्रभृति निर्गतः । बहिर्दृश्ये वाखालीरचारीदादिनक्षयम् ॥४६॥
 अन्ययोःस्थानशीलेन भुक्त्वा नामावि वैरिणः । अर्धरात्रेपि यात्रामिस्तेनाच्छिद्यत विप्रवः ॥४७॥
 तस्यैवालुप्रपैर्यस्य राक्षं मध्ये मनस्विनः । कार्पण्योपहतं वृत्तं नाप्यंमूदमलीमसम् ॥४८॥
 अयोच्छलसदाचारजाङ्गवीजलमज्जनात् । कुनूपोदीरणोर्जुतो गिरः पाप्मापनेष्यते ॥४९॥
 तेनानुपविताङ्गेन प्रायशो विनिवारिताः । अनुदणव सङ्घिर्भसिनो ध्यानसंसंचयाः ॥५०॥ 50

२१. ') ह्य supplied by A₂ in space left by A₁. २०. ') Emended; A विष्ठा'. २९. ') Emended; A पादपशवः.
 ४४. ') Emended; A सापराध न क्वचित्. ४०. ') Thus A₁; corr. by later hand into अन्ययोः. ४६. ') तस्यैवालुप्रपैर्यस्य
 राक्षं मध्ये supplied by A₂ in space left by A₁.—') Thus A₂; A₁ क्षामेनापहतं.—') Thus A₂; A₁ नामापूर्व'.

- प्रायोपविष्टप्रमये देहत्यागप्रतिज्ञया । निबद्धया प्रत्यवेक्षां धर्माध्यक्षानकारवत् ॥५९॥
 निशम्य कृपणस्यार्तिं क्रन्दितं तदनिष्टकृत् । बभूव तस्य स्वात्मापि नानिमात्रो महात्मानः ॥५९॥
 कार्थिणो यस्य वा रोषादार्तिं क्रन्वितमुद्ययौ । तस्य स्वबान्धवारुन्दैस्त्रिस्मिन्कुडे शशाम तत् ॥५९॥
 अबलानुग्रहव्यये तस्मिन्नाजनि सर्वतः । वास्तव्या बलिनस्तस्युरबलात्स्वधिकारिणः ॥५९॥
 55 सोऽर्थेनैकधरत्राजेत्यज्ञात्वा कथितं जनैः । यं यं स्वदोषमश्रीषीतं तं स्वरितमत्यजत् ॥५९॥
 येन केनापि संग्रामः प्राप्युपायेन पार्थिवः । अमोघदर्शनः सोमूत्कल्पवृक्ष इवार्थिनाम् ॥५९॥
 छभावर्षी प्रियालापप्रतीतिदायैर्जनप्रियः । नाशकत्सेवकास्त्यक्तुं विभ्रम्भभवनेष्वपि ॥५९॥
 श्लाघ्यभ्रमैः प्रतिकलं तस्य सेवाविधायिभिः । प्राप्तं विचतुरान्वारान्क्षणदास्वपि दर्शनम् ॥५९॥
 सेव्यमानः सदाक्षिण्यः क्षणेनैव फलप्रदः । कस्यैन्द्रजालिकैरुपः शाखीव न बभूव सः ॥५९॥
 60 वास्तव्यानां निशम्यार्तिं तेन दैन्यनिवारणम् । चक्रे पित्रेव पुत्राणां संत्यक्तेतरकर्मणा ॥६०॥
 स्वसंचितानि सोऽपानि विक्रीणानोल्पवेतनैः । दुर्मिक्षमुन्नतावेव जघान जनवत्सलः ॥६१॥
 निवार्य चौर्याचरणान्कृपाद्रैस्तस्करानपि । कोशाध्यक्षान्स विदधकारागर्षजीविकान् ॥६१॥
 कः संविभाग्यश्रेष्ठेनव्या विपदः कस्य मण्डले । इत्यन्विव्यन्सदैकैकं चारैश्चिन्तापरोभवत् ॥६१॥
 तस्यैकोऽप्यर्थेनैस्पृष्टं नाम कोऽपि महान्गुणः । अनुपक्तो गुणैस्सैस्ते राक्षः पल्लवितोभवत् ॥६४॥
 65 स स्थित्यै दण्डयन्दण्डघानक्षोषभयाद्जनम् । तेषां नाद्रक्ष सत्कर्म भुङ्क्षे तांस्त्वकारयत् ॥६५॥
 प्रस्तुतस्यार्थिने दातुं वस्तु तस्यैकसंख्यया । सहस्रसंख्यया दानभ्रष्टागुत्पूर्णां यदि ॥६६॥
 भूयतेर्था यथा मद्धं देहि देहीनि गां वदन् । तथास्मै देहि देहीति वदन्नाता स भुभुवे ॥६७॥
 अनुदात्तं क्षिप्रकालं क्षीणसंख्यमसत्कृतम् । नेतृदूतादिनीतार्थं न तद्वत्तदृश्यत् ॥६८॥
 उत्सवे दैन्यविज्ञप्तौ रञ्जने कार्यसाधने । आलेख्यलीनशाखीव न सोलभ्यफलोभवत् ॥६९॥
 70 उत्सवे शिवरात्र्यादौ जनतां सोऽसिचङ्कनैः । प्रहयोगे पयःपूरैर्भैरेन्द्र इव मेदिनीम् ॥७०॥
 नाम्बूलदानव्यसनं परार्थोत्सवता तथा । नामूर्द्ध्वर्षनृपस्यापि तावन्नस्यास्तं यादृशी ॥७१॥
 लोष्टमात्रावशेषेपि लम्बे नृपपदे व्यधात् । स दानविभ्रमांस्तान्ये धनदेनापि दुष्कराः ॥७२॥
 निर्माणलोउत्रैर्घामजलं वाजिनं क्रथैः । काश्मीरिकांश्चि चक्रे स न मृत्सस्करसाङ्गनम् ॥७३॥
 अध्वन्यध्वनि योगेन प्राणविन्यासमैस्तथा । बभूव सर्वकृत्यज्ञः सोन्तरात्सेव देहिनाम् ॥७४॥
 75 भोगान्नाजोचितान्विप्रा भैषज्यं व्याधिपीडिताः । जेतनं वृत्तिहीनाथ तस्मात्समुपलेभिरे ॥७५॥
 पित्र्योपरागकेत्वादिदुर्मिन्नोपशान्तिर्षु । गोसहस्राश्वहेमादिसंभवैः सोभजद्भ्रजान् ॥७६॥
 नन्दिक्षेत्रे पुरं कृत्वां दग्धमुत्पातवह्निना । पूर्वार्थिकगुणं तेन नवं राज्ये व्यधीयत् ॥७७॥
 श्रीचक्रधरयोगेशस्त्वयं भूस्थानयोजनम् । अणिर्द्वितिव्वसनिना कृतं तेन सुकर्मणा ॥७८॥
 हर्षदेवेन यो नित्ये श्रीपरीहासकेशवः । परिहासपुरे तं स नवं नरपतिव्यधात् ॥७९॥

*३. १) Emended ; A होषारर्थां ; C होषाहत्ता? . ५७. १) A विभ्रम्भ°. ७१. १) Thus A₁ ; A₂ °स्वास्तु. ७२. १) Emended ; A °विभ्रमास्तान्ये. ७३. १) Emended ; A काश्मीरिकांश्चि. ७६. १) Emended ; A °पनातिषु.

प्रास्वर्णितभुक्तावत्या भुङ्क्ते हर्षनीतया । तेन त्रिभुवनस्वामी निलोभिन महीभुजा ॥८०॥ 80
 जयापीडादरतं हर्षोत्पादने नृष्टमदिना । सिंहासनं नवं चक्रे स राज्यककुदं नृपः ॥८१॥
 लक्ष्म्या तदर्थाध्यारोहं भर्तुः प्रेम्णानिदुर्लभम् । सामान्ययापि देवीत्वं जयमरत्या न दूषितम् ॥८२॥
 सा। दानृशंस्यमाधुर्यत्यागसत्प्रियतानयैः । अस्तम्भावेपरित्राणमुख्यैभ्योऽभयशृणुः ॥८३॥
 लक्ष्मभृपालवाहभ्या नार्थः क्रोधास्पजानु यत् । राक्षस्य इव भङ्गाय लावण्यललिता अपि ॥८४॥
 प्रियप्रजस्यायमन्यो गुणः सर्वगुणाद्यमीः । उच्चलक्ष्मापतेरासीदर्थनेस्पृष्टशालिनः ॥८५॥ 85
 त्रिषांसवः पापकामाः परस्वादायिनश्च ताः । रक्षांस्यधिकृता नाम तेभ्यो रक्षेहिमाः प्रजाः ॥८६॥
 तेनेनिहासिनीं नीतिं श्रद्धापानेन सर्वदा । येन संपतता श्लोकं कायस्थोन्मूलनं कृतम् ॥८७॥
 यत्ने त्रिपुत्रिकाभूलसंन्यासेभ्यः किलेतरैः । प्रन्त्याभुकारिणो विश्वं प्रजारोगा नियोगिनः ॥८८॥
 पितरं कर्कटो हन्ति मातरं हन्ति पुत्रिका । हन्ति सर्वं तु कायस्थः कृतघ्नः प्राप्तसंभवः ॥८९॥
 गुणान्समर्प्य स्फुरता येनैवोत्थाप्यते शठः । वेताल इव कायस्थस्तमेवाहन्ति हेलया ॥९०॥ 90
 विपत्रुषो नियोगी च यदेवाभ्रत्य वर्षते । चित्रं करोति तस्यैव स्थानस्थानंभिगम्यताम् ॥९१॥
 तेन ते क्षमाभुजा मानक्षतिकार्यनिवारणैः । काराप्रवेशीश्च खलाः शमं नीताः पदे पदे ॥९२॥
 कार्यसिचार्य बहुशः सहेलाद्यान्महत्तमान् । भङ्गासूत्रमयं वासः कारायां पर्वथापयत् ॥९३॥
 स कार्यवेपं हात्याय ममार्यं चारणोचितम् । अकारयद्भूतभिर्ध्वं धावनं डोर्ध्वयोधवत् ॥९४॥
 स प्राशुर्वैष्टितदग्मुद्रुद्वेषोपेणोत्कलन्पुनः । भूलहस्तः सजानूरुः केपायासीश्च हास्यकृत् ॥९५॥ 95
 स शीघ्रदर्शनं साम्यवादवेद्याविटान्वितम् । प्रियवेद्यं कंचिदमे नृचवाद्यमकारयत् ॥९६॥
 बद्धान्यं शकते नमं क्षुरत्तुनार्धमस्तकम् । अकारयस्सटान्वस्तवीनपिटच्छटाङ्कितम् ॥९७॥
 ते कुम्भनादनेर्मुण्डमण्डनेथाङ्किताभिधाः । नियोगिनो भद्रमानाः सर्वतः ख्यातिमाययुः ॥९८॥
 कार्यभ्रष्टा मलक्लिन्नक्षीणवस्त्रावगुण्डनाः । सर्वाधिपो व्यभाव्यन्त केप्यदन्तः प्रतिक्षपम् ॥९९॥
 वृथावृद्धाः सुखपात्यं पाण्डित्यं भूर्जवत्परे । मत्वा बाला इवाचार्यगृहे प्रारेभिरं भ्रुतम् ॥१००॥ 100
 केप्युधैरद्रभिक्षाकाः सादरं स्तोत्रपाठिनः । कृतानुपाठाः स्वापत्यैः प्राङ्गे लोकमहासयन् ॥१०१॥
 माता स्वसा सुता भार्या स्वापि कैरप्यकार्यत । सामन्तसेवनं कार्यप्राप्त्यै सुरतसेवया ॥१०२॥
 जातकस्वप्रशकुनसुलक्षणनिरीक्षणम् । कारयन्निःशठैरन्यैर्गणकाः परिलेहिताः ॥१०३॥
 पिशाचा इव भुक्त्वास्या रुक्षदमभुक्त्वाः कृशाः । बद्धाः परैर्व्यभाव्यन्त भूङ्गुलामुखराङ्कयः ॥१०४॥
 नृपेण कार्यागो र्दपतिङ्गनाशे त्रिपाटिते । अक्षोर्ज्ञानिपरिज्ञानक्षमत्वं समजायत ॥१०५॥ 105
 भारतस्तत्त्राजादिस्तोत्रपाठमशिभियन् । ते हुगोचारिणीविद्याजपं चोदसुलोचनाः ॥१०६॥
 इत्यं दौःस्थोदये दीर्घं मज्जन्तो नित्यवर्जनाः । तस्मिन्नाजनि कायस्था व्यलोक्यन्त पदे पदे ॥१०७॥
 भिन्नसंधानभुर्यर्धदानभोज्यादिद्वैकनैः । न हि मोहयितुं शक्ताः नाजं तं तेन्यराजवत् ॥१०८॥
 तान्प्रजाकण्टकान्दुष्टान्कृतधीरकृतानिशाम् । तैस्तैः भुविभिरप्यसैः स विशामीश्वरो वदाम् ॥१०९॥

१०१) Emended; A 'कृतविधया'. —) Emended, A 'जाम'.

- भूतेऽवश्यं यथा पुरी हृषवहपुष्टा एवदाज्ञाबलाद्भूयः स्वां भियमाससाद सवसा तद्वस्त्वस्तामिमां ।
 110 एवं कायस्यकुटुम्बिकुम्बिचिब्रवाया¹ पञ्चानलीतीढामुच्चलदेव निर्वृतिस्तुल्यस्थित्या पुरीं स्वां क्रियाः ॥१११०॥
 शिवर। श्चत्सवे त्रैकममुं शिवरषामिधः । विद्वान्पतंस्तेन हठात्सर्वोध्यक्षो व्यधीयत ॥११११॥
 व्यवहारानभिषोपि कैचित्कालमदीदृशात् । भुचित्वादाव्यसाजः स कामन्कृतयुगस्थितिम् ॥१११२॥
 शीघ्रदण्डत्वमुच्चरतेजसस्तस्य भूपतेः । क्रूरानुहिदय कायस्यान्धीमज्जिर्बहमन्यत ॥१११३॥
 न हि क्षुद्राश्रकायस्यपिशाचाविष्टवैरिणाम् । शोसन्त्यन्तरितं दण्डं दण्डनीतिविशारदाः ॥१११४॥
 115 चिरेण दण्डिता श्वेते कुर्युर्दण्डमयाद्भुवम् । लम्बान्तराः प्राणहरं कृच्छ्रं किञ्चिद्वशासितुः ॥१११५॥
 दण्डानां दण्डमानानां पुनस्त्रीमित्रबान्धवाः । राज्ञा विचारशीलेन न तेनोपब्रुताः कश्चित् ॥१११६॥
 कर्णेजपांष्टोद्भ्रमरमुखांस्तेन दुःखैरेः । कर्मभिः क्लिभताध्नापि वैशुन्यस्य खिलीकृतः ॥१११७॥
 विस्मृतिं लम्बराज्यानां पूर्वसंकल्पशासनाः । प्रयान्ति प्रातननुषां गर्भवासस्पृहा इव ॥१११८॥
 प्रापाज्याषिगमास्तिक्वित्सदसद्यच्चिन्तयत् । राज्ये तन्न विसस्मार जातिस्मर इवोच्चलः ॥१११९॥
 120 वदशो शत्रोरत्रोहान्यान्त्रोग्धृषवा पुरानुगान् । कर्तव्यानुगुणं तेषां प्रतिपत्तिमदर्शयत् ॥११२०॥
 स्मरेन्नोपपतिः पूर्वपतिब्रह्मं कुयोषितः । पूर्वस्वाम्यरितां चाद्य कुभृत्यस्येश्वरो जडः ॥११२१॥
 शेषाहिदेशान्मेदिन्या समं प्रशापि राज्यभूत् । तस्मिन्परिणता नूनं कृत्याकृत्यविवेकचरि ॥११२२॥
 तथा श्लोकस्य वणिजो ध्यवर्हृषुष सोभवत् । विवादे संशयं छिन्दन्नेवं स्थेयाद्यगोचरे ॥११२३॥
 सौदरागुडसद्भावे व्यापदौपयिकं धनी । न्यासीचकार वीच्यारलक्षं कोपि वणिग्गृहे ॥११२४॥
 125 तेनोपेयुज्यमाना च व्ययेषु वणिजः करात् । कियत्यपि गृहीताभूदान्मन्त्रान्तरान्तरा ॥११२५॥
 त्रिंशद्विंशद्विंशत् याताश्च समाश्च न्यासधारिणम् । गृहीतशेषं दान् स धनं पार्थयताय तम् ॥११२६॥
 वणिक्नु कुकृती तस्य न्यासपासाय सोद्यमः । कालापहारमकरोत्सैतैः कलुषधीर्मयैः ॥११२७॥
 क्षोतोभिर्व्यस्तमम्भोषौ लभ्यं मेघमुल्लैः पयः । प्राप्तिर्भूयस्तु नास्त्येव वणिग्न्यस्तस्य वस्तुनः ॥११२८॥
 नैकनिष्पद्युमुखः स्वल्पापयो मृष्टाकृतिर्भवन् । न्यासपःसत्रिवाद्योषो वणिग्न्यास्रद्विशिष्यते ॥११२९॥
 130 विवादि श्रेष्ठिना शायं स्मितैः प्राक्सख्यदर्शयैः । मुक्तं मुक्तं ज्ञायमानं प्राणान्तेपि न मुच्यते ॥११३०॥
 निसर्गवच्छका वेदयाः कायस्थो दिशिरो वणिक् । गुरुपदेशोपस्कारौर्कशिष्टः सविधादिकोः ॥११३१॥
 चन्द्रनाङ्कालिके श्वेताङ्गके धूपाधिवासिनि । विश्वस्वः स्यात्किरासते² यो विपकृष्टस्य नापदः ॥११३२॥
 ललाटवृक्षपुटभ्रोजहन्द्दृश्यतचन्द्रनः । षड्विन्दुवृथिक इव क्षगास्याणान्कङ्कङ्गिक् ॥११३३॥
 पाण्डुरद्यामोभिधूमार्द्रः स्रक्ष्यासो गहनोदरः । नुम्बीफलोपमः श्रेष्ठा रक्तं मांसं च कर्षति ॥११३४॥
 135 सोय निःशेषितमिषः क्रुद्धो निर्बन्धकारिणः । गणनापत्रिकां तस्य सभूषद्भ्रमदर्शयत् ॥११३५॥
 यदादौ श्रेयस इति न्यस्तमभेयसे पदम् । भातरेश्वर्यये सतोर्गृहीता वट्शानी त्वया ॥११३६॥
 छिन्नोपानत्कषाबन्धे शतं चर्मकृतोर्षितम् । विषादिकाकृते दास्या नीतं पञ्चाशतां घृतम् ॥११३७॥

११०. ¹) A, indicates here a lacuna of one *okshura*. १११. ¹) Emended with C; A लोका. १२९. ¹) Emended; A
 *भृक्षसप्त. Cf. viii. 154. १२१. ¹) Emended; A विषादिकाकृते. Cf. v. 210. १३२. ¹) Emended; A किरासे.

स्फोटने भाण्डभारस्य क्रन्दन्त्याः कृपयार्पितम् । कुलाख्या बहुशः पश्य भूर्जे लभं शतत्रयम् ॥१३८॥
 शिशुभ्योस्य विडालस्य क्रीताः पोषाय मूषिकाः । स्वया शनेन वासस्त्याद्वह्नान्मस्यरसस्तथा ॥१३९॥
 चरणोद्धतं सार्धं शालिचूर्णं च सप्रभिः । क्रीतं शनैः भाण्डपक्ष्णाने च घृतमाक्षिकम् ॥१४०॥ 140
 नीतं क्षौरार्द्रकं कासायासायादर्भकेण ते । सोऽयत्कानिदः किं वेत्ति वस्तु लभं शतं ततः ॥१४१॥
 वृषणोत्पाटको भिक्षाचरस्ते हृदयाचकः । यो धारितो युद्धपटुस्तस्मै दत्तं शतत्रयम् ॥१४२॥
 आनीते भद्रपादानां मध्यं सर्वस्ययोपरि । शतं शतद्वयं धूपशान्दामूलपलाण्डुषु ॥१४३॥
 इत्याद्यचिन्त्यतायुक्तान्परिहार्येऽययानसौ । तस्यैकीकृत्य गणनां लभेति शनकैर्द्र्यधात् ॥१४४॥
 वर्धमासदहतिधिप्रत्यावृत्तिः पुनः पुनः । संसारस्येव तस्यान्तं न यथै नर्तिताङ्गुलिः ॥१४५॥ 145
 स मूलमहणं विण्डीकृत्याय सकलान्तरम् । प्रसारितोऽस्तत्रेव मीललयन्नध्वान्मृतु ॥१४६॥
 शल्यमुद्धर निक्षेपं नयोज्जासधनं स्थिदम् । विभ्रम्भदत्तं निर्देम्भं दीयतां सकलान्तरम् ॥१४७॥
 तत्स धर्म्यं वत्रो जानन्क्षणमुच्छसितोभवत् । क्षुरं क्षौरोपलिप्तं तु ध्यात्वा पश्चादन्वयत् ॥१४८॥
 युक्तापह्नतसर्वस्वं कौर्यानां र्थमयार्थकः । विशादे, नाशकज्जेतुं नापि स्थेया विचारकाः ॥१४९॥
 स्थैरैरनिधितन्यायं पुरो न्यस्तं ततो नृपः । तदित्यभिति निश्चिद्य वणिज तमनापत् ॥१५०॥ 150
 अद्यापि न्यासदीक्षाराः सन्ति चेत्तत्पदद्वयताम् । अंशः कियानपि ततस्तनो वस्मि यथोचितम् ॥१५१॥
 तथा कृते तेन वीक्ष्य दीक्षारान्मन्त्रिणोऽब्रवीत् । राजभिर्भविनां राक्षानां नष्टा ढङ्कः कियेव किम् ॥१५२॥
 न चेत्कलशाभूपालकाले न्यासीकृतेष्वमी । दीक्षारेषु कुतष्टङ्का मन्त्रामाङ्का अपि स्थिताः ॥१५३॥
 निक्षिप्तेनैव लक्षेण वणिक्नस्माद्यवाहरत् । वणिजो ब्रविणेनायमव्यासेनान्तरान्तरा ॥१५४॥
 तस्माद्यदा यदेतेन गृहीतं दीयतां ततः । तदा प्रभृत्यद्यवाबलाभोस्मै वणिजोऽर्थिनः ॥१५५॥ 155
 न्यसनानेहसथैव प्रभृत्यस्मै प्रयच्छतु । लक्षादव्यण्डिताह्लाभं किं वाच्यं मौलिके धने ॥१५६॥
 अत्रधारयितुं शक्यं मादृशैः सवृणैरियत् । भ्रियशास्करवद्वीक्ष्यमीक्षेषु तु युज्यते ॥१५७॥
 विशादे संविहानस्य युक्तं क्षान्त्यानुशासनम् । भाष्यं दण्डधराचारैः प्रयुक्तकुष्ठेनः पुनः ॥१५८॥
 अनिर्हार्येषु शल्येषु महामर्मगतेष्विव । सविशादेषु चोपेक्षां कालापेक्षी व्यघ्राघ्रुपः ॥१५९॥
 पपथे पार्थिवस्तेष्वं निषोद्यं तस्य पालनम् । प्रमाद्य जागरूकस्य मनोरिष्य मनस्विनः ॥१६०॥ 160
 सख्यं कारणनिर्घ्नपेक्षामिननाहंकारहीना सर्वाभाषो वीतजननापवाद उचितोक्तिस्त्वं समस्तभियम् ।
 विद्वत्ता विभ्रवाञ्चिता तद्वणिमा पारिग्रवस्वोऽग्निशो राजत्वं विकलज्जमत्र चरमे काले किलेत्यन्यथा ॥१६१॥
 स वाद् शोषि राजेन्द्रचन्द्रभाः सत्कलाभवत् । मात्सर्थाविष्टवैवद्याहोषोल्कावर्धभोगः ॥१६२॥
 औदार्यशौर्यधीर्यथगुणनारुण्यमस्तरः । बभूव संख्यातीतानां मानवाणरो नृणाम् ॥१६३॥
 मानोज्ञैश्च भूयोपि वाक्यादप्यदवाहतैः । लाघवं प्रत्युपालम्भैः पार्थिवोऽप्यनुभाषितः ॥१६४॥
 प्रशुमानां फणीन्द्रणाविब कोषोद्भवं विजा । नेजो विस्फूर्जितं ज्ञेयं न हि नाम शरीरिणाम् ॥१६५॥ 165

159. ') A विभ्रम्भः. 159. ') Emended with C, A कौर्यानां. 162. ') Emended, A स किला.

- विश्वेभू भूतसर्गोस्मिन्न व कश्चित्स विद्यते । वपुर्वैशचरित्रादि वस्य दोषैर्न द्वयितम् ॥१६६॥
जातिः पदुरुहाइपुः कपिलताक्रान्तं शिरः खण्डनप्रभ्रश्यषुचिशीलतादिविगुणाचारप्रदुष्टं यशः ।
विश्वसद्वृत्तिं प्रभूतविषयध्यामिस्वप्नो दुःसहा दोषा यत्र पुरोस्तु तत्र कनयो निर्दोषतोस्तेकभूः ॥१६७॥
अत्रिचार्थेति भूपालः स चकारानुजीविनाम् । वंशचारिचरैहादिदोषोद्दोषणमन्वहम् ॥१६८॥
अन्योन्यद्वेषमुत्पाद्य संख्यानीता महाभटाः । युद्धभङ्गालुना तेन हन्वयुद्धेषु घातिनाः ॥१६९॥
170 मासार्धदिनमाहेन्द्रमहाद्यत्सरेषु सः । निनाय यो धान्संनन्दानन्योन्यप्रपन्नैर्धनम् ॥१७०॥
स नाभुदुस्त्वयः कश्चिन्ना यत्र नृपाङ्गने । भूमिर्न सिक्ता रक्तेन हाहाकारो न चोद्यथौ ॥१७१॥
नृत्यन्त इव निर्याता गृहैभ्यो वंशदोभिनः । बान्धवैर्मन्यिरे योधा लुनाङ्गाः पार्थिवान्ङ्गान् ॥१७२॥
ज्जिप्रदयामकचांश्चाल्दमभूनाकल्पशोभिनः । हतान्कीक्ष्य भटान्नाजा मुमुदे न तु विव्यथे ॥१७३॥
नायों राजगृहं गत्वा प्रत्यायातेषु भर्तृषु । मेनिरे दिवसं लम्भमनास्था नित्यमन्यथा ॥१७४॥
176 भवेत्सद्यश्चर्तुं कुर्यामित्यहंक्रियया वदन् । साचिष्यमव्याहतवायसैर्भूर्भुवैरजिपहन् ॥१७५॥
प्रवर्धमानांस्तानेव विद्वेषकलुषाशयः । हनाधिकारान्विदधे बहुशश्च विमानितान् ॥१७६॥
दञ्छकः कम्पनाधीशः प्रवृद्धौ तत्र सकुधि । विद्रुनो विषलाटायां निपत्य निहनः खडौः ॥१७७॥
तेन स्ववर्धितो शरानीधरो रक्षकाभिधः । हताधिकारो विदधे विभूर्ति वीक्ष्य भूयसीम् ॥१७८॥
माणिक्यसैन्यपतिना हारेकस्मान्निवारिते । खिन्नेन विजयक्षेत्रे चक्रे व्रतपरिपहः ॥१७९॥
180 कम्पनाद्यधिकारस्थाः प्रवीरास्तिलकादयः । काकवंशा मार्दवेन तत्कोपं नानुभाविताः ॥१८०॥
भोगसेनो निरनुगः क्षीणवासा भवन्कृतः । तेनानिसेवाप्रीतेन राजस्थानाधिकारभाक् ॥१८१॥
यस्येन्द्रहादशीयुदे सान्द्रसैन्योपि विद्रुतः । शुद्धवद्रग्गचन्द्रोपि रौद्रमालोक्य विक्रमम् ॥१८२॥
येपि सन्नाभिधानस्य पुत्राः सामान्यशास्त्रिणः । तान्नुच्छुद्ध्युद्धयन्तस् मन्त्रिणः समपादयत् ॥१८३॥
पुत्रो विजयसिंहस्य तस्सेशात्यक्तदुर्दशौ । तिलको जनकश्चास्तामाम्ब्यभेगिमभ्यगौ ॥१८४॥
185 यमैलाभवात्राणादिमुख्या शाराविनायकाः । कस्तान्समर्थः संख्यातुं तडित्तरलसंपदः ॥१८५॥
द्विधाः प्रशस्तकलशादयः पूर्वं तदन्तरे । प्रापूर्वालद्रुमान्तःस्थजीर्णानोकहविभमम् ॥१८६॥
कन्दर्पः श्माभुजा दूतैः समानीतोपि नाददे । तस्यासहनतां वीक्ष्य प्रार्थितोऽप्यधिकारितान् ॥१८७॥
आस्थानानारसंलापत्र्यवहरादि मण्डले । नभमेवाभवस्सर्वं तस्मिन्नभिनेत्रे नृपे ॥१८८॥
लक्ष्मीः कार्मणचूर्णाङ्गा वेदयेव वशवर्तिनः । धीरानपि विधायेयं करोत्युन्मार्गवर्तिनः ॥१८९॥
190 सपिण्डानामपि व्यक्तभूलवीक्षणतत्परा । प्रेततेव नरेन्द्रभीर्जातिजेहापकारिणी ॥१९०॥
समस्तसंपत्पूर्णापि यस्मात्सुस्सलभूपतिः । दध्यौ भ्रातुरवस्कन्दं राज्यापहरणोद्यतः ॥१९१॥
अकस्मादभृगोच्छेनमिव तं शीघ्रपातिनम् । स्थानं वराहवार्ताद्यमुक्त्वाद्यायानमपजः ॥१९२॥
क्षिप्रकारी विनिर्गत्य तमप्रापदं ततः । निपत्य सैन्यैर्बहुलैः सोपकारभकारयत् ॥१९३॥
विद्रुतस्यास्पदे तस्य नानोपकरणैश्च्युतैः । ताम्बूलवल्लीकुंठेश सामघी समभाव्यत ॥१९४॥

१८४. १) Emended with C; A °आस्तम्. १८५. १) Emended, A °जीर्णानोकह°. १९४ १) Emended; A ताम्बूलवलीकुंठेश.

कृतकार्यपरावृत्त्यासावस्कडोपि पार्थिवः । प्रत्यावृत्तं तमभृणोदन्येषुः क्रूरविक्रमम् ॥१९६॥ 195
 गग्गचन्द्रस्तदादेशाश्रया बहलसैनिकः । चक्रे सुस्सलभूपालबलनिर्दलनं ततः ॥१९६॥
 असंख्यैः सौस्सलैर्योपैराहवायासनिःसहैः । क्लान्तिर्धमानोयानेषु शुभारीणाममुच्यत ॥१९७॥
 भर्तृवृत्तसादस्यानुष्यं प्राणैर्युधि समाधितैः । राजपुत्री गतौ तत्र सहदेवयुधिष्ठिरौ ॥१९८॥
 वराभ्यानुस्सलानीकाङ्गंगस्तान्नाप विदुवान् । चक्रे भूरितुरंगस्य यैर्भूपत्यापि कौतुकम् ॥१९९॥
 निविष्टकटकं तं स भ्रुत्वा सेल्यपुराध्वना । क्रमराज्योन्मुखं यान्तं हुतमन्वसररूपः ॥२००॥ 200
 अन्विष्यमाणसरणिः प्रयत्नादपजन्मना । प्रविशेश दरद्वेद्रां परिमेयपरिच्छदः ॥२०१॥
 दत्तमार्गं तस्य राजा डामरं लोष्टकाभिधम् । स सेल्यपुरजं हत्वा नगरं प्राविशत्ततः ॥२०२॥
 तस्मिन्मूरं गते वैरकतुपोपि स नाददे । भानृस्नेहेन संरम्भं महीतुं लोहरं गिरिम् ॥२०३॥
 कल्हः कालिञ्जरापीशो दौहिर्मीं पुत्रवद्गृहे । यामवर्षयत स्नेहादपुत्रः पितृवर्जिताम् ॥२०४॥
 राशो विजयपालस्य द्रुतां सुस्सलभूपतिः । उपयेमे स तां श्रीमाननवां मेघमञ्जरीम् ॥२०५॥ 205
 तस्य प्रभावापिष्ठानाच्छिरोरपि न लोहरे । शक्तिरासीद्विद्वानामपि बाधाय वैरिणाम् ॥२०६॥
 धीरः सुस्सलदेवोपि मार्गिर्निर्गत्य दुर्गमैः । भासद्वद्वूरिभिर्मासैः स्वोर्वां तुर्गिरिवर्मना ॥२०७॥
 प्रशान्ते व्यसन्ते तस्मिन्धीरद्वयोच्छलभूपतेः । अन्येपि व्यसनाभासा छप्यच्छ्वेसिनोभवन् ॥२०८॥
 भीमादेवः समादाय भोजं कलशदेवजम् । साहायकार्यमानिन्ये दरद्वारजं जगद्वलम् ॥२०९॥
 सल्लो हर्षमहीभर्तुरवदद्व्यात्मजोभवत् । भ्राता दर्शनपालस्य सञ्जपालस्तु तद्वलम् ॥२१०॥ 210
 नीतिज्ञेन ततो राशा साक्षैव दरदीधरः । आक्षेपाहारिवः प्रायात्यत्यावृष्य निर्जं भुवम् ॥२११॥
 सल्लहस्तमन्वगाच्छन्नं भोजोपिश्चस्त्रमण्डलम् । भजे सुस्सलदेवस्य सञ्जपालोत्तुजीविताम् ॥२१२॥
 गृहीतार्थेन भृत्येन निजैवैव प्रददितः । भोजः क्षिप्रं नृपास्याप निपद्यं तस्करोजिवम् ॥२१३॥
 देवैश्चरारामजः पितृकोपि हैराज्यलालसः । डामरानाभिते राशिं निर्याते व्यद्ववहिशः ॥२१४॥
 विचारपरिहारेण धावन्तः सर्वतो जडाः । तिर्यञ्च हृष हास्याय पसिद्धिशरणा जनाः ॥२१५॥ 215
 मल्लस्य रामलाल्योर्हं सुनुरासं दिगन्तरे । अद्भूतसूदः कश्चिदेवं चक्रिकावतुरो वदन् ॥२१६॥
 निन्द्ये प्रवृद्धिं व्यामूढैर्बहुभिर्धिरत्रप्रियैः । धनमानादिदानेन भूमिपैर्भूम्यनन्तरैः ॥२१७॥ युग्मम् ॥
 वीर्ये प्रविष्टः कद्वीरानेकाकी धर्मपीडितः । व्यधीयत छिन्ननासः परिश्रय नृपातुगैः ॥२१८॥
 कटकं पर्यटन्नाडः स एव ददृशे पुनः । स्वगात्युचितभक्ष्यादित्त्रिक्रयी सस्मितं जनैः ॥२१९॥
 मिथैव नीतिकौटिल्यैः क्रियतेभ्युदयभ्रमः । शक्यतेपरया कर्तुं न दैवस्य मनीषितम् ॥२२०॥ 220
 शान्नापि ज्वलति क्वापि क्वचिपीमापि शाम्यति । दैवशालवशाच्छक्तिः पुंसः कदापिसंनिभा ॥२२१॥
 पलायनैर्नापवाति निधला भवितव्यता । देहिनः पुच्छसंतीना वक्त्रिज्वालैव पक्षिणः ॥२२२॥

१९६. ') Emended; A 'भीकान्मार्ग'. २०४. ') Emended; A कालिन्धर'. Cf. vii, 1256. viii, 618.
 २१४. ') Emended with C; A वद्ववः. २१६. ') Thus corr. by A₂ from A₁ नक्षत्रनाला'. २१७. ') A₁ writes here २
 instead of युग्मम्.

- नाच्छिववह्निविषशस्त्रशरपयोर्गैर्न भ्रष्टपातरभसेन न चाभिचरैः ।
 शक्या निहन्तुमसवो विधुरैरकाण्डे भोक्तव्यभोगनियतो बद्धसितस्य जन्तोः ॥२२३॥
- 925 भिक्षाचरः समादिष्टवधो जयमर्तागृहात् । नक्तं वध्यमुक्त्वं निन्द्ये वधकैः पार्थिवान्नया ॥२२४॥
 यात्रिणं प्रस्फोटय निक्षिप्तो वितस्तायां समीरणैः । क्षिमस्तदं क्षणं स्पन्दमानवक्षः कृपालुना ॥२२५॥
 द्विजैकैकेन संग्रामभिराद्रुद्रतचेतनः । आसमस्यभिधानाया ज्ञानिर्द्विद्वेति गौरवात् ॥२२६॥
 ज्ञान्निपुत्रीभिरुक्ता या दत्तधतुरया तथा । नीतो देशान्तरं गूढं ववृषे दक्षिणापथे ॥२२७॥ तिलकम् ॥
 स वृत्तप्रत्यभिज्ञोऽप्युत्रवन्नरवर्मणा । मालवेन्द्रेण शस्त्रास्त्रविद्याभ्यासमकार्यत ॥२२८॥
 अन्यदीर्यं घातयित्वा तनुल्यययसं शिशुम् । रक्षितो जयमस्यैव स किलेत्यपरोब्रुवन् ॥२२९॥
- 930 देशान्तरागतान्नात्तां वार्तामुंपलम्भवान् । अत एवामवसत्स्या भूमृष्टिरलितादरः ॥२३०॥
 बहिरपतिभिन्दंस्तस्य धीरो मार्गवर्तिभिः । चक्रे तदप्रवेशाय संबन्धं पार्थिवैः समम् ॥२३१॥
 ईर्ष्यामगोपयन्नार्थाः शङ्कामच्छादयन्निषोः । स्वयमन्याभिगम्यस्वं करोति हि जडो जनः ॥२३२॥
 भिक्षाचरं हते बालं कंचिदादाय तत्समम् । तन्नाम्ना ख्यातिमनयद्विद्वैवेत्यपरोब्रुवन् ॥२३३॥
 तथेन सोस्तु मिथ्या वा प्रतिष्ठां तां तथाप्रवान् । यथा लघुस्वमानेन न द्वैवेनाप्यशक्यतं ॥२३४॥
- 935 स्वप्नेन्द्रजालमायानामपि निर्दिषया इमाः । कर्मवैचित्र्यजनिताः काश्चिदाधर्वविषुषः ॥२३५॥
 स राजबीजी नाशाय विशां गूढं व्यवर्धत । पुरमासादिदाहाय कक्षान्तरिव पावकः ॥२३६॥
 रोहस्यन्तिकसीमिनि प्रतिविषावीरुद्विषश्मारुहः काले प्रावृदुपद्रुताच्छसलिले मूर्धेत्यगस्त्योदयः ।
 सर्गच्छेदविधिक्षमानुदयतो वृद्धा किलोपद्रवान्संप्रप्ले प्रतिकारकल्पनमहो दीर्घावलोकी विधिः ॥२३७॥
 अजायत विषन्मज्जाज्जगद्दरुणक्षमः । तस्मिन्नेव क्षणे यस्मात्सुस्तल्लक्ष्मणपतेः सुतः ॥२३८॥
 तज्जन्मकालादारभ्य सर्वतो जयमर्जयन् । नामान्वर्थे नृपस्तस्य जयसिंह इति व्यधात् ॥२३९॥
- 940 शास्तुः सर्वार्थसिद्धाख्या यथा सर्वार्थसिद्धिभिः । तथा तस्याभिधान्वर्था नात्यजद्बुद्धिशब्दताम् ॥२४०॥
 मुद्रां स कुक्कुमस्याङ्केस्तदीयस्याभ्युपागताम् । विलोक्योच्छलदेवोभ्रिमन्युर्भारतं प्रति ॥२४१॥
 बालस्यैवाङ्गिमुद्रास्य वैरं पितृपितृभ्ययोः । निवारयन्ती विदधे ह्यस्थितं मण्डलद्वयम् ॥२४२॥
 स स्वर्गिणः पितृनाम्ना ततः सुकृतसिद्धये । षकारोच्छलभूपालः पैतृके स्थण्डिले मठम् ॥२४३॥
 गोभूमिहेमवस्त्राक्षदाता तस्मिन्महोत्सवे । आध्वर्यकल्पवृक्षात्वं स्यागी सर्वार्थिनामगताम् ॥२४४॥
- 945 प्रसादः महित्सेन महार्थिः श्लाघ्यसंपदा । महान्तोऽपि दिग्गन्तेषु पार्थिवान् त्रिसद्वं ययुः ॥२४५॥
 भर्तृप्रसादाधिगतां श्रियं नेतुं परार्थ्यताम् । विहारं समतं देत्री जयमस्यपि निर्ममे ॥२४६॥
 केषांचित्पूर्वपुण्यानां विरहेण महीभुजः । हताभीष्टाभिधानोभूमठेऽं नवमठाख्यया ॥२४७॥
 सुहृदां स्वसारमुषिद्वयं परस्मिन्स्थाण्डिले पितुः । विहारोऽपि कृतस्तेन नोचितं ख्यातिमायौ ॥२४८॥
 मृत्योर्मलकपातित्वं तस्याकलयतः किल । न निष्ठां स्वप्रतिष्ठाञ्च संप्रपेदे व्ययस्थितिः ॥२४९॥

२२३. *) A, w. ites here ३ instead of तिलकम्. २३०. *) Emended; A 'पात्तावचमुप'. २३५. *) Emended with C; A 'कुक्कुत'. २३६. *) A, gloss प्रतिविषा वीरुन् बल्दा उपविषेत्सादिनामन्तरं कीसे अया विष्वादिषा प्रतिविषातिविषोपविषारुणा भुञ्जीतशौचं वैरि (Amarakota ii. 4. ९०-१००). २४०. *) Emended; A 'अन्ते'.

कवाचिक्रमराड्यस्थो ब्रह्मर्षि स्वयंभुवम् । ययौ वर्हटचक्राख्यं गिरिपामं स भूपतिः ॥२५०॥ 250
 तं कम्बलेश्वरप्रामाधना यान्तमवेष्टयन् । अकस्मादेत्य तत्रत्याधैराभ्यण्डालशक्तिः ॥२५१॥
 प्रजिहीर्षुभिरप्याभु तस्मिन्नत्यल्पसैनिके । न तैः प्रहतमुक्तेजोवष्टम्भस्तम्भितायुधैः ॥२५२॥
 अथ हारितमार्गः स गहने गिरिगह्वरे । भ्रमन्नल्पानुयाय्येकां क्षणदात्मस्वबाहयत् ॥२५३॥
 उषचार क्षणे तस्मिन्कन्दावारेषु दुःसहा । नास्ति राजेति दुर्वाणी सर्वतः शोभकारिणी ॥२५४॥
 कटकक्षिः घृतात्यल्पा चात्येव गिरिगह्वरात् । सा दुष्प्रवृत्तिर्दीर्घेव पुरेण्य इवासदत् ॥२५५॥ 255
 नगराधिकृतस्तस्मिन्क्षणे ह्युन्नाभिधोभवत् । शक्तिः कामदेवस्य कुल्यो रज्जुदिसोदरः ॥२५६॥
 कृत्वा पुरक्षोभशान्तिं शकौकः स नृपास्पदे । प्रविश्य भानृभिः सार्धं कार्यशेषमचिन्तयत् ॥२५७॥
 नृपं कं कुर्म हत्येवं तान्चिन्तयतो ब्रवीत् । सन्नाभिधोपि कायस्थः कुटुम्बिकुटिलाशयः ॥२५८॥
 यूयमेव ह्यहद्वन्धुमृत्युबाहुल्यदुर्जयाः । राज्यं कुरुत संपाप्य राष्ट्रमेवमकण्ठकम् ॥२५९॥
 तेनैवमुक्तास्ते पापा जातराज्यस्पृहास्ततः । सिंहःसनाधिरोहाय क्षिप्रमासन्नसमुद्यताः ॥२६०॥ 260
 श्रीयद्वास्करदेवस्य न्हया एत इति भ्रुतिः । तदन्वयेभूत्सर्वेषां राजयौत्स्वक्यप्रदायिनी ॥२६१॥
 अत एषामभङ्गकोषं तेषां कुह्यद्वुक्तिभिः । सा वासनान्तःसंलीना सदाचारानपेक्षिणाम् ॥२६२॥
 कथं न प्रतिभात्येवा सङ्गुप्यापि कुपद्धतिः । भारिकस्य कुले जातो लवटस्य हि सोधमः ॥२६३॥
 क्षेमदेवाभिधानस्य पुत्रोऽप्यल्पनियोगिनः । क्रूराशयस्वमभजन्महासाहसिकोचितम् ॥२६४॥
 वीर्येण स्वर्गभुङ्गात् हतवान्भूपतेर्गृहात् । संभावितोपि गाम्भीर्यान्नाशायि स किलेङ्गितैः ॥२६५॥ 265
 सासिधेनुर्निरुष्णीयो विहसन्नखिलान्ममयात् । राजपुत्र इवात्यल्पं स त्रैलोक्यममनयत् ॥२६६॥
 तस्य चिन्ता काचिदासीत्सदा दोलायतोऽङ्गुलीः । या राज्यहेतुः क्रूरेण फलेन समभाष्यत ॥२६७॥
 तन्निरा निजसंकल्पादपि ते राज्यलालसाः । नृपं जीवन्तमाकर्ण्य ततो भूवन्हनस्पृहाः ॥२६८॥
 न स्फुरन्न च संमीलन्न वा ह्यप्र इवानिशम् । तेषां चेतसि सकल्पस्तदा प्रभृति सोभवत् ॥२६९॥
 अस्त्यिथारदरेणाय शानकैः पृथिवीभुजा । निन्यरे मध्यमां वृत्तिं राजस्थानाश्रित्य ते ॥२७०॥ 270
 प्रकृत्या रक्षत्रापाजा सर्वेषामेव सर्वदा । तेषामप्यकरोदन्नान्तरे मर्मस्पृहाः कथाः ॥२७१॥
 ते राज्ये हर्षभूभर्तुः पितरि प्रमयं गते । मानुस्तादृश्यमन्त्याया विधवाया गृहेवसन् ॥२७२॥
 तैर्मन्यमानलको नाम शक्यभूम्यातिवेदिमकः । सुहृदतोय विश्वस्तो जननीजारशङ्कया ॥२७३॥
 असतीमपि किं नैते न्यगुञ्जति भूपतिः । विचार्य कोपात्तन्मानुर्नासाच्छेदकारयत् ॥२७४॥
 तां कथां स नृपस्तेषां परोक्षमुदघोषयत् । क पुत्रांश्छिन्ननासाया वदन्नित्यन्वियेष च ॥२७५॥ 275
 बृहन्नज्जादिगच्छेशं कृत्वा कार्योड्यवारयत् । स कायस्थकृतान्तर्वत् भग्नसङ्गुमपि प्रभुः ॥२७६॥
 पीडितस्तेन रौद्रेण निजोय गगनापतिः । कोशोत्पत्त्यपहर्नारं तं नृपाय न्यवेदयत् ॥२७७॥
 प्रवेशमागिकपदे हते राक्षा वषा ततः । स क्रूरो रज्जुच्छुङ्गादीन्पैरत्यूर्ध्वचिन्तिते ॥२७८॥
 जिवांसवस्ते नृपतिं प्रसङ्गापेक्षिणः परैः । समगंसत दुष्प्रसैरय हंसरयादिभिः ॥२७९॥

२५२. ') Doubtful emendation; A °पुत्रोऽप्यहम्भ- २७५. ') Emended; A पुत्रायाच्छिन्न°.

- 280 प्रजिहीर्षुभिर्हर्षीशं पीतकोशैः समेत्य तैः । चतुष्पञ्चानि वर्षाणि नावाप्यवसरः क्वचित् ॥२८०॥
 बह्वभिर्बहुधा भिचैर्बहुकालं विचिन्तितः । न भेदमगमन्मन्त्रः स चित्रं लोकदुष्कृतैः ॥२८१॥
 तवैतां कुरुते शश्वृषो मर्मस्पृशं कथाम् । इति प्रत्येकमुक्त्वा ते विरागं पार्थिवेभ्यजन् ॥२८२॥
 तैरःपार्श्ववृष्टादि गूढैर्धर्मभिरायसैः । प्रच्छाद्य पार्थिवोऽजन्मनुसजे जिवांस्तुभिः ॥२८३॥
 असहो विरहं सोढुं यां प्रसादयितुं न काम् । राजापि संवधे चेष्टां प्राक्प्राकृतमुजंगवत् ॥२८४॥
- 285 स्वभाववैपरीत्येन नाशचिह्नेन स स्थिराम् । जयमत्या संहापीति तदावाहत्सरद्वयम् ॥२८५॥
 रक्षां भिक्षाभ्ररस्याहुर्निमित्तं तत्र केचन । केचित्तु विशुत्सवृशीं प्रेम्णां तरलवृत्तिताम् ॥२८६॥
 अथ वर्तुलभूर्भर्तुरात्मजा विज्जलाभिधा । कृतपाणिमहस्यागाहालभ्यं वसुधाभुजः ॥२८७॥
 संग्रामपाले नृपतौ तस्मिन्नवसरं मृते । तस्सूनुः सोमपालाख्यः पित्र्यं राज्यं समावधे ॥२८८॥
 राज्याईमपजं बद्धा सोभयपिच्यत चाक्रिकैः । इति कोपाभरेन्द्रोभूत्कुध्वन्नाजपुर्णी प्रति ॥२८९॥
- 290 लक्ष्मीस्यैर्धर्मप्रतिभुवः पुत्र्याः पाणिमजिग्रहत् । ..... ॥२९०॥
 आर्धचिन्तामणेस्तस्य प्रीणतो निखिलाः प्रजाः । नानाव्ययोजितो रेजे पथिमः स महोत्सवः ॥२९१॥
 याते जामातरि क्षमाभृच्छके निखिलतन्निष्णः । निर्वृत्तीन्किमपि कुप्यन्तुर्भूस्तु व्यसर्जयन् ॥२९२॥
 भोगसेनोपि भूपेन काले तस्मिन्समन्युना । निवारितो हारकार्योत्सवैरः समपद्यत ॥२९३॥
 विक्रान्तः स हि कार्यस्थो निर्जिताखिलडामरः । सुस्सलक्ष्मापतिं जेतुं प्रतत्ये लोहरं पुरा ॥२९४॥
- 295 वारसत्यमिर्ध्वैरेण वारितोथ महीभुजा । तत्परीवादमकरोशुक्रोपावेत्य तद्य सः ॥२९५॥
 प्रवेशयन्नुच्छुद्धुमुत्वांस समयान्तरम् । तमादिसुहृदं वीरं तदा राज्ञा विमानितम् ॥२९६॥
 विमानिता विशालेच्छाः संहता हतवृत्तयः । न ते बहिष्कृतास्तेन यमराष्ट्रं जिगीषता ॥२९७॥
 तान्भोगसेनविन्यस्तसद्भावान्कुटिलाशयः । सञ्ज्ञो निनिन्द वीरत्वात्तं जानन्सरलान्तरम् ॥२९८॥
 ऊचे चायैव हिंत्वापि प्राणान्व्यापाद्यतां नृपः । भोगसेनोन्यथा भेदं कुर्यादगहनाशयः ॥२९९॥
- 800 अन्वयाभाम्भुव सञ्ज्ञोक्तं भोगसेनो यदवधीत् । किञ्चिद्रहोस्मि वक्तुमि नृपतिं भेदलालसः ॥३००॥
 स तु किं वक्ति न हारं तद्य दयामिति ब्रुवन् । दुभ्रुक्षुपक्षप्रणयं नित्ये तमवमानयन् ॥३०१॥
 प्रबोधाभावितो हेष्टि नियतिप्रणयीभवन् । तपात्ययाहनिद्रान्त इव जन्तुर्नतस्मृतिः ॥३०२॥
 तन्निष्णो यामिका भूत्वा स्वस्मिन्वारे ततोविशन् । ते राजधानीं संवद्वैः स्वसैन्यैः सह संहताः ॥३०३॥
 यामिन्यां यं वयं हन्मसंतं हतेत्यभिधाय च । प्रावेशयत्यस्तचिह्नांधण्डालान्मण्डपान्तरम् ॥३०४॥
- 805 भुक्तोत्तरं स्थिते रात्रि ते बाधे मण्डपे स्थिताः । सरोपो नृप इत्युक्त्वा सेवकोत्सारणं व्यधुः ॥३०५॥
 राजा च त्रिज्जलावेदम वियाद्यमण्डपान्तराम् । दीपिकाभिः कृतालोको निर्वयौ मदनालसः ॥३०६॥
 मध्यमं मण्डपं तस्मिन्प्राप्ते स्वलौः सहानुगैः । तस्यकं मण्डपं सञ्ज्ञो ब्रह्मान्यामरणज्जनान् ॥३०७॥
 अन्वैरव्यभिधे हारे निरद्वे सर्व एव ते । जिवांसवः समुत्थाय नृपतिं पर्यवारयन् ॥३०८॥

२८३. १) Emended with C; A पार्थिवे. २८५. १) Emended; A महत्. २८६. १) Emended with C; A विहस्तः. २९०. १) A omits here two *pādas* without indicating a lacuna, C adds here: तं प्रेष्टं सर्वलोकानां अष्टं सर्वभगवृष्टां. २९२. १) Emended with C; A निर्वृत्तीः किमपि.—) Emended; A दुभ्रुक्षु. २९५. १) Emended with C; A निर्वधे. ३०१. १) A दुभ्रुक्षु.

विश्वामिदम्भादेकेन रुद्धमे निवेदुषा । तं द्विजो दिव्यगस्तेजः शस्व्या कृष्टकचोभिनत् ॥३०९॥
 ततः काञ्चनगौराणि तस्याङ्गान्यसिधेनवः । बह्वाः सुमेरुशृङ्गाणि महोरम्य इवाविशन् ॥३१०॥ 310
 म प्रोहो प्रोह इत्युक्त्वा केशान्कृष्टान्विमोचयन् । क्रीडाशस्व्याः कपां रुद्धमुष्टिं दन्तैर्व्यपाटयत् ॥३११॥
 सुजनाकरनामा हि भृत्यः कट्टारकं वहन् । तस्यान्तिकाल्पलायिष्ट-प्रहरत्क्ष विरोधिषु ॥३१२॥
 शनो बालोचितां लक्ष्मीं क्षुरिकां स चकर्ष ताम् । मुष्टावर्गलिता कोशात्सा कृष्णेण विनिर्यथौ ॥३१३॥
 निर्यातान्नः शत्रुभित्तैस्त्यक्तकेशो बबन्ध तम् । धम्मिल्लमथ तां शर्षां जानुहन्धान्तरर्षयन् ॥३१४॥
 नदित्वा प्रहरन्तेजं तावृवीर्योपि सोभवत् । येन क्षितौ निपतितः सर्वमर्मेस्त्विवाहतः ॥३१५॥ 315
 अभिनश्य ततो रुद्धं प्रहरन्तं च पृष्ठतः । नदन्तिसह इव व्यङ्गुं परिवृत्य व्यदारयत् ॥३१६॥
 अन्यं च शस्त्रिणं केचित्सवर्माणमपातयत् । विवेष्टमानो यः प्राणैरचिरेण व्ययुज्यत ॥३१७॥
 लम्भान्तरे प्रवासाय तस्मिन्धावति मण्डपः । रक्षिभिर्भूमिपालोयमित्यबुद्ध्वा कवाटितः ॥३१८॥
 द्वारमन्यत्सर्पन्स क्व प्रयासीति अल्पता । ह्युत्तेन रुद्धमार्गेण खड्गपातैरहन्यत ॥३१९॥
 भोगसेनं तनोपश्यद्वारस्यान्ते समुत्थितम् । दाहतूलिकया भित्तिमासिखन्तं पराङ्मुखम् ॥३२०॥ 320
 भोगसेनेक्षसे करमादमुं त्वमिति वार्द्धिनम् । सोऽयं किमपि ह्रीतः प्रधावन्तं जगाद तम् ॥३२१॥
 रट्यावद्वाभिभो दीपधरास्तिस्रश्चिरायुधः । अयोदीपिकयारभ्ययुद्धसौर्विदक्षतोपतन् ॥३२२॥
 चाप्येयः सोमपालाख्यराजपुत्रः क्षणाहितः । प्रहारैः पानवैःकृत्यो न गर्हाचारतामगात् ॥३२३॥
 गौत्रः श्रीभूपालस्य राजकापत्यमज्जकः । विदद्वौ श्वेव संशय शस्त्रीं पुच्छच्छटोपमाम् ॥३२४॥
 ततः प्रधावन्प्रदीपमारुहक्षुः क्षितीधरः । निहृत्तजानुधण्डालैरालिङ्ग वज्रधराम् ॥३२५॥ 325
 तल्पेषु स्वं शिपन्वेहं प्रहारैर्जर्जरौकृतः । शृङ्गारनामा कायस्यो निर्द्वेषो वारितोरिभिः ॥३२६॥
 पुनरुत्थानुक्रामस्य सर्वे शस्त्रावलीर्क्षिपः । न्यपानयन्स्तस्य काल्या नीलाभजवरणजम् ॥३२७॥
 तिष्ठेत्कदाचिद्धूर्तौयमविपन्नो विपन्नवत् । कन्धरामधमः सत्रुस्तस्येति स्वयमच्छिनत् ॥३२८॥
 कृतं पदापहरणं यस्य सोहमिति ब्रुवन् । शिखाङ्गुलीधकर्षापि रत्नाङ्गामूर्मिकावलीम् ॥३२९॥
 एकपादस्थितोपानत्स्नस्तमाल्यैः शिरोवहैः । छत्रवक्रः स दृशे ह्यमो दीर्घभुजः क्षितौ ॥३३०॥ 330
 पर्याप्रयास्य पर्यन्ते वीरवृत्त्या महौजसः । निर्दोषतामीपदगान्निस्त्रिशश्वं जनान्मति ॥३३१॥
 सेवकः भूरटो नाम पुस्तुर्वन्श्रोहमुश्चकैः । निर्गत्य भोगसेनेन बहिः क्रोधाग्निपातितः ॥३३२॥
 प्रस्थितो दयितावासं स विद्गोहवशादिव । पन्थानं प्रयिधीनाथः काल्या जपाह वेदमनि ॥३३३॥
 राज्योद्याने नृपतिमधुपा भोगकिष्कल्ककोलाभेनो नानावसनकुक्षमभेगिभिः प्रीणयन्तः ।
 हा यिद्वैशानिलतरलया पात्यमाना नियत्या बह्व्यैवैते किमपि सहसा वृष्टनष्टा भवन्ति ॥३३४॥
 निर्वन्धयस्त्रिजगज्जयी परिभ्रमं लङ्केश्वरो लम्भवान्प्रापाशेषन्पोत्तमः कुरुपतिः पादाहतिं मूर्धनि ।
 इत्यन्ते बह्वमानहृत्परिभवः सर्वस्य सामान्यवत्सत्को नाम भवेन्महानहमिति ध्यायन्धृताहक्रियः ॥३३५॥ 335
 पराद्धमहितैस्त्वयं तमनाथमिव प्रभुम् । नमं हुताशसात्कर्तुं स्वच्छपाहिणोनयन् ॥३३६॥

३०९. ') Thus corr. by A, from 'लेखनः.

- मुञ्जी कण्ठे गृहीत्वैकः कराभ्यां चरणौ परः । तं भुमभीवमालोलकुन्तलं रुषिरोक्षितम् ॥३३७॥
 सभूस्कारश्रणं नममनाथमिव पार्थिवम् । राजधान्या त्रिनिष्कृष्टं न्यधस्तां पितृकानने ॥३३८॥
 महासरिर्द्वितस्ताम्भःसंभेदहीपभूतले । भङ्गाय तद्धिसंस्कारं ते भीतास्तस्य चक्रिरे ॥३३९॥
 340 न हतो नापि निर्देशः स केनापि व्यलोक्यत । उञ्जियेव गतस्त्वायु नेत्रनिर्विषयोभवत् ॥३४०॥
 व्यतीतेन स र्षैकचत्वारिंशतमायुषा । सप्ताशीत्यश्वपौषस्य भुरुषष्ठयां व्ययुज्यत ॥३४१॥
 चक्रेथ सासिकवचो रङ्गुः शोणितमण्डितः । दमशानाश्मनि वेताल इव सिंहासने. पदम् ॥३४२॥
 ..... । --'वद्धमूलानामाद्यानां तस्य' दियुते ॥३४३॥
 तस्यावरोहतः सिंहासनाद्योऽुं पुरो युधि । विक्रामन्तो बन्धुभृत्या युद्धभूमिमभूयन् ॥३४४॥
 345 तन्निष्णो वष्टपट्टाख्यो युद्ध तद्वान्धवौ चिरम् । योधाध कटसूर्यायाः सिंहहारेपतन्हताः ॥३४५॥
 रणरङ्गनटो नृत्यान्निव राजगृहाङ्गने । सखद्भलेटको रङ्गुः खण्डयच्छितान्बभौ ॥३४६॥
 दिशान्विजयसंभेदमहितानां क्षणे क्षणे । प्रहारैः सुबद्धन्भिचत्वा स चिरेणापतन्नगे ॥३४७॥
 राजद्रोहोचितं तस्य निहतस्यापि निपहम् । वैशसत्यक्तमर्याको गर्गः कोपादकारयत् ॥३४८॥
 दिहामटाग्निके द्यष्टुः पौरैर्मैस्माद्मन्त्रिभिः । अवस्करप्रणालान्तर्ममवक्रो न्यपात्यत् ॥३४९॥
 350 ते गुल्फदामभिः कृटाः स्थाने स्थाने प्रभुब्रुहः । तत्क्षणं लोकयुस्कारपूजां कृत्योचितान् वपुः ॥३५०॥
 पलाय्य प्रययुः कापि सङ्घं हंसरथादयः । मरणाभ्यधिकां कंविक्तालं सोढुं विपद्यथाम् ॥३५१॥
 द्यन्पराजितं गर्गं नष्टे तदनुजे विदन् । भोगसेनोय तां वार्तामभृणोत्पलयोपमाम् ॥३५२॥
 व्यावृत्य प्रत्यवस्थातुकामः पश्यन्पलायिनः । योधान्स्वैः सहितः कैश्चित्तः कापि भयादगात् ॥३५३॥
 इत्थं निहतविभ्वस्तनायका द्रोग्धुसंहतिः । स्वदोर्मात्रमहायेन गर्गचन्त्रेण सा कृता ॥३५४॥
 355 सत्त्वं साहससिद्धिं च नेतिहासेष्वपि क्वचित् । अश्रौषं तादृशं यादृक्तस्यास्ते स्म पतापिनः ॥३५५॥
 निशां परहरमङ्गथ राज्यं कृत्वा स लब्धवान् । द्रोहकृच्छ्रदुराजाख्यां गतिं कुकृतिनामगात् ॥३५६॥
 यशस्करकुले जन्म द्रोग्धुभिस्तैः प्रमाणितम् । क्षणभङ्गचभजराज्यं यस्माद्दर्णटदेन्नवत् ॥३५७॥
 दावोहीपनकूटयन्त्रघटनैः सिंहादिसंहारिणो यान्त्याकस्मिकगण्डशैलपतनैरन्तं किराता वने ।
 पकैव ननु प्रधावति जनः सर्वोपि मृत्योः पथा हन्ताहं निहतोयमेव तु मितं कालं विभेदपहः ॥३५८॥
 स्वोद्वाहे ललापैवमङ्गलरवो वैश्वंभुतेः भूयते दीनैस्तैर्देविताविलाप उदयघाकर्ष्येनेनक्षणे ।
 श्लोपि घ्नन्नहितं प्रदध्यति परः स्वं घ्नन्तमन्ते मुदोद्भुतं सोप्यवलोकायत्यहह धिङ्गोहोयमान्ध्यावहः ॥३५९॥
 360 सायं विचिन्तितो रात्रौ फलितोन्यत्र वासरे । दुर्विपाकपदानाभूद्द्रोग्धुणां साहसद्रुमः ॥३६०॥
 अथ सिंहासनस्यान्तः कार्यन्ते त्यक्तविपहः । गर्गः प्रशालितामर्षधक्रन्त्वा स्वामिनं चिरम् ॥३६१॥
 तस्मिन्ददति सर्वोपि पौरलोको भयोऽज्जितः । संप्राभावसरो भूपं व्यलापीक्षोकवसलम् ॥३६२॥
 कारुण्योत्पन्नये दत्त्वा कोशं जीवितकामया । जयमत्या तदावादि गर्गः कपटशीलया ॥३६३॥

३५३. १) These words written by A₁ after verse 342, belong apparently to a verso of which the beginning is lost; the lacuna in the text is not indicated in A. Perhaps, more verses have been lost here.— २) A तन्निविः. ३५४. १) Thus corr. by A₁ from मन्त्रः. ३५२. १) Thus corr. by A₁ from मन्त्रः. ३५६. १) A₁ gloss आहं हन्ता.

कुट्ट मे संविदं भ्रातरिति सस्वमयस्तु सः । तत्प्रक्रियावचो ज्ञात्वा चितिं तस्या अकल्पयत् ॥३६४॥
 विकुरनिमये यत्कौटिल्यं त्रिलोचनयोश्च या तरलतरता यत्काठिन्यं तथा कुचकुम्भयोः ।
 वसति इदि तथासां पिण्डीभवस्तु ता इमा गहनइदया विशायन्ते ऽ कैश्चन योपितः ॥३६५॥ 365
 कैःशील्यमप्याचरन्त्यो वातयन्त्योपि वल्लभान् । हेलया प्रविशन्त्ययि न स्त्रीषु प्रत्ययः क्वचित् ॥३६६॥
 युग्याधिरुद्धा सा यान्ती यावन्मार्गे श्यलम्बत । अपतो ब्रिजजला तावद्विर्गत्य प्राविशधिताम् ॥३६७॥
 अथ तस्याश्रितारोहं कुर्वन्त्या भूषणाधिभिः । लुण्ठकैर्लुण्ठयमानाया व्यया गात्रेषु पप्रथे ॥३६८॥
 सच्छन्नचामरे राज्यौ वक्ष्यमाने विलोकयन् । लोकः सर्वोपि साक्रन्दो दग्धरुष्टिरिवाभवत् ॥३६९॥
 औचित्यं तेन च तदा निन्द्यन्तपवित्रताम् । सर्वैर्यदर्थमानोपि नोपायिक्षमन्तृपासने ॥३७०॥ 370
 सुतमुच्चलदेवस्य बालमङ्गैः निधत्सता । राज्येभिप्रेक्तुं ते केचित्तेनान्द्वैष्यन्त यत्नतः ॥३७१॥
 लोको येन्वथ केवाचित्स्वमालोक्य सस्मितः । भिक्षामप्यटितुं जाने नैव जानाति योग्यताम् ॥३७२॥
 राज्यां श्वेताभि - नायां महाराजस्य ये' सुताः । सलहणाद्यास्त्रयोभूवन्मध्येमे प्राक्षयं गते ॥३७३॥
 हन्तुं ज्येष्ठकनिष्ठौ द्वौ शौषे सलहणलोठनौ । अन्विष्टौ शङ्कराजेन भयान्नवमठं गतौ ॥३७४॥
 निर्लज्जैर्दहान्द्रोग्धूमिप्रहाय मिलितैः पुनः । तन्व्यभारोहसचिवैरानीतः कृतचारिकैः ॥३७५॥ 375
 दृष्ट्वा राज्याहमप्राप्य कंचिज्जयायांस्तयोस्तदा । गर्गेण राज्ये संरम्भादभ्यविद्यत सलहणः ॥३७६॥
 हा धिक्चतुर्णो यामानामन्तरे नृपनित्रयी । अहस्त्रियामे तत्रासीद्दृश्या या पुरुषायुषैः ॥३७७॥
 ये सायमुच्चलुनृपं प्राङ्गे रङ्गं सिपेविरे । मध्याह्ने सलहणं प्रापुर्वृष्टास्ते राजसेवकाः ॥३७८॥
 अथ लोहरकोटस्थः सापंधिं गतिने नृपः । सुस्सलो भ्रातृमरणं श्रुत्वा तूञ्जान्तमानसः ॥३७९॥
 गर्गेण प्रहितो दूतः स क्रन्दन्स्वं क्षिपन्क्षितौ । ततस्तं वीनसंदेहं चकारातप्रलापिनम् ॥३८०॥ 380
 आद्यात्सलहणयुत्तान्तपर्यन्तो नाभृणोत्कथाम् । गर्गेदूताद्भ्रातृवधं स्वस्याहानं च केवलम् ॥३८१॥
 अभ्रक्षानस्तं शीघ्रमरिच्छेदं सुदुष्करम् । तदाहानाय गर्गो यं प्राणिशोचं चलन्गृहात् ॥३८२॥
 आक्रन्दमुखरो भूत्वा तां रात्रिमरुणोदये । कदमीराभिमुखो यात्रामसंभृतबलोप्यदात् ॥३८३॥
 अन्योथ गर्गदूतस्तं पथि संघटितोभ्यधात् । कृत्स्नमात्रेण वृत्तान्तं नागन्वयमिति ध्रुवम् ॥३८४॥
 क्षिप्रं हतेषु ब्रोहेषु त्वय्यसंनिहितेनुजः । कृतस्तु सलहणो राजा हृत्यमागमनेन किम् ॥३८५॥ 385
 भ्रुवेति गर्गसंदेशं कोपादसहनो नृपः । अप्रयाणैषिणो भृत्यान्विहस्यैवं वचोत्रवीत् ॥३८६॥
 नास्माकं पैतृकं राज्यं यदि रिक्थहरोनुजः । मज्ज्यायसा मया चैतद्भुजाभ्यामर्जितं पुनः ॥३८७॥
 राज्यं स्वीकुर्वतीरन्व्यो न दाताभूत्सदावयोः । येनाहतमिदं पूर्वं स क्रमः क्व गतोधुना ॥३८८॥
 हस्त्युक्ताविरतैरेव वहन्नासीत्पयाणकैः । दूतांश्च पार्श्वे गर्गस्य स्वीकृत्यै प्राणिवोद्वहन् ॥३८९॥
 स काष्ठवाटं संपाप सलहणस्य हितैषिणा । निर्गत्य गर्गचन्द्रेण चक्रे हुष्कपुरे पदम् ॥३९०॥ 390
 प्रवृत्तायां विभावयी दूतैः कृतगतागतैः । तस्याङ्गीकृतसामापि गर्गो ब्रोधाभ्यधीयत ॥३९१॥

३९१. ') Emended; A राज्ञो. ३९१. ') Emended with C; A 'न्वेत्यन्. ३९३. ') Thus A, C K; A, चं.

- कार्यमध्यगतो राजा तथापि प्राहिणोचदा । धात्रेयं भ्रातरं गर्गाभ्यर्णं हितहिताभिधम् ॥३९२॥
 भोगसेनः क्षणे तस्मिन्नाययौ दैवमोहितः । खाशाकान्त्रिल्ववनजान्मध्येकृत्य नृपान्तिकम् ॥३९३॥
 सोभर्णं कर्णभृत्याख्यमशारोहं महीपतेः । विद्यज्य गर्गं जेष्यामीत्युक्त्वाभूमीमनोद्यतः ॥३९४॥
 305 कालापेक्षामपि त्यक्त्वा हन्तुं भ्रातृदुहं स तम् । योग्यं प्रसङ्गमन्वित्यञ्जने लोकैरसञ्जनः ॥३९५॥
 यस्य भ्रातृदुहः पार्थे स त्वमाश्रीयसे कथम् । गर्गोपि तमुपालेभे दूतैरित्यादि संदिशन् ॥३९६॥
 स तु मार्गोत्पलाय्यायं तमसीति विलम्बकृत् । दत्तास्कन्दः क्षपापाये तं सातुगमघातयत् ॥३९७॥
 पतन्नर्णं कर्णभूतिर्वीरवृत्त्या व्यरोचत । तस्य हैमातुरो भ्राता तेजःसेनोप्यनूयया ॥३९८॥
 तेजःसेनस्तु भूलाभे नृपादेशाश्चबेद्यत । मरिचो लवराजस्य तनूजोश्चपतेरपि ॥३९९॥
 400 अवष्टम्भेन भूषोभुस्त्रिभहात्रयहृत्तमः । न येनासितुमप्यास्था तावदासीत् तद्रत्नम् ॥४००॥
 पुरोगोपि कृतः पश्चाद्योतीतीक्ष्णं महीभुजा । स सञ्जपालस्तत्पार्थमथादायाययौ हयान् ॥४०१॥
 तेष्वायातेष्वबेष्टम्भं यातं किञ्चिच्च तद्रत्नम् । प्राप्तश्च गर्गसेनानीः सूर्याख्योनल्पसैनिकः । ४०२॥
 तुमुधुर्वीक्ष्य तानामैर्नृपोभ्रमपिरोपितः । उल्लेकशठधीर्वर्मं कृच्छ्राच्च परिधापितः ॥४०३॥
 गगनं शलभश्छमिव कुर्वन्तथापतत् । शरासारो रिपुबलात्सर्वतोऽपि सन्ततिः ॥४०४॥
 405 ओंकारं शरभूत्कारैः कृत्वा ब्रोहस्य दुःसहाः । प्राहरन्नाजकटके सर्वान्सर्वायुषैश्चिः ॥४०५॥
 हतत्रिक्षतविध्वस्तसैन्यः साहसिको नृपः । वेगादपससारैको मध्याक्षिर्गत्य वैरिणाम् ॥४०६॥
 गर्जस्त्रिभुरथाभ्रान्तनयुच्चतिरलङ्घयत् । सवाजिना तेन सेतुर्दुर्लभः पत्रिणामपि ॥४०७॥
 सञ्जपालावयो द्वित्राः शेकुस्तमनुवर्तितुम् । पृष्टलभा निरुन्धन्तः स्थाने स्थाने विरोधिनः ॥४०८॥
 वीरानकाभिधं वीरः स खदानां निवेशनम् । त्रिशङ्कितैः समं भृत्यैः प्रविष्टस्तव्यजेरिभिः ॥४०९॥
 410 निरम्बरैर्निराहारैस्तिष्ठन्कतिपयैः समम् । स तत्र चित्रमाक्रम्य निर्भयो दण्डयन्खड्गान् ॥४१०॥
 क्रमेण च हिमापाततुर्लङ्घ्याध्वनि संकटे । भविष्यो भाग्ययोगात्प्रययौ लोहरं पुनः ॥४११॥
 पदे पदे प्राप्तमृशुरायुःशेषेण रक्षितः । तथाप्यासीत्स कद्रमैरिप्रामिमेव विचिन्तयत् ॥४१२॥
 वराकं शारसेखपाद्गौं हितहितं कुधा । विरुद्धधीर्वितस्तायां बद्धपाण्यङ्गिमक्षिपत् ॥४१३॥
 तस्मिन्प्रक्षिप्यमाणेषु क्षेमाख्यः स्वं क्षिपन्पुरः । दासोस्योच्चैःपदारोहमधःपातेपि लब्धवान् ॥४१४॥
 415 राज्यप्रदः क्षतारिश्च गर्गः प्रातोन्तिकं ततः । प्राप सल्हणराजस्य सविशेषमधीशतम् ॥४१५॥
 स भूमन्मन्त्रिक्रान्तिहीनो राज्यमवाप्तवान् । चक्रभ्रममिवापश्यत्सर्वतो भ्रान्तमानसः ॥४१६॥
 न मन्त्रो न च विक्रान्तिर्न कौटिल्यं न चार्जवम् । न दातृता न लुभ्यत्वं तस्योत्रिकां किमप्यभूत् ॥४१७॥
 तद्वाज्ये राजधान्यन्तर्मेध्याङ्गिभि मलिस्तुचः । लोकं मुमुषुरन्याध्वसंचारस्य कथैव का ॥४१८॥
 पञ्जुरप्यङ्गना कालं क्रान्त्या यत्रात्यवाहयत् । पुमानप्यभवत्तत्र साध्वसाध्वस्तधीरसौ ॥४१९॥
 420 यामथा सल्हणोन्नेयुर्भजे तां लोटनः स्त्रियम् । साधारण्यं गतो राज्यभोग इत्यभवत्तयोः ॥४२०॥
 पुरुषान्तरविज्ञानविहीनस्य प्रमाद्यतः । सर्वोपि तस्य तन्त्रशैर्व्यवहारो व्यहस्यत ॥४२१॥

१९६. १) Emended with C; A सन्धिघात्. ४१६. १) Thus A. ४२०. १) Emended with C; A लोभ्यत्.

श्चपुरो लोठनस्योजसूहस्तेन व्यधीयत । हारे तापसगोष्ठीषु योग्यो विक्रमनिधुरे ॥४२२॥
 यः सुस्सलमयोच्छेदमङ्गीकुर्वन्स्तदागमे । स्वमन्त्रलक्षजापेन सिद्धिं मन्त्रक्षणेभ्यथात् ॥४२३॥
 जिम्बो गर्गाज्या राजा तदप्रियमपातयत् । बद्धाश्मानं त्रितस्तायां त्रिम्बं नीलाश्वडामरम् ॥४२४॥
 राजानुपाहको गर्गास्तास्तान्यापादयन्निपून् । हालाङ्गाण्डामरान्भूमीन्दत्तभोज्यानघातयत् ॥४२५॥ 426
 रात्र्यकिञ्चित्करे गर्गायत्तजीवितमूल्यथः । बाष्पाश्वान्नरे चासन्नल्पे वा प्रथवोपि वा ॥४२६॥
 कवाञ्चिद्धराद्गर्गे प्रविष्टेय नृपान्तिकम् । चुक्षोभ नगरे लोकः सर्व एव भयाकुलः ॥४२७॥
 तदा ह्युदचरद्द्वारं भूलान्यारोप्य नौपु यत् । कुष्यन्गर्गोयमायातो हन्तुं सर्वानृपाभितान् ॥४२८॥
 गर्भिणीगर्भपातिन्या ताद्दृश्या भयवार्तया । द्वित्रिण्यहान्यन्वभात्रि जवैज्वरे इवाङ्किः ॥४२९॥
 नतस्तिलकसिद्धान्तैरुद्रेकाङ्गागदीयत । अनवेक्ष्य नृपादेशमास्कन्दो गर्गमन्दिरं ॥४३०॥ 430
 देशशास्त्र्यन्वगः कृत्स्नो धावति स्म धृतायुधः । प्रत्यपहीत्तानखिलाङ्गार्गचन्द्रस्त्वविवहलः ॥४३१॥
 निर्लज्जा दिल्हभहारलक्षकाष्ठास्तुरंगमैः । धाम्यन्तस्तत्राद्दृश्यन्त गर्गावसथवीथिषु ॥४३२॥
 निषिषेध न तान्नाजा प्रत्युतास्कन्ददायिनाम् । लोठनं कुण्डशक्तीनां तेषां स्फूर्त्यै व्यसज्येयत् ॥४३३॥
 तेनापि योषैर्गर्गस्य रुद्धमार्गेण मन्दिरम् । न रुद्धं नापि निर्दग्धुं पारितं दत्तबद्धिना ॥४३४॥
 धानुष्कः केशवो नाम मदेशो लोठिकामठे । अवापतैव नाराचैस्तथोधान्घातयन्परम् ॥४३५॥ 435
 प्रकाशेन समं राजलोके विरलतां गते । सायं सानुचरो गर्गो हयारुद्धो विनियैर्यौ ॥४३६॥
 समैरप्रतिहतो निनाय लहरं व्रजन् । बद्धोजसूहमस्वस्थमासीनं त्रिपुरेश्वरे ॥४३७॥
 तापसेन किमेतेनेत्युक्तान्येद्युर्मुमोच तम् । तं सुस्सलैपि विधुरे नृपतिं नोदपाटयत् ॥४३८॥
 क्षणे क्षणेभवद्देशस्ततः प्रभृति सर्वतः । गर्गायमनसं व्रतपीरागलितमन्दिरः ॥४३९॥
 अथार्तस्य महीभर्तुर्गर्गसंधानमिच्छतः । महत्तमः सहेलोभुल्लहरे द्रव्यमाचरन् ॥४४०॥ 440
 तेनङ्गीकारितो गर्गः कथञ्चित्कन्यकार्पणम् । भृत्यःस्तु तेन संबन्धं नैच्छन्भूतस्य भूपतेः ॥४४१॥
 ततः सुस्सलदेवेन सह संधिं निबद्धवान् । पथात्संप्रार्थ्यमानोपि संबन्धं न व्यधत्त सः ॥४४२॥
 मण्डले विशराहृत्वमेवं याते नृपोवधीत् । सद्गुं हंसरथं नोनरथं चासादितांभरैः ॥४४३॥
 तानक्रिणन्सूच्यादिप्रवेशैः — — — जैनैः । अत्यक्तानस्रभिर्घोरामवस्थामन्ववीभवंत् ॥४४४॥
 भोगसेनाङ्गानं मल्लामनुमेने स यन्नुपः । अनुसर्तुं पतिं इत्थं वसन्तीं साधु तद्वधात् ॥४४५॥ 445
 ताद्दृष्ट्वापि वैक्रय्यं शङ्कितेन तदन्तरे । प्रमिथ्ये दिल्हभहारो रसदानेन भूमुजा ॥४४६॥
 नं राजकीजी नोषण्डविक्रमो वा बभूव सः । शमितो गृहदण्डेन यत्तथा तेन पापिना ॥४४७॥
 तं या निनिन्दानिष्पन्नपौरुषं तस्त्वस्रस्तदा । तस्या वद्विप्रवेशेन सिद्धं मानवनीघ्नतम् ॥४४८॥
 सोल्पोपि राज्यं कालोभुद्देवमातङ्कदुःसहः । दीर्घक्षपाद्दृश्यमानदीर्घिदुःस्वप्रसन्निभः ॥४४९॥
 कालवित्सुस्सलो गर्गाद्दृष्टसंधिरपि व्रसन । न्ययुक्तुषे सञ्जपालं कादर्मारौन्मुह्यभाक्ततः ॥४५०॥ 450

४२२. १) Emended; A 'स्त्रीजसूह'. Cf. viii. 437. ४४३. १) Emended; A नृपोवधीत्. ४४४. १) A, 'प्रवेशेजैनः', without indicating the lacuna; C 'वैशेतिह पुर्जनः'. — १) Emended; A 'भीमवह'. ४४५. १) Thus corr. by later hand from A वसन्ती. ४४९. १) Emended with R C; A राजका'.

- हारेण सह दक्षार्थो लक्षकः सल्हभूभुजा । वराहमूलं संप्राप कर्मविधिरस्थितिं भजन् ॥४५१॥
 गर्गः स्मरन्नवस्कन्दं पश्चादभ्येत्य नाशयन् । वराहमूलेन समं तस्य सैन्यमनुष्ययत् ॥४५२॥
 विदश्री स तु तद्योषैर्हेतुध परिषस्वजे । अदिव्यैर्मैदिनी दिव्यैर्देहैस्त्वप्सरसां गणः ॥४५३॥
 नायके गलिते भुङ्गवृषैः संहंशजैर्मही । पतितैरुष्पच्छुक्रुषैर्भूषिता मौक्तिकैरिव ॥४५४॥
 450 आगच्छता छिन्नभूतिः सञ्जपालेन लक्षकः । निराश्रयः संप्रपेदे पार्थ सुस्सलभूपतेः ॥४५५॥
 सोय भूमृसञ्जपाले दूरं क्रान्तरिषा गते । आजगामान्तिकं पत्नैः प्रेरितः पारुडामरैः ॥४५६॥
 संधिं तव विधास्यामि सार्धं सुस्सलभूभुजा । इत्युक्त्वा सल्हणं प्रायासदभ्यर्णं सहेलकः ॥४५७॥
 काङ्क्षिताभ्युदयं पौरैश्चातकैरिव वारिदम् । अशिभियन्त्राजवन्नै सर्वे एत्रोच्चलानुजम् ॥४५८॥
 गर्गस्य गृहिणी क्रुशुभिधानाथ तदन्तिकम् । कन्यकाइयमादाय परिगुनुपाययौ ॥४५९॥
 460 उपयेमे स्वयं राजा राजलक्ष्म्यभिधां तयोः । गुणलेखां क्षुपात्वेन स्वीचके तण्णीयसीम् ॥४६०॥
 सल्हणे सानुजेभ्येत्य सञ्जपालेन वेष्टिते । राजापि राजसदसः सिंहद्वारं समासदत् ॥४६१॥
 साक्षाद्दिरोधिभूयेन हारमेकेन पानितम् । अभून्मोघं तमप्राप्य सार्धं वैरिमनोरथैः ॥४६२॥
 ससैन्यैर्गलितद्वारराजवेद्रमस्थिते रिणौ । गर्गस्किन्दत्रिशङ्कुघासीचकितं सौस्सल बलम् ॥४६३॥
 गर्गं वितीर्णकन्येपि राजसैन्यमविश्रवत् । तस्यौ स्थातव्यमित्येव तृणस्पन्देपि शङ्कितम् ॥४६४॥
 465 अस्ताभिलाशिणि दिने तादृकासहते बले । केहाददहति क्षमापे दुर्भेदोक्तःस्थिताज्जियुत् ॥४६५॥
 प्रविश्य पार्श्वनिर्भुमप्रकाटेन तमोरिणा । द्वारं विवृत्याङ्गनस्यैः सञ्जपालोपमीड्रणम् ॥४६६॥
 तस्य निश्चित्य पातर्गी वृत्तिं भूयस्यरित्रजे । अनुप्रवेशं विदधे पदानिल्लक्षकाभिधः ॥४६७॥
 दरदानयने काष्ठवाटसंकटविक्रमे । यस्तस्य सद्दशो योधः प्रतिबिम्ब हवामवत् ॥४६८॥
 स केदावश्च स मठापीशस्तमनुसलतुः । शौनेयमारुती पार्थमिव प्रार्थितसैनध्वम् ॥४६९॥
 470 निर्गत्य मण्डपाह्नप्रहररैस्तैः कथंचन । विवृते प्राङ्गनद्वारे धीरो राजाविशत्स्वयम् ॥४७०॥
 निर्दिभागे वर्तमाने संगरे सैन्ययोर्द्वयोः । प्राङ्गने प्रमयं प्रापुर्भूयांसस्त्र शस्त्रिणः ॥४७१॥
 सचिवः सल्हराजस्य पतंगप्रामजो द्विजः । आजौ प्रापाज्जको नाम स्वःस्त्रीसंभोगभागिताम् ॥४७२॥
 कायस्थेनापि रुद्भेण लब्धा गञ्जाधिकारिताम् । स्वामिप्रसादः साफल्यं निन्ये त्यक्त्वा तनुं रणे ॥४७३॥
 सायं यनस्वतिर्लौनेः खगैर्वाचालितो यथा । पाणिं प्रविष्टे भोङ्गिननिःशब्दविहगभषत् ॥४७४॥
 475 आयोधनोर्वा वात्राला चक्रे चित्रार्थितेव सा । तथा सुस्सलभूपेन तुरंगस्थेन तर्जिता ॥४७५॥
 अनारुहेङ्गान्तःस्थे तस्मिन्सिंहासनं ध्वनिः । सुस्सलो जयतीत्येवं डक्कावाघं च भुभुवे ॥४७६॥
 मल्लराजगृहे तादृङ्गान्यस्याप्युदपथात् । भगतां तत्र वैक्लव्यं यादृक्सल्हणलोटनौ ॥४७७॥
 आबद्धकवचावश्चारुहावालिङ्गं सुस्सलः । बालौ युवामिति वदन्धूर्तोत्याजयदायुधम् ॥४७८॥
 आदिश्य मण्डपेन्यस्मिन्बद्धयोध स्थितिं तयोः । प्राप्तराज्यस्ततो राजा विवेशास्थानमण्डपम् ॥४७९॥
 480 ध्यशोनांधतुरो मासान्भुक्तराज्यं बबन्ध तम् । सितस्य सोष्टाशीतेश्चे राधस्य त्रितयेहनि ॥४८०॥

४५२. ') Thus A. ४६२. ') Emended with C; A सापाहि°. ४६९. ') Emended; A पागवि°.

तेन सिंहासने क्रान्ते भास्वतेव नभस्तले क्षणादेवाखिलो लोकः क्षोभमग्धिरिवात्यजत् ॥४८१॥
 विकोशशस्त्रः सन्श्रोहात्रेक्षणक्षोभतः सदा । व्याधलोके ध्यात्तवको मृगराज इवाभवत् ॥४८२॥
 भानृदुर्गां कुलच्छेदमन्विष्यान्विष्य कुर्वता । न तेन नीतिनिष्ठेन शिशोपेव्यवशेषिताः ॥४८३॥
 जनस्य वीक्ष्य दैर्जन्यमभृष्टाकारतां ववहन् । स कार्यपेक्षयाप्यासीन्न क्राप्याहितमार्दवः ॥४८४॥
 वस्तुतस्त्वाग्नेहृदयः क्रूरं दमयितुं जनम् । भवास्तवं तद्भीमत्वाद्भित्तिव्याल इवादपे ॥४८५॥ 485
 कालत्रित्समयत्यागी प्रगल्भः प्रतिभानवान् । इङ्गितज्ञो दीर्घदृष्टिः स पयान्यो न कोप्यभूत् ॥४८६॥
 अधिकः कोपि कोप्युनः कोपि तस्य समो गुणः । दोषोथ वा पूर्वजनस्य स्वभावैक्येव्यहृदयत् ॥४८७॥
 भन्वकारि समानेपि कोपे तत्पूर्वजन्मनः । कोपेन विषमालकं तदीयेन तु सारघम् ॥४८८॥
 न बभूव स त्रेशादौ सास्त्रयोनुचितं पुनः । स्थितिभेदभयात्सेहे नोत्सेकमनुजीविनाम् ॥४८९॥
 नैच्छत्स इन्द्रयुद्धादिसंधानैर्मानिनां वधम् । तस्मिन्प्रमादाद्विष्णुदे त्वदीयत् कृपाकुलः ॥४९०॥ 490
 धाक्पादुष्यं नृपस्यासीदाद्यस्यातड्डुदुःसहम् । तस्य तु प्रणयप्रायं हिंसायात्पाधर्वाजितम् ॥४९१॥
 तस्यार्थगृध्रोदत्वादो भूयानास्ते स्म संपदाम् । त्यागो विषयकालादिनैयत्यास्तु मिनोभवत् ॥४९२॥
 नवकर्माश्रवाहुल्यप्रिये तस्मिन्दरिद्रताम् । तत्यजुः कारवो याजिकेकाराश्च दैशिकाः ॥४९३॥
 दुःसह्यसनोत्पत्तौ जिगीषोः प्रशमैषिणः । तस्यासिदपरित्याज्यं न किञ्चिदसुवर्षिणः ॥४९४॥
 तस्येन्द्रहादशी भूरिपराध्यांशुकवायिनः । यथा नृपस्य शुशुभे तथा नान्यस्य कस्यचित् ॥४९५॥ 495
 यथा प्रागुच्छलो राजा सुप्रापः प्रियसेवकः । स तथा तेवकैरासीद्भूष्ठा दुर्लभदर्शनः ॥४९६॥
 नोच्छ्लादपरस्थासीद्यसनं हययादने । नान्यस्य मुस्सलनृपाहादयं तत्र च पथे ॥४९७॥
 शममुत्पन्नमुत्पन्नं निन्ये दुर्मिक्षमुच्छलः । राज्ये मुस्सलदेवस्य न तत्स्वप्रेव्यहृदयत् ॥४९८॥
 किमन्यदखिलैः सोभूदप्रजादधिको गुणैः । त्यक्त्वा त्यागार्थेनस्पृष्टसुप्रापत्वानि केवलम् ॥४९९॥
 औच्छलेः पालको गर्गो यं राज्ये कर्तुमैहत । सहस्रमद्गलस्तेन निरवास्यत स कुधा ॥५००॥ 500
 तस्मिन्भद्रावकाशस्ये प्राप्तानामा तदात्मजः । काश्चनोत्कोचदधक्रे डामरैः सह चाक्रिकाम् ॥५०१॥
 भसंत्यजसुच्छलं पितृव्येगार्धितं शिशुम् । प्रसङ्गे तत्र गर्गोपि पातिकून्यमदर्शयत् ॥५०२॥
 प्रहितानां नरेभ्येण तृणानामिव शालिणाम् । गर्गावापिमिदग्धानां निःसंख्यानममूत्सयः ॥५०३॥
 गर्गस्थालोपि विजयः स देवसरसोद्भवः । प्रातिलोभ्येन नृपतिसैन्यानां कदनं व्यधात् ॥५०४॥
 राज्यप्राप्तेर्मासमात्रे दिनैरभ्यधिके गते । तेनोत्पिञ्जेन राज्ञोभूत् धीरस्याकुलं मनः ॥५०५॥ 505
 सुरेश्वर्यमरेशोर्वीरवितस्तासिन्धुसंगमाः । गर्गेण राजसैन्यानां कृताः कदनकाङ्क्षिणः ॥५०६॥
 सपामे तुमुलेमात्स्यौ शूद्रकरपिला हतौ । कर्णेभूद्रकनमानौ तन्निष्णौ च सहोदरौ ॥५०७॥
 निहतानन्तस्तुभटसमुहान्तरलक्षितान् । तादृशानपि निष्क्रुष्टुं नासीत्कस्यापि पाटवम् ॥५०८॥
 हर्षमित्रः कम्पनेशो भूभर्तुर्मानुलात्मजः । विजयेन हतानीको विदधे विजयेश्वरं ॥५०९॥

४९२. १) Emended; A 'निदत्त्वा तु. ४९८. १) Emended with O; A स्वप्नेहृदयत्. ५०१. १) Emended with C; A राज्यस्ये°.

- 510 पुत्रो मङ्गलराजस्य तिल्लो राजान्यवशजः । तत्र त्रिम्बाकरमुखास्तन्निष्णथ प्रमिथिरे ॥५१०॥
 राजनीके. सञ्जपालः प्रवीरप्रवरोभवत् । भुविसैन्येन गर्गेण नाल्पसैन्योपि यो जितः ॥५११॥
 सस्तम्भ्य त्रिजयक्षेत्रे लककाथैर्विसर्जितैः । धीरो राजा बलं भग्नं स्वयं गर्गोन्मुखं ययौ ॥५१२॥
 सोऽन्वित्य गर्गेण हतान्योधानाशीकृतान्बहून् । निरदाहयदन्येयुरसंख्येयैश्चितामिभिः ॥५१३॥
 वलिना भुभुजा गर्गः पीड्यमानः शनैः शनैः । ततः स्ववसतीदैग्ध्वा हल्लाहाभिमुखोभवत् ॥५१४॥
- 515 स तत्र रङ्गवर्षाख्यं गिरिदुर्गं समाभितः । हताश्वोतुचरैस्स्यक्तो नृपेणारादवेष्टयत् ॥५१५॥
 अन्वारुढेन तत्रापि सञ्जपालेन वेष्टितः । चरणौ शरणीचक्रे राज्ञो दस्योच्छलात्मजम् ॥५१६॥
 अन्तिकस्य नृपे कर्णकोष्ठजं मल्लकोष्ठकम् । विरुद्धं रुद्धवत्याशु गर्गो विश्वासमाययौ ॥५१७॥
 गृहीतपणतिस्तस्य नटेपु त्रिजयादिषु । शमितोपप्रथो राजा विवेश नगरं शनैः ॥५१८॥
 गत्वाथ लोहरे न्यस्य बद्धा सन्नेहणलोठनी । स कल्त्रमोमपालाद्यै रेमे संसेवितो नृपैः ॥५१९॥
- 520 भुयः प्रविष्टः कञ्जमीरान्सेभ्यः सर्वानिशाधिभिः । गर्गं प्रसादेनयत्पवृद्धिमपिकाधिकैः ॥५२०॥
 योष्मार्कप्रतिमे तस्मिन्हादिनावनुचकतुः । महादेवी कुमारश्च द्रुमश्यावनानली ॥५२१॥
 डामरो देवसरसोद्भवे त्रिजयगोविणौ । वृद्धिकस्तथा सूक्ष्मटिको वेलो प्रचकतुः ॥५२२॥
 सानाथ्यकाङ्क्षिणौ पार्थिवस्य प्रविशतः पुरः । लोकपुण्ये तस्थतुस्तौ क्रन्दन्निः स्वानुगैः समम् ॥५२३॥
 त्रिजये गर्गसंबन्धात्सदाक्षिण्यो महीपतिः । मदान्तरं परित्यज्य वेत्त्रिमिस्तावताडयत् ॥५२४॥
- 525 नौ मानिनश्च तद्गत्याः कृष्टशस्त्रास्तनो व्यधुः । सावसं सुमन्त्सेन्ये प्रहरन्तो महीपतेः ॥५२५॥
 श्रपाकोभोगदेवाख्यः कृपाण्या प्राहररूपम् । धीरो गज्जकनामा च करवालेन पृष्ठतः ॥५२६॥
 सावशेपतया भूपस्यायुयो मोषतां ययुः । द्विपत्प्रहतयो वाहनुरगी नु व्यपद्यत ॥५२७॥
 नृपस्यान्तरयन्त्रैरिप्रद्वितं त्राणवंशजः । निहतस्तत्र शृङ्गारसीङ्गः सादीशसस्यकः ॥५२८॥
 सैनिकैस्सैर्वृद्धिकाभोगदेवादयो हताः । सूक्ष्मटिकस्तु निस्तीर्णो हेतुर्भाविनि विप्रवे ॥५२९॥
- 530 श्रूते व्यापादिता गज्जकादयो ब्रौहसंभिताः । संदेहितास्तुन्त्यासीत्राजा गर्गानुकुल्यभाक् ॥५३०॥
 न भवेत्प्रविपातेपि प्रमयः समयं त्रिना । प्रसूनमप्यमून्वन्ति जन्तोः प्राप्रावधेः पुनः ॥५३१॥
 ज्वालाभिरौर्वैदहनस्य पयोधिमध्ये न म्लानतामपि हि यानि मुहुः स्पृशन्ति ।
 तान्येव यानि विलयं किल मौक्तिकानि कान्ताकुन्नेषु युवभावभुजोष्मणापि ॥५३२॥
 प्राक्सेवामपि विस्मृत्य परोत्सेकासहिष्णुता । मण्डलात्सञ्जपालाद्या निरवास्वन्त भुभुजा ॥५३३॥
 संबन्धी काकवंश्यानां यशोराज्याभिपस्तनः । महल्लमद्गुलाभ्यर्णं राशां निर्वासितो ययौ ॥५३४॥
- 535 तमन्यांश्च त्रिनिर्घातान्देशाद्बृहन्समृद्धिमान् । ऐन्दुहृद्यप्रतिष्ठः स राज्ञः प्रत्यभियोगिताम् ॥५३५॥
 तत्पुत्रः कान्दमार्गेण विविक्षुः क्षमापसैनिकैः । यशोराजे क्षते प्रासः प्रत्यावृत्य ययौ भयात् ॥५३६॥
 अयान्येष्वपि भृत्येषु राज्ञा निर्वासितेषु सः । मिलितेषु प्रथां यावद्यथावदुपलभ्यवात् ॥५३७॥

५१४. १) Emended, A फलहार°. Cf हल्लाहाण्डामरान् viii 425 ५१७. १) Emended, A with diplography मळकोष्ठक
 षकम् ५१४ १) Emended with C A राजा

उपरागे नवे सज्जे पार्वतीयास्त्वयो नृपाः । चाम्पेयो जासटी बज्जपरो वन्नापुराधिपः ॥९३८॥
 राजा सहजपालश्च वर्तुलानामधीचरः । युवराजौ त्रिगर्तोर्वीवह्लापुरनरेन्द्रयोः ॥९३९॥
 बल्ह आनन्दराजश्च पञ्च संचटिताः क्वचित् । प्रस्थानार्थं कृतगणाः कुरुक्षेत्रमुपागताः ॥९४०॥ 540
 आसमस्याहन् तावदभ्येत्य नरवर्मणः । प्रापुर्भिक्षाचरं तेन दत्तपाथेयकाम्बनम् ॥९४१॥कुलकम् ॥
 स जासटेन संबन्धिकेहाहितवत्कृतिः । नीतोन्धैश्च प्रथमं भूपैर्वह्लापुरमथाययौ ॥९४२॥
 देशाहितिर्गैर्बिम्बप्रमुखैर्वाधितमथे । तस्मिन्प्राप्ते सहस्रस्य प्रतिष्ठा लघुतामगात् ॥९४३॥
 पौत्रोयं हर्षदेवस्य क एते राज्य इत्यथ । उक्त्वा त्यक्त्वा सहस्रारिंस्तेभ्योऽशिशिञ्जनाः ॥९४४॥
 कृतज्ञमायमुत्सृज्य संबन्धिकेहमोहितः । दर्यको राजपुत्रस्तं राज्ञा निर्वासितोप्यगात् ॥९४५॥ 545
 पुनः कुमारपालस्य तल्पितुर्मातुलस्य सः । वृद्धिं सुस्तलदेवेन पुरा निन्द्ये हि पुत्रवत् ॥९४६॥
 मेरितो युवराजेन जासटेन च कन्यकाम् । वह्लापुरेशः प्रददौ भिक्षुवेथ स पद्मकः ॥९४७॥
 तदशुभकुरो भूपान्संचटय्याखिलांस्ततः । तमैष्यद्रयपालाख्यः कर्तुं पैतामहे पदे ॥९४८॥
 तां वार्तां श्रुतवाक्त्राजा यावदासीस्समाकुलः । गयपालो हतस्तावद्दोत्रजैश्छापना बली ॥९४९॥
 पद्मके तान्प्रतिगते^१ योर्दुः प्रथममध्यगः । भिक्षाचरचमुपुयो^२ दर्यकोपि व्यपगत ॥९५०॥ 550
 तेन प्रधाननाशेन तनो भिक्षाचरो ययौ । अकिञ्चित्करतां मेघ इवावप्रहवारितः ॥९५१॥
 आसमत्यां प्रयातायां क्षीणे^३ पाथेयकाम्बने । श्रुत्वा रोपि ययौ तस्य शनैर्मन्त्रोपचारताम् ॥९५२॥
 चतुष्कम्बानि वर्षाणि तिष्ठन्नासटमन्दिरे । मासाच्छादनमात्रं स ततः क्लेशस्तमासवत् ॥९५३॥
 ठक्कुरो देहपालोश्च चन्द्रभागात्तटाभयः । दत्त्वा ह्युतां बन्धिकाख्यां तं निनाय निजान्तिकम् ॥९५४॥
 प्राप्रसौख्यो वसस्तत्र कञ्चित्कालं भयोऽज्जितः । स राजनीजी दैन्येन शौश्रेवेन च तस्यजे ॥९५५॥ 555
 तदन्तरे साहसिकः प्रासः साहसिर्हृन्मदः । गतागतानि कुर्वाणः संरम्भमनयन्पुत्रम् ॥९५६॥
 स सिद्धपथमार्गेण विविधुर्विद्वधोन्मुखः । स्वैरेव भृत्यैर्भूमर्तुर्बद्धा पापैः समर्पितः ॥९५७॥
 तत्रोत्पिञ्जे परं सत्त्वं सञ्जपालस्य पथये । खिन्नोपि द्रोहविमुखो यत्स देशान्तरं ययौ ॥९५८॥
 तस्मिन्भूरे कुलीने च किं वाच्यं स दिगन्तरे । शौर्यैश्च यशोराजः पथये यत्तद्व्रुतम् ॥९५९॥
 अथ राजा निवार्यानासह्लादीन्महत्समान् । सर्वाधिकारे विदधे कायस्थं गौरकाभिधम् ॥९६०॥ 560
 स तापतस्य संबन्धी कस्यचिद्विजयेश्वरे । सेवया लोहरस्यस्य तस्य बालभयमाययौ ॥९६१॥
 शमिते पूर्वकायस्थवर्गे तेन ततः क्रमात् । नीतः सर्वाधिकारित्वं सोन्यामेव स्थितिं व्यधात् ॥९६२॥
 अशेषकर्मस्थानेभ्यो वृत्तिं राजोपजीविनाम् । निवार्यं कोशे भरणं तेनाकार्यनिशं प्रभोः ॥९६३॥
 अदिक्षा पाप्मिनस्तस्य नाशाय क्रूरता जनैः । मधुरिम्णा विषस्येव शक्तिः प्राणापहारिणी ॥९६४॥
 न्यपास्कृपणशितं स पूर्वसंविताशाकृत् । विभुदे नृपतेः कोशे हिमे हिममिवाम्बुदः ॥९६५॥ 565
 कोशः कृपणवित्तेन प्रविष्टेन हि दूषितः । मुञ्चते भूमिपालानां तस्करैरथ वारिभिः ॥९६६॥

९३८. ^१) Comp. vii. 588. ९४५. ^१) A₁ with diplography एवंको राजको राजपुत्रस्तं. ९५०. ^१) Emended, A प्रतिगयो.
 ९५२. ^१) Emended; A क्षणे. ९६३. ^१) Emended; A निर्वाञ्ज.

- लोभाभ्यासेन भूयोपि संविन्वन्कोशमन्वहम् । आस्ते स्म लोहरगिरौ प्रहिण्वन्सर्वसंपदः ॥५६७॥
 गौरका भयिभिर्ब्रह्मपञ्चकाद्यैर्नियोगिभिः । त्रिधीयते स्म निःसारा महोत्पातैरिव क्षितिः ॥५६८॥
 उच्चलक्ष्मापतौ शान्ते मूर्धाकृद्धशिलोपमे । अबाधन्त पुनर्लोकं व्याधा इव नियोगिनः ॥५६९॥
- 570 प्रदास्तकलदास्यान्ते तद्भ्रातृतनयः परम् । कायस्थः कनको नाम श्लाघ्यामकृत संपदम् ॥५७०॥
 नानादिगन्तरायातो दुर्मिक्षपतितो जनः । येनाविच्छिन्नसन्नेग शान्तव्यापष्यधीयत ॥५७१॥
 संजातमुखलस्यान्ते येषां तत्त्वपरीक्षणम् । त एव चकिरे राज्ञा प्रमत्तेनाधिकारिणः ॥५७२॥
 हारे तिलकसिंहः स तात्क्षेन व्यधीयत । राजस्थाने च जनकः काणस्थस्य सहोदरः ॥५७३॥
 प्रतापैर्नृपतेस्तीक्ष्णैः करमाकान्तमण्डलः । जिताद्द्वाराधिपः सोपि स्वीचकारोरशाधिपान् ॥५७४॥
- 575 काकयंदयस्तु तिलकः क्षामभुजा दक्षकम्पनः । निन्द्ये प्रकम्पमहितान्प्रकम्पन इव द्रुमान् ॥५७५॥
 माम्यशस्त्रभृता श्रेडराजस्थानाधिकारिणा । नृपमतपैरहिताः सज्जकेनापि निर्जिताः ॥५७६॥
 काकवंशाभ्यात्वंमराजहारेण धीमता । अद्भुतमेलकभृत्येनाप्यवापीष्टेन मन्त्रिता ॥५७७॥
 एवं स्वाहंक्रियात्यक्तगुणापेक्षेण मन्त्रिणः । कुर्वतोच्चावचांस्तेन कथित्कालोत्पवाद्यत ॥५७८॥
 वितस्तापुनिने सोध कर्तुं प्रारभतोक्षतम् । स्वस्य श्रुश्राध पन्थाध नासा हुरगृहत्रयम् ॥५७९॥
- 580 उत्पातवह्निना दग्धो निःसंख्यधनदायिना । तेन दिहात्रिहारीषि नूतनत्वमनीयत ॥५८०॥
 पुरीमद्विलिकां जातु स प्रयातोन्तिकस्थितैः । भ्रष्टैः प्रैश्रत कल्हाद्यैर्गोर्गोच्छेदाय भूपतिः ॥५८१॥
 गार्गीः कल्याणचन्द्राख्यस्तानतिक्रम्य हि स्फुरन् । मृगयादिक्षणे तेषामसृयामुदपादयत् ॥५८२॥
 सर्वाभ्यधिकसामर्थ्यं न तिपाद्य निवेश ते । नित्योपजपनैर्गोर्गे विक्रियामनयच्चृपम् ॥५८३॥
 बद्ध्वा त्वां लोहरे भूमृदिच्छति क्षेपुमित्यथ । गर्गः शशङ्के भृत्येन राज्ञा चैकेन बोधितः ॥५८४॥
- 585 ततः स सद्यतसत्र पलाय्य स्वभुवं ययौ । दिनैर्भूषोपि संग्रामः प्रविशेश स्वमण्डलम् ॥५८५॥
 अन्योन्यशङ्कया भेदं यातयो राजगर्गयोः । चाक्रिकैः कृतसंचारैर्धैरं प्रौढिमनीयत ॥५८६॥
 स्यालं गर्गस्य विजयं केहशेषवशावदः । समीपात्स त्यजन्नाजा पथात्तापिन पशुशे ॥५८७॥
 कारायां गर्गशत्रुयस्तेन पूर्वं व्यधीयत । स मल्लकोष्ठकस्तस्मिन्कालेमुच्यत बन्धनात् ॥५८८॥
 निबद्धयौनसंबन्धं डामरैरपरैः समम् । तं कारथित्वा सामर्थ्यं निनाय बलितं नृपः ॥५८९॥
- 590 शनैर्युद्धाय निर्याते राजसैन्येषु पूर्ववत् । गर्गोण कदवं चक्रे योधानाममरेश्वरैः ॥५९०॥
 तत्र सर्वातिशायिन्या वीरभृत्या नृपाभितः । शमालाडामरः प्राप प्रयां पृथ्वीहरः परम् ॥५९१॥
 रणे हारपतेर्गोर्निर्जितस्य पलायने । दौर्यं तिलकसिंहस्य प्राप सर्वोपहास्यताम् ॥५९२॥
 हतशेषाः क्षताः शस्त्रवस्त्रादि त्याजिता मटाः । तदीया गर्गचन्द्रेण कारुण्यात्केपि राक्षिताः ॥५९३॥
 बह्विंसात्क्रियमाणेषु वीरदेहेषु सर्वतः । राजसैन्ये चित्ताग्नीनां गणना कापि नाभवत् ॥५९४॥
- 595 कृष्टसैन्येन राज्ञाय गर्गो निर्दग्धमन्दिरः । संत्यज्य लहरं प्रायारिर्निं धुडावनाभिधम् ॥५९५॥
 गिरिमूलोपविष्टस्य भुपतेः सैनिकैः समम् । तेषु तेष्वकरोन्नित्यं गिरिमारगेषु संगरम् ॥५९६॥

५७५. ') Emended with C; A प्रकम्पं सहिता'. ५७७. ') Emended; A श्रामात्रा'. ५८१. ') Thus A; cf. viii. 764. 831. 1947 (C).

कूटयुद्धैर्नृपानीकं पतिराभ्युपतापयन् । रणे त्रैलोक्यराजादिप्रमुखांस्तन्निर्णोवधीत् ॥६९७॥
 फाल्गुने^१ हिमसंभारभीमे परिमितानुगः । स धीरो राज्यपि रितौ न धैर्येण व्ययुज्यत ॥६९८॥
 धैर्यवान्काकवृक्षस्तु तिलकः कम्पनापतिः । परं शिखरिशृङ्गस्थं शक्तोभूतं प्रधावितुम् ॥६९९॥
 पीडितस्तेन संप्रेय स्वभार्यातनयेत्तिकम् । निन्धेतुकुलतां भुपं प्रसादच्छादितकुधम् ॥६००॥ 600
 गूढमन्युर्नृपः संधिं बद्धा प्रचलितस्ततः । तं मल्लकोष्ठकं वृद्धिं निनाय न पुनः शमम् ॥६०१॥
 सेह्ये लहरे त्रित्रान्मासानविशदे नृपे । स मल्लकोष्ठकासद्यस्पर्धा नीचविमाननाम् ॥६०२॥
 तन्मध्ये नृपनिर्गुहं विभेदं तद्वलं नयन् । तदीयानकरोद्भृत्यान्कर्णादीन्स्वहितावहान् ॥६०३॥
 स खिन्नो नीचदायादसमशीर्षिकयाथ तैः । प्रेरितः पार्थिवाभ्येण सदारनयोत्रिशत् ॥६०४॥
 क्षातुं प्रवृत्तः पार्थस्थं क्षानत्रोण्युपरिस्थितः । अथैकदा तमाक्षिप्रं शस्त्रमज्याज्यभूपः ॥६०५॥ 605
 कुर्यादास्थामवष्टम्भे कोन्यः पौरुषवर्षितः । आक्षेपसमये सोपि यत्केश्यं भीरुवधायौ ॥६०६॥
 उल्खातरापितनृपः क नु सोभिमानः कार्पण्यभागितरलोकसमा क नृत्तिः ।
 यद्वापशं रटयति प्रकटं विधातुरिच्छैव यन्म्रगुणपङ्क्तिरिवात्र जन्तुम् ॥६०७॥
 अशकन्मुधि ये ब्रष्टुमपि तं नास्य ते शडाः । केपि राजमिया बाहू पथिव्यद्वौ तथा व्यधुः ॥६०८॥
 श्रीसंग्राममठाभ्यर्णमन्दिरस्या नृपे स्वयम् । संक्रान्तं प्राङ्गनं युद्धान्कन्यायाणां व्यरसिषुः ॥६०९॥
 जीवन्तं पितरं भुत्वा त्रिदेहो गर्गनन्दनः । सान्त्वमानः स्वयं राज्ञा कृच्छ्राच्छक्यं समापयत् ॥६१०॥ 610
 गर्गः सदारतनयो राजौकस्येव भूभुजा । उपाचर्यत दाक्षिण्याद्भद्रो भोगैर्निजोचितैः ॥६११॥
 गार्गीः पलाय्य यातोपि चतुष्को निजमन्दिरात् । अवर्णभाजा कर्णेन दृष्ट्वा राज्ञः समर्पितः ॥६१२॥
 रुद्धच्छप्रकोपस्य प्रसादस्य महीभुजः । अन्तःशुद्धिविहीनस्य व्रणस्येव न निश्रयः ॥६१३॥
 दरत्राजे मणिधरे दिवृक्षावगते नृपः । तस्संगमाय निर्यातो गर्गं भृत्यैरघातयत् ॥६१४॥
 द्वित्रान्मासान्सोनुभूतकारागारस्थिनिर्मिशि । सत्रा त्रिभिः सुतैः कण्ठबद्धरज्जुन्यैर्पात्यत ॥६१५॥ 615
 निष्ठां विम्बमुखास्त्रिये यथैव स नृपानुगैः । तथैव कण्ठबद्धादमा सपुत्रोक्षिप्यतामसि ॥६१६॥
 तं चतुर्नवने वर्षे हत्वा भारप्रदे नृपः । छलेच्छुः प्रत्युत प्राप दुःखमुद्धतत्रिव्रतः ॥६१७॥
 कल्हे कालिञ्जराधीशे महादेव्याश्च मातरि । मल्लभिधायां शान्त्यायां स तनोभूस्त्वदुःखितः ॥६१८॥
 तन्मध्ये नागपालाख्यः सोमपालस्य सोदरः । तेन प्रतापपालाख्ये हते द्वैमातुरेभजे ॥६१९॥
 शङ्कितस्तन्निहन्तारं हत्वामात्यं पलायितः । त्यक्तस्वदेशः शरणं ययौ मुस्तलभुभुजम् ॥६२०॥ 620
 कुडः स कारणात्समात्पण्यं वशवर्तितः । अगृह्णन्सोमपालस्य निश्चिकायाभिषेणनम् ॥६२१॥
 निश्चित्य सर्वोपायानामसाध्यं विधुं नृपम् । स भिक्षाचरमानिन्ये तस्य वज्रापुराद्रिपुम् ॥६२२॥
 निशम्यानीतदायार्दं तं प्रकोपाकुलो नृपः । दत्तास्कन्दोविशसौत्रनेजा राजपुरीं ततः ॥६२३॥
 इत्था राज्ये नागपालं सोमपाले पलायिते । सप्त मासान्स तत्रासीत्तासान्धत्रासयत्रिपून् ॥६२४॥

६९८. ^१) A फाल्गुने. ६०४. ^१) Emended with C; A पार्थिवा°. ६०५. ^१) Emended; A शिखरि. ६०९. ^१) Emended, A सहाये प्रा°. ६१०. ^१) Emended with C; A सवर्षवत्.

- 635 राज्ञां वज्रधरादीनां राजा वषधरोपमः । सेवावसरदानेन प्रसावधिवशोभवत् ॥६२९॥
 भ्रमतां चन्द्रभागादिसरितीरेषु सर्वतः । तस्मैन्यानां मुखमपि ब्रह्मं शेकुर्न वैरिणः ॥६२९॥
 भ्रमगान्यभक्तस्य तिलकः कम्पनापतिः । पृथ्वीहरोऽडामरश्च मार्गरक्षणवीक्षितः ॥६२७॥
 धार्मिको नृपतिर्ब्रह्मपुरीं देवगृहांश्च सः । मण्डलं द्विषतो रक्षन्पवेदे मौलिकं फलम् ॥६२८॥
 तस्थेन्द्रविभवस्यान्यत्सामर्थ्यं व्यर्थते कियत् । आययावधषासोपि सैन्ये यस्य स्वमण्डलात् ॥६२९॥
- 630 तत्र प्रसङ्गे तन्नामीभवन्सुजनवर्धनः । दूरस्थस्यानयबुद्धिं गौरकस्योपरि कुधम् ॥६३०॥
 राष्ट्रगुण्यै स्वयं राज्ञा स्थापितः स स्वमण्डले । अज्ञायि वैभुनाभुङ्क्वुद्धिना निखिलार्थकत् ॥६३१॥
 तत्संबन्धेन जनकं स निन्दन्नगराधिपम् । मनस्तिलकसिंहस्य तद्भ्रातुषद्वेजयत् ॥६३२॥
 हत्वाधिकारं स्वस्याय क्रुद्धः पर्णोत्ससंभवम् । अनन्तात्मजमानन्दामिधं हाराधिपं व्यधात् ॥६३३॥
 सोमपालादयः श्लाघ्यास्तदा प्रकृतयोभवन् । राज्ञस्तथा स्थितस्यापि न याः सविधमाययुः ॥६३४॥
- 635 स पञ्चनवते वर्षे वैशाखेय स्वमण्डलम् । प्राविशन्नागपालोपि राज्यभ्रष्टस्तमन्वगात् ॥६३५॥
 तुःसहान्द्रुद्वेतेन लोभेन क्षोभितंस्ततः । अदण्डयच्च वास्तव्याननयन्नाल्पतां व्ययम् ॥६३६॥
 निवार्य गौरकं कार्यार्थकारिणस्तसमाभितान् । तस्य दण्डयतः सर्वे विरागं मन्त्रिणो ययुः ॥६३७॥
 अकाण्डे व्यथहारेषु स विपर्यासितेष्वभूत् । अवसन्नधनो गाढमयीद्यान्नवमन्त्रिणाम् ॥६३८॥
 सौवर्णारिष्टिकाः कृत्वा प्रादिणोल्लोहहारान्तरे । काल्पनाश्रिपतीकाशास्वर्णराशीनदौक्यतः ॥६३९॥
- 640 अथ दण्डयितुं मार्गभृत्यान्दण्डाधिकारिणम् । लहरेकृतं गर्गस्य मन्त्रिणं गज्जकाभिधम् ॥६४०॥
 तं दण्डभीतैर्गर्गस्य सेवकैराभितस्ततः । विश्वस्तमवधीत्कुप्यंश्छद्याना मल्लकोष्ठकः ॥६४१॥
 लहरे विभ्रुते राजा द्वैमातुरमथापजम् । मल्लकोष्ठस्यार्जुनाख्यं बबन्ध सविधस्थितम् ॥६४२॥
 हस्तं च सङ्कुचन्द्रस्य पुत्रं गोविणमप्यसौ । बद्धा व्यधाद्विद्वकाख्यं तस्य तद्भ्रातरं हितम् ॥६४३॥
 पूर्ववैरं स्मरन्सूर्यं सपुत्रं तं परास्तंया । बबन्धानन्दचन्द्रादीन्नीत्युलङ्घनमाचरन् ॥६४४॥
- 645 निगंते लहरं मल्लकोष्ठके विद्युते ततः । आरोप्यार्जुनकोष्ठं तं भ्रुते कोपाव्यापयत् ॥६४५॥
 निवेद्य सैन्यं तत्राय प्रविष्टस्य पुरं ययुः । डामरा निखिलास्तस्य वैरं विश्वस्तपातिनः ॥६४६॥
 कुप्यन्पृथ्वीहरायापि कृतसेवाय मन्त्रिभिः । आदिष्टैः कम्पनेशाथैरवस्कन्दमदापयत् ॥६४७॥
 कथं चित्स तु निस्तीर्णो जयन्तीविषयौकसः । बन्धोः क्षीराभिधानस्य प्रविशेशोपवेशनम् ॥६४८॥
 दिनेवन्तिपुरादीनां पुराणामन्तरेण तम् । व्रजन्तं विधुरं केचिन्नाशकन्वाधितुं द्विषः ॥६४९॥
- 650 तद्वैपुर्व्यधिधानं तत्प्रजासंशारकार्यभूत् । प्रमादोऽपतेः क्रुद्धवेतालोत्थापनोपमम् ॥६५०॥
 क्षीरीयं तीक्ष्णधीर्बुद्धः सह पृथ्वीहरेण सः । अदौक्यच्छमाङ्गासान्तेष्टादथ डामरान् ॥६५१॥
 अभेद्यसंवांताञ्जेतुं निर्यातो विजयेश्वरम् । न्ययुङ्क्त भूमृत्संभ्रान्तस्तिलकं कम्पनापतिम् ॥६५२॥
 संगमैः खण्डशः कुर्वन्स तान्तुलविक्रमः । विद्रावयामास रथैः पुरोवायुरिवाम्बुदान् ॥६५३॥

६२९. ') Emended; A सान्सेन्द. ६३१. ') Emended with C; A स्यापिता. ६३३. ') Emended; A अनन्ताधिपान्.
 Cf. viii. 713. 1005. 1042. ६३६. ') Emended; A. क्षोभस्ततः. ६४०. ') Emended with C; A कारिणाम्. ६४४. ')
 Emended with C; A परस्तम्. ६५०. ') Emended with C; A प्रमादोपतेः

संमानावसरे तस्य जिश्वायातस्य डामरान् । प्रवेशं पश्यत नृपो न प्रादाववमानकृत् ॥६५४॥
 स भद्रमानो नगरं प्रविष्टे नृपती ततः । खिन्नः स्ववेहमन्ववसस्त्वामिकार्ये निरुद्यतः ॥६५५॥ 666
 संग्रामाः समशीर्षिकां विसृष्टौस्तुल्यैर्मिदञ्चोदया वैरे विद्विषतां कृता पुरि परं संशौ बहिः स्थापिताः ।
 कार्यान्तेहुतकर्मकौशलकृतावद्या विरावस्पृष्टाः सर्पाकीर्णमिवाभु वेचन मुषिणो भृत्यास्त्वजन्ति प्रभुम् ॥६५६॥
 स्वस्तकार्यानुसंधाने तस्मिन्सर्वत्र डामराः । संभृतिं विजिज्ञां निन्धुः कृषिं क्षयधना इव ॥६५७॥
 आतङ्कोद्गोहेजैर्धिषैः कृतपायैः पुरे पुरे । बह्वौ हुताभिभिर्षौरा कुकीर्मिददपद्यत ॥६५८॥
 उपसर्गेण तुरगाः करभाभ क्षयं गताः । न्यवेदयन्मण्डलस्य प्रत्यासन्नमहाभयम् ॥६५९॥
 मत्स्यासन्नाभुमा कम्पं भयेन जनता दधे । आसन्नवचपतना घातेनेव हुमावलिः ॥६६०॥ 669
 अथ षण्णवताम्बुत्व प्रारम्भे डामरावलिः । ऊष्मस्पृष्टा हिमानीत्र बभूवापतनोन्मुखी ॥६६१॥
 प्रथमं देवसरसाक्षिन्नप्रसरस्ततः । मुलं व्यधावहो गण्ड इव पाकं व्यदर्शयन् ॥६६२॥
 एककार्यस्वमानीय टिक्काशीनोत्रजान्मली । स्थामस्थं विजय्योभ्येत्य राजानीकमवेष्टयत् ॥६६३॥
 तत्र कायस्थपुत्रोपि स्थामस्थानीकनायकः । संरम्भं नागावहाख्यः सेहे तस्य चिरं युधि ॥६६४॥
 कर्षविद्यय भूयेन प्रार्थितः कम्पनपतिः । निर्ययौ स्वामिदौरात्म्यंसंस्मृतिश्लथसौष्ठवः ॥६६५॥ 665
 विजयेन समं तस्य बद्धमूलेन संयुगे । संदेहं प्राणमृत्सिन्धु जयभीष्मासकृषयौ ॥६६६॥
 प्रवृद्धिं मल्लकोष्ठेपि प्रयाते लह्रारानरे । वैशाले निर्ययौ राजा पामं धल्योरकाभिधम् ॥६६७॥
 सैनिकाः शत्रुभिस्तस्य भ्रामितास्तत्र रात्रिषु । भरतिं निन्धियरे घोरैः स्वप्रैरिव मुमुर्षवः ॥६६८॥
 बाहुमात्रसहायेन सर्वशक्तिमतं वरः । येन हर्षनरेन्द्रोपि विधुरेणोद्पाद्यत ॥६६९॥
 भूरिन्वारास्त्रितवतो विक्रमेण महीभिमाम् । साहसतानं न संखयास्ति जामदग्न्यस्य यस्य वा ॥६७०॥ 670
 स संकुचितविक्रान्तिः कालस्य बलवत्तया । तत्र भद्रबलोकस्माद्ययुज्यत जयभिया ॥६७१॥
 ततः पलायिते तस्मिन्नकस्मादेत्य सज्जकम् । हाडिप्रामस्थितो वीरं भङ्गं पृथ्वीहरोनयत् ॥६७२॥
 पलायितस्यानुसरंस्तस्य पृष्ठं स निष्ठुरः । प्रतापी नगराभ्यर्णे दग्ध्वा नागमर्तं ययौ ॥६७३॥
 स चान्ये च ततः क्रूरा डामराः सर्वतोऽनयन् । रात्रौ राजाभितानां च चारंकेभ्यस्तुरंगमान् ॥६७४॥
 निस्त्रिंशतां शीघ्रकोपस्ततो भूयः समाभयन् । अभाग्यभागिनां योग्यामाललम्बे कुपद्धतिम् ॥६७५॥ 675
 नीचि पृथ्वीहरस्याथ हत्वा डामरमन्तिकम् । पृष्ठन्यस्तविसं भोज्यमिव रात्रौ व्यसर्जयत् ॥६७६॥
 विद्वज्य भानरं हम्ब विद्वकस्य तथैव सः । अन्येषां प्राणिनोत्पार्थे भानृन्पुषांश्च विद्युतः ॥६७७॥
 मानरं जट्यकाख्यस्य सिफिन्नापामवासिनः । विच्छिन्नकर्णप्राणां च कृत्स्नाभ्यर्णे व्यसर्जयत् ॥६७८॥
 खपुर्षं सूर्यकं भूलेपिरोप्य नगरे परान् । भूरीन्वध्यानवध्यांश्च क्रोधाक्रान्तो न्यपतयन् ॥६७९॥
 कालस्येवोल्बणस्याथ तस्य सर्वेषु शङ्किताः । आभ्यन्तराश्च बाह्याश्च विरारं प्रतिपेदिरे ॥६८०॥ 680
 जेनैवान्तिमार्गेण हारितं हर्षभूभुजा । निन्दस्य्यादधे तं स राज्ये व्यबहरन्स्वयम् ॥६८१॥

६५६. १) Thus corr. by A₁ from परं. ६६९. १) Emended; A शौरास्त्रासं°. ६६९. १) माष supplied by A₂.
 ६७५. १) Emended; A चरकं°. ६७७. १) Emended; A तथैव.

- प्रविष्टानां युद्धे गहनकविकर्मपणयिनां पक्षक्षानां धृते नरपतिपुरायां विहरताम् ।
 तदस्यत्वे वक्तुं खलितमसहस्रोर्हति परं प्रयोगे वैकल्यं स्वयमविकलो यो न भजते ॥६८२॥
 तीव्रप्रयत्नो नृपतिस्तत्रापि विहितोद्यमः । निनाय मल्लकोष्ठादीर्षिकविन्मन्द्रमत्तापताम् ॥६८३॥
 भयानिनाय विजय्यो विषलाटाध्वना शनैः । नमार्ं हर्षदेवस्य तं भिक्षाचरमन्तिकम् ॥६८४॥
- 685 विविक्षन्द्देवसरसं कम्पनापतिना ततः । विद्राप्यमाणः श्वाभाप्यधवावन्तोपतस्तिनी ॥६८५॥
 परिहाय इतस्याथ स तस्य विजयी शिरः । विससर्जान्तिकं राक्षः फलं जयतरोरिव ॥६८६॥
 तदप्यस्यङ्कृतं कर्म भग्नभूभङ्कृतप्रताम् । न तस्य तुष्टस्तुष्टाव न चकार च सत्क्रियाम् ॥६८७॥
 भवजानञ्जधानाम् श्वाभ्राख्यः कम्पनापतिः । तत्र कस्मात्तवोस्तेक इति तं संविदेश च ॥६८८॥
 सर्वप्रकारं तिलकः कृतमं नृपतिं विदन् । अथ जातविद्रागः स श्रोत्रोन्मुख्यं समादधि ॥६८९॥
- 690 सतां स्यादनुपालभ्यो भजेऽनुस्यमेव जेन् । श्लोहेऽथवा स तु तथा यथावयाद्यनामताम् ॥६९०॥
 नेयाशयित्वमथ योचितकृत्यकृत्स्नं नीतिप्रियाः प्रतिपदं समुदाहरन्तु ।
 मानोच्चतास्तु विहितस्तुतयः कृतशैत्यक्लाप्यसुन्दराहिनं घटयन्ति सन्तः ॥६९१॥
 पदं वल्लिस्पर्शज्वलितमहिदृष्टां स्वचमरेः श्रुतिं यातं मन्त्रं पतननिरतां जीर्णवसतिम् ।
 असेवाङ्गं भूपं व्यसनविमुक्तं श्लिष्टमजह्वन धीरोऽप्युत्थानोपहतमहिमा धर्मं लभते ॥६९२॥
 इत्युपायं परित्यज्य न्याय्यं ये प्रभवे कुपि । श्लोधारः कथितास्तेभ्यः केन्ये पापीयसां धुरि ॥६९३॥
 जन्मन्येकोपकारित्वं पित्रोः सर्वत्र च प्रभोः । अधिकाः पितृघातिभ्यः पापिनस्तत्प्रभुदुः ॥६९४॥
- 695 निहते विजये शास्त्र्यप्रभावेऽपरोऽपि । नाज्ञायि कस्यचित्स्वरास्थं तत्त्वज्ञेनान्तरात्मनः ॥६९५॥
 कांचित्क्षणं सोपसृतः प्रत्युनोमोपतापकृत् । विद्वन्नप्रसरो ज्ञातः सर्वैर्हुंड इवोन्मदः ॥६९६॥
 भानिनीपुस्ततो मल्लकोष्ठो^१ भिक्षाचरं पुनः । विषलाटां^२ तस्य पार्श्वे निजं सैन्यं व्यसर्जयत् ॥६९७॥
 कम्पनेशस्तमायान्तं श्लोत्राप्यावेदयंस्ततः । राक्षान्यपेधि तद्रोषादेवं च समदिरयत् ॥६९८॥
 एनं वर्त्मन्यनुद्वाते त्यज हन्यामहं ततः । पुरोगतं मृगश्यान्तः सृगालमिव वाजिभिः ॥६९९॥
- 700 शैराज्यकार्यमर्मेक्षभावेपि विधिनोदितः । कर्तव्ये तत्र शाठ्यं स नृपतिः प्रत्यपगत ॥७००॥
 मर्मराजमुवादेवं लम्बा श्लोत्राध ङामरान् । तिलकोकारयश्चैलमार्गैर्भिक्षाचरागमम् ॥७०१॥
 स्थाने स्थाने ततः प्राप ततः कर्णोपकर्णिका । जनानां या ख्यातिर्निर्भिक्षो राक्षस्तु भीतिदा ॥७०२॥
 नासंस्कृतं वृत्ति शिला भिनश्येकेषुणा दश । श्वभ्रान्तो योजनशतं यात्यायाति च संचरन् ॥७०३॥
 इत्यादितादृक्काहात्म्यभिद्भुस्तुस्थानयज्जनः । निखिलान्पलितधेतलम्बकूर्चोपि कौतुकम् ॥७०४॥ युग्मम् ॥
- 705 भविष्यच्चिन्न सास्त्राज्यस्यैक एकोर्धभागभाक् । वार्तामव्यवहर्तापि भिक्षोरूचेन्निवेद्य च ॥७०५॥
 सरित्क्षानगृहे खान्तो वृद्धाः क्षीणनियोगिनः । राजवेहमन्यगणितानाममाचनृपास्मजाः ॥७०६॥
 स्वभावदुर्जनाः केचिद्योधाश्वाश्वाकाङ्क्षिणः । कारयन्तोऽपुष्याध्यायाः शिष्यान्स्विकृष्येण नखैः ॥७०७॥

६९०. ^१) Emended; A °कोष्ठ-^२) Emended; A विषलाट. Cf. viii, 177, 1074, 1664(C), ७०१. ^३) Emended; A °वरागम्.
 ७०४. ^१) A₁ writes १ instead of युग्मम्. ७०७. ^२) Thus corr. by A₁ from A₂ शिष्यान्स्विकृष्येण.

वृद्धाः दुरौकोमर्तव्यो देवभासादपालकाः । बणिजो भुक्कनित्सेषाः पुस्तकभ्रूततत्पराः ॥७०८॥
 प्रायोपवेशकुशलाः पारिषद्यद्विजातयः । शखिणः कार्षकप्रया नगरोपान्तडामराः ॥७०९॥
 छल्यन्तः स्वमन्याश्च किमप्युत्पिञ्जवार्तया । एते प्रायेण देशोत्तिमन्प्राधिबोपन्नप्रियाः ॥७१०॥ कुलकम् ॥ 710
 प्रवर्धमानया भिक्षाचारागमनवार्तया । वेपमानोभवलोको यथौ चिन्तां च भूपतिः ॥७११॥
 पृथ्वीहरस्तहच्छब्दे गिरिकच्छे वसन्नय । राजानीकं बभञ्जाजौ निर्गत्यानुतधिक्रमः ॥७१२॥
 अनन्तकाकयोर्वेश्यावानन्दहारनायकौ । चक्रे तिलकसिंहं च मन्त्रिणस्त्रीन्पलायिनः ॥७१३॥
 निहते विजये ज्येष्ठे भुरूपछद्यां पराभवम् । तमाषाढस्य नृपतिः प्राप्याभूद्विशः पुनः ॥७१४॥
 उट्टीकितैर्गवां वृक्षमूर्धारोद्रेण भोगिनाम् । विपीलककुलस्थाण्डोपसंक्रान्त्यैव वर्षणम् ॥७१५॥ 715
 प्रत्यासन्नं स राजाय दुर्निमित्तेरुपद्रवम् । विचिन्त्यायातमुचितं कर्तव्यं प्रत्यपद्यत ॥७१६॥ युग्मम् ॥
 वृतीयेक्ति भुविः भुक्ते तनः प्राश्यापयच्छतम् । देवीमन्यत्कुटुम्बं च स कोटं लोहरं पटुः ॥७१७॥
 ताननुव्रजतस्तस्य सेतुभङ्गात्परिच्युताः । लोहद्विजातयो विप्रा व्रितस्तायां विपेविरे ॥७१८॥
 स तेन दुर्निमित्तेन खिन्नो हृत्कपुरान्तिकम् । अनुगम्याथ तान्द्विभ्रैर्दैनैर्मूषोविशस्युरम् ॥७१९॥
 विना पुत्रेण देव्या च स तनः प्रत्यपद्यत । प्रतापेन च लक्ष्म्या च परित्यक्त इवान्यताम् ॥७२०॥ 720
 स मन्त्रो व्यापदि शुभः प्रत्यभात्तस्य तद्दशान् । अभ्यन्तरप्रकोपेपि सर्वाभ्युदयभागभूत् ॥७२१॥
 स्वयमुत्थापितानर्थः सोपि हर्षनरेन्द्रवत् । अद्यापि सान्त्रयो नीत्या तथा सान्नाज्यभोगभाक् ॥७२२॥
 भ्रात्रेण लोहैर्योषैरानीय बलशालिनाम् । भिक्षुर्मद्वराज्यानां डामराणामथाप्यत ॥७२३॥
 तेपि जन्या इव वरं श्चभुरालयसंनिभम् । प्रवेशयस्तं लहरमनुयान्तः ससैनिकाः ॥७२४॥
 सभाजिद्वत्वा तान्मल्लकोष्ठमुख्या निजां भुवम् । व्यसर्जयन्कम्पनेशप्रमाथार्थं पृथुभियः ॥७२५॥ 725
 सर्वतः परचक्रेय पर्यापतति पार्थिवः । संयंहीतुं प्रवृत्ते परानीनतुल्यवयः ॥७२६॥
 तस्मिन्हुर्ध्वसने राक्षि वध्वर्षिणि सर्वतः । अकारि दास्त्रप्रहणं शिल्पिशाकटिकैरपि ॥७२७॥
 नगरे सैन्यपतयः प्रतिमार्गमकारयन् । तुदगाव्यस्तसंनाहान्श्यायामसमतोन्मुखाः ॥७२८॥
 मयग्रामस्थिते भिक्षावमरेश्वरवासिभिः । रात्रसैन्यैः समं युद्धमगृह्णन्त्येव लाहाराः ॥७२९॥
 नैर्हिरण्यपुरोयान्ते प्रबन्धारम्भसंगरेः । श्रीविनायकदेवाया राजंसनधिपा हताः ॥७३०॥ 730
 भाय एव रणे यानां राजानीकाद्विरोधिनः । लब्ध्वा वराभामायाताममन्यन्त नृपभियम् ॥७३१॥
 राजधान्यन्तिके क्षिनिकास्थयायाः सरितस्तटे । पृथ्वीहरश्चकाराजावशेषद्वभटस्यम् ॥७३२॥
 तिलके विजयेशस्थेऽप्यगृह्णन्त्येव डामराः । महासरित्पटे युद्धं खड्गवीहोलडौकसः ॥७३३॥
 ते हृद्वनगरा दाहं कापि कापि च लुण्ठनम् । वास्तव्यानां विदधिरे विनदन्तो दिवानिशम् ॥७३४॥
 निर्व्यसन्नैर्नृप्युतनाः प्रविशच्छस्त्रविक्षताः । क्रन्दच्छतामनिवहाः प्रधावन्नप्रसैनिकाः ॥७३५॥ 735
 प्रसरत्प्रेक्षिनिवहा वंहदाभुगभारिकाः । संघार्थमाणसंनाहाः कृष्यमाणपुरंगमाः ॥७३६॥

७१६. १) A₁ writes here २ instead of युग्मम्. ७२५. १) च and मायाव supplied by A₂ in space left by A₁.
 ७२६. १) Emended; A संगृहीतुः. ७३३. १) A 'होलडौ'. ७३६. १) Emended with C; A 'व्यहृष'.

- भासन्नशान्तसंमर्दप्रसरत्सोनिशम् । दिने दिने राजपथा उपप्रवविभृङ्गलाः ॥७३७॥ तिलकम् ॥
 प्रतिप्रस्यूषमायास्तु सर्वात्प्रेण वैरिषु । अथ धुयं जितो राजित्यज्ञादि प्रतिवासराम ॥७३८॥
 धीरः कः सुस्तलादग्नो न यः प्रत्यभियोगिनाम् । कृच्छ्रेणापि स्वरष्टिणं क्रुद्धुं धैर्यादपार्थ ॥७३९॥
- 740 मगपद्भान्नं शल्योश्चार्धं पथ्यधनार्पणम् । शस्त्रक्षतानां सततं कारयन्त व्यलोक्षत ॥७४०॥
 प्रवासयेतनमीतिदायमैषज्यदक्षिभिः । शखिलेके नरपतेर्भिः संख्योभूद्नव्ययः ॥७४१॥
 युद्ध एव विपन्नानां क्षतानां च स्वयेदमद्य । नित्यं नरतुरंगानां सहस्राणि क्षयं ययुः ॥७४२॥
 तुरंगबदलैर्ह्ययमाना नृपबलैस्ततः । लाहारा मल्लकोष्ठाया मन्दोद्रेकस्वमाययुः ॥७४३॥
 भिक्षैराभ्यन्तैरेव दत्तमन्त्राः सुरेश्वरीम् । ते निन्युर्भिधुमल्पेन तन्मार्गेण युयुस्तवः ॥७४४॥
- 745 सेतुना स्वल्पपार्श्वेन धन्विपार्थैः सरोन्तरे । अत्रापि तैर्जैयो मोचिवाजिभ्यध्व भयं रणे ॥७४५॥
 श्रेण्धाष कम्पनेशः सं निवसन्विजयेश्वरे । बलितां डामरात्रिन्ये मन्दोद्रेकं स्फुरन्ने ॥७४६॥
 लव्नन्यलोको मा हासीदशक्तिं शेष गच्छतः । पृष्ठे निपत्य मा कार्षीष्टथां चेति विविन्तयन् ॥७४७॥
 स प्रभार्ष दर्शयितुं प्राप्रत्य विजयेश्वरम् । अञ्जाराजस्य सेनायां व्याप्त्यय प्रस्थितोभवत् ॥७४८॥
 सार्धं शतहर्षीं तस्य योधानां हतवानपि । संत्यज्य विजयक्षेत्रं द्रोहकृद्गणं यवी ॥७४९॥
- 760 पथि नान्वसरन्शीत्या भयानं डामराः क्वचित् । नदन्नोद्विगिरोरुद्धा मार्गान्सर्वाथं तत्यजुः ॥७५०॥
 त्यक्त्वा मडवराज्यं स प्रविष्टो व्यसनानुरम् । पूर्वचेष्टां स्मरन्भूयं जहास कृतसत्कियम् ॥७५१॥
 इतरामात्यवस्थापस्थितोय न निजोचितम् । रणे प्रादर्शयत्किंचित्सासिभूत इव स्थितः ॥७५२॥
 ततो मडवराज्यान्ते समस्ता एव डामराः । अभ्येत्य प्रत्यपथन्तं तां महासरित्सेस्तीम् ॥७५३॥
 उपायाः सामभेदाद्या रिपुवके प्रयोजिताः । राशो विफलतां जग्मुर्बैरिभिः प्रकाशिताः ॥७५४॥
- 755 क्रान्ततत्तन्महीपालमण्डलस्यापि भूपतेः । फलं दोषिक्रमस्याप्यमासीन्नगररक्षणम् ॥७५५॥
 अमरेदो शारपतिः सार्धं तस्यै नृपात्मजैः । राजानवाटिकोपात्ने राजस्थानीयमन्त्रिणः ॥७५६॥
 दूरहीपान्नरगता इव स्वीचक्रिरे नपात् । ते प्रवासधनं भूरि न चायुष्यन्त कुञ्चित् ॥७५७॥
 कटकां विदिशां सर्वे पर्यायेण जयाजयौ । तेभिरे विजयादन्यन्न तु पृथ्वीहरः क्वचित् ॥७५८॥
 मधुमनेन तेनाजौ वेतालमेव बल्यता । प्रायो वरा वराः सर्वे प्रस्ता नृपचमूढाः ॥७५९॥
- 760 उदयस्येच्छटिकुलोद्भूतस्यैकस्य पप्रथे । युवदेहयस्यापि शौर्यमेकस्मिन्सु तदाहवे ॥७६०॥
 पृथ्वीहरस्यापजह्ने हन्धयुद्धाभिमानिना । प्रदस्य कृष्टकूर्चेन करायोनासिचहरी ॥७६१॥
 बुद्धे पुरोपकण्ठेवु वर्धमाने शराहताः । स्त्रीबालाया अपि वधं प्रमादात्यतिवेरिरे ॥७६२॥
 एवं जनक्षये बोरे वर्धमाने किमप्यभूत् । अनुस्ताहासुषो गेहादपि निर्गन्तुमक्षमः ॥७६३॥
 तस्मिन्निरुद्धसंवारे सोमपालस्तदन्तरे । अलुण्ठयन्नाह्नलिकां लम्भरन्ध्रो ददाह च ॥७६४॥
- 765 सिंहे गजाहवप्यमे तहुहाभपरिग्रहे । समयो प्राप्तगोमायोः पौरुषस्यापरोस्तु कः ॥७६५॥

७३७. १) A₁ writes ३ instead of तिलकम्. ७३९. १) Thus corr. by A₁ from A₁ कम्पनेश्वर. ७३९. २) Thus corr. by A₁ from A₁ पथन्. ७३९. ३) A₁ writes here २ for कुण्डम् which would be in its place after the following verse. ७५४. १) Emended; A 'चारलिका'. Cf. viii. ३८1. ३८1. 1947 (C).

राष्ट्रयोपमर्देन राजा निःसदृशेन सः । तेन त्रपात्रिषेयोभूत्वमपि द्रष्टुमक्षमः ॥७६६॥
 सर्वाभौत्रित्यबहलः सन्नैव्यसनदुःसहः । सर्वदुःखमयः कालस्तस्यावनेन कोपि सः ॥७६७॥
 तथाप्यस्त्वलिते तस्मिन्हृतयाजाङ्घ्रितापहः । राजानत्राटिकायिभैः प्रायश्चक्रे त्रिरागिभिः ॥७६८॥
 प्रार्थयन्ते स्म ते युद्धे तटस्थास्तव मन्त्रिणः । गृहीत्वा नीविरेतेभ्यो लोहराश्रौ विसृज्यताम् ॥७६९॥
 न चेद्वाप्य इवैनस्मिन्व्यसने स्थायितां गते । को दध्यान्न परैर्नीतं प्रत्यासन्नं शरत्कलम् ॥७७०॥ 770
 न प्रत्यभैस्तीचाटस्थं यत्कालापेक्षया नृपः । तस्मिन्सैर्देशिते राज्ञां निखिला मन्त्रिणो बधुः ॥७७१॥
 शक्तिसृणुं कुम्भयितुं न यस्य स तदार्यिभिः । विसृज्यव्यवहारत्वं विन्ये राजा शशह्रिजैः ॥७७२॥
 कर्मस्थानोपजीव्युपपारिषद्यादिसंकुला । तत्पार्श्वोत्पययौ वृद्धिमन्या सेनेव वैरिणाम् ॥७७३॥
 तत्सान्त्वन्मध्ये तैस्तेः प्रमादैरुत्थितैरगात् । देशो व्याकुलतां कृच्छं लुण्ठिष्यघटतोत्केटा ॥७७४॥
 अदृष्टपार्थिवास्थाभैः शकैरव्यवहारिभिः । ऊचे तैः सान्त्वयन्नाजा दुःस्थितस्तत्तदप्रियम् ॥७७५॥ 775
 लवन्न्यविन्नवात्राज्ञः सोधिको विन्नवोभवत् । गलरोगः पादरोगादिव तीव्रव्यथाहवः ॥७७६॥
 काञ्चनोक्तोचदानेन तन्मध्येधिकचक्रिकाम् । कांक्षित्स्वीकृत्य स प्रायं कथञ्चिद्विन्यवीवरत् ॥७७७॥
 विजयो वर्णसोमादिशस्त्रिवन्द्यो हठात्पुरम् । प्रविशन्भिभ्रुसिनानीरश्चारोहैरहन्यत ॥७७८॥
 तेनातिरहासास्थानं भिच्चा प्रविशता पुरम् । प्रायशः कृत एवाभूत्तदा राज्यत्रिपर्ययः ॥७७९॥
 ईषन्मन्दप्रतापेन लवन्न्येत्त्रपि भूपतेः । पृथ्वीहरेण संधित्सा भेदेच्छोः संप्रकाशिता ॥७८०॥ 780
 तस्मिन्धुयै जिगीषूणां संधित्स्वी भ्रुभुजा समम् । इषेपि सैनिकाः शान्तं तममन्यन्त विन्नवम् ॥७८१॥
 राज्ञा नागमटोपान्तमानेनुं प्रतिहांस्ततः । श्रीनमात्यान्नुविश्वस्तानागच्छंभ्रञ्जनावधीन् ॥७८२॥
 धात्रेयो मम्मको गुञ्जो द्विजो रामश्च धारिकः । तेषां तिलकसिंहस्य पार्श्वे भृत्यास्त्रयो हताः ॥७८३॥
 नीविर्देशो गौरकस्तु हनो भूतपतिं स्मरन् । इष्टे त्वाक्रन्दिनि परैः प्रहतं कर्णोत्थितैः ॥७८४॥
 तद्देशं भुतवतो देशः सर्वो विरागकृत् । राजधान्यन्तरे राज्ञो दुर्लक्षिमुखरोभवत् ॥७८५॥ 785
 इषे भुङ्क्वतुर्देह्यां तद्विपर्यस्तमण्डलम् । अतिवाहयितुं कष्टं दिनमासीन्महीपतेः ॥७८६॥
 अथ संजातवैक्रुश्यां नेदमस्तीति चिन्तयन् । किं कृत्यमित्यसदृशानपि पप्रच्छ भूपतिः ॥७८७॥
 विषमे वर्तमानस्य तस्य कश्चित् नाभवत् । अन्तर्जहासं यो नान्तं - - - न तुतोष वा ॥७८८॥
 तमपि व्यसनापातं तस्य सोढवत्स्ततः । अभजन्त क्रमाङ्कृत्याः प्रतिपक्षसमाभ्रयम् ॥७८९॥
 कम्पनेशस्य विम्बाख्यां धाता हैमातुरोहितान् । समाभ्रयद्वारकार्ये तद्वत्तं प्रत्यपद्यत ॥७९०॥ 790
 गूढं जनकसिंहिन दूतान्प्रेषयतानिशां । भिक्षुत्रे भ्रातृतनया वाग्दत्ता निरवर्ष्यत ॥७९१॥
 असिवाजितनुशादि हत्वा भिक्षाचरान्तिकम् । अश्ववारा व्यभाव्यन्त प्रयान्तः प्रतिवासरम् ॥७९२॥
 किमन्यद्भक्तमेवाङ्घ्रि येषसन्पार्थिवान्तिके । अलक्ष्यन्तापतो भिक्षोस्ते निशायां गतत्रपाः ॥७९३॥
 इतो याति तत्रैति लोको व्यक्तमन्त्रिणतः । इति राजनि कुण्डाशे कोप्यजृम्भत विन्नवः ॥७९४॥

७७५. १) Emended with C; A °परितोक्तया. ७७७. १) A, has first written °द्विन्यवीवरत् and then indicated the above reading between the lines. ७८०. १) Conjectural reading; A न वन्द्येष्वपि. ७८८. १) Emended with C; A °हासो.—

१) Thus A; C नान्तंविशो न. ७९५. १) A, has first written °सन्त्रिणः and then indicated the above reading in margin.

- 795 डामरैः शरदुत्पत्ती नीतायां सर्वतस्ततः । कान्दिशीकोभवलोकः कृत्स्नो धनजनोऽस्मिन्ततः ॥७९५॥
 प्रयाते सुस्सलनृपे स्वर्णपूर्णाभिमां महीम् । भिक्षुः कुर्यादिति मृषा लोकस्यासीद्विनिश्चयः ॥७९६॥
 क्व वृष्टा व्यागिता भिक्षोः कुतो वा तस्य संपदः । पराममर्शं नैत्रेति गतानुगतिको जनः ॥७९७॥
 संहृद्यते परिवृता चिरमम्बरेण रेखा स्वयं न खलु या शशिनो नवस्य ।
 तस्यां जनः प्रकुर्वते नतिमम्बरार्थी धिग्लुम्भतामपसरत्सदसिचाराम् ॥७९८॥
 विजये राजवर्ग्याणां भुम्रधीव इवाभवत् । भिक्षुपक्षजये लोको इष्यन्नासीद्विशृङ्खलः ॥७९९॥
- 800 द्विजकौलेयकन्यायो राजडामरसंघयोः । ततोऽन्योन्यभयभ्रश्यद्वैरयो रुदजुम्भत ॥८००॥
 राजाभ्यन्तरभेदेन राक्षः स्थैर्येण चारयः । ऐच्छन्पलायितुं भीता अज्ञानान्योन्यनिश्चयाः ॥८०१॥
 बान्धवानपि दुपुच्छुनविश्वस्तो विदम्बुपः । स्थितौ पलायने वापि भ्रष्टे न स्वजीवितम् ॥८०२॥
 तं महाव्यसने वासःस्वर्गं गत्वा दिवर्षणम् । नाभ्यनन्दन्गृहीतार्था निनिन्दुः शस्त्रिणः परम् ॥८०३॥
 नष्टोयं नैष भवितेत्यभीतेर्जल्पतो जनात् । वचो रोगी भिषक्त्यक्त इव भृश्वन्स विष्यये ॥८०४॥
- 805 अल्पधोपस्थितं किञ्चित्तदादेशेन हौकयन् । सखिलासं सगर्वं च तमैक्षिष्टानुगतजः ॥८०५॥
 सोऽन्य एवाभवत्सस्मिन्क्षणे साहसिकोऽप्यहो । स्वगृहारपि निर्गन्तुं नाशकथञ्चयाकुलः ॥८०६॥
 यावदैच्छन्संघभेदाच्चलितुं डामरं नृजाः । स्वैरेव शस्त्रिभित्तावचिन्त्ये भूमृष्टिस्त्रजनाम् ॥८०७॥
 ते कृष्टशस्त्रा ह्याराणि रुन्धन्तो नृपमन्दिरे । प्रयासवित्ते लभ्यस्ये प्रायं चक्रुः पदे पदे ॥८०८॥
 ददद्धं धनेशभीर्देयादप्यधिकं नृपः । तेषामभिमतो नाभूद्वमानाभिलाषिणाम् ॥८०९॥
- 810 मर्तुं चित्रलिपुस्तीर्थमृणिकैरिष सामयः । स रुद्धा निखिलैर्देयैः दापितोय गतव्रैः ॥८१०॥
 स्थानपालैरपि प्रायकृत्रिराक्रम्य दापितः । धनं सुवर्णभाण्डादि चूर्णीकृत्य विशृङ्खलैः ॥८११॥
 सयुद्धबालं नगरं ततः क्षुभ्यस्त्रणे क्षणे । सोभूदधिमिवोद्भूतं न संस्थापयितुं क्षमः ॥८१२॥
 एकदा प्रातरेवान्यै रुद्धहारः स्वशस्त्रिणिः । सर्वतः क्षोभमागच्छन्नगरं स ह्यलोकयत् ॥८१३॥
 ततः क्षोभं शमयितुं जनकं नगराधिपम् । पुरभ्रमार्थमादिश्य चलितुं क्षणमैक्षत ॥८१४॥
- 815 कथं विज्ञानमानान्यां तानावज्यापि शस्त्रिणः । सावरोधः स संनद्धो राजधान्या विनिर्यथौ ॥८१५॥
 अङ्गानानुरगाकडो बहिर्योवन्न निर्यथौ । राजधान्यन्तरे लुण्ठितावत्यारम्भितस्करैः ॥८१६॥
 अरुदन्केपि केप्युच्चैरनदन्केप्यलुण्ठयन् । तद्भृत्यान्नाज्यमुत्सृज्य तस्मिन्त्रजति शस्त्रिणः ॥८१७॥
 विशृङ्खलस्वपाकोपशङ्कामिः शस्त्रिणां नृपः । सहस्रैः पञ्चभैरासीद्भ्रजन्नुगतोऽध्वनि ॥८१८॥
 बर्षे षण्णवन्ते कृष्णपट्ट्यां मार्गे विनिर्यतः । याममात्रावशेषेऽङ्गि सभृत्यो शोहविह्वलः ॥८१९॥
- 820 निजैर्हैरश्विरेभ्यश्च विष्यजमानः पदे पदे । स प्रतापपुरं प्राप क्षपायामल्पसैनिकः ॥८२०॥
 तिलकस्य पुरो गत्वा प्राप्तस्याद्यं च विश्वसन् । तत्र बन्धोरिवाकृण्णि चिरं दुःखोल्लवणोमुचत् ॥८२१॥
 श्रोहं न कुर्यादेवं मे विभयस्थितिं सस्वरम् । वेदम हुच्छकपुरेऽन्येऽनुत्तस्य च प्राविशत्स्वयम् ॥८२२॥

७९५. १) Emended; A 'मर्षे. ८०२. १) Emended; A बुद्धुचन°. ८१०. १) Emended with C; A विचलि°. ८११. १) Emended; A स शस्त्रिणिः. ८११. १) Emended; A भाङ्गना°. ८१९. १) Emended with C; A षण्णवन्ते.

तत्रैरवेण खानादि कृत्वैश्चसैन्यस्यहम् । पवित्र्य क्रमराज्यं स कर्तुं मूयो जयोस्तुक्कः ॥८२३॥
 गूर्धं युयुस्सून्कल्याणवाडादीनथ डामरान् । आनीय स पुरस्तस्य धैर्यभ्रंशमकारयन् ॥८२४॥
 गृह्णाणेन तथा युक्त्या निष्कृष्टः स ततो ययौ । स्वीकुर्वन्स्वर्णदानेन दस्युन्मार्गविरोधिनः ॥८२५॥ 825
 प्रयान्तं तत एवौज्जीविलकस्तस्सहोदरः । प्रयागमेकमानन्दो दाक्षिण्याद्वन्वगतु तम् ॥८२६॥
 भृत्यत्यक्तः स दानेन विक्रमेण च तस्करान् । भगान्मार्गेण शमयन्नायुःशेषेण रक्षितः ॥८२७॥
 श्राणं सिंहनखा द्रुमाद्रिगहनस्यारादरण्यास्य ये तेषां बालगलाभयादपि भवेत्कालातिवाहः क्रमात् ।
 ये द्रन्ताः करिणां रणप्रहरणं तेष्यामुयुर्वीथ्यतां क्रीडायां करताडनानि न दृढा शौर्यस्य रुढिः क्वचित् ॥८२८॥
 जन्तूनां विक्रमत्यागयशःप्रज्ञादयो गुणाः । भवे चित्रस्वभावेस्मिन्न भवेयुरभङ्गुराः ॥८२९॥
 भास्वानप्यौम्यमृदुतां भिष्वावस्थां दिने दिने । तां तामायाति जन्तूनां कः प्रभाषेषु निश्चयः ॥८३०॥ 830
 अशकुवन्नहलिकामरिपुष्टां निरीक्षितुम् । मन्युनिःशब्दसैन्योत्त्रिमाहरोह स लोहरम् ॥८३१॥
 स्वं कलत्रमपि द्रष्टुं तत्रातित्रपयाक्षमः । शयनीयविमुक्ताङ्गस्तप्यते स्म दिवानिशम् ॥८३२॥
 दवादीपादनिर्गच्छन्नन्तर्गह्वादिष्वपि । दाक्षिण्याद्दर्शनं प्रादाङ्गृत्यानां भोजनक्षणे ॥८३३॥
 विलेपनानि नास्पाक्षीन्नाहरोह तुरंगमान् । गीतनृत्तादि नैक्षिष्ट स्रवणोर्ध्वे चादधे ॥८३४॥
 ताम्यस्तादस्यमौखधैतैक्ष्यद्रोहादि दार्शितम् । एकनैकेन च स्मृत्वा स्मृत्वा देव्यै न्यवेदयन् ॥८३५॥ 835
 अन्वगात्स्वां भुञ्जं त्यक्त्वा मग्नेतेन्वगुरित्यपि । निन्ये वृद्धिं परार्ध्यश्रीः स दाक्षिण्यादनापिणः ॥८३६॥
 कश्मीरेषु गते तस्मिन्सद्वैद्याखिलमन्त्रिणः । पुराणराजधान्यये ससैन्याः समगंसत ॥८३७॥
 मन्यन्शारोहसामन्ततन्त्रिणीराविसंमतः । तेषां जनकसिंहोभूदधर्मीर्नगराधिपः ॥८३८॥
 स भिक्षोर्मल्लकोष्ठाद्यैरभिः कृतगतागैः । विश्वासाय स्रुतभ्रातृछत्ती नीर्विं प्रदापितः ॥८३९॥
 प्रावर्तत भयभ्रदयस्स्त्रीबालाद्यावृते पुरे । भराजकाथ रजनी सर्वभूतभयावहा ॥८४०॥ 840
 निहताः केपि मुषिताः केपि केप्यरिभिः पुरे । दग्धगारा व्यधीयन्त दुर्बला राजवर्जिते ॥८४१॥
 सैन्यैरन्येषुहृत्तादौर्ध्वैरुद्धाखिलदिक्पथः । सिन्दूरारुणपुण्ड्राश्रसादिमण्डलमध्यगः ॥८४२॥
 विकोशशस्त्रकदलीषण्डदुर्लक्ष्यविषहः । मृगेन्द्र इव लोकस्य मयकीतुहलावहः ॥८४३॥
 योरपट्टाञ्चलस्रिष्टैर्वीवनोद्रेचितैः कषैः । अबद्धैः शोभितः पृष्ठे जयश्रीबन्धनशृङ्गैः ॥८४४॥
 कुण्डलघोतिना क्षिप्रधधवलायतदृष्टिना । प्रत्यमश्मभुणा चारुचन्दनोल्लेखशोभिना ॥८४५॥ 845
 तान्नाधरेण वक्रेण श्रीसांनिध्याधिकत्विवा । पक्षपाति विपक्षानामपि संपादयन्मनः ॥८४६॥
 असेर्धिकोशस्यान्तःस्थां भियमन्धेन वल्गता । केसरच्छटया चापि चामरेणेव वीजयन् ॥८४७॥
 पदे पदे निवृत्ताश्चः सामन्तैरुपपादिताम् । स्वीकुर्वन्सर्हणां भिक्षुः प्राविशन्नगरं ततः ॥८४८॥ कुलकम् ॥
 तस्यार्भकस्य धार्मीव पृष्ठस्थो मल्लकौष्ठकः । प्रययात्रप्रगल्भस्य सर्वकार्योपदेष्टृताम् ॥८४९॥
 अयं पितुः प्रियस्तेभूस्वमस्याङ्गे विवर्धितः । राज्यस्यायं मूलमिति प्रत्येकं समदर्शयन् ॥८५०॥ 850

८२३. १) Emended; A जनोस्तुक्कः. ८२४. १) A च्चकल्याणवाडादी. ८३०. १) Emended with C; A निष्कोवस्थां.
 ८३०. १) Doubtful emendation; A पुराणि राजः. ८४०. १) A omits here two aksharas without indicating a lacuna;
 चापि supplied with C.

- गृहं जनकसिंहस्य प्राक्न्यायामयेविशत् । राजलक्ष्मीं स संपापुं राजधानीं ततः परम् ॥८५१॥
 दूरनष्टे कुले तेन पुनरुद्वेचिते यथौ । बद्धस्थो गर्भगेपत्ये स्त्रीजनोनवहास्यताम् ॥८५२॥
 दृष्टेन तादृशा भिक्षोरिति वृत्तेन शत्रुषु । चित्रस्योष्वपि साशङ्का नोपहास्या जिगीषवः ॥८५३॥
 प्रावर्तन्त धनाधीशभियः सुस्सलभूपतेः । कोशेनं नीतशेषेण विलासा नवभूपतेः ॥८५४॥
 855 वाजिवर्मासिभूयिष्ठां राजलक्ष्मीं विभेजिरे । राजडामरलुण्ठकमन्त्रिणो यन्त्रगोविहताः ॥८५५॥
 पुरे स्वर्ग इवास्वादं भोगानामुपलेभिरे । दस्यवो ग्रामभोगार्हाः पिशाचा इव गहराः ॥८५६॥
 भास्थाने न बभौ भृभृद्गामीणैः सर्वतो वसन् । प्रलम्बकम्बलप्रायविलासावरणैः समम् ॥८५७॥
 भिक्षाचरस्यासंभ्रायप्रादुर्भावतया प्रथाम् । डामरा अवतारोयमित्यन्यां निन्द्यरे प्रथाम् ॥८५८॥
 राज्यस्थानन्यदृष्टस्य कर्तव्येषु मुमोह सः । अदृष्टकर्मैव भिषग्भैषज्यस्य पदे पदे ॥८५९॥
 860 शनैर्जनकसिंहेन कृतभ्रातृसुतार्पणम् । कम्पनाधिपतिर्वलकन्योपि तमशिभियत् ॥८६०॥
 जुङ्गो राजपुरीयस्य राज्ञः कटकवारिकः । पादापाधिकृतोद्ग्राहीत्स्वार्थमर्थं न तु प्रभोः ॥८६१॥
 सर्वाधिकारिणं राजलक्ष्मीबिम्बमशिभियत् । राजशब्दस्यैव पात्रमभुङ्गिज्ञाचरः परम् ॥८६२॥
 वेदयायनीकृतैश्चर्यैः प्राक्कृताचारभागपि । अन्तरङ्गः सदसतां किञ्चिद्विम्बस्तदाभवत् ॥८६३॥
 हैमानुरो दर्यकस्य भ्राता साथर्यदौर्यभूः । नृपान्तरङ्गज्येष्ठत्वं ज्येष्ठपालोप्यशिभियत् ॥८६४॥
 865 मन्त्रिणो भूतभिश्चांस्तस्य पैतामहा अपि । लक्ष्मीसरोजिनीभृङ्गा बहवोऽप्ये जजृम्भिरे ॥८६५॥
 मुग्धे राक्षि प्रमत्तेषु मन्त्रिषूपेषु दस्युषु । उत्थानोपहतं राज्यं नवत्वेपि बभूव तत् ॥८६६॥
 स्त्रीभिर्नवनवामिध भोज्यैः प्राञ्चैश्च रञ्जितः । भिक्षुर्नैसिष्ट कर्तव्यं ह्यखानुभवमोहितः ॥८६७॥
 स ह्यखानुभवपावृद्धिद्वान्धो विजयोद्यमे । स्वैः प्रेरितः सभामध्ये स्वमुमैच्छन्मदालसः ॥८६८॥
 दर्पेण सचिन्ने वाचं कथयत्यनुकम्पिकाम् । न स लुक्रोध मुग्धस्तु पितरीवान्तरज्यत ॥८६९॥
 870 निष्पतिष्ठैः सेव्यमानो वेदयोश्छष्टैरशिष्टवत् । अदृष्टेदोचिताक्षेष्टा विष्टैः प्रैथत सेवितुम् ॥८७०॥
 पानीयरेखाप्रतिमस्यैर्यस्याखिलवस्तुषु । तस्याप्रमाणवचसः सेवां प्रणयिनो जहुः ॥८७१॥
 यद्वचुः सचिवास्तत्तानववचोवच भूभूतः । वचः ह्यपिरगर्भस्य तस्य किञ्चित्समुद्यौ ॥८७२॥
 सचिधैः स्वगृहास्त्रीत्वा दत्तभोज्यः स मुग्धधीः । धनी विपन्नपितृक इव प्रमुषितो विष्टैः ॥८७३॥
 आहारमुष्टीबिम्बस्य गृहे बिम्बनितम्बिनी । तस्याश्वस्यैर्षं वडवा राणिणोयनताहरत् ॥८७४॥
 875 वञ्चयित्वा एशौ पर्युर्दक्षितैः स्मेरया तया । कुचकक्षकटाक्षैः स लुप्रैथैर्षो ज्यधीयत ॥८७५॥
 पृथ्वीहरो मल्लकोष्ठश्वान्योन्योद्भूतमत्सरौ । क्षोभं व्यधत्तां संरथ्यौ राजधान्याः क्षणे क्षणे ॥८७६॥
 स्वयं राशा ह्यतोद्गाहं गृहान्त्वापि कारितौ । तावन्न्योन्यमुपैक्षेतां न मन्युं विक्रमोन्मदौ ॥८७७॥
 अथ पृथ्वीहरगृहात्कृतोद्गाहः स्वयं नृपः । जातामर्षेण ह्यस्पष्टं मल्लकोष्ठेन तस्यजे ॥८७८॥
 जुष्टमञ्जनककाणोपि संबन्धापेक्षयोविह्वतः । विरागमोजानन्दादीक्षिन्धे त्रादग्नमन्त्रिणः ॥८७९॥

८५१. १) Thus A. ८५५. १) A क्रोधेण. ८६२. १) Emended with C; A राजा लक्ष्मीबिम्बमाश्रयत्. ८६५. १) Emended; A 'सुतविधा'. Cf. vii. 1695. viii. 94. ८७०. १) Emended with C; A वेदयोश्छष्ट'. ८७५. १) Emended; A 'मुदिशि'.—
 १) Emended with C; A तस्याश्वेच ८७७. १) Emended; A 'मुपैक्षेतां'.

तटस्थो द्रोणपुत्रुर्द्विप्रायभृत्यविधेयधीः । विसृज्यव्यवहारत्वं निन्धात्वं च यथै नृपः ॥८८०॥

880

डामरस्वामिके लोके प्राग्वत्को न विद्वधः¹ । ब्राह्मण्ये धर्षणं यत्र श्वापकेभ्योपि लेशिरे ॥८८१॥

भराजकेथ वा भूरिराजके मण्डले तदा । समस्तव्यवहाराणां स्फुटं तुत्रौट पडतिः ॥८८२॥

गीचारा भैक्षेत्रे राज्ये निष्पचाराः पुरातनाः । तच्छतेन तु नव्यानामशीतेरभवत्कथः ॥८८३॥

राजपुर्यध्वना विम्बं ससैन्यमथ पार्थिवः । लोहरं प्राहिणोत्कर्तुं सुस्सलास्कन्दमुन्ददः ॥८८४॥

नुरुष्कसैन्यमानिन्ये सोमपालेन सोन्वितः । साहायकाय सहरि विस्मये मित्रतां गते ॥८८५॥

885

संदर्श्य पाशमेतेन बद्धा क्रुधामि सुस्सलम् । इत्येक एकोश्चरोहस्तुरुष्काणामकल्पतं ॥८८६॥

काउमीरिर्कंखशम्लेच्छयोप्यतिकरोभवत् । न केषां नाम संभाव्यो विश्वोत्पाटनपाटवः ॥८८७॥

भिद्राक्षरः प्रयाते तु विम्बे विगलितान्कुशः । न कासामव्यवस्थानां मूढः स्थानमजायत ॥८८८॥

स निमन्व्य निजं नीतो गृहं त्रिम्बावरुद्रया । भोगसंभोगदानेन धर्षण्या पर्यतोप्यत ॥८८९॥

कार्यपेक्षापि तस्यासीन्न मन्त्रिस्त्रीसमागमे । कौलीनभीतेरासन्ननिपातस्य कथैव का ॥८९०॥

890

आद्युनानुगुणं भोज्यं कुम्भकांस्यादिषादनम् । तत्र प्राकृतकामीव न स जिह्राय शीलयन् ॥८९१॥

शनैः शनैस्तनो नष्टान्द्रष्टमस्य महीपतेः । काले भोज्यमपि प्राप्यं नासीन्नलितसंपदः ॥८९२॥

तादृक्प्रलोभकौर्यदिक्रान्तो यः प्रागगर्ह्यत । स सुस्सलोच लोकानामभिनन्धात्प्रमाययौ ॥८९३॥

धनमानादिनाशं या विरक्तस्तस्य चक्रिरे । काङ्क्षन्ति स्म घनोत्कण्ठास्ता एवागमनं प्रजाः ॥८९४॥

प्रत्यक्षदार्शनोद्यापि साधर्या वयमस्य यत् । ताः प्रजाः कोपिताः केन केन भूयः प्रसादिताः ॥८९५॥

895

क्षणाहैमुख्यमायान्ति सांमुख्यं यान्ति च क्षणात् । न हेतुं कंचिदीक्षन्ते पशुप्रायाः पृथग्जनाः ॥८९६॥

ते मल्लकोष्ठजनकादयो दूतैर्विसर्जितैः । त्यक्तराज्यं पुनर्भूयं जयोशममजिपहन् ॥८९७॥

अश्लोमुवापहारेश्य लोकैष्टिकस्य लुण्ठिते । तत्रत्या ब्राह्मणाः प्रायं नृपमुद्दिश्य चक्रिरे ॥८९८॥

तैश्चान्यैश्चापहारैश्च संभ्रितैर्विजयेभ्ररे । राजानवाटिकाप्रायो नगरेपि न्यविक्षत ॥८९९॥

ओजानन्दादिभिर्मुख्यह्रिजैश्चोपजितास्ततः । गोकुलेपि व्यधुः प्रायं त्रिदद्यालयपर्यदः ॥९००॥

900

युग्यार्थितैः सितच्छन्नवस्त्रचामरशोभिभिः । विनुषप्रतिमावृन्दैः सर्वतश्छादिताङ्गनः ॥९०१॥

काहलाकांस्यतालादीवाद्यशोभितविजुलः । अष्टपूर्वो ददृशे पारिषद्यसमागमः ॥९०२॥

ते सान्त्वमाना भूभर्तुर्दूतैरुत्सेकवादिनः । न विना लम्बकूर्चं नो गतिरित्यनुवन्धवचः ॥९०३॥

ते हेलया लम्बकूर्चाख्यया सुस्सलभूपतिम् । तं निर्दिशन्तोमन्यन्त क्रीडापुत्रकसंविभम् ॥९०४॥

प्रायं प्रेक्षितुमायातैः पौरैः सह दिने दिने । अमन्त्रयत कां कां न व्यवस्थां पर्यदां गणः ॥९०५॥

905

नृपापातभयात्क्षोभं मुहूर्मुहुरुपागतैः । पारिषद्यैश्च पौरैश्च योऽदुमास्थीयतोऽतम् ॥९०६॥

वदयं जनकसिंहस्य नगरं तन्मतेन तत् । सज्जं सुस्सलदेवस्य कृत्स्नमानयनेभवत् ॥९०७॥

प्रायाश्चारयितुं पूर्वमपहारद्विजासृपः । प्रययौ विजयक्षेत्रं तत्रासीच्च हतोद्यमः ॥९०८॥

८८९. ¹) A₁ had first repeated here the second half of verse 878, but has subsequently erased it and written as above. ८८९. ²) Conjectural reading; A 'सुरुष्कामकथतः; C 'सुरुष्कैः समकथतः. ८८९. ³) Emended; A काहमीरक'. ८९१. ¹) Emended with C; A 'युयो.

- तन्मध्ये निविलास्तत्र डामरांस्तलकोन्नवीत् । व्यापादयेति तं तथ सञ्चैकायो न सोमहीत् ॥१०९॥
- 910 रात्र एव मुष्वाङ्घ्र्यां लवन्त्यास्तद्विशश्वसुः । तस्मिन्पृथ्वीहरमुखास्तत्रसुस्तिलकात्पुनः ॥११०॥
 भागिनेयं प्रयागस्य क्षत्तारं लक्ष्मकामिभयम् । बन्धुमैच्छन्मृषोक्तिं प्रययौ स तु सुस्सलम् ॥१११॥
 ततः प्रविश्य नगरं सनिपत्याखिलं जनम् । अकारणविरक्तानां पौराणां प्रददौ सभाम् ॥११२॥
 युक्तमप्युक्तवांस्तत्र हतोक्तिः शतबुद्धिभिः । पैरैः स चक्रे नास्त्येव भेषजं विप्रवस्वशाम् ॥११३॥
 भवान्तरे सोमपालबिम्बाद्या लोहरेः स्थितम् । योक्तुं सुस्सलभूपं ते सर्वे पर्णोत्समाययुः ॥११४॥
- 915 तं च पद्मरथो नाम राजा कालिञ्जेश्वरः । भैत्रीं संस्मृत्य कल्हाचौराययौ तत्कुलोद्भवः ॥११५॥
 सोथ भूङ्गत्रयोदश्यां वैशाख्ये बलिभिः समम् । तैर्मानि सुस्सलो राजा संघामं प्रत्यपद्यत ॥११६॥
 प्रेक्षकैर्वर्ष्यतद्यापि स पर्णोत्सान्तिके रणः । तस्याद्भुतेष्वमानामिक्षालनप्रथमक्षणः ॥११७॥
 कुतोप्येत्य निजम्कारस्ततः प्रभृति भूपतिम् । तमभुन्यं पुनश्चक्रे मृगेन्द्र इव काननम् ॥११८॥
 भयस्खलितपाशानां कालपाशैः समागमम् । स चकार तुरुष्काणां क्षणात्पुष्कलविक्रमः ॥११९॥
- 920 मानुलं सोमपालस्य नित्ये कवलतां बली । रणे तत्कोपवेतालो त्रितोलासरितस्तटे ॥१२०॥
 किमन्यदल्पमन्यः स वह्नपि स तान्यधात् । हतविदुतविध्वन्त्यान्ययात्मपरिपन्थिनः ॥१२१॥
 काश्मीरिकाणामौचित्यं किं नाभूत्सामिनो बटुः । एकस्य ये रणं नटाः कुकीर्तिमपरस्य च ॥१२२॥
 तुरुष्कैः सह यातेय सोमपाले गतत्रपाः । बिम्बं काश्मीरिकास्यक्त्वा राजानिकमशिभियत् ॥१२३॥
 खो धूमं विरास्यद्य नमयन्तोद्भुताशयाः । कुलप्रभोः पुरः स्पष्टं न ते पृष्टा ललज्जिरे ॥१२४॥
- 925 भागच्छद्भ्रस्ततः पैरैर्दामैश्च समं नृपः । प्रतस्थे दिवसैर्द्वैत्रैः काश्मीराभिमुखः पुनः ॥१२५॥
 राजपुत्रः साहदेविः कल्हणो विशतः प्रभोः । डामरान्कमराज्यस्थानसंगृष्टापेसरोभवत् ॥१२६॥
 य एव प्रथमं राजसैन्याद्विभ्रुमशिभियत् । स एव बिम्बो राजानं तमुन्मृञ्च समाययौ ॥१२७॥
 अन्ये जनकसिंहस्य संमता मन्त्रिनन्त्रिणः । प्रत्युद्यन्तो व्यलोक्यन्त नृपतिं निरपत्रपाः ॥१२८॥
 काण्डिलेत्राभिधमामजन्मा शस्त्री छलक्षणः । भाङ्गिले कश्चिदभवच्छुन्ये क्रान्तेपवेशनः ॥१२९॥
- 930 भिक्षुर्वितीर्णमार्गं तं सुस्सलान्तिकगामिनः । लोकस्यात्रान्तरे जेतुं सहपृथ्वीहरो ययौ ॥१३०॥
 जितवांसं बबन्पेच्छां निहन्तुं सुस्सलोन्मुखम् । क्रोधाज्जनकसिंहं च वार्ता तां चं विवेद सः ॥१३१॥
 नगरस्थेन तेनाथ वीराश्वरोहतन्त्रिणः । संघटय्याखिलान्बिभक्षोः प्रातिपद्यममृष्यत ॥१३२॥
 जानंस्तेनावृत्तं राज्यं ततो भिक्षाचरो नृपः । पृथ्वीहरेणानुयातो नगरं सहसाविशत् ॥१३३॥
 सेतौ सदाशेवाप्रस्थे तत्सैन्यैः सह संगरम् । दृप्यञ्जनकसिंहोय सान्व्यमानोपि सोमहीत् ॥१३४॥
- 935 वृष्टं जनकसिंहस्य योधानां वल्गतां मदात् । अविशङ्क्य पराभूतिं मूर्हतं छभटापितम् ॥१३५॥
 अलकेन समं पृथ्वीहरस्तद्भ्रातृसनुना । अन्येन सेतुना तीर्त्वा तस्य सैन्यमनाशयत् ॥१३६॥
 तन्व्यश्वरोहरोरेषु विदुतेषु सबान्धवः । नक्तं जनकसिंहोय पराप्य लहरं ययौ ॥१३७॥

११०. ') Emended; A मुष्वाङ्घ्र्या. १११. ') Emended; A बन्धुमै. ११४. ') Emended, A लहरे. १२१. ') Emended, A "अप्यस्यथा". १२२. ') Emended, A काश्मीरिका. १२३. ') Emended; A काश्मीरिका. १२५. ') Emended with C; A "चिद्वन". १२९. ') Emended with C; A स. १३७. ') Emended with C; A तन्व्यारो.

भिक्षुपृथ्वीहरौ प्रातस्तत्पृष्ठयहणोद्यतौ । तत्पथात्तेश्वराया धृष्टा भूयोप्यशिभियन् ॥१३८॥
 सिम्बा सिभं स्वकक्ष्यान्तर्दिबुधप्रतिमा भयान् । ते पारिषद्यविभाषाः प्रायमुच्छ्रय्य विभ्रुताः ॥१३९॥
 भूयानि छरयुयानि रक्षन्तः केपि भिक्षुणा । प्रायान्निवृत्ता वयमित्युक्तवन्तो न बाधिताः ॥१४०॥ 940
 यो जानके भैक्षेत्रेण वल्गुसुङ्गनुरंगमान् । दृष्टवन्तो वयं सैन्ये सादिनोद्यापि साङ्गताः ॥१४१॥
 भिक्षुराजपदीपेन योतितः क्षणभङ्गिना । चैतृव्येणाधिकारिण स्यालस्तिलकसिंहजः ॥१४२॥
 गते जनकासिद्धे प्रतिपक्षानुसारिणाम् । विधातुं वेदमभङ्गादि लम्भं भिक्षुमहीभुजा ॥१४३॥
 अत्रान्तरे हुष्कपुरे नीतेषु तिलकादिषु । भङ्गं सुल्हणसिम्बाद्यैः समेतानन्तसैनिकैः ॥१४४॥
 अमायातैर्मल्लकोष्ठजनकाद्यैः ससैनिकैः । अपरैरपि सामन्तैर्बलबाहूल्यशालिभिः ॥१४५॥ 945
 अन्वीयमानो दिवसेर्दिवैराक्रान्तमण्डलः । विशंल्लहरमार्गेण विपक्षालक्षितोपतन् ॥१४६॥
 नगरापणत्रीथ्यन्तर्हयारोहमुखान्पुरः । श्रेष्ठयोधानुपायानांस्तदैवो जिह्नतसाध्वसः ॥१४७॥
 वेष्टितालम्बकूर्चैर्न वक्रैर्गं भुकुटीभृता । कोपकम्पिततारेण फुल्लनासापुटसृष्टशा ॥१४८॥
 काथिसंतर्जयसिन्द्वन्न्यान्भ्रामांस्तथापरान् । तीव्रातपह्यामवपुस्ताम्यन्काल इषोल्बणः ॥१४९॥
 आशीर्षोषकृतां पुष्पत्रार्थिणां पुरत्रासिनाम् । पूर्वापकारिणां श्रेणीष्ववज्ञान्यस्तलोचनः ॥१५०॥ 950
 स्कन्धमात्रोपरि न्यस्तं कवचं हेलया दधन् । केशानन्तशिरस्त्वान्तनिःसृतान्पूलिधूसरान् ॥१५१॥
 पद्ममालां च विभ्राणः सकोशासिस्तुरंगिणाम् । आकृष्टखड्गमालानामन्तर्वल्गुसुरंगमः ॥१५२॥
 ससिंहनादैरुहामैर्भैरीभांकारनिर्मरैः । नरैर्मरितदिकोशः सुसल्लः प्राविशस्युरम् ॥१५३॥ कुलकम् ॥
 बङ्किः सहादशदिनैर्मासैर्ज्यैष्ठे सितेहनि । स सप्तनवताम्बस्य तृतीये पुनराययौ ॥१५४॥
 राजधानीमप्रविष्टो भिक्षुं पूर्वपलायितम् । अन्विव्यन्क्षिमिकातीरे सलवन्धं व्यलोकयत् ॥१५५॥ 955
 सरित्पारं रिपौ प्राप्ते स पृथ्वीहरौ गतः । मार्गे लवन्धैर्मिलितैरन्यैः साकं न्यवर्तत ॥१५६॥
 तं विश्राय्य रणे राजा बद्धा प्रहतिविक्षतम् । सिंहं पृथ्वीहरशान्तिं राजधानीमयाविशत् ॥१५७॥
 षपभेतिः सपत्नस्य तत्कालनिःसृतस्य सा । अङ्किता मानिनस्तस्य वेदयेषोहेगदाभवत् ॥१५८॥
 भिक्षुः संत्यज्य कश्मीरान्सह पृथ्वीहरादिभिः । घामं पुष्ट्याणनाडाद्यर्थं सोमपालाभयं ययौ ॥१५९॥
 प्रस्थिते धामरान्सर्वाजाया स्वीकृत्य तु व्यधात् । खेर्यां बह्वात्मजं मल्लं हर्षमित्रं च कम्पने ॥१६०॥ 960
 पूर्वापकारं स्मरतो देशकालानपेक्षिणः । ..... ॥१६१॥
 भिक्षुसंपर्केजं गन्धमपि सोढुमशकुबन् । भृत्येभ्यः खण्डशाः कृत्वा हेयास्तिहासनं ददौ ॥१६२॥
 धनयोपार्जितं त्यक्तुमनीशा धामराः भियम् । समन्योश्च नृपाज्जीता नात्यजन्निवन्नवोद्यमम् ॥१६३॥
 भिक्षुस्तु राज्यविभ्रष्टः सुहरो विपये वसन् । उत्साहं सोमपालस्य दानमनैः पुनर्दधौ ॥१६४॥
 विम्बः साहायकपार्थी त्रिसम्यग्रयान्तिकं गतः । तस्मिन्विरोधिभिर्बद्धं रणे धीरस्तनुं जहौ ॥१६५॥ 965
 भिक्षाक्षरो विम्बभूयो भजन्नुपेयपात्रताम् । अनैषीदवदद्दत्तं तस्मिन् तां गतवपः ॥१६६॥

१५२. १) Emended; A पितृव्येणा°. १५७. १) Emended; A युवास्तुरः. १५८. १) Emended with C; A वक्रेण. १५९. १) Emended; A सलवन्धो. १६०. १) Thus A; perhaps to be emended प्रस्थिता. १६१. १) Here two *padās* are missing. A does not indicate the *lacuna*; C supplements पूर्वविद्वेषिणस्तस्व न कृपां प्रतिपेदिरे. १६५. १) Emended; A °बद्धैः; C °बद्धो. १६६. १) Emended with C; A भिक्षाक्षरे.

- निपत्य स्वल्पसैन्योपि ततः भूपुरे बली । जित्वा पृथ्वीहरो वहात्मर्षं व्यङ्गाव्यव्रणात् ॥९६७॥
 तस्मिन्पलायिते भिभ्रुं पुनरासीय सोविशात् । भुवं मडवराज्यानां हस्युनां स्वचिकीर्षया ॥९६८॥
 तत्रत्यैर्मङ्गज्ज्यैर्थायैर्दामरैः स्वीकृतैः समम् । जगाम विजयक्षेत्रं विजेतुं कल्पनापतिम् ॥९६९॥
- 970 जितस्तेनाहवे हर्षमित्रो निहतसैनिकः । विजयेश्वरमुत्सृज्य भीतोवन्तिपुरे ययौ ॥९७०॥
 विजयक्षेत्रजास्तस्त्वुरग्रामोद्भवा अपि । जना भयेन प्राविक्षसथ चक्रधरान्तिकम् ॥९७१॥
 योषिच्छिभुपुमीहिपनोपैतैरपूर्वत । स्थानं तसैश्च राज्ञश्च योषेः सायुषयाजिभिः ॥९७२॥
 अन्वारुद्धैरथ स्पष्टं लोकोद्गुणनलालसैः । ते भैक्षवैरवेष्टयन्त कटकैर्व्यामदिक्रैः ॥९७३॥
 तान्वाहमयवग्रीवश्चारुप्रे छरीकसः । अङ्गने^१ तिष्ठतो हन्तुं बन्धुं वा नाशकन्दिष्वः ॥९७४॥
- 975 तदन्तरस्थितं दग्धं कर्पूरारुख्यं स्ववैरिणम् । कश्चित्कतिस्थलीग्रामजन्मा निर्गुण्डामरः ॥९७५॥
 पापो जनकराजाख्यस्तत्रामिमुदवीदिपत् । मूढस्तादृगपर्यन्तजन्तुसंहारनिर्वृणः ॥९७६॥
 तमापतन्तं ज्वलितं ज्वलनं वीक्ष्य सर्वतः । भूतग्रामस्य छमहान्हाहाकारः समुद्ययौ ॥९७७॥
 विशस्तकृतान्तत्राहारिभियेव छिन्नवन्धनेः । अश्वरसूत्रीसंचारा भ्रमज्जिर्जिरे जनाः ॥९७८॥
 प्राच्छाद्यत बलज्जवालाकारालैर्भूमदाशिभिः । व्योम पिङ्गकचरमभुजालैर्नक्तंचरैरिव ॥९७९॥
- 980 निर्धूमस्य विसारिण्यो ज्वाला हव्यभुजो दधुः । संतापद्रुतहेमाश्रुवर्णलहरीभ्रमम् ॥९८०॥
 संतापविद्रुतव्योमवारिमौलिपरिच्युताः । रक्तोष्णीषा इव भ्रेमुज्ज्वलाभङ्गा नभोज्जने ॥९८१॥
 वीर्षदासुप्रथिभङ्गजन्मा चटचटारवः । तापपक्ताथ्यमानाभ्रगङ्गाषोष इवोययौ ॥९८२॥
 स्फुलिङ्गैः श्लेषवित्रस्तजन्तुजीवितसंनिभैः । अयाहि गहनव्योममार्गभ्रमणसंभ्रमः ॥९८३॥
 शकुनैः श्वावसंचारशोकादाकन्दिभिर्नभः । मानुषैरिष्टमानैश्च भूमिर्मुखरिताभवत् ॥९८४॥
- 985 भ्रातृन्भर्तृन्पितृन्पुत्रानालिङ्ग्याकन्दनिर्भराः । भीमीलितवृशो नार्यो निरदद्यन्त वद्विना ॥९८५॥
 तदन्तरात्साहसिका ये केचिन्निरयासिषुः । बहिस्ते निहताः कुरैर्दामरैर्मृत्युचोदितैः ॥९८६॥
 तावन्तो जन्तवस्तत्र व्यपद्यन्त तदा क्षणात् । स्विक्षा एव न ये दग्धास्तावतापि कृशानुना ॥९८७॥
 अन्नः शान्तेषु सर्वेषु बहिः शान्तेषु हन्तुषु । क्षणादेव प्रदेशः स निःशब्दः समजायत ॥९८८॥
 वक्त्रेः कहकहाशब्दो ह्रस्वीभूताधिषः परम् । स्विक्षतश्च शवौचस्य भुतः सिमसिमाध्वनिः ॥९८९॥
- 990 विलीनाद्यवसाभेदोनिःप्यन्दाः सरणीशतैः । प्रसञ्जुर्विष्विगन्धध्वं योजनानि बहून्यगात् ॥९९०॥
 एकः सुश्रवसः कोपाहितयो दस्युविग्रवात् । ईर्ष्युतवहाबाधो वोरश्चक्रधरेभवत् ॥९९१॥
 भूतग्रामस्य संहारः संवर्त इव वद्विना । तादृक्त्रिपुरदाहे वा खाण्डवे तत्र वाभवत् ॥९९२॥
 पुण्येक्षिं भुङ्क्त्वाह्वयानं नभसः कुरुतं महत् । तद्विभ्रुः कृतवाभ्राज्यलक्ष्म्या भाग्यैश्च तस्यजे ॥९९३॥
 सकुटुम्बेषु दग्धेषु वनार्थी गृहभेषु । पुरग्रामसहस्रेषु गृहाः भून्यस्वमाययुः ॥९९४॥
- 995 मङ्गाख्यो डामरश्चिन्वञ्चावाञ्चौचररीर्भवः । मीतिं प्राप्तिस्तदीयार्थैः कापालिक इवाययौ ॥९९५॥

१३७. ^१) Emended with C; A विज्वाव. १३८. ^१) Emended; A तेभैस्वै. १३९. ^१) Emended with C; A आङ्गने. १३९. ^२) Emended; A निर्गुण्डामर. १४१. ^१) Emended with C; A ईर्ष्युत. १४२. ^१) Emended; A भूतग्रामसंहार. C भूतग्रामाधिष. १४२. ^१) Emended; A औतरोत्तव.

भवत्करोष विजयक्षेत्रं भिक्षाचरस्ततः । लब्धा नागेश्वरं पापं यातनाभिरमीमरत् ॥१९६॥
 गर्भं पैतामहे देशे किं नासीत्तस्य चेष्टिमम् । पितृदुहः स तु वषः सर्वप्रीतिकरोभवत् ॥१९७॥
 गृहिणी हर्षमिन्नस्य पत्यौ त्यक्त्वा पलायिते । पृथ्वीहरेण संपाप्ता विजयेशाङ्गनाम्तरात् ॥१९८॥
 निमित्तभूतमेतादृशप्रजासंहारवैशसम् । स्वं निन्दन्सुसल्लो राजा ततो योक्तुं विनिर्ययी ॥१९९॥
 संवेगात्पाप्मनः शीघ्रं निरयत्केशभुक्तये । प्राप्तो जनकराजेन वधोवन्तिपुरान्तिके ॥१००॥ 1000
 यत्कृते क्रियते कर्म लोकान्तरद्वयान्तकम् । स भूटैः छलभापायः कायचित्रं न गण्यते ॥१००१॥
 कम्पनाधिपतिं सिम्बं कृत्वा डामरमण्डलम् । चकर्षे विजयक्षेत्रादन्यतोपि ततो नृपः ॥१००२॥
 शमालां प्रययौ पृथ्वीहरो मडवराज्यतः । विजित्य मल्लकोष्ठेनं त्याजितो निजमण्डलम् ॥१००३॥
 क्षिप्ताः केचिद्विस्तार्याः केचिच्चक्रधराङ्गने । अक्रियन्तामिसात्कटुमशक्या बहवः शवाः ॥१००४॥
 क्रमराज्येय कल्याणवाडांवीन्निर्हृणोजयत् । आनन्दो नन्तजस्तत्र ततो हाराधिपोभवत् ॥१००५॥ 1005
 भूले प्रमापितं सिंहं नयन्पृथ्वीहरो बली । सार्धं जनकसिंहाद्यैर्युध्यत्क्षिप्तिकाते ॥१००६॥
 तीर्थे प्रस्थाप्यमानेषु विपन्नास्थिविहास्यहः । भूतरे मास्येकमवलोकन्निदाक्रान्तदिक्पथम् ॥१००७॥
 हतश्रीरावताक्रान्दमुखरे नगरान्तरे । पृथ्वीहराहवे सर्वैर्दिवसैरन्वकारि तत् ॥१००८॥ युग्मम् ॥
 अर्थायातो यशोराजस्यालः भूरो दिगन्तरात् । श्रीवक्रो विदधे राज्ञा खेरीकार्याधिकारभाक् ॥१००९॥
 अप्रियं स लवन्थानां तेषि वा तस्य नाचरन् । कालं तु गृहसौहार्दिरन्योन्यस्यात्यवीवहन् ॥१०१०॥ 1010
 पुनराश्रयुजे राजा शमालां निर्गतस्ततः । परैर्मनीमुपग्रामे युधि भङ्गमनीयत ॥१०११॥
 नित्याभ्यासेन युद्धानां लभोत्कर्षो न्यदर्शयत् । सर्ववीरामणीर्भिक्षुस्तत्पूर्वं तत्र विक्रमम् ॥१०१२॥
 तुक्कहिजादयो मुख्या भिक्षुपृथ्वीहरादिभिः । आसारापातविवशा निहताः सौस्सले बले ॥१०१३॥
 प्रधानवीरभूमिष्ठे सैन्यद्वन्द्वे न कोप्यभूत् । स वीरधरतः संख्ये भिक्षोरैक्षिष्ट वी मुखम् ॥१०१४॥
 पृथ्वीहरस्य भिक्षोश्च संपाप्ते भूरिचार्धिके । कादम्बरीपताकाख्ये द्वे अश्वे पीतपाण्डुरे ॥१०१५॥ 1015
 आस्तामस्युज्जते याभ्यामनेकतुरगक्षये । न त्रिपत्तं प्रहतिभिर्नान्वभाव्यय वा क्रमः ॥१०१६॥
 सैन्यानां संकटे प्राणमभान्तिराविकल्पनः । अभूत्केशसहो वीरो नान्यो भिक्षाचरात्कचित् ॥१०१७॥
 योधानां सौस्सले सैन्ये विद्वेषेषु न कथन । ज्ञाणं बभूव तेजैते बहवो बहुधा हताः ॥१०१८॥
 नवेषु डामरानीकाः केचिद्भङ्गेषु सैनिकाः । भिक्षाचरगजेन्द्रेण कलभा इव पालिताः ॥१०१९॥
 नान्यस्तोत्थानशीलत्वं दृष्टं पृथ्वीहरान्तदा । स्वयं यो भिक्षुवे द्वारे जजागर प्रतिक्षपम् ॥१०२०॥ 1020
 ततः प्रभृत्यभूद्रोहा पुरः पथाश्च सर्वदा । विश्वेदेव इव आदे युद्धे भिष्ममहाभटः ॥१०२१॥
 आहवे साहसं कुर्वन्सर्वतः सोभ्यधासिजान् । पवमसखलितस्यैर्यमुपपत्तिमसत्स्यजन् ॥१०२२॥
 न मे राज्याय यत्क्षेत्रं पर्याप्तं दुर्वेशः पुनः । कृत्ये प्रसक्तुं पूर्वेषां व्यवसायं व्यपोहितुम् ॥१०२३॥
 अनाथा इव ते नाथा विश्वां व्यापादनक्षणे । ज्ञात्वा नष्टं कुलं नाथवद्भ्यो नूनं स्पृहां दधुः ॥१०२४॥

१००१. १) Emended with C; A मङ्गल. १००५. १) A °वाळासी°.—१) Emended with C; A °हीजलहणो°. १००८. १) Emended; A °बलाक्रान्तपु°. १००९. १) Emended; A अथ यासो.

- 1025 इति मत्वा सोढकलधेः^१ दृष्टवनिधयः । दूयमानोस्मि दाय्याददुःखदायी दिने दिने ॥१०२५॥
नास्त्येवाप्राप्तकालस्य विपत्तिरिति जानतः । कस्य साहसवैमुख्यमुत्पद्येत यशोधिनः ॥१०२६॥
किं कार्यगतिकौटिल्यैरुक्तैस्तान्यथ वा कथम् । न वदामः प्रतिज्ञाय स्वयमार्षध्वनि स्थितिम् ॥१०२७॥
सोत्कर्षपीठपाङ्क्तिशोरशङ्कित चामराः । ततो दाय्यादविच्छेदं नास्याकृत्यत जानु चित् ॥१०२८॥
प्रायज्यापिगमाज्ञामान्येषां राजबीजिनः । चिन्तयन्तो व्ययवर्ति व्युत्पद्यन्ते शनैः शनैः ॥१०२९॥
- 1030 पितुः पितामहस्याथ न वृष्टं तेन किंचन । अत एवाभजन्मोहं राज्यं समाप्तवानपुरा ॥१०३०॥
तत्स भूयोपि चेदाप्यत्कैव वार्ता विपाटने । सापेक्षं वीक्षितुं जाने न द्वैवेनाप्यशक्यत ॥१०३१॥ चक्रलकर्म॥
जानंल्लवन्त्यकौटिल्यं प्रमादात्स हतेहिते । प्राभुयां राज्यमित्याशां बद्धाहान्यत्यवाहयत् ॥१०३२॥
दस्यूनां सुस्सलो राजा मेने तस्त्वहर्षितं मतम् । जिगीर्षुर्नीतिविक्रान्तस्योः प्रयुक्तौ लिच्छरंन्तरम् ॥१०३३॥
युद्धे स्वान्स स्मरन्वैरं नापासीत्तेन तेभजन् । नास्मिन्विश्रासतेतस्मादेतौर्नास्याभवज्जयः ॥१०३४॥
- 1035 इत्थं नानामतैः पक्षप्रतिपक्षैरुपेक्षितम् । राष्ट्रं निखिलमेवागात्सस्र्यतः शोचनीयताम् ॥१०३५॥
यत्संबन्धाद्विद्विपनिवृत्तैर्निर्महव्यप्रबन्धव्याधप्रक्षानलपरिभङ्गः कोपि नन्वन्वभावि ।
हा धिग्दम्बी विघटनपरः सोपि माध्वमीषां लभ्यं भ्रेयो विधिविपुरितैर्नान्यतो न स्वतोपि ॥१०३६॥
द्वैराज्ये प्रभवत्येवमकाण्डपतिरैर्हिमैः । विवशं सुस्सलदमाभृदभयद्वैक्षवं बलम् ॥१०३७॥
पुढ्यार्णनाडं भूयोपि भिक्षुपृथ्वीहरौ गतौ । अन्यैर्लवन्त्यैर्भूभर्तुर्नतिदंत्तकरैः कृता ॥१०३८॥
सिम्बोपि कम्पनाधीशो व्यधाद्विजितडामरः । सर्वौ मडवराजयोर्वी वीरः शमितविव्रवाम् ॥१०३९॥
- 1040 तावत्यापि विपक्षाणां शान्त्या शीतलतां गतः । पूर्ववैरं स्वपक्ष्याणां प्रादुर्भेद्यं भूयतिः ॥१०४०॥
जिघांसौ कथिते राजन्युल्हणेन पलायितः । मल्लकोष्ठः सोपि कोपाद्राज्ञा राष्ट्राल्यवासितः ॥१०४१॥
अनन्तात्मजमानन्दं बद्ध्वा द्वाराधिकारिणम् । व्यधत्त सैन्धवं प्रजिज्जनामानं राजबीजिनम् ॥१०४२॥
गतोय विजयक्षेत्रं सिम्बेन सहितोविशत् । नगरं तं च विश्वस्तं बद्ध्वा कारागृहक्षिपत् ॥१०४३॥
अनुस्मृतिमहावात्याप्रेरितोमर्षपावकः । आचचाम क्षमात्रारि तस्य भृत्यान्दिधक्षतः ॥१०४४॥
- 1046 सिंहधक्कनसिंहान्ध्यामनुनाभ्यां सहावधीत् । भूलेपिरोप्य सिम्बं स रोषावेशविलुप्तधीः ॥१०४५॥
कम्पने श्रविकं चक्रे सुजिज्ज प्रज्जेः सहोदरम् । बद्ध्वा जनकसिंहं च राजस्थाने न्ययोजयत् ॥१०४६॥
आप्राश्र नाञ्जिणश्चासंस्तस्य वैदेशिकास्ततः । स्वदेशजन्तु सोभूयो लोहरस्यं तमन्वगात् ॥१०४७॥
अथ सर्वैपि साशङ्कस्तं त्यक्त्वाध्यभ्रंयन्निपुन् । शतैकीयः कथिदासीद्राजधान्यां नृपाश्रितः ॥१०४८॥
तेनाप्रतिसमाधेयो भूयः शान्तेप्युपव्रजे । इत्थमुत्थापितोन्तर्थां न पुनर्यः शमं ययौ ॥१०४९॥
- 1050 एकाक्षेपे परेपि स्युर्थेन भृत्या विशङ्किताः । तत्रापराधे प्राज्ञस्य राशोवशैव शस्यते ॥१०५०॥
माधेय मल्लकोष्ठाद्यैराहूताः पुनराययुः । ते शूरपुरमार्गेण भिक्षुपृथ्वीहरादयः ॥१०५१॥
वितस्तापरिखाक्षिमा भूरगम्या द्विषामियम् । इति प्रायान्नवमत्तं त्यक्त्वा राजगृहं नृपः ॥१०५२॥

१०२५. ^१) A, gloss इत्यर्थ. १०२६. ^१) Emended with C; A मास्त्वैवमानं. १०३१. ^१) Emended; A शेषाप्येत्केव.—^२) A, writes here व instead of चक्रलकर्म. १०३१. ^१) Doubtful emendation; A जिगीर्षुर्नीतिं and प्रयुक्तौ लिस्सन्तरम्; C जिगीर्षुर्नीतिं and प्रयुक्तौ लिस्सन्तरः. १०३८. ^१) A पुद्गाम. १०४८. ^१) Emended; A त्यक्त्वाधिभ. १०५१. ^१) Emended; A कोष्ठाधो आहूता.

वर्षेष्टानवते चैत्रे डामरेषु युयुस्त्वपु । अभ्येत्य मल्लकोष्ठेन प्रापेत्पापादि संगरः ॥१०६३॥
 सोमधरैः सह रणं चकार नगरान्तरे । नृपावरुपैः सौधापादालोकितमथाकुलैः ॥१०६४॥
 भिक्षुणा क्षिप्तिकातीरे स्कन्दावारं न्यबध्यत । ..... ॥१०६५॥ 1055
 नृपोद्यानाहूमासिन्युरिन्धनाय महानसे । हूर्वाङ्कुरान्मन्दुराभ्यो वाहभोज्याय डामराः ॥१०६६॥
 पृथ्वीहरस्तु संगृह्णन्स्वयम्मडवराज्यजान् । चकार विजयक्षेत्रे यावत्कटकसंभम् ॥१०६७॥
 तावत्प्राञ्जिमुखान्मल्लकोष्ठयुदाय भूपतिः । आदिह्यादावंवस्कन्दं वैशाखे साहसोन्मुखः ॥१०६८॥
 अकस्मात्पतिते तस्मिन्हतावष्टम्भिक्षताः । प्रययुः सेतुमुलङ्घ्य जीवाश्चस्ताः कथंचन ॥१०६९॥
 नगरं मल्लकोष्ठान्निव्यपे प्रज्जावपाविशत् । पृथ्वीहरानुजः सुजिञ्जि निर्मित्य मनुजेश्वरः ॥१०७०॥ 1080
 परं पारं वितस्तायां सेतुच्छेदादनामुषन् । अर्वाचि तीरे स गृहान्दम्भागांस्क्षिप्तिकां ततः ॥१०७१॥
 लवन्धैर्नगरं प्राप्तं मत्वा सुस्सलभूपतिः । भाययौ विजयक्षेत्रात्सैन्यमुत्थाप्य विह्वलः ॥१०७२॥
 अहंप्रिक्तयारातिशङ्कातिथं निजैर्बलैः । पीडितस्तस्य गम्भीरासिन्धुसेतुरभज्यत ॥१०७३॥
 स कृष्णवद्वचं ज्यैष्ठस्य तस्यासंख्यधमूचयः । यथाभिना चक्रधरे तथा तन्नाम्भसा मृतः ॥१०७४॥
 भुजमुद्यम्य शमथसैन्यानां संभ्रमं नृपः । ब्रह्मैर्ष्टैस्तथा वृष्टे पतितः सरिदन्तरे ॥१०७५॥ 1085
 अनभ्यस्ताम्बुतरणैराश्लिष्य नुडिनोसकृत् । तरदायुधविदारः स निस्तीर्णः कथंचन ॥१०७६॥
 अनुत्तीर्णं बलं द्यक्त्वा पारे सामन्तसंकुलम् । सहस्रांशेन सैन्यस्य तीर्णानुगतो ययौ ॥१०७७॥
 संत्यक्तानन्तसैन्योपि सोव्रष्टम्भमयो नृपः । प्रविश्य नगरं मल्लकोष्ठमुख्यान्नेमहीत् ॥१०७८॥
 विजयस्याथ जननी सिल्लाख्या स्वामिनोऽग्निमतम् । निनाय देवसरसं सैन्यं तद्विजयेश्वरात् ॥१०७९॥
 साथ पृथ्वीहरैरेत्य हता तत्रोपवेशने । टिक्रध्वं दत्तो भूपालसैन्यं विद्राविन् च तत् ॥१०८०॥ 1070
 परं श्यायामविद्याविद्विद्भुते निखिले बले । द्विजः कल्याणराजाख्यः समरोभिमुखो हतः ॥१०८१॥
 मन्त्रिडामरसामन्तसंकुलात्सौस्सलाङ्कलात् । पृथ्वीहरेणागृह्यन्त बद्धा वृन्दानि शस्त्रिणाम् ॥१०८२॥
 अन्वगात्स वितस्तान्तं यावत्तान्विदुतान्बलात् । ओजानन्दहिजादींश्च बद्धा भूले व्यपादयत् ॥१०८३॥
 मन्त्रिणो जनकश्रीवकाथा राजाल्मजास्तथा । तीर्त्वाग्निं विपलाटायां शरणं प्रययुः खशान् ॥१०८४॥
 इत्थं पृथ्वीहरो लब्धजयः संगृह्य डामरान् । जिगीर्षुर्भिक्षुणा सार्कं नगरोपनिमाययौ ॥१०८५॥ 1075
 भूयोपि मानुषाश्चैवसंहर्ता सर्वतस्ततः । रणः प्रववृते प्राग्बन्धुरं दृश्य भूपतेः ॥१०८६॥
 निर्निरोधः पथानेन नृपावसथ इत्यभूत् । सैन्ये मडवराज्यानां स्वयं पृथ्वीहरोपणीः ॥१०८७॥
 तत्तस्सामन्तकुलजैर्धरैः काश्मीरकैर्भटैः । समेतं डामरकुलं दुर्जयं सर्वतोभवत् ॥१०८८॥
 काश्मीरकाः शोभकाथाः काकवंश्याः सहस्रशः । प्रख्याता भिक्षुनि पक्षे रजाद्याथापरैस्फुरन् ॥१०८९॥
 नदतः स्वबलाद्वाचं तुमुलं धृष्यन्तेनिमवत् । पृथ्वीहरेणागण्यन्त वाचाभाण्डानि कौतुकात् ॥१०९०॥ 1080
 हिस्वा भूर्यथ तूर्यादि परिच्छेत्सु स कौतुकी । श्वापाकदुन्दुभीभाण्डशाननि द्वादशाशकत् ॥१०९१॥

१०५६. १) Here two *pādas* seem to be lost; A does not indicate the *lacuna*. C adds रामेण वानरी सेना यथा
 पापोनिधेस्तटे. १०५६. १) Emended; A 'दयासाववस्कन्द'. १०५९. १) Emended with C, A 'विशतः'. १०६९. १) Emended
 with C; A 'दम्भाप्रांसि'.

- तथा विनष्टसैन्योपि त्रिंशद्विंशैर्नृपात्मजैः । मितैः स्वदेशजैश्चारीन्मतिजग्राह सुस्तलः ॥१०८१॥
 राजन्याविच्छट्टिकुलोद्भूतावुदयधन्यकौ । चम्पावह्लापुराधीशावुदयब्रह्मजज्जलौ ॥१०८३॥
 ओजो मल्लहणसंज्ञां पुर्यो हरिहडौकसः । क्षत्रिकाभिञ्जिकास्थानसव्यराजादयस्तथा ॥१०८४॥
 1085 बिडालपुत्रा नीलाद्या भावुकान्वयसंभवाः । रामपालः सहजिको युवा तस्य च नन्दनः ॥१०८५॥
 नानावह्न्याः परेषुमसंभामध्यमताजुषः । पुरोपरोधसंनन्दानदन्धन्सर्वतो रिपून् ॥१०८६॥
 तनूजनिर्बिशेषेण रिह्लणेन महीभुजः । रणामेसरतामाहि विजयाद्यैश्च सारिभिः ॥१०८७॥
 स्वयमुद्यमिना राज्ञा वरमेगेव निजौ भुजौ । सुञ्जिप्रञ्जी पाल्यमानावभूतां रणकर्मठौ ॥१०८८॥
 ताभ्यां साधारणीकुर्वन्नाज्योत्पत्तिं महीपतिः । स महाव्यसने तस्मिन्सम्यगुद्बुधोभवत् ॥१०८९॥
 1090 तत्पक्षा भागिकदारद्रासिमुम्मुनिमुद्गटाः । कलशायाश्च कुशला विपक्षोभगेभवत् ॥१०९०॥
 भूर्भुतुष्टकविषये लवराजस्य नन्दनः । भासील्कमलियश्चास्य संघामेसरः प्रभोः ॥१०९१॥
 प्रहारां बलिंनस्तस्य चामरध्वजशोभिनः । प्रभिन्नस्येव नागस्य हयारोहा न सेहिरे ॥१०९२॥
 अनुजः सार्जिकः पृथ्वीपालो भ्रातुः छतोस्य च । पाञ्चालाः करंङ्गुनस्येव पार्थरक्षित्वमाययुः ॥१०९३॥
 एतावन्निर्भृत्यरत्नै राष्ट्रैपि कुपितेजयत् । भूरिस्वर्णापणोपासैर्वाजिमिध महीपतिः ॥१०९४॥
 1095 तत्र तत्राहवे खोपि बभ्रामान्ध्रमो नृपः । उत्सवे गृहमेधीव मण्डपे मण्डपे स्वयम् ॥१०९५॥
 तस्य हि व्यसनं ज्ञासहेतुः प्राभूदुपक्रमे । प्रवृद्धिं प्राप्तमभवत्सैर्वीढाय्यय धीमतः ॥१०९६॥
 द्वैग्यक्रत्रयभापाते मध्यपाते न तादृशम् । करक्षिप्तं यथा शीतं मज्जने न तथा पयः ॥१०९७॥
 वैरितैस्त्यतमो यत्र यत्र ज्योत्स्नैश्च निर्ययौ । सितासिता च भूर्भुतुस्तत्र तत्रास्य वाहिनी ॥१०९८॥
 एकदा कृतसंकेतास्तुल्यमाहवनेलके । महासरितमुनीर्यं डामरा नगरेपतन् ॥१०९९॥
 1100 असीसनगरस्थानविभक्तकटकौ नृपः । परिमेयाश्चवारस्तान्विशतः स्वयमाद्रवत् ॥११००॥
 नाम्बज्जामरानीकस्तेन विश्रावितो धृतिम् । हेमन्तमरुता कीर्णपर्णराशिरेवितः ॥११०१॥
 ३ ध्यानन्दः काककुलजो लोष्टशाह्यनलावयः । अन्ये च डामरानीके ख्याता भूर्भुतुष्टैश्चिताः ॥११०२॥
 लम्नाभिधानानानीताज्ञाश्च क्रूरस्य वृक्षयम् । बहूश्चिजनुधुण्डाला इव राजोपजीविनः ॥११०३॥
 भयाद्रोपाद्रिमारुढा अपरे भैक्षवास्ततः । आसन्नमृत्युवोभूवन्कटकैर्बेष्टिता द्विषाम् ॥११०४॥
 1105 यो मार्गो दुर्गमः पक्षिणोपि ज्ञातुं ततः स तान् । तत्र व्यापारयामास भिक्षुमीनी तुरगमान् ॥११०५॥
 कथंचित्पक्षिणा विद्धभीवस्तस्यामरीन्मुहुः । पार्थे पृथ्वीहरो र्वर्द्धं द्विजाधान्ये महाभटाः ॥११०६॥
 वेलाद्रिभिरिवोद्भूतैः सिन्धौ तैर्द्विषतां बले । हृद्रे गोपाचलं त्यक्त्वा तेन्यानादवहृर्गिरीन् ॥११०७॥
 अयोदहितिष्ठद्वामेन राजानीकस्य वाहिनी । मल्लकौष्ठस्य पत्न्यधक्षोभिताशेषदिकटा ॥११०८॥
 अरिदृष्टप्रह्वयैस्तिष्ठत्सैर्धैर्जितो बलैः । तदाज्ञाप्यलिखितैरेव हतो राजेत्यसंशयम् ॥११०९॥
 1110 आपातं सुस्तलौ राजा यावत्सत्याविसोढवान् । तावत्सावरजः प्रिञ्जराजगाम रणाङ्गनम् ॥१११०॥

१०८४. १) Thus A, in margin; A, तेजो in text. १०९०. १) Thus A, perhaps to be emended बुद्धिज्जा; cf. vii. 589.
 १०९१. १) Emended (i.e. पाञ्चालाः); A पाञ्चाली.— १) Thus A, perhaps read with C कारुण्यम्. ११०४. १) Thus A,
 A, रिषाम्. ११०८. १) Emended; A 'तिष्ठ-नेन; C 'तिष्ठन् सुस्तेन. १११०. १) Emended with C; A प्राविज्ज.

आषाढवज्रलाघ्यां स ह्यारोहमेतकः । निजशस्त्रध्वनिपत्तसाधुवाटो महानभूत् ॥११११॥
 ताभ्यां च शमिते युद्धे सद्युः ससमीरणः । शत्रो नभोनभस्याभ्यामिष प्रापाम्बुवृष्टिभिः ॥१११२॥
 संधामबहले काले तादृग्न्यो न कोप्यभूत् । यादृक्स दिवसो वीर्यशौटीर्यनिकपोपलः ॥१११३॥
 अनीकिनी लाहरी सा विलम्बेनोद्ययाविति । तेषामुत्पाटनेच्छुनां नाभवद्दत्तमेतकः ॥१११४॥
 अन्योन्यस्य परिज्ञाता दिवसे तत्र संकटे । भिक्षोर्भूमिभृता शक्तिर्भूमिभृतुषु भिक्षुणा ॥१११५॥ 1115
 ततो मडवराज्यांस्तान्युद्धुं तथैव निर्दिशन् । क्षितिकारोपसा युद्धमेत्य पृथ्वीहरोपहीत् ॥१११६॥
 दिग्न्तरादयायातो यज्ञोराजो महीभुजा । मण्डलेश्वरतां निन्ये रिपुन्मतिजिहीर्षुणा ॥१११७॥
 खेरीकार्ये पुरा तस्य लव्न्या इष्टविक्रमाः । रणेपु मुखमालोक्य शतशः प्रचक्रिपरे ॥१११८॥
 कुङ्कुमालेपनच्छहयादिप्रतिपत्तिदः । सर्वेषामभिनन्द्यत्वं तं राजा स्वमिवाभनयत् ॥१११९॥
 दीर्घोपद्रवयाप्येन दुःस्थितः स्वास्थयलिप्सया । जनो बबन्ध तत्रास्यां नमथैव इवातुरः ॥११२०॥ 1120
 ज्यायासं पञ्चचन्द्राख्यं शेषाणां गर्गजन्मनाम् । नृपतिर्मल्लकोष्ठस्य प्रातिपद्ये न्ययोजयत् ॥११२१॥
 शिशुश्छुडाख्यया मात्रा पालितः स शनैः शनैः । आश्रीयमाणोतुवरैः पित्र्यैः किंचित्पथ्यां ययौ ॥११२२॥
 यज्ञोराजानुयातेन राज्ञा जन्येषु निर्जिताः । केचित्तत्पक्षमभजनमप्राः केचिच्च डामराः ॥११२३॥
 सभिक्षुः प्रययौ पृथ्वीहरः स्वमुपवेशनम् । मल्लकोष्ठोन्मुखो राजा निर्जगामाम्भेरम् ॥११२४॥
 अत्रान्तरे मल्लकोष्ठो विसृज्य निशि तस्करान् । सदाशिवात्मिके भूत्यां राजधानीमदाहयत् ॥११२५॥ 1125
 पृथ्वीहरेण भूयोपि योःकुमागच्छतासकृत् । प्रज्जिसुज्जिसुखा युद्धमकुर्वन्क्षितिकागते ॥११२६॥
 वारं वारं लवन्यः स नगरे निर्दहन्गृहान् । प्रायः भून्यत्वमनयद्वितस्तावीरमुत्तमम् ॥११२७॥
 तत्र तत्र रणान्कुर्वन्प्रायसंदेहदायिनः । आचक्रामाथ नृपतिर्लहरं बहलैर्बलिः ॥११२८॥
 निःसेतु तरतः सिन्धुं हृतिभङ्गाद्ययुर्जले । मन्दिरं कन्दराजास्यास्तदीयाः समवर्तिनः ॥११२९॥
 दरद्वेशं ययौ मल्लकोष्ठो राज्ञा निराकृतः । सपुत्राप्यभजच्छुद्धा प्रारोहं लहरान्तरे ॥११३०॥ 1130
 आनिन्द्ये जप्यकेन लवन्येन नृपान्तिकम् । विषलाटान्तरान्नेथ जनकश्रीवकावयः ॥११३१॥
 लहरारुधयतिक्रान्तिदापः शरदागमे । शमालां निर्ययौ राजा यज्ञोराजान्वितस्ततः ॥११३२॥
 भमं पृथ्वीहरत्रासासैन्धवं रक्षन्मनीसुपे । आजौ सज्जात्मजो डोम्बनामा राजद्यतो हतः ॥११३३॥
 युद्धं सुवर्णसानुराग्रामभूरपुरादिषु । कुर्वन्शश्वचृपः प्राप पर्यायेण ज्याजयौ ॥११३४॥
 श्रीकल्याणपुराद्भ्रं नीते पृथ्वीहरादिभिः । श्रीवके नागवहाया युधि प्रापुः प्रमाणम् ॥११३५॥ 1135
 यौपे सुवर्णसानुराग्निहन्तुं मानुगन्तकम् । टिकं स देवसरसं व्यसृजन्गर्गवक्षभाम् ॥११३६॥
 स्वेन राज्ञश्च सैन्धेन सहिता सा जिताहिता । अकस्मात्तत्र टिकेन निपत्य निहता युधि ॥११३७॥
 स स्त्रीवधं व्यधत्प्रापौ द्वितीयमपि निर्घृणः । विशेषः कोथ वा तिर्थदुल्लेच्छतस्कररक्षसाम् ॥११३८॥
 अबलां स्वामिनीं हन्यमानां त्यक्त्वा पलायिताः । त्रिं पशुपमाः शस्त्रं स्वीचकुर्लाहराः पुनः ॥११३९॥

११२२. १) The text of this verse appears to be defective. ११२४. १) A विगन्धेन ११२९. १) Emended with C, A प्रातिपद्ये. ११३१. १) Emended with C, A. १) 'साम्प्रत्य'. ११३६. १) Conjectural reading. A मानुगन्तकम्. Cf. viii. 1069 ff. and 1138. ११३६. १) Emended with C; A द्वितीयमपि. ११३९. १) Emended with C; A 'यित'.

- 1140 ईषत्यागागतं शय्यां भूय एषोत्स्वणं नृपः । ज्ञात्वा मडवराज्यं स प्रययौ विजयेश्वरम् ॥११४०॥
 महाराजतनूजानां निजा जिहैव दुर्जना । बभूव पभविष्णुत्वे व्यापदापातदुतिका ॥११४१॥
 प्रायश्चाद्यतने काले भृत्यास्तितउवृत्तयः । दर्शयन्ति समुत्सार्य सारं दोषतुषपहम् ॥११४२॥
 आ बाल्यात्संस्तुताञ्जीलवचःपरुषमाधितैः । निर्गीरवैर्यैशोराज्ञो राशि तस्मिन्परज्यत ॥११४३॥
 स दुर्जातिर्महासैन्ययुतोव्रान्तपुरस्थितः । अभजत्तत उत्थाय प्रतिपक्षसमाश्रयम् ॥११४४॥
- 1145 वैरिपक्षगते तस्मिन्बलैः सर्वोत्तमैः समम् । विहलो विजयक्षेत्रात्पलायिष्ठ महीपतिः ॥११४५॥
 धिमाज्यं यत्कृते सोपि सेहे प्राणान्निरक्षिषुः । मुष्णस्त्रिभौरचण्डालप्रयैः परिभत्रं पथि ॥११४६॥
 माघे पलाय्य नगरं प्रविष्टः स व्रथाभिधे । भृत्ये श्लोघर्षयगङ्गिष्ठ स्वेषामपि तनुहहाम ॥११४७॥
 कादमरीके जनेत्रेणे निराशो नितरां ततः । अङ्कन्यस्तोत्तमाङ्गेभृत्यज्जिपक्षे क्षमापतिः ॥११४८॥
 मुञ्चिता रुद्रपालादिपूर्वराज्यत्मजप्रथा । प्रजिज्जना विक्रमत्यागनयाश्रोहादिभिर्गुणैः ॥११४९॥
- 1150 तैवैव बधितामुत्र देशे विशदकीर्तिनम् । कालदौराभ्यलुडिता प्रतिष्ठा शक्यशास्त्रयोः ॥११५०॥
 भमन्त्रयत संगम्य यशोराजस्तु भिक्षुणा । नेच्छन्ति डामरा राज्यं तत्र विक्रमशङ्किताः ॥११५१॥
 उत्पाद्य पुनरुत्पिच्छं साधिष्ठानबला वयम् । राज्यं स्वयं पहीष्यामो यास्यामो वा दिगन्तरम् ॥११५२॥
 इति तैर्भन्त्रिते लुब्धां हतां भ्रुत्वा दरत्युरात् । भागत्य मल्लकोष्ठोपि प्राविशस्त्वोपवेशनम् ॥११५३॥
 वर्षेय दुस्तरः ख्यात एकाक्षशतसंख्यया । सर्वभूतान्तकृत्लोके प्रावर्तत सुदारुणः ॥११५४॥
- 1155 वसन्ते डामराः सर्वे प्राग्बन्मार्गैर्निर्जैर्निजैः । आगत्य भूयो भूपालं नगरस्थमवेष्टयन् ॥११५५॥
 धीरः सुस्सलद्वेषोपि पुनरासीद्विज्ञानिशम् । निःसीमसरस्तोमारम्भसंरम्भमाजनम् ॥११५६॥
 दाहलुण्ठनसंपामकर्मशौण्डैः स डामरैः । प्राग्ब्रह्मभ्योप्यधिको विद्वधः पर्यवर्धत ॥११५७॥
 मङ्गासरित्पथे निर्निरोधे तस्थुर्भिविक्त्वः । नगरं ते यशोराजभिक्षुपृथ्वीहरावयः ॥११५८॥
 ततः कतिषुचिद्युद्धाहेषु यातेषु संगरे । निजैवैव यशोराजः परकीयभ्रमाद्धतः ॥११५९॥
- 1160 कृत्यात्मजेन हि समं विजयास्थेन साविना । सौस्सलेन तु संधामे परावृत्तीः प्रदर्शयन् ॥११६०॥
 निपलभ्यैः मवर्णाश्रकवचविक्षणासिजैः । भूलायुधिभिरुहामैः शूलाघातैरहन्यत ॥११६१॥
 भिक्षो राज्यं समर्थेयं दातुं हन्तुं ततश्च नः । भीत्या तैर्डामरैरेव स घातित इति भ्रुतिः ॥११६२॥
 यथैव तेन विश्वस्तः स्वामी श्लोहेण वञ्चितः । नृयैव प्राप विश्वस्तः क्षिप्रमेव वधं मृधे ॥११६३॥
 पृथ्वीहरस्तत्र तत्र योषधित्वाय डामरान् । क्षिप्तिकारोपसा भूयोभ्येत्य संधाममपहीत् ॥११६४॥
- 1165 तत्राधिष्ठानयोधानां भिक्षुपक्षेपजीविनाम् । पौरुषं स्वपरोत्कर्षपरिभाषि व्यभाष्यत ॥११६५॥
 बह्निदानमहायोधसंहाराद्येऽपब्रह्मैः । एकमेकमहस्तत्रानेहस्यासीद्गयावहम् ॥११६६॥
 अतपत्तरणिश्रीक्षामभीक्ष्णं भूरकम्पत । ववुर्दुमाद्रीन्भञ्जन्तो महोत्पातप्रभञ्जनाः ॥११६७॥
 पवनोत्थापितैः पांशुकूटैर्देषे मर्दोद्धतैः । व्योसि प्रोत्सम्भनस्तम्भमङ्गिर्निर्घातदारिते ॥११६८॥

११५८. १) A काहमरीके.—२) Emended; A निराशो. ११५९. १) Emended with C, A ०न्वितेषु लुब्धां. ११६०. १) Thus - corr. by A, from A₁ from A₁ - - - भूत. ११६८. १) Thus A; G मर्दोद्धतैः.

न्यैष्टय्य भुङ्क्तेकादद्यात् प्रवृत्तेश्च महारणे । क्राष्टीले डामरा वह्निमेकस्मिन्प्रदत्तुर्गृहे ॥११९६॥
 सोमिर्वा मास्तोद्भूतः पमरन्वैद्युतोथ वा । जज्वालैकपने कृत्स्नं नगरं निरवधम् ॥११९७॥ 1170
 वृष्टस्तदानीमेतावद्भ्रजन्मूह इवापतन् ! माक्षिकस्वामिनो धूमो वृहत्सितौ यदुत्थितः ॥११९७१॥
 अथेन्द्रदेवीभवनविहारं सहसागमत् । ततो नगरमुज्ज्वालं क्षणत्सर्वमवृश्यत् ॥११९७२॥
 न भूमिर्न दिशो न यौधूमश्चान्ये व्यभाष्यत् । हुडुक्कामुखचर्मामो दृश्यादृश्योभवन्नविः ॥११९७३॥
 धूमान्धकारसंच्छन्नास्ततः प्रज्वलतामिना । अपुनर्वशनायेव मुहुराविष्कृता गृहाः ॥११९७४॥
 वितस्तादृश्यतोज्ज्वालवेदमाश्लिष्टतटश्या । रक्ताक्तोभयधारेव कृतान्तस्यासिखसरी ॥११९७५॥ 1175
 ब्रह्माण्डोर्ध्वकवाटान्तसंस्पर्शास्तिनोन्नतैः । ज्वालाकलापैः संवृद्धैर्मच्छञ्चवनाथितम् ॥११९७६॥
 उच्चान्वैर्मुनो ज्वालाभृङ्गैर्हेमाद्रिसंनिभः । वह्निधूमच्छलान्मूर्ध्नि बभाराम्बुधारावलिम् ॥११९७७॥
 आधिर्मवन्तो ज्वालाभ्यो गृहाश्चकुर्मुहुर्मुहुः । अदग्धा एतं हत्याशां विमुग्धगृहमेधिनाम् ॥११९७८॥
 ज्वलितैस्तापितजला वितस्ता पतितैर्गृहैः । औष्ण्यमेवनाह्लेशं विवेर सरितं प्रभोः ॥११९७९॥
 शीमपसैः खसैः साकं ज्वलिता बालपल्लवाः । उद्यानकुम्भषण्डानां व्योमोद्भयनमादधुः ॥११९८०॥ 1180
 छथासिताः सुरगृहा ज्वालासंबलिता व्यपुः । क्षयसंभ्याम्बुदाश्लिष्टहिमाद्रिशिखरभ्रमम् ॥११९८१॥
 मज्जनावसिनैसुतकदम्बैः प्रोषशङ्कया । अपासैर्नगरस्यान्तर्ययुर्नद्योपि भूयन्ताम् ॥११९८२॥
 किमन्यन्मवदेवौकीर्णगृहाद्वाद्रिविवाजितम् । नगरं क्षणमात्रेण दग्धारण्यमजायत ॥११९८३॥
 लोष्टावशेषे नगरे धूमश्यामो निरास्पदः । उच्चैरेको बृहद्बुद्धो दृष्टो दग्धमोपमः ॥११९८४॥
 सैन्येषु ज्वलितावासत्राणया चलितेष्वथ । शतमन्त्रेण योधानां युतो भुभुवजायत ॥११९८५॥ 1185
 पारं गन्तुं वितस्तायाश्छिन्नसंतो तमक्षमम् । लम्परन्धा द्विषोनन्ता निहन्तुं पर्यवारयन् ॥११९८६॥
 पुरं दग्धं स्वमुत्सन्नं प्रजा नष्टाश्च चिन्तयन् । आसन्नं मरणं राजा निर्दिष्टो बहमन्यत ॥११९८७॥
 प्रस्थास्तुमथ सं प्रत्यङ्मुखमाशङ्क्य विद्रुतम् । संजितोन्वैः कमलियः क देवेत्यन्नवीहवः ॥११९८८॥
 संरम्भस्मितविद्योति चन्द्रनोद्वेखमाननम् । परिवर्त्य निरुद्धाश्रो धीरः स तमभाषत ॥११९८९॥
 तदथ करवै भुमेः कृते हर्म्मार्संगरे । चकार राजा भिज्जो यस्सोभिमानो पितामहः ॥११९९०॥ 1190
 कुतस्त्वोप्येष दायारो यद्वातास्माकमस्मि वा । स हर्षदेवोपदयन्नः कार्यशेषं पलायितः ॥११९९१॥
 को नाम मानिनां पङ्क्तौ प्रविष्टोन्ते निजां भुवम् । असिक्तां स्वाङ्गरक्ताक्तां व्याघ्रः कृत्स्निभोऽज्जति ॥११९९२॥
 हृद्युक्तोदन्वयन्वल्गामुत्क्षिप्रायमुत्सं हयम् । संस्पृष्टुमिच्छुः पाणिभ्यां कृपाणमुदनामयत् ॥११९९३॥
 तनो निगृह्य बलायां वाजिनं लव्वराजजः । ऊचे भृत्येषु सत्स्वमे प्रवेशार्हं न भूमुजः ॥११९९४॥
 प्रहारविरुध्वसितछन्गृहादेकोभ्युपायथौ । संकटे तत्र भूमर्तुः पृथ्वीपालोन्निकं परम् ॥११९९५॥ 1195
 कौलपुत्र्यं स्तुवंस्तस्य वात्सल्यादेव भूपतिः । स्वस्यास्तनिक्रयां मेने सेवाविष्कृत्युपक्रियाम् ॥११९९६॥

११९७. १) Thus corr. by A₁ from ११७८. १) Emended with C; A १भवन्वो.—२) Emended; A यत्.
 ११९९. १) Emended with C; A उच्चान्वै. ११८०. १) Emended; A स्वमुत्सन्नं. ११९१. १) Emended with C; A कृतस्त्वेष्वेषः
 doubtful. ११९२. १) Emended with C; A स्वाङ्गरक्तां. ११९३. १) Emended; A सम्प्रदुमिच्छुः; cf. viii. 1528
 ११९४. १) E ended with C; A निगृह्य. ११९६. १) Emended with C; A स्वस्यास्तनिक्रयां.

- अथ स्थितास्त्रिभ्यूर्ध्वैरहितास्तोकिरञ्ज्यारान् । हन्तुं वामेन ते योधाः सर्वे वाहनदुर्महाः ॥११९७॥
 स परेयंश्च तुरगं दैवात्सत्यं च तावृषाः । सहन्नाप्यपि भूरीणि व्यधीयन्त विरोधिनाम् ॥११९८॥
 अल्पसैन्यो ह्यिषत्सङ्गमण्डलप्रतिबिम्बितः । नृपः साहायकायातविभ्रुरूप इवाबभौ ॥११९९॥
 1200 कलविङ्कानिव द्येनः कुरङ्कानिव केसरी । एको व्यद्रावयङ्करीनरीन्मुस्सलभूपतिः ॥१२००॥
 निपत्य पचीन्नुन्धानानुवुरामाप्यपि वाजिनाम् । प्राहरंस्ते हयारोहा व्युहस्याहतरंहसः ॥१२०१॥
 बिम्बितज्वलनज्वालाः सर्वे एव महाभटाः । हन्तव्याश्च हताश्चासन्नलोतोरुणा इव ॥१२०२॥
 स ह्यिषां कदन् कृत्वा दिनस्यान्ते न्यवर्तत । बाष्पायमाणोस्तकाश' हस्याशेनोज्झितं पुरम् ॥१२०३॥
 तावृशेष्यजिते तस्मिञ्जयाशागौरवं ह्यिषः । स चैज्जीव्रमणीयस्य विनाशाज्जीवितादरम् ॥१२०४॥
 1205 जामन्स्वभ्रंशंस्तिष्ठन्नक्षत्रभक्ष्य सोरिभिः । निर्गच्छन्त्रित्यमाहूतो न कैरुद्गाव्यमीक्षितः ॥१२०५॥
 बह्निनिर्दग्धसर्वाक्षसंभारे मण्डलेखिले । दुःसहः सहसैवाय घोरो दुर्मिक्ष आययौ ॥१२०६॥
 • दीर्घविद्रवसंक्षीणसंचया डामरैर्बहिः । उक्तशोत्पत्तयो रुद्रसंचारा दग्धमन्दिराः ॥१२०७॥
 भनामुबन्तो विधुरे राशि राजकुलाद्जनम् । दुर्मिक्षे तत्र सामन्ता अपि क्षिप्रं विपेदिरे ॥१२०८॥
 बह्निनिष्ठघृतशेषाणि वेदमान्यन्नाभिलाषिभिः । बुभुक्षार्तैर्जैर्देवो ददाहाभिर्दिने दिने ॥१२०९॥
 1210 सरितां सेतवो वारिसंसेकोच्छूनविग्रहैः । दुर्गन्धाः कुणपै रुद्रप्राणैस्तीर्णास्तदा जनैः ॥१२१०॥
 निर्मांसनरकङ्कालकपालशकलाकुला । उग्रह सर्वतः श्वेता क्षितिः कापालिकव्रतम् ॥१२११॥
 कृच्छ्रसंचारिगोर्काभुदयामक्षामोक्षविग्रहाः । व्यभाष्यन्त बुभुक्षार्ता दग्धस्याणुनिभा जनाः ॥१२१२॥
 अथ प्रबन्धयुद्धेन दिवैः कापीषुणा क्षतः । पृथ्वीहरो मृत इति भुतिर्मिथ्यैव पश्ये ॥१२१३॥
 गाढप्रहारविवशे तस्मिन्प्रच्छादिते जनैः । तां वार्तां श्रुतवान्राजा ननन्दायुद्धं चोदयत् ॥१२१४॥
 1215 धीरेव पुंश्ली व्याजौस्त्रक्षयसंदर्शनेन तम् । जयश्रीलौभयन्त्यासीक्ष तु भेजे समुत्सुकम् ॥१२१५॥
 एकान्तवामद्वयो विधिरानुकूल्यं मिथ्या प्रददर्यं विशिनष्टच्चनुबन्धि दुःखम् ।
 अन्धीकरोति भृशमभ्रमगं ज्वलन्तं भास्वन्महौषधिभिदे प्रकटय्य षषम् ॥१२१६॥
 दीर्घदुःखानुभूत्यन्ते यदीयागमनोत्सवम् । तपःफलमिव क्षमाभृत्काङ्क्षासीन्मनोरथैः ॥१२१७॥
 वात्सल्येनान्वितं प्रेम गौरवेण प्रियं वचः । औचित्येन च दाक्षिण्यं सापत्यमिव या द्ये ॥१२१८॥
 तस्योपकरणभूतत्रिभूतिर्गृहिणी मिया । तस्मिन्काले महादेवी विपेदे भ्रमयञ्जरी ॥१२१९॥तिलकम् ॥
 1220 विनोदभून्यनिर्विण्णलोकयात्रं जगद्दिन् । प्राणै राज्येन वा कृत्यं न स किञ्चिन्निरक्षत ॥१२२०॥
 सा भर्तृर्व्यसनोदन्तैः कृशा कादमीरसंमुखी । औत्सुक्याहन्त्यात्रासीच्छन्ता फुल्लपुरात्मिके ॥१२२१॥
 पूर्वं तद्दर्शनाद्याया दुर्बार्तायास्ततोतिथिः । भवन्नतोपिकं राजा दुःखावेगेन पश्ये ॥१२२२॥
 राज्ञीमहातपाव्यतयादुषितभक्तयः । अनुसञ्जुतन्नस्ताः परिवारंवरस्त्रियः ॥१२२३॥
 अपत्यक्षे क्षयेप्यस्या भक्तयुद्धिक्त्वमत्यजन् । तेजो नामाभवत्सूरो बन्धो भृत्यान्तरेपिकम् ॥१२२४॥
 1225 स ह्यसंनिहितोन्यास्मिन्नङ्गायातो निजं शिरः । तथितोपान्नकूडेन भङ्क्त्वा पाग्याविशन्नदीम् ॥१२२५॥

११९७—११९८. ') The text in these two verses appears to be corrupt or incomplete. १२०३. ') Thus A. १२०६. ') Emended, A प्रपे. १२११. ') Emended with C; A 'कुला... १२१९. ') A₁ writes here इ instead of तिलकम्. १२२०. ') एव supplied by A₁ in space left by A₁.

आह्वाहानसंरम्भैः शोकविस्मृतिकारिणः । रात्रौ द्विषः कार्यवशादुपकारित्वमाययुः ॥१२२६॥
 स राज्यमथ निक्षेपुकामो निर्दिष्टमानसः । श्युत्कान्तदौशार्त्तं पुत्रमानिन्ये लोहराचलात् ॥१२२७॥
 मण्डलेश्वरतां प्रज्जिभ्रूतृष्यं भागिकाभिधम् । नीत्वा च गुप्तिमकरोल्लोहरे कोशदेशयोः ॥१२२८॥
 वराहमूलं संप्राप्तमपायातः प्रियं ह्यतम् । आश्लिष्य विषयो राजा बभूवानन्दशोकयोः ॥१२२९॥
 राजसूनुस्त्रिभिर्देषैः पश्यायातः स्वमण्डलम् । स पश्यन्पितरं चान्तरहस्यस्तिनमतप्यत ॥१२३०॥ 1280
 खेदनमाननो लोष्टावशेषं सोविशस्युर्म् । अम्बुलम्बाम्बुदो दावनिर्दग्धमिव काननम् ॥१२३१॥
 राज्येभ्यश्चिन्धवाषाढस्याथोक्तिं जनकोय तम् । भवादीद्राज्यतन्त्रं च कृष्णमुक्त्वासुगण्डः ॥१२३२॥
 भान्ताः पितृपितृभ्यास्ते न यां वोढुमशकुवन् । धुरमुहह तां वीर स्वथि भारोयमपितः ॥१२३३॥
 साम्राज्यप्रक्रियामात्रपात्रं पुत्रं नृपो व्यधात् । न त्थार्षिपदधीकारं तस्मिन्दैवविमोहितः ॥१२३४॥
 अभिषेकविधायेव राजसूतोः शर्म ययुः । पुरोरोधावदाहव्याधिचौराद्युपद्रवाः ॥१२३५॥ 1285
 संपन्नसत्या च तथा देवी संववृते मही । दुर्भिक्षं प्राक्शणे मासि यथावत्प्रशमं ययौ ॥१२३६॥
 अत्रान्तरे सिंहदेवो राजे कुर्वन्नरिक्षयम् । कर्णेजपैर्जनयितुर्द्रोग्धायमिति सूचितः ॥१२३७॥
 कोपाद्विमृशस्तत्त्वं स बन्दुं तं व्यसर्जयत् । कृष्ट्यात्मकं राजसूनुस्तस्यु प्रायेव बुद्धवान् ॥१२३८॥
 कोपस्मितोत्कटस्यापि स तस्याप्रतिभोभवत् । निनाय रक्षामात्रेण पार्थिवज्ञानमोचनम् ॥१२३९॥
 अभुक्तवान्मनस्तापात्मस्ययोरत्यक्तये पितुः । साकं तेन हृतोऽन्येषुर्गुणैः प्रावर्ततास्तिकम् ॥१२४०॥ 1240
 आक्षेपौ शङ्कितोशाक्य इति मत्वा स मन्त्रिभिः । मार्गाङ्गयवनेयत तं पिता मिथ्या प्रसादयन् ॥१२४१॥
 अन्तस्तु निश्चिकायेति प्रविद्यातार्किकातामयः । बद्धैर्न स्थापयिष्यामि कारायामिति सोमिशम् ॥१२४२॥
 धिमाज्यं यत्कृते पुत्राः पितरभेत्तेतरम् । शङ्कमाना न कुत्रापि छलं रात्रिषु शेरते ॥१२४३॥
 पुत्रपत्नीसुहृद्भ्या येषां शङ्कानिकेतनम् । विस्त्रम्भभूर्भूपतीनां कस्तेषामिति येति कः ॥१२४४॥
 साहायिभानप्रक्यामकुपामोपायान्तवासिनः । खलपालस्य तनयः स्थानकाख्यस्य कस्यचित् ॥१२४५॥ 1245
 दौशार्त्तं पाभुपाल्येन वर्धितो जामरोद्भवैः । गृहीतशस्त्रस्तस्त्रियं क्रमाद्विक्रस्य लब्धवान् ॥१२४६॥
 प्रथमाश्वत्थमभृत्यात्तदृत्यो भूर्भर्तुराप्रताम् । प्रथयाबुत्पलो नाम वैरिविच्छेदमिच्छता ॥१२४७॥
 स हि भिक्षाचरं टिक्रमय व्यापादयेत्यमुम् । जगादाङ्गीकृतैर्धर्यदानक्रिप्राप्येशाने ॥१२४८॥
 कृतप्रतिभ्रवं तस्मिन्नर्थं तं च महर्द्धिभिः । दानैरुपाचरद्रञ्जपतिनाम्नाप्ययोजयत् ॥१२४९॥
 भोगलोभमभुद्रोहचिन्तादोलालयमानधीः । स कार्यं परिहार्यं वा न कृत्यं निश्चिकाय तत् ॥१२५०॥ 1250
 प्रासोष्ट्रापत्यमन्त्रान्तस्तद्भूः कार्येनो नृपः । तत्तच्च मांहिणोत्तस्यै पितेव प्रसवोचितम् ॥१२५१॥
 सा तस्यास्युपचारस्य कारणं परिशङ्कित्वा । पतिं पप्रच्छ निर्बन्धास्तोपि तस्यै व्यवर्णयत् ॥१२५२॥
 न कार्यः स्वामिनो द्रोहः कृते वादिमन्त्र सुस्सलः । त्वामेव शनकैर्ह्याहोर्गधायमिति चिन्तयन् ॥१२५३॥
 वरं स एव विश्वास्य व्यापाद्यस्तत्र चेद्दपः । भवेत्ते स्वामिपुत्रादिकुटुम्बं स्याद्विभूतिभाक् ॥१२५४॥

१२४८. ') A 'दियुषं.—') Emended; A बन्धु. १२५५. ') Thus A. १२५१. ') Emended with C; A प्रविषो'.

- 1255 भार्ययेति प्रेथमाणः स विधयत्रिपर्यये । टिकं विदितवृत्तानं कृत्वा बडोद्यमः कृतः ॥१२५५॥
 गतागतानि कुर्वाणे बुधुक्षावथ पार्थिवः । स पुत्र इव विश्वासं ययौ देवविमोहितः ॥१२५६॥
 त्रिपर्यस्ता मतिः पुत्रे विश्वासो वैरिसंभ्रिते । जायते क्षीणभाग्यानां को नाम न त्रिपर्ययः ॥१२५७॥
 वैधेयैः स्वार्थलोभान्धैर्यैश्चानर्थसनागमः । सरघोपद्रवः सौद्रकुण्डैरिव न चिन्त्यते ॥१२५८॥
 तं पीडितं प्रजिज्जना च राज्ञा चावनति ततः । उत्पल्कोकारयद्विक्रं नीचि चारापयस्त्वतम् ॥१२५९॥
- 1260 राजाय देत्रसरसं जितं संत्यज्य कार्तिके । वाङ्मूकाख्यमगाह्रामं खेरीत्रिषयवर्तिनम् ॥१२६०॥
 स कल्याणपुराभयै रणैस्तैस्तौबिलक्षताम् । भिक्षुकोष्ठभ्ररमुखानपि निन्द्ये महाभटान् ॥१२६१॥
 मध्याह्निक्षाचरादीनां सुज्जितः काककुलोद्भवम् । जीववाहं महावीरं युधि जवाह शोभकम् ॥१२६२॥
 भवकीयस्य कृत्वादौ विजयस्य पराभवम् । भुभुजा तद्गृहा दग्धाः कल्याणपुरवर्तिनः ॥१२६३॥
 दग्धे बडोसके भिक्षाचरो नष्टाभयो व्यधात् । त्यक्त्वा तां दमां शमालायां ममे काकरुहे स्थितिम् ॥१२६४॥
- 1265 अनुजो भवकीयस्य विजयस्य भयावृषम् । संभितस्तेन तूषेण बद्धा कारागृहेषितः ॥१२६५॥
 भूरिसैन्यानुगं भूरपुरे विन्द्यस्य रिल्हणम् । भास्कन्दाशङ्किनीं राजा चक्रे राजपुरीमपि ॥१२६६॥
 इत्यमुण्डया वृत्त्या खण्डितोष्णडडामरः । स्तोकावशेषं सोपहयत्कर्तव्यमरिनिर्मयम् ॥१२६७॥
 भिक्षाचरो लवन्त्याश्च शक्तिसयमुपागताः । विदेशगमनं भीता रिपौ बलिन मेनिरि ॥१२६८॥
 किमप्यभाग्यावतारैर्भिक्षुपक्षजुषां यतः । जीवतामप्यनुक्तासन्निर्वन्वत्यमित्रायै ॥१२६९॥
- 1270 स सोमपालकौटिल्यं स्मरन्कुर्वी क्षिमात्यये । रमशानोर्वी राजपुरीमिति ध्यायज्यवर्तन ॥१२७०॥
 शान्तप्रायस्वदेशोर्वीक्षिन्नस्य महीपतेः । तस्यार्णवान्तक्रमणप्रतीतिः समभाष्यतं ॥१२७१॥
 शनैकीयो योवशिष्टो विप्रवक्षसिपते जने । वर्षं वर्षं स तत्राज्ये युगदीर्घं स्वमन्यत ॥१२७२॥
 भद्रलज्जासशरिर्वाग्मिथनाशादिवैश्वैः । स राज्यकालः सर्वस्य परितापावहो षमूत् ॥१२७३॥
 नरः पौरुषैर्दुर्गशत्रवेन करोति किम् । विधातृवृत्तिवैचित्र्यपरार्थिनास्तु सिद्धिषु ॥१२७४॥
 पुरोभूतं केशिस्वरिहरति राशि तम इव व्यतीते कस्मिंश्चिद्दरिरेव विवृत्यास्यति दृशम् ।
- 1275 स्वमुक्तकृद्याससं कचन नृपतिं दर्दुर इव क्रमेत्स्वष्टुर्दृष्टः स्फुटमिति गतीनामनियमः ॥१२७५॥
 विश्वासनिहतासिन्दुबलदादीनुरावसत् । नित्यं विक्रोशशब्धो यः पुरात्रिभ्यो निशम्य च ॥१२७६॥
 त्रिदूरंधारिवृत्तानं नादास्केलिसगे वृत्रन् । स्वीपु संभुज्यमानार्द्धं विश्वासविशदां दृशम् ॥१२७७॥
 स बन्धाविष निर्बन्धाद्विश्वासा यदुत्पले । तत्र संभाष्यते केन दैवादन्यो विमोहकृत् ॥१२७८॥
 टिक्रादयो भूमिपतेः सुज्जेर्वाण्यतरं हते । त्वां तुल्यकार्यकर्तारं विद्य हत्यूचुरुह्यलम् ॥१२७९॥
- 1280 सुज्जितं व्यथसीचास्मिन्स जिषांस्तु भूभुजम् । तत्र तत्राभवत्सज्जः प्रसङ्गं नासदत्पुनः ॥१२८०॥
 प्रतिभुतविलम्बेन समन्योरथ भूपतेः । प्रत्ययोत्पत्तये देवसरस्राज्ञीविमामजम् ॥१२८१॥

१२५८. ¹) A, gloss सरया मयुमक्षिका (Amar. ii. 5. 26). १२५९. ¹) Emended; A सुज्जि. १२६४. ¹) A बडोसके, perhaps read बडोसके. Cf. शडोसके. viii. 1306.—²) Emended with C; A स्थितं. १२७१. ¹) The last two *paḍas* have become in A partly illegible by an ink blot and have been repeated in the margin by the same hand which supplemented the gloss to i. 110. १२७४. ¹) Emended with C; A वैश्वैर्य. १२७७. ¹) Emended with C; A विवृत्या. —¹) Emended; A यानास्वाविश्वत्. १२७९. ¹) Emended; A न्यतने.

व्याघ्रप्रशास्तराजादींस्त्रीशंखात्मसमान्परान् । आदाय कार्यमेतैर्मै सिध्येदित्युक्तवाचस्पृम् ॥१२८२॥

उच्चित्तयोश्चित्य सेनाभ्यो गृहीतिः साहसक्षमैः । शतैः समं त्रिचतुरैः पत्नीनामेकदा यवौ ॥१२८३॥तिलकम् ॥

समयान्वेषिणो हन्तुस्तस्यासन्नस्य सर्वदा । प्रियाहारादिहानेन हन्तान्तःप्रीतिकार्यभूत् ॥१२८४॥

तुरंगं मन्दुराचक्रवर्त्योऽयं नगरस्थितम् । अस्वस्थमुक्तावधितुं तुरगव्यसनी नृपः ॥१२८५॥

1285

स लक्ष्मकंप्रीतिहारकट्यात्मजमुखाक्षिजान् । पार्थाद्रिसृष्टवानासीत्क्षणे तस्मिन्मितानुगः ॥१२८६॥

शृङ्गारो लक्ष्मकपापस्यं निशम्यामैरिषेदितम् । व्यधाच्छ्रुतिपथे राक्षस्तदुत्पलक्षिकीर्षितम् ॥१२८७॥

त्रिरुद्धे बन्धुधीवृष्टदिसारम्भेपि संभवेत् । आसन्नजीवितान्तस्य जन्तोः स्नानपशोरिव ॥१२८८॥

स शायो गान्धार्थास्तदपि सहस्रो भाषितमुपेस उत्पाताधक्षुः स्वमपि तदमौर्मं प्रकटयत् ।

कुलान्तं तच्चाणाक्षममकृण वैकुण्ठमपि तद्विदन्नप्यन्यत्सं क इव भवितव्यस्य कुरुगम् ॥१२८९॥

मिथैतदित्यधिक्षिप्य क्षितिपातः प्रदर्शयन् । तमञ्जुल्योत्पलादींस्तानमप्यथानेवमन्नवीत् ॥१२९०॥

1290

श्रोत्रपुः छनोभन्नयोगादनिच्छन्स्वास्वमेव मे । त्वां तुष्टमुत्पलावष्टे स्वेनास्त्वैवांश्च चोदितः ॥१२९१॥

ते ङाहयन्तः स्मेरास्या धाष्टर्चेन भयवैकृतम् । वक्ति देवो यदस्माभिर्वाप्यमित्येवमूचिरे ॥१२९२॥

निर्वाणेष्वथ तेऽपीवत्साशङ्क इव निश्चलान् । हाःस्वेनाकारयद्विभ्रान्तिके मुख्यशस्त्रिणः ॥१२९३॥

उन्मनाथ किमप्यासीद्विनःश्वस्य स चिन्तयन् । साक्षुध न रतिं लेभे नृत्तगीतादिदर्शने ॥१२९४॥

मेने वैदेशिकप्रयाणाप्राणपि धृतभ्रमः । पुण्यक्षये विपतिर्षुर्वैमानिक इवाम्बरात् ॥१२९५॥

1295

राजान्तरङ्गाः साशङ्काः प्रभौ शाउयेन मोहिते । पूत्कारमैच्छन्दातारमन्यं केचिदचेतनाः ॥१२९६॥

अयमेव स कालस्य बलात्कवलनपदः । विदन्तोपि यदायान्ति जन्तवः कृत्यमुदनात् ॥१२९७॥

सर्मान्तरक्षणेऽस्तचक्षुषो दिवसद्वयम् । उत्पलायाथ साशङ्काः कथमप्यत्यवाहयन् ॥१२९८॥

रहः क्षणप्रार्थिनस्तंस्तृतीयेह्यन्नववीचृपः । ज्वात्वा प्रत्युपे तथूयं भोक्तुं यात सुहृर्गृहम् ॥१२९९॥

देवतार्चनपर्यन्तमवसायाङ्किकं विधिम् । आजुहावोत्पलं दूतैर्मध्याह्नेय रहःस्थितः ॥१३००॥

1300

कार्यसिद्धिं भ्रष्टानो वैजयन्ताजसन्नः । राक्षोभ्यर्णे स साशङ्क हाःस्यंरुद्धानुगोविशत् ॥१३०१॥

प्रावेशशयारि वद्धं व्याघ्रं तदनुजं नृपः । शोषाणामपि भृत्यानामादिदेश बहिःस्थितम् ॥१३०२॥

विलम्बमानेऽप्येतेषु केषुचित्सर्वो वचः । सत्यं तस्योद्ययावातां सोत्र द्रोणथा य इत्यपि ॥१३०३॥

ताम्बूलदायकः मौढव्यास्तेनावशेषितः । सांघिविघ्निको विहान्नाहिलश्चान्तिके परम् ॥१३०४॥

दूतौ टिक्कस्यापदेवतिष्यंश्चैद्याभिधावुभौ । तत्र प्रसङ्गादासातामज्ञातोत्पलसंविद्यौ ॥१३०५॥

1305

वाडौस्तः सुखंराजाख्यो डामरौ भिक्षुसंततः । प्रयास्यति प्रभोर्दृष्ट्वा पादौ तत्कार्यसिद्धये ॥१३०६॥

इत्युक्त्वास्तोऽप्यहःछ तं नृपं नातिदूरगम् । ससैन्यं डामरं चक्रे स्वस्य त्राणार्थमुत्पलः ॥१३०७॥

तथा चैनं तस्मिन्वांसं कृत्यमस्त्यमुनेति च । उक्त्वा प्रशास्तराजं तं पार्थं प्रावेशयद्वृतम् ॥१३०८॥

प्रविष्टो निर्जेनं बाष्पमाकालव्य स मण्डपम् । अलक्ष्यमाणव्यापारो हारमर्गलितं व्यधात् ॥१३०९॥

१२८२. १) Emended; A पयसराण्यरा. १२८३. १) A, writes here इ instead of तिलकम्. १२८६. १) Thus A₁; A₂ पश्मक. ०-
१) वा supplied by A₂ in space left by A₁. १२८९. १) Emended; A प्रकटयन्. १३०१. १) Emended; A हास्य.
१३०१. १) Emended; A एवापदेतिष्ठवैद्य; Cf. viii. 1543. १३०६. १) A वाडौस्तः perhaps read वाडौस्त. Cf. वडौस्तके
viii. 1264.—) A सु × ख. १३००. १) A डमर.

- 1810 आनार्द्रिकेशं शीतालुतया प्रावारविष्टितम् । कृत्वा कृत्स्नं वपुः कृष्टदास्त्रीकं विष्टरोपरि ॥१३१०॥
 आसीनं वीक्ष्य नृपतिं प्रसङ्गो नेवृशो भवेत् । विश्रान्तिं कुह भुमर्तुरिन्दुचे व्याघ्र उष्यलम् ॥१३११॥
 स तथा सन्नया व्ययः पादगणतिकैतयात् । राज्ञोममेत्य तच्छस्त्रीं विष्टरस्यामपाहरत् ॥१३१२॥
 विकीर्शां चाकरोत्पदस्यंतां तयोद्भान्तलोचनः । प्राह स्म हा धिर्कः द्रोह इति यावद्भजे नृपः ॥१३१३॥
 प्राहरत्ययमं तावत्सव्ये पार्श्वे तथैव सः । तस्य प्रदास्तराजेन मूर्धनि प्रदत्तं ततः ॥१३१४॥ युग्मम् ॥
- 1815 व्याघ्रिणाय शतं वक्षस्ताभ्यामेवासकृत्तदा । प्रदत्तं तत्र स पुनः प्राहरत् द्विरुष्यलः ॥१३१५॥
 पूर्वथैव प्रदत्त्या हि छिन्नपार्श्वोस्थिमालया । भेने कृष्टान्त्रतन्त्रीकं स तं शोषितजीविनम् ॥१३१६॥
 गत्वा तमेरिं पुस्कर्तुमिच्छन्व्याघ्रेण राहिलः । पृष्ठे कृताहतिर्हिन्ना नालिका नोज्जितोद्धमिः ॥१३१७॥
 ताम्बूलदायकस्यक्त्वा कङ्कालोच्चजको व्रजन् । रीनो निजेभ्यः कारुण्यदुष्यलेनैव रक्षितः ॥१३१८॥
 भन्तः समुत्थिते क्षोभे बाह्यमण्डपवर्तिभिः । टिक्काशैः कृता लुण्ठिर्द्रोहवृष्टिरुदायुधैः ॥१३१९॥
- 1820 उत्पत्यो निहतो राज्ञेत्येत्य कटकस्थितैः । बहिःस्थान्द्वयमाप्तान्द्वान्तमाशासयितुं ततः ॥१३२०॥
 रक्ताद्रशस्त्रं संदर्श्य तमेरिवैपुष्यलः । ऊचे मया हतो राजा न स्याज्या तन्नमूरिति ॥१३२१॥
 तच्छ्रुत्वा दुःश्रवं राजभृत्याः कापि भयाद्युधुः । द्रोहानुगास्त्यङ्गान्तर्लम्बोष्ठासा व्यधुः स्थितिम् ॥१३२२॥
 निर्यान्तो मण्डपासीक्षया निजपुनर्गकामिधम् । हारात्यविष्टं निष्कृष्टकृपागीकं नृपानुगम् ॥१३२३॥
 भूपालशय्यापालस्य त्रैलोक्याख्यस्य सेवकः । निन्दन्द्रोहं टिक्काशैर्द्रोहैःस्थथैको विप्रादितः ॥१३२४॥
- 1825 उच्छ्रुष्टं नष्टसन्धानां मध्ये राजानुजीविनाम् । सखित्कासि धावन्तं भावुकान्द्वयभूषणम् ॥१३२५॥
 दृष्ट्वा सहज्जपालाख्यं पार्श्वद्वारेण निययुः । तीक्ष्णाः स स्वपतङ्गमौ तद्भृत्यप्रदक्षिणतः ॥१३२६॥
 जाते कुकीर्तिकालुष्यपात्रे राजात्मजत्रजे । शैलक्ष्यक्षालनं सिद्धं तस्य स्वक्षत्रजैः परम् ॥१३२७॥
 हतोः दौशिकसंवादिदेहो राजात्मभ्रजमात् । विद्वान्द्विजन्मा नोनाख्यतीक्ष्णपक्षैः पुरो गतः ॥१३२८॥
 अक्षतान्द्रजतो वीक्ष्य तीक्ष्णान्मानन्तरोन्मुखान् । विव्रापिता इव क्रोधासाधावन्केपि शस्त्रिणः ॥१३२९॥
- 1830 राजवंश्या महीपालप्रीतिपात्रमयाययुः । स्थगयन्तोद्गन्तं स्थूलकाया जनविवाजितम् ॥१३३०॥
 तांस्तान्कापुकृत्वाहृष्येवैदोन्तास्यभृत्यलम् । स्मृत्या च कीर्तयित्वा च कृतभारमहा इव ॥१३३१॥
 जाता तुष्कतर्करशार्श्वेदोत्सुक्ये न शक्तुमः । पापात्पापीयसां येषां नाममहणसाहसम् ॥१३३२॥
 अङ्गनाम्मण्डपास्त्रिं मन्वानाः पौरुषं महत् । पापिनः केपि तन्मुख्या दह्युः स्वाभिनं हतम् ॥१३३३॥
 अधरेणास्त्रसंस्कारदेशावेशप्रकम्पिता । बदन्तं दन्तदष्टेन स्वान्तस्यान्तेनुतप्रताम् ॥१३३४॥
- 1835 वञ्चितः कथमेवोहमिति नाभिति चिन्तया । निस्पन्दे जीवितान्तेपि तथैव दधत् दृशौ ॥१३३५॥
 द्यामायमानं बाष्पेयं व्रणवक्त्रैरुदम्बता । अन्तःप्रदान्तामर्षाभिश्चेषधूमलकास्त्रिषा ॥१३३६॥
 आननस्यास्कुटीभूतचन्दनोक्षेजकुङ्कुमम् । सक्त्या लिखितस्यैव घनक्षतजलाक्षया ॥१३३७॥
 आद्यनालजटीभूतकेशं नमं भुवि द्युतम् । पर्यस्तपाणिचरणं स्कन्धापालम्बिकधरम् ॥१३३८॥

१३१३. १) Emended with C; A विकीर्ण. १३१४. १) A, writes here २ instead of युग्मम्. १३१८. १) Emended; A कङ्कालम्. १३२४. १) Conjectural reading; A 'सकृत्पापस्य.—' Emended; A 'शार्श्वोष्ठीको.—' Emended; A स्वपापित. १३२८. १) Emended; A हतवैष्टि. १३३१. १) The first pāda of this verse has been first omitted and subsequently supplied by A, in margin. १३३८. १) A कन्धरम्.

तं वीक्ष्य नोषितं किञ्चिद्विहस्ते नराधमाः । वैजन्त्यस्य फलं भुङ्क्ष्वेत्याविगातधिचिक्षुः ॥१३३१॥
 बद्धा नुरंये युग्ये वा न तैर्नतिभिताभिसात् । कर्तुं न वा पारितः स प्राणत्राणाय धावितैः ॥१३४०॥ 1340
 भास्तां विलम्बसाध्यं वा कर्मैतद्भ्रष्टदारुसात् । सज्जामि चाभिसात्रेहमपि कश्चिन्न नाकरोत् ॥१३४१॥
 राजबाजिनमेकैकं तेऽधाराद्य पलायिताः । निर्लुण्ठितस्तु कटको व्रजन्मामेवु डामरैः ॥१३४२॥
 न पुत्रः पितरं पुत्रं पिता वा प्रत्यपालयन् । मृतं हतं लुण्ठितं वा प्रचलन्सहिमेध्वनि ॥१३४३॥
 न कोपि शस्त्रमृत्सोभूस्त्वया मानोन्नतिं पथि । परैराक्षिप्यमाणो यः शशं वस्त्रं च नात्यजत् ॥१३४४॥
 लव्वराज्यशोराजशिनौ व्यायामचेदिनौ । कान्दश्च राजा निहता वीरवृत्त्या त्रयः परस् ॥१३४५॥ 1345
 अद्वरादुत्पलाद्यास्तु कटकं वीक्ष्य विद्रुतम् । प्रविष्टा वाद्युषं छिन्वा शिरो निन्युर्महीपतेः ॥१३४६॥
 गतेषु देवसरसं तेषु छिन्नशिरो नृपः । हतधौर इव प्राप माय्याणां प्रेक्षणीयताम् ॥१३४७॥
 एवं क्रौहैस्तृतीयाध्यामावास्यायां स फाल्गुने । पञ्चपञ्चाशत् वर्षानायुषोनीतवान्हतः ॥१३४८॥
 विलासशयनस्थस्य सिंहदेवस्य सा भुनौ । प्रेमाख्येनैत्य दुर्वार्ता धात्रेयेण व्यधीयत ॥१३४९॥
 संभाष्यते योनुभावंः सशस्त्रस्यापियधुतौ । इतश्चस्त्रोपि तं प्राप स तदा पितृवत्सलः ॥१३५०॥ 1350
 मोहलुप्तस्मृतिः स्मृत्वा चिरादुन्नतचेतनः । तत्तद्गुःखाहतधर्तिर्धिललाप स्फुटास्फुटम् ॥१३५१॥
 मर्द्ये कुर्वता राज्यं प्रयत्नादपकण्ठकम् । अधमे किं महाराज स्वयात्मा परिभाषितः ॥१३५२॥
 अहेतेः पश्यतः शत्रून्ने वैरविशुद्धये । अपि ते मानिनोगच्छंस्तान् संभाषनाभुवम् ॥१३५३॥
 स्वया निषेधिते वैरे पिता भ्राता च ते दिधि । निर्मन्युः संपति त्वं तु वर्तसे मन्युदुःस्थितः ॥१३५४॥
 अनरण्यरूपद्रोणजामदंग्यादिषु स्पृहाम् । कुल्यक्षालितवैरेषु मा कार्षीः कांचन क्षणम् ॥१३५५॥ 1355
 शोच्यस्त्वदाभयो मन्युरहं शोधयिता नृप । दुये न तत्र यातं यज्ञैलोक्यमभियोज्यताम् ॥१३५६॥
 वास्त्वत्योत्पुलकस्मेरं खिण्पोक्तिमधुरं मुखम् । मर्दने यदासीसे तन्मे पुर हवाधुना ॥१३५७॥
 इति चान्यच्च विलपन्गाम्भीर्यालक्ष्यवैकृतः । शिशोकभयमूकान्स वदर्शामान्पितुः पुरः ॥१३५८॥
 अशिक्षयत यन्मन्युर्दाक्षिण्यं निरुरोध तत् । तथाप्येवं स तानूचे किञ्चिदाक्षेपकर्कशम् ॥१३५९॥
 कोशैः संहशानां वीक्ष्य कुर्वतः सत्क्रियां गताः । धिग्भवन्तश्च शस्त्रं च तातस्यान्ते विपर्ययम् ॥१३६०॥ 1360
 यन्मस्तिपतृव्ये निहते कृतमुच्छिद्यतीविभिः । मान्यानां भवतां सिद्धं हा धिक्नदपि नाधुना ॥१३६१॥
 इत्युपालम्भमानस्मान्द्वैरान्तिकमागतैः । द्विचैरमास्यैः कर्तव्यभुतयेषहितः कृतः ॥१३६२॥
 प्रस्थानं लोहरे केचिद्वृत्तुः संत्यज्य मण्डलम् । स्वरां च तत्र राज्यन्ते वदन्तो भैक्षवं भयम् ॥१३६३॥
 गर्गात्मजं पञ्चचन्द्रमालम्ब्यं लहृदस्थितम् । हैराज्याचरणवान्ये धीरपाया बभाषिरे ॥१३६४॥
 न हि स्वगृहबद्धिक्षोर्ध्विक्षोर्नगरान्तरम् । अन्नायि प्रत्यवस्थानं केनाप्यसति सुस्सले ॥१३६५॥ 1365
 आत्मन्यसंभाषनया तादृशां मन्त्रिणां नृपः । सान्तःखेदं शो विषेयं द्रक्ष्यथेत्यन्ननीहचः ॥१३६६॥
 कालापेक्षापरिव्यक्तपितृव्यापस्तिदुःस्थितः । स कोशादिव्यथादिसन्नसिगस्त्राणदीक्षितान् ॥१३६७॥

१३४४. १) Thus A; cf. वाद्युषं viii. 1459. १३४५. १) Emended; A धावितैः. १३५०. १) जुभाष supplied by A, in space left by A₁. १३५२. १) Thus A. १३६०. १) Emended; A कृतः. १३६१. १) Emended with C, A न हते. १३६५. १) Emended, A °लम्ब. १३६६. १) तादृशां supplied by A, in space left by A₁.

- इतथेतथ बभ्रम्यमागैः प्रोद्यत्सुतस्वरम् । अन्योन्याख्यायिभिलोकैः पुरं मुखरतामगतं ॥१३६८॥
 पत्नवेतालमालेव कालराश्याकुलेव च । बभूव सा यामवती सर्वभुतभयावहा ॥१३६९॥
 1370 दीर्घोर्निर्वातनिष्कम्पैश्चिन्तास्पन्दैश्च मन्त्रिभिः । तिष्ठन्परिवृतो राजा स्वन्तरेषमचिन्तयत् ॥१३७०॥
 निर्हारे सतमस्युपमाहते भूयवेष्टमनि । तातोपि निहतः भूयै मयि जीवत्यनाथवत् ॥१३७१॥
 कष्टमेताद्दृशासद्द्वैशासक्षालनाषधि । कथं मोक्षीषु शश्यामि ब्रह्मं मानवतां मुखम् ॥१३७२॥
 विरोधिवशवर्तिभ्यो देशेभ्यः सैन्यनायकाः । सहिभैरेव तुलंङ्कृषैः कथमेव्यन्ति वर्त्मभिः ॥१३७३॥
 इत्थं विमृशतंस्तस्य तत्तत्तीव्राभिषङ्गिनः । ययौ भीतिमतो भीमा कथंचिस्ता निशीथिनीं ॥१३७४॥
 1375 पातश्चतुष्किंकां पौरसमाश्वासाय निर्गतः । नष्टं कटकमन्वेष्टुं सोश्चाक्ख्वाढ्यसर्जयत् ॥१३७५॥
 मार्गानसूचीसंघोरैस्तुपारैर्विवरो वैशतान् । आस्रिष्टवद्वधा मेधाः कर्तुं पारोभिरे ततः ॥१३७६॥
 नाम्नां प्यलभ्वा सैन्यस्य मोक्षसैन्येषु दूरतः । निवृत्तेषु नियुक्तेषु विमृश्यं नृपतिः क्षणम् ॥१३७७॥
 यद्यद्योनादतं तत्स्वपरित्यक्तं मयधुना । इत्तं चारीञ्चिभ्रतवतामभयं सागसामपि ॥१३७८॥
 इत्याशां भ्रमयामास पटहोद्गेषुः पुरैः । साशीर्षोभास्ततः पौरास्तत्रारज्यन्त सर्वतः ॥१३७९॥ तिलकम् ॥
 1280 भनन्तरनृपाचार्यैर्धर्म्यकारकलया । तथा सोनपया वृक्ष्या फलं सद्योनुभावितः ॥१३८०॥
 शानाद्व्यूनसंख्यैर्यैः स्थितयानुगैः समम् । अनुरागहनैर्लोकैस्तत्कालं पर्यधार्थत ॥१३८१॥
 प्रियोक्ष्यावेदतं प्रीतिदायोपायः प्रभोः पुरः । भर्जल्लोकस्याप्यमन्त्रिपदवीं लक्ष्मन्क्रोदहीन् ॥१३८२॥
 राज्यं शस्यां नयत्येवं प्राज्ञे रात्रि नयक्रमैः । याति मध्यं दिने भिक्षुर्विद्विषुः पुरमाययौ ॥१३८३॥
 तस्य डामरवीराश्ववारलुण्ठकसंकुलः । अष्टष्टपूर्वो वृशो सैन्यव्यतिकरस्तदा ॥१३८४॥
 1385 हतं भुत्वा रिपुं राज्योत्सृजकः स नगरं प्रजन् । राजा काकात्मजेनेति तिलकेनाभ्यधीयत ॥१३८५॥
 हतः समस्तत्रिद्वेष्यः स दैयाद्यदि सुस्तलः । कथं प्रकृतयो जह्युर्गुणवन्तं तदात्मजम् ॥१३८६॥
 पुरप्रवेशे का राजंस्तस्मादेकमहस्त्वरा । एहि पद्मपुरं यामो मार्गं रोडुं विरोधिनाम् ॥१३८७॥
 भागच्छन्तो नष्टसैन्याः सुज्जिमुख्या महाभटाः । निहता यदि वा ददास्तत्र सायुधवाहनाः ॥१३८८॥
 प्रविष्टोसि ततो न्यस्तशस्त्रो द्विवैर्दिवैर्ध्रुवम् । नगरं नगरीकौमिः स्वयमभ्यर्थांतागमः ॥१३८९॥
 1390 भलमेतैर्नरन्मैर्वदन्त इति चक्रिरे । स च कौष्टेभ्रराधाषा स्मेरास्तस्यावधीरणाम् ॥१३९०॥
 राज्यं विदङ्गिः संप्राप्तं तांस्तान्शासनपहकान् । हुतमर्थयमानैश्च विलम्बं कारितो निजैः ॥१३९१॥
 अतो बहुशिमापातविवशाशेषैरनिकः । आसदन्नगरीपान्तं समयेन स तावता ॥१३९२॥
 एतस्मिन्नन्तरे लब्धे निःसैन्यस्य ससैनिकः । गर्गात्मजः पञ्चचन्द्रो नृपतेः पार्श्वमाययौ ॥१३९३॥
 हतस्यामिपरित्यागमन्युक्षालनकाङ्क्षिभिः । राजपुत्रैः समं सोध वीरो योडुं विनिर्वयौ ॥१३९४॥
 1395 असंभावनसंभामान्वीक्ष्य तांभिर्भुसैनिकाः । यावत्पारोभिरे योडुं तावत्किमपि सर्वतः ॥१३९५॥
 क्षणेनैव ययुर्भङ्गं तांस्तान्वीक्ष्य हताक्षिजान् । न संस्तम्भयितुं शेकुः स्वचमूध पलायिनीः ॥१३९६॥

१३७३. १) Emended; A °नावकः. १३७४. १) A विद्वेष्यत्.— २) A निशीथिनी. १३७७. १) Thus A; perhaps read मोयवैवेद्य.— ३) A विद्वेष्य. १३७९. १) A, writes here इ instead of तिलकम्. १३९९. १) Emended; A संगामांसास्ता°.

सेनानाथाथ ये मुखया भिक्षुपृथ्वीहरादयः । अदृष्टपूर्वं संत्रासं तेष्यशस्त्रिवदाययुः ॥१३९७॥
 विद्वज्जन्तोनुयाताः स्युस्ते चेदं नृपानुगैः । तन्नूनमवशिष्येत क्षणादेव न किंचन ॥१३९८॥
 वैमुक्त्यं तेषु यानेषु चिरात्सांमुख्यमाययौ । नवभूमृत्पभावेण नगरे विधुरे त्रिभिः ॥१३९९॥
 अन्यथा कलितो लोकैरन्यथा दैवयोगतः । इत्थं रात्रौर्ह्योरासीक्षिजयाजयक्रमः ॥१४००॥ 1400
 कंचिन्निपातयति बद्धपदं क्षणेन कंचित्परं पिपतिषुं नयति प्रकृष्टिम् ।
 संकल्पनिर्विषयचिन्नतरानुभाव ओषोम्भसामिव तटं पुरुषं विधाता ॥१४०१॥
 अथ तत्तद्भयस्थानशान्तः सुज्जिर्दानस्यये । दावव्याप्राश्रिनिष्क्रान्तो निःसहोश्चिरवाययौ ॥१४०२॥
 मेधाचक्रंपुरमामस्थितः भुत्वा हतं नृपम् । स हि संमन्वय राभ्यन्तर्नोत्सथाववसत्परम् ॥१४०३॥
 रिन्हृणादीन्दिधताऽभूरपुरादौ सैन्यनायकान् । प्रतीक्षमाणज्ञैः साकं निर्बाधं नगरेविशन् ॥१४०४॥
 तमिस्त्रायां प्रत्यभिज्ञाकृते तेपायमनश्चरान् । स्वावासपृष्ठे ज्वलतो वीपानस्थापयत्ततः ॥१४०५॥ 1405
 वैमत्यास्ते तु पत्नीनां विद्वतानां पृथक्पृथक् । निशि कापि परिभ्रष्टा न तत्कटकमाययुः ॥१४०६॥
 प्रस्थूये प्रनलंस्तैः पृष्ठलमैः स डामरैः । न मुहूर्तमपि त्यक्तः प्रहरञ्जिरितस्ततः ॥१४०७॥
 वृद्धस्त्रीवालभूयिष्ठान्सहप्रस्थायिनो जनान् । ययौ रक्षन्पुरः कृत्वा पशुपालः पशुनिव ॥१४०८॥
 पञ्चाशत्या ह्यारोहैः सह व्यावृत्य तिष्ठता । कंचिच्छणं तेन रक्षा तेषां कर्तुमशक्यत ॥१४०९॥
 ब्राह्मणपण्डुमव्यूहसंबाधेऽन्यस्याधसैः । बाध्यमानोरिभिलोकं सोत्याक्षीनु पदे पदे ॥१४१०॥ 1410
 हतस्य स्वामिनः स्वामिसूनेषु व्यसनस्थितेः । आनृण्याकाङ्क्षिणा तेन तत्र ह्यात्सैव रक्षितः ॥१४११॥
 येषां प्राणपरित्यागे निश्चयं बध्नतामपि । न योग्यकालापेक्षास्ति किं तौर्ह्येवभूपमैः ॥१४१२॥
 हन्तुं तं नष्टमायान्तं रुद्धा पद्मपुरान्निकम् । अवसण्डामराः क्रूराः खड्गवीथिवयौकतः ॥१४१३॥
 खेरीतलालशापामातुस्थाय प्रयुसैनिकः । व्रजंस्तेनाययौ तत्र प्रसङ्गे श्रीवक्रः पया ॥१४१४॥
 तमनष्टानुं सुज्जिरसाविति विशाङ्किताः । निपत्य ते विदधिरे हतलुण्डितसैनिकम् ॥१४१५॥ 1415
 मेरुश्च सज्जनश्चाश्वधारौ तत्राह्वे हतौ । क्षतो वट्टात्मजो मल्लो दिवसैर्यौ व्यपथत ॥१४१६॥
 उदीपविहितश्वभ्रवहत्सलिलसंकटम् । उदीपपूरवालाख्यं स्थानं तत्र क्षणेभवत् ॥१४१७॥
 युद्धा युद्धा प्रचलतस्तत्र पद्मपुराद्बहिः । रुद्धसैन्यस्य विशिखः श्रीवक्रस्याविशद्रुमम् ॥१४१८॥
 प्रहारविवशो नासौ सुज्जिर्हास्तेति डामरैः । स निर्लुण्ठ्य परित्यक्तः पूर्वमैत्र्यनुरोधतः ॥१४१९॥
 लुण्ठितं श्रीवक्रानीककोशभारपहानमैः । तैः कैथिश्चलितैरासीत्सुज्जिर्मागैर्नृपद्रवः ॥१४२०॥ 1420
 प्रस्थिते पथिकेकस्मान्त्वैपूसादयन्वने । आयुःशेषो मृगेन्द्रस्य विदध्यादध्वशोधनम् ॥१४२१॥
 निःशब्दसैन्यो निर्यातः सुज्जिः पद्मपुरान्तरे । उदीपश्वभ्रसविधं संप्राप्तोश्चायि डामरैः ॥१४२२॥
 पदातिकोशंशस्त्राधि मुष्णतः सोनवेक्ष्यं तान् । तीर्त्वा श्वश्रं वाजिगम्यां साश्वधारो भुवं ययौ ॥१४२३॥
 ततः परं प्रदान्तरिभयं दुराहिरोधिनः । भ्रूमङ्गतर्जनीकम्पकालापरितर्जयत् ॥१४२४॥

१३९८. ') Emended with C; A तावत्. ') Emended, A वेधाचक्रं पुर. ') A, had written in margin
 gloss of which only इति भावना is now legible. १४२०. ') Emended; A लुण्ठितः श्री. १४२३. ') A 'कोष'.—
 ') Emended with C; A सोनवीक्ष्य.

- 1425 संव्रस्यैषच्छमात्रं तैस्त्यक्तमाहाय च द्रुतम् । प्रविश्य नगरं साजुर्नृपतेः पार्श्वमाययौ ॥१४२५॥
 ज्यायसि भ्रातरिषामं तस्मिन्प्राप्ते जहौ नृपः । दुःखोष्णैरक्षुभिः साधं वैरिव्यापातसाध्वसम् ॥१४२६॥
 महत्समो नन्तस्युरानन्दस्तत्र वासरे । लोचनोद्धारकपामे डामरैः प्रचलन्हतः ॥१४२७॥
 तत्तन्मङ्गल्यरुण्डादिदुःसहायासकारणात् । स विपत्पतितो नाभूत्कस्यापि कष्टणावहः ॥१४२८॥
 भासाभिधः सुज्जिभृत्यो लोकपुण्याप्लावितः । भ्रान्तोवन्तिपुरेविषदवन्तिस्वामिनोद्गनम् ॥१४२९॥
- 1430 कम्पनोद्ग्राहकः क्षेमानन्दः स च तदन्तरे । भ्रमर्षणैरवेष्टयेवां डामरैर्हीलडोद्गवैः ॥१४३०॥
 इन्दुराजोपि सेनानीः कुलराजकुलोद्भवः । टिक्कं तद्देष्टितो ध्यानोद्गुरे' व्याजारशिव्यत् ॥१४३१॥
 पिम्बदेवाद्योन्येपि बहवः सैन्यनायकाः । अतिष्ठन्कमराज्यान्तडामरैः कृतवेष्टनाः ॥१४३२॥
 पाते वनस्पतेः शावा इव तलीडविच्युताः । इत्थं हताः क्षताश्चांस्तत्र तत्र नृपानुगाः ॥१४३३॥
 निष्पादत्रा हिमद्रुष्टचरणा नमविपहाः । धुत्सामा बहवोभूवन्मार्गेषु गलितासवः ॥१४३४॥
- 1435 न व्यलोक्यत मार्गेषु तदा नगरगामिषु । पलालच्छन्नदेहेभ्यो मानुषेभ्यः परः क्वचित् ॥१४३५॥
 घासं विलासवासस्त्वं' नेपि चित्ररथादयः । निन्द्युर्धैरचिरेणैव महामात्यैर्मविष्यते ॥१४३६॥
 द्वितीयेपि दिने रुद्धसंचाराः पञ्चिणामपि । तुषारवर्षिणो मेवा न मुहुर्तं व्यरंसिषुः ॥१४३७॥
 वनपूर्वाभिधमामस्थितस्य कटकद्रटान् । भिक्षोर्निसिष्य धन्योष सिंहदेवमशिश्रियत् ॥१४३८॥
 निशम्य कृतसत्कारं नृपं तदनुयायिनाम् । सर्वेपि भैक्षत्रास्तस्युः सैनिका नगरोन्मुखाः ॥१४३९॥
- 1440 मन्दप्रतापे दायदे संप्राप्तवसरास्ततः । राज्यधत्तलो राजानमनुमर्तुं विनिर्ययुः ॥१४४०॥
 परापातभयाच्छीतापाताव विवशैर्जनैः । न ता नेतुंमशक्यन्त दूरस्थं पितृकाननम् ॥१४४१॥
 चक्रिरे स्कन्दभवनोपान्ते देहाश्रितामिसात् । ते सत्वरं ततस्तासामदूरे राजसघनः ॥१४४२॥
 राशी चम्पोद्गवा देवलेखा तरललेखया । स्वला सहाविशद्विक्लिं रूपोक्षेखावधिरिधेः ॥१४४३॥
 गुणोज्ज्वला जज्जला' मृता वल्लापुरोद्गवा । गग्गात्मजा राजलक्ष्मीरपि वह्नी व्यलीयत ॥१४४४॥
- 1445 मत्वा हिमव्यपायान्तं राज्यरोधं निजप्रभोः । डामरा नवभूमर्तुर्हिमराजाभिधां व्यधुः ॥१४४५॥
 ददर्श सौस्तलं मुण्डमय भिक्षुरुपागतम् । गाढामर्षामिसंकीर्तैर्दृक्पतौर्नैर्देहस्रिव ॥१४४६॥
 कोष्ठेश्वरज्येष्ठपादावयस्तस्तत्कियोद्यताः । असहासघ्ननां वैराद्गजना तेन वारिताः ॥१४४७॥
 नगरं हिमवृष्टचन्ते स यियाद्धर्षुयुत्सया । ताटस्थेनाहिताकृष्टान्भृत्याञ्जाल्वाञ्जवीह्वयः ॥१४४८॥
 प्रसन्न प्रामुयां राज्जमिति पृथ्वीहरे सति । हने तु तस्मिन्दायादेविपन्नः स्यां पतिर्भुवः ॥१४४९॥
- 1450 इत्यचिन्तयमेतसु दैवास्संजातमन्यथा । राज्यस्याद्यापि विरता हते प्रत्युत यश्चिपौ ॥१४५०॥
 किं राज्येनाय वा कृत्यं भोगमात्रोपयोगिना । जिगीषोस्रिषितं कस्य ममेवान्यस्य सेत्स्यति ॥१४५१॥
 मुण्डं न्यपातयद्भूमौ यः पूर्वेषां पुरा मम । सिंहहारे मदीयेष तन्मुण्डं वतंते लुजत् ॥१४५२॥
 दश मासान्मदाद्यानां सुखच्छेदं व्यधत् यः । तत्सहुःखं स तु मया दशाभ्यान्नुभाविताः ॥१४५३॥

१४३०. १) Doubtful emendation; A जोड्गोहकः.—') Emended with C; A °रवेष्टेन. १४३१. १) Emended; A °ङ्गुरे. १४३३. १) A क्षताश्चांस्तत्र with diplography. १४३८. १) Emended; A °शिव्यत्. १४४१. १) Thus A.; corr. by later hand into ताजेनु'. १४४४. १) One akshara wanting; the *locus* not indicated in A; C supplements सर्. १४४९. १) Emended; A विपत्तां; O °यादे विपन्नः.

एवं निर्युद्धकतव्यतया नेत्याम्यवन्त्यताम् । उपशान्तमनस्तापः ह्यस्थित्या शोषमायुषः ॥१४६४॥
 इत्याद्युक्ता गतष्टिकाभ्यर्णं तं प्रणतं व्यधात् । प्रीत्या स हेमघटिकश्वेतच्छादिभाजनम् ॥१४६५॥ 1455
 तद्विक्रमेण राज्याशापिशारद्योदितया पुनः । गृहीतोभ्येत्य शीतार्तस्तस्यावन्तश्चिन्तयन् ॥१४६६॥
 अत्यन्तानुचितं चान्यल्लवन्धैः संविधित्छभिः । रक्षितं रक्षिणो न्यस्य हतकमाभूत्कलेवरम् ॥१४६७॥
 विपक्षाभयणेप्यस्मिन्स्यामिनेने किमीवृशी । दशा शरीरस्येत्यन्तः कृतञ्ज्वेन चिन्तयन् ॥१४६८॥
 दिदृक्षाव्याजतः सुज्जकाख्यो नगरशास्त्रभृत् । आयातो बाष्टुकं गोमृन्युद्धैर्जित्वाभिसाह्यधात् ॥१४६९॥तिलकम्॥
 स चतुर्नवताद्वर्षादारभ्यासादितच्छलैः । भूतिरधिष्ठितस्तिष्ठन्प्रजासंहारकार्यभृत् ॥१४६९॥ 1460
 देवताधिष्ठिताविष्टवेद्विद्याक्यादिति भुतिः । भावितद्वहसंघादजनितप्रत्ययोद्ययौ ॥१४६९॥
 तवीयानन्यथात्वेन छेत्ता भ्रमयिता च यः । तन्मुण्डस्यास्य स पुमांलम्बः छत्रो मृतस्तथा ॥१४६९॥तिलकम्॥
 भिक्षुः कापुस्त्राचारहतौचित्यो व्यसर्जयत् । प्राचण्ड्याख्यातये मुण्डमथ राजपुरीं रिपेः ॥१४६९॥
 उच्छलात्मजया तत्र देव्या सौभाग्यलेखया । नेतृन्पितृभ्यमुण्डस्य जिघांसन्त्या निजानुगैः ॥१४६९॥
 राजपुर्यांमाकुलत्वं नीतायामाससाद तत् । तद्गर्तुः सोमपालस्य दूरस्थस्यान्तिकं चिरात् ॥१४६९॥युग्मम्॥ 1465
 आदीनस्यं मधुसैव्ययाम्यधर्मविक्रमैश्च । तिरश्च इव शोष्यस्य नेयबुद्धेः खड्गप्रभोः ॥१४६९॥
 सभ्यैरुद्याधत्त तत्र कर्तव्यं परिचिन्तितम् । स्वोचितं व्यञ्जितौचित्यानौचित्यं निरेवप्रहैः ॥१४६९॥
 नागपालस्तु सौभ्रावं लम्बा आतुः स्थितोन्तिके । सेहे मुण्डावशोपस्य नोपकर्तुर्विमाननाम् ॥१४६९॥
 छरीर्धर्वाशिनोप्यन्ते कर्दमीरभ्यः पराभवम् । विशङ्क्योनुः सर्वधेदं सत्कार्यं वः शिरः प्रभोः ॥१४६९॥
 क्रियते येन नियतेरन्यथात्वं सनायताम् । शिनिहस्य हरेर्हृष्टाः कुर्वन्तो यत्र त्रमुक्ताः ॥१४७०॥ 1470
 तद्वेपालपुरे कालागुरुबन्दनदारुभिः । काष्ठैर्निर्वां शिरो निन्ये वीतिहोत्रेय शत्रुभिः ॥१४७१॥
 यथा प्रातिभ्रंशा धरणिपतिभावस्य विविधा यथा ह्यसोलासा अपि समरसीमासु बहुशः ।
 यथा तत्तदीर्घव्यसनविनिपातानुभवतं तथा वृष्टस्तस्य प्रमयसमयोप्यद्रुततरः ॥१४७१॥
 कस्यापरस्य तस्यैव तैर्भिरं वह्निसत्क्रियाम् । एकत्रैतरगात्राणि मुण्डमन्यत्र मण्डले ॥१४७२॥
 टिकादयोथ नगरं यान्नोव्रन्तिपुराध्वना । तत्र हन्तुं व्यलम्बन्त भासादीन्युर्ध्वेष्टितान् ॥१४७३॥
 युद्धान्युशीपनपात्रप्रहारच्छेदकारिभिः । न ते जेनुमशक्यन्त तैः प्रयत्नपरैरपि ॥१४७६॥ 1476
 स्थितैर्महादमप्राकारगुपे सुरगृहाङ्गने । तैर्हैन्यमानास्ते स्थातुं गन्तुं वा नाभवन्क्षमाः ॥१४७६॥
 एवं प्राग्बिलम्बेषु तेषु लम्बान्तरः सुधीः । स्वीचकार प्रदानेन खड्गवीडामराष्ट्रपुः ॥१४७७॥
 गृहीतनीचिना तेषां सुजिः प्रायोधि सत्वरम् । तेन भासादिमोक्षाय पञ्चबन्धारादिभिः समम् ॥१४७८॥
 प्रापाव्रन्तिपुरं यावन्न स तावन्नदप्रगान् । कृष्टयात्मजादीनालोक्य भङ्गं टिकादयो ययुः ॥१४७९॥
 देवागाराहिनिर्याता भासाद्यास्ते च विद्विषाम् । भदानामनुगान्हत्वा सुज्जेरन्तिकमाययुः ॥१४८०॥ 1480

१४६६. १) Emended with C; A शीतार्तं. १४६९. १) Thus A; cf. बाष्टुकं viii. 1346. — १) A₁ writes here ३ instead of तिलकम्. १४६९. १) A₁ writes here ३ instead of तिलकम्. १४६९. १) A₁ writes here ३ instead of युग्मम्. १४६९. १) Emended; A आसीनास्य. १४७०. १) Emended with C; A वे. १४७१. १) Emended with C; A एकत्रैतरगा.

- लम्भप्रतापे नगरं पविष्टे कम्पनापतौ । आययाविन्दुराजोपि टिकं संस्यज्य सानुगः ॥१४८१॥
 चके चित्रथश्रीत्रभासादीनपि भूषतिः । पाराप्रहारखैर्यादिकर्मस्थानाधिकारिणः ॥१४८२॥
 यथापूर्वमधीकारानजहस्तुज्जिरप्यभूत् । प्रतीहारमुखपेक्षी का कथेतरमन्त्रिणाम् ॥१४८३॥
 प्रतीहारोपि निःसीमडामरयामसंमतः । तद्देवक्रिकां कुर्वन्नगाद्राजः प्रतीक्ष्यताम् ॥१४८४॥
 1485 स नासीदखड्गइच्छे कोपि तत्परेणेन यः । नाशिविभ्यंघृपं नो वा बभूवाभयगोन्मुखः ॥१४८५॥
 निङ्क्षतेशित्वसदृशस्फूर्तिर्धृतौ महीपतिः । आहारमप्यनासाद्य तन्मतं न न्यवेतत् ॥१४८६॥
 इत्थं नगरमात्रान्तर्लम्भपादप्रसारिकः । सोवार्तिष्ठ समासन्नफलं कन्दलयन्नयम् ॥१४८७॥
 संघटय्याखिलान्भिभुर्डीमरान्विजयेभ्यरे । अथाध्यक्षांदाधिष्ठानं जिवृक्षुः शिशिरात्यये ॥१४८८॥
 अदृष्टपूर्वं स्वचमूचकैश्चयं वीष्य डामराः । भिक्षोर्हस्तगतं राज्यं मत्साशङ्किपताथ ते ॥१४८९॥
 1490 एकैकस्यैषं धीशौर्यमित्राभिवादि दृष्टवान् । नोत्तिष्ठेत्प्राप्रराज्यः किमास्कुन्वेपु गृहान्तरात् ॥१४९०॥
 इति संमन्वय ते राज्यं सोमपालाय दिस्सवः । दूताभिगूढं माहिष्वन्तोपि दूतं व्यसर्जयत् ॥१४९१॥
 आकाराचारवैकृत्यैः पशुतुल्यस्य तस्य तैः । राज्यभोगा अभङ्गा नो भविष्यन्तीत्यचिन्त्यत् ॥१४९२॥
 भोगलोभोज्जितौचित्यदस्युसंधविकीर्षितम् । देशेन पापात्पापीर्यो द्वैवाच समपादि तत् ॥१४९३॥
 दास्येव्ययोग्यो यो राज्ये स इत्यास्तां त्रपान्यतः । शक्येत पानुं देशोदं किमीपवपि तादृशा ॥१४९४॥
 शालीनपालपुत्रवोचति यः कृशानुदग्धाननधटकपेटकमीतिदावैः ।
 1495 शानुं स काननतस्त्रिजहितो त्रिदध्यात्किं तत्र भञ्जनकृतां वनकुञ्जरानाम् ॥१४९५॥
 भिक्षोर्नेदिष्ठतां दिष्टवृद्धियाजासतो.भजन् । तदूतो डामरीन्गूढं नीविदानोद्यताम्यभात् ॥१४९६॥
 वैशाखे च कृतारम्भस्तदा संभाषितस्वरः । निर्गत्य नगरास्तुज्जिर्गम्भीरातीरमाययौ ॥१४९७॥
 तस्याभियोगः श्लाघ्येभूयोदुं युत्समवायिनः । एकाकी तापतो वीरानूरीकृत्य स निर्ययौ ॥१४९८॥
 भन्तःपाते साहसानां नास्तुतं तद्विधेर्वशात् । जीयते लक्षमेकेन लक्षेणैकोय वा युधि ॥१४९९॥
 1500 पारं तरीतुं निःसेतोः सरितोपारयन्नसौ । पारे परस्मिन्नहितानपदयच्छरवर्षिणः ॥१५००॥
 द्वित्रा निशाः स ते चासंस्तस्याः सिन्धोस्तद्वये । रुद्राः संनाहिनोऽन्योन्यरन्ध्रवेक्षणैर्दीक्षिताः ॥१५०१॥
 अथावन्तिपुराज्जैभिरानीताभिरबन्धयत् । सेतुं साधोतरस्तुज्जिरादस्य तरणीं स्वयम् ॥१५०२॥
 तरन्तमेव तं दृष्ट्वा योषैः कतिपयैः समम् । द्विषन्नमूर्मदल्लोला हुमालीनामवधला ॥१५०३॥
 1505 दृष्टं मुहूर्तदेतावदाकूडः स च दसटम् । बद्धश्च सेतुस्तीर्णांश्च योधा भद्राश्च विद्विषः ॥१५०४॥
 न खनी न हयाटोहो नापि भूली न चापभूत् । व्यावृत्य प्रेक्षितुं कश्चिदशकश्चिदुनाद्वलान् ॥१५०५॥
 निबद्धवधशैलियाल्लोलपल्यधने हये । कोष्ठेभ्यरस्याश्ववारा व्यलम्बन्तान्तरे क्षणम् ॥१५०६॥
 निर्यन्त्र्यं तेषि पर्याणं सुउज्जौ पथात्यधाविते । वास्योद्धूतं रजश्चक्रमिव क्षिप्रं तिरोदधुः ॥१५०७॥
 हतलुण्ठितविध्वस्तध्वजिनीका विरोधिनः । ध्यानोद्गारादिवु धानेव्यमिलन्लङ्घशो गताः ॥१५०८॥

१४८९. ') Emended with C; A नाशिविभ्यंघृपं. १४८८. ') Emended; A निभुन्डा'.—') Emended; A अथाविष्टहं; C अथानिष्टहं. १४९०. ') Conjectural reading; A एकैकस्योषधीशौर्यं. १४९१. ') Emended; पापीकै. १५०१. ') Emended with C; A 'विक्षण'. १५०५. ') Emended with C; A प्रेक्षितुः. १५०७. ') Emended; A निर्यन्त्र्य; C निर्यन्त्र्य.

विजयेशामपं वीर्त्वा वितस्तासेनुममगः¹ । भासोपि दस्युन्विदधे पलायनपरायणान् ॥१९०९॥
 उषित्वा विजयक्षेत्रे तदान्येषुरुपायते । कम्पनेशे² ययुस्त्वक्त्वा ध्यानोन्नरं विरोधिनः ॥१९१०॥ 1510
 तत्र स्थित्वा द्विनैः कैथित्स देवसरसोन्मुखः । शिभिये भेदनियतैरेत्य टिक्कस्य गोत्रिभिः ॥१९११॥
 जयराजयशोराजौ तन्मुखौ भोजकात्मजौ । प्रविश्य देवसरसं व्यधाद्विक्रोपवेशने ॥१९१२॥
 ययुश्चिन्तयन्तं वातास्तस्मिन्धात्पधाविते । भिक्षुनादयः भूरपुरं स्वोर्वीं कोष्ठेश्वरादयः ॥१९१३॥
 गर्हां महाभये सोमपालवृतः पलायितः । दास्याः सुतेन प्रहितः कुचास्मीति प्रभोग्यधात् ॥१९१४॥
 स हि तारुङ्गहारम्भशोभसाध्योघनीच्छुताम् । तस्य सिंहीस्पृहाक्रान्तगोमायुषदमन्यत ॥१९१५॥ 1515
 प्रमादास्त्वामिनो राज्यं चिरं नष्टं भित्तैर्दिभिः । सुजिजः प्रसाथ प्रवदावेवं स स्वामिद्वनये ॥१९१६॥
 शमालादीनिपि व्यूढान्त्वानोपायेन डामरान् । पौरांश्च भिक्षुवांश्रयिणो राजाभ्येतुं प्रचक्रमे ॥१९१७॥
 राक्षः परीक्ष्य सामर्थ्यमथ कुर्मो यथोचितम् । इति सर्वाभिसारेण तं संमन्य रणं दधुः ॥१९१८॥
 रजोवनिनालक्ष्यभटीवनटताण्डवः । दामोदरेभूत्संयामः स वीरयामघस्मरः ॥१९१९॥
 कोष्ठेश्वरवशं यातं रक्षता पितरं क्षतम् । लम्बाः सहजपालेन ज्ञाथाः प्रकृतिभिः समम् ॥१९२०॥ 1520
 भ्रमस्तत्राविशेषोभूद्भ्राशो भिक्षाचरस्य च । भिक्षुस्त्वहन्यसंवेद्यं विवेदात्मपराजयम् ॥१९२१॥
 ततः प्रभृति यः प्रातः स न सायमवृद्धयत । योषा वा न परेषुः स सैनिको भेक्षेत्रे बले ॥१९२२॥
 एवं त्यक्त्वा परान्पौरडामरेषु नृपान्तिकम् । प्रयास्य लामसत्कारानुचितान्प्राप्तुवच्छ च ॥१९२३॥
 काप्यहंपूर्धिकोत्स्यौ मनुजेश्वरकोष्ठयोः । प्रयातुं पार्थिवाभ्यर्णं लाभसौख्याभिलाषिणोः ॥१९२४॥
 शात्वाथ तत्कारुण्यहाहूरीतस्वपरिच्छदः । देशान्तरोन्मुखो भिक्षुराषाढे मास्यवाचलन् ॥१९२५॥ 1525
 अनुयाजिः स दाक्षिण्यशेषाद्विहितसान्त्वनैः । तदाद्यैर्दामरैः क्रुध्यन्न निरोदुमपार्थत ॥१९२६॥
 भकरोत्स्वैरिणीक्षुनुतया शीलबहिष्कृतः । अतिरूपेषु दारेषु तस्य कोष्ठेश्वरः स्पृहाम् ॥१९२७॥
 सटां हरेः फणारलमहेर्ज्वालं हविर्भुजः । बालां च तस्य संस्पृष्टुं कोपशान्तस्य शकुयात् ॥१९२८॥
 समं सौस्सलिना बद्धसंधिराभयकाङ्क्षिणः । सोमपालः स्वविषये नादात्तस्य प्रतिभयम् ॥१९२९॥
 उद्वेजितः प्राणहरैः प्रयत्नैस्तस्य सर्वतः । तेषां दुर्गममहीसीमान्त्वं सुलहर्ती ययौ ॥१९३०॥ 1530
 त्रिगर्तेषु दया शीलं चम्पायां मद्रमण्डले । त्यागो दावाभिसारेषु मैत्री नामस्यधर्मिणाम् ॥१९३१॥
 पीडयेत्यक्तभीर्भूभूरस्ये त्वयि डामरान् । त्यामेवाभ्यर्थ्य राजानं ततः कुर्युः क्रमेण ते ॥१९३२॥
 क्षमां तद्गजाभ्यर्थयितुं सांप्रतं नरवर्मणः । मन्त्रिमिर्युक्तमित्युक्तमपि मन्त्रं न चापशीत् ॥१९३३॥
 वसात्पपरिवारोस्मद्गृह इत्यथ गृहगतः । श्वभुरमार्थनां तस्य भृत्याः पाशैर्दवाचलन् ॥१९३४॥
 प्राचरताथ नगरे विशालिर्मित्रीज्जबलैः । ह्यलमह्यलमे काले वरयात्रेव डामरैः ॥१९३५॥ 1535
 वीक्ष्याश्चच्छन्नतुरीगरेकैकं पार्थिवाधिकम् । सुस्तरत्तमापतेर्षेयं नैव्युयं तुदुवर्जनाः ॥१९३६॥
 औदार्याकारतारुण्येषसौन्दर्यमन्दिरम् । कोष्ठेश्वरोधिकं स्त्रीणां प्रययौ प्रेक्षणीयताम् ॥१९३७॥

१९०९. ¹) Thus corr. by A, from 'ममगः. १९१०. ²) Emended; A कम्पनेश. १९११. ³) Emended with C; A °जचनिकं लक्ष्यं. १९२८. ⁴) Emended with C; A संस्पृष्टुः cf. viii. 1193. १९३०. ⁵) Emended with C; A तदाद्यैः.

- प्रशान्तविभ्रवे देवो यथावुत्सववाप्यताम् । विशङ्कुरिलवन्धौघनूर्यधोषो^१ दिवाविशाम् ॥१५३८॥
 क्षीराया लक्ष्मकेणापि सर्वे मडवराज्यतः । आनीताः पाधिवाभ्यर्णै सैन्यार्णवभयंकराः ॥१५३९॥
 1540 अपि भूपालवाह्मभ्यादभृद्भ्राजोपजीविनाम् । प्रतीहारगृहहारप्रवेशो बह्वमानकृतः ॥१५४०॥
 लवन्धोऽपि त्वितमामतया दुर्मिक्षुदुःसहः । व्ययोत्तरङ्गः कालोभूत्स राज्ञो धनदभियः ॥१५४१॥
 डामरेभ्यो नृपः पारात्संगृह्णन्कृतवेतनः । निनायाभ्यन्तरं वृद्धिं बाष्पं चापचयं जनम् ॥१५४२॥
 तिष्यवैद्यापिदेवाद्या ज्ञातयो जनककुहाम् । राजश्रोहोचितां राज्ञा विपत्तिमनुभाविताः ॥१५४३॥
 मासैश्चतुर्भिः स पितृप्रमयाहादनन्तरम् । अनन्यशासनं राष्ट्रं स्वमेव समपादयत् ॥१५४४॥
 1545 निर्धमं नगरं पौराः सर्वसामर्थ्यवर्जिताः । अनन्तै राष्ट्रमाकीर्णं डामरैः पाधिबोपमैः ॥१५४५॥
 बद्धमूलो नातिदुरे सर्वभारसहो रिपुः । सबाह्याभ्यन्तरा मन्त्रिसामन्ता वैरिसंभिताः ॥१५४६॥
 मन्त्रोपदेशो^२ वृद्धस्य नैकस्यापि नृपास्पदे । अधर्मबहलाः सर्वे भृत्या इहैकवृत्तयः ॥१५४७॥
 राज्यारम्भे बभूवैयं या सामप्यस्य भूपतेः । सा स्मर्तव्यान्तराज्ञानुं प्रत्युदन्तं विवेक्तृभिः ॥१५४८॥
 ग्रामप्रसङ्गात्तदिवं गुणधामोपवर्गणम् । वक्ष्यमाणं ह्यबहूशोऽप्यत्र तेशाल्पददर्शने ॥१५४९॥
 1560 पूर्वापरानुसंधानवन्धैर्दृष्टान्तवत्कथाः । नाबुद्धानिगभीराणां शक्या रसयितुं गुणाः ॥१५५०॥
 प्रत्यक्षस्य गुणान्नाशो विशिष्यन्तो यथास्थितान् । अनीर्ष्यस्य भविष्यामो विवेकस्यानृणा वयम् ॥१५५१॥
 स्थितस्य तत्त्वविज्ञाने नान्यस्य हि पटुर्जनः । अमानुषानुभावस्य राज्ञः किं पुनरीदृशः ॥१५५२॥
 हितानां दाराणां सदृशस्रजदुःखस्य ह्यहदः कवेः सोल्लेखस्य मियसकलोकस्य नृपतेः ।
 स्थितानां कोऽप्यत्र व्यवहितविवेकः स्वकुकृतैरसामान्यं ज्ञानुं ह्यभगमनुभावं न कुशलः ॥१५५३॥
 भवेत्प्रामप्रसरणा परिणामेय वा मतिः । कथं सर्वस्याद्भुतायां निष्ठायां गुणदोषयोः ॥१५५४॥
 1555 सन्धेवास्यापि विषमाः स्त्रभावा दोषतां जनः । येषां विपाकभव्यत्वमज्ञानन्गणयत्ययम् ॥१५५५॥
 विकासः केषांविन्नयनविषमैर्विद्युदुदयैः परेषामुद्भूतिः भवणकटुमिर्दीपेरसितैः ।
 न चेष्टा काप्यन्योपकृतिपरिहीना जलमुजो जडो वर्षादन्यं गणयति गुणं नास्य तु जनः ॥१५५६॥
 गुणांल्लोकोत्तराऽभूषणस्यनानुभवगोचरान् । भविता पूर्वभूपालकृत्ये सप्रत्ययो जनः ॥१५५७॥
 अनुस्रलक्षपि स्थानाद्भूम्भेन चकार सः । विलोलांल्लोमकम्पेन दिङ्नाग इव भूधरान् ॥१५५८॥
 विरुदहाहिनीवृन्दा गूढं यद्भयसंभवम् । वहन्ति तापं भूपाला और्वभिभिन्न सिन्धवः ॥१५५९॥
 1560 भूमिभृद्भास्वतस्तस्य तेजसाप्यायिनो गतः । पूर्वराजयशश्चन्द्रो भुवनेष्वप्रकाशनाम् ॥१५६०॥
 यो यस्तं पश्यति स्वात्मसंमुखं स स सर्वतः । जानात्यवक्रोल्लिखितं देवबिम्बभिवेश्वरम् ॥१५६१॥
 स्थिरप्रसादो दप्ते यत्तदादप्ते न स क्वचित् । भयं पुनः प्रणमनां दत्तं हरति विशिषाम् ॥१५६२॥
 कृष्टासेः प्रतिबिम्बं स्वं हित्वा नाव्योस्य संमुखः । नापरः प्रतिशब्दाच्च गर्जेतः प्रतिगर्जेति ॥१५६३॥
 तस्य नातिशितं कोपे प्रसादे निशितं पुनः । धसे तीक्ष्णैकधारस्य तरवारैस्तुलां वचः ॥१५६४॥

१५३८. १) Doubtful emendation; A 'कोषा'; G 'विभ्रवो ह्यतो and 'कोषाविषा'. १५४२. १) Thus A; C 'वीरान्तं' १५४४. १) Cf. 'सौ दिक्कस्याप्यवेतिवैषया' (A) viii. 1305. १५४५. १) Thus A₁; R C निवासनं, as apparently corr. by later hand in A. १५४७. १) Conjectural emendation; A मन्त्रोपदेशोऽप्यत्र. १५५०. १) इष्टान्त supplied by A₁ in space left by A₁. १५५८. १) Emended with C; A 'भूभङ्गन'.

तस्याकुजन्मनो निस्त्याम्लानलक्ष्मीविकासिनः । प्रभवन्त्याभिताः कल्पशाखिनः पल्लवा इव ॥१९६९॥ 1585
 राशि गाम्भीर्यदुर्लक्ष्यमाहात्म्यप्रभविष्णुताम् । विवेद मन्त्रिणां लोकः सिधेवे तांश्च सर्वतः ॥१९६९॥
 प्ररूढस्तु प्रतीहारो न विधेरेन्यमन्त्रिणाम् । पार्श्वद्रुमाणामेषाख्यौषधिसम्भ इवोन्नतिम् ॥१९६९॥
 तस्योत्पाद्यतः सर्वस्तुणानीवावहेलया । स्फूर्जन्जनकसिंहोभूदशक्योन्मूलनः परम् ॥१९६९॥
 आ बाल्यासंस्तुतो राज्ञः स कृत्स्नव्यवहारवित् । अभ्युष्यस्तदणीभूतनयो ह्यस्त सर्वतः ॥१९६९॥
 अर्धैर्धं यौनसंबन्धादिच्छतस्तस्त्वतो मदात् । कुत्रुभिधस्तस्य ततः कृतावशोतनोत्तमम् ॥१९७०॥ 1570
 रन्ध्रान्वेषी स तद्रोषादुपजायैः क्षणे क्षणे । सस्रुनी जनके यत्नासृषं द्वेषमजिमहत् ॥१९७१॥
 राज्ञस्तुल्यवयःस्यै हि जननीगाढसंस्तवात् । राज्यकाले हि सौत्सिकावास्तां तदवकाशदौ ॥१९७२॥
 नुरंगयोग्योपस्कारक्षानाहारादि राजवत् । अकालज्ञावकुरुतां राजधान्यन्तरेव तौ ॥१९७३॥
 सह स्ववृद्धैः समशीर्षिका प्रभोर्न युज्यते प्रामसमुन्नतेः क्वचित् ।
 भित्तोत्तरेर्दुर्गवृन्दलङ्घनं सरोजपण्डस्य महाविडम्बना ॥१९७४॥
 तद्विल्लिताभसंरूढवैशुनालेख्यकल्पनाः । तद्वर्गैप्यखिले चक्रुस्तद्विषः कलुषं नृपम् ॥१९७५॥ 1575
 अथ राजा विजयिनं सत्कर्तुं कम्पनापतिम् । कृतज्ञः भावणे मासि जगाम विजयेश्वरम् ॥१९७६॥
 अत्रान्तरे पिच्छेद्रादागच्छन्गिरिगह्वरे । पाप भूरपुरद्रुद्धाधीश्वरादुत्प्लोती वधम् ॥१९७७॥
 पुत्र्याणानाडादुत्पिच्छकृतये पुनरागतः । द्रुद्धाधिपेन गुटिकान्वेषिणा स धवाप्यत ॥१९७८॥
 सितौ निपतितः पार्श्वगाममेकं द्विषद्वटम् । मुमुर्षुर्विशिखाविद्धजानुमर्मापि सोवधीत् ॥१९७९॥
 प्रत्यावृत्तस्य सत्कृत्य कम्पनेनं महीपतेः । शार्ध्वन्तिपुरस्थस्यं द्रुद्धेशोरिशिरो व्यधात् ॥१९८०॥ 1580
 स दृढद्रादिकासुष्टिरसुहृन्मुण्डमुहुरः । चक्रे तस्य दृढामर्षशोकद्राकुविपाटनम् ॥१९८१॥
 आद्यायामेव यात्रयां जातारातिक्षयो जनैः । स निःशेषयिताशेषकण्टकानामगण्यत ॥१९८२॥
 तस्मिन्प्रविष्टे नगरं विद्रुताः केपि सागसः । प्रापुर्जनकसिंहाद्याः केपि कारागृहस्थितिम् ॥१९८३॥
 कैथित्वलायितैः शङ्कां यात्रिताः प्रथिवीपतेः । ततः कोष्ठेश्वरमुखाः प्रानिलोम्यं प्रपदिरे ॥१९८४॥
 शङ्कालां निर्गतः श्रीमान्कार्तिकेय कृनी नृपः । तत्र तत्रासुहृद्गमं संप्राप्तोपमवापत ॥१९८५॥ 1585
 यत्र सुस्सलभूणाद्याः प्रापुर्भद्रप्रनापताम् । तं हाडिग्राममदहस्तुज्जिर्जितविक्रमः ॥१९८६॥
 महीभुजा पीथमाचैराहृतः कोष्ठकादिभिः । अथ भिक्षाचरो राज्यगुर्भूयोत्पुपाययौ ॥१९८७॥
 एकेनाह्ना योजनानि प्रोक्षन्नुद्य दश पञ्च च । शिलिकाकोट्टनामानं गिरिप्राममवाप सः ॥१९८८॥
 क्षुत्पिपासाहृमारातिभीतिमार्गभ्रमोद्भवम् । हेशं नाजीगणन्मानी धावितः स जिगीषया ॥१९८९॥
 कार्यमायाति वैमुख्यं जिगीषोर्विधुरे त्रिधौ । प्रस्थितस्य पुरोवाते रथस्येव ध्वजांशुकम् ॥१९९०॥ 1590
 आरम्भमात्रमपि कस्यचिदेव सिद्धये कश्चित्प्रयत्नपरमोत्पेकलप्रयासः ।
 मन्धात्रिणामृतमवाप्युदधेर्मुहूर्तात्सर्किं चिराद्विदपता न हिमात्रिजेन ॥१९९१॥

१५७१. ') Emended; A नृपो. १५८०. ') Emended with C; A १पुरस्थस्य. १५८१. ') Emended; A विपाटनम्.
 १५८५. ') Emended with C; A कैथित्व.

- भ्रष्टा सरित्स्ववसतेर्जलधिप्रवेशो वेलोर्भिवेक्षणवशेन त्रिवर्तमाना ।
 मिथ्यैव यच्छति धियं पुनरुद्गतेति नोत्थानमस्ति तु विधिष्यपरोपितानाम् ॥१५९२॥
 तस्य तावन्महायलकठोरस्योदयक्षणे । सिद्धैर्विवन्धो विधिना विधुरेण व्यधीयत ॥१५९३॥
 आयातं तमवुद्धा तुं तस्मिन्नेव क्षणेभ्यत् । पृथ्वीहरानुजः प्रागभङ्गः कृत्वाकुलिनृपम् ॥१५९४॥
 1595 कौष्ठेश्वरः स चावेत्य संप्राप्तं तमतिलताम् । कृत्याक्षमौ ततः सर्पाविध मन्त्रनियन्त्रितौ ॥१५९५॥
 ताभ्यां स्थानेय सोन्यस्मिन्स्याजितोध्वपरिभ्रमम् । कार्कोटद्रुममार्गेण निर्गतः सुल्हरीं ययौ ॥१५९६॥
 आसीच्च तत्र प्रोक्षण्डर्पकण्डूलदोर्द्धुमः । ऊर्णमाथमाणः कद्रुमीराक्रान्धिसंततचिन्तया ॥१५९७॥
 उदीपसलिलस्येव तस्य रन्ध्रगत्रेषिणः । पुरं प्रविष्टो राजापि प्रतीकारमचिन्तयत् ॥१५९८॥
 अद्वितीयस्वमात्येषु प्रतीहारो मदोपताम् । सुउज्जरसहमानोमूच्छलान्वेषणतत्परः ॥१५९९॥
 1600 आययावथ विस्त्रम्भावदृष्टम् बलगतः प्रभोः । धन्यापजः पूतमूर्तिर्जाह्नवीजलमज्जनात् ॥१६००॥
 तदाद्याः संस्तुता राज्ञश्चिरसंभावितास्ततः । अनामुवन्तोधीकारान्पर्येतप्यन्त चिन्तया ॥१६०१॥
 कुर्वाणे कार्यतस्तस्मिन्भरं पित्र्येषु मन्त्रिषु । कालप्रतीक्षाक्षमतामूर्द्धुस्ते गहनाशयाः ॥१६०२॥
 प्रतीहारस्तु दुर्लक्ष्यसुज्जिनितोर्त्रनोद्यतः । अप्रियानपि तान्प्रीत्या जपाहोषोपयोगिनः ॥१६०३॥
 व्यतीतेष्वथ मासेषु केषुचिहैवयोगतः । अकस्मादभवद्भ्रूस्फूर्तिरलूतामयातुरः ॥१६०४॥
 1605 विस्फोटशोकान्तीसारत्रङ्गिमान्वाद्युपद्रवैः । संदिग्धाभ्युदये तस्मिन्देशः पर्याकुलोभवत् ॥१६०५॥
 इत्थं स्थितः कुलद्वैकभर्तुः स्वामी बली रिपुः । तत्पक्षा डामरा राष्ट्रं दुष्टमेव व्यचिन्तयत् ॥१६०६॥
 भायत्यां च तदात्वे च हितकृत्यं विचारयत् । राज्ञः श्रीगुणलेखाया जातमेकस्रतं शिशुम् ॥१६०७॥
 पञ्चाब्देदृश्यं पर्माण्डि सुजिज्जिर्भूमिपतिं तदा । विकीर्णमन्त्रयायास मातुलेनास्य गार्गीणां ॥१६०८॥
 इत्थं भूतस्य दुभुक्षुः ससुनुः सुज्जिरथ ते । पञ्चचन्द्रादिभिः सार्धं युक्त्या मन्त्रयतेनिशाम् ॥१६०९॥
 1610 लम्भरन्ध्रः प्रतीहारो धन्यायाश्च तदीरिताः । इत्येवोर्चस्तनो भूवं स तथेत्यप्रहीष्य तत् ॥१६१०॥
 पूर्वप्रजासृजं इवाद्भुतवस्तुतत्त्वव्यावर्णनेन कुतुकं जनयन्ति तज्ज्ञाः ।
 बाला इवाल्पमतिहार्थेधियथ सन्ति प्रायो नृपा नियमभूयमनोनुभावाः ॥१६११॥
 शौचस्थाने कृतवसतिभिः स्त्रीश्रयत्रयालये वा निःशस्त्रो यच्छलनकुशलैर्मौनसं संप्रविश्य ।
 नीतो भूतैरिव त्रिवशानां निर्भरं गर्भचेटैर्भद्रं भूपात्कथमिव ततः स्यादवष्टभ्येष्टात् ॥१६१२॥
 निर्हेतुं प्रहसन्निवटः प्रविशति शोणीपतेरन्तिकं प्रीत्युत्कुल्लदृगेष किं किमिति तं पृच्छत्यनच्छाशयम् ।
 नूते किञ्चिदसौ कचानथ कवचसर्वकवचं मानिनां मानप्राणगुणेषु यत्सरभसं दम्भोलिपातायते ॥१६१३॥
 सविभ्रमगतगतः किमपि भाषमाणः भुक्तौ प्रभोर्वलितलोचनं जगदवज्ञयालोकयत् ।
 निजस्य मुखविक्रियाप्रणयताडनार्थैर्विदम्ननुग्रहमिवाहितं नृपतिवल्गुभो दुःसहः ॥१६१४॥
 1615 अपि जातु स दृश्येत निःसंक्षोभमतिर्नृपः । यो यन्मपुत्रक इव व्यक्तं धूर्तेर्न नर्यते ॥१६१५॥

१५९४. ^१) Here one akshara is wanting in A; तु supplemented with C. १६०२. ^१) Emended; A 'क्षमतां मुदस्ते. १६०९. ^१) Thus corr. by A, from कुलेस्वै. १६०८. ^१) Emended; A गार्गीणा. १६११. ^१) Emended; A 'जज्ञ-
^१) Emended with C; A 'तस्यै च्या'.

यनो भृत्यान्तराहानाज्जातः सर्वस्वसंक्षयः । तस्यजादुष्कृतै राज्ञां हा धिक्त्रुणापि शाम्यति ॥१६१६॥

सुजिहारीयमन्वेष्टुमागच्छन्पूर्ववत्प्रभोः । विन्यस्तरक्षिणः पश्यन्नविधासमखिद्यत ॥१६१७॥

बाक्षिण्यं धामतां यातमाशये प्रतिबिम्बितम् । र्दणस्येव राज्ञः स विभाष्याभूत्पराङ्मुखः ॥१६१८॥

तस्मिन्नाजगृहे खेदान्मन्दीकृतगतगतने । नृपतेस्तहतां प्रीतिं निःशेषां जहरे खलाः ॥१६१९॥

भृत्यः सुजिह्विद्वरथोप्यास्थानरिजभूः शठः । प्रतिलीम्बावहैर्भर्तुर्मन्त्रैरासीध्रियोत्कृत ॥१६२०॥ 1630

नीरोगे राक्षि वृष्टः स दिष्टवृद्धै नृपास्पदे । षष्ठवर्षी विनियोग्यं प्रार्थनार्थी गृहान्ययौ ॥१६२१॥

न तं प्रासादयन्नाजा विशालबलवाहनः । आक्रम्योसी कथं नः स्यादित्युपायं स्वचिन्तयत् ॥१६२२॥

स्यज्येत इतकार्योसी निरासैरनुजीविभिः । मत्वेति तदधीकारानन्येभ्यस्त्पूर्णमार्पयत् ॥१६२३॥

राजस्थानात्मजं धन्यमुदयं कम्पनादापि । अजिपहन्नरपतिः खेरीकार्यं च रिन्हणम् ॥१६२४॥

हंताधिकारे प्रव्यक्तैकृते नृपतौ ततः । अल्पावशेषानुचरः सुजिह्वारासीविशङ्कितः ॥१६२५॥ 1635

विमानितः पुराङ्गनायात्रामुद्दिश्य मानवान् । सोय सुस्तलभुर्भूतुरस्थीन्यादाय निर्ययौ ॥१६२६॥

औत्सुक्यात्प्रार्थनाकाङ्क्षी राजधान्यन्तिके न सः । निगच्छन्नाजपुरूपैर्न राज्ञा बान्धवध्वज ॥१६२७॥

तन्निर्वासनगर्वस्य स्थापनयानुयात्रिके । प्रतीहारस्तस्य गुप्त्यै कोशदिः स्वात्मजं व्यधात् ॥१६२८॥

निग्रहानुपहावस्मदायत्त्राति रक्षिणम् । पुत्रं प्रादात्तुल्यमको म' इति ध्यायन्स विष्ये ॥१६२९॥

निवृत्तो लक्ष्मको इरात्यर्णोत्सं शनकैर्गतः । अवारोपयदश्रोहो भागिकं लोह्राचलात् ॥१६३०॥ 1630

प्रतीहारविष्टाया धात्रेयाय महीभुजः । प्रेमामिधाय तत्कोट्याधीकारं च समर्पयत् ॥१६३१॥

उत्वाय लोहरत्यागाच्छङ्काशङ्कुः महीपतेः । स भीष्मविषमं कालं राजपुर्यामलङ्घयत् ॥१६३२॥

भमात्यकन्दुकप्रातपातनोत्पातनक्षमः । भायत्तडामरः प्राप प्रयां कामपि लक्ष्मकः ॥१६३३॥

इारेथाकारयस्मुज्जिप्रनिमल्लविधित्सया । कृष्यमाणो राजवंशपौरुषं राजमङ्गलम् ॥१६३४॥

अनन्यदेशजः सुर्जः भूरो मत्कोशंपोषितः । कीर्तिमेष हरेह्यांवितीर्ष्याकलुषो हि सः ॥१६३५॥ 1635

खड्गमाहिसहायः स क्षुण्णः पर्यटितुं पथि । निःस्रखधोपहास्यथ तेन कार्यार्पणात्कृतः ॥१६३६॥

कर्तुं पदभ्यां योग्यानामयोग्यान्प्रभवेन्न कः । तेषां गुणैस्तान्संयोजुं न शक्यं कारणैरपि ॥१६३७॥

पदे श्रीखण्डस्यानुचितमुचिते वर्ष्मणि निजे वृषाङ्कः प्रक्षेप्तुं प्रभवति चित्ताभस्म रभसात् ।

न तस्त्वेच्छायत्तजिजगदुद्वापायघटनोप्यसौ तन्नन्धेन स्फुटमिह पटुः संघटयितुम् ॥१६३८॥

तस्मिन्सुजिप्रतिस्पधीमप्रीडे बोटुमक्षमे । दूतानसृजदानेतुं सञ्जपालं दिगन्तरात् ॥१६३९॥

निर्दारे मण्डले हेभ्योव्यवापस्काथैगैरवात् । कौष्ठेभ्यरो नरपतेर्नतरामन्तरङ्गताम् ॥१६४०॥ 1640

प्रीतिदायैस्तोष्यमाणस्तैस्तुष्टेन भूभुजा । विन्नभ्यो नगरे तस्यौ सोपि लूतामयातुरः ॥१६४१॥

१६१९. १) Emended; A जहिरखिला. १६२२. १) Emended, A आक्रम्यसौ.—) Thus corr. in A from n. १६२४. १) Emended; A धान्य. १६२५. १) Emended; A हिसा. १६२९. १) Conjectural reading; A कोष; R C कोष. १६३२. १) Emended; A समर्पयत्. १६३३. १) Thus A₁; A₂ पाननोत्थापनभमः. १६३५. १) Thus A₁; A₂ सुजिः.— १) Thus corr. by A₂ from A₁ मत्कोश.—) Thus corr. by A₂ from A₁ स्वर्णमेष वहे -- विसी. १६३८. १) पटुः supplied by A₂ in space left by

- एवं दमकदम्बैश्च राशि कुर्वति कार्यतः । चालकैः सोमपालाथैः सुजिज्जिन्येथ वैरुतम् ॥१६४२॥
 प्रतिज्ञाय लतामात्रसाध्यं कइमीरनिर्जयम् । सोमपालाय तद्राज्यं सोङ्गीचक्रैवमानितः ॥१६४३॥
 प्रतिशुभाय तस्मै च भागिनेयीं स कन्यकाम् । धीमानत्रान्तरे सामदाने प्रययुजे नृपः ॥१६४४॥
 1645 द्वौ तावत्याशयौ राजकन्ययोः स्त्रीक्रियां तदा । रभसाद्यावकुर्वाणावदत्तामन्तरं द्विषाम् ॥१६४५॥
 उपायैर्जयासिंहस्य शकुनैश्च निरीक्षितैः । प्रेरितः सोमपालोऽप्यमुज्जेमन्दादरोभवत् ॥१६४६॥
 स्वयमेत्य प्रतीहारस्तत्र राजपुत्रीपतिम् । सीमान्तर्भुवमानिन्ये कन्यकोहाहसिद्धये ॥१६४७॥
 जातौ कल्हनिक्ताख्यायां महादेव्यां महीपतेः । उपयेमे नृपसुतां सोमोम्नापुत्रिकाभिधाम् ॥१६४८॥
 याते तस्मिन्कृतोहाहे नागलेखाभिधां सुधीः । तस्त्वलेयीं प्रतीहारो भूभुजे प्रत्यपादयत् ॥१६४९॥
 1650 इत्थं राष्ट्रद्वये बद्धसंधौ निरवकाशताम् । प्रापः प्रतस्थे हेमन्ते सुजिज्जिस्त्रिपथगोन्मुखः ॥१६५०॥
 जालंधरे संवटितो ज्येष्ठपालो निनाय तम् । गाढावमाननिर्नष्टसीढवं भिक्षुपक्षताम् ॥१६५१॥
 स्वयि भिक्षाचरे चैकसैन्यनायकतां गते । नोपेन्द्रो वा महेन्द्रो वा समयीं प्रत्यवस्थितौ ॥१६५२॥
 राज्यप्रदस्य ते यश्च चक्रे राजा विमाननाम् । तस्थुषो यश्च विषये प्रतिकुर्मस्तयोर्द्वयोः ॥१६५३॥
 इति संप्रेरितस्तेन देङ्गपालान्तिकस्थितः । यियाद्यः सोन्निकं भिक्षोर्भांगिकेन न्यविध्यत ॥१६५४॥
 1655 अनिक्षिप्रवतोऽपीनि स्वामिनो जाह्नवीजले¹ । न युक्तमेतत्ते कृत्यमित्यावेगादशासि² च ॥१६५५॥
 ज्ञात्वा शुनशामेप्याभि पार्श्वे व इति निश्चयम् । स पीतकोशः कृत्वास्य ययौ प्रस्तुतसिद्धये ॥१६५६॥
 प्रतीहारकरन्यस्तसर्वभारस्तु भूषतिः । मन्दाक्रान्तितया राज्यमसुस्थितममन्यत ॥१६५७॥
 यो यो हि व्यपसीत् तं संधाय सविधस्थितः । तमन्वहं प्रतीहारः सानुपहमिवैक्षत ॥१६५८॥
 प्रगल्भमाने शास्त्रेयैर्बुमुदयः कम्पनापतिः । अवधीच्छ्राना वृषं प्रकटां कालियात्मजम् ॥१६५९॥
 1660 अत्रिश्चासोत्बगान्सर्वेलाव्रन्यानय लक्ष्मकः । निर्मर्यादान्कम्पनेशमीपत्सान्त्वमजिपहत् ॥१६६०॥
 ज्ञात्वाभ्येप्यति गङ्गायां यावत्सुजिज्जिसूत्रताम् । यावत्कथं मया नेया कइमीरा इति चिन्तयन् ॥१६६१॥
 तावन्मात्रान्तरव्याप्त्या राज्ञो विज्ञाय डामरान् । भिन्नान्भिक्षाचरोविक्षद्विषलाटां हिमागमे ॥१६६२॥
 मण्डलस्यान्तरे तस्य विविशो रघुडामरः । प्रतीहारो हिमर्तुश्च निषेजा समपद्यत ॥१६६३॥
 स टिकेन पितृद्रोहादेकान्तरेषिणा रिपोः । आनीतः संमतेदेत्ताप्यायः सर्वैश्च डामरैः ॥१६६४॥
 1665 प्रतीक्षमाणो राज्याभिहेतुं सुजिज्जसमागमम् । निर्भयच्छिक्कजामानुर्भांगिकस्य खशप्रभोः ॥१६६५॥
 बाणशालाभिधे दुर्गे वसन्नलोच्छ्रितावपि । दूतैर्विभेदमनयत्सर्वडामरमण्डलम् ॥१६६६॥
 प्रमोदं हृद्यदं त्रासं क्षियां न विद्यजन्पुरः । व्यावर्तताथ गङ्गायाः सुजिज्जिहितमज्जनः ॥१६६७॥
 पूर्वेष्विपकृते भिक्षावर्त्मभाभेदमागने । यथामुस्य महीभर्तुस्नयास्माकं भयं भवेत् ॥१६६८॥
 ध्यात्वेति सिंहदेवैश्च प्रार्थितो व्याजमादधे । सुजिज्जिस्वीकरणोयोगे सोमपालो भ्रमाकुलः ॥१६६९॥
 1670 सुजिज्जिजालंधरं प्रापः प्रातर्भिक्षाचरान्तिकम् । यावद्यास्यति तं सायं तद्वृत्तावदासदत् ॥१६७०॥

¹ ११५५. ² Emended with C; A स्ववेदी. ११५५. ³ These two *paḍas* have been twice written by A, —
⁴ Emended with C, A शायि. ११५५. ⁵ Thus A; perhaps read शास्त्रैवबु⁶.

वेरितो ज्येष्ठपालेन निषिद्धो भागिकेन च । विरराम स तस्योक्त्या विपक्षभयणपहात् ॥१६७१॥
 ऋणं देशान्तरोपानं तव भूपोपनेष्यति । स्वं च दास्यत्यधीकारं मन्मुखप्रहितार्थनः ॥१६७२॥
 इति दूतमुखेनोक्तः सौमपालेन चान्वहम् । विपक्षौत्स्रभयमुस्सार्यं तोहशाभिमुखो ययौ ॥१६७३॥
 उदयः कम्पनापीशो वैशाखे तीर्णसंकटः । खशाग्नितेन संभामं प्रत्यपद्यत भिक्षुणा ॥१६७४॥
 प्राक्तस्थुष्यल्पपृथने जाते पृथुबले ततः । तस्मिन्कोटान्तरं भिक्षुः प्राविशत्प्राप्तवेष्टनः ॥१६७५॥ 1676
 राजाथ विजयक्षेत्रं निर्यातः प्रत्यपूरयत् । कम्पनेशस्य कटकं तास्ताः संशेषयंभूमः ॥१६७६॥
 यन्त्रोपलशरासारविधिषाद्युधवार्षिणी । दुर्गस्थितैर्गुपचमूः प्रत्ययोऽयदमवार्षिभिः ॥१६७७॥
 पतस्त्वरमद्य भिक्षोश्च नामलक्षमद्य पक्षिषु । परीतुं दुर्गजाजाजसेना दीर्घापि नाशकत् ॥१६७८॥
 दिनैरभ्यधिके मासमात्रे यातेपरीक्षतः । विदार्यं मूलं दुर्गस्य धन्यः खाताम्बु संभृतम् ॥१६७९॥
 दुर्गभाजो बलासाध्या राज्युपायपरे धियम् । जाततद्वैरिबाधेच्छा धनलुब्धामदर्शयत् ॥१६८०॥ 1680
 विससर्ज प्रतीहारमथ तद्वस्तुसिद्धये । राजां डामरसामन्तमन्त्रिराजात्मजैः समम् ॥१६८१॥
 कोष्ठेश्वरत्रिलकाथाः कृच्छ्रस्यस्य विमोक्षणम् । करिष्यामो वयं भिक्षोरिति बुद्ध्या तमन्वयुः ॥१६८२॥
 पदधन्संकटशैलाप्रादधः कोष्ठं मितोन्नति । जितं मेने प्रतीहारो वीक्ष्यानन्ताः स्ववाहिनीः ॥१६८३॥
 पूर्वस्थितैः प्रतीहारानुगैधान्यत्र वासरे । अयोधि सर्वसैन्यस्य बलात्कोष्ठं जिषुषुभिः ॥१६८४॥
 ते तावन्तोऽप्यदमगुष्टया तथा तैः प्रतिचक्रिरे । नास्तीदं विक्रमेणेति यथागुह्यनिधयम् ॥१६८५॥ 1685
 वीरदेहशुभाभेभ्यो न्यपतन्नदमभिर्हताः । निर्यदसौघसरवाः शीर्षभमरगोलकाः ॥१६८६॥
 कोष्ठेश्वरस्य मूढत्वं निर्व्यूढं तत्र किंचन । स्वस्य भिक्षोर्लवन्त्यापामन्येषां ण विनाशकृत् ॥१६८७॥
 नास्त्यत्र मत्समो वीर इत्येतावत्प्रसिद्धये । स ह्युद्धोद्धतं भिक्षोर्व्यागक्षयकार्यभूत् ॥१६८८॥
 बुभुक्षुणां खशानां स संकटे धैर्यमादधे । कोष्ठेश्वरोऽस्मि चाभिज्ञौ तद्वदया डामराः परे ॥१६८९॥
 यदेतद्वदयते भूरि सैन्यममद्विधाय तत् । पर्यवस्येदिति वदन्समभाव्यन्वया च तत् ॥१६९०॥ 1690
 विसम्भमूरमुप्यारिर्यत्र कोष्ठेश्वरोऽप्यसौ । अन्येषु तत्र कैवास्येस्यथ ते निधयं दधुः ॥१६९१॥
 भूभृत्पितृदुःखः कार्यवशेन स्त्रोपवेशने । अङ्गीकृताधिकारस्तु धीमाष्टिकस्य लक्षमकः ॥१६९२॥
 खशापीशं महायामस्वर्णादित्यागसंभयात् । स्वीकृत्य भिक्षुदुभुक्षांबदकक्षयमकारयत् ॥१६९३॥
 आनन्दाख्यः खशापीशस्यैवः कृतगतगमः । नीत्वा टिकं प्रतीहाराभ्यर्णं भूयोऽप्यरोपयत् ॥१६९४॥
 प्रतीहारस्य टिकेन सहैक्यं वीक्ष्य डामरैः । निःसंशयं हतोज्ञायि भिक्षुः कोष्ठेश्वरादिभिः ॥१६९५॥ 1695
 संरम्भास्तद्विमोक्षाय प्राहिण्वंस्ते खशान्तिकम् । दूतानुरीकृतस्वर्णदाना भूरिधनैः समम् ॥१६९६॥
 खशास्तु दध्यायुत्कोचं गृहीत्वास्त्राभिरज्जितः । जानाति रक्षितान्प्राणाग्निभक्षुः कोष्ठेश्वरादिभिः ॥१६९७॥
 समन्युः प्राप्तराज्योथ देङ्गपालोथ दूरगः । हन्यान्मां जयसिंहस्तत्रस्थः पश्यः प्रयत्नतः ॥१६९८॥
 मत्सेति तेन प्रत्युक्त्वा भिक्षुं शौचस्थितं गृहात् । विपाद्यातः फलहकं निर्यच्छेत्पूत्रिचरेपि ते ॥१६९९॥

१६७६. ') Emended; A संशेषयंभूमः. १६७९. ') Emended; A पान्च; C पान्चवला; cf. viii. 1624. १६८१. ') Emended; A तास्ताः. १६८२. ') Thus corr. by A, from A, कृच्छ्रापस्य. १६९१. ') Emended; A 'बुधुषु'. १६९०. ') Emended with R; A दध्यात्. १६९९. ') Emended; A निधुषु.

- 1700 स त्वमेधोपलिमाङ्गः शेषावस्करवर्धना । यात इत्ययशो लोके ध्यायन्मानी न निर्ययौ ॥१७००॥
 कोष्ठभ्ररोऽयत्कृत्यः सैन्यक्षोभेच्छयासिपन् । रुक्षं कालविदा प्राङ्गे प्रतीहारेण सान्त्वितः ॥१७०१॥
 नीचौ खड्गाद्यैर्दात्यामा प्रत्य्यूदावगुह्यत । व्यवसायः प्रतीहारमुख्यैर्भिक्षुप्रमाणे ॥१७०२॥
 गच्छद्गिरागच्छद्दिश राजा दूतैः प्रतिक्षणम् । अन्वियन्विजयक्षेत्रे वार्ता पर्याकुलोभवत् ॥१७०३॥
 तावद्गिराहवैसैस्तैः साहसे दश वत्सरान् । कृतयलस्य साधोभूष यो वृद्धमहीभुजः ॥१७०४॥
- 1705 डिम्बो राजानुगा डिम्बारतस्य भिक्षोः प्रमाणम् । साध्यमेते हि मन्यन्ते हन्त किं केन संगतम् ॥१७०५॥
 विहस्य नीयते वित्तं खड्गैरित्य क्षणादमी । भमा नूनं प्रयास्यन्ति मुपिताशाखिलाः परैः ॥१७०६॥
 पृथग्भूतः कोष्ठकोर्यं त्रिल्लकोस्यैव बान्धवः । एते भिक्षाचरोऽष्टदृष्टा अभ्यन्तरा अपि ॥१७०७॥
 को नूनोत्र मंभायो यो राक्षः साधयेद्वितम् । सामयी नूनमायाता सेयमस्यैव सिद्धये ॥१७०८॥
 इत्युचुः शिबिरे यावज्जनास्तावदप्येच्छत । कटकैर्मन्त्रिणां दुर्गं विकोशायुधवाहिभिः ॥१७०९॥
- 1710 एकाकी चिरसंक्रिष्टो हन्तव्यस्तकृतेखिलैः । हा धिक्परिकरो बद्धो निर्लज्जैः सर्वशास्त्रिभिः ॥१७१०॥
 त एवेत्युचुरासीक्ष कचच्छत्रोर्मिनिर्मलः । स्फुरद्योधाक्षिशफरो निःशब्दः सैन्यसागरः ॥१७११॥
 श्योभ्रोऽङ्गियेत् वा सैन्यं लङ्कयेद्वा मृगयुजे । दुष्टाभ्रवृष्टिरिव वा निखिलांस्ताडयेत्समम् ॥१७१२॥
 साधर्यशौर्यैः पर्यन्ते स्मीकुर्वन्भिक्षुरायुधम् । सभ्रान्तशकितथासीदित्यन्तधिन्ययञ्जनः ॥१७१३॥
 एतावन्मन्त्रिणां सिद्धमथ प्रत्यूहसंभवः । तच्छान्तिः कार्यसिद्धिश्च प्रतापैर्नृपतेरभूत् ॥१७१४॥
- 1715 सैन्ये भिक्षाचरापातं पश्यत्यूर्ध्वापितक्षणे । कोट्टाभिष्कृष्टशस्त्रीकः पुमानेको विनिर्ययौ ॥१७१५॥
 रुदतीभिः परीतस्य नारीभित्तस्य त्रिसिपुः । पृष्ठे केपि वपुर्लोककौष्ठम्भाधरवाससः ॥१७१६॥
 बद्धः पलायमानोत्र सोर्यं भिक्षुरिति ब्रुवन् । उन्मुखः स जनोऽभीवीष्टिकं तमथ निर्गतम् ॥१७१७॥
 स हि भिक्षोः कृतद्रोहनुमुले प्लुतो^१ वधम् । तस्मान्नाजानुगेभ्यो वा स्वस्याशङ्क्य विनिर्ययौ ॥१७१८॥
 अद्रोहोऽस्मीति लोकस्य प्रत्ययाय चकर्ष च । कृपाणीमुदरं हन्तुं रक्षयमाणो विजानुगैः ॥१७१९॥
- 1720 सानुगस्यक्तमार्गी स खिलङ्घ्य मृषवाहिनीम् । अद्रिप्रस्रवणोपान्ते नातिदूरेभ्युपाविशत् ॥१७२०॥
 उच्छ्रंसंश्चिरसंप्राप्तेरन्मोभिर्दुर्गनिर्गतः । मायां प्रयोल्लुं प्रारेभे प्रेरितः सोन्वहामरैः ॥१७२१॥
 संजातं लम्बमानार्कमहस्त्रक्षयतां क्षणम् । भिक्षुः क्षपायामास्कन्दमपनेत्यन्ति डामराः ॥१७२२॥
 इति तद्वाचिकास्तीक्ष्णा नीविभिर्मन्त्रिणां समम् । खड्गैस्त्वयज्जिर्दृषदो न्यरुधन्तारुक्षवः ॥१७२३॥
 ततः किलकिलारावमुखैरैः करतालिकाः । योषैर्ददद्भिः सचिवा व्यगृह्यन्ताकुलाशयाः ॥१७२४॥
- 1725 मुक्ताः स्वामिद्बुहः कृच्छ्रगता राज्यं प्रसाधितुम् । द्विपतो मन्त्रिभिः स्वार्थो दस्वार्थान्को नु साधितः ॥१७२५॥
 राजकार्ये च भानौ च लम्बमानेथ लक्ष्मकः । किमेतदिति तं नीषि खड्गास्थालमभाषत ॥१७२६॥
 सोभ्यधास्कुम्भदास्यापि रोदुं शक्यं विकीर्षितम् । खड्गानां प्रत्यवस्थाता कथं तत्रास्यसंनिधिः ॥१७२७॥
 स हन्तुं वैपरीत्यं तं खड्गानां त्वं व्रजेत्यथ । उक्त्वा व्यसृजवानन्दं जहसे चान्यमन्त्रिभिः ॥१७२८॥

१७०४. *) Emended; A °बन्धव. १७१६. *) Emended; A सह.—*) Thus A; perhaps read कृतद्रोहस्तुमुले प्रस्तुते.
 १७२१. *) Emended with C; A स्वहृषन्ता. १७२५. *) Emended; A स्वार्थो.

छद्मदर्शना राजा विषलाटाध्वपाततः । देङ्गपालगृहा - 'दारम्भः समभाव्य ॥१७२९॥
 भतः प्रधानकोट्टेशस्यालः सममगृह्यत । प्रागेवार्थैरेतदर्थं यद्भता दीर्घवागुराम् ॥१७३०॥ 1730
 संक्षोभावसरे क्षत्ता ततो निःसंभ्रमो भवत् । शिक्षितं पक्षिणमिव त्यक्तं प्राप्य विवेद तम् ॥१७३१॥
 स तानुचे न हास्यं मे नष्टे कार्येण साहसम् । सर्वनाशे हते मुष्मिन्शस्त्रास्यालेपि किं भवेत् ॥१७३२॥
 अकुण्ठया भाग्यशक्त्या राज्ञः स्यालः खत्रास्य सः । सर्वस्वियन्व्य तुर्गयासीक्ष्णादीनाजुहाव तान् ॥१७३३॥
 दस्यूनामसवः कण्ठे संदेहं मन्त्रिणां धियः । स्वःस्त्रीणां प्रीतयः काष्ठां तीक्ष्णाधारहर्गुरिम् ॥१७३४॥
 स चर्मकौपीनपटीबन्धस्तस्त्रामिधाङ्गितैः । ह्युभिः स्वामित्रस्त्वस्य ख्यापनं सर्वतो युधि ॥१७३५॥ 1735
 स ताम्बूलाधरः सक्तिः सा केशहन्भ्रुयोजने । याभूदनुमुर्ध्नुगां भिक्षुराजोपजीविनाम् ॥१७३६॥
 निश्चिन्तान्ते ततस्तस्मिन्स तेषां संन्यवर्तत । कोष्ठेश्वरादिशिबिरं तूर्णं शरणमीयुषाम् ॥१७३७॥ तिलकम् ॥
 एकैकशो लक्ष्मकेण युक्त्या स्वैः वेरितैर्भटैः । टिक्रः स्वं वीक्ष्य कलितं निचकर्ताङ्गुलिं भयाम् ॥१७३८॥
 खड्गैरस्मिन्नवसरे स पलायनशाङ्गिभिः । रक्ष्यमाणस्तेष्वहःछ मनस्तापादमुक्तवान् ॥१७३९॥
 वीरस्त्वाम्बुलम्बेन तीक्ष्णानामाहवोत्सुकः । तस्यै भिक्षोचरः स्वान्तमक्षव्या विनोदयन् ॥१७४०॥ 1740
 हस्यपाङ्कनमायाने तीक्ष्णलोके युयुत्सया । उत्सिष्ठता तेन दायः स्तोकाशेषः समाप्यत ॥१७४१॥
 दीप्यतः कान्तया साकं कामिनः छद्मदागमे । प्रत्युत्थाञ्जोरिव क्षोभो नान्तस्त्वस्य व्यजृम्भत ॥१७४२॥
 किमद्यापि वधेन स्याद्दहनमिति चिन्तयन् । स विहाय शरावापं सासिधेनुर्बिनिर्ययौ ॥१७४३॥
 सुदीर्घचिन्तागलतायामद्यामलिभिः कचैः । चञ्चलश्चित्रपाकाङ्गमिव वीरपटाञ्चलैः ॥१७४४॥
 गण्डताण्डविनाच्छिद्रशङ्कताङ्कुरोविषा । चन्दनोत्प्लेखकान्त्या च धोतिताहाक्रियास्मितम् ॥१७४५॥ 1745
 त्रीतीर्णं चित्रचार्यन्ते विपर्यस्ताङ्घ्रिताडनम् । शोतयन्तमिषालातैः शस्त्रीनेत्राधरांशुकैः ॥१७४६॥
 कौटुम्भाधरवासोमवदधौताधराञ्चलैः । लोलैर्वीरहरिं बद्धसटाटोपमिषांसयोः ॥१७४७॥
 वृङ्गनःपाणिपादैश्चचाहप्रचुरचारिभिः । चरन्तं मण्डलैश्चित्रैर्लघुविचित्रस्थिरकर्मैः ॥१७४८॥
 औचित्यद्योचिनां चर्यामलंकारमहंकृतेः । अभिमानविभूतीनां नित्योत्सेकमनस्वयम् ॥१७४९॥
 भलक्षितक्षिप्रपानं स सर्वोऽयुन्मुखो जनः । विचरन्तं तमैक्षिष्ट भिक्षुममे विरोधिनाम् ॥१७५०॥ 1750
 राजकीजी मधोर्नमा तं प्रवीरः कुमारियः । धातापि ज्येष्ठपालस्य निर्यातो रक्तिकोन्वगतम् ॥१७५१॥
 हर्षैर्निर्घोषतैस्त्वैस्त्रिंशतः परिपन्थिनः । हरोधैकः शरासारैर्गार्गीको भिक्षुसंभितः ॥१७५२॥
 ते धावन्तो व्यंभाज्यन्त शरैस्तस्त्रापनिर्गतेः । वर्षोपलैः पुरोवातमेरितैरिव दन्तिनः ॥१७५३॥
 स रोद्धा प्रतियोधानां पापैः क्षिमाहमभिः खड्गैः । क्षताङ्गो भमत्रापथ चिरेण विमुक्तीकृतः ॥१७५४॥
 तस्मिन्प्रचलिते मार्गैः प्रविश्योष्वाङ्गचैर्मटाः । ते च भिक्षाचरादीनां सर्वे गोचरमाययुः ॥१७५५॥ 1755
 भिक्षोरेकं क्षणालक्ष्यैर्यै पार्श्वभृतायुधम् । अपावत्तूर्णमाहाय भूलमेको बृहद्रथः ॥१७५६॥

१७२९. ') A, omits here two aksharas without indicating the lacuna; C देङ्गपालगृहाध्वपाततः; perhaps read 'गृहाध्वपाततः'. १७३०. ') Thus A; C स सममगृह्यत. १७३१. ') Emended with C; A राज्ञोपजी. १७३०. ') Emended: A तेषां सन्वयम्.—') A, writes here इ instead of तिलकम्. १७४२. ') Emended with C; A वीक्ष्यन्तः. १७४९. ') चर्या supplied by A, in space left by A, १७५१. ') Emended; A न्वमा'

- स्वयं प्रहरतः मुलं भिक्षुराभितवत्सलः । क्षिप्त्वापहस्तेनावेगात्केदाञ्चाम्पाह धावितः ॥१७६७॥
 प्रजहार कृपाण्या च विर्वल्याणे पतिष्यति । तस्मिन्मार्हरतां भूयस्ती कुमारियरक्तिकौ ॥१७६८॥
 निर्धिभायैर्हेते तस्मिन्निषिधायुषवाहिभिः । विरोधियोधैः संजडैस्त्रयो युयुधिरेष ते ॥१७६९॥
- 1760 अजायन्त विविक्त्वाश्च शस्त्रसंघासिताहिताः । कोटराजगरापासतरबौधा इव हुमाः ॥१७६०॥
 अशकुवन्स्तान्दन्तुं खड्गं भूलाविभिर्हृषः । अपसृष्ट्य शरासारैस्त्वतो दूरादवाकिरन् ॥१७६१॥
 भिक्षाचरमृगेन्द्रस्य भञ्जतः शरपञ्जरान् । ततो हर्म्यांस्खड्गैर्मुक्ताः पुष्टाः पापाणवृष्टयः ॥१७६२॥
 धावतस्तस्य बोरादमवृष्टिकुङ्कितवर्मेणः । निममज्ज यकृत्पिण्डं भञ्जन्पार्थे शिलीमुखः ॥१७६३॥
 क्राम्ब्या त्रीणि पदान्यायु स पपात दिशन्सितेः । ततश्चिरप्रकळं ट् कम्पं विक्षिपतां हरन् ॥१७६४॥
- 1765 कुमारियोपि बाणेन विद्वहकुणवर्त्मना । प्रणितोप्यपतङ्गर्तुः पादोपान्तेर्जीवितः ॥१७६५॥
 रक्तिकस्तुं शरीणैव विदो मर्मणि विद्वतः । सजीविनोपि निर्जाव इव भूमायुपाविशात् ॥१७६६॥
 महाकुलीनैः सहितो हतो भिक्षुरशोभन । वञ्चावभुमः शिखरीं पुष्पितैरिष्य पादैः ॥१७६७॥
 इयतो राजचक्रस्य मध्ये हर्षनृपात्मनः । नावमानस्य मानस्य स्वभृङ्गिणोः परं पदम् ॥१७६८॥
 विधाता नित्यविपुरस्तेनान्तेष्वभिमानितः । अकुण्डेन धुंयं चक्रे गृहीतात्मपराजयः ॥१७६९॥
- 1770 को वराको महर्षीनां सोमे पूर्वमहीमृताम् । उदात्तेनान्तंक्रुत्येन ते स्वस्थामे न किञ्चन ॥१७७०॥
 अहोपुष्पिकापसैरारोहक्षिर्हृषङ्गैः । तदवस्थस्तदारोपि शङ्कयायुद्धं कुमारियः ॥१७७१॥
 स्फुरन्धोऽव्यमित्येव स प्रहारावशस्तथा । विद्याततश्चैरिभिर्धितस्य बहुशो हतः ॥१७७२॥
 विप्लोस्मिन्नतं मूढाः प्रहारैरिति निन्दिताः । खड्गैः प्रजहुर्बहुशो हते भिक्षौ द्विषङ्गटाः ॥१७७३॥
 अविधेयायुधस्त्रीत्रणवेदनयापमैः । कैश्चिर्जीवितमायो रक्तिकः शस्त्रिभिर्हतः ॥१७७४॥
- 1775 वयसस्त्रिंशतिं वर्षांश्च मासांश्च भुक्तवान् । न षष्ठान्दासितज्यैष्ठ्यैर्दशम्या नृपतिर्हतः ॥१७७५॥
 निदानं विग्रहे दीर्घे सर्वनाशेपि कारणम् । येषां बभूव तेज्येवं तुहुतुः सरवविस्मिताः ॥१७७६॥
 नेत्रस्पर्दं ध्रुवोः कम्पं स्मेरास्वत्वं च नामुचत् । सजीवमिव तन्मुण्डं कियतीरपि नालिकाः ॥१७७७॥
 एकं व्योम्यविद्याश्चित्रभानुं भूमौ पुनः परम् । तरोहमस्तरःसङ्गं पराङ्कुं च विदञ्जदम् ॥१७७८॥
 सचिवा विजयक्षेत्रस्थितस्यापि महीपतेः । तेषां त्रयाणां मुण्डानि ततोन्म्येधुरुपाहरन् ॥१७७९॥
- 1780 श्रीधरभद्रदम्यश्चक्षुःशङ्कादिकशाशने । वृष्टश्चित्रस्वभावोर्ध्वधर्यायं पार्थिवस्तथा ॥१७८०॥
 तत्र तत्रानुत्तं भावं दर्शयन्भुवनानुत्तम् । परिच्छेद्यानुभावत्वं न केनापि गच्छति ॥१७८१॥ युग्मम् ॥
 नादप्यक्षिद्रतोसाध्यः पितुर्मं योप्यभूदिति । न जहर्षं विनद्योयं राजकण्ठक इत्यपि ॥१७८२॥
 नाकुप्यन्मत्पितुर्मुण्डमेव भनितवानिति । वीर्य भिक्षोः शिरोव्याजभावीर्दार्यस्त्वक्षिन्तयत् ॥१७८३॥ युग्मम् ॥
 आकारस्यास्य संभास्यं सरथं न द्वेषकृतम् । वैशद्यं स्फटिकस्वेव नार्कालोकोपतततां ॥१७८४॥

१७६८. ') Emended; A प्र. १७६९. ') Emended, A पाशोपान्तौ. १७६९. ') Emended with C; A अक्षिकस्तु. १७६८. ') Thus A; C 'लज्ज'.—') Perhaps read 'क्षिपुः. १७७०. ') Thus A, R C 'पाणवृष्टयः. १७७१. ') Emended with C, A 'व्येष्ट'. १७७१. ') Emended; A सख्यविस्मिता. १७७८. ') Emended; A धरा. १७८१. ') A, २. १७८१. ') Emended, A, had first written नाकुप्यन्मत्पितुं and subsequently corrected this to नाकुप्यन्मत्पितुम्.—') Emended; A, 'आयो' - 'स्वयम्', writing in margin भाषाशास्त्र, B G C 'भाषाशास्त्र'. Cf. अश्वामोसादेवत्वं in. 308.—') A, २. १७८२. ') Emended; A 'तत्रसप्त.

उत्कर्षायभृति व्यक्तममुं यावन्महीभुजम् । हा भिक्स्त्रमुत्सुना वृष्टं नेह देहविसर्जनम् ॥१७८६॥ 1785
 पसादवित्ता येव्यासपूर्वमस्योर्धराभुजम् । तटस्था इव वीक्षन्ते तेषां मुग्धावशेषताम् ॥१७८६॥
 इति क्षितीशोसामान्यसौजन्योन्तर्दिनारयन् । भारिदेश रिपोः शीघ्रं तावदास्यान्तस्किद्याम् ॥१७८७॥
 निम्नाच्छेदे च निशि चं ध्यायंस्तस्योदयास्यंथी । भवस्वभाववैचित्र्यं मुहुर्मुहुरचिन्तयत् ॥१७८८॥
 अपि वर्षसहस्रेण देशे दायाददुःस्थितिः । नूनं न भविता भूय इति लोकोप्यमन्यत ॥१७८९॥
 दग्धा तृणं तनु वनं प्रतनोति शष्पं वृष्टिं सृजत्युपचितोष्म दिनं प्रदर्यथ ।
 वैचित्र्यसंस्पृशि विधिर्मयमेन कृत्ये न प्रत्ययः क्वचन चञ्चलनिधयस्य ॥१७९०॥ 1790
 कृत्यं निर्वैत्यं विश्रान्त्यै धीरस्याबध्नतो मनः । विधिर्विधत्ते दीर्घान्यकार्यभारसमर्पणम् ॥१७९१॥
 आरोहुं प्रथमस्य दीर्घदमनं प्रसङ्गमस्याङ्गिणा नो संत्यज्यत एव पादकटको यावद्वितीयोऽखिलः ।
 बाहस्यासनरक्षिणः कलयतो भारावतारास्त्वखान्यारोहेण परेण तावदसहाधिष्ठियते पृष्ठभूः ॥१७९२॥
 एवमेव क्षपामात्रं राज्ये निःशत्रुतां गते । शोकमुको नृपस्यायं प्राविशक्षेत्रहारकः ॥१७९३॥
 पृष्टः सभ्यैः स सभ्रान्तैर्यस्मिन्नेवाङ्गि भूपतेः । यातो भिक्षाचरः शान्तिमरातिदत्तदुःस्थितिः ॥१७९४॥
 भाततौ लोह्रगिरी बद्धौ द्वैमातुरौ पुरा । न्यस्तौ सुस्सलभूपेन यौ तौ सल्हणल्लोठनौ ॥१७९५॥ 1795
 ज्येष्ठे मृते कोट्टभृत्यैः कनिष्ठं लोठनं हठात् । तमिहाद्य त्रियामायामभिषिक्तमभावात् ॥१७९६॥
 छनभानुवृत्तेर्दुर्गैः राज्यार्हैः सह पञ्चभिः । निर्यातं बन्धनादूचे कोशेषु स तमीधरम् ॥१७९७॥
 दूयेन मुखेदाकन्देप्रसारितभुजः पतेत् । स्वप्यारिखजो निःस्पन्दरक्तं गच्छेदथ ध्रुवम् ॥१७९८॥
 दीर्घतैःस्वश्चामक्षिप्रमुहुकृतमना नृपः । असौ तत्कालनिपतद्दुर्घोर्तावञ्चूर्णितः ॥१७९९॥
 इति संभाष्य दिक्पात्तरपि साकृतमीक्षितः । नाकाराचारचेष्टाभिः प्रागवस्थां जहौ नृपः ॥१८००॥ 1800
 न छनन्याभिभूतेन सर्वतोसखवर्तिना । तादृशा वैशतेनान्यः सृष्टपूर्वो हि भूपतिः ॥१८०१॥
 पित्राभ्य यद्वलासष्टं राज्यं भूयः प्रसाधितम् । अनेनापि हताराति विहितं वैतृकं पदम् ॥१८०२॥
 हारितौ दुर्गकोशी' तौ नष्टनामापि दारकः । दायादशेषो यत्रैको निर्धनो वीतबान्धवः ॥१८०३॥
 धनमानान्तकृद्भूरिचर्वाण्यसनमादधे । उपपन्नप्रिये देशे तत्रैकस्मिन्हतेहिते ॥१८०४॥
 मित्रदुर्गार्थसंपन्नाः प्रोद्भूताः षड्विरोधिनः । भिष्यत्कृतिकं कोशभूयमेतच्च' मण्डलम् ॥१८०५॥ 1805
 तादृङ्गिक्वचिन्तीर्णमाहात्म्यस्य महीपतेः । धैर्येण स्पर्धितुं जाने राघवोपि सलाघवः ॥१८०६॥
 प्राक्पोषितं हि साण्ड्यदाने निर्वोसने च तम् । तुल्यानुभाबमस्मार्थित्वैर्बं गणयन्पुणान् ॥१८०७॥
 आहृतस्याभिषेकाय त्रिसृष्टस्य वनाय वा । न मया लक्षितस्तस्य स्वल्पोऽप्यकारविप्रवः ॥१८०८॥
 कान्तेषु कानान्तेषु सकान्तं सानुनं च तम् । भूयः श्रियं प्रतिभूयस्य स्थानुं सावधि लोभ्यधात् ॥१८०९॥
 एकक्षणानुभूतेस्मिन्संधेष्टे ह्रस्वदुःखयोः । ईदृक्तस्यैदादनयोरन्तरं महत् ॥१८१०॥ 1810
 नियतं निरुपादानं शक्तिं दर्शयितुं जने । नानोपकरणपामं संनक्षोऽप्यविचिनहिधिः ॥१८११॥

१७८६. १) च omitted in A; supplemented with C.— २) Emended with C; A ०'बान्धवौ. १७९०. १) Thus corr. by A; from 'सोऽपि चिद'. १७९२. १) Emended; A दीर्घमहत्. १७९५. १) Emended; A ह्रस्वम्. १८०३. १) A ०'कोषो. १८०५. १) Emended; A 'मेतं च.

- भत्यद्वुतानि कृत्यानि वक्ष्यमाणानि भूपतेः । कोमुष्य बह्व मन्थेत सामन्थे सति संपदाम् ॥१८१२॥
 धैर्योपिधान कार्यशेषं ज्ञानुं राज्ञा सविस्तरम् । पृष्टोय कोट्टं कृतान्तमाचक्ष्यौ लेखहारकः ॥१८१३॥
 उत्सृज्य भागिके कोट्टं प्रयते मण्डलेभ्यः । लुप्तोयोगोभवद्बुधौ प्रेमा संपत्त्यमत्तयोः ॥१८१४॥
- 1813 मण्डनाभयत्रहारहीभोगैकपौ मवोषया । स वृष्टया भृत्यवैमुख्याधाच्यामथं व्यमाहरत् ॥१८१५॥
 कुल्यानुकम्पना वृष्टयुत्पान्नादेः स वारितः । देवेन नादाद्ब्रह्मानं कांविद्विद्वक्षसां क्रियाम् ॥१८१६॥
 मायाव्युदयनो नाम कायस्थः स्थूलवाञ्छितः । माञ्जिकृच्छ्र प्रतीहारो बद्धमूलस्य मन्त्रिणः ॥१८१७॥
 पुत्रो भीमाकरस्येन्दाकरश्चात्रान्तरे समम् । दुषुक्षत्रस्त्र तत्र वधं प्रेम्णो व्यञ्जितयन् ॥१८१८॥
 भलम्भो हन्तुमप्राभवसरैसैः करायन । कोट्टाद्द्वालिकां कार्यवशादवसरोह सः ॥१८१९॥
- 1820 कर्मरीरभ्यो नृपेगाल्पावशेषमाणवृत्तिना । प्रैवि ज्ञासनमतावृगिति प्रत्ययसिद्धये ॥१८२०॥
 क्रौडैकसामशेषाणां गूढलेखान्विधाय ते । विबद्धसंविदः पूर्वमभिप्रेक्ष्यत्य भार्यया ॥१८२१॥
 वृष्ट्वा दुर्गाधिर्गण्डं कृत्वा व निशि लोठनम् । सिंहराजस्वामिविष्णुपासादाधेभ्येचयत् ॥१८२२॥ तिलकम् ॥
 शरदाख्या वपुरेका कापि सुस्सलभूपतेः । तत्र स्थिताभवत्सुत्रा तेषामनुमतप्रदा ॥१८२३॥
 तदापैतैरयोयन्त्वभस्त्रैरर्गलानि ते । कोशाक्षिचार्यं पर्यायं कोशरत्नादि जहिरे ॥१८२४॥
- 1825 सभृत्यैः सप्रभित्तरसाहसं ह्यमहत्कृतम् । दानेन त्याजिता या संतं चण्डालैः प्रतिकूलता ॥१८२५॥
 भेरीतूर्वादितिर्धैरिर्गोभिराः कोट्टवासिनः । कृता राजोपिताकल्पमपश्यद्यद्य लोठनम् ॥१८२६॥
 भद्रपूर्वतावृभोद्वाक्षत्रेवः स विस्मयम् । निन्द्ये जनान्पुमात्ययोगे दीपैः प्रकाशितः ॥१८२७॥
 प्रेम्णः पार्थस्थितस्नाभ्यामानयेत्ः कौन्तिकम् । ससैन्यौ स्वभुवश्चर्मपासिकाख्यौ व ठकुरौ ॥१८२८॥
 तदास्थयाहितास्कन्दभङ्गस्तेषामशेषतः । राक्षिशेषथ चन्द्रांभुस्पदशोण्डुरशीर्यत ॥१८२९॥
- 1830 प्रातः प्रेमाद्य दुर्गातांभ्रवणेनेष्णदारुणः । संताप्यमानभोष्णांमुकरै रोडुमुपाययौ ॥१८३०॥
 तं प्रनोलीतलप्राप्तं निर्यातेर्षैरिसेनैकैः । पराकुस्मीकृतं वीक्ष्य चलितीस्पायनैकं प्रभोः ॥१८३१॥
 भ्रुव्वेति भूभृत्परया लुङ्गं लोहरमन्त्रिणम् । विससर्जोदयहारपतिमानन्दवर्धनम् ॥१८३२॥
 भूमिकौ तौ हि कोट्टस्य विभेदानन्वदेशजौ । सोल्पात्त्वत्वादिरेन्द्राणां लक्षगाह्वहणक्षमौ ॥१८३३॥
 प्रविष्टश्च पुरं वृष्ट्वा मीतिदायाधिभिः शिरः । भ्राम्यमाणं भट्टैर्भिक्षोरासिच्यैतानदाहयत् ॥१८३४॥
- 1835 राषादेशादसंरुद्धैः स्त्रीभुयिष्ठैरसौ जनैः । नमा पैतामहं देशे दहमानोन्ब्रशोच्यत ॥१८३५॥
 काले मीष्मोदयोदिक्रमभानौ ह्यविषमे नृपः । सिद्धिमश्रध्वानोपि प्रहिणोति स्म रिह्णम् ॥१८३६॥
 स शौर्यैस्वामिभक्त्यर्थनैस्त्वृष्टादिगुणोज्ज्वलः । तेन धमोवपारम्भः समभाषि जिगीषुणा ॥१८३७॥
 भवितव्यतया दक्षव्यामोहः प्रेरितोथ वा । ज्ञातामाल्यैरभूद्भूस्त व्यक्त्यायुक्तमन्त्रितः ॥१८३८॥
 हीनोर्धनुर्गामाल्यैर्यत्किञ्चिद्व्यस्य वैरिणः । अनुमेने कृतारम्भीन्भृत्यान्मीष्मोत्वणे षण्णे ॥१८३९॥
- 1840 उदयः कम्पनाधीशो राशोपे पर्याशोच्यत । सर्वोमात्याः प्रतीहारमन्वयच्छन्पुनः परे ॥१८४०॥

१८१३. १) A कोट्टं. १८१५. १) Emended with O; A वृष्टयुत्पान्नादेः—३) Emended with C; A देवनासाहं with haplography.
 १८१८. १) Emended; A 'प्राप्तवत्' १८२२. १) Emended; A 'वेवयत्'—) A, ३. १८२५. १) Emendation doubtful; A
 'तायामा १८३०. १) Emended with C; A चोर्ध्वं.

राजामजहयारोहडामरामाव्यमिभया । दैव्यं तस्तेनयावापि सर्वसामप्युदयया ॥१८४१॥
 सविष्टयसहलिकानिविष्टकटको विशः । संघर्षीतुं प्रवृत्ते सर्वोपायैर्विरोधिनः ॥१८४२॥
 लुह्वायः फुल्लपुरे कोहोपान्ताभये स्थिताः । भयभेदाहव्ययमान्यकम्पमनयजिपून् ॥१८४३॥
 छस्सलक्ष्मणपतिर्बेदे लोटने तच्छतानरात् । यस्मै प्राक्पद्मलेखाख्यां बहुस्थलभरामुजे ॥१८४४॥
 साहायकाय प्राप्तस्य तस्य सैन्यैर्द्विषण्णः । भूराभिपथ्य युद्धेषु प्रत्ययाहि प्रतिक्षणम् ॥१८४५॥ 1845
 तेषूपदराष्ट्रेषु भयदोलायमानधीः । अङ्गीचके नरपतेर्नति दण्डं च लोटनः ॥१८४६॥
 एतावत्सिद्धमफलारब्धीनामत्र दुःसहे । काले व्यावृत्तिरस्माकमुचितास्मिन्नलाघवा ॥१८४७॥
 शारदारम्भस्रभगे क्रमात्काले बलोर्जिताः । अधारार्थिं विधास्यामः सर्वारम्भेण शोभनाम् ॥१८४८॥
 इत्यन्वहं लक्ष्मणकेण प्रहितं नादधे नृपः । अन्ये च मन्त्रिणो मन्त्रं शाद्यादभ्यर्णजार्जिनः ॥१८४९॥ तिलकंम् ॥
 सर्वाधिकार्युदयनः प्रतिभुस्य धनं बहु । साहायकार्यमानान्ये सोमपालमपि प्रभोः ॥१८५०॥ 1850
 अपाङ्केयः स संबन्धबद्धोपि धनलुब्धधीः । ब्रुषति स्म महाश्यापनिमन्नाय महीमुजे ॥१८५१॥
 बहर्षदो लोटनश्चेत्किं मे संबन्धपेक्षया । अन्यथा भवतामस्मीत्यन्यान्वक्ष्यामि कैतवान् ॥१८५२॥
 इम्ममित्यभिसंभाय सोमपालोभ्युपाययौ । समर्पणे हेतुरासौत्सुज्जेथ्याजि क्रियानपि ॥१८५३॥ युग्मम् ॥
 स हि भिक्षाचरौन्मुह्यात्रिवार्यानायितो यदा । सोमपालमुखेनोर्षीभुजा राजविसंजितः ॥१८५४॥
 दूतः प्रार्थयमानस्य तस्यार्थान्नाक्रमतिभुतान् । ऋणिकस्योत्तमर्गोभ्यः प्रदानुमनुबध्नतः ॥१८५५॥ 1855
 तदा भिक्षाचरं जानन्हतकल्पमेनेन नः । व्यसनप्रशमे कोषं इत्यवज्ञां प्रकाशयन् ॥१८५६॥
 मदेन न ददौ किंवित्तोय भिक्षाचरं हतम् । भ्रुत्वा निरुपयोगं स्वं राक्षो ज्ञात्वा सद्योकताम् ॥१८५७॥
 यावदेकाहमभनद्धोहरव्यसने भयम् । तावद्विशम्य संपाप्नोस्तेको भूयोपि मन्युभाक् ॥१८५८॥
 लोटनं बद्धमंथि वः करिष्यामीति भूभुजः । उक्त्वा दूतं लोटनेन दापयिष्यामि काञ्चनम् ॥१८५९॥
 युष्मभ्यं कथयित्वेति सोमपालं पिकीर्षितुम् । बलितामबलत्वं च सर्वेषां स्वार्थसिद्धये ॥१८६०॥ 1860
 समं सोमोने तस्तेन्यमभ्यप्रस्थित्यलक्षितैः । मितैरनुगतो भृत्यैर्घोरमूलकमासदत् ॥१८६१॥ कुलकम् ॥
 यद्दानीत्स्यदुष्पांखनर्षदूषितकीर्तिना । भोगलुब्धतया तेन हता चिततस्वतया ॥१८६२॥
 तुषारशर्कराभुङ्गजलपानादबुर्जरम् । त्यक्तुं भोज्यं मूढं शिर्षं काश्मीरं न शशाक सः ॥१८६३॥
 सतुषं शुष्कसक्त्यादि बहिर्भोक्तुमपारयन् । यैस्तैरुपायैः काश्मीरान्प्रविविक्षुरतोभवत् ॥१८६४॥
 काश्मीरिकाः कार्यशेषमदृष्ट्वा वीधमशोषिताः । आकर्ष्य च तदापातमाकुलत्वमर्शिवन् ॥१८६५॥ 1865
 भुञ्जानैर्भुष्टमांसानि पिबंजिः पुष्पगन्धि च । प्रतीहारायतो हारि मार्शिकं लघु भीतलम् ॥१८६६॥
 आनेष्यामो जवास्तुज्जिमाकृष्य इमभु संयुगे । इत्थं विकत्यनैस्तैस्तैराशेषुवहिकाः कृतानः ॥१८६७॥
 काश्मीरिकांमैर्त्युक्तं खड्गैः सैन्धवकौरपि । अभिषेणयितुं शेकुर्न तेष्युद्यमिनोपि तम् ॥१८६८॥
 धातृश्याय च मुख्याय भूमुजां च करारिणम् । विदध्यां जयसिंहाय वरमित्यभिमानीनाम् ॥१८६९॥

१८४१. १) Emended with C; A सर्वे. १८४२. १) Emended, A सर्वोपायैर्वि. १८४४. १) Emended; A वैद्वि.
 १८४५. १) Emended; A लायय; C लायय. १८४९. १) Emended, A प्रवृ- १) A, १. १८५२. १) Emended with C; A
 स्मीरान्, with haplography. १८५३. १) A, २. १८५४. १) Emended; A मलस्यार्थान्, omitting two aksharas; C
 मानस्य तानयोय. १८५९. १) Emended; A मन्त्रण. १८६५. १) Emended; A विषयम्. १८६६. १) A पिबंजि.
 १८६८. १) Emended; A सैन्धव.

- 1870 बहर्षमर्ष्यमानेन लोटनेन तिरस्कृतः । सोमपालः प्रियं किंचिन्नाजपसे न्यदर्शयत् ॥१८७०॥
मधि अमुरसैन्यानां व्ययाणां वैरिविग्रहे । सज्जे हिताय त्वं रन्ध्रमन्विष्यसि किमाशितः ॥१८७१॥
इति निर्मांसितस्तेन सुज्जिः स्वाहंक्रियोचितः । सर्वानुल्लङ्घ्य संनद्धो ज्ञज्ञसैन्यग्रहेभवत् ॥१८७२॥
जरटाबाहसंजातस्त्रीतज्वरमश्राभयः । वरूथिनीमयोत्थाप्य विद्वद्वै निशि लक्ष्मकः ॥१८७३॥
विसृष्टदूताः कटकं नष्टं वक्तुं प्रभोर्ब्रुतम् । केचिदन्वसरन्सुज्जिं तैनिकास्ते जिघांसवः ॥१८७४॥
- 1875 पारेणैकेन भूपालसैन्यमन्येन वैरिणः । वर्त्मनः श्वधृदुर्गस्य तुल्यमेव प्रतस्थिरे ॥१८७५॥
शारम्बरपर्यं वैरिवह्यं त्यक्त्वा यियासवः । स्थायीं कालिनकाण्डेन संकटेन तदन्तिके ॥१८७६॥
तस्मिन्नहन्त्यस्त्रलिता वनिक्तावासानामनि । घामे सैन्या न्यविक्षन्तं लोकेरुद्धावचैः समम् ॥१८७७॥ गुग्मम् ॥
अनुप्रस्थापिनोभ्यर्णयामकेष्वपि नुनुबुः । भुक्त्वा पीत्वाथ ते निन्युर्मिशार्धमकुतोभयाः ॥१८७८॥
अथापातं विद्विषद्विः स्वस्य भावयितुं हृतम् । क्षोभभृत्सुज्जिरभ्येत्य तूर्यवेषमकारयत् ॥१८७९॥
- 1880 क्षणदाशेष एवाशु पलायां चक्रिरे ततः । तैस्तैः शैलपथैः सेना निरवष्टम्भनायकाः ॥१८८०॥
चित्राम्बराणि मुष्णाग्निः प्राङ्केत्यज्यन्त मन्त्रिणः । भूपकल्पैर्गण्डशैला नानांधातुद्वैरिव ॥१८८१॥
लुण्ठयानाश्चमुस्त्रानुं नादधे कश्चिदायुधम् । तदा तु येन वा तेन स्वास्या नांयस्तु रक्षितः ॥१८८२॥
उत्प्लुत्य लङ्घयन्तोद्गीम्केपि शोणाधरांशुकाः । रक्तस्किजो गतौ प्रापुर्मकेटा इव पाटवम् ॥१८८३॥
केन्द्रम्बपरित्यागाविकचद्वीरविग्रहाः । हरितालशिलाखण्डा इव वातेरिता ययुः ॥१८८४॥
- 1885 भूलश्रेणुवनाकीर्णैः शैरीरकशाविग्रहाः । केपि श्वासोत्पृत्काराः करिपोता इवावजन् ॥१८८५॥
किं नामोदीरगैर्मन्त्री स नासीत्तत्र कथन । तिरश्चेवं त्रिपर्यस्तधैर्यैर्धैर्यं पलायितम् ॥१८८६॥
भृत्सस्कन्धाधिस्तुदोष गम्भन्मूढः प्रधाविर्नुम् । प्रतीहारो द्विषयोधिर्दुरास्त्रैश्चिद्यलोक्यत ॥१८८७॥
निरंभुकः स सर्वाभुकचत्केयूरकुण्डलः । प्रतिशायानुससे तैः सर्वप्राणप्रधावितैः ॥१८८८॥
अदमाहनेन भृन्येन त्यक्तः स्कन्धावृषस्तनः । स निस्पन्दवपुस्तिकंस्वैरपाहि महाजघैः ॥१८८९॥
- 1890 नत्रबन्धनशोकार्तशारिकाकृशाविग्रहः । स तर्पलिरिव व्यञ्जद्विषयः संकुचितेक्षणः ॥१८९०॥
बद्धस्य मे मानधनप्रहर्तुर्वैशशान्तरम् । इतोधिकं भुवं सुज्जिर्षिदध्यादिति चिन्तयन् ॥१८९१॥
स्कन्धेधिरोप्य निःशेषीकृतपावारभूषणः । नदद्विः सोपहासं तैः सुज्जरमं व्यनीयन् ॥१८९२॥ तिलकम् ॥
प्रच्छाया सत्त्रयान्वक्तं सौभुकेनैष नोर्षितः । बृहद्राज इत्येयुक्त्वा तस्मै स्वान्यंयुक्तान्यदात् ॥१८९३॥
प्रावार्तिताम्बरं कृत्वा हयारूढं च तं पुनः । धैर्येणायो जयस्त्रिभुवैर्बन्धोभिः परिसान्त्वयन् ॥१८९४॥
- 1895 विलुण्ठिततुरंगसिकोशैः परिवृतः खड्गैः । ततो गृहीत्वा तं श्रीमान्सोमपालान्तिकं ययौ ॥१८९५॥
इमा ध्योमाङ्गनास्त्रीडलडितरत्नविभ्रमाः । भाग्यभेवानुयायिन्यः स्थायिन्यः कस्य संपदः ॥१८९६॥
आराधनधिया स्वैरं यस्यापेभोजि भूत्ववत् । गात्राणि कुङ्कुमालैरैवपात्रैर्यन्त च स्वयम् ॥१८९७॥

१८७१. १) Emended; A अरदा. १८७६. १) नका written by A₂ in space left by A₁. १८७७. १) Emended; A न्यविश्रयन्.—) A₂ २. १८६९. १) Emended with C; A नामानुधात्. १८६२. १) Conjectural reading; A स्वस्तान्त्वस्तु. १८६६. १) Emended; A तिरश्चेवं १८६०. १) A स्कन्हा.—) Thus corr by A₂ from प्रधाविर्नुम्. १८९०. १) A कृषवि.—) Thus A without indicating the lacuna; perhaps read गम्भन्तिरिव.—) Thus A₁, apparently corr. from न्यञ्जद्विषयः doubtful. १८९२. १) A₂ ३. १८९०. १) Emended with C; A कृषयन्त.

सोमपालादिभिः प्रवैः स मासेरेव पन्थैः । तेषामपे तथाभूतस्तिष्ठंल्लोकैर्धर्माभ्यन्त ॥१८९८॥
 लुङ्गोपि पलितथेनोपान्तद्वयामाननः परैः । वनौका इव बद्धोभूषणोऽकमुको वनान्तरे ॥१८९९॥
 अर्पितं सुजिना सोमपालः स्वीकृत्य लक्ष्मकम् । जानन्गृहीताङ्कदमीरात्रिजरादं न्यवर्तत ॥१९००॥ 1900
 लोटनस्यान्तिकारेव्य स भूरैर्मात्रिकादिभिः । प्रतिभुस्य प्रभुतार्थैः प्रतीहारमवाप्यत ॥१९०१॥
 कदमीरा हि प्रतीहारशिक्षापक्षानुयायिभिः । तदा न कैरमन्यन्त संपाप्त्वा डामराण्डजैः ॥१९०२॥
 लुब्धेनापि प्रतीहारायत्तं राष्ट्रं अिघृक्षुणा । भूरि चादिच्छना वित्तं राक्षोकारि न तेन तत् ॥१९०३॥
 भद्रमानेश्वमात्येषु प्रापेषु नगरं नृपः । हारिते च प्रतीहारे न धैर्योत्पर्यहीयत ॥१९०४॥
 वैः सेन्यसार्दैराज्यं पुरा भिक्षाचरोकरोत् । यैश्चाप्युत्कुपिते राष्ट्रे वृच्यावर्तिष्ट सुस्सलः ॥१९०५॥ 1905
 भुभूता संगृहीतानां शीतज्वररुजा ततः । तेषां दश सहस्राणि योधानां निधनं ययुः ॥१९०६॥
 विररास तदा देशे न मुहुर्ममपि क्वचित् । बान्धवाकन्दतमुक्तं प्रेतवाद्यमहर्निशम् ॥१९०७॥
 घोरधर्मघृणिभ्रान्ताशेषव्यवृद्धतिस्थितिः । सौनुत्साहहतः कालो नष्टराज्य इवाभवत् ॥१९०८॥
 नानादिगन्तरायतैः प्राप्तिः कादमीरकैरपि । लोहरेय प्रवृद्धिं राजद्वारमजायत ॥१९०९॥
 काकतलीयसंप्राप्तलोकौत्तरनृपभ्रियः । अकुण्डा लोटनस्यासीत्स्फूर्तिर्नित्तपतेरिव ॥१९१०॥ 1910
 तस्याकारपरिकेशैश्शशाभिन्नवृत्तयः । भोगेश्वबाह्या धानुव्यभृत्यपुत्रादयोभवन् ॥१९११॥
 नास्यानवर्षी स्थाने वा बद्धुष्टिर्भूतिमान् । स वयःपाकनिष्कर्मश्ववहारे व्यभाष्यत ॥१९१२॥
 छाया निरङ्कुशयतिः स्वयमातपस्तु छायाञ्जितः शतश एव निजप्रसङ्गम् ।
 दुःखं ह्येवैव पृथगेवमनन्तनुःखपीडानुवेधत्रिपुरा तु ह्यखस्य वृत्तिः ॥१९१३॥
 तादृग्भ्युदयात्रामेर्मासे न्युनेधिके गते । एकस्रनोः ह्यतो दिल्हो लोटनस्य व्यपद्यत ॥१९१४॥
 तमेकपुत्रा शोबन्ती शोकशकुहनाशया । ततः प्रपदे प्रलयं मल्ला लोटनवल्लभा ॥१९१५॥ 1915
 पक्ष्यामभिन्नभावायां गुणज्येष्ठे तथात्मजे । विपन्ने स तथा लक्ष्या न कृत्यं किञ्चिदैक्षत ॥१९१६॥
 निःखेहत्वस्य भूपालहृलभस्य विजृम्भितम् । मोहनी वा भियः शक्तिर्यदज्ञासीत्पुनः ह्यखम् ॥१९१७॥
 अकारयन्निर्धनोपि तथा वृद्धस्य कालवित् । लक्षैः बद्धिंशता मोक्षं लक्ष्मकस्य क्षमापतिः ॥१९१८॥
 दिष्टवृद्धिपरिसिप्रपुत्रवृष्टौ जनैः पथि । तस्मिन्प्राप्ते न कोशासीदज्ञा प्रत्यादत्तां भियम् ॥१९१९॥
 स लक्ष्मीमहिमक्षिप्रवित्स्मृताभिन्नप्रथयः । प्रभवन्पुनरेवासीन्नियहानुपहक्षमः ॥१९२०॥ 1920
 धनप्रलोभनिर्निष्टसर्वावष्टम्पपाटवः । सुजिः साचिव्यमव्याजं भेजे लोटनभूपतेः ॥१९२१॥
 दत्तवाग्भागिकसुतामविधासमपाहरत् । स तस्याद्यप्रियापायतुःस्थितिव्यधया समम् ॥१९२२॥
 अभ्यर्थ्य पार्थिवं पदार्थं चानीतवान्कृती । तस्य सोमलदेव्याख्यामुहाहाव तदात्मजाम् ॥१९२३॥
 एवं प्रधानसंबन्धैर्बद्धमूर्त्तं विधाय तम् । सोव्याहतस्य साचिव्यमहस्यानुष्यमाययौ ॥१९२४॥
 अचिन्तयद्य कदमीरप्रवेशं डामरादिभिः । बह्वशः प्रार्थ्यमानेन प्रेरितो नवभूभुजा ॥१९२५॥ 1925
 इत्यंभूतं कृतैर्यं च सप्तं सीमान्तभूमिपैः । अद्य छलयितुं शत्रुं नीतिं प्रायुक्तुः सौस्सलिः ॥१९२६॥

१९०३. ') Emended, A लब्धय. १९२१. ') व omitted in A; supplid with C.

- तत्रोदयद्वारपतिस्वयम्भो गभीरधीः । अलुप्रसरवः स्तुत्यत्वं सारेतरत्रिवामगात् ॥१९२७॥
 तत्रत्यः स हि निर्वन्दसर्वैस्कोप्यधिगोतिहितैः । दानमानादिभिः स्वामिकृत्यै निस्वोदितोभवत् ॥१९२८॥
 वनप्रस्थाभिधे स्थाने लोहहारादुरगे स्थितः । अखिन्नोच्छिन्नसंयामैर्भेदं निन्द्ये द्विषद्बलम् ॥१९२९॥
- 1930 कटाक्षिताभिप्रायेस्मिन्मिथ्या तथ्येन वा बहुः । भयं लोठनभूषालान्माजिकेन्दारकांशवः ॥१९३०॥
 हन्तव्यांथाक्रिकानस्मान्मुज्जौ न्यस्ताशयो नृपः । वेत्ति तत्परेणेनासौ तदाशङ्किषतेति ते ॥१९३१॥
 संजातं सहजाखयायां रात्र्यां सुस्सलभूपतेः । कुर्मो मल्लार्जुनं भूपं लोहरेस्मिन्दिताय वः ॥१९३२॥
 तत्प्रेमाणाग्निना कस्मादभिषंघत्वं लोठनम् । संदिदेशाय तान्धीमाञ्जयसिंहो महीपतिः ॥१९३३॥
 व्याजेन राजा संदिष्टं तत्कोटं स्वीचिकीर्षुणा । प्रतिभुतमविश्वस्तैस्सस्मिन्सैध तथैव तन् ॥१९३४॥
- 1935 मल्लार्जुनं लोठनोय ज्ञात्वा भारम्भचाक्रिकम् । तदाथान्भ्रातृसूनूस्ताथाक्रिकानप्यबन्धयत् ॥१९३५॥
 अवहृदातनूजेन शङ्कान् सीस्सलिना भञ्जत् । परं विग्रहाराजेन प्रतिहार्यमजिघत्स ॥१९३६॥
 राजा व्याजाख्यितृव्येण बद्धसंघिहपायवित् । तत्परे हारितं राज्यं तैस्तैः स्वीकर्तुंमुद्राम् ॥१९३७॥
 विघ्न्य भूर्त्वं निष्कम्पराज्यः सुज्जेः परिभ्रमात् । मासान्कांश्चिदसंशोभो वृत्तान्तार्थे लोठनः ॥१९३८॥
 सुज्जिः पद्यार्थापर्यं प्राक्कन्यामानिनाय याम् । अनूढाया विवाहाय तस्यां गतरसागताम् ॥१९३९॥
- 1940 आकर्ण्य तेजलादीनां प्रसङ्गेस्मिन्सगौरवाम् । सामात्यो^१ दपितपुरं कृतप्रत्युन्नता ययौ ॥१९४०॥
 मान्त्रिकाशैरथ प्राप्रन्मैर्मिर्गैत्य बन्धनात् । मल्लार्जुनः कोट्टराज्ये संतैरभ्यविध्यत् ॥१९४१॥
 ठकुरैः प्राप्रदामितैः प्रतोलीतलमागतान् । भृत्यांस्तं सिंहभूमर्तुः प्रविशिक्षुञ्ज्यवारयन् ॥१९४२॥
 षष्ठेभ्ये लोठनः भुक्त्वयोद्धर्यां स फाल्गुने^२ । यथायुज्यत राज्येन तथैवाभु व्ययुज्यत ॥१९४३॥
 अनूढां कन्यकां मूढः संपदं चाव्ययीकृताम् । प्राप्तां परस्य भोग्यत्वं भाग्यहीनः भुशोच सः ॥१९४४॥
- 1945 अटित्वाहालिकादिभ्यो देशेभ्यो नष्टशक्तिना । तेन सुज्जिबलात्कोशशेषः कश्चिदत्राप्यत ॥१९४५॥
 पूर्वाह्वान्तिहभुभुद्रृत्याञ्ज्यकृत्य माजिकः । निनायाप्रतिमल्लत्वं मल्लार्जुनमहीभुजम् ॥१९४६॥
 तेनातिव्ययिना नव्यत्रयसा भुभुजा कृतम् । मौक्तिकैः पूगविच्छेदे ताम्बूलार्पणमेकदा ॥१९४७॥
 वर्षतो विपयौत्सुक्यादाटकं कुट्टनादिषु । त्यागित्वं तस्य तस्वज्ञैः सदोषमुदघोष्यत ॥१९४८॥
 प्रजोपतापोपचितः कोशः सुस्सलभूपतेः । तेनातिव्ययिना स्वैरमनुरूपव्ययः कृतः ॥१९४९॥
- 1950 गणिकाचारणद्रोभृविटचेटादिपेटकम् । साभून्निधूय सोपुष्णाणोष्णः कुर्मन्तिर्यतः ॥१९५०॥
 सपत्नसादहितसाद्यदि वा वक्षिसाद्भवेत् । द्रव्णिं क्षोगिपालानां जनतोपप्रवार्जितम् ॥१९५१॥
 प्रनापीडनजं विचं जयापीडनहीभुजः । दास्याः पुत्रैरुत्पलाद्यैर्वितुमं नमुरन्तकैः ॥१९५२॥
 लोकसंक्रान्तोद्भूतः कोशः शंकरवर्मणः । प्रभाकरादिभिः स्वैरं जायाजारैरभुज्यत ॥१९५३॥

१९२८. ^१) Thus A; perhaps read निस्वोद्यतो. १९३०. ^१) Thus corr. by A₁ from 'केन्साकावय.. Perhaps read 'केन्साकारा'; cf. viii. 1818. १९३३. ^१) Emended with C; A 'सन्ध्याय. १९३६. ^१) Emended; A अवहृदतनू. १९३९. ^१) Emended with C; A सस्व. १९४०. ^१) Thus A; doubtful.—^२) Doubtful emendation; A सामान्य. १९४१. ^१) Emended; A कौट्टराय. १९४२. ^१) Emended A 'वारवह. १९४३. ^१) A फाल्गुने. १९४५. ^१) Thus A₁; A 'म्वटिका'; cf. viii. 581. १९५०. ^१) Thus A₁ in margin; in text 'व्याहृतोष्णः.—^१) Thus corr. by A₁ from 'व्ययित'. १९५२. ^१) Emended with C; A₁ नमुरन्तकैः; the reading नमुरन्तकैः, given by A₁ in margin, has been struck out.

अनङ्गवशाः पङ्गेरङ्गना वृजिनार्जितम् । रदुः सुगन्धादिस्थाया धनं संभोगभागिणे ॥१९९४॥
 राज्ञो यद्वास्करस्थार्यान्वययीचक्रेतिसंचितान् । अङ्गनानङ्गवैवहयादातिक्रितजनगमा ॥१९९५॥ 1955
 पूर्वराजाजितं पार्वगुप्तिः प्राप्य धनं मृतः । राता जायौपपस्वेन तुङ्गादीनामजायत ॥१९९६॥
 संग्रामराजः श्रीलेखामुखाश्नमधुपैर्धनी । मुषिनो व्यङ्गसूहाथैर्निषिद्धोपार्जनस्वरुहः ॥१९९७॥
 अपत्यवेशाक्षपितपजस्य जगदूर्जिता । अन्तेनन्तमहीभर्तुर्विभूतिर्भस्मसादभूत् ॥१९९८॥
 पुत्रेणापात्रसाञ्चार्यो जारसात्तरसा कृतः । कुकलाकौशलोद्भूतः कोशाः कलशभूपतेः ॥१९९९॥
 सह गेहैः समं स्त्रीभिः सत्रा पुत्रैरभूदनम् । अभ्रान्तार्जनतर्षस्य हर्षदेवस्य वल्लिसात् ॥१९९०॥ 1960
 चन्द्रापीडोच्चलावन्तिवर्मवैर्धर्मनिधुरैः । निष्ठा न्यायस्य कोशस्य नावाप्यनुचिता क्वचित् ॥१९९१॥
 चौरचाक्रिकसीमान्तभूभृद्देश्याविटादयः । लुण्ठि पारोभिरे पुष्टां नवे मल्लाजुनोदये ॥१९९२॥
 वञ्चयित्वाप्यरीन्भूत्ताम्यग्निघटितेऽप्लितः । अथ चित्ररथं तूर्णमास्कन्द्याय व्यसर्जयत् ॥१९९३॥
 हारपादायसोस्तुल्याधीकारेण प्रवर्धितः । सोनन्तसामन्तयुतः पदं फुल्लपुरे व्यधात् ॥१९९४॥
 उत्सेहिरे न विततां अपि दुर्गसमाभयात् । मल्लाजुनचमूर्जन्ये जेतुं तदनुजीविनः ॥१९९५॥ 1965
 भेदाय क्रोद्धिमारुढस्तद्भृत्यो राजसंमतः । मल्लाजुनानुगै रात्रौ हतः संवर्धनाभिधः ॥१९९६॥
 युद्धासाध्यैः निष्ठन्तः क्रोद्धि भयविधेयताम् । क्रोद्धिभ्रेन्वगायाते तत्रामित्राः प्रेषहिरे ॥१९९७॥
 प्रतिभूतकरो बद्धसंघिः स व्यसृजलतः । सभाजनया जननीं तेषां मल्लाजुनेनैतिकम् ॥१९९८॥
 सा वैधव्यैर्विक्लेन वेधैर्धैर्धर्मशोभिना । क्रोद्धिभ्रारात्रीन्सोस्कण्ठांश्रके चपलचेतसः ॥१९९९॥
 तस्यां गृहीतविश्वम्भे व्यावृत्तायां तरन्तिकान् । हारेणाय वदावूरीकृतं मल्लाजुनः करम् ॥१९९७०॥ 1970
 भाकृष्टो राजजननीचक्षुरागेण क्रोष्टकः । दिवृक्षकपटात्क्रोद्धिमारोह मितानुगः ॥१९९७१॥
 अबंक्ठेन सहितस्तेन चित्ररथस्नतः । संभूतपामृतो भूमिभर्तुः सविधमायवौ ॥१९९७२॥
 राजा तु संमन्य ततः प्रायुक्त्वाहतिशालिना । उदयहारपतिना नीति जेतुमरीन्पुनः ॥१९९७३॥
 वीतास्कन्धो लोटनेपि गते पद्मरथान्तिकम् । मेभेमिनवभूपालः किंचित्पवादप्रसारिकाम् ॥१९९७४॥
 उदूढवान्सोमलाख्यां तां पद्मरथकन्यकाम् । उपयेमे धृताथामो नागपालास्मजामपि ॥१९९७५॥ 1975
 तस्मादहंक्रियामुद्वाह्रेभिरे गूढकैतवाः । भुभुजः सोमपालाद्या भृत्यभावेन वेतनम् ॥१९९७६॥
 कविगायनजल्पाकथोपचारणचेष्टितैः । बहवो मुमुषुर्भूतास्तेपि तं राजबीजिनः ॥१९९७७॥
 स बाल्यान्निष्परीपाकप्रज्ञो दृष्टो रटन्बहु । जज्ञे वाक्यौद्धिमात्रेण बालिशैः कुशलाशयः ॥१९९७८॥
 केतोदिवाभद्रहेतोः प्रदीमं वदन् विना । अनिष्टुराकृतेर्दृष्टं तस्यान्यत्र न सौष्ठवम् ॥१९९७९॥
 भवान्तरे नृपः सुजिज्ञ संजयाहोपविक्रमम् । माभूमल्लाजुनेनापि अितोसाविति चिन्तयन् ॥१९९८०॥ 1980
 निर्वासने प्रवेशे च प्रभुः सुज्जेस्ततोऽधिकम् । तात्कालिकीं प्रतीहारः शक्तिं कांचिददर्शयत् ॥१९९८१॥
 स कम्पनाद्यधीकारस्त्रजं राजविसर्जिताम् । वितरन्सुज्जये राजस्थानकार्यस्त्रजं विना ॥१९९८२॥
 निस्तोषाय गृहायातसोमपालानुरोधतः । प्रसीदन्वामहस्तेन निजजूटस्त्रजं मदान् ॥१९९८३॥

१९९९ १) A जोष. १९९९ १) Emended; A वैधव्यं वि.—१) Emended, A वेधैर्धर्म १९९२ १) Emended, A अप्रकृष्टेन. १९९० १) A शालिनी

- भाङ्गस्य प्रददौ तस्य तत्यामिपरितोषिणः । आप्यायसान्द्रया वृष्ट्या यत्संपरीक्षो व्यवधात् ॥१९८४॥ चङ्गलकम् ॥
 1985 भर्त्रे शिनाय सौहार्दं विधूयोदयधन्ययोः । भमजत्रिलहणः सुउज्जेः प्रदेशे प्रतिलोमतम् ॥१९८५॥
 प्रत्युद्गमेन संमान्य सुजिज्ञ प्रावेशयन्पुपः । देशाभिरास्थङ्गन्यासीन्मानसात्तु तु तत्रिरा ॥१९८६॥
 कृताताः क्षमापत्नौ लम्बक्षणे तीक्ष्णैर्जिघांसति । कोष्ठेश्वरः पलायिष्ठ ज्ञातोदन्तस्तदन्तिकार्त्तु ॥१९८७॥
 आस्कन्दवायागते राक्षि गृहीतमनुजेश्वरे । स्वपक्षभेदोपहतः सोध देशान्तरं ययौ ॥१९८८॥
 लोटनस्तु निजग्राह कांश्चिदात्म्यं ठकुरान् । ब्रप्यनीलाभिधे स्थाने वसन्महार्जुनं बलात् ॥१९८९॥
 1990 तत्र वृष्टमसंभाव्यमेवास्थ खलु पौरुषम् । परिभ्रष्टोपि यद्वरुदपदं तमजयत्सदा ॥१९९०॥
 जहार नुरगंलुण्ठितं चकाराद्विलिकापणे । मार्गद्वज्जादिभङ्गं च - - सर्वत्र सोकरोत् ॥१९९१॥
 राजराजाभिधानेन डामरेणार्थिनस्ततः । कश्मीरराज्यसंप्राप्त्यै क्रमराज्यमगाहत् ॥१९९२॥
 तद्वेत्स्य समीपस्थे हते चित्ररथेन सः । तस्मिन्महान्ये प्रययौ ब्रप्यनीलमुर्वं पुनः ॥१९९३॥
 तस्मिन्नास्कन्दमसकृत्परव्यङ्गलिकामपि । अवरोदुमशक्नोभूत्कोष्ठे महार्जुनो वसन् ॥१९९४॥
 1995 भ्रातृव्येण पितृव्यस्य दापयित्वा धनं बहु । ततः कोष्ठेश्वरो यात्रासज्जः संधिं न्यबन्धयत् ॥१९९५॥
 लोहरे विहितस्थैर्यौ गृहीत्वा लोटनं ततः । कश्मीरोर्व्यां पपातासी विजिघृषुः क्षमाभुजा ॥१९९६॥
 गिरीनुल्लङ्घ्य काकोटद्वारे विहितवाण्यदम् । निपत्य मार्गनुद्धाने यावत्पथैश्च डामरैः ॥१९९७॥
 नावाप योगं निर्गत्य क्षिप्रकारी क्षमापतिः । सर्वोद्योगेन ते तावदुत्थानोपहतं व्यवधात् ॥१९९८॥
 अत्रान्तरे प्रतीहारः प्रापास्तमपपीडवां । न संपस्वल्पपुण्यानामनपायित्वमाधुषः ॥१९९९॥
 उत्सारणमियतया परिसुदसर्बहारं गृहे निरनुरोधतया वसन्तः ।
 2000 संपलघुकृतधियोप्रतिघपवृत्तोर्ध्वजानते न रमसाक्षियतेर्निपातम् ॥२०००॥
 कुर्वाणोत्सारणं तस्य गृहजा सततं नृणाम् । नाज्ञासीत्सुखसुखप्रसव वृष्टे पतितमन्तकम् ॥२००१॥
 ज्वरितः स हि निष्ठघृतज्वरः स्वपिति विज्वरः । विदित्वेति न विज्ञातः स्वपन्नेव मृतस्तदा ॥२००२॥
 सलोठने कोष्ठकेषु प्रयाते नृपतिः पुनः । न स महार्जुनो नापि कोष्ठको न स लोटनः ॥२००३॥
 छद्यनोदयनं पार्श्वस्थितं महार्जुनोवधीत् । तस्मै चुकोप माध्यस्थे स्थापितस्तेन कोष्ठकः ॥२००४॥
 2005 अर्नुनिन्द्ये न तं खिन्नं स संभूतबलस्ततः । अभिषेणयितुं कोषाद्वाधवस्तहलोठनम् ॥२००५॥
 कोष्ठको मल्लकोष्ठापौर्मितैर्युक्तोपि साक्षिभिः । तीर्त्वा परोष्णीं तस्तेन निमेषाधामप्रायिनीम् ॥२००६॥
 हनेषु तेषु संगमे खड्गसैन्धवकारिविु । वर्षं प्राप्तः सिंहभूभुङ्गेषाञ्च न नृपो हतः ॥२००७॥
 आरुह्यः कोडंमूर्धानं मानमूर्धः परिच्युतः । भ्रमप्रतापो भूयोपि समधत्त स कोष्ठकम् ॥२००८॥
 विशृज्य लोटनं तिष्ठन्निर्धैरमगमस्युनः । अनिर्वाहितदेयेन तेन द्वैधं स डामरः ॥२००९॥
 2010 बद्धाधिकारिणः भुङ्क्ते गृहताकारि राजवत् । तेन स्वनाम्ना भाण्डेषु ब्रह्मे सिन्दूरगुणम् ॥२०१०॥
 जनुसंहतयोः काचकलशीदलयोरिव । क्षणे क्षणे संधिभङ्गस्तयोः समुदपद्यत ॥२०११॥

१९८४. १) A, ४. १९९१. २) A₁ indicates here a lacuna of two aksharas; C तथा. १९९४. ३) Emended; A °वसन्.
 १९९६. १) Emended; A °द्वैधैः— २) Emended with C; A °विजिघृषुः. १९९९. १) Emended with C; A °शारसागरस्तमवधोडया.
 २००६. १) Emended with C; A °कांष्ठम्. २०१०. १) Emended; A °उग्रणाम्.

निष्कृष्टिभून्वैर्वायीधैर्विरागं लोहरेभरः । निन्धे लवन्धं सोप्येनं स्पर्धाबन्धैरनकुसौः ॥२०१२॥
 छामरेण ततो दस्वास्कन्दं तत्कटकान्तरम् । परार्ध्यायुधपुर्याश्चहरणात्सु-रं कृतम् ॥२०१३॥
 दस्वा इ-रायत्यां विषमैर्हेठवैरुचैः । एवं तं कौष्ठको मूढः सुलोच्छेदं व्यप्राहियाम् ॥२०१४॥
 तनयादानसंबन्धाच्छुभुं मुख्यमन्त्रिणाम् । भ्रान्तान्ते नृपो हन्तुं माञ्जिकं स व्यविन्तयत् ॥२०१५॥ 2015
 भासीस्कडोरतारुण्यतरङ्गितमनोभवः । सुव्यक्तं स हि तन्मातुरौपपत्येन संमतः ॥२०१६॥
 आहारावसरे तीक्ष्णाः कृतसंज्ञाः क्षमाभुजा । दत्तप्रहरणाः प्राणैर्भुञ्जानं तं व्ययोजयन् ॥२०१७॥
 पुन्वन्नसिपटं बद्धवीरपट्टो रटन्बहु । निर्लुण्ठयन्स तत्सेनां तां तामारभटीं व्यधात् ॥२०१८॥
 भवाशिष्यत न द्रोहमध्यादिन्दाकरोप्यहो । राज्ञा विषमितस्तेन रसदानेन स स्वयम् ॥२०१९॥
 दैवतोत्सारीतारातिस्ततः सिंहमहीपतिः । संदधे कौष्ठकं सुज्जि प्राणिणोहिजयाय च ॥२०२०॥ 2020
 मार्गस्थ याममात्रेण गम्यस्थान्तिकमाप सः । यावत्तुरंगहरणात्कौष्ठकेनाकुलीकृतः ॥२०२१॥
 अन्तर्भेदाकुलस्तावत्प्रत्यवस्थातुमक्षमः । गृहीतकोशः संत्यज्य कौष्ठं मल्लार्जुनो ययौ ॥२०२२॥
 राज्यभ्रष्टः स निर्लुण्ठमानो मार्गेषु तस्करैः । अवनहोन्मुखो रक्षन्कोशशेषं कथंवन ॥२०२३॥
 भ्रष्टमष्टादशशरैरुपधाष्टमवसरे । राज्यात्तेन द्वितीयस्यां वैशाखस्यासितेहनि ॥२०२४॥
 दाता शिखा मृतवचेरमृतं विलम्ब-प्यकृत्समिति लूनशिराः कृतम् ।
 ईशेन यत्र तदकार्यपकर्तुरस्तु तत्रापरः क इव संनिहितद्विजिह्वः ॥२०२५॥ 2025
 मुक्ता इमा इति जलं नलिनेषु लीनं ज्ञातृत्वमेतदिति जायामिनेषु लग्नम् ।
 यज्ञायते किमपि हन्त विमोहनी सा शक्तिः भ्रियः स्फुरति कापि तदभययायाः ॥२०२६॥
 ग्रन्थ्यद्भुतप्रहरणा विपिनेषु केपि प्राणेन केचन दृशाथ रसज्ञयान्ये ।
 ते केपि सन्ति तु नरेन्द्रगृहेषु हिंसा वाचैव ये विरचयन्ति किलोपघातम् ॥२०२७॥
 ज्योतीरसाहमन इवाभितमीश्वरस्य निर्देशुमिन्धनमिवापगतं न शक्ताः ।
 पश्चाद्भवेद्यदि स तत्पसूतायकाशाः कुर्युः खला रविकरा इव भस्मशेषम् ॥२०२८॥
 कापिलं हर्षटं कौष्ठं नीतवान्मण्डलेशिताम् । उदयैः कोटभृत्यानां संग्रहं कम्पनाधिपः ॥२०२९॥
 कुर्षश्शय्यां पुनर्नैतुं मण्डलं तद्यलम्बत । विनानि कतिचित्तत्र यावत्पकृतिदुर्जयैः ॥२०३०॥ 2030
 विटैरसूयाविषमैः प्रसादावसरो नृपः । तावत्कलुषतां तस्मिन्सुपजपैरनीयत् ॥२०३१॥ तिलकम् ॥
 राजा भवन्परः कोस्तु स्वविचारदृढक्रियः । एषोपि शिशुवद्भृथय धूर्तैः प्रनर्त्यते ॥२०३२॥
 शैशवे बालिशययैः संस्तुनेर्जायमार्पितम् । ग्रीढावपि न वा यायाव्राज्ञः कार्णव्ये मणेरिव ॥२०३३॥
 भृत्यान्तरापरिज्ञानमात्रेण जगतीभुजात् । निरागसो वक्षपातः कष्टं राष्ट्रस्य जायते ॥२०३४॥

२०१३. ¹⁾ A₁ indicates here a lacuna of one akshara; C सुत्पिरं. २०१५. ²⁾ Thus or स्व-- A₁; C दन्वान्यं तैरायत्यां. २०१६. ³⁾ Cf. viii. 1818. 1980. २०२२. ⁴⁾ Emended; A कौष्ठं. २०२५. ⁵⁾ Thus A; text evidently corrupt, perhaps read ईशवस्याहम्.—⁶⁾ Thus corr. by later hand from A, ०स्याहितेहनि. २०२६. ⁷⁾ Thus A₁; C विलुण्ठयकार्णव्यकृं; perhaps read विलुण्ठयकार्णव्यकृं. २०३१. ⁸⁾ A₁ writes here व instead of तिलकम् (?). २०३३. ⁹⁾ A बालि.—¹⁰⁾ Thus corr. by A₁ from A, कायवै.

- 2035 कृत्वे व्यवहितेसाधये हास्यः स्याद्धमकादिवत् । सुजिः प्रायोहि राजातेर्मितुमिति लोहरम् ॥२०३६॥
 निर्व्यूहाद्भुतकार्येय तस्मिन्ब्रह्मास्त्रतुल्यया । अमोघया प्रजहुस्ते पापाः वैशुनविधया ॥२०३६॥
 गाम्भीर्यालक्षयविकृतैः प्रीत्यालपैर्महीपतेः । प्रत्यायातः कलुषतां नाश्यासीत्कम्पनापतिः ॥२०३७॥
 प्रकृत्या तस्य निर्वोदतया शङ्कस्य तादृशम् । पितृं कृतवतश्च स्यादविश्रासोय वा कथम् ॥२०३८॥
 प्रीतिरासीच्च नृपतेस्तत्कृत्यैरुचितैरपि । अपियप्रमबालापैर्धिरक्तस्येव कामिनः ॥२०३९॥
- 2040 जिस्वा राष्ट्रह्यं प्रादां हारितं नृपतेरिति । बहुमानेन दर्पाद्य स्वच्छन्दं स व्यवहारत् ॥२०४०॥
 पौरानगरहरणाद्यपकारैर्भिरकुशाः । तद्बन्धवो बाधमाना विरागमनयञ्जनम् ॥ २०४१॥
 निजागःस्मरणास्कोष्ठेश्वरी न व्यधसीधृषे । न पितृव्येपि भूपालकोपाविष्कृतनविक्रिये ॥२०४२॥
 कोदां प्रजोपतापेन संचिन्वन्सुजिना समम् । संबन्धकृच्चित्ररथो नाभूत्भिमतः प्रमोः ॥२०४३॥
 धन्योदयौ नृपः सुजिदादिण्यालक्ष्यसौददः । अपुण्याद्विगैर्गुहं राजपुर्यां कृतस्मिती ॥२०४४॥
- 2045 तौ चावालगतं शीतज्वरनष्टपरिच्छदौ । मल्लार्जुनस्य साप्राज्यभ्रंशेपि विपुलभियः ॥२०४५॥
 सुजिहोषात्पुरा दूतैराहृतो लक्ष्मकेण यः । आगच्छेत्सञ्जपालः स प्राप राजपुर्यां तदा ॥२०४६॥
 सुजिच्चित्ररथाभ्यां तं रुद्धचेष्टेन भूभुजा । अविच्छेदप्रवेशां दूतैर्मल्लार्जुनोभजत् ॥२०४७॥
 तन्निमित्तं स केनापि सामन्तेन सहाध्वनि । संजातकलहे शस्त्रक्षतो लक्ष्म्या व्ययुज्यत ॥२०४८॥
 तथाभूतमपि स्वर्गे भूर्धुरीकृत्य नाशकत् । यत्तन्मल्लार्जुनो नेतुं कार्यैस्तेनैवपूज्यत ॥२०४९॥
- 2050 सोस्वतन्त्रेण राशा च सौजन्याद्रिन्हणेन च । दूतैः प्रच्छन्नमाहृतो रमसादाययौ ततः ॥२०५०॥
 न न्यप्रसन्नं चेद्व्युर्धाममुचेत्तु चिन्तयन् । अमिच्चविषमे मार्गे पुरं साहसिकोविशत् ॥२०५१॥
 स कन्यकुब्जगौडादिमण्डलेषु महीभुजाम् । स्पर्धया लभ्यसत्कारो भूपतेर्मन्त्रियन्त्रिताम् ॥२०५२॥
 अनवाप्य निजे देशे सत्क्रियां बुःखितोभवत् । राजधान्यन्तिकैः पौरैः प्रसृतासु व्यलोक्यत ॥२०५३॥
 मूपालो गणयित्वाथ मन्त्रिणो वत्तदर्शनः । भेजे स्वहस्तताम्बूलदानप्रक्रिययैव तम् ॥२०५४॥
- 2055 निष्किञ्चनोपि सन्ख्यातिमात्रेणानुगतो जनैः । यातायातं नृपगृहे कुर्षेत्तद्व्युत्सङ्गमपयत् ॥२०५५॥
 व्याहारव्यवहारादि व्यालोक्यालौकिकाकृतेः । पुरुषान्तरविन्सुजिस्तस्य स्वैरभवेपत् ॥२०५६॥
 दधौ सोध धुवं राष्ट्रेस्वर्षेसर्षकप्रक्रियम् । नैवमेवाद्भुतं भूतमेतादृकशान्तिमेव्यति ॥२०५७॥
 तांस्तान्देशान्तरे धीराणुस्तिक्कान्दृष्टवान्श्च । तं पर्यालोच्य विश्रान्तिं सोस्तेकानाममन्यत ॥२०५८॥
 भवितव्यतया दर्पेणाथ नीतः स्वतन्त्रताम् । परिधादावहं सुजिजस्तनो यत्तद्व्याहारत् ॥२०५९॥
- 2060 द्वाणुगैर्लुण्ठितं रुक्षमाचक्ष्णं रुषा क्षिजम् । प्रासैर्महवराड्यस्यः स दृष्टालमिवावधीत् ॥२०६०॥
 बाधे कुकर्मणा तेन विप्राव्य जनमागतम् । तं प्रत्युपक्रियं लोको विरागं नगरेव्यधात् ॥२०६१॥
 अत्रान्तरे बन्धुभेकं व्यधुः कमलिघादयः । अगण्यप्रायमुस्तेकादुक्तमप्रक्रियास्पदम् ॥२०६२॥
 मयि सस्यपरोपि स्यात्किमनुमाहकः स्मयात् । अकारि चारणप्रायस्तादृकोपीति सुजिना ॥२०६३॥

२०५४. १) Emended; A धम्बोदयो. २०५४. १) Emended; A राड्यपुर्या. २०५५. १) Doubtful emendation; A चावालगतो;
 G चारालगतो. २०५९. १) च supplied with C; A च्च - च.

संजातयौनसंबन्धबन्धः कर्मलियादिभिः । अथात्याक्षिगतोत्थर्यं सामर्थ्याद्रिल्लहणोप्यभूत् ॥२०६४॥
 2065
 अल्पेन हेतुनोद्भूतं ह्येतं तेषां च तस्य च । खलपैभुनसेकैस्तस्याभाभु शतशाखताम् ॥२०६५॥
 प्रकृत्योस्तिक्तपुस्तकेकावहैः समुदरीदिपत् । दुर्मन्त्रैर्घिमहैकाप्ये साहदेविस्तमुल्लङ्घनः ॥२०६६॥
 अ६.मानां सहस्रमाभिः क्षमते समशीर्षिकाम् । कृतप्रोयमिति स्वैरं मन्त्युं राश्यपि सोमहीत् ॥२०६७॥
 विभ्यसु भूपतिस्तस्माद्रिल्लहणं बाधभृत्यवत् । मन्त्रस्वैरकथाद्येषु विश्वम्बेषु व्यवर्जयत् ॥२०६८॥
 स तु पूर्वस्त्वदुर्लक्षयतादृक्षस्वामिबैकृतः । स्वेषां धैर्यं परेषां तु सत्रासं माययातनोत् ॥२०६९॥
 समप्रशक्तिराकाङ्क्षसंस्तवः पक्षयोर्हयोः । तस्य तु प्रथयौ सञ्जपालौ दानेन मित्रताम् ॥२०७०॥ 2070
 संनखयोः प्रविशतोऽन्योन्यस्पर्धया तयोः । क्षणे क्षणे राजधानी ययौ संभ्रमलोलताम् ॥२०७१॥
 सुजिजः सभूपानाक्षेपुं प्रतिपक्षान्ययुस्तस्या । महीमानोस्तवास्थाने संक्षोभमुदपादयत् ॥२०७२॥
 कुकाटिकान्यस्तदस्तो ह्यः स्थेनावेदितो हि सः । तं निर्मत्स्यं शिलाक्षेपं क्रोधरूक्षाक्षरोकरोत् ॥२०७३॥
 लिखितैरिव तान्सर्वैः सोढुं रक्षणमीशितुः । मिथ्या तथ्यमिषोदीर्यं संभ्रमजिः समर्थताम् ॥२०७४॥
 उपावेशयदभ्यर्णं भूपतिः परिसान्ध्यं तम् । सत्यस्मिन्नास्ति नः किंचिदित्यन्तस्तु व्यविन्तयत् ॥२०७५॥ 2075
 चक्रे मडवराज्यस्वैरथ प्रायो हिजातिभिः । न सुज्जेः कम्पनेशत्वमिच्छाम इति घादिभिः ॥२०७६॥
 अन्विष्य विद्विषः शङ्कुं मन्त्रविशिषि रिल्लङ्घनः । संनखसैन्यमानिन्ये पञ्चचन्द्रं तदप्रियम् ॥२०७७॥
 शशङ्के सञ्जपालाच्च तस्माच्च बहुसैनिकात् । सुज्जिरन्यागणयन्नुद्वयस्य च तत्रिपुः ॥२०७८॥
 आस्कन्दभीत्या निर्गम्य हयारोहैः समं गृहात् । व्यूढानीको निरुद्धानो जजागाराथ सोध्वनि ॥२०७९॥
 भूपतिप्रातिलोम्येन वर्तमानस्तदाभवत् । कोष्ठिश्चरोपि संनखः सुजिज्जना बद्धसौहृदः ॥२०८०॥ 2080
 स्थितमप्रातिलोम्येन सोवधीन्मनुजेश्वरम् । इति द्वेष्योपि नितरां द्वेष्यतां नृपतेरपात् ॥२०८१॥
 तथा स्थिते निशीथिन्यामाचख्युस्तस्य विद्विषः । दुधुक्षाहेतुतां राशः स्वगुण्यै तेन या कृता ॥२०८२॥
 अतथ्यं तथ्यवद्गन्तुं तथ्यं वातथ्यवच्चृपः । यः पश्येन्मूढवस्त्वोर्ध्वैस्त्यक्तोर्ध्वैः कदर्थ्यते ॥२०८३॥
 रत्नज्योतिर्हेतवहृदिष्या त्यज्यते वृष्टिपातः । दयावाक्षाणामितरविषयः स्वस्य संभाव्यते च ।
 वस्त्वैकैकं यदिह न मृषा तन्मृषा यन्मृषा तत्तथ्येनेत्यं किमिव न जनैर्हृदयते तत्त्वभून्वैः ॥२०८४॥
 राजाच तद्वादान्वदजानन्दीस्थयभेयजम् । न्ययुक्तं तस्य तीक्ष्णत्वे सञ्जपालं महौजसः ॥२०८५॥ 2085
 स कापुष्यवत्कीरः प्रहृतुं छधनाक्षमः । काङ्क्षसासिष्यं तं हन्तुं तत्र तत्रैक्षत क्षमम् ॥२०८६॥
 मायाप्रयोगानन्योन्यमुहिद्वयं स्पृशतोर्हयोः । क्षणे क्षणेभजद्राष्ट्रं वासोहासविलोलताम् ॥२०८७॥
 प्रत्याशाङ्कयोदयं रात्रौ सुज्जौ जायति पूर्ववत् । अव्यययामिकयामं राजधामान्यजायत ॥२०८८॥
 राष्ट्रानिर्वासने रिल्लङ्घनस्य सुज्जेरभीक्षिते । पार्थिवोप्यनुमन्ताभूदनीशः प्रत्यवर्तिथौ ॥२०८९॥
 स निर्विधासुरामन्त्र्य तत्खेदात्सुभिताः प्रजाः । संदहर्षं हारपतिना राशो युक्तया समर्धितः ॥२०९०॥ 2090
 संमन्त्र्य नृपाः, मैत्रीपार्थिना सुज्जिना समम् । पीत्वा कोशं सञ्जपालः प्राप्नो रात्रौ व्यजिज्ञपत् ॥२०९१॥

२०६६. ') Thus corr. by A₂ from A, समुदरीदिपत्. २०६७. ') Emended; A आसम्. २०८२. ') Emended with C; A वाच्यः. २०९०. ') Emended with C; A निर्वासासु.

- प्रेरणादुल्हणादीनां स्वोस्तेकाश्चैव वर्तते । राजन्सुज्जेरभिप्रायः' स्पर्धिनीन्याननिष्कृतः ॥२०९२॥
 निर्वोहस्योपकर्तुंश्च मते स्याद्यदि मे नृपः । निर्वोहस्य रिन्हणं चित्ररथं बद्ध्वा महाधनम् ॥२०९३॥
 लोहशरश्चिनिर्मलान्शान्कोशं च भूपतेः । नयेयं संभृतो हन्यां दुर्वृत्तमपि कोष्ठकम् ॥२०९४॥
 2095 कार्यांपरोधाभिर्बन्धः संबन्धेष्वेव नास्ति मे । दासिण्यं स्वामिनः कृत्ये यस्य प्राणास्तुणोपमाः ॥२०९५॥
 मध्येथ प्रतिराजादिनिर्जयस्वीकृतोद्यमे । युवाविभ्रान्तचित्तोयं नृपभ्रीभोगभाग्भवेत् ॥२०९६॥
 साहायकाय हारेणमुल्हणं रिन्हणाभये । कार्यं प्रातं च मामीशमाकारयितुमिच्छति ॥२०९७॥
 द्रूते च मामुल्हणश्च त्वं चाहं चाविभेदिनः । मिलिता यत्र तत्रास्ति गण्यः को नु नृपास्पदे ॥२०९८॥
 इहस्या नवदायादमेकमानीय कंचन । निदम्भोस्य पदे राशो नानुतिष्ठेदितं यदि ॥२०९९॥
 2100 गुणान्प्रसरणत्रासाद्गन्धायेव गिरा सृजन् । द्विजांभुभङ्ग्या राजाय विनिश्चयान्नवीहचः ॥२१००॥
 यथाह स तथैवैतन्न ब्रौहो नासमर्थता । नौदासीन्यमथैतस्मिन्संभाष्यमभिमानिनि ॥२१०१॥
 निष्पतिहन्द्वाधोस्य दुरुच्छेदो भवेदिति । इयमप्यन्यतस्तावदस्त्वपायधियः कथा ॥२१०२॥
 किं नु द्रुये यदाकोपपायम्यात्तध्यतोपि वा । निर्वोहस्य वधो ध्यातो योस्यासौ कार्यं एव तत् ॥२१०३॥
 अर्थोयमल्पसत्त्वानामपेस्माभिर्हि मन्त्रितः । नूनं तेनोपलभ्येत तानावर्जयता ध्वैः ॥२१०४॥
 2105 पुण्यैरपरिहार्यैः स्वैर्जाशैर्वा मारुशाममी । जानतामपि जायन्ते निर्गुणा भोगभागिनः ॥२१०५॥
 बालिशान्मुक्ततां प्रायश्चित्तमेतन्महीमुजाम् । तन्मोक्षार्थस्य फलं भूदेरेतैर्दनुभूयते ॥२१०६॥
 दुर्गमो भूमिभृन्मार्गो विट्टेर्दंष्ट्रवृषैरिव । . . . . . ॥२१०७॥
 तन्वाना व्रतैर्मुख्यं रसनालौल्यशालिनः । परपिण्डोपहर्तारः खलाः कौलेयका अपि ॥२१०८॥
 इत्थं खलोपतापेन प्रयुक्तं तद्गयास्पुनः । असंहायं कुकर्मैदं पश्चात्तापाय नो भवेत् ॥२१०९॥
 2110 इत्युदीर्य नृपः सुज्जेः सज्जो व्यापादसिद्धये । तमजागारपच्छभज्जागारं चापहीस्त्वयम् ॥२११०॥
 विभ्रन्मन्त्रक्षुतेः शङ्कान् जिघांक्षुः सुज्जिरित्यपि । तथ्यं मृत्यवचो जानंस्तस्यौ दौःस्थेन पार्थिवः ॥२१११॥
 गत्वा स्वयं गृहान्यौनसंबन्धं कुरुतं युधाम् । इत्युक्त्वा रिन्हणेनाथ स सुज्जिज समयोजयत् ॥२११२॥
 विश्वास्यापि तथा हन्तुं तं प्रसङ्गमनापुवन् । उदताम्यद्विवारात्रं तलोपर्यवभक्तं लुवन् ॥२११३॥
 सञ्ज्ञपाले गृहान्दधुनाशदुःखिन्यनागते । आशङ्क्य साहसासिद्धिमधिकं पर्यतप्यत ॥२११४॥
 115 निपत्य वीरशयने सुस्तल्लक्ष्मापसक्तियाम् । भ्रातरो यत्न कल्याणराजाया व्यस्मरन्त्युधि ॥२११५॥
 सेानीः कुलराजः स खयातो ध्यायामविद्यया । माणैरानृण्यमिच्छंस्तमपृच्छच्छोकारणम् ॥२११६॥ युग्ममर्म्मं ॥
 स संस्थापयितुं हन्तुं वाप्यशक्यं न्यत्रेदयत् । तस्याप्रतिसमाधेयं कम्पनाभीश्वराङ्गयम् ॥२११७॥
 कियदेतस्मिन्प्राणमात्रलभ्यं महीमुजाम् । इत्याभाष्य स जप्राह साहसाध्यवसायताम् ॥२११८॥
 दिनद्वयमनायातो गृहेभ्यः कम्पनापतिः । न प्रातिभाष्यमभजत्सस्य मृत्योः भियोध वा ॥२११९॥
 2120 विज्रम्भभृत्यः शृङ्गारनामा चाप्यन्नवीत्यभोः । तं दृष्ट्वांस्तृतीर्येङ्ग शयनेवगर्णं स्थितम् ॥२१२०॥

२०९२. ') Emended; A 'प्रायस्पर्धिमो'. २१००. ') Emended with C; A सज्जन्. २१०३. ') Emended; A व आकोपः; G sec. manu यत को'. २१०६. ') A बालि'. २१०७. ') Here two *pādas* are missing; C supplements क स नीतिज्ञविज्ञेय. क च तं खलमुद्रुधः. २११२. ') Emended; A कुस्तता. २११६. ') A₁ २.

शोभोपयोगिनो भर्तुर्नित्यं सततसेवकाः । कर्तुं साहससाचिव्यं विदुरेण तु पार्थिवे ॥२१२१॥

करे पिनाको मकराङ्कुशत्रोः शोभाविशेषाय सदानुषक्तः ।

पुराहवे कार्मुककर्म तस्य तत्कालमात्रेण तु मन्वरेण ॥२१२२॥

ताम्बूलहारकञ्जाजान्तो राजा व्यसर्जयत् । कुलराजं तमव्याजधैर्यासंलक्ष्यविक्रियम् ॥२१२३॥

धुवं मृत्युः पुनर्नाहमागन्ता तत्ततोस्य कः । आरंभेति स निन्ये न ताम्बूलं स्वर्गभाजने ॥२१२४॥

व्यसनप्रशमं राक्षः स्वदेहत्यागवोर्नुंगाः । एवं कर्तुं धतन्तेन्ये निर्ध्यूहौ स्वलिताः पुनः ॥२१२५॥

2125

सगणोवगणो वास्तु निहतो नियतं मया । जागर्त्वेतः परं देव इत्युदीर्य विनिर्यथौ ॥२१२६॥

गतस्य साहसासिद्धौ शक्यं शङ्क्यं पलायनम् । * * * * * ॥२१२७॥

व्रजन्स्वामिहितं कृत्वा पुनः पश्चात्प्रियाय सः । शस्त्रिणौ हौ मिषाच्छस्वौ बन्धस्थाने परामृशन् ॥२१२८॥

स्वयं गृहीत्वा ताम्बूलं राक्षसं प्रहित इत्यथ । हांस्थेनावेरितः सुज्जेः पार्थं रुद्रानुगोविदात् ॥२१२९॥

वदशोश्चावधैस्तं च मितिः परिजनैर्युतम् । यूथंनाथमित्रात्यल्लैर्हैर्पिररहितान्तिकम् ॥२१३०॥

2130

गृहीतवद्भित्स्वामिनाम्बूलः सस्मितं स तम् । पृष्ट्वा कृत्यादि नृपतेः सत्कृत्य व्यसृजत्सणात् ॥२१३१॥

जनप्रवेशाङ्गी स त्वरमाणस्तमव्रवीत् । कृतागाः कोपि कैवर्तशस्त्रभृन्मत्समाभितः ॥२१३२॥

तस्याक्षेपपरान्भृत्यान्स्वामिवायानुना तव । संमान्या वयमित्यपेलक्ष्यन्प्रकृतिक्षणम् ॥२१३३॥

सोत्सेकामित्र तां वाचं स दर्पादवधीरयन् । तस्य रुक्षाक्षरं नाहं कुर्यामित्यव्रवीह्वचः ॥२१३४॥

स रोषादित्र निर्गच्छन्मान्योसाविति वादिभिः । तं सान्त्वयित्वा तद्भूयै रुद्धा व्यावर्तितः पुनः ॥२१३५॥

2135

तेनाव्वादि ततः कर्तुं विव्रामि वस्तुनोमुनः । सञ्जयोरदिश हारप्रवेशं भृत्ययोर्मम ॥२१३६॥

अवशेनैव नेवाथ वीक्ष्य तौ संप्रवेशितौ । सहायलाभाद्दुःखः प्रजिहीर्षुरवर्तत ॥२१३७॥

यानाथ कुर्यां प्रातर्यौ विधेयमिति तान्वदन् । दत्तपृष्ठो निदिद्रास्रस्तल्पे सुज्जिर्जही वपुः ॥२१३८॥

गन्वाथ किञ्चिद्व्यावृत्तो निष्कृष्टशुरिको जवान् । प्राहरत्कुलंराजोस्य वामे पार्थे कृतस्वरः ॥२१३९॥

तस्य धिक्कुर्यतो द्रोहमभावत्शुरिकां प्रति । यावत्पाणिः प्रहरणं तावत्सर्वेपि ते व्यपुः ॥२१४०॥

2140

विमर्शः पश्यतां यावदागङ्क्ये तत्र नोद्यथौ । स तावदेव ह्यचिरापेतश्वास इवामवत् ॥२१४१॥

भयत्यक्ताभिमानेषु विदुनेष्वनुजीविषु । चकर्षं शस्त्रं तत्रैकः पिच्छदेवः परं तदा ॥२१४२॥

प्रहरंस्तैरिन्द्रिभिसुल्यप्रतिप्रद्वतिभिः क्षतः । भ्राम्यन्सुतासृक्तस्मास मण्डपाच्चिरवास्यत ॥२१४३॥

स्थितान्दत्तार्गले धाम्नि रुद्रह्वरतमोरयः । जिघांसवः सुज्जिभृत्यास्ततस्तान्पर्थ्यधारयन् ॥२१४४॥

तमोरिप्रतिकुर्वाणा भज्यमानेरिभिर्धर्यपुः । ते ह्यारे तूलशक्यां तां प्रोत्सार्थं शवमुद्धृतम् ॥२१४५॥

2145

खड्गेषुभूलपरशुरिकारमाभिषर्षिणः । तान्समभ्रंमयन्मार्गैरनेकैस्ते विविक्षवः ॥२१४६॥

नैरादयहेतोर्धेशतां तेषां संकटवर्तिभिः । पृष्ठाच्छिखा शिरः सुज्जेरङ्गनेक्षिप्यताथ तैः ॥२१४७॥

अञ्जनिः सरणाभीक्ष्णभुङ्क्षेक्षणपुटभुनि । उत्तरोष्ठकचच्छसससप्राणपुटह्वयम् ॥२१४८॥

२१२४. १) Thus emended in C; A आरंभेति. २१२५. १) Emended; A 'नामन्वागाः. २१२७. १) Here two *pādas* are missing; C supplements प्रति विश्ववत्सस्य मम आसीद्विश्वहृत्. २१२८. १) Emended; A 'वृषम्. २१२९. १) Emended; A हास्थेन. २१३१. १) Emended; A पृष्ठा. २१३९. १) Emended with C; A कुजरा'. २१४१. १) A विमर्शः. २१४६. १) Emended; A तान्स सम्भ्रम'.

- अदणोर्बन्धप्रथमाणस्य लोकस्य प्रतिबिम्बकैः । संभाव्यमानसंस्पन्दस्तोकप्रथ्यक्ततारकम् ॥२१४९॥
- 2150 स्यपुटस्याक्रमच्छेदाद्गलमांसस्य संधिषु । हरिद्रार्द्रैरिवाद्यानमेदोयान्धिभिरुत्थणम् ॥२१५०॥
धृतिध्वस्तकचदमशु न्वेतदिति निधयम् । परं भालतलस्येन ददत्कुङ्कुमविन्दुना ॥२१५१॥
तद्दीक्ष्य तिर्यक्पतनव्यक्तसंध्यन्तराद्दिजम् । उच्चलसुमुलाकान्द्रा भृत्याः कापि विदुदुवुः ॥२१५२॥कुलकम्॥
तीक्ष्णान्मयुज्य क्षमापस्तु तिष्ठन्त्याकुलधीतदा । बहिर्दीक्ष्य जनक्षोभं साहसं निधिकाय तम् ॥२१५३॥
सुज्जौ हते क्षते यापि कार्यमेतदिति द्रुतम् । संनद्य सैन्यस्यादिक्षत्स तन्मन्दिरवेष्टनम् ॥२१५४॥
- 2155 मिथ्यैव सुजिज्जर्निस्तीर्ण इति भुतवना जनात् । स्वयमपाहि भूयेन ततः समरसंभ्रमः ॥२१५५॥
निःसंशयं हतं शारवा सुजिज्ज राजोपजीविनः । तत्र स्थितं शिवारथं सर्वद्वेष्यमबन्धयन् ॥२१५६॥
हिल्लाम्जन्मनः सुजिज्जघ्नात्स्थालस्य कौशलम् । कलशास्यांश्च निर्वैर्यं वाणीयं पुण्यभाषिणी ॥२१५७॥
आक्षिप्यमाणैर्भिद्रुश्वाद्यैरन्ने वीरोचितं कृतम् । तेन त्वसंशयस्येन सदाचारान्न विच्युतम् ॥२१५८॥
राजौकस्येव तां वार्तां भुक्त्वा स ह्यपलायितः । हतस्य स्वाभिनेभ्यर्षो जिहासुर्जावितं ययौ ॥२१५९॥
- 2160 द्वारं पदप्रहतिभिर्भञ्जन्तं राजसैनिकाः । अपसार्य कयंचित्तं तीक्ष्णाः क्रुच्छादरक्षिषुः ॥२१६०॥
प्रविष्टसिंघनिर्व्यूढपीडिते मण्डपान्तरम् । लम्बपाणा नृपाभ्यर्णं कुलराजादयो ययुः ॥२१६१॥
ह्रष्टप्रविष्टो हतवान्स तत्रैकं महाभटम् । शरैरेव हतो दूरात्कथंचिन्परिपन्थिभिः ॥२१६२॥
आयातं क्षुभिते देशे सञ्जपालं महीपतिः । रिन्हणं चाल्हणं हन्तुं प्राहिणोर्हितस्वरः ॥२१६३॥
यातो मार्गत्पलाध्यायं परिशुक्ल्येति रिन्हणः । क्षिप्रिक्नातपर्यन्तमटित्वा यावदाययौ ॥२१६४॥
- 2165 पूर्वायातः सञ्जपालो गृहद्वाराद्दिनिर्यतः । उलहणस्य पथो रुन्धन्ध्वहन्ध्वहरन्णे ॥२१६५॥
तावदेकस्य खड्गेन निकृते दोष्णि दक्षिणे । त्वङ्गावरोषे क्षिप्वास्थिस्त्रायुपन्थिरजायत ॥२१६६॥तिलकम् ॥
अगण्यप्रायतां प्राप्ते त्रशे यस्कीशालादसौ । दिगन्तरेषु स्वस्मिन्ध्व देशे प्राप प्रथां पुनः ॥२१६७॥
फलकाले समासने शौर्यपतिभुवाभजन् । स तेन दोष्णा वैकन्यं यिगिच्छां विधुरां त्रिषेः ॥२१६८॥
स प्राग्बुदययावतौ भवेदविकलो यदि । फलेन तस्य जानीयादिच्छां लोकोयमद्भुताम् ॥२१६९॥
पीतामृतस्य क्षतविषहृत्वं न प्राभविष्यद्यदि नाम राशेः ।
- 2170 अज्ञास्यदिच्छां तदमुष्य लोकः सामर्थ्यभाजः सुविरप्रख्दाम् ॥२१७०॥
दृष्टः शीलाभिधो वृद्धः पिनुव्यः साहदेविना । सखृहं निहतः साधु --¹ जातत्रणार्तिना ॥२१७१॥
तस्यार्त्या विशतो वेदम जंजजलाख्योपगो हतः । मान्योनुगो भट्टौ ही च यामिकश्च जन्गमः ॥२१७२॥
बालं तपयमालोत्रय निपणस्याङ्गनस्थितेः । तस्यानिर्गच्छतो गेहे रिन्हणोपिमदापयत् ॥२१७३॥
आनीयमानं भूमान्धो बद्धा मुखैः स सैनिकैः । गृहद्वारे हतः कैश्चित्प्राकृतैर्व्रणविक्रवः ॥२१७४॥
- 2175 तस्य प्रधानप्रकृतिस्यहेतोर्महीपतिः । मुण्डमप्यबलोक्तयासीदशान्तक्रोधविक्रियः ॥२१७५॥
व्यापाद्यमानाः साकोपं भूपतिरेतैर्भटैः । उच्चवचाः सुजिज्जभृत्याः कृत्यं सत्सोचितं व्यधुः ॥२१७६॥

२१५०. ¹) Emended with C; A कल - स्वाद्य. २१५६. ¹) A, ३. २१७१. ¹) Before or after साधु two aksharas are missing; the lacuna not indicated in A; C supplements सख्यजा².

अनुगो लक्ष्मकः सुज्जैर्बद्धा नीतः स विक्रियाम् । नृपं वीक्ष्यादयैः कैश्चिद्राजधान्यङ्गने हतः ॥२१७७॥
 भागा पितृव्यजस्तस्य संगटाख्यो नृपाङ्गने । अटसट इव प्राणानौचित्येनामुचकृत्की ॥२१७८॥
 प्रविष्टः शरणं ब्राणवंदयैः पपिः प्रमापितः । उन्मत्तो मुष्मुनिस्तस्य भ्राता कैश्चित्त्वमन्दिरे ॥२१७९॥
 सुज्जिज्यालस्तु भृङ्गारवृत्त्या भङ्गुरया हतः । महाकुलीनो विचरसौचित्येन च चिन्तयः ॥२१८०॥ 2180
 सङ्गिकाख्यः प्रतीहारो प्रणिनः शनकैर्हतः । अन्येपि संभिताः सुज्जेस्तत्र तत्र प्रमिथिरे ॥२१८१॥
 जात्यवाजिनवप्राप्रणाः कौष्ठेश्वरान्तिकम् । आसाद्य वीरपालाद्या द्वित्रा मृत्युभयं जहुः ॥२१८२॥
 श्रजशरदियो दुष्टोस्थानहृदतुरंगमः । प्रपदे संगटभ्राता बन्धनं सुभटामटे ॥२१८३॥
 सनुथ सज्जलः सुज्जेः श्रेतिकश्चापजात्मजः । उल्हणस्य तनुजथ कारागारं प्रपेदिरे ॥२१८४॥
 इत्थं राजन्यमात्ये' च प्राप्ति पिभुनवदयनाम् । नवमेधे भुवेः भुरूपश्चम्यां विद्रवोभवत् ॥२१८५॥ 2185
 कार्ये क्वापि विपर्यस्तसत्त्वं संस्मृत्य मन्त्रिणम् । तमयापि नृपस्तादृग्भृत्योपिनोतुत्स्यते ॥२१८६॥
 वेनालोत्थापनाच्छ्रभल्लूनाश्चिषचर्वणात् । व्यालाशेषाद्य विषमं सत्यं राजोपक्षेवनम् ॥२१८७॥
 अनन्मायसनिस्तीर्णगुणानां चक्रवर्तिनाम् । शकटानामिवापस्थो विश्रस्तः को न भज्यते ॥२१८८॥
 अयुक्तं नृपतिः सुज्जिज्वथ मेने प्रजाः पुनः । युक्तं ज्ञात्वा तस्माद्रक्तशक्तितं विविदुः प्रभोः ॥२१८९॥
 भेजे राजा सञ्चपालं कम्पनाधिपतिं ददत् । कुलराजे च नगराधीकारिस्त्वं समापयत् ॥२१९०॥ 2190
 त्यक्त्वा मल्लार्जुनं धन्योदयौ नगरमागतौ । प्राग्बन्धुनर्जजृम्भाने मिथौ विश्रंभराभुजः ॥२१९१॥
 इतराभयविच्छेदा वीतपारिप्लवस्थितिः । श्रीः सर्वाकारमकारोत्थिरे चित्ररथे पदम् ॥२१९२॥
 अद्भुतैश्वर्यधुर्योपि राष्ट्रं दण्डेन पीडयत् । शमं नेतुमशक्योभूस्त भुपस्याप्यनकुगः ॥२१९३॥
 गन्धर्वानामिधे ग्रामे टिक्रं हत्वा व्यसर्जयत् । पारविशोक्तं कोष्ठेशस्तच्छिरः पार्थिवान्तिकम् ॥२१९४॥
 निसर्गद्वेषिणा प्राप्रप्रनापि नितरां नृपे । तदानीं तप्यमानेन दूतेनाप्यायिनोसकृत् ॥२१९५॥ 2195
 कौष्ठश्रंरण रभसादल्पैः परिजनैर्युतः । निशि लोँटनदेशः स हाडिग्रामं ततोविशत् ॥२१९६॥
 महाकथितकन्धोन्धैः संरभ्ये रात्रिं सवेतः । बद्धसंधिल्लवन्धस्तं विससर्ज यथागतम् ॥२१९७॥
 उच्चलादेवदादानुं राज्यं स रभसं भजन् । निर्युद्धिभुन्धराद्योगान्मूढो लोकस्य हास्यताम् ॥२१९८॥
 तीक्ष्णप्रयुक्तिभिः सैन्यशैरेरन्यैश्च कौष्ठकम् । उपायैर्नृपतिस्तैस्तेस्तेना हन्तुं व्यचिन्तयत् ॥२१९९॥
 प्रतिहन्तीव तीक्ष्णानां पाटिताशः क्षमाभुजम् । न संप्रासादयत्कुडः प्रतियोग्युं स्वचिन्तयत् ॥२२००॥ 2200
 स्वैः स्वैः प्रवेशैरादिश्य प्रवेदुं प्रतनापतीन् । स्वयमुच्चावचैः सैन्यैरवचस्कन्द तं पुनः ॥२२०१॥
 स भूपं रभसायातं ज्ञात्वान्पप्रुतनं बली । प्राप्रश्चलयितुं तस्थौ प्रतापैः परिहारितः ॥२२०२॥
 लभे रणे चित्ररथः पृथुसैन्योपि देवतः । तस्य सैन्यैकदेशेन निन्ये जयविपर्ययम् ॥२२०३॥
 भङ्गेनामङ्गलौकारकल्पेन किल तेन सः । ततः प्रभृत्यभुङ्गदयदवष्टम्भो दिने दिने ॥२२०४॥
 रिह्ण्णादीन्योपथित्वा व्यूहश्चस्ताखिलानुगः । लवन्धयो न्यपतत्सायं कम्पनाधिपतेर्बले ॥२२०५॥ 2205

२१८३. १) C धारवि बी. २१८५. २) Emended with C; A °मान्ध. २१८९. ३) Conjectural emendation of G. (sec. manu); A प्रजाः २१९०. ४) Emended with C; सत्परिवत्. २१९१. ५) Emended; A महाभुजो २२००. ६) Emended; A 'अुजायः' २२०१. ७) Emended; A संस्ताप. २२०४. ८) Doubtful emendation; A भङ्गनामङ्गली. ९) C भङ्गनामङ्गलीकुडः. २२०६. १०) Emended; A °हिली.

- ऊनैः क्षातादपि भट्टैर्युतो विव्रुतसैनिकः । सेहे' तत्सैन्यद्रोषं स गजश्रोभमिवाचलः ॥२२०६॥
 किं वाच्यः स नरश्यामः प्रवृद्धिं याति संगरे । निजवर्मतनुनादि यस्य मार्तिं न वर्धयति ॥२२०७॥
 मन्वीकृतारिसंरम्भमवष्टम्भेन तादृशा । तं विल्लङ्कारदयः प्रापुर्लव्वन्याः सैन्यशालिनः ॥२२०८॥
 तैः सजातीयदाक्षिण्यात्तस्यैरपि संकटे । तस्येषदुपयोगेभुक्त्ववीर्यापास्तविक्षिपः ॥२२०९॥
- 2210 काले संनहनं रात्रिजागरः सामतो बलैः । समये महणस्यागतत्तद्युक्तविकल्पनम् ॥२२१०॥
 लम्भभूम्यपरित्यागे जिगीषोरीहृशोर्गुणैः । झलेयुररयोप्यस्य का धैर्याकमणे स्तुतिः ॥२२११॥
 अविश्वसन्निभ्रभृत्यस्तादृक्संरम्भपीडितः । पलायनोन्मुखः शैलात्कोष्ठकोप्य अगदत् ॥२२१२॥
 मार्गेष्वकालप्रालेयपातरुद्धेषु वाजिनाम् । गन्तुं तस्योद्यमं जसुः पृष्ठलम्ना विरोधिनः ॥२२१३॥
 अवमानोपतमोथ परिमेयपरिच्छदः । स यथौ जाह्नवीं क्षातुं राज्ञा राष्ट्रादपाकृतः ॥२२१४॥
- 2215 सोमपालोश्च भूपालनाम्ना पुत्रेण खेदितः । दीर्घहैराज्यदुःखार्तिः शरणं नृपतिं यथौ ॥२२१५॥
 पुत्रौ दत्तवतो मीथि जागपालस्य तस्य च । अभयं प्रतिभुभाव भूभूदाभितवत्सलः ॥२२१६॥
 बृहन्नजस्य जिज्ञोयं दीर्घ्यहेतुरभुदिति । स तदापदि नास्मार्धीदव्याजौदार्यधुर्यधीः ॥२२१७॥
 साहायकाय स्व सैन्यं दत्तवांसं मदीपतिः । भूयः प्रतिष्ठामनयहृषयशमनाद्विषाम् ॥२२१८॥
 क्षात्वा युवथां व्यावृत्तः कोष्ठकोत्रान्तरे पुनः । महार्जुनं गृहीत्वाभूहैराज्योत्थापनोद्यतः ॥२२१९॥
- 2220 अर्कोपरारगे प्राप्तः स कुरुक्षेत्रमवाप तम् । लव्वन्यं कार्यतस्तस्यकपूर्वैरौ नृपात्मजः ॥२२२०॥
 आहतो लोटनः पूर्वमायातस्तेन डामरम् । निशम्य तं संघटितं त्विनः प्रायाद्यथागनम् ॥२२२१॥
 विजयेद्रामास्तः पीतकोशोपि नृपतिद्विषः । प्रविबिभूनुयैक्षिष्ठ सोमपालो दुराशयः ॥२२२२॥
 आराधनाय भूभर्तुस्तत्पुत्रः कोष्ठकं पुनः । प्राप्तं स्वविषयैस्तेस्त्रिहुरैरिंरलुण्ठयत् ॥२२२३॥
 अत्रान्तरे चित्ररथं संवृद्धायासतुर्धहम् । अनिच्छन्तोवन्तिपुरे प्रायं चक्रुर्द्विजातयः ॥२२२४॥
- 2225 उपेक्ष्यमाणस्ते दपात्तेनागणितभूभुजा । ज्वलिते ज्वलने देहान्नहत्रो जुहुवुः भुजा ॥२२२५॥
 चरके धर्मधेनुनामुत्तभेपि तदाभितैः । बह्विं गोपालकोप्येकः कारुण्यप्रवणोधिशात् ॥२२२६॥
 महस्योद्भट्बंधास्य पृथ्वीराजस्य नन्दनः । युवा विजयराजाख्यः सानुजो गाढवर्गतः ॥२२२७॥
 देशान्तरं जिगमिषुर्बिषमं वीक्ष्य तथ सत् । व्याजहरानुजन्मानं कारुण्यालुकाणान्किरन् ॥२२२८॥
 उपेक्ष्यमाणा दाक्षिण्यस्तम्भितेन महीभुजा । विशः सचिवपाशेन विवशाः पश्य नाशिताः ॥२२२९॥
- 2230 छन्दानुव्यामात्यानां यत्र क्षमाभूदुपेक्षते । कस्तत्रान्यस्तु दीनानामापच्छमयिता विशाम् ॥२२३०॥
 यथा न्यायोयमन्योन्यस्पर्धया यदुपद्रुतम् । शमिता दण्डयेच्छाम्यं शमितारं परोथ वा ॥२२३१॥
 विभृङ्खलं नयेच्छय्यां दाढर्चसारं विषद्वयैः । कदाचिदोहमदमानमदमा लोहं कदाचन ॥२२३२॥
 दोषेणैकेन न द्वेष्यो राजा सर्वगुणोज्ज्वलः । वधाच्छिन्नरथस्यान्याद्विधेयं नावभाति मे ॥२२३३॥
 धर्मैः सर्वोपकार्यैकक्षुद्रक्षपणमुच्यते । जघानाजगदं सोपि जन्तूनामन्तकं जिनः ॥२२३४॥

२२०६ ') Emended; A सह. २२२१. ') Emended; A सङ्कटिमुं. २२२५. ') Emended with C; A सन्वृद्धायास'.
 २२२१. ') Emended with C; A apparently 'गान्धामां.

बुध्वृत्तद्वयनेऽमाभिः कृते तेजस्विनो जनात् । भूयोप्याधिकृतो विभ्यश्च कश्चित्पाण्ड्येयजाः ॥ २२३६ ॥ 2235
 कायस्यास्य परित्यागादनन्ता जन्तवो यदि । द्युत्थिनः स्युरसौ भ्रातर्वेगिज्या ज्यायसी न किम् ॥ २२३६ ॥
 संभुध्वांसं स तथेत्यथ तं कौशपीयिनम् । विधायानुससारेत्य हन्तुं चित्ररथं तदा ॥ २२३७ ॥
 कालेस्मिन्धर्मदौर्बल्यकतुपेपि कलेः किल । प्रभावो भूमिदेवानां द्योततेष्व्यावहृरः ॥ २२३८ ॥
 ब्राह्मणैरपरिस्तीगुर्गुपुष्यो न कश्चन । धैर्यमारभते भ्रष्टदुष्टोत्पादनपाटवैः ॥ २२३९ ॥
 द्विजातुद्देश्यन्सुजिर्द्वादेवासद्वहधम् । विप्रेणैव ह्यश्वित्ररथो विभावमानकृत ॥ २२४० ॥ 2240
 द्विनोत्थापितयाक्रान्तचित्तोसौ कृत्यया ध्रुवम् । दध्मौ तस्य वधं प्राणान्विना कारणमुत्सृजन् ॥ २२४१ ॥
 कृशानुसादकूपत विप्रा देहान्यदैव ते । तद्वैपस्तुल्यसंघर्षे तदैवासीद्वतानुगः ॥ २२४२ ॥
 भनासादयन्श्वित्ररथं पृथुबलान्वितम् । गणरात्रमभूद्धन्तुर्दिवारात्रं प्रजागरः ॥ २२४३ ॥
 स ह्यपर्यन्तसामन्तसीमन्तितपयो व्रजन् । अभूद्बृहदयो वृहथश्च जनसंवाधमध्यगः ॥ २२४४ ॥
 तेन साधर्ष्यैश्चल्यनिदुरेगैकदा जवात् । सोनुसज्जे व्यतिक्रान्तनिःभ्रैगिर्नृपवेद्मनि ॥ २२४५ ॥ 2245
 श्लिखितस्य स्तम्भापे कृपाण्या मूर्ध्वर्थास्य सः । सामन्तमध्यगस्यैव प्राहरत्सीव्रसाहसः ॥ २२४६ ॥
 सुमुर्षोरिव तत्रास्य वैहल्यगलितस्मृतेः । उद्भ्रान्तब्रक्षुषो बर्षथ्यवनं समपद्यत ॥ २२४७ ॥
 प्रमापितयो राज्ञेति ज्ञात्वा सत्त्वबहिष्कृताः । चित्रस्तास्तं तथाभूतमत्यजसनुजीविनः ॥ २२४८ ॥
 तं वीतजीवितं ज्ञात्वा न तीक्ष्णः प्राहरत्पुनः । प्राप्तं द्वितीयनिःभ्रण्या भ्रातरं निविषेव च ॥ २२४९ ॥
 न पलायिष्ठ निर्बिभ्रसर्वमार्गोपि धातितः । राज्ञा चित्ररथः शश्वदित्युषेः शोषकार सः ॥ २२५० ॥ 2250
 प्रनष्टं भृष्टमांसादिराज्यभोगपुरःसरैः । सर्वैः कापुरुषैस्वासादथ चित्ररथानुगैः ॥ २२५१ ॥
 ज्यायांष्टोडशरथस्य भ्राता भीत्या पलायितः । शरणं नर्तकीमेकां ययौ बन्वार्पातस्तनः ॥ २२५२ ॥
 तादृक्प्रवेशितश्चित्ररथोभ्यर्गो महीभुजा । मा भैवीः प्राहरत्कस्वामित्युक्त्वाश्वासितः स्वयम् ॥ २२५३ ॥
 नृपाश्रया को निहन्ता हारेऽस्येति वादिभिः । तीक्ष्णोन्विष्टो भटेः सोहमित्युक्त्वा स्वं न्यदर्शयत् ॥ २२५४ ॥
 शीरो बोधान्स्वधैर्यात्सलकूनभ्रात्यविक्रमः । त्रिंशद्विंशान्श हस्वाथ प्रहृत्य चरणे हतः ॥ २२५५ ॥ 2255
 परिभाणाय साधूनां चिनाशाय च दुष्कृताम् । धर्मसंस्थापनार्थाय संभवामि युगे युगे ॥ २२५६ ॥
 लब्धा लिखिततत्कृत्यकारणा पत्रिका करात् । तस्यान्तसमयाशंसा श्लोकानेन पावनी ॥ २२५७ ॥
 अहृद्यनुमदहीनत्वयुतश्चित्ररथस्तनः । रुद्रग्रणोपि लालाटसंधिविधादजायत ॥ २२५८ ॥
 स मासान्प्रथयान्याप्य निराप्यायकृशाकृतिः । विषेष्टमानोर्वातंष्ट शयनीयतलेन्वहम् ॥ २२५९ ॥
 मल्लार्जुनं पुरस्त्वय कोष्ठको विप्रवोन्मुखः । तन्मध्ये तरुसंवाधे गिरिबुर्गमगाहत् ॥ २२६० ॥ 2260
 मां मामभ्रमं भ्राम्यन्स्वयूथ्यपसनोद्यमात् । अत्रिस्मृतापदं लोकं पुनर्द्विराज्यशङ्किनम् ॥ २२६१ ॥
 अकाण्डाम्बुदजाद्येन पंडिताङ्ग ह्याभजन् । परचक्रोदयेनाधु लोकः शिथिलशक्तिताम् ॥ २२६२ ॥
 तरुदुर्गं तदकृशाक्रीशंभ्याप्य सधेतः । व्याप्तोपान्तवनघामैः सचिवैः स न्यरोद्ययत् ॥ २२६३ ॥

२२३६. १) Misread in C बुध्वृत्तद्वयने २२४६. १) Emended; A स्तम्भापे. २२५९. १) Emended with C; A घ-ट.
 २२५९. २) Emended with C; A भैवीभ्राम्. २२५९. १) Compare for this verse *Bhagavadgītā*, iv. 8. २२६१. १) The text
 of the first *pāda* is corrupt; perhaps read ससभ्रमब्राम्. २२६१. १) A कोप्य.

- सञ्जपालो यवनकैः स्कन्धावारं निबधति । अनुबध्नुहिषोत्पन्वाशियातस्मिन्निमित्तस्त्वं ॥२२६४॥
- 2265 धन्योपि शिलिकाकोटोद्वयैस्तकटकोभवत् । गन्धद्वेषी गजरिपुः सिन्धुरस्यैव वैरिणः ॥२२६५॥
 आवासितबलो राणा गोवासि रिन्हणोकरोत् । अटवीं पर्यटन्चूकानिवाकों बुद्धितानरीन् ॥२२६६॥
 तीव्रशक्तैर्नृपस्यैवमारम्भैः स्तम्भितोभजत् । कोष्ठेश्वरस्त्रिचतुरान्मासान्संचारभूयताम् ॥२२६७॥
 क्रिष्टो^१ देद्यान्तरे राष्ट्रान्तरैर्यद्भूतो नृपैः । भिन्नस्ववर्गो भूभर्तृभृत्यव्यर्थीकृतोद्यमः ॥२२६८॥
 बालिंशस्वाहकुशलो ज्ञातुं वृत्तिं महीभुजाम् । स विस्मृतागाः संधातुमैच्छच्छिषदो नृपम् ॥२२६९॥
- 2270 उजिजहीवीः प्रभोर्मन्युं वाच्यं तद्वञ्चनाद्विदन् । मन्थेकामः सञ्जपालस्तस्यैच्छां तामपूरयत् ॥२२७०॥
 तयातेपि रिपुं राक्षः संधिच्छन्येषहीच सः । पृथ्वीहरमसूतानां निर्दोहत्वं न कौतुकम् ॥२२७१॥
 तेन प्रहृण्वता राजवैरिणं स्वकराज्जुलिम् । छिन्दतापि महीभर्तुर्मन्युश्चेत्तुं न पारितः ॥२२७२॥
 कण्ठवदशिरःघाटः शीर्षेणोपानहं वहन् । भुक्तधेलोपि भूपालं कर्तुं नाशकद्रुधम् ॥२२७३॥
 अस्वीकृतद्विचभुक्त्वाश्चनः स हि राजवन् । तत्तत्पत्युक्तभूपाशः सर्वैर्गर्वाद्यवाहरत् ॥२२७४॥
- 2275 शुभाव बद्धं तन्मध्ये यातं मल्लार्जुनं नृपः । अनुबध्नाति नयानामुदयेभ्युदयान्तरम् ॥२२७५॥
 नीयमानः स हि स्कन्धमथिरोप्यानुजीविभिः । अजाङ्गिकतया मार्गोक्त्वायासोनिःसहः ॥२२७६॥
 ततस्ततो भयत्यानाभिस्तीर्णो लोहराश्रितम् । सावर्णिकाभिधं मामं प्राप्नो विन्वस्तरक्षिणा ॥२२७७॥
 निरुद्धो जागिकाक्ष्येन उद्धुरेण महीपतिः । पिथंकरं तं च भुत्वं शुभावाप्तिकमागतम् ॥२२७८॥
 बद्धप्रायोरिणा दुर्गाभिर्गतः स कथंचन । बद्धस्तेन पुनः शक्तिः कस्य माभ्यर्थलङ्घने ॥२२७९॥
 गङ्गा बुमार्गलुडिता जठरात्कथंचिदेकस्य संदतवतो निसृता महर्षेः ।
- 2280 यस्तापरेण कृतसागरगर्तपूर्तिः शक्तो न कोपि भवितव्यविलङ्घनायाम् ॥२२८०॥
 जागिके^२ बद्धसंप्रामिपर्वन्तोपान्तरक्षिणि । राक्षोद्वयहारपतिः प्रायोजि प्राण्यनुदिना ॥२२८१॥
 तं विना पैथेगाम्भीर्यशौर्यधुर्यं महाधियम् । संकटे न ह्यवष्टम्भो राज्ञाज्ञाय्यन्यमन्त्रिणाम् ॥२२८२॥
 स ह्यतिक्रम्य साबाधान्मार्गानुभयवेतनैः । तमोरिस्थितमद्राक्षीचं क्षमापतिविहिषम् ॥२२८३॥
 निष्ठाभून्येन धैर्येण शौर्यसंभावनावहः । स्तुवन्स तं बहिः प्राप्तं तत्तुक्त्वाब्रवीत्पुनः ॥२२८४॥
- 2285 सर्वतो ज्यायसीं भर्तृमक्तिं यो बद्ध मन्यते । भवान्धुर्यो मतिमतामाहृतो लोभानतुरैः ॥२२८५॥^३
 कृता रक्षामणिममं सहायं स्वाहृष्टं विना । हानिर्मे दुर्नरेन्द्रस्य बाल्ये राज्ये बद्धच्छलैः ॥२२८६॥^४
 दुष्प्रेक्ष्याणां भवत्येव नियमाज्ञाभास्वताम् । भार्यान्तहेमन्तदिने जननेत्रविलङ्घयता ॥२२८७॥
 शोभते ह्यहिराताम्रमण्डलागो ययोदये । तथा योस्तमये भास्वानिव बन्धः स भूपतिः ॥२२८८॥
 धन्योवतारो यस्यासीत्सुभ्यस्यैराङ्गनाजनः । उदयेस्तमयेप्युभे रागव्यपात्सरोगणः ॥२२८९॥
- 2290 पदे प्रयोगं लब्धार्थं किंचित्कृत्वा कुलीनवन् । अहं कविरिव शौडः प्राप्नो निर्बुद्धिभूयताम् ॥२२९०॥
 सत्यंकारोधुना भूत्वा विषयां स्वान्तस्त्रस्थितिम् । साध्यत्वानतिवृत्त्येन वरेणैकेभ्ये भवान् ॥२२९१॥

२२६४. ^१) A. स्कन्धा. २२६५. ^२) A. सिन्धुरस्यैव. २२६९. ^३) A. बालि. २२७६. ^४) Emended; A. स्कन्धम्.—*) Emended; *कृत्वा स नि. २२७९. ^५) Emended; A. ह्यतिक.—*) Emended; A. अयायं. २२९०. ^६) Doubtful; A. अयायं; cf. viii. 2278.

हत्युक्ता प्रत्ययोत्पद्यै संस्पृष्टं स्फाटिकं ततः । सपीठं पुरतो द्वारपतेर्लङ्कमुपानयत् ॥२२९२॥
 अच्छलाह्वसमर्दप्रासभूलेषु वार्षिणः । योधान्योर्दुं वरं मार्यं मानवाच्चूनमिच्छति ॥२२९३॥
 इति संभाव्य संस्पृष्टशिवलिङ्गः स षाड्भित्तम् । वरं तस्योररीचक्रे स च भूयो जगाद तम् ॥२२९४॥
 आकृष्टदृष्टिरहतः क्षमाभुजोन्तिकमक्षतः । यद्येवमेव प्राप्नोषि तथा स्वामर्थयेधुना ॥२२९५॥ 2295
 कार्पण्योपहतं तस्य वचः श्रुत्वा ब्रपाजडाः । सर्वैर्युर्वीमुखास्तस्युर्वृष्टघात्रीः पल्लवा इव ॥२२९६॥
 अन्तक्षणस्ततो भिक्षोः स्मर्यमाणः सचेतसाम् । त्रिकासहेतुतां प्राप स्वस्वस्थ मनसः पुनः ॥२२९७॥
 मनुष्यवाह्यमाकूढः पक्षं निन्द्ये स मिस्त्रपः । तेन स्वपालितांल्लोकानपि पश्यन्नविक्रियम् ॥२२९८॥
 अहीनाहारनिद्रादिष्वैषद्यः पशुवत्पथि । कृप्यमाणः स केनापि न विकल्पेन पश्येत् ॥२२९९॥
 पश्यन्नानीयमानं तं गोष्ठिमस्तावृशं जनः । तयाद्देहदयथासीत्साभ्यनन्दश्च भूमुजम् ॥२३००॥ 2300
 उयाच चानुकम्प्येस्मिन्मन्त्रज्येष्ठस्य भूपतेः । नैतावज्जाति नैवृण्यमनुजे पितृवर्जिते ॥२३०१॥
 असेचनकमेतस्य मेचकाम्जदृशो वपुः । क्लेशगर्भमनिस्त्रिशचेताः कः कर्तुमर्हति ॥२३०२॥
 पूर्वोपरानुसंधानबन्धयतं दृष्टवांस्तदा । विस्मृतागा नृपं तत्तदित्युपालभताध्वनि ॥२३०३॥
 गणना काष्ठं वा बालबालिशदौ विधीयते । न चित्तवृत्तेरैकार्थ्यं महतामपि सर्वदा ॥२३०४॥
 भौतृणां घृतपाञ्चालीकिशकृष्टादि भृण्वताम् । पाण्डवेभ्योभिकः क्रोधो धार्तराष्ट्रेषु जायते ॥२३०५॥ 2305
 कुरूणां क्षतजापाने भग्नोरोरुर्मूर्धताडने । श्रुते पाण्डवविशेषस्तेषामेव च दृश्यते ॥२३०६॥
 परावन्नः कार्याणां न कश्चिन्मध्यमं विना । तटस्येनुभवाभेदस्तत्र तत्र कथं भवेत् ॥२३०७॥
 स पौराजोदयक्षेत्रे छिन्नाङ्गुल्यङ्गुमृहहृत् । युग्याधिक्रुडो मृत्पात्रं सायं नगरमासदत् ॥२३०८॥
 न्यपत्ताश्रयुजानुक्रुपस्त्रदह्यां महीपतिः । एकादशेष्टे तं रक्षियुतं नवमटान्तरे ॥२३०९॥
 त्यक्ताहारस्य च निशाः पञ्चष.सस्य ताम्यतः । पार्थे जगाम कारुण्याधरणस्पृशेनार्थिनः ॥२३१०॥ 2310
 अथादीर्घार्थितं तस्मै प्रतिश्रुभुवुषेभाम् । शोहावेकान्ततो वध्यै स चित्ररथकोष्ठकौ ॥२३११॥
 राजा निर्जमुपः स्वोर्वीं कोष्ठकस्याय बन्धनम् । विधित्वाः पञ्चपानामाञ्जिल्हणादीनचुचुरत् ॥२३१२॥
 सर्वेषु गलितौजःश्च स्वयं रात्र्युद्यमस्पृगे । अथ त रिल्हणो बोर्भ्यां हर्षं माह इवापहीत् ॥२३१३॥
 इतश्चलः स बलिनस्तस्य दोष्यन्नरान्तरे । सत्स्यावचेष्टो निद्रान्यो भूमेनेवासनीकृतः ॥२३१४॥
 भ्रातृभ्यो भिःखेराजाख्यः कुलराजस्य कोपनः । भृभृञ्जत्या कृपाणास्य निर्विभेदकृकाटिकाम् ॥२३१५॥ 2315
 परश्वधेन मूर्ध्वेनं पृथ्वीपालश्च ताडयन् । राजवीजी स च क्रोधाङ्गयधिधत महांभुजा ॥२३१६॥
 कृकाटिकास्थिसंजातमर्मवेधोपवेदितः । विवेष्टमानोवर्जित क्षितौ स दधिरोक्षितः ॥२३१७॥
 महाबलैः कमलियप्रमुखैस्तस्य सोदरः । चतुष्कः पानितोऽगुड्यौ गण्डशैल इव द्विषैः ॥२३१८॥
 विलोक्य वैकल्यहती बद्धौ तौ स्वामिनौ । तथा । कृष्टासिधेनुहस्तस्यौ द्विजन्मा मल्लकामिभः ॥२३१९॥
 उश्वावचेषु प्रहरन्स भूपालोपजीविषु । अंतर्कर्ममाणस्तुमुलं राक्षैवालक्ष्यतापतन् ॥२३२०॥ 2320

२२९३. १) A मा. 3. 2. २३००. १) Emended; A अनाः २३०४. १) A °वाक्यं. २३१५. १) A वि. × ख. २३१९. १) Emended with C; A स्वामिनो.

- नृपान्तिकादापततस्तांस्तान्प्रवन्तं महाभटान् । अभावत्सासिधेनुस्तं कुलराजो महौजसम् ॥२३२१॥
 प्रतिप्रहतिपु. क्षिप्रापतत्पाणिमपारयन् । निहन्तुं संसरोधेव भित्तौ व्यायामवित्स तम् ॥२३२२॥
 अपयानुमवस्थातुं प्रहर्तुं वाप्यशक्नुवन् । तस्यै च बहुसंधानः संस्तभ्यैर्नमविक्षितम् ॥२३२३॥
 चरणस्तालनोत्फालदोःशम्भुमुखरोन्तिकम् । धाविते पट्टराजेथ मल्लकोक्षिपदीक्षणम् ॥२३२४॥
 2325 प्राहरच्छुलराजोस्य लम्परन्धोथ वक्षसि । प्रहृत्य गच्छतः पाणेः स तस्याङ्गुष्ठमक्षिणोत् ॥२३२५॥
 तौ विज्जराजे' र्षोष्णनिविडे प्रहरत्युभौ । तस्मिन्प्रतिप्रहरति क्षिप्रं प्राहरतां ततः ॥२३२६॥
 स नीनप्यभियोक्तृस्तांस्त्यक्त्वा दृक्पथमागतम् । चतुष्किकाहारागतं राजानं समुपाह्वयत् ॥२३२७॥
 तक्षीभूने नृपे शीघ्रमनुभावन्ससंभ्रमम् । चकार कुलराजस्तं स्फिगस्थिधक्षतिनिर्जयम् ॥२३२८॥
 ततः सर्वैर्नृतो योषैः क्लीबाक्रीबान्स सत्वरम् । हत्वाभजद्वीरशय्यां रक्तस्यन्धोत्तरच्छदाम् ॥२३२९॥
 2330 जीवद्यापद्गतस्वामिवीक्षितः ह्लाध्यविक्रमः । स एवास्पृहणीयान्तक्षगो वीरोष्वगणयत् ॥२३३०॥
 बहिः कौष्ठकभृत्येषु विदुतेष्वदरिद्रताम् । परं जनकचन्द्राख्यो धैर्येणोवाह डामरः ॥२३३१॥
 निरायुधो राजभृत्याद्दृत्वैकस्मात्परश्वधम् । स ह्ययुद्धामदृत्त्वं नयन्भूरीन्यमान्तिके ॥२३३२॥
 यियासोस्तस्य चण्डांशुमण्डलं परशुः करे । सुपुण्यासंविभार्गार्थी शशिखण्ड इवाविशत् ॥२३३३॥
 नाद्राक्षम नाश्रौषम वापि बद्धे भर्तेरि यत्तदा । कौष्ठकस्य वधूरन्वतिष्ठन्मानवती सती ॥२३३४॥
 2335 जीवन्भूयोपि लभ्येत त्वया स पतिरित्यसौ । बन्धूनामवधीर्योक्तं प्राविशश्चक्षुताशनम् ॥२३३५॥
 सप्तार्थियोपिदाशेपतर्षकिल्बिषदूषितः । तस्याः सतीलोकगायाः पादाभ्यां पावितोनलः ॥२३३६॥
 वसन्तस्य स्रता धन्योदयभ्रातुः पुण्ये सा । श्रुचिचंशाभिमानेन न डामरवधुप्रतम् ॥२३३७॥
 लवन्त्यललनाः कुर्युर्वध्व्येपि धनेच्छया । पामकार्थिकुटुम्ब्यासीक्षितम्बाभोगभागिनः ॥२३३८॥
 मतिव्यामोहनिर्व्यूढवैक्लव्यस्याभिमानिनः । तयानुगाभ्यां च कृतं कौष्ठकस्योद्यकैः शिरः ॥२३३९॥
 2340 रुद्रत्रणोपि किमिसाद्भूतः कैरपि किल्बिषैः । निष्पागो गणरात्रेण कारारायां कौष्ठकौभवत् ॥२३४०॥
 अथ चित्ररथः शोषकृशः कलुषितं नृपम् । भ्रुव्या मल्लाङ्गुनेनाभुङ्गयादत्यन्तदुःस्थितः ॥२३४१॥
 पत्नी तस्यैकभार्यस्य मिया सूर्यमती सती । परलोकातिथिः पूर्वं विभवपतिभूरभूत् ॥२३४२॥
 देहे याव्यहताप्याये गेहे गतपरिमेहे । पत्न्यौ वैमत्यकलुषे नेषद्व्येष विप्रिये ॥२३४३॥
 तीर्थस्थितस्य न स्यान्मे सागतोऽयप्रियं नृपात् । इति संचिन्त्य स प्रायान्मिषान्मनुं सुरेश्वरीम् ॥२३४४॥
 2345 अथ नानार्थभृयिटां धनाधीशाधिकभियः । स्थानात्ततस्ततस्तस्य पार्थिवोपाहरच्छियम् ॥२३४५॥
 कनकांशुकसनाहवाजिरत्नायुधादिभिः । स्वा स्वा प्रकाशिता लक्ष्मीः स्पर्धयेयाधिकाधिका ॥२३४६॥
 लोह्रद्रोहृषमोष्मशोपिनो राजगदपः । तल्लक्ष्मीशैलतटिनीसेकेनाप्यायितोभवत् ॥२३४७॥
 विद्वजे चिरनष्टेपि श्रीकल्याणपुरं न यः । वनवासोचितप्रासः शाल्वः सौभभिर्वात्यजन् ॥२३४८॥
 श्वतच्छांभुपुकेव चिन्तापाण्डुरवर्तत । बन्दीकृता नरेन्द्रभीर्निर्निद्रा यस्य मन्दिरे ॥२३४९॥

२३२१. ') Emended with C, संस्तभ्यैर्न. २३२६. ') Emended; A विज्जराजो. २३४८. ') Emended; A सारथः सौमिवा'; C सामुरोऽशुमिवा'.

राशा प्रयुक्तं विज्ञाय विजयः स भवोद्भवः । तीक्ष्णमानन्दनामानमथपीत्तेन चावधि ॥२३५०॥तिलकम्॥ 2350
 इत्थं स पश्ये तादृक्प्रजापालनशालिनः । सर्वोत्साहमयोनेहा जयसिंहमहीभुजः ॥२३५१॥
 तीर्थस्थिते चित्ररथे पादापग्रहणीषिणौ । शृङ्गारजनकावास्तां तद्भृत्यौ व्यक्तचक्रिकौ ॥२३५२॥
 मचुरोत्कोचदानेन स्वीकृत्य नृपतिं यथौ । शृङ्गारो भद्रजनकः स्वामिश्रीभोगभागिताम् ॥२३५३॥
 चिरप्रचलितं हारमुदये निदधे पुनः । मेघकालः सरित्पुरं प्रतीर इव पार्थिवः ॥२३५४॥
 अवदयभोग्यदुष्कर्मदक्षमर्मम्यथधिरम् । कथाशोभोभवच्छित्ररथो मासैरघाष्टभिः ॥२३५५॥ 2355
 हास्यावहोप्यविकृतो विकृतो नपास्यो दुर्गन्धिरप्यतिजडोपि गृहीतवाक्यः ।
 पूर्वानुभावजयितो भवति प्रभावाशयस्य स्तुमस्तमति संस्तवमप्रतर्क्यम् ॥२३५६॥
 निन्दैराशूतनाचैर्यथेष्टितैः प्रागभीष्टताम् । बाल्ये दुर्ललितस्यागाङ्गभर्तुधिचत्रेतसः ॥२३५७॥
 विसृज्यमानः संप्राप्तसाञ्जयेन दिवानिशम् । कृमात्स्वीकृत्य तास्त्रूलं तेन चित्ररथान्तिकम् ॥२३५८॥
 दुस्तैः कृत्यान्तरश्रवणं प्राप्रवानाप्राप्तं गतः । तदन्ते घटयन्नाज्ञस्तद्भृत्यान्कोशदर्शकान् ॥२३५९॥
 तदा सर्वोन्नताशेषमन्त्रिभूत्ये नृपास्पदे । सज्जकस्यात्मनः प्राप शृङ्गारो मुख्यमन्त्रिनाम् ॥२३६०॥चक्रलकम्॥ 2360
 तस्य वैधेयताभ्यस्तकुरुष्टेरपि दुष्कृतम् । नागुः पात्रार्पणालुडकृत्यागित्वेनापि संपदः ॥२३६१॥
 योषित्कशिपुभोग्येन धन्यमन्योपि सोभवत् । धान्यदानवदान्यैस्त्वं गुरुणामाजगाम यत् ॥२३६२॥
 पीठं कृतवतो रूप्यं संयोज्य रजतैर्भिजैः । विद्यमानं सुरेश्वर्यां सायुज्यं तस्य युज्यते ॥२३६३॥
 उर्वीशैरपि नार्वाग्भियोन्युन्मुमशक्यत । आषाढचामाद्यसंभारो निविडइत्रिणव्ययः ॥२३६४॥
 नन्दिक्षेत्रे स तत्राद्यैः प्रणीतध्वजकादिभिः । तेन कालानुसारेण पोषितः पञ्चषाः समाः ॥२३६५॥ 2365
 नर्माङ्गतायां निःसारो ज्ञानो यः सोधिकारभाक् । अचिन्त्यकृत्यकार्यासीत्स्वामिनेहप्रभावतः ॥२३६६॥
 केलीसज्जैर्युवतिकरजैः कण्ठभुषादशायां यस्याज्ञायि नूटनमसकृत्स्माधरेष्वासकृष्टौ ।
 सोप्यादिष्टस्त्रिपुररिपुणा प्राप भङ्गं न भोगी शक्त्यापायी कचन न परो भर्तुराज्ञापभावात् ॥२३६७॥
 तं च रिन्हणधन्यौ च समाभित्येनरेतरम् । कार्यं जनकशृङ्गारवृत्कोनेनापजहत्तुः ॥२३६८॥
 कदाचिज्जनकं बद्ध्वा सार्धं भूषणमौक्तिकैः । सपुत्रदारं शृङ्गारो वापवन्दूनमोचयत् ॥२३६९॥
 स तं च जानु निर्विद्य मानहीनमकारयत् । रक्षरक्षार्पितैस्कोचधनाभ्याथितमैथुनः ॥२३७०॥ 2370
 अद्भुतखनिर्वर्षनार्तितानामिकोमिकः । वदन्नामोचरौष्टाघोदज्ज्वैः कुञ्चितक्षणः ॥२३७१॥
 भ्रमङ्गोलेलितं वलीनिन्नोन्नतललाटभूः । पुनरेकस्तयोर्लेभ्यकार्यौ लोकमहासयत् ॥२३७२॥तिलकम्॥
 अभ्यक्ताक्षरावधौक्षयमीलितार्थो रटन्बहु । हसन्सरकारालं च संपचन्यो व्यभाष्यत ॥२३७३॥
 सोष्टोत्पत्तिभोसीततस्त्वानां हास्यवस्तुनि । कथाशरीरं पर्याप्तं वैदृशां किमचेतसाम् ॥२३७४॥
 सर्वस्मिन्वस्तुनोवाचि काले विगतयोग्यते । जाने तृणनृणां तुल्ये शृङ्गारोहेत्यगर्भताम् ॥२३७५॥ 2375
 यः सर्वैकषणिकम्पेशुमुषीकः क्षमापतिः । धुर्येतां धमेचर्याभिगतः छकृतशालिनाम् ॥२३७६॥

२३५०. १) A, ३. २३६०. १) A, ५. २३६१. १) Emended; A वृत्कृतम्.—२) Thus A; R G C नान. २३६२. १) A १ वदन्व.
 २३६३. १) Emended with C; A रूप्यं. २३६५. १) Emended; A शृङ्गारं २३७०. १) Thus A; C emends कृत्स्मात्.
 २३७२. १) Emended; A कृत-तेभ्यः; C कुरुते क्षण. २३७२. १) Thus A, perhaps read with C १ विहितम्.—२) A, ३.
 २३७५. १) Emended; A १ वृत्तां.—१) Emended; A न वृत्तां.

- लक्ष्मणेधिरिवार्येथके श्यापशुपक्रियाम् । दावपदस्य दग्धाङ्गोलावत्वमिव चन्दनः ॥२३७७॥
 गुरुहरिद्विजान्मथमभृत्युचितयापि यः । प्रतिपत्त्या संविभेजे संविभाग्यकुटुम्बकम् ॥२३७८॥
 पासादान्विजयेशादिवेवन्नातस्य शुद्धधीः । सुधादानेन निन्द्ये च धन्यः कैलासतुल्यताम् ॥२३७९॥
- 2380 मठदेवगृहारामहृदकुल्यादियोजने । जीर्णोद्भुतिव्यसनितस्तस्य चिन्ता निरन्तरा ॥२३८०॥
 सकृदाशितविद्वेषकार्यैः सन्नमचारिणाम् । स क्रौर्यधाम पर्याप्तमीदृगुप्यन्ते जडैः ॥२३८१॥
 विश्वाध्यायनसप्तसिन्धुभरणब्रह्मादिसंमीणनभायं कृत्यमुदात्तमेकसमयोपात्तेन दुष्कर्मणा ।
 स्वःसिन्धोर्लघुनां गतं सगरंजअणीवित्तासराशीनां ता येन जनाः ह्मशानमिव सा योग्या किलास्त्रां स्थितौ ॥२३८२॥
 तदन्तरे शिवारयो द्विनः प्रचुरचक्रिकः । कायस्थपाशाः पाशेन गलं बद्धु व्यपद्यत ॥२३८३॥
 इत्थं पृथ्वीपतिः कृत्वा तत्कण्ठरूपाटनम् । अपेतविघ्नं सौजन्यनिद्रो व्यथित मण्डलम् ॥२३८४॥
- 2385 विपक्षावरणापायपाद्येण पृथिवीभुजः । तैक्ष्ण्यमायान्ति जीमूतमुक्ता रविकरा इव ॥२३८५॥
 परिणाममनोद्वलं राजरत्नं त्वयं नृपः । माधुर्याधिक्यमुत्पाको ब्रह्मशुभ इवाययौ ॥२३८६॥
 प्रावर्तयत सातत्यात्कनुन्विततदक्षिणान् । वित्राहतीर्थयात्रादीन्महितांध महोत्सवान् ॥२३८७॥
 संविभेजे स्वसंभारैः स क्रिया धर्मचारिणाम् । तेजोभिः कुलशैलानामोषधीरिच चन्द्रमाः ॥२३८८॥
 प्रतिज्ञातं सुतोद्गाहप्रतिष्ठादौ पुरीकसाम् । तेजोपथिकसामपीदानमव्यपचेतसा ॥२३८९॥
- 2390 दारूणांमाकराः कोशशुद्धये ये भ्रामुजाम् । नवीचक्रे पुरं सर्वै स्वाधीनान्स विधाय तान् ॥२३९०॥
 मञ्जतो राजकार्येषु तत्त्वविद्भिर्हैरावेने । विस्मिर्तेर्व्यक्षिते तस्य निष्ठा काष्ठा मुनेरिव ॥२३९१॥
 प्राक्षादारभ्य सायाङ्कपर्यन्तं चास्य दृश्यते । न तत्कृत्यं गता यत्र नाध्यक्षत्वं विचक्षणाः ॥२३९२॥
 अवित्रारान्धतमसे विद्या व्यद्योततान्तरा । जयापीडादिमेघभीसौरीरामन्या विलोल्या ॥२३९३॥
 तेन भियं तु विश्राण्य स्यास्तुं रत्नप्रभाभिव । गुणवैचित्र्यवित्रस्य प्रकाशोन्धरः कृतः ॥२३९४॥
- 2395 सूरयो येन - - - विक्षतक्षेत्रसंपदाम् । धामाणामाप्रहाकैन्दुं सान्वयाः स्वामिनः कृताः ॥२३९५॥
 विदुषां विततोत्सेवसौभालद्विहिता गृहाः । व्याप्राः समर्षभिर्द्रष्टुमुत्कर्षमिव मूर्धुख ॥२३९६॥
 प्रतिभाप्रभवे प्रतोपक्षे च पथि पान्यता । सार्थवाहं तमालम्य निर्वोषा विदुषां स्थिता ॥२३९७॥
 आसीद्यथार्थराजस्य शयानस्याप्यतिपियः । कामं लिङ्गाभिवेकात्म्य संक्षोभप्रभवो ध्वनिः ॥२३९८॥
 निद्राणस्य तथा वेणुश्रीगाविरिहारिणः । दयितं तस्य निर्द्वेषद्विज्जलविकल्पनम् ॥२३९९॥
- 2400 काले श्रीललितादित्यावन्तितवमार्दिभूभुजाम् । सिद्धं न यत्प्रतिष्ठादि निष्ठां तदधुना गतम् ॥२४००॥
 मठदेवगृहेष्वेवं स्वकालप्रभवेषु यत् । सर्वेष्वेव कृता तेन निर्द्वेषपाया व्ययस्थितिः ॥२४०१॥
 रक्षादेव्या वृक्षात्कर्मवृत्तवस्तुभताभुवः । सर्वप्रतिष्ठाप्रष्टत्वं विहारः प्रथमं गतः ॥२४०२॥
 रिल्हणोय गुणधामबान्धवो धर्मपदतौ । बभूव पूर्वपथिकः समस्तामात्यसंततेः ॥२४०३॥

२३८१. १) A 'कार्यसन्नमचारिणा, evidently corrupt; emendation doubtful. २३८२. १) Conjectural reading; A सगरजः; C सुराजः.—) Thus A, perhaps read 'स्वर्णनासुताः; C 'नात् जाता. २३८३. १) Emended; A 'नन्त. २३९०. १) A कोष'. २३९२. १) A सायाङ्क'. २३९५. १) A, indicates a lacuna of three aksharas; C supplements स्याने.—) Emended with G (see manu); A 'पहा'×कन्दु. २३९८. १) Emended; A 'प्यतिपियः; cf. the passage ii. 126, to which evidently reference is made here. १४०१. १) Perhaps read 'ष्वेवं.

तपोधनाह्लषधर्षणीधर्मवृद्धांशुः । विद्वन्मभवनस्योपि शक्तस्ययुक्तं न यः क्वचित् ॥२४०४॥
 कृष्णाजिनोभयमुखीदानमुख्यैः सुकर्मभिः । धर्मकन्याविवर्हिष यस्याभून्व्यत्वमायुधः ॥२४०५॥ 2405
 सर्वैयामाहिताग्नीनां निष्पत्युहा महास्मना । सर्वैयगोपकरणैर्येन विभागितैः क्रियाः ॥२४०६॥
 भोगान्बुभुजिरे भव्यान्सजे स्रवितविस्मये । यस्य वर्णाश्वतुःषष्टिः कुहृष्टसृष्टयेतसः ॥२४०७॥
 अपहारगणोदधौर्वैततैर्मैतसेतुभिः । पुरे परिष्कृते येन इयोः प्रवरसेनयोः ॥२४०८॥
 भाष्ये प्रवरभूभर्तुः पत्नते प्रसविस्मयः । प्रापः प्रतिष्ठाप्रष्टवं यत्कृतो रिन्हणेश्वरः ॥२४०९॥
 लोकान्तरगतं कान्तां कृतिनोविहय सुस्सलाम् । भंलेरकप्रपास्थाने विहारस्तेन कारितः ॥२४१०॥ 2410
 मार्जावीस्तिर्यगुचितकेहविस्मृत्यवोहतः । मृतामनुमृतायास्तन्नाद्या यः ख्यातिमागतः ॥२४११॥
 तद्गर्तुरीर्ष्याकालुष्ये तस्या दूरागमा पुरः । प्रदेष्टे मानुषीवासीलिया क्रीडाभिञ्जालिका ॥२४१२॥
 तीर्थप्रस्थानदिवसादारभ्यास्या विराविणी । उत्खंजन्त्याहृतं भोज्यं सा शुना जीवितं जहौ ॥२४१३॥
 आरोहति परां काष्ठं प्रतिष्ठाविधिधाध्वना । दिहा नृपतिपत्नीषु मन्त्रिस्त्रीषु तु सुस्सला ॥२४१४॥
 श्रीचक्रुणविद्गारं या यातं नामावशेषताम् । अरुमप्रासाद्वेष्टमादिकर्मणा निमैमेधुना ॥२४१५॥ 2415
 अरुपट्टवन्धान्धुष्टाशालादिकर्मभिः । तस्याः संपूर्णतां पुण्यपाकारा निखिला गताः ॥२४१६॥
 पूर्वराजकुलाखण्डस्थण्डिलव्यापिनाखिलम् । तद्विहारेण नगरं नीतं नेत्राभिरामताम् ॥२४१७॥
 प्रापि प्रतिष्ठयेन्नायु यरुमक्षपितया तथा । विपत्तिः श्रीसुरेश्वर्यां प्राज्यसायुज्यवृत्तिका ॥२४१८॥
 मठापहारा धन्येन वल्लभाभिधया कृताः । नामीष्टं लेभिरे नाम ख्यातिः पुण्यैर्धिना कुतः ॥२४१९॥
 अपहारमठांस्तद्वदुदयः कम्पनापतिः । कृत्यापि स्वाभिधामेव तत्संबन्धां सदाशृणोत् ॥२४२०॥ 2420
 उदयशारपतिना सह ब्रह्मपुरीगणैः । कृते प्रष्टे मठे शोभां लेभे पद्मसरस्तटः ॥२४२१॥
 श्रुङ्गारतन्त्रपतिना श्रीद्वारेष्यध्यजन्मना । प्रत्यष्टापि मठोद्यानदीधिकाथनधात्मना ॥२४२२॥
 ज्ञानकोष्ठमठमठपुरीसेत्वादिकर्मणा । सोलंषकारालंकारो बृहद्भञ्जाधिपो धराम् ॥२४२३॥
 बुधः सदैवधीशान्तिहेतोर्जातः कलापतः । यः कविर्दानवर्षं च खयातस्स्यागेन योजयत् ॥२४२४॥
 नृसिंहसेवी निर्हिंसद्विरभ्यक्राशिपुपदं । वराहसमये दक्षगौध योपूर्ववैष्णवः ॥२४२५॥ 2425
 भट्टारकमठाभ्यर्णं पूर्णवार्धाविव प्रहिः । मठः शृङ्गारभट्टस्य ख्यात्यानौचित्ययोऽजिह्वतः ॥२४२६॥
 सांधिविप्रहिको दावाभिसारोर्षीभुजोकरात् । अष्टमूर्तेर्जह्वनामा प्रतिष्ठां पुण्यकर्मतः ॥२४२७॥
 पुष्पाकरप्रणयभूः स्वभगा विभूतिरेकस्य हन्त करवीरतरोर्दुमेवु ।
 पुष्पाणि यस्य सफलीकुरुते स्वयं तत्प्रादुर्भवंस्किमपि लिङ्गमनङ्गशोभे ॥२४२८॥
 विभूत्या संविभक्तेषु भूभुजाखिलमन्त्रिषु । उत्कर्षकोटि भुहाख्यः परं जल्हानुजोर्हति ॥२४२९॥
 स्वयंभूः प्रकटीभूय पूजां स्वीकुरुते स्वयम् । ज्येष्ठरुद्रो वसिष्ठस्य यस्य वा त्रालकेश्वरः ॥२४३०॥ 2430
 सविहारमठोदयवेष्टमभिः कलुषोऽजिह्वतम् । तेन तत्र कृतं भुद्वपुराख्यं पुष्टवेदनम् ॥२४३१॥

२४०४. ¹) Emended with C; A सपोधानम्. २४१०. ¹) Thus A; cf. vii. 1239, where बलेरकप्रया. २४११. ¹) Emended with C; A उत्स्रज. २४१४. ¹) Emended; A शुना. २४२५. ¹) Doubtful emendation; A कश्चिपुषः, without indicating the lacuna; C कश्चित्पुषिष्ट. २४२९. ¹) Emended; A उत्कर्षकोटि. २४३१. ¹) Emended; A पोऽजिह्वत.

- नगरेपि हरः प्रत्यष्टापि भुष्टेश्वराभिधः । सरथ मडवाप्राभे धर्मविभ्रमदर्षणः ॥२४३२॥
 नीत्वा प्रतिष्ठां वैकुण्ठमटादि स्वविहारभूः । रत्नादिव्या वृढं चक्रे स्वार्थपथनस्रस्थिरा ॥२४३३॥
 रत्नापुं बहुद्वारमहावै निरयो मठः । धने द्रुकृतहंसस्य स्फीतवीनसविभ्रमम् ॥२४३४॥
 2435 मृत्युंजयो राजनेस्याः स्रधापौतानजन्मृहान् । जनस्यानित्यतोच्छिद्यै धेतहीनं सृजन्निव ॥२४३५॥
 गोकुलानां विधातारो गोकुले विहिते तथा । गणिताः भ्रुवमार्थाः सनृणाभ्यवहारिणः ॥२४३६॥
 गथाभ्याहतस्वैरसंचारचरकाश्चित्ते । तत्र वैतस्ततोयादृषे यदपोढामयं वपुः ॥२४३७॥
 मुकुन्दस्तत्र साधयैसौन्दर्यौदार्यमन्दिरम् । अथा गोवर्धनधरः सिद्धो ना विश्वकर्माणः ॥२४३८॥
 मठ - - - कृत्या सा नन्दिक्षेत्रिकरोत्क्षितिम् । - - जयवनायेषु स्थानेषु च मनोरमान् ॥२४३९॥
 2440 दार्वाभिसारैर्युर्वीशद्वन्द्वैरौदार्यमन्दिरम् । स्वनामाङ्कं पुरं चक्रे तथा शक्रपुरोपमम् ॥२४४०॥
 उद्दिश्योपगतान्मान्यमहत्तरमुखानपि । प्रतिष्ठा विविधाधक्रे सा राश्याभिव्यवसला ॥२४४१॥
 एवं सर्वोद्गमासुक्ताल्लकृतेरय स क्षितेः । विशेषकामं भूभर्तृवृषा स्वयमकरोन्मठम् ॥२४४२॥
 अनुत्सिक्तेन यो दत्तभूरिपामो महीभुजा । तज्जैरारोपितः ख्यातिं मुख्यः सिंहपुराख्यया ॥२४४३॥
 व्यधात्कारपथेशस्य दौहित्रः सिन्धुजान्त्रिजान् । निविडान्द्रविडांश्च प्राक्सिद्धच्छमप्यगान् ॥२४४४॥
 2445 किं वा मवादिनिर्माणस्तुत्या तस्य व्यधत् यः । भूयः सपरानगरं कृत्वां कदमीरमण्डलम् ॥२४४५॥
 जीर्णरण्यसधर्मायं कालदौराख्यतो भवन् । देशो धनजनवासेस्तेन भूयोपि योजितः ॥२४४६॥
 भारम्भात्प्रभृतिं क्षमापे दीक्षितेभीष्टदत्तिषु । शिल्पिपार्थैरिपि प्रायो मठदेवगृहाः कृताः ॥२४४७॥
 सत्कोशांशुकरलादौ निरख्येन भूभुजा । साधारणीकृते वीरास्तांस्तान्धकुर्महोस्तत्रान् ॥२४४८॥
 अक्राण्डनुहिनापातोदीपाधैरप्युपद्रवैः । नष्टेषु शालिषु क्षीणं द्रुमिषं तत्र न क्षणे ॥२४४९॥
 2450 अद्भुतं चाभवद्वाचः भुता यन्निशि रक्षसाम् । केस्वाद्युत्पातजातं च वृष्टं नष्टाध न प्रजाः ॥२४५०॥
 कोष्ठिश्वरानुजम्बुद्वानामा विहितविप्लवः । आहवैर्गूढदण्डैश्च राज्ञा नित्येन्तकान्तिकम् ॥२४५१॥
 चक्रे विक्रमराजारीन्भूपाणुन्मथ्य पार्थिवः । प्ररोहं गुल्हणादीनां राज्ञां बल्लपुरादिविषु ॥२४५२॥
 प्रजेशान्कान्यकुब्जादावजयेण नृपार्यमा । स व्यधाद्भव्यभूभोगवैभवानभिमाम्निनः ॥२४५३॥
 विद्योतमाने निधोद्यैर्मन्मैस्त्वैवमेकदा । भजे जीवितदारिद्र्यं द्रवराजो यशोधरः ॥२४५४॥
 2455 स भूयन्तरोप्यन्तरज्ञो राज्ञोतिसेवया । विपत्तौ प्रकृतिक्लान्तसंतानभित्त्सतामगान् ॥२४५५॥
 निकृत्यास्य निजामास्यो विडसिहीभिधो यतः । संभुज्य दयितो राज्यमश्रीढतनयेपहीत् ॥२४५६॥
 वशीकृत्य शनैर्देशं नाममात्रनृपं शिशुम् । उच्छेत्सुमैच्छद्यावत्सं स जिपृशुः स्वयं क्षितिम् ॥२४५७॥
 अन्योमात्यः पुरस्कृत्य यशोधरस्रतं परम् । तावत्सेन समं भजे पर्युक्ताख्यो विपर्ययम् ॥२४५८॥युग्मम् ॥

२४३८.—२४३९. ¹) The last two *pādas* of verse 2438 and the following verse are found in the above, mutilated form in A at the foot of fol. 290, having been added subsequently by A₁; C reads: मठप्रतिष्ठां कृत्या सा नित्येन्तकरोत् क्षितिम् । विहारान् यवनायेषु स्थानेषु च मनोरमान्. २४४०. ¹) The first two *pādas* of this verse have been subsequently added by A₁ at the top of fol. 291.—²) Emended: 'A दार्वाभिसारैः; C दार्वाभिसारैःपुष्टैः. २४४५. ²) Emended; A सङ्गाम्. २४४९. ³) Thus A₁ originally; corr. by A₁ to शालिषुक्षीणं. २४५१. ³) Emended with C. A नित्येन्तिकाः. २४५३. ⁴) Emended; A प्रजेशांकारः. २४५८. ⁵) A₁ २. २४५७. ⁶) Emended; A 'मात्रविभुं वृषभ्.

कदमीराण्डुवतः कृत्वा हैराज्यं तत्र कुर्वति । उख्यञ्च सञ्चपालासीन्सर्वकार्यभरक्षणात् ॥२४६९॥

हेवाकप्रतिपत्त्याभ्याभिधमौष्यनिद्वधीः । सर्वाधिकाराधारोपागम्यमानोभिमानीताम् ॥२४७०॥ 2480

पर्युक्ताजयतः साउजैरमौढमनुजं निजेम् । प्रहिण्वनोनुमन्त्रित्वं मन्त्रज्ञोप्यमजगृह्यः ॥२४६९॥तिलकम्॥

अपूर्वमण्डलारभ्याद्योपायामशासनः । क्व सयैकवन्तिकम्पप्रतिभाः कार्यवैदिनः ॥२४६९॥

क्व बालबालिश्रायो नष्टम्यवदतिर्जनः । धिक्परीपाकषिषमं स्वाच्छब्दं मेदिनीभुजाम् ॥२४६९॥युग्मम्॥

कार्योपेक्षविपक्षैः स्वैरिच्छन्त्युत्क्रिस्ताविद्यताम् । सैम्बन्धमादुर्गकोशादिनं - शाण्ड्यन्तरक्षणात् ॥२४६९॥

प्रक्षिपामावतो मन्त्रं गृह्णन्ति स्थित्यन्तराः । कृतसाहायकैरेव विन्त्या मित्रमुखा द्विवः ॥२४६९॥ 2485

युख्यारभविधौ तत्र वैरिसाहायकपदे । क्व वैधेया वकप्रायाः कार्यसंदर्भवेदिनः ॥२४६९॥

दरुद्राजनुमोन्म्यभेदंकूलभयाद्युतः । क्रुद्रुं नाशक्यतामौढैः क्षोभोरिव मध्यगः ॥२४६७॥

पर्युक्तास्संकटे कार्ये तं तमुक्कोचमिच्छतः । स दुग्धघातमादानुमप्यासीदलसकमः ॥२४६८॥

पर्युक्तेण समं विवृसीहः संधि निबद्धवान् । यथागतं गते साउजौ कदमीरेन्द्रेपहीदुषम् ॥२४६९॥

सर्वाधिकारप्रवगाधिरसंचारभूदहः । प्रसङ्गे तत्र शृङ्गारो मृत्युसीहित्यकार्यभूत् ॥२४७०॥

आ लक्ष्मकान्तात्सत्रोधिकारोस्थादद्वितीयया । वृत्त्या ततस्तु शतधा निर्द्धाराम्भं इवाभवत् ॥२४७१॥

अन्धेप्यमात्याः सांमत्याद्गुरुंमहात्म्यभांगिनः । प्रमथं समये तस्मिन्वैवात्किमपि लेभिरि ॥२४७२॥

प्रशंसामानुशंसस्य किं विदधमो धराभुजः । मृतामात्यार्भकापत्यं निधने यः पितुः पदे ॥२४७३॥

प्रवर्तिता स्वमात्यानां भृत्यैः पञ्चनिरद्भुता । निर्बलक्षयाः प्रभोर्लक्ष्मीं जहुः स्वगृहिणीमिव ॥२४७४॥

भूमर्तुः प्राभृतीकृत्य मृतस्य स्वाभिनः भियम् । संतानस्य विभूत्यर्थं कृत्वा कार्ये हि तेहरत् ॥२४७५॥ 2475

गञ्जाधिपे विश्वनासि विपक्षे रक्षिता परम् । एकेन सहजाख्येन सहायानां महार्थता ॥२४७६॥

नाप्यारुहोहाधिकारं पार्थिवेनार्थितोपि यः । स्वामिद्वनोष्टिष्टनासो बुद्धौ साहायकं व्यधात् ॥२४७७॥

निष्ठायामप्रतिष्ठत्वं दृष्ट्वापि प्रभविष्णुभिः । धिक्परंपरया भृत्याः प्रावर्धन्तेधिकाधिकम् ॥२४७८॥

आसीदावमनोपयोगि कलशे अष्टुर्जगल्लङ्घनहान्ताङ्किः । क्रमहार्यभास्वररिपोस्त्वैक्षोतसं यस्पयः ।

शंभुस्त्रासिदधे स्वमूर्धनि जडेप्येकप्रयुक्कार्तौ स्युः । सर्वेप्यवशा गतानुगतया गाढादराः स्वाभिनः ॥२४७९॥

सुजिज्जिनिर्वासनमाप्ररोहो दुर्नयदुमः । साजिज्जाद्यकृताप्यायः क्रमेणासीत्कल्लोन्मुखः ॥२४८०॥ 2480

द्विशाः समाः समन्युः स विवृसीहस्तनोभवत् । अकुण्ठराज्यायुक्कण्ठं द्वैरकृत लोटनम् ॥२४८१॥

दुरादस्त्रिण्डितोस्थानः श्रूरमाभित्य भूपतिम् । जीर्धन्कृषिविणित्यादिकर्मणा स सत्पाम्भवः ॥२४८२॥

दरदं मन्त्रिणां जातज्ञानैरभियोगभाक् । चक्रेलंकारचक्राथैर्द्धामैः सह चक्रिकाम् ॥२४८३॥युग्मम्॥

सोप्यन्निबुग्स्वाम्यस्य प्रथमप्रस्थितौ ह्यदत् । भुद्रो जनकभद्राख्यः पार्थे लिप्तोर्व्यपद्यत ॥२४८४॥

कर्णादिकादावभवत्स्थाने स्थानि विलोक्य तम् । प्रस्थितं कस्यचिद्गोहे बुद्धिः कस्यपि सायुता ॥२४८५॥ 2485

२४६९. १) Emended; A सञ्ज्ञे.—) A, ३. २४६३. १) A "भानि.—) A, २. २४६४. १) Thus A; perhaps read विश्व-
मन्त्रिणां; C न संसम्भ्य. २४६६. १) Emended; A apparently वैधेयावकप्रायाङ्कार्भं, as read in B. C. २४६७. १) Emended;
A "मौष्मं वैध. २४६९. १) Emended; A सञ्ज्ञौ. २४७१. १) Emended with G (sec. manu); A निर्भर. २४७३. १) Emended
with C; A "मार्त्तर्भकां. २४७०. १) Emended; A सुजिज्जिर्भ. २४८२. १) A दुरा-सपिड.—) Emended; A जीवकृषि.
२४८३. १) A, २. २४८४. १) Doubtful emendation; A साच्यवि.

- तं तथा विपुलारम्भमपि श्लाघात्संभ्रमम् । प्रविशित्तुमुपैक्षितं कौलीयानुद्यमो नृपः ॥२४८६॥
 पोषिते प्रेषितश्रीकैरुत्पिञ्जे विद्मत्रैविभिः । अयोदयहारपतिः क्रैवि विश्वंभरायुजा ॥२४८७॥
 संगृह्णा च मूत्सेनं पुत्रे शंकरवर्मणः । प्रामोलेकारचक्रस्य पार्श्वमभावि लोटनः ॥२४८८॥
 अपि विप्रहराजाख्यः सनुः सुस्वस्तमूपतेः । भोजः सन्हरणंजना च भ्रुतौ तेन सहागतौ ॥२४८९॥
- 2490 अयोपह - स्थान एव तेषां स सस्वरः । मार्गं बहुविनोक्तद्व्यपेकेनाह्ला व्यलङ्कृत्य ॥२४९०॥
 सयुध्यकन्याप्रथनासिद्धेर्यातो विधेयताम् । तदास्कन्दहस्तस्पन्दः स पलायित डामरः ॥२४९१॥
 सिन्धोर्मधुमतीमुक्ताभिया अन्तःस्थितं तंतः । शिरःशिलामिधं कोट्टमथ तैरिधिशिभिये ॥२४९२॥
 गहने बुद्धितः कोट्टे स्थितः किं वा स इत्यसौ । न निधिकाय हारेशो भ्राम्यन्तीर्षाद्य मूमिषु ॥२४९३॥
 अयोपालम्भतर्गुरोहणेस्मिन्नशङ्क्यत । द्वैवेनापि न भुभर्तुः प्रभावो निष्पराभवः ॥२४९४॥
- 2495 उन्त्यानोभूमतां सर्वैर्युत्पिञ्जे तत्र दस्यवः । पाल्वलास्तिमयो वर्षपृथक्कृत इवाभजनं ॥२४९५॥
 तैस्त्रिभुक्तादिभिर्गुह्यैकैरैतथ लोटनः । पार्श्वोहरिः पुनश्चक्रे मायाचतुराक्रिकः ॥२४९६॥
 पुरयामादिद्विध्यात्समाध्यमथ पाषाताम् । पदे पदे कृच्छ्रगतं स्वपश्यास्तमराक्षिपुः ॥२४९७॥
 दिक्चक्रे नियतेर्भ्राम्यन्त्याद्यार्यः स सर्वतः । कल्पार्ययोदयी ब्रह्मपुत्रः केतुरिवाभवत् ॥२४९८॥
 आनैरमात्यैर्निर्बन्धे संघो कालानुरोधतः । मेने मडवराज्योर्गौ हारितेयाखिला जैनैः ॥२४९९॥
- 2500 असंवृत्तप्रतीकारतयारोहृद्ध वैरिषु । तदन्तरेथ संमन्थ्य धन्यं प्रास्थापयन्तुपः ॥२५००॥
 तत्कन्यांरोषिते कार्ये श्रीडां गच्छेत्तदधताम् । विपर्योसमथ हाराधीश इत्यभ्यधाज्जनः ॥२५०१॥
 भिक्षुर्मह्नांजुनस्वासीदेक एव त्रयस्त्वमी । संहता हन्त दुःसाधा द्युभ्येत्यखिलाः प्रजाः ॥२५०२॥
 हाराधिपस्त्वहेवाकव्यवहारो महीपतेः । सिद्धिं स्वस्याप्रसिद्धायापि त्राड्कन्दद्योगोभभवत् ॥२५०३॥
 एकाकी यः किल न भजते मुदनां भर्तृकार्ये नौदासीन्यं भयति च हवा बहधने च तस्मिन् ।
 निर्हेवाकव्यवदतितया साध्यसिद्धिं किलेच्छंस्तावृद्धन्ती प्रभवति परं नाल्पपुण्यस्य राज्ञः ॥२५०४॥
- 2505 पन्धवन्धे मुने तस्यानुजं राजोपवेशने । न्यधाद्यं पट्टचन्द्राख्यं सोप्यारभ्यै विनियैवौ ॥२५०५॥
 दिवाहृत्कादयो मुख्य - - - सह गायकैः । धन्यमेवाव्ययुर्बाष्वाभाभ्ये राजोपजीविनः ॥२५०६॥
 धन्यादिषु तिलग्रामं कोटसिन्धुतटाभयम् । अथ - - - हारेशो ब्रह्मस्यः वृषपञ्जरीः ॥२५०७॥
 हठप्रवेशायोग्याजिमख्यहेवाकवधितः । शोषचन्द्रिहवतो पौर्यगम्भीरं स ध्यवाहारत् ॥२५०८॥
 कुडारिकादिभिः कारवृन्दैर्मन्दिरपञ्जरीः । धन्यो मधुमतीतीरे नगरस्पर्धिनीर्धेधात् ॥२५०९॥
- 2510 निर्धार्त्तं हुमसंवाधं सनिकेता वनस्थलीः । कटकं सर्वभोगाद्यं शक्तः परिवृद्धोकोरौत् ॥२५१०॥
 देशे भूरितुपारोमहिर्मर्षो भाग्यसंपदा । भूमर्तुरभिद्योग्यैव भूरभुञ्जानुभूषिता ॥२५११॥
 भुवनाद्भुतसंभारप्रेषणं विजयैविणः । द्वैराज्यमीलितान्नेपि काले राडो म स्वखिन्तम् ॥२५१२॥

२४८८. १) Emended; A च मूलेन. २४८९. १) Emended; A ह्यप्यन्.—) Emended with C; A "यत्. २४९०. १) Thus A; perhaps read अयोपहस्या वस्याप; cf. viii. 2513; C अयोपथित उत्याप. २४९२. १) Conjectural reading; A "पिप्रस-
 स्थितं; G (sec. manu) "पिच अन्ते स्थितं. २४९५. १) Doubtful emendation; A "यत्. २४९६. १) Comp. for this name viii.
 2789. 2912. 8313.—) Emended; A पा-हरिः; cf. viii. 2748. 2750. 2793. 2837.—) Emended; A "कि-.. २५०१. १) A
 तस्त्वन्वा. २५०६. १) A does not indicate the lacuna; C युक्त्वाधार्यै. २५०७. १) Thus A; perhaps read with C अकल्पव्यवहारः.

उद्यान एवोपहतिं भवे यास्वत्यगास्परम् । भारोडिपीडितयाप्याक्रन्दः क्षान्तिवर्द्धपमाम् ॥२५१३॥
 वीर्यधवासनिर्वैदाच्चलितान्दशैयबुधम् । स्यास्नुध तोषयन्दाथैः स्वैथे नित्ये नृपधमूः ॥२५१४॥
 इत्थं त्रिचतुराण्मासांतिष्ठन्निरपि निधुरैः । नैवारानुमशाक्यन्त कटकैः कोट्टसंभयाः ॥२५१५॥ 2515
 नेषां हि वीर्यधासारनितोधादीनि वृथ्यताम् । अघियाणि न जातानि दैत्यरायीनि कानि चित् ॥२५१६॥
 त्रिकीर्यत्रस्वुवारान्ते स्वविभूतिप्रकाशनम् । तस्युरङ्कुरितोहासाः पर्वता इव डामराः ॥२५१७॥
 कृषिं कृषीत्रलैर्वैदपाठमुस्तुज्य च द्विजैः । उषिञ्जसञ्जैर्षोमेषु सर्वतः शस्त्रमादधे ॥२५१८॥
 प्रतीक्षमाणाः प्रालेयप्रलयं मार्गंभूभुताम् । दारदास्तुरगानीकैः सञ्जैस्तस्थुर्जिगीवत्रः ॥२५१९॥
 मिहिकंतासंहतेः कालनूलनल्पाकृनेर्दधत् । पातभीतिं जनो राजसेना शश्वदत्रेपत ॥२५२०॥ 2520
 इत्थं प्रत्यर्थिसामर्थ्यपरमार्थापरीक्षणात् । क्षामभूमिधैवमारभे संदेहं च जयेभजत् ॥२५२१॥
 त्रैदग्ध्यदिग्धमनसामयमेक एव कोप्यस्ति वञ्चनविधेरुचितः प्रकारः ।
 येनारमना किल विशद्विगतशक्त्यस्ते मुग्धेपि वैरिणि विचारहतोद्यमाः स्युः ॥२५२२॥
 पयादमात्रसाराद्यस्त्रसेव्यारिकरादरेः । स्वथैत्र तस्य विद्ध्येत सिद्धिश्चिन्तान्धया धिया ॥२५२३॥
 विध्वेदाभु शिलीमुखैः प्रवितरेस्पक्षैरवस्कन्दन् वधोयाचविदं गुणैः परिकरैर्मिथ्या प्रसिद्धैरिति ।
 स्यात्वेद्वरुहं द्विपस्य भयकृच्चिन्तासहैः साहसं प्रत्यूहेत ततो निजैरपवनेरप्येतदुन्मूलने ॥२५२४॥
 लोटनाद्यैर्हि कृणाहाङ्गिस्त्रीर्णैः कथंचन । प्रातेलंकारचक्रेणे राज्यमन्नाथि निर्जितम् ॥२५२५॥ 2525
 मिथ्यैव यथिता क्रन्था स्वयूचैः कथमन्यथा । तस्मिन्नमन्दमास्कन्द धावन्माराधिपो बहौ ॥२५२६॥
 प्रत्यवसिष्यतामर्थ्यात्ततः कोट्टं व्यसर्जयत् । स राजवीजिनस्तांश्च परेषुः स्वयमन्वगान् ॥२५२७॥
 कोट्टाद्रिः सन्निलस्यान्तः कृशोर्धः पृष्ठैर्धैर्भाक् । स तैर्वैसारिणोपासय्यपो वक्र इवैक्षयत् ॥२५२८॥
 निःसामर्थ्ये तद्विलोक्य गजागारमिवागजम् । तस्यजुर्विजयाशांसां भयं चोद्वहन्दादि ॥२५२९॥
 मतः शरैर्दृष्टैर्धैर्बाध्याश्रेतो विरोधिनः । अर्णसो रक्षणमितो रक्षया यन्त्रोपगत इतः ॥२५३०॥ 2530
 इत्थं स तैरभिदधैर्धादांदाय डामरः । मेने स्वगुमिमावार्थी न युजे बद्धनिश्चयः ॥२५३१॥युग्मम् ॥
 ततः कन्दालितास्कन्दे निलग्रामे शिवद्वले । प्रतीकाराक्षमे दस्यौ ते चिन्ताक्षामतां दपुः ॥२५३२॥
 विश्ववाचिबुधपक्षासौधत्रो लोटनः पुनः । डामरं कृत्यसंपूर्णमगुडं तमगर्हत् ॥२५३३॥
 भोजंस्नूद्विजितं यज्ञो क्रोहो रोहेरिति बुबन् । हङ्गा पितृत्र्यं तं व्याजस्तुत्या नित्यमुपाचरत् ॥२५३४॥
 विमुखे लोटनेकुण्डशाद्यस्तव नु सान्त्वयैः । मेने मन्त्रज्ञतां किञ्चित्सोवार्तिष्टं च संविदि ॥२५३५॥ 2535
 हन्यान्मां भूमिदित्येव यातेष्वेतेषु संत्यजेत् । नास्मानुक्त्वेरयरीरसीस्त पितृत्र्यं गमनार्थनात् ॥२५३६॥
 स्वप्यस्माद्य च सर्वेषु वेदितेषूत्कटा द्विवः । पृष्ठकोपमसंभाष्य कुतश्चिन्धिचलोद्यमाः ॥२५३७॥

२५१३. १) Doubtful emendation; A एवोपहतिं भवे; C एवोपहतिं भवे.—) Emended; A 'क्रन्दे क्षान्ति' (the letter क्ष is of unusual shape and resembles ह्य); C क्षान्तिचतुः. २५१४. १) Emended; A चलिता; another possible emendation would be चलिता वचनबुधम् । स्यास्नुध. २५१५. १) Emended; A संघावाः. २५२०. १) Emended with G (see manu); A द्विजिका. २५२५. १) Thus A; cf. कर्णाडका. viii. 2485, २५२६. १) Emended; A कृषोषः.—) Emended with C; A तैर्वैसारण. २५३१. १) Emended; A शरैर्दृष्टैर्धैः. २५३३. १) Emended; A तैरभिदधैर्धाः; C तैरभिदधैर्धाः.—) A, २. २५३४. १) Emended; A भोजं; R भोजो. २५३५. १) Emended; C सान्त्वयैः; C सान्त्वयैः.—) Doubtful emendation; A 'व्यवर्तिष्ट च'; C 'रसमवातिष्ट सं'.

- यथाहिदभ्युः सिधेत्तलदेके त्यज माभितः । अन्यांल्लवन्त्यानामीय दरदो वा जवेनं वः ॥२५३८॥
 बन्धनं त्वपनेष्यामि युक्तमित्युक्तवांधं तम् । डामरं विरधे किञ्चिदिव सांमत्यमाभितम् ॥२५३९॥
 2540 विमोक्षयामि क्षपायां स्वामद्य धेनं वेति तं नुवन् । स स्वसंक्षीणदाक्षिण्यो त्रिप्रलेभे प्रतिक्षणम् ॥२५४०॥
 भधरोपे ध्रुवूरस्यैर्यथावदकृतेरिभिः । बासप्रामादकैस्ते त्वहान्यस्यवाहवन् ॥२५४१॥
 दुर्दकंमथाशङ्कद्य समयं ते व्यजिज्ञपन् । धन्यादयोहितैः संधिर्धिषेय इति भूपतिम् ॥२५४२॥
 तैलौर्मिनितैः संधानमविषेयं विदधूपः । तानादिदेश कर्तव्यं कोड्याशालकवेष्टनम् ॥ २५४३ ॥
 संदिदेश च दायदा वन्द्रेरन्ख्यातिमागताः । निजास्पदे तान्जहति दकोस्कोषेच डामरे ॥ २५४४ ॥
 2545 भूस्था कजोरेप्यारम्भानिष्ठा निःसौष्ठवा ध्रुवम् । क्रियातिपच्युपालम्भैर्यामोनुशयं विशाम् ॥२५४५॥ ॥
 नात्यक्षद्वर्धदेवध्वेत्समाशान्युद्यमं ततः । बुधप्रवाहं प्राप्यस्सं भुस्येत्यन्योपि तप्यते ॥२५४६॥
 प्राप्रम्यं प्राप्रवान्सर्वो निजैः कुर्यैः शुभाशुभैः । क्रियातिपत्तिलोकेवं त्रैलोक्यं तु मुखेर्व्यते ॥२५४७॥
 पादेषु पक्षेषु च सत्त्व नोऽप्यां न व्योद्धि वा पक्षपिपीतकस्य ।
 पङ्कन्धवच्चङ्कमणं तु गर्तं किं संपदा स्यान्नियमे गतीनाम् ॥२५४८॥
 सहस्रपादस्य गतेर्मित्तमनूरुभावेष्यरूपः प्रजातः ।
 तस्यामविष्यद्यदि पादयुग्मं ततोधिकं तत्किमिषाकरिष्यत् ॥२५४९॥
 2550 उपेक्ष्य साक्षितां तस्मात्कृत्स्नं कोड्यं विवेष्टन्नताम् । प्रयातु तत्रैवास्माकं तेषां च पुरुषायुषम् ॥२५५०॥
 भविभ्रान्तो वातो दहन इव सोयं जनयति प्रसक्तिं सातत्याहलयति कुलाग्नीनं जलम् ।
 प्रसूते कृत्येषु व्यवसितिरनिर्व्यङ्गदृष्टदृढा फलावाप्तिं लोके प्रतिकलमसंभाव्यविभवाम् ॥२५५१॥
 क्रूरां नरपतेराणां भुस्था धन्यादवस्ततः । कोड्यपतोलीं कूर्तं तं त्यक्त्वाप्यादरुहुर्जवात् ॥२५५२॥
 कथं युद्धं विधास्यन्ति कथं स्थास्यन्ति वेति तान् । शरान्किरन्तः कोड्यस्था यावत्स्यैक्षन्त कौतुकात् ॥२५५३॥
 अधः सोऽप्यूर्ध्वगान्युद्धैर्मिष्पीद्य निविद्धैर्व्यधात् । धन्यः प्रदेशं तावचं निकैतैः पत्ननोपमम् ॥२५५४॥ युग्मम् ॥
 2555 भविभ्रान्तैस्ततः संख्यैरसंख्येयधमक्षयः । प्रतिक्षणं प्रवृत्ते सैन्ययोःरुभयोरपि ॥२५५५॥
 परेषुः शारदां दृष्ट्वा संप्राप्ते गर्गनन्दनः । संक्रन्दनपुरीषौरवृद्धिं योर्धैरैर्हैर्व्यधात् ॥२५५६॥
 अलंकारामिधो बाह्यराजस्थानाधिकारभाक् । अधृष्योमानुषैर्युद्धैर्विद्वान्बद्धवाधधीन् ॥२५५७॥
 क्व भूधरचरैः स्पर्धां वद्धपातलचारिणाम् । तथापि प्रतनायन्त्वानन्त्यं विन्त्यमचिन्त्यकृत् ॥२५५८॥
 अल्पीयांसः कोड्यनिष्ठा भूमिष्ठाः कटकभ्रयाः । अतः पूर्वं बहून्प्रनतोप्यासकृत्याल्पया क्षताः ॥२५५९॥
 2560 सिष्टद्वाराररिपटं द्विषैः पीडितमाहवैः । मीलिताक्षमिव त्रासात्ततो दुर्गमजायत ॥२५६०॥
 गोप्तृमेवान्तर्द्वैधमुखच्छिद्रानुसारिणः । धन्यादीन्वीक्ष्य विश्वासं कोड्यस्था नोपलेभिरि ॥२५६१॥
 निद्राच्छेदार्थमन्योन्यं कोड्यन्तो नास्वपसिधि । स्वपन्तोऽङ्गि तु निःशम्भून्त्यं कोड्यमरीहशन् ॥२५६२॥

२५३८. ') Emended with G (sec. manu); A वा येन; C बवेन. २५४०. ') Emended with C; A ह्यो.—') Emended with C; सवसङ्गि. २५४५. ') A कजोऽप्या; C कजोरीऽप्या.—') Could be read in A also "निष्ठा".—') A "स्यामो-स्यं" C "सामो-संघातं". २५४६. ') Emended; A प्राप्यस्स. २५४७. ') Emended; A "लोकं त्रैलोक्यं"; C "लोकं त्रिपि." २५४८. ') Emended with G (sec. manu); A गर्तं. २५५३. ') Emended; A "स्यैश्चन्त". २५५४. ') Thus A; perhaps read अशःस्तो.—') A. २. २५५६. ') Emended with G (sec. manu); A "वीरवोर्ध्विद्धि इति"

निशासु तपस्वतना यामनूर्ध्ववैरपि । षटकाः कोटरगता मेघशम्भैरिवाचसन् ॥२५६३॥
 अर्धनिर्वाहं भ्रमन्तीभिर्मौलिभिः संदृष्टपायसः । तान्समभ्रमयन्सर्वप्रकारं राजसैनिकाः ॥२५६४॥
 ते दृष्टपायसत्सर्वशोषं कंचिद्विदेहिरे । निःसंचारास्तु संसीणे भोक्तव्ये कैश्वमाययुः ॥२५६५॥ 2565
 बुभुक्षयः क्षमापयोग्याभोगान्भाग्योर्जितास्ततः । कहलैर्नृपदायादा अशानार्शसमं व्ययुः ॥२५६६॥
 दुरे स्वर्थास्तु निस्तीर्णाः क्षुधितास्तेधिकं व्ययुः । भूमर्तुर्भोगभागिभ्यो भृत्येभ्योप्यन्वहं स्तुहाम् ॥२५६७॥
 व्युरेश्वरसाम्राज्यं पर्याप्तमकार्षमिति भाषिणम् । भोजं व्यधान्मध्यमूङ्गे सुर्यस्याय स तं पृथक् ॥२५६८॥
 एकस्य वार्द्धकाद्देहवापुष्यत्वात्परस्व च । जानन्नयोग्यतां मेने हैराज्याहं तमेव सः ॥२५६९॥
 विनामुं चानयोः सत्यवसंस्तरम्भेरन्न वैरिणः । इति मिथ्या प्रथां निन्द्ये तद्विनिःसरणं वधिः ॥२५७०॥ 2570
 कान्मालंकारचक्रस्य काङ्क्षन्ती क्षयमित्त्वरी । चक्षुरागात्स्वच्छन्द्रे सान्द्रक्षेहाईतां गता ॥२५७१॥
 बहिराभ्यन्तरं भेदं नयन्ती मन्त्रमायवौ । साल्हणेः कर्णसराणि सर्वमन्त्रिव्यत्येन्यहम् ॥२५७२॥ युग्मम् ॥
 रागध्वान्ताम्बितधियः प्रतिभेदभयेन सः । तस्य प्रकाशयन्नेतां गन्तुं तु पार्थनां व्यधात् ॥२५७३॥
 क्षमात्राडिशिक्षितोपेक्षो मैत्रीस्यैवै मुहं भजन् । नागः सागस्यपि ह्ये बोधिसत्त्व इव क्रुधम् ॥२५७४॥
 मियामन्सुः सरागेण मृत्युरेतुर्महानपि । हृदि विस्मर्यते पृष्ठे शरभेणेव वारणः ॥२५७५॥ 2575
 अथ प्रस्थापितो भोजः क्षुमारिशिविरान्तरात् । यातप्रायोप्यलंकारतनयेनानुयायिना ॥२५७६॥
 श्रोत्रेष्ठया मयाहापि ध्वस्तसत्त्वेन सत्वरम् । व्यावृत्त्यादोपितो भूयः कोद्वृत्त्यस्यान्तिकं पितुः ॥२५७७॥ युग्मम् ॥
 निर्भस्त्वं पुत्रं गन्तासि शो निशीत्यभिधाय तम् । उन्नमस्थापयस्तोक्तिं यात इत्यखिलान्महन् ॥२५७८॥
 मोक्षल्यानिश्यादेकः प्रायाद्द्वौ श्वः प्रयास्यतः । बोधितैरथ धन्याधिरजागार्यखिलैर्निशि ॥२५७९॥
 प्रस्थास्तुः स निशीथेय कोडाहालाद्यलोकयत् । जापतः कटके सर्वान्परितो रीपितानले ॥२५८०॥ 2580
 प्रकाश्य वक्षिना बुर्गं प्रतीलीनिर्गतो यथा । पिपीलकोप्यलक्ष्यत्वं नोन्मुखानां द्विषां ब्रजेत् ॥२५८१॥
 ज्वालाप्रकाशचान्द्रलयाहिलोला इव रसिताः । न्यचेधन्मूर्धकम्पेन साल्हणिं साहसाद्गृहाः ॥२५८२॥
 तद्वन्तुमक्षमं शिमं क्षपामाके स डामरः । अधोवातीतरश्छभ्रमालिङ्गितवटाकरम् ॥२५८३॥
 क्षेमराजाभिधानेन डामरेशेन सोत्थितः । शिलां वितर्दिकानुल्यामध्यास्त श्रद्धमध्यगाम् ॥२५८४॥
 आदह्यासनमात्रे तां पर्याप्तं पातभीतिनः । निर्भिद्री पञ्चरात्रीस्तावत्यत्राहयतामुमौ ॥२५८५॥ 2585
 निर्वाहितप्राणयात्रौ करस्थेः सकुपिण्डकैः । तत एव व्यजहतां विष्टां नीडाद्विधाण्डजौ ॥२५८६॥
 अव्यक्तव्याकृती चित्राद्विनाशिव तौ स्थितौ । वीर्यारिकटके लक्ष्मीं पृष्ठाद्विसमयमीयतुः ॥२५८७॥
 तयोराभूयत स्फीतशीतविस्मृतिकारिणा । जयसिंहप्रतापप्रिसंतापेनोपकारिता ॥२५८८॥
 पठेक्ति त्व निःशोभीभूतभोक्तव्ययोरथ । क्षतक्षार इवारम्भि तुषारं वार्धितुं वधैः ॥२५८९॥
 अगृह्यतोविने दन्तवीणावाद्योद्यमे तथा । शीतासादितसादेन पाणिवादेन क्षमता ॥२५९०॥ 2590

२५६४. ') Emended with C; A तान्ससम्भवः. २५६५. ') The letter ष is indistinctly written; C 'षोषं; R 'शोषं.
 २५६६. ') Emended; A 'सर्वप्रकारः. २५७२. ') A. R. २५७३. ') Emended with C; A प्राकाः. २५७५. ') A 'विशिवर'.
 २५७७. ') A. R. २५७८. ') Emended with C; A निभस्त्वं. २५८२. ') Emended; A 'प्रकाशं चान्द्र'. २५८३. ') Emended;
 A 'क्षमः. २५९०. ') Emended with C; A पाणिवादेन.

- तावचिन्तयतामय भुष्मीताभिहतौ ध्रुवम् । पतिव्याघोरिकटके पाशाबद्धाविषाण्डजौ ॥२५९१॥
 क पुरकुर्वः कस्य बावां विदितौ यो विनिर्हेरेत् । ततः पङ्कान्तरामौ यूपपः कलमाविष ॥२५९२॥
 विषमस्थावधेत्थं तौ नक्तमभ्यर्थे डामरः । आरोप्य रज्ज्वासधये भूष्ये स्थापयति स्म सः ॥२५९३॥
 2595 कृतशीतप्रतीकारौ पलालानलसेवनैः । दुःखं व्यस्मरतां तत्र निद्रया विरलम्भया ॥२५९४॥
 ततोऽप्यभ्यधिका व्यापङ्गेजे लोटनविप्रहौ । अचक्षुष्यौ जनात्स्निग्धां गिरमप्यापनुर्षु यौ ॥२५९५॥
 यत्रकोद्भवपूपादि तयोः सतुषमभतोः । गात्रैर्वस्त्रैश्च वैवर्ण्यं शुद्धिवन्धयत्या दधे ॥२५९६॥
 धन्योलंकारस्वप्नस्य क्षीणभोज्यस्य सर्वतः । स्वीचकाराक्षदानेन तुल्यौ होल्यशस्करौ ॥२५९७॥
 ततः स दूतैर्विकेतुमङ्गीचके नृपाक्षिणः । बुभुक्षाभुभितो भृत्यभेदभीतश्च डामरः ॥२५९८॥
 हुस्तरव्यापदुत्रेकद्रुतसस्वतयात्यजत् । पापोपतिप्रतश्चिसमधर्माकीर्त्तिसाध्वसम् ॥२५९९॥
 2600 भूपतेर्विद्विष्यच्छेषस्यापान्त्वस्य रक्षणम् । ख्यातिभुञ्जे विकीर्षुश्च कुशकाशावलम्बनम् ॥२६००॥
 भृत्यस्योदयनाख्यस्य धिया प्रच्छादितं तथा । ररक्ष सान्द्राणि भोज्यं हौ तु दातुं स तत्करे ॥२६०१॥
 तं विना च तयोर्भूयाण्डं जानन्नसांप्रतम् । अबाधं स्वस्य चाशेषकृत्यं युक्तमन्यत ॥२६०२॥
 भोज्याभावंकृतां तस्य व्यापदं तश्च मन्त्रितम् । तदा नाज्ञासिबुर्धन्यादयः संधिं विधित्सवः ॥२६०३॥
 मियाश्चिन्तिया तेषां कस्माश्चिदभवत्ततः । किं पुनस्तेन दयादद्वये दातुं प्रतिभ्युते ॥२६०४॥
 2605 देयविभाणनानीकोत्थानादिपणसिद्धये । भ्रातृव्यमनयद्द्वन्द्वः कल्याणमवकल्पयताम् ॥२६०५॥
 प्रबन्धं निर्बन्धरिमुपत्वर उच्चादितद्वं महाहिं संगृह्णत्यकुटिलचेष्टं व्यवहरन् ।
 स भूमिः सिद्धीनां दधतुवितकर्तव्यपरतां भवेद्योनिर्व्यूढानपि सुदृढसंरम्भरभसः ॥२६०६॥
 तुःसैर्दीर्घप्रवासात्स्यैरपसारितसौष्ठवाः । तदा संरम्भशैथिल्यं भूभृङ्गत्याः प्रेषिरे ॥२६०७॥
 स सत्यं सन्निवेश्वात्स्यः संप्रहरीतुं प्रगल्भते । कथाशरीरमिव यो निर्व्यूही कार्यमाकुलम् ॥२६०८॥
 संधिं निबद्धं विश्वाय सैनिकाः स्वगृहोन्मुखाः । उपेक्ष्य स्वामिदाक्षिण्यं क्षणादेवप्रतस्थिरे ॥२६०९॥
 2610 तद्विक्रीतमत्राप्याब्धं लव्नन्यः कार्यमन्यरः । धन्यायाः स्वल्पसैन्यस्त्रादासन्कृच्छ्रगतासवः ॥२६१०॥
 प्रतोलीकीर्त्तितनुशः भार्यितागमनाशया । तदहः सोभियोक्तृस्तानददत्तावतापयत् ॥२६११॥
 रथाङ्गाक्रन्दिनी राविस्तेषां कृच्छ्रेण सागमत् । विना जीवितसंन्यासमन्यत्कार्यमपश्यताम् ॥२६१२॥
 प्रयत्नसंभूते कृत्ये नष्टे मन्दतया धियः । अस्मत्संभावनादूरीकृतत्राक्यादरं प्रभुम् ॥२६१३॥
 नटानुशोचनव्याजात्सन्धुन्युपहासिनः । सदयं नो धुवं दुःस्वीकरिष्यन्त्यन्यमन्त्रिणः ॥२६१४॥
 2615 सद्यो यात्रातारतम्यासात्स्यन्तो नस्त्रपार्षणम् । कार्यनिशामपश्यन्तः कुरुर्वैत्यपरेषुवन्न ॥२६१५॥
 मायामेतां विहितवांस्तेः संमन्य नृपाहितैः । सिद्धसाध्योधुना दस्युर्हंससम्पान्धुवं स्थितः ॥२६१६॥
 अल्पेतरास्तु संकल्पानेवं तेषां वितन्वताम् । दक्षानन्ततनुज्यानिः प्रभाता सा विभावरौ ॥२६१७॥ कुलकम् ॥
 प्राक्थे राजस्यानीयोलंकारः साहसोत्सुकः । डामरं कोद्विमादृश निन्ये नयभयैर्वैशम् ॥२६१८॥
 पकाहं गमने सोढविलम्बस्त्र वासरे । लोटनं क्षीणदाक्षिण्यः स गच्छेत्सब्रवीत्स्फुटम् ॥२६१९॥

२५९९. १) Emended; A अनभिल्लग्धां. २५९९. १) Emended; A भोजस्व. २६०१. १) Emended; A भोजभाष. २६११. १) Emended with G (sec. manu); A कलिव. २६१९. १) Emended with C; A पद्यन्त. २६१९. १) Emended; A लोडन.

उपन्यायैस्ततस्तस्य म्लानिप्रक्षालनक्षमम् । मानिनः केपि कर्तव्यं कीर्तिव्ययनिर्वाहणम् ॥२६२०॥ 2620

कालः सोयं सकलजननालोचनभ्रान्तदायी नित्यालोकप्रकटनपटुः किंतु सत्साधिविद्यागाम् ।

अभ्रहत्यामाज्जुतमसिलता स्वर्षधुसंवतापि व्यक्तं सर्किकं दिशति रभसान्मण्डलेनोष्णभानोः ॥२६२१॥

संपामुयन्ति ननु मण्डलमेकमेव शमापा जये समरसीसि ध्वपुस्तु हित्वा ।

स्रग्डांभुमण्डलमथाभिमतानि कामं पेमाश्रनिर्जरवधुकुचमण्डलानि ॥२६२२॥

नास्मिन्संततवेष्टनोल्बणतलैस्तल्पैरदेति ध्यया ग्रन्थिभ्यभक्तिरैर्न चात्मसुभिर्मर्मव्यया जन्यते ।

क्रन्दद्भुजनातेनादचकितस्त्वान्तं न वा स्थीयते नन्नेतन्मरणं सुखस्य सुभगा काप्येव संप्राप्तिभूः ॥२६२३॥

मार्गिः खड्गलताविज्ञानगहनैर्यातः पिना ते दिवं भ्रातृभ्यामसिधेनुकण्टकवने भान्स्वाश्रिता सद्गतिः ।

वंशक्षुण्णमिमं निषेध्य रभसादध्वानमुसङ्गदथा वृत्त्या ध्योसि विशार्कमण्डलमिह स्वान्तं चतेजस्विनाम् ॥२६२४॥

साम्राज्यं विधिनोपनीतमसकृत्कैम्येन यद्धारितं तत्रापि प्रशमोचिने वयसि यत्संवेष्टितं बालवत् ।

प्रायश्चित्तममुष्य लक्ष्मधुना तद्वेधसापादितं मा भूत्राज्यभिवैतदप्यद्वलभं कर्तव्यमूकस्य ते ॥२६२५॥ 2625

राज्यं प्राप्रमपि प्रनष्टमसमोच्छिष्टाशानैर्योपितः कालः सर्वजनक्षयस्य विषये याता स्थितिर्हेतुताम् ।

इत्यासीत्किमिबोचितं प्रभवतो भिक्षाचरश्मापतेर्निर्व्यूढं तु तदस्य देहरित्वा यैवैव सर्वोत्ततः ॥२६२६॥

स तथोत्तेजितोऽप्योजो नार्दे तेजसोऽजिहतः । न ज्वलस्यभिसङ्ग्रेपि निर्वायं वानरेऽनधम् ॥२६२७॥

शान्ताहेतस्तु संवृत्तानिद्राभङ्ग इवार्भकः । ऐच्छुदुष्टाज्ञयोद्देशेगो रोदितुं प्रसूतापरम् ॥२६२८॥

डामरेणापितं नेतुं प्रवृत्तान्तं नृपाभिताः । तारुशं वीक्ष्य कारुण्यार्द्धैर्याभानार्थमभ्यधुः ॥२६२९॥

मा विपीद न देवय्यं दयाचन्द्रोदयोऽज्वले । इति प्ररोहति स्वैरं विकारतिमिरान्धता ॥२६३०॥ 2630

स सौजन्यसुधासिन्धुः स स्थिरत्वद्वाराचलः । स प्रसन्नार्तिसंतापच्छेदचन्द्रनपादपः ॥२६३१॥

पुण्यां भुद्धां च संलक्ष्य शरदीयं युवाहिनीम् । मूर्तिं तस्योल्बणं चेतः समाधारयत एव ते ॥२६३२॥

निष्कलङ्कैर्वेशपूर्वैर्निर्विशेषं समाजयन् । चारित्र्यं लाघवभुवो ह्रियस्त्वां सोपनेष्यति ॥२६३३॥

अपकर्तृन्विषममान्दयमानः परानपि । क्षमापरीक्षाहेतुस्त्वास्तं वेत्ति क्षुपकारिणः ॥२६३४॥

उत्कृतिं इष्टस्तेलोलस्थूलकूर्चो गृहान्ततः । व्यालम्बकम्बलो गोष्ठाहृदोऽस इव निर्वयौ ॥२६३५॥ 2635

निर्भूयणं म्लानजीर्णवल्गुशस्त्रं निरीक्ष्य तम् । युग्याधिकृष्टमायान्तं धन्यो श्रौनस्रतां इधे ॥२६३६॥

दीर्घास्पन्देक्षणां रुक्षचनकूर्चासंविप्रहम् । व्यलोकयद्योलुकमिव नष्टं गुरागुहान् ॥२६३७॥

देजे शैलश्रलङ्गिस्तैः शिबिरोषीपितानलः । भूप्रतापस्वर्णस्य कषारमस्वभिवागतः ॥२६३८॥

स्कन्धावारे गते वर्षसुवारं प्रसभं नभः । अमस्येभावे भूमर्तुर्विशां विच्छेद संशयम् ॥२६३९॥

प्राक्तेप्रतेद्धिमं तावन्निग्रयेरन्नुद्धिडाः क्षणात् । पिष्टतकान्तर्गताटाः प्रविष्टा इव सैनिकाः ॥२६४०॥ 2640

एवमेकावशिरोधेवे दशम्यां भुक्तफाल्गुने । न्यूनाम्बषष्टिदेशीयो निषद्यो लीटनः पुनः ॥२६४१॥

दीर्घप्रथासादायातं सरकर्तुं कटकं पुनः । निर्ममो हर्म्यमुसुङ्गमादरोह महीपतिः ॥२६४२॥

२६२०. ') Emended; A अपन्नास्वत्. २६२८. ') A, gloss शान्ता अहन्ता अहमाधो वल्ल. २६३०. ') Emended; A वैभव. २६३७. ') Emended; A 'कूर्चं स'. २६३८. ') A 'विषयो'. २६३९. ') A स्कन्धावारे. २६४०. ') Emended with G (sec. manu); A शास्त्रेषु. २६४१. ') A फाल्गुणे.

- प्रयोजितं दानमानसंभाषणविलोकनैः । संतोष्य व्यसृजस्तेन्यं धन्यादीन्प्रीक्षतागतान् ॥ २६४३ ॥
 2645 तेषां पुनश्च दोर्हन्मूले क्षिप्रकरं भट्टैः । न्यस्तेनानासिकं वासःप्रान्तेनाच्छादिताननम् ॥ २६४४ ॥
 निभ्रूणभोत्रपालिप्रविष्टैः इमभ्युलोमभिः । नलक्षल्लैः प्रव्यक्तकार्यैर्ह्येदी कपोलयैः ॥ २६४५ ॥
 उच्चावचोक्तिमुखरैः पौरलोकैस्तरान्नरा । व्यापारबन्तं नेत्रान्ती दीनस्तिभिततारकी ॥ २६४६ ॥
 कातर्यैर्दैन्यभीह्लातिशुदलरुमीकटाक्षितम् । वेपमानविनिद्राङ्गं गां शीतेनार्द्रैर्नामिभ ॥ २६४७ ॥
 भ्रान्तामिभ र्भमां पर्यस्तानिवाश्रीन्प्रतितामिभं । विदन्तं च दिवं शोष - - - रदम्बदम् ॥ २६४८ ॥
 2650 दैविको धान्नरायोस्तु ध्वान्तं बोधं प्रवर्तताम् । राजीकोभ्यर्णतां यातं वाता वा जडयन्निवदम् ॥ २६४९ ॥
 सर्वापकारकृत्राज्ञः स्यास्यामि पुरतः कथम् । पदानि संनिरुध्नां निर्धोयेति पदे पदे ॥ २६५० ॥ भन्तुर्गुलम् ॥
 बहुलोकानृततया स्तोकसंलक्ष्यमैक्षत । प्रतीहारैरथात्रेयमानं लोटनमङ्गने ॥ २६५१ ॥ कुलकम् ॥
 भूंसंज्ञया वित्तीर्णोऽज्ञो राज्ञा तामारोह सः । सर्वां पारिद्रव्याम्भोजामिभ प्रेक्षकलोचनैः ॥ २६५२ ॥
 दृष्ट्या निर्दिष्टपाशोर्वीर्यिधितिः पृथ्वीभुजस्ततः । अस्यास्तीक्ष्णितिनिक्षिप्रजानुभूर्प्राङ्गिपङ्कजे ॥ २६५३ ॥
 हस्ताम्बुजाभ्यामालम्ब्य ललाटतटमानतम् । सन्नाटसंभ्रमनमस्य तस्योदनमयच्छिरः ॥ २६५४ ॥
 2655 रजौषधीजुषोः स्पर्शः पाण्योस्तापं स वेतसः । दौर्भाग्यमहरद्देशाब्जस्य श्रीखण्डशीतलः ॥ २६५५ ॥
 पुण्यानुभावात्कारण्यभाजो भूमर्तुरञ्जसा । विजम्भसंभावयया स क्षणात्पश्येद्वि ॥ २६५६ ॥
 मा मैषीरिति श्लोक्तिः द्रुलं संधाप्यसीति वाक् । अगाम्भीर्येण भवेद्य मन्थुनि स्वधि सोधुनां ॥ २६५७ ॥
 इत्युक्ते पूर्ववैराणां भवेदुद्धाटनं कृतम् । बान्धवो नस्त्वमित्यस्मिन्परीहास इव क्षणे ॥ २६५८ ॥
 2660 क्लिष्टोनीति स्वप्रतापपभावाभाषणं भवेत् । ध्यात्वेति भूभृद्दृष्टस्य नाप्यायं तु गिराकरोत् ॥ २६५९ ॥ तिलकम् ॥
 अभवार्थनया पावै स्पर्शं नमयतः शिरः । संस्पर्शं मौलिषु पुनर्विप्रहस्याङ्गिकाकरोत् ॥ २६६० ॥
 का योग्यता सत्क्रियायां ममेति वदता बलात् । अजिप्रहस्तिपृथ्व्येण ताम्बूलं स्वकरार्पितम् ॥ २६६१ ॥
 नन्नं हारेणभूत्वेभूत्प्रमो व इति सस्मितम् । धन्यं षष्ठं च पश्यं प्रष्टं सन्धेन बाहुना ॥ २६६२ ॥
 दाक्ष्यदासिष्यगाम्भीर्येविनयाधैर्यैर्बिभाव्य तम् । भूभृद्गुणैः परीतं स्त्रं लोटनोमन्यतावरम् ॥ २६६३ ॥
 भाविद्वय सान्त्वनं धन्यमुखेनश्च प्रपानतम् । पितृव्यं प्राहिणोऽन्नेदम भ्राजिष्यु विनयाञ्जलिः ॥ २६६४ ॥
 2665 अभियोगे य एवास्व नीती विन्यत्यतो दृशम् । मुखरागः स एवाभूत्कलात्रामावजिब्रुतः ॥ २६६५ ॥
 नायानि वाडवशिखिकथनेन तापं दैत्यं हिमाद्रिपयसा विश्रुता न चाधिः ।
 कश्चिद्भरभरनसां सततं विषावकाले प्रमोदसमये च समोनुभावः ॥ २६६६ ॥
 पीतिलैर्वैज्ञान्तियोग्यैश्चोपचारैरकृत्रिमैः । क्रामात्राजाहरल्लज्जां पौरुषधंशजीवयोः ॥ २६६७ ॥
 दायादोष्ठदयादेव राष्ट्रे कृष्टेपि मन्त्रवित् । भोजेनेतिस्त्रिजस्रस्रस्य दन्तं सोमतरविन्मयत् ॥ २६६८ ॥
 प्रवासायासभीत्या स्वैस्त्वक्तसंरम्भसंभ्रमैः । जिगीर्षुर्विद्विषच्छेषैश्चक्रे यक्षिप्रजागरः ॥ २६६९ ॥
 2670 सान्द्रणिः स तु निस्तीर्णः श्वाशच्छून्यगृहे वसन् । पितृव्यविप्रहोदन्नमुपलेभे न कंचन ॥ २६७० ॥

२६४५. १) A बलम्. २६४६. १) Emended with C; A 'पतितानिभ.—' Thus A; C supplements शोषबहुमुत्करं.
 २६४५. ४) Emended with C; A वैविकीम्भरा. २६५५. १) Emended; A 'हृत्वास्व'; C 'हृत्वास्व'. २६५७. १) Emended
 with G (see. manu); A मन्थुना स्वधि साधुना. २६५४. १) Emended; A धन्यं पुं. २६५७. १) Emended; A 'कृत्रिम.
 २६६६. १) Conjectural reading; A भोजनोत्पिच्छ. २६७०. १) Emended; A सन्धेन.—) Emended; A विसीर्षे.

राजगृहं स्वल्कारं डामरान्तिकमागतम् । पृष्ठाहीक्ष्याभवद्रोहोहसंभावनस्तदा ॥२६७१॥
 दक्षो च क्रमाहृतया दुर्लक्ष्यविद्वृत्तिः । स्कन्धांवारं बद्धभालं मागे नगरगामिनि ॥२६७२॥
 भ्रजानिन विदूरस्वास्तितृष्येणाश्रितः । युग्यं चासौ धन्यपष्टयुग्ययोरन्तरैक्षत ॥२६७३॥
 अचिन्तयश्च को हेतुः कटकप्रस्थितेरितः । युग्यारूढश्च कोय स्यात्प्रीयो धन्यपष्टयोः ॥२६७४॥
 पृष्टस्तेनां वदत्कथित्वा मरोध प्रमोदभाक् । संधिर्निबद्धो नगरं गतौ लोटनविप्रहौ ॥२६७५॥ 2675
 संदेहीजहतद्रोहो भयमुन्मुखतां भजेत् । ज्ञातिभेदेन तस्यासीन्मुदूर्तमपहस्तितम् ॥२६७६॥
 सैन्यं गतं शून्यतया मिलितैर्विहगैः सरित् । स्वयंस्तेन तौ नीतौ क्रन्दन्तीव व्यकल्पयन् ॥२६७७॥
 लवन्त्य एव मे दध्याद्वास्त्रेहस्यमवेत्य ते । पुनर्नयेयुर्धन्यायाः क्रमाह्वयावधेति सः ॥२६७८॥
 स्वं नेतुं पार्थिवचमूं प्रत्यावृत्तां निनाहिनीम् । भुनेन्तरान्तरा घोषे निह्नैरागामशङ्कत ॥२६७९॥
 भथाजायत जीमूतविसीर्णतिमैरं जगत् । वन्यं मध्यदिनेनेव निशीथव्ययितत्रिया ॥२६८०॥ 2680
 राधमासावधि द्युस्ततः प्रभृति वारिदाः । वीक्षां क्षेप्यां तुपारौवसत्सासुत्रजकर्मणि ॥२६८१॥
 विस्त्रम्भथायमव्योहं निर्घ्रण्यो ह्यियोज्ज्वलः । निन्दन्स्वामिति भोजामे तमो दस्युरुपाविशत् ॥२६८२॥
 समयपक्षयाक्षोभो मन्तुं संस्तभ्यं सान्द्रहृणिः । सान्द्रव्यश्लिव नास्यागस्तवात्रेति जगाद तम् ॥२६८३॥
 ऊचे च संश्रितापस्यज्ञात्याद्यापन्नं त्यया । ज्ञानुमेतकृतं तत्र गह्रौ नाईक्षि कस्यचित् ॥२६८४॥
 तत्र द्रोहस्पृहा स्याद्वेषानुदास्यं भवेन्मार्थि । परवत्ताभवत्समादियं कालानुरोधतः ॥२६८५॥ 2685
 राज्ञश्च हर्षभूमूर्त्तं दया इव न वा वयम् । उच्छेपाः किं नु संवम्या राजधर्मानुरोधिनः ॥२६८६॥
 स्वस्याव्ययानित्ययोर्बाधा राज्ञामार्गगामिता । घोषं मां रक्षता इन्त निषिद्धा धीमता स्वया ॥२६८७॥
 इत्युक्तवन्तं तं त्यक्तलज्जाभार इवावदन् । साक्षी स्वमर्थं सर्वत्र ममेति सततं स्तुयन् ॥२६८८॥
 क्षणेन च प्रक्षिणु मामयुतेत्यभिधायिनम् । तमेव ह्यिगवृष्टयन्ते कर्तास्मीत्युक्तवाम्ययौ ॥२६८९॥
 त्ययि दस्युर्विपर्यस्येन्मन्तुं जानन्नभोजनम् । भोजस्तत्रेति केनापि कथितो व्यथिताशनम् ॥२६९०॥ 2690
 स्पृष्ट्वाश्चं चिरात्प्रामिदं विक्रीय ताविति । ध्यायञ्ज्ञात्योर्देहमांसं तयोर्भुक्तममन्यत ॥२६९१॥
 दस्युस्तु हिमवृष्टयन्ते त्वां प्रहेत्यामि विशयात् । शो वाच वेति कथयन्तौ मासौ न मुमोच तम् ॥२६९२॥
 मां ज्ञात्वेद स्थितं राज्ञः कृतारम्भेर्हिमात्यये । विक्रीणत्येष मत्वेति भोजोधाग्रमे त्वराम् ॥२६९३॥
 मित्रं यं यं निषेधाय गमनायोदपादयत् । दस्युस्तं तं समुच्छेद्य सापरार्थं व्यथन्त तम् ॥२६९४॥
 तेजोनासो बलहरास्तंजातो भारमातुरः । अभ्यधाद्बाल्यमाशास्य लम्बकम्बलकावृतः ॥२६९५॥ 2695
 तेजोविस्फूर्जितां तंचहीरोत्कर्षकपोपले । द्वैराज्ये सौस्सले सैन्ये पङ्क्तिपावनतां गतः ॥२६९६॥
 पितुरामतया राज्ञा वार्धितस्तदन्नतरम् । एवेनकादिविषयाधीकारित्वं क्रमाग्रजन् ॥२६९७॥

२६७१. ¹) Emended; A राजा गृहं स्वल्कारं डामरं; cf. viii. 2925, 2618. २६७२. ¹) Emended; A 'विद्वृत्तिः.—' A स्कन्धां. २६७३. ²) Emended; A पृष्टस्तेन. २६७६. ¹) Thus A; the text of this *pāda* appears to be corrupt; perhaps read संदेहो जहतो द्रोहययु. — ²) मज्जे corr. by A; from मज्जे. २६७७. ¹) Emended; A व्यकल्पयन्. २६८३. ¹) Emended with C; A संस्तभ्य. २६८४. ¹) Emended; A घोषं मां; C स्वं तयां. २६८८. ¹) Emended with G; A तमेव. २६९०. ¹) Emended; A दस्युर्विपर्य. २६९१. ¹) Conjectural reading; A विक्रीयताविति; cf. for the context viii. 2598 ष्ट. २६९२. ¹) Emended with C; A श्लि. २६९३. ¹) Emended; A राज्ञा. २६९५. ¹) Emended; A भोजो; cf. viii. 2682 and the *ev. ll.* तेजां, ओजो viii. 1084. ¹) Emended; A ज्ञातं.— ²) The text of this *pāda* is corrupt. २६९६. ¹) Emended with G; A 'जितस्तन'.

- विमुले राशि नागेन ख्याश्रमभुवा कृते । तं राजवदनो नाम विजिघृषू ररक्ष तम् ॥२६९८॥चक्रलकम् ॥
 अनृशंस्यं भृत्यभाषादलत्रन्यतयास्य च । प्रत्यवस्थित्यसामर्थ्ये राशि सर्वे शशङ्किरे ॥२६९९॥
 2700 अतोऽलंकारश्चेक्रे कुर्वतोऽर्थमर्थनाम् । हैराज्येच्छो राजबीजी तदा न स समर्थ्यत ॥२७००॥ युगलकम् ॥
 नीतः प्रत्यक्षतां दूरस्थितेषु दयने स तम् । विमृष्टवति दुप्रुक्षुस्त्वक्तुमेनं न सोशकत् ॥२७०१॥
 राशा कर्तुं विनियमं भोजस्य रहितो धनैः । प्रापं ब्रह्मामलंकारो विषयाधिकृतस्ततः ॥२७०२॥
 तत्प्राथम्यगतं गन्तुं मां समुत्सृज्य यासि चेत् । त्यक्त्याभि तददनेवमृषि भोजस्तु ह्यामरम् ॥२७०३॥
 अस्त्वां प्रभाते द्रक्ष्यामीत्येतावत्तत्र जल्पति । कोद्वादनुक्तैव निशस्तुर्ययामे विनिर्ययौ ॥२७०४॥
 2705 वनवर्षेऽप्यमर्षेण मार्गान्वेषी गवेषणम् । यात्रच्छे क्षपान्ते तं तावच्छुभ्राव निर्गतम् ॥२७०५॥
 असाध्यप्रतिषेधोय तमह्मचनुजगाम सः । प्रस्थितं शारदादेवीस्थानं याधन्मितातुः ॥२७०६॥
 एकसार्थगतौ ज्ञाती विना तौ ज्ञातियोषिताम् । दाक्षिण्यादक्षमः स्यातुमपे सागा भवन्निव ॥२७०७॥
 प्रवयाः पञ्चषान्वारान्म्यधादारब्धिमेष तु । युवाप्यकलयः कौलीनमिति स्वस्य च चिन्तयन् ॥२७०८॥
 दुरागडगमने खण्डितच्छः संश्रित्य दारदान् । संयुयुस्त्वर्मधुमतीरोपसा मार्गमपहीत् ॥२७०९॥ तिलकम् ॥
 2710 क्वापि दयानाहमसूच्यभिमृत्युदंष्ट्राङ्कुरोस्कटान् । क्वचिद्वृद्धप्रकाशाप्रकाशान्प्रकारितान् ॥२७१०॥
 प्रभ्रयद्विमसंघातगजस्यशैल्वगान्कचित् । क्वापि निर्झरफूस्कारनाराचक्षतत्रिप्रहान् ॥२७११॥
 क्वचिस्त्वस्वर्शेषनस्पष्टस्फुटदस्य्धरान् । क्वाप्यातपक्षतहिमज्ज्योनिर्निहन्तृक्पथान् ॥२७१२॥
 दूरावरोहं प्रसूते स्फुटमप्रसूते विदन् । ऊर्ध्वावरोहमसकृन्मन्यमानोऽप्ययोगतेः ॥२७१३॥
 तुषारकालविषमान्पटसप्तान्पथि वासरान् । उद्वृध्य स दरद्राद्रूसीमान्तपामसादत् ॥२७१४॥कुलकम् ॥
 2715 गुहापिनात्मसामयीहताकिचन्यत्तावचम् । तं दुग्धपाहूकोट्टेशः प्रणम्यानयदर्थ्यताम् ॥२७१५॥
 दूरस्थितो विडुसीहस्तभूतोक्तनदागमः । प्रक्रियां प्राहिणोच्छन्नवादित्रायां नृपोषिताम् ॥२७१६॥
 आविष्टदिष्टवृद्धिभ राष्ट्रौ कोद्वाधिपेन सः । अवारयन्स्वकोशस्य स्वाभिवर्त्तं राजबीजिनः ॥२७१७॥
 राजयमानो भोजोष राजवासगतोऽर्चनुम् । आनिन्ये राजवदनापत्येनाभ्येत्य पश्यताम् ॥२७१८॥
 2720 स विधैकान्ततो राजशो भिद्येन प्रहिनोन्तिकम् । तेनाश्राय्यरिनीत्युपशाशामस्थापनोपमः ॥२७१९॥
 कार्यरौरवविश्रासाभाप्रव्यतिकरोचितम् । संदिश्य प्राहिणोत्तं स न स्वीकुर्यन्न चोत्सृजन् ॥२७२०॥
 किमातोहं किमेकान्तमिन्नो राज्ञः शनैरिति । मां प्रास्यसीति तं नृपैः स राजवदनेचवन् ॥२७२१॥
 नस्य दाढर्यं दर्शयितुं गोत्रैर्विरिमियानृपे । व्रुवाणेय विदोषन्त् नागाधैरभ्रीद्व्रणम् ॥२७२२॥
 सामग्र्यूनः शनैः स्थैथै ततः साम्यमय क्रमात् । आधिक्यं चादधे तेषां त्रिषैर्धैर्यनिधुरः ॥२७२३॥
 तथा प्रतिष्ठं स प्राप तस्यापूर्वस्य भूमिजाः । दास्यमेत्य यथा त्रीःडां नागुर्जागस्य बान्धवाः ॥२७२४॥
 2725 स हि त्यागक्षमास्तम्भालोभादिगुणभूषितः । अभिगम्योऽभवन्नित्याभ्यस्तभूतिरिवोन्मिषन् ॥२७२५॥

२७००. १) Emended; A कुर्वतास्व. २७०२. १) Emended; A प्राप्य. २७०३. १) Conjectural reading; A गन्तुं मासुसृज्य; C मासमुत्सृज्य. २७१२. १) Emended; A विहित. २७१३. १) Emended; A शोषे. २७१५. १) Thus A; cf. दुग्धपातम् viii 2468. २७१९. १) Emended with C; A गमस्य.—२) Emended; A वादित्राद्याद्यो. २७२०. १) Emended; A गतं विचनुम् C गतं विचने; G गतं विचताम्. २७२२. १) Emended; A वृणे. २७२३. १) Conjectural reading; A सामग्री न.

स्यैव पृथ्वीहरादीनां साभयाणां न कौतुकम् । आडम्बरो निरालम्बस्यास्य स्तुत्यस्तु विस्तृतः ॥२७२६॥

पथयन्पुलात्पुङ्गवांशौराटिकघोषिकैः । क्रान्तमामोथ तस्यै स भोजाकीन्यतिपालयन् ॥२७२७॥

जहुरन्दोन्यसंघर्षसेर्व्यामात्यमतेन वा । ततो लुण्ठिप्रियत्वाद्वा नीतिमन्येपि डामराः ॥२७२८॥

उद्गतध्वंसितानि विप्रवेष्ट्या लौठनबन्धने । याधात्सेषां तवानीं सा जगाम शतशाखताम् ॥२७२९॥

त्रिल्लको जयराजश्च राजा संवर्धितावपि । अकार्यं नैव तपसा विवशौ चक्रमीलनात् ॥२७३०॥

2730

यो घुकानामिव श्वभामायानामिव क्षयः । दैत्यानामिव पातालं यादसामिव सागरः ॥२७३१॥

आश्रयः सर्वदस्युनां त्रिल्लको माययोल्लवणः । स देवसरसाधीशं संवधन्विब्रवं व्यधात् ॥२७३२॥ युग्मम् ॥

काङ्कन्तोथ तदाक्षेपं क्षोणीत्राणार्धिना द्विजाः । प्रायं नृपतिमुद्दिश्य चक्रिरे विजयेभ्यरे ॥२७३३॥

अकालंदस्नुनिर्माथं जानतोभ्यर्थनानं न ते । राशोगुहस्ततः सोभूवाक्षिण्यात्तस्सभानुगः ॥२७३४॥

प्रस्थातुं पार्थिवे सज्जे ज्यायान्यो विभ्रुतेष्वभुत् । स जातोत्पातपिटको जयराजो व्यपद्यत ॥२७३५॥

2735

भाग्यभानेकतोजातदस्युवैविच्यमीशिता । ततो मडवराज्यं स विप्रप्रीत्यै विनिर्ययी ॥२७३६॥

अमात्यदत्तवैमस्यैः स्वशाद्यमदरैरथ । द्विजैर्निषिद्धोलंकारो मन्त्री राज्ञोऽज्झितोऽन्तिकान् ॥२७३७॥

स व्यवस्थापने दुःस्थदस्युनां सोद्यमः सदा । सेर्व्याणां प्रत्यभान्तेषां तद्दोषपरिपोषकः ॥२७३८॥

त्रिल्लकोऽनूलनं कुर्यां कृत्वा द्वैराज्यभञ्जनम् । प्रतिज्ञायति नृपतिर्विपान्मायाव्यवश्रवणम् ॥२७३९॥

बन्तोथ त्रिल्लकस्तैस्त्रैरपिदद्वेजयत् । अनुञ्जिन्नमुखो गूढामयो रोगान्तरैरिव ॥२७४०॥

2740

जयराजानुनां राज्ञा यद्वीराजं निवेशितम् । तन्मतेनावचस्कन्द भ्रातृव्यं राजकाभिधः ॥२७४१॥

त्रातुं तं देवसरसं इमारात्याभिर्न गतः । सञ्ज्ञपालोल्पसैन्यत्वात्संदिग्धविजयोभवत् ॥२७४२॥

ज्ञानोदन्तस्तनोभ्येत्य रिन्हुणो रणमुन्वणम् । जयलक्ष्मीकटाक्षानां प्रथमातिथितामगात् ॥२७४३॥

मन्दरेणाथ तेनारिवारिराशौ विलोडिते । कल्पोभूस्सञ्ज्ञपालास्त्वंशुष्कारातिजलाहतौ ॥२७४४॥

जितेपि राजके स्वोर्ध्वा विनानुयाहकं क्षमः । न बभूव यद्वीराजः भून्धे बाल ह्वासितुम् ॥२७४५॥

2745

प्रतीक्षमाणो द्वैराज्यपर्यामि क्षमाभुजेकरोत् । त्रिल्लकः कालहरणं तैस्तेर्माथानतिक्रमैः ॥२७४६॥

यथाकालं ततो गुहोपेढान्मण्डलकण्टकान् । स्वपक्षस्यैविविशिखान्द्विभु आविदिवाक्षिपत् ॥२७४७॥

अथ पाद्वीहरिरीभूखतुत्को लोष्ठकानुजः । राज्ञा भ्रात्रा समं बद्धः कारागारात्पलायितः ॥२७४८॥

स तेन निजजामात्रा रक्षितः स्वोपवेशने । असंख्यडामरुतः शमालां संपवेशितः ॥२७४९॥ युग्मम् ॥

आकर्ष्य कुरारस्यैव निनादं तद्य भेजिरे । व्यक्तनां दस्यवो गूढा ह्रदस्थाः शफरा ह्व ॥२७५०॥

2750

दृश्यन्तं राजवदनं षष्ठचन्द्रोथ गग्गजः । हरोध प्रलयोद्भूतं वेलाद्रिरिव वारिभिम् ॥२७५१॥

वर्धमानक्षीयमाणसंज्ञो तौ स्वजायताम् । धर्मं सजम्बालहिमौ तुषाराद्रितटाविव ॥२७५२॥

पृष्ठस्य जयचन्द्रश्च श्रीचन्द्रश्चानुजौ ततः । दूरविपकृतौ राजमण्डिरावाप्रवेतनौ ॥२७५३॥

ज्ञातनिवृत्त्यपर्यामी धुर्यकार्यवशमियात् । प्रतीक्ष्यादमजाद्राज्ञः शङ्कितावधुभागमम् ॥२७५४॥

२७२८ ¹) Emended; A वः. २७३५. ¹) Emended; A जानने. २७३७. ¹) Doubtful emendation; A स्वयान्यं मङ्. २७४४. ¹) Emended; A 'पालाशिननुष्टम्'. २७४५. ¹) Emended; A प्रतीक्षमाणो. २७४८. ¹) Emended; A 'वज्रः कोष्ठकाः'. comp. for the name of PRITHVĪHARI's elder son, viii. 2912, 2799, 2496, 3313, २७५०. ¹) A₂ gloss कुरारस्येति कुरारः नङ् ह्रद इति भाषया कदम्बेरेणु प्रसिद्धः. २७५१. ¹) Thus corr. by A₄ from गग्गजः.

- 2755 कटकह्रिदुतौ राजवदनान्तिकमागतौ । अशुर्ध्यावपि भूमर्तुरागतौ प्रतियोगिताम् ॥२७५५॥
 शैलप्रस्थानपाथिकैरसंख्यैरथ खाशकैः । स पूर्वैराजकोशार्था भूतेश्वरमल्लुठयत् ॥२७५६॥
 तस्कराक्रान्त्यशरणं बलवन्नहताबलम् । अराजकमिवाशेषं राष्ट्रं कष्टं दशमगम् ॥२७५७॥
 उदयं कम्पनाधीशं रिल्हणं च ततो नृपः । चतुष्कयुद्धमादिश्य नगरं विवशोविशत् ॥२७५८॥
 पार्थ्वीहरिस्तु दुःसाधो मश्राव्याधिरिवीषधैः । स्तम्भितोभूतयोः सैन्यैः संहन्तुं न स्वशक्यत ॥२७५९॥
- 2760 कालापेक्षां स्वपक्षपाणां दुर्बुद्धिं वानुरुन्धतः । आसीन्मन्दप्रतापत्वं रिल्हणस्यापि तस्मिन् ॥२७६०॥
 विद्वुसीहस्तु विश्रान्तभोजोदन्तो व्यसर्जयत् । बूतानानेतुमुर्षीशान्द्वबहनुचरापथे ॥२७६१॥
 अपि विशेशवनितारहोषैवात्यवेदिभिः । अपि किमानुषपुरीगीतोद्धारिदरीगृहैः ॥२७६२॥
 अय्यौष्ण्याहातुकाभोधेः शीतानेदिभिरैकतः । अपि भृङ्गानिलैः प्रीतान्कुर्यागैरत्तरान्कुरून् ॥२७६३॥
 हिमात्रिकच्छैर्लेच्छेशाः प्रधावन्तोपिशिभिः । दिशस्तुर्यै रुन्धन्तः स्कन्धावारं दरत्पतेः ॥२७६४॥ तिलकम् ॥
- 2765 राक्षां संघटनं यावद्यथादेवं दरदृष्टः । दिग्भ्यो भोजान्तिकं तावत्तस्मान्नाः प्रवेदिरे ॥२७६५॥
 स पिपिये तानज्ञानालापान्भीक्ष्य गिरिन्नजात् । प्रीतिप्ररूढप्रणयानवकूढान्कपीनिव ॥२७६६॥
 जयचन्द्रादयो राजवदनमहिता अपि । कीराः कादमीरकाः पार्थमभज्जानजीनिनः ॥२७६७॥
 अशुर्ध्यास्यान्बलहरपमुखांश्च विदुरगम् । अपुष्ण्यात्सालहृणिः स्वर्णैः परां कोशेशतां भजन् ॥२७६८॥
 ततः स्रजनिमोत्पिञ्जतया निषोद्यचक्रिकः । भोजेन राजवदनः समगंस्तापसाध्वसम् ॥२७६९॥
- 2770 तयोरकृतकर्तव्यविशेषेणेतरेतरम् । जातसौष्ठवयोः क्षिप्रमविश्रासो व्यशीर्यत ॥२७७०॥
 अश्वमित्रीणतां तस्यानिच्छतो दरदं विना । मदात्साहायकायैश्छन्मिनावेव स तान्दयात् ॥२७७१॥
 स्तुधेरसोडाभिमाटोपाः कटकस्यारथ नो द्विषः । तस्साम्यमुन्मिषेद्यथा भङ्गो भूयोपि योगमित् ॥२७७२॥
 तस्मात्सर्वाभिसारेण रणमेकं ममेच्छतः । विजयावजयावामिरैकाहास्तरिता मता ॥२७७३॥
 व्याजहारेति यद्भोजस्तदेषोयं हसन्स्मयात् । निन्ये तद्धारदं सैन्यमुपेक्षयागामिनीधमूः ॥२७७४॥ तिलकम् ॥
- 2775 संकटान्ते वितीर्णानुयावस्तेषां प्रसर्पताम् । स राजकीजी भुभाव दरद्राजमयागतम् ॥२७७५॥
 तत्संगमाय व्यावृत्ते तस्मिन्कोट्टान्तिकं पुनः । प्रावेशयद्बलहरो मानुग्रामं स तद्बलम् ॥२७७६॥
 विश्रान्तो वीश्य वशिर्धान्त्ववातमृगा इव । निसर्गधीरधीर्गार्गिर्न धैर्योत्पर्यहीयत ॥२७७७॥
 तस्य सर्वेपि नीलाश्वामराः स्वे च सैनिकाः । विपक्षैः सह बद्धैक्याः सैन्यान्बुधुस्त्वां ययुः ॥२७७८॥
 स तथा विश्रमस्थोपि प्रसिरत्ये पार्थितो निजैः । म्लानाननः पशुं दृष्टुं न क्षमोस्तीत्यभाषत ॥२७७९॥
- 2780 स सूर्यवर्मचन्द्रस्य न जातः कश्चिदन्वये । उपयोगाय यो नागान्मल्लभिनजन्मनाम् ॥२७८०॥
 भोजं सभाजित्वाथ विद्वुसीहः सपार्थिवः । सारैः समं स्वसामन्तैर्विजयाथ व्यसर्जयत् ॥२७८१॥
 ततो म्लेच्छगणकीर्णा व्रजन्संवाहयंथमूः । प्रयाणमात्रान्तरितः पृष्ठे तस्य बभूव च ॥२७८२॥
 प्रादुर्भूतजगत्क्षोभे बले तवानुयायिनि । उत्साहात्सालहृणिर्मेने कृत्वा हस्तगतं महीम् ॥२७८३॥

१७५५. १) Emended; A प्रातयावताम्. २७५८. १) Emended; A कम्पनाधीशारिः. २७६४. १) A स्कन्धा. २७६७. १) Emended; A कादमीरकाः. २७७४. १) Emended; A° गामिनी. २७८०. १) Emended; A कश्चिद.

वाग्भिस्त्रिभिर्निते म्लेच्छराजैश्च बलमूर्जितम् । स्थाने समुद्रधाराख्ये निबन्धनाथ तत्पदम् ॥२७८४॥

स राजवदनस्तावदुर्जयाभ्यवलोज्ज्वलः । मृत्युदन्तान्तरे दिष्टे षष्ठचन्द्रमन्यत ॥२७८५॥ 2785

ततः प्रावृत्पयोवाहकृतोद्दीपपरिभ्रुता । संजायते स्म षड्धभा समीभूतजलस्थला ॥२७८६॥

धरित्रीपानपात्रेभ्यःसीधुपूर्णं दधुर्मुमाः । ममा लक्ष्यशिलाभात्रा ब्रलसीलोत्पलोपमाम् ॥२७८७॥

षष्ठस्य संकटं जानन्भूमृच्छेपैर्वलैः समम् । अथोदयद्धारपतिं तं च धन्यं व्यसर्जयत् ॥२७८८॥

वाहिनीरुद्धमार्गी-तौ पदधीमनुसन्नतुः । मार्गे धनंजयस्येव दीनेयपवनरत्नौ ॥२७८९॥

लम्बाम्बुदेम्बरे दूरं वारिपूर्णं च भूतले । स्युतेव त्रिगुहृदो भिन्नघोतननिःस्वना ॥२७९०॥ 2790

शोभाभात्रोवितागर्हपरिवर्होबहिष्कृतः । तत्राविभक्तकटकः पार्थिवः समजायत ॥२७९१॥

अनास्यो राजवदने सत्त्वावष्टम्भयोः पुरा । अत्रापरो न निक्षेप्यो राजकीजीति दारदान् ॥२७९२॥

त्रिल्लकः संदिशन्भूतैर्वृद्धिं पार्थ्वीहरिं नयन् । तयोरेकस्य सामर्थ्योदेष्यत् हस्तपातिनम् ॥२७९३॥ युगम् ॥

अभिसिद्धिलिखितालेख्यकल्पं ब्रलहरस्य तत् । तादृग्विलोक्य सामर्थ्यमथ राक्षस्य सर्वतः ॥२७९४॥

विभक्त्याशेषसैन्यस्य तत्र तत्रारिसंकटे । श्लात्वापतिसमाधेयत्किञ्चमुन्मुद्रतुर्नयः ॥२७९५॥ 2795

अकृशश्राविदाचारधिरं स्वाङ्गैः स गोपितम् । बहिर्दुर्धर्षमत्याक्षीद्वितीयमपि कण्टकम् ॥२७९६॥ तिलकम् ॥

ध्वान्तेन्दुधरजालान्धमहावाने रजोभरः । स्वपक्षभेदयोर्ज्ञातकर्णजपमहोद्यमः ॥२७९७॥

कुलच्छेदकृतो राक्षस्तत्र तत्रातिसंकटे । अशान्तजागरोत्यर्थमनर्थपरिपोषकः ॥२७९८॥

सोय भ्रूपुरेकस्माद्रुद्रभिः सह डामरैः । तेन संपूरितः पृथ्वीहरजो लोटकोपेतत् ॥२७९९॥ तिलकम् ॥

तस्य संघटतः कन्यां प्रयातं वैकृतं चिरात् । पालीभङ्गे तटस्येव प्रावृत्तूर्णस्य लक्ष्यताम् ॥२८००॥ 2800

निद्राणोपेन्द्रजठरप्रसादनिसुतं जगत् । समेतमिथ तस्तेन्यं प्रत्यभाञ्जलदागमे ॥२८०१॥

यावद्भिः पायते नेदृक्संख्यानुमपि तद्बलम् । भर्तव्यकल्पैः ह्यस्वल्पयोधमध्यगतैरपि ॥२८०२॥

तावद्भिरनुगैः पिञ्चदेवब्रह्माधिपो युधि । तयोधान्याम्यहरितं सरितथातिथीन्व्यधात् ॥२८०३॥ युगम् ॥

ततोऽज्जलैश्चितावक्रैर्बिम्बितैस्तटिनीजले । मृतानामपि संस्कारः क्रियमाण इवाभवत् ॥२८०४॥

हति विस्मृतमृत्युः स कुर्वन्नेकाहमाहवम् । कथंचिदाग्नेरन्येषुर्भ्रमसरोपसारितः ॥२८०५॥ 2805

पुरे स भून्त्ये सैन्यानि संगृह्णस्तत्र सर्वतः । द्वित्रैरहोभिर्नगरं गुलमाश्रममन्यत ॥२८०६॥

इच्छां पद्मपुरास्कन्दे मन्दस्वं त्रिल्लकोनयत् । पृष्ठस्थयोर्थशोराजकम्पनापीशाशोर्भयात् ॥२८०७॥

न भूयैस्तद्विधः सिद्धास्थैरुत्सिन्नसंमते । विधेयान्यलवन्त्यस्य डामरे होलडौकसि ॥२८०८॥

हैराज्ये सुस्तलस्यापि नैवाद्दृश्यत तादृशः । अनर्थो यादृगुत्स्यौ तत्सुतस्य समन्ततः ॥२८०९॥

चतुष्कमवधीर्यायं राज्ञा पादगदोपमम् । रिन्हणः त्रैवि तं श्रीनागण्डतुल्यं व्यपोहितुम् ॥२८१०॥ 2810

प्रस्थितस्तल्पमाथाय शमालैः सोन्वबध्यत । व्रजन्प्राग्ज्योतिषं हन्तुं पार्थः संशप्तैकैरिव ॥२८११॥

अथावद्याभ्यमित्रीणस्तान्यावृत्य निपातयन् । पद्माकरोन्मुखः पृष्ठलमान्भृङ्गानिव द्विवः ॥२८१२॥

2804. 1) Doubtful emendation; A 'स्तत्रिनो. 2805. 1) Emended with C; A प्रावृत्तयो'. 2806. 1) A 'पीधु'. 2807. 1) Thus A; comp. for this name viii. 2496. 2748. 2912. 3313. 2808. 1) Emended with C; A हरित. 2809. 1) A होलडौकसि. 2810. 1) Emended with G; A रिन्हणदेषितं.

- रणभान्तेन गमिता त्रियामा तेन रामदो¹ । गर्जंस्कुल्यार्पितारानि पृतनानादसंदिश्ये ॥२८१३॥
 तं कल्प्याणपुरं प्राङ्गे विशन्तं सोममापतः । रुरोभाभ्येव्य भूयोपि बलैर्मरितदिङ्मुखः ॥२८१४॥
- 2815 आपतत्रैव चारातिपदानीन्संमुखागतान् । दृष्टनष्टान्म्यधाच्छागानिवाभेजगलो गिलन् ॥२८१५॥
 उक्तमास्तस्येव तस्यापाते परातिभिः । तस्यजे रिन्हूणः पर्णैर्हैमन्त इव पाद्वपः ॥२८१६॥
 पश्यतस्तस्य ते विब्रवन्तो जिह्वा न जिह्रियुः । देहस्पृहापारमिस्यै कस्यौचित्यमनस्ययम् ॥२८१७॥
 अनैरथापस्यत्यै स्त्रैरार्थितो रिन्हूणोन्नवीत् । नयन्प्रजाद्यजा सामर्थ्यं स्वामिभक्तिस्मृतः स्मितम् ॥२८१८॥
 हिं—वाविशेषेपि जन्तोर्जन्तोर्दृशीशिता । भृत्यभावेपि यो तुमकृत्यो धिक्तस्य जीवितम् ॥२८१९॥
- 2820 जातं वक्रस्रः दमभुराजिनीलाभ्रजभाजनम् । जराकैरवगौरं च राह्नः पादान्मपथ यान् ॥२८२०॥
 म्नायस्य तेषु भ्रूमङ्गभ्रूमङ्गभाजिणुभिर्भवेत् । कथं लक्ष्मीविलासैस्तदखण्डैरविजम्बितम् ॥२८२१॥युग्मम्॥
 एषा कापुरुषासेव्या धीराणां नैव पडतिः । यदायासलवत्रासात्सौख्यवैमुख्यभागिता ॥२८२२॥
 वस्त्रापासन एव शीतजनितस्त्रासोष तीर्थाम्बुभिः क्षानि ह्लादद्यलोपलम्भिरसमब्रह्मानुभावोपमा ।
 वैहल्यं समरे वपुर्विजहतामेवं किलोपक्रमे कैवल्योदयद्यलोपलम्भपरमा पथात्सुनर्मिर्वृतिः ॥२८२३॥
 एवमुक्त्वा परानीकमेकांकां स ध्वगाहत । गृह्णन्शरान्हरिप्रोयथाससंविदधभूक्तान् ॥२८२४॥
- 2825 स्वर्गैस्सद्रुप्रभांजालहरितालोच्चलभजन् । खड्गपट्टनटस्तस्य रणरङ्गोत्तरङ्गात्मा ॥२८२५॥
 तखड्गस्य घतः खडाञ्जीवैर्जालच्छलाद्भवम् । उत्थाय लभं शत्रूणां नृणैस्तृणमणेरिव ॥२८२६॥
 आजौ तमनुजगमुस्ते वैरगण्यन्त वैरिणः । तिर्यञ्चोलक्ष्यतां यानास्तेषां प्राणास्तृणान्यपि ॥२८२७॥
 संपत्रिष्टो मुखान्मृत्योः कैश्चिन्मर्गैः स निर्गतः । तिमेः संमीलितास्यस्य भ्रोत्ररन्ध्रैरिवोदकम् ॥२८२८॥
 शश्वत्कुर्वन्परावृत्तीः भ्रमशास्त्रै विनिर्गतः । प्रक्षीणभूविष्टबलो लम्बोत्सेको रिपावभूत् ॥२८२९॥
- 2830 पृष्ठतोय पपाताय चतुष्कः पुष्कलैर्बलैः । साहायकागतं प्राक्स यं स्वं कंचिदमन्यत् ॥२८३०॥
 तस्योभयमुख्यारिसैन्यस्याहेरिविक्षणात् । न संरम्भः शिखण्डीव परं ताण्डवितोभवत् ॥२८३१॥
 तौ व्युहावथ पर्यायैर्मुखपृष्ठं प्रदर्शयन् । सोक्षिणोयुधि मन्धात्रिर्मथनेम्भितटाविव ॥२८३२॥
 कीलनिधलयोभ्राम्यन्नसकृद्ब्रह्मन्तरे इयोः । कुचिन्व इव तुरंगमस्वरान्गिनः ॥२८३३॥
 भासः प्रत्यग्रहीतस्य तमेकघृतनारयम् । एकतोम्भोभरं द्वीपस्येव कूलबिलोद्गमः ॥२८३४॥
- 2835 तेन वैरिचमूधके लुलितायुधकुण्डला । क्रीडता चण्डवेगेन पुरुषायितुमक्षमा ॥२८३५॥
 त्रासपाण्डुनिषां वक्रवकुम्भान्स्वेदाम्भसाचितान् । स कुर्वन्भूभुजं जाने भूयो राज्येभ्येष्वचयत् ॥२८३६॥
 स च पाथ्वैर्हरिश्चास्तामन्योन्यस्य क्षपासणे । सञ्जौ मान्विकवेतालाविव रन्ध्रमवेविणौ ॥२८३७॥
 साहायकागतान्साक्षीकृत्यं क्षमापतिसैनिकान् । अन्येभ्युः सोकरोच्छ्रुं वनेमार्गावगाहिनम् ॥२८३८॥
 पर्यस्तशौचान्संचिन्त्य त्रिहृत्काहीनथायौ । सञ्जपालस्तृतीयस्मिन्दिवसे रिन्हूणान्तिकम् ॥२८३९॥

२८१३. ¹) Should probably be रामुषे, cf. ii. 55.—²) Emended; A गजंस्कुल्योः. २८१४. ¹) Emended; A तत्कल्या. २८१६. ¹) Thus A; perhaps read with G (see. manu) प्रजासुजभासव. २८१९. ¹) Thus A; C श्रीपनावापिषे. २८२०. ¹) Emended; A भ्राम्भनम्. २८२३. ¹) Thus corr. by a later hand from A, वैहल्ये.—²) Conjectural reading; A वैकल्या. २८२५. ¹) Emended with C; A प्रजाजाल. २८३१. ¹) Emended; A संरम्भे. २८३३. ¹) Thus A; C supplements दूरयोस्वरंगम्.—²) Emended; A मन्मन्मन्मन्. २८३४. ¹) Emended with C; A पृथगावयम्. २८३६. ¹) Emended with C; A अन्ध्रम्. २८३८. ¹) Emended; A सासिकृतक्षमा.

नृपप्रतापलपितः स ताभ्यां पर्यशोष्यत । वनान्तः भुविभुक्ताभ्यां पुणक्षीण इव द्रुमः ॥२८४०॥ 28
 चितानल इवासारैर्युद्धैः शममनाभितः । उदयेन शनैर्निन्ये चतुष्कोपि मितोष्मताम् ॥२८४१॥ 28
 दारदं बलं वृष्यद्धेमसंनहवाहिभिः । ह्यैरवहरोहाद्रिकुहरादाहवोन्मुखम् ॥२८४२॥
 तुरुष्कलोकेनाकान्तान्देशांस्तहशमीयुषः । शङ्कमानैर्जैर्ज्ञाता कृत्वा म्लेच्छावृतेव भूः ॥२८४३॥
 प्रयाणमात्रान्तरिते धन्ये हारपतावपि । साहसं निःसहायस्य तत्सङ्घैरप्यतोभवत् ॥२८४४॥
 ज्वलत्कनकसंभाहं तत्सैन्यं स द्विपोरुधत् । कनज्ज्वालावर्लि दावं सनिर्हर इवाचलः ॥२८४५॥ 2845
 विधुय जयचन्द्रादीनमप्रस्थानरोधिनः । बलबाहुल्यवृष्टास्ते श्याहन्ताहवावपिम् ॥२८४६॥
 तेषां हयसहस्राणि त्रिंशद्भिश्चतुर्दशभिः । रंहसा प्रतिजयाह विजयाह च गर्गजः ॥२८४७॥
 तस्यासुरहृद्दिदृशो पौरुषं तदमानुषम् । एकैकस्यापतो यस्त वैश्वरूप्यमिवादधे ॥२८४८॥
 भश्चवङ्कामविन्यस्तवक्त्रास्ते विद्रुताः क्षणात् । जगाहिरे कापुरुषा गिरीर्किपुरुषा इव ॥२८४९॥
 भभूमिज्ञतया शाशाद्यैप जातः पराभवः । श्वस्तदमानपुरस्कृत्य जयं प्रत्याहरिस्थथ ॥२८५०॥ 2850
 इत्युक्त्वा राजवदनजयचन्द्रादिभिर्निशि । तथेति मिथ्याकथयन्दारदा विप्रचैन्मुखाः ॥२८५१॥ युग्मम् ॥
 प्रवेद्य धन्यद्वारेणौ दूरं बलहरो बली । ऐच्छत्सन्नभिसंभानुं रुद्धा पाशात्यपद्धतीः ॥२८५२॥
 स्कन्धावारेण सार्धं च दरदां राजवीजिनम् । विधानुं विदधे बुद्धिं त तस्तनारमूलके ॥२८५३॥
 चिकीर्षति ततस्तस्मिन्मत्तैवन्वेषु दस्युषु । वत्सेहे सालहणिः कृत्स्नं राज्यं निश्चर्यं निजितम् ॥२८५४॥
 जयाभावेऽनन्तेर्दृक्सात्मन्तसहितस्ततः । भव्योस्मि भवितेत्येवं त्रिविन्त्येवसिचिचे च तः ॥२८५५॥ 2855
 पद्मोन्माथाश्चिरदरदनैरपिथैः पद्मबन्धोरिन्धौ स्पर्धिन्युदयति वपुः खण्डशः स्वं श्रियेत ।
 तापस्त्यज्येत च रुचिरतांभागिभिः सूर्यकान्तैर्भद्राभद्रं व्यसनसमये संभवेदप्रतर्क्यम् ॥२८५६॥
 यो डामरतया भिक्षोः शश्वत्कुच्छ्रेयुषेक्षणम् । टिकादीनां च कौटुम्भ्याद्भूमूर्त्तौर्गंधुमूर्धनि ॥२८५७॥
 अलवन्यतयानन्यसामान्याधर्यवर्धनात् । ततः कृच्छ्रोपयोगाच्च विश्वासस्येव मूर्धनि ॥२८५८॥
 तौ नागराजवदनौ व्यसनावसरे तदा । चित्रं स्वकार्यतात्पर्यादद्भुतादरतां गतौ ॥२८५९॥ तिलकम् ॥
 स्वयं विधेयं नागोन्मृकृतं तं वीक्ष्य विप्रवचम् । अदूरमर्थमन्येन कुतं कविरिवाधुचत् ॥२८६०॥ 2860
 क्षमाभुक्षिपत् स्वं पक्षीकर्तुं क्लृप्तानं ततः । संत्यज्यं राजवदनं मां भजस्वैत्यभाषत् ॥२८६१॥
 संग्रामं वः प्रतीक्षध्वं तेजोबलहरात्मजम् । युग्याधिक्रुडं किं नारीसैवतां यामिको यथा ॥२८६२॥
 इति ते संदिशन्तं च व्यसहस्रं विहाय तम् । कामधेनुसमं नागं छागान्नेषाद्विधि- यत् ॥२८६३॥
 सर्वैः स्वकार्यतात्पर्यात्प्रवर्तेत प्रियापिथे । स्नेहवैरेत्यदीये तु न किञ्चिदपिगच्छति ॥२८६४॥
 ज्योतिस्तर्जितकान्तिं बन्तयुगलं बाध्यं सुधादीपितेर्दोनास्वादधिया प्रिया मधुलिहं कुम्भस्थली कुम्भिनः ।
 वासस्यैव विरोधभाक्सरसिजस्येत्यत्र नेत्रो रतिस्तस्याप्यायकृतो हितोयमिति नाप्यस्य द्विरेका द्विषः ॥२८६५॥ 2865

२८४२. १) Thus A, C तद्वलं.—) Emended with C; A इत्येद्धम्. २८४४. १) Doubtful emendation of C; A तस्यल-
 क्षरप. २८५३. १) A स्कन्त. —) Emended; A राजवीजिनम्. २८५४. १) Emended with G (sec. manus); A निश्चिननि.
 २८५५. १) Emended; A सशितांस्ततः. २८५६. १) Emended; A रुचिरतांभा. २८५९. १) Emended with C; A सास्याज्य.
 २८६२. १) Emended with C; A पतीक्षध्वं.—) Cf. ओमोनासो बलहरास्तंजातो viii. 2695 and note.—) Thus A; perhaps
 read नाडीसि. २८६३. १) The text of this verse is evidently corrupt; A as above. C reads व्यहसन्सिषिष्य तं कामधे-
 नुसं नामं छागान्नेषा विधिने यत्. २८६५. १) Doubtful; A वा-स्यैप; C सूर्यैव.

- प्रतिष्ठातोऽनं कर्तुं ततो बलहरस्य सः । आजन्म वैरं संरेभे तेन भुभुक्षितेष्वया ॥२८६६॥
 सं तथा दारदान्ममानभिन्नो भुभुक्षैव बः । सभोजात्राजवदनो हन्यादित्यभ्यधात्रिभैः ॥२८६७॥
 दरद्राजानकानीतनेतारौ कम्पनापती । प्रख्यातक्षेमत्रदनमत्ता- "भिधानुभौ ॥२८६८॥
 त्रयस्त्रोजसनामा च कोटिशो मन्त्रितं रहः । बुवाणास्तद्व्यहस्यन्त भोजेनान्तरवेदिना ॥२८६९॥
 2870 स्फाटिकेनेव सैन्येन तेनो रुद्रमप्यथ । दिधक्षुं राजार्कमहो विदुसिहिन्यनेपतत् ॥२८७०॥
 पार्थिवानर्थदुश्चिन्तामययक्ष्मपरिक्षतः । स यत्कृष्णक्षपाक्षीणसोमसाम्यं समाययौ ॥२८७१॥
 रोगप्रसते रणप्रथे पृष्टगोत्ररि भर्तरि । तयाभियोज्ये स्थाने च भयजर्जरतां गते ॥२८७२॥
 आहारस्यं बलहरं विहाय निखिलास्ततः । पलायितं तेन्येद्युविगाढ हरिभिर्गिरीन् ॥२८७३॥ युग्मम् ॥
 दृष्ट्वा बहुमतं प्रातरागन्तारः पुनर्वयम् । कथयित्वेति संप्रार्थ्यं सालहृणिं सह तेनयन् ॥२८७४॥
 2875 प्राक्पीनकोशो वैवदयात्स तेषामनुगोभवत् । भष्टकार्यस्तु वैहृल्यं श्रेष्ठे मज्जाशिवाश्चे ॥२८७५॥
 मुहुः सर्वशिशोत्रिकंरक्तपूर्णमिव ज्वलत् । अवरोहदनच्छाम्बुसोपानारमनिभं मुहुः ॥२८७६॥
 ज्ञानेन पतितेनेत्र मुहुर्ध्वोन्ना महीसमम् । व्रजतस्तस्य वैलक्ष्यावलक्ष्याक्षमभूमुखम् ॥२८७७॥
 दध्यौ च धिक्लेशे य शश्वत्प्रभावं वयमीवृशम् । राशो दृष्ट्वाप्यनात्मज्ञा जानीमो मर्त्यधर्मताम् ॥२८७८॥
 प्रतिभाशौढनिर्भातत्त्वशानां नान्यथा शिरः । महाकवीनामेतावृत्प्रतापानलवर्णने ॥२८७९॥
 2880 राज्ञः प्रतापशिविनः कणाः क्षौणो न सन्ति चेत् । तत्कल्माह्वयमायाताः पदन्यासेष्वधीरताम् ॥२८८०॥
 अनेकशौङ्गेर्वीराणां पीतधारास्तुम्बरे । शोषः प्रादुक्क्रानो न स्यात्तञ्ज्वालासंज्वरं विना ॥२८८१॥
 किमन्तरेण तद्भूममालान्यं प्रोन्मिषवृशः । मार्गामार्गविभागस्य परिज्ञाने विमुहता ॥२८८२॥
 मधुमत्यास्तटेन्यस्मिन्निवर्ष्य द्रदः स्थितान् । वीचीजवनिकाच्छन्नः सोवाप्याथ तटेवसत् ॥२८८३॥
 क्रमादुत्खातखेदस्तैर्नीत्वा स्वशिविरान्तरम् । तत्रैष्यतेति संधानुं रोहश्रोहस्पृहानुरैः ॥२८८४॥
 2885 नृपं तेषां ह्यगण्याथैवर्षिणं नयन्पुणात् । उपजीवितुमिच्छाभूत्तद्वृक्षगत्रिगिज्यया ॥२८८५॥
 नानेहा विषहस्यायं प्रत्यासन्नो हिमागमः । मधुमासि त्रिधास्यामः पुनरारब्धिमुत्तमाम् ॥२८८६॥
 कालक्षेपेभमत्वं चेद्बुद्धराष्ट्राध्वनाधुना । त्वान्तर्निदध्मो बलिनस्त्रिहृत्कस्योपवेशने ॥२८८७॥
 राजानं राजवदनः शितस्तैरित्यसावतः । उक्लैष्यत स्वराष्ट्रान्तर्युक्त्या बन्धुं नराधमैः ॥२८८८॥निलकम् ॥
 अपि राजपुरीयाणां कौटिल्यं तैर्ह्रिं जीयते । दैर्घ्यं निदाघवज्ञाणां वियोगदिवसैरिव ॥२८८९॥
 2300 तथा यातमुपालेभे दूतैर्बलहरो य तम् । प्रहो निहितवांस्वस्मीति त्रोटितवटाकरः ॥२८९०॥
 उत्साहादाह्वयद्योपि स तथा गार्गीर्मभिमम् । आयान्तं च नृपनीकमुत्साहाच्च व्यचिन्तयत् ॥२८९१॥
 अकस्माद्द्विद्रुतदरद्राजभोजादिवार्तया । न व्यदीर्यत यदैर्यपर्यमिस्तत्किलाङ्गनम् ॥२८९२॥
 आडम्बरालम्बनस्य भेदेप्यच्छिन्नविषहः । यदयुद्धोद्धतं सिधेत्तत्कस्यामानुषं विना ॥२८९३॥

२८६६. १) Thus A; the akshara before the lacuna could be read also शु; C 'बनमधुप्रधाविधा'. २८७०. १) Emended with C; A विदुसि.—) Emended; A विदुसुहिन्यने. २८७३. १) Emended; A पलायितंतेन्ये. २८७५. १) A 'कोशो. २८७६. १) Doubtful emendation; A सर्वशिशोत्रिकं.—) Emended; A 'वषजन्. २८७४. १) A स्वशिविरा.—) Emended; A रोहश्रोहः स्पृहा. २८७८. १) Emended; A 'वसाना. २८९२. १) Emended with C; A गर्गिम.—) Doubtful emendation; A 'कसु - हाज; C 'नीकं दृष्ट्वापि नव्य'.

कालानुरोधासंस्थित्व धन्यद्वाराधिपावथ । सोयोजयद्विलम्बेन भोजयत्पयागमाशया ॥२८९४॥
 ततोत्कारचक्रः स नेतुं सान्दृग्निमाययौ । ज्ञानेयाद्वारदानेत्ये प्राथिता परिपन्थिनीः ॥२८९५॥ 2895
 बुद्ध्वा तदनुबन्धेपि द्रोहनिर्बन्धिनीः सभाः । अग्रहीन्मार्गसेत्वमे निधनाद्यवसायिताम् ॥२८९६॥
 भुञ्चैः सह युवप्रायेर्यक्ष्य तं मर्तुमुद्यतम् । दरातुरं दरद्वान्जसैन्यं तसैन्यमाययौ ॥२८९७॥
 व्यपोहन्ती बलद्वारीं वाहुभिः कतहं सरित् । कल्लोलास्फालनोष्णपैर्निन्वेव दरद्वलम् ॥२८९८॥
 ह्येपितः स्वावरोधिं सैव्यं म्लेच्छपार्थिवैः । सैन्यैः कदनभीतैर्धं विद्वुसीहोय त जहौ ॥२८९९॥
 पुरःसरैर्भंगसेतुपालैः पारं परं ततः । विद्राव्य तानि स प्राप भिन्दंस्नूर्यैरैर्दृशः ॥२९००॥ 2900
 असामर्थ्यं वरुथिन्याः स्वस्य चार्थितसंधिना । आनीयो विद्वुसीहिन वृतः प्रोक्तोद्य भूपतेः ॥२९०१॥
 अमानुषानुभावेन तावच्चवस्त्रांमिना भवेत् । प्रातिसीमिकसामन्तबुद्ध्या स्वर्षाद्य भीवरः ॥२९०२॥
 अभयेयानुसंधान एव यान्तौ यमान्तिकम् । जयराजोस्मि वामुष्य प्रभावावेदकौ द्विषि ॥२९०३॥
 तेन दिश्यानुभावेन निर्जयोपि जयो मम । पान्यस्य कूलविभ्रंशात्तीर्थे पतनमुद्यतिः ॥२९०४॥
 अधायातः पुरे स्थित्वा कंचित्कालं निजेविशत् । यमराष्ट्रमसत्कीर्तिलसद्वदनमालिकम् ॥२९०५॥ 2905
 अबुद्ध्वा भोजमायान्तं संधिं तत्रैव वासरे । सार्धं हरिशधन्याभ्यां स राजत्रदनोप्यगात् ॥२९०६॥
 अश्रागतं तं व्यावृष्य वष्टं प्रष्टं मनस्विनाम् । आशय तावथाभ्यर्णं प्रायिक्षातं क्षमापतेः ॥२९०७॥
 अहंकारादिमोहाहाविमर्शेनं बहिष्कृतौ । उपेक्षामक्षते भोजेभजनां राजकीजिनि ॥२९०८॥
 आहूतस्तु हवोत्कण्ठामाजापि प्रभुयासकृत् । अग्निःशोषीकृतारतिर्न व्यावर्तत रिल्हणः ॥२९०९॥
 प्रभोः पुरस्तात्कार्यन्ते तेन स्यानुमशक्यत । प्रसादाकाङ्क्षिणा सूरनेव भोक्तुं न हि क्वचित् ॥२९१०॥ 2910
 द्विधा कृता येन युद्धे पृथ्वीहरद्वन्द्वयौ । मगधेन्द्राकृतिर्भिमिषेव कार्याक्षमाभवत् ॥२९११॥
 मानृकुस्मिन्निव श्रोत्रिं तेनाजौ लोष्ठकः कृतः । खाण्डवे खण्डितः सपे हव गाण्ड्विज्जिनाविशत् ॥२९१२॥
 भजंश्चतुष्टकः संकोचं दुर्भेदं त्रिल्लकालयम् । स्वकायकर्परं दपौञ्जितः कुर्म हवाविशत् ॥२९१३॥
 निःशोषीकृतकार्यः स शौर्यैर्गैव महीपतेः । पार्थे पादनखज्योतिःपट्टबन्धाप्रये ययौ ॥२९१४॥
 प्रतापैर्नृपतेरित्यं विद्वतः शोषितोऽप्यभूत् । अमात्यमतिदोषेण भूयः प्रादुकृताङ्कुरः ॥२९१५॥ 2915
 षण्डाहो राजत्रदनो दानेनाप्यायितो यतः । निर्भयं भोजमायान्तं प्रतिजग्राह तं पुनः ॥२९१६॥
 उत्कोचपरिणामात् सौय स्यापयति स्व तम् । दिज्जाप्रामाभिधे स्थाने खाद्राकानां निवेशने ॥२९१७॥
 इत्येनमन्नवीच्छुधेदायास्यो नानुगामिनः । मितानुयायी हारेणः प्रायास्यद्रोचरान्मम ॥२९१८॥
 सोत्कम्पः साहसकोतःपान्तेनीयत कौरिव । त्रिल्लकेनापि स स्वैर्ये नीतितरुजुपसारणात् ॥२९१९॥
 व्यसमोष्ठासवैवद्यं विशां पत्युद्यर्थचिन्तयत् । येनाव्यवस्थाप्राथम्यं स जाल्मः पुनरग्रहीत् ॥२९२०॥ 2920
 अलंकारादिभिः स्वास्थे स्याप्यमानोपि मन्त्रिभिः । अत्यजसैवं कौटिल्यमजितान्मेवं दुर्गहम् ॥२९२१॥

२८९५. १) Emended; A शरसाधेव्य; the text is corrupt. २९००. १) Emended; A विद्राव्यमिति. २९०१. १) Emended;
 A वरुथिन्या. २९०२. १) Emended; A सापत्स्वामिना. २९०३. १) Emended with C; A यान्तौ. २९०५. १) Emended;
 A मालिकाम्. २९०७. १) The letter corresponding to य cannot be read with certainty in A; C तावताभ्यर्णः. २९०८. १) A
 पतनमुद्यतिः. २) Emended; A मज्जते. २९१२. १) Comp. note to लोठनः viii. 2496. २९१३. १) Emended with C; A भजंश्च.
 २९१९. १) Emended with C; A कोतपाने. २९२१. १) Emended; A अत्यजसैवं and कौटिल्यमेवं.

गदं वैद्य हवापाकं तमवज्ञाय पार्थिवः । पक्रगण्डानिवारेभे रिपुपाटयितुं परान् ॥२९२२॥

भागन्तव्यं त्वया पथाद्यास्त्वस्माद्ध प्रकम्पताम् । भोजमुक्तेत्यलंकारचक्रोगादिद्वयोद्यतः ॥२९२३॥

तं ज्यानन्दवाडाङ्घ्रयो दस्युरानन्दवाडजः । अन्वयुक्तिक्रमोदयाः परेपि क्रमराज्यजाः ॥२९२४॥

2925

अपस्थितो राजमुद्योतंकारः स्वल्पसैनिकः । बालुकासेतुकल्पसैर्जेजे सिन्धुरथैरिव ॥२९२५॥

स तु रामचराराथाजिसेभसंभावनां विशाम् । उदपादयदेकाकी कुर्वन्बहुभिराहवम् ॥२९२६॥

आपानरभसक्षुभ्यद्रक्षःसंभ्रमदक्षिणम् । रणं जगाम गञ्जात्वमञ्जसालपरिस्रुतः ॥२९२७॥

स तूलकूटमिव तत्कटकं विकटं द्विषाम् । किमन्यत्पैरयत्कापि प्रभञ्जन हवाञ्जसा ॥२९२८॥

यासाय गृध्रकङ्गादिपक्षित्रातस्य तत्यजे । आनन्दवाडंस्तनुः स हत्वा तेनेपुणा रणे ॥२९२९॥

2930

भोजस्योत्थातुकामस्य निवृक्षोः श्मामुजश्च तत् । पङ्कप्रधावत्करोव्याधन्यायो व्यवधत् ॥२९३०॥

अनुद्वयनसामर्थ्यैः आभ्यति क्रकरो यथा । भावन्पङ्के पतन्व्याधोप्यनुधावत्यथान्वहम् ॥२९३१॥

प्रसङ्गे साहसस्वैवं भोजः क्लेश्यमगात्सदा । तं प्राप्नुमिच्छुर्भूयोपि मतिमोहं मुहुर्मुहुः ॥२९३२॥ युग्मम् ॥

दिज्ञाप्राप्तस्थिते भोजे स राजवदनोप्यगात् । पुनः किं चौरचण्डालाः श्रेयसीत्युक्तिमीशितुः ॥२९३३॥

डामरा भ्रमसंघाता भूयः पूर्वाधिकां ततः । कन्यां ते प्रन्ययामाश्चुर्मुहुर्यौ शौर्यशालिनः ॥२९३४॥

2935

ते हारपतिमायातं सोढुं शोकुर्न केवलम् । अशक्यैराहवैर्यावत्पात्पर्यादुद्वेजयन् ॥२९३५॥

तेषां त्राणार्थमन्येषामुत्थानार्थमथाययौ । कूटोलंकारचक्रेण नीविं दत्त्वा स सान्हृणिः ॥२९३६॥

तेषां परेषुः पार्श्वे स वियाहरसङ्गथदा । हायाभ्रमं आन्तसैन्यो हारेशोयुद्धं तदा ॥२९३७॥

अजानन्धिव तेषां स व्याजसंधिं निबद्धवान् । मिषात्कुतोप्यगात्सिर्वैक्षिद्यं स चारामूलकम् ॥२९३८॥

तस्मिंस्तत्र स्थिते दूरात्कुतस्त्वयामपि पुष्कतिम् । भ्रुत्वा भोजोवदत्सायं किमपि व्याकुलीभवन् ॥२९३९॥

2940

निर्जैर्षिहस्यमानोपि वासात्समादहेतुकान् । व्यरंसीत्संभ्रमाज्ञासौ चक्रे सञ्जांस्तु वाजिनः ॥२९४०॥

त्रसोलंकारचक्रोय दशप्राग्र्यपतो द्रुतम् । क राजपुत्र इत्येवं कथयित्वा पलायितः ॥२९४१॥

उदतिष्ठत्तो माममध्याचूर्ध्वनिर्महान् । आस्कन्दावेदकः सेनानिरादथ क्षपामुखे ॥२९४२॥

अलक्षितो ध्वान्तमध्ये भेजे भोजः पलायनम् । भः कर्तव्येस्वलंकारचक्रो युद्धाय संदधे ॥२९४३॥

द्वो हाराधिपानिर्भिरिवर्त्मं प्रकाशयन् । ध्वान्तध्वस्तात्मनां तेषां तदाभूदुपकारकः ॥२९४४॥

2945

हाराधिपस्य क्षाम्यन्तः संधिं भोजपतीक्षया । भ्रुत्वा तमथ वृत्तान्तं भङ्गं ते डामरा ययुः ॥२९४५॥

असंत्यजन्नपत्यादिबन्धं धीरोच्छलाभयात् । आजि स भोजोलंकारचक्रेणामङ्गलावहम् ॥२९४६॥

.....' । भोजस्तत्राप्यभूत्तर्वाज्ञाहारादिद्विखान्वितः ॥२९४७॥

बाणाभिजित्स्त्रपुरनिर्देहने प्रतापः पायोनिधेः प्रमथने वडवाभिजन्मा ।

आसाद्य मन्दरजगेन समागमं हि न क्वापि पद्मपतेः द्वाहसख्यमासीत् ॥२९४८॥

२९२३.) Emended with C; A 'चक्रोगादि'. २९२४.) A 'बालुकायो and 'बालुकाः. २९२५.) Emended with G (see manu); A 'कल्पस्तं जज्ञे. २९२६.) Conjectural reading; A रामराथा'; C शत्रुविराथा'. २९२९.) Emended A 'पतिव्रातस्य; C 'पतिव्रा'.—) A आनन्वपाळ'. २९३२.) Emended; A तदुपायुः. २९३६.) Emended; A सन्ता'. २९४५.) Emended; A 'सन्ता. २९४५.) Emended with C; A 'सन्वन्तः. २९४७.) Two or more *pādas* seem to be lost here; A does not indicate the lacuna; C supplements संस्मार्कत्तमारने सामर्थ्यात् च चक्षते.

क्षुधिवशात्प्रथमं हन्तुं प्रातः स्वविषयावनौ । अलंकारात्मजैर्भूयो बन्धुं भोजोपलभ्यत ॥ २९४९ ॥
 पिनुर्मतेन बुद्ध्या वा स्वया तत्तद्विषिस्वतः । सोभितभाय निर्यातः प्रापाय विषयान्तरम् ॥ २९५० ॥ 2950
 ततो बलहरेणैव कृत्यं निश्चित्य कार्ष्वेत् । अनास्थोऽप्यलवन्धेषु दिग्नाग्रामं पुनर्ययौ ॥ २९५१ ॥
 हारापिषोहितोद्धारधीरोप्यत्रान्तरेक्षमः । चक्षुरीगेण मयाभियोगोक्तस्माद्यधीयत ॥ २९५२ ॥
 भोजाय दातुमैच्छथो डामरस्ते ह्यते दशै । पर्माण्डये गुल्हणाय राजजाय च निर्जितः ॥ २९५३ ॥
 रोगोद्युततया दण्डपयोगवासरे कृते । तत्र साम प्रयुज्यैव हारेणो विवशोविशत् ॥ २९५४ ॥
 अभियोगक्षणे तस्मिन्त्ययौ भारसहः क्षयम् । दुर्नामकामयक्षामः पष्टचन्द्रोपि गर्गजः ॥ २९५५ ॥ 2955
 तत्रामयाविन्धेवात्तोद्रेकौ तदनुजौ निजौ । चक्राते वष्टपां दुःस्थामास्कन्दाधैरुपद्रवैः ॥ २९५६ ॥
 त्रिह्लुकः प्रबलैरन्यैः सहाभेदं प्रवर्षयन् । नापहीक्षिप्रहैकामः सान्त्वनामपि भूपतेः ॥ २९५७ ॥
 षष्ठे निष्ठां गते रोगमग्रे ह्यारुपतावपि । नियुक्तः क्षमाभुजा धन्यो निरगान्तरामूलकम् ॥ २९५८ ॥
 भोज्युतोमुतोन्धेषां बलिनां गोचरे पतेत् । प्राप्रप्रतिष्ठां निस्तीर्णो देशाह्वासाध्यातां व्रजेत् ॥ २९५९ ॥
 इति संविन्त्य सामाधैरुपायैस्ते जिघृक्षुगा । क्षमाभुजामन्दसंरम्भो विदधे सोभियोगभाक् ॥ २९६० ॥ युग्मम् ॥ 2960
 अज्ञातोदर्कनिषम्या दुर्नितिः सा महीभुजम् । व्यात्रुत्याबाधताच्छिन्नपुच्छाकृतेव पत्रगी ॥ २९६१ ॥
 बलिनां राजवदनं नृपं चावेत्य निर्बलम् । आभ्यन्तराश्च बाष्पाश्च विक्रियां यत्कमाद्युवः ॥ २९६२ ॥
 छिद्रान्तराणि छलभानि सदैव हन्त पातालरन्ध्रसरणेरिव दण्डनीतेः ।
 बहीभवन्प्रसरमन्तरसंप्रतिष्ठो यास्यपनर्क्यनियमात्पतनं भजेहा ॥ २९६३ ॥
 भोज्यलागोर्धितो राज्ञा क्षीगार्थौ तौ व्रजेदितः । उक्त्वैत्यमुं बलह्रस्तस्य वृत्तिकारयत् ॥ २९६४ ॥
 तां लब्धपतरां मायां राजपक्षे विकोक्य सः । युक्त्यन्तराणि संलेभे प्रयोक्तुं नीतिकौशलात् ॥ २९६५ ॥ 2965
 संधिं परे परे बद्धा सार्धं बलह्रादिभिः । कुर्वन्गतागतं धन्यो जनस्वाधाप हास्यताम् ॥ २९६६ ॥
 शश्र्वावर्तमानस्य राजकार्यस्य नावधिम् । अरुचदृषडीयन्त्रगुणस्यैवाससाद सः ॥ २९६७ ॥
 तस्य चक्र इतोद्धान्ते कर्तव्ये तैक्ष्ण्यभागपि । भेत्तुं प्ररोदुं वाप्यासीन्नयो बाण इवाक्षमः ॥ २९६८ ॥
 नीतराजह्वयो व्ययः शेषस्यैकस्य त्रिपदे । चतुरङ्ग इव क्रीडन्विवशोभूदिशां पतिः ॥ २९६९ ॥
 बद्धलक्ष्यः प्रदानार्थं ततश्च छद्मना परान् । भञ्जतो वाजिपत्त्यादि नाप्यासीन्प्रायोजगत् ॥ २९७० ॥ 2970
 दस्युषु स्युतसङ्गेषु शीतापायप्रतीक्षिषु । नागाद्वलहरः स्वेषामुन्मूलनमशङ्कत ॥ २९७१ ॥
 सामर्थ्यांशिथिलामित्रभावे स्तवितविधिये । तस्मिन्धावति धन्ये च शश्र्वास्तोषेपताकुलः ॥ २९७२ ॥
 संमन्य सार्धं भोजेन धन्यं समदिशन्ततः । बद्धुर्षयत नागं मे भोजं हास्यामि वस्ततः ॥ २९७३ ॥
 भुरिकार्यकृतं स्वस्य बन्धनार्थावहं रिपोः । धन्यो व्यसनवैवर्द्याद्विद्यं नाबुद्ध तस्य ताम् ॥ २९७४ ॥
 पार्थिवाः स्वार्थसंसिद्धिस्वरात्रितसस्वया । धियाविशुद्धं यत्किञ्चित्कुर्वन्नीति न नूतनम् ॥ २९७५ ॥ 2975
 काकुत्स्थोऽपि प्रियाप्रार्थी व्ययः सप्रोत्रसंभवे । वीरोविधेयं स्वार्थान्ध्याहर्षं व्यथित वालिनः ॥ २९७६ ॥

२९४९. १) A बन्धुं. २९५१. १) Emended; A तन्मनुं निष्पत्तः; cf. पष्टस्य जयचन्द्रस्य श्रीचन्द्रधनुजौ viii. 2753.
 २९५८. १) Emended; A धन्ये. २९६९. १) Emended; A युजाम. २९६९. १) Emended; A 'व्यपतनं'. २९७१. १) A has
 written first स्युतसङ्गेषु and subsequently indicated the reading स्युतं. २९७४. १) Emended; A 'वर्ष'. २९७६. १) Em-
 ended with C; A काकुत्स्थोऽपि.

- संहत्य सत्यनित्यत्वं राज्यवर्धाविशुद्धीः । आचार्ये पाण्डवो राजा धर्मनिजोत्पन्नतयत् ॥२९७७॥
 आ भिक्षुत्रियहासित्यश्रोणुर्नागस्य विपहः । स्वार्थपिपी तटस्थस्य तत्कानं न विगर्हितः ॥२९७८॥
 अगृहीत्या तु भूमर्त्रां केविज्ञोर्जाणो पणम् । सोऽवाटंभीत्यभूतस्मिन्मन्युर्मतिमतां मनाक् ॥२९७९॥
 २९८० यथा तत्कृत्यमायत्यां हिनं जानं तथैव चेत् । विचार्यकारि राज्ञा तच्छेमुषीयममानुषी ॥२९८०॥
 विभिन्न इव भोजस्तु नागं समदिशद्यथा । दिच्छर्वलहरो रान्ते स्वदर्पणपणेन माम् ॥२९८१॥
 बन्धमभ्रभानोस्य राज्ञस्त्रासादसी श्रयेत् । स विदन्नथ माध्यस्थ्यमिति तं हि तथावदत् ॥२९८२॥
 वृषच्चन्द्रे गते निष्ठां जयच्चन्द्रेण पार्थिवः । संगृहीतेन तं नागं पार्थि प्रावेद्ययत्ततः ॥२९८३॥
 पक्षीकृतः क्षमाभुजायं हन्यादस्मान्भयादिति । जलन्तमपि तं भोजस्तन्मन्त्रिणमंबोधयत् ॥२९८४॥
 २९८५ तथेति जानसपि तं कृष्टोस्येतैरनीशताम् । यातः किमपि हन्तेति दूतेर्नागोप्यभाषत ॥२९८५॥
 नियतं नियतिसोतोर्गर्भे जन्तोर्गिमज्जतः । कथ्यमानं तटस्थेन श्रोतुं न श्रवणौ क्षमौ ॥२९८६॥
 नागे बद्धे तत्कुटुम्बैर्भतिरेत्य समाभितः । मायाशाली बलद्रो दुर्यशः समपद्यत ॥२९८७॥
 भोजनिष्क्रयविक्रेयं तमादाय यथौ ततः । रिन्द्णेन समं धन्यो धावन्बलहरांनिकम् ॥२९८८॥
 सान्तर्हासोमोह्यतौ प्राङ्गागं वृत्त मे ततः । भोजं दास्यामि व इति ब्रुवन्भ्रामयति स्म सः ॥२९८९॥
 २९९० बद्धमूलतया दूरं दुर्धर्षं योबुधमागतम् । सर्वं तच्च तयोः सेन्यं निन्ये कृत्यविधेयताम् ॥२९९०॥
 वर्षयुद्धापकर्षादि - खिन्नो तौ ततोभ्यधात् । इतोपसृतयोः कुर्या युवयोर्मतमित्यनौ ॥२९९१॥
 एकप्रयागान्तरिते स्थितयोः पथि चाकरोत् । कार्यन्तःपातवैवश्ये तयोर्मतिविमोहनम् ॥२९९२॥
 काचिद्वलहरस्यासीत्पर्यामिर्षिषंसचचयोः । निशोषाद्यनने काले कीराणां विरलैव या ॥२९९३॥
 तथा हारितमार्गाय साहसत्पार्थमीयुषे । ब्रुवति स्म न धन्याय लोभाद्भोजाय नापि यः ॥२९९४॥
 २९९५ मतिमोहेनं नागं चेद्गुम्भं सचिवास्तनः । कुर्या तं स्वपदेभ्यर्थं नकारेति च चेतसि ॥२९९५॥
 नागासांनिध्यलभार्दिदार्थायै गूढवैकृतः । भ्रातृव्योपातयन्नागं धन्यायिलोष्टकाभिधः ॥२९९६॥
 सचिवैर्निहते नागे निर्हेत्वहितमोहितैः । दुर्मन्त्रितं नरपतेः स्वैः परैश्च व्यगर्षत ॥२९९७॥
 स्वजातीयवधप्रकोपादिहृद्वैः सर्वेडामरैः । नागानुषैश्चाभितोभूत्तो बलहरो बली ॥२९९८॥
 देहिने व्यसनापातवैवश्येद्भ्रमणोपयि । अकार्यं कुर्वतः कार्यं सिद्धः संसाधयेद्विधिः ॥२९९९॥
 वराहःसहस्रचित्तानवतया बद्धावधाने मनस्युन्मार्गभ्रमणेवशस्य रभसाच्छुभ्रे परिभ्राम्यतः ।
 ३००० अन्योपाहितकोशपृष्टतुत्तनास्संदाशिताङ्गक्षतेर्जन्तोर्हन्त तनोति दुर्गतिशमं रम्यानुलोम्यो विधिः ॥३०००॥
 तथा निरनुसंधानं नागं धीसाचिवैर्हेतम् । नाबुद्ध भोजः संजातत्रासस्त्वेवं व्यकल्पयत् ॥३००१॥
 लक्ष्यदर्पणस्य नावर्णवर्षं कर्मदमीशितुः । भलभ्यपणवन्धस्य वाञ्छितताम्यै विशाङ्क्यते ॥३००२॥
 'यश्च युद्धमिति व्यर्षं हर्षादाद्यामवापि यः । भोजमन्यकरस्थोयमशक्यो ह्यन्यथा मम ॥३००३॥

२९७९. ^१) Emended; A स्वीचन्द्रम्. २९८१. ^१) Emended; A °बलहरो. २९८४. ^१) Thus A, perhaps read °मन्त्रितमम्बो. २९८५. ^१) Emended; A °स्वीर्यते. २९८८. ^१) Emended with C; A °मोवि. —^२) Emended with C; A °बलहरोनिकम्. २९८९. ^१) Emended; A मोहयन्तौ. २९९१. ^१) Thus A; C °कर्षाविसिङ्गु. —^२) Thus corr. by A₁ from °व्यधत्. २९९५. ^१) A₁ has written मतिमोहे; n supplied apparently by A₂. ३००१. ^१) The text of this verse is evidently corrupt; emendation doubtful. —^२) Perhaps read युद्धमितिष्यम्.

उक्तेति मोहवन्धन्यमुख्या - - स्मिं संदिशेत् । इति मां राजवदनः स्थितस्तच्चूनमन्यथा ॥३००४॥ युग्मम् ॥

भा भिक्षुविप्रवाहोहसुभिक्षस्यानुबन्धिनः । किं राजवदनोऽप्येव लोभास्तंभाभ्यते न भूः ॥३००५॥ 3005

अथाविशाङ्गिनस्त्रासद्युदासायास्य खाशकाः । रकार्द्रकृत्स्नस्ताङ्गि कोशपानं प्रचक्रिरे ॥३००६॥

मातुष्कृतभियः क्षिप्ररक्षिणोमुख्य तिष्ठतः । विश्वासार्थं बलहरो विरलः पार्श्वमाययौ ॥३००७॥

अमात्यमतियाद्येन नष्टे कृत्येथ कृत्यवित् । स्वयमुत्तमने नीतः संरेभेसंभ्रमो नृपः ॥३००८॥

शैत्रः पाहपमण्डलस्य तटिनीतोवस्य वर्षागमः सत्कारो गुणगौरवस्य नयनप्रेम्णोन्तिकसेवनम् ।

ऐश्वर्यस्य महोद्यमो जयविषेर्गाहाविषादग्रहः कर्तव्यस्य च सिद्धदेवन्पतिर्त्तनी न तत्त्वावहः ॥३००९॥

प्रवाहेणेव कृत्यस्य हृतेन हरतोन्तरे । प्रातिलोम्यं भित्तवता पारं गन्तुं न पार्यते ॥३०१०॥ 3010

अतो पूर्वो नृपो मुग्ध इति ज्ञातोरिभिर्मुधा । मौढ्यं प्रदर्शयस्तेषां यतनेस्माभिसंधये ॥३०११॥

स हि यत्सत्प्रदानेन भजन्भोज्ञान्तिकस्थितौ । तस्याविश्वासपात्रत्वं मन्त्रस्तस्याभिनोयत् ॥३०१२॥

गन्धेन वासितोस्तङ्गाः कुरङ्गार्थङ्गजनमना । प्रज्वलन्त्यो विभाष्यन्ते तटिन्योपि कषाटिभिः ॥३०१३॥

मीढस्थान्तः सरन्ध्रस्य सर्वतो हि भयं स्पृशन् । जाले हारापबद्धे च निर्गमे पतनं विदन् ॥३०१४॥

ताम्येद्याया खगो भोजस्तथान्तःस्थेऽवविशसन् । बहिर्भूषेन रुद्धाप्त्वा प्रस्थानेऽप्यभजन्नथम् ॥३०१५॥ युग्मम् ॥ 3015

नदा स दौष्ट्यातिथितां प्राप्ताः प्रैभन न क्षणम् । मनोविनोदनं किञ्चित्कृत्यं लोकद्वयोपितम् ॥३०१६॥

उपाभिषङ्गमनुपङ्क्ति परस्य दुःखं हन्ताभ्यर्थं व्यथयति प्रसभार्द्रभावम् ।

बद्धः सरोजकुहरे विरहार्तनादैश्चक्रामिषस्य मधुपोधिकमेति द्वैन्यम् ॥३०१७॥

रणे पूर्णव्रणाद्यथानशोणितो लूनकुन्तलः । फेगोहार्यान्ननः क्रन्दंस्तेनैकः प्रैश्यत द्विजः ॥३०१८॥

स पृष्ठो विप्रुतेर्नितं सर्वस्वं विक्षतं तथा । स्वं डामरैर्निवेद्यैतं निनिन्द त्रातुमक्षमम् ॥३०१९॥

स्वद्वैस्थ्यातमनास्तस्य दुःखेन व्यथितोन्वहम् । घटितार्द्रव्रण इव प्राह स्मेति स साण्डवयन् ॥३०२०॥ 3020

गर्हाहोस्मि न ते ब्रह्मन्योनुयासोहमीदृशः । विषमे वर्तमानधेस्यस्य सोपि तमन्नवीत् ॥३०२१॥

दुर्धरेणामुना ब्रूहि कोर्धः पार्थिवपुत्र ते । सारासारविदो युनः कुले जातस्य मानिनः ॥३०२२॥

प्राणान्तं देहमारोप्य प्रणम्य प्राकृताशयान् । पीडयित्वा विशाः क्रेशैः कार्यं किमिव पश्यसि ॥३०२३॥

यश्च ते प्रतिभास्येव जेतव्यो विदितो न किम् । अभिशीचः स सारङ्गः परद्वीर्थाभिज्जने ॥३०२४॥

यत्र शास्त्रशालाकापि विकला तद्विधीयते । इन्दीवरदलद्रोण्या घटनं स्फाटिकाग्रमनः ॥३०२५॥ 8025

पृथ्वीहारावतारादिप्रत्यनीकितितः परे । के नामास्य न संषर्षे लुभ्रप्राया वरिद्रति ॥३०२६॥

किं ह्य्यां एव बुद्धापि कृत्यं द्वैराज्यजीविनाम् । भून्याशयाः फणिपाहिगृहीता इव भोगिनः ॥३०२७॥

जातैः श्मात्रलयोद्भवे फणिकुले पिग्भोगिडिद्वैर्मुदा । व्यालपाहिविकासितास्यकुहैर्पासस्य' हा गृधरे ।

एतान्भिक्षयितुं न तु प्रथयितुं ते जीविकायै जनवासार्थं ननु कारयन्ति हि हृतेर्निर्मज्जनोन्मज्जनम् ॥३०२८॥

इत्युक्तवन्तं तं सान्त्वयित्वा भोजो व्यसर्जयन् । तदैवं चाभु व्याकोशविवेकः समपद्यत ॥३०२९॥

३००४. १) Thus A; C युखयान्मुर्योऽस्मि सन्निहोत्.—) Perhaps read संविद्यन्. ३०१५. १) Emended with C; A 'नीलः ३०२२. १) सारसा no longer legible in A; found in R G C. ३०२५. १) Emended; A इत्थ. ३०२६. १) Emended with G (sec. manu); A 'कुलेपिर्भोगि'—) Emended; A गुधा.—) Emended with G (sec. manu); A 'कासितस्य कुहैर्पासस्य' हा गृधरे ३०२९. १) Emended; A संषर्ष.

- भव्यात्मत्वं प्रशममहिमोद्घासने हन्त हेतुर्भावानां तु ध्रुवमपरया मार्षं कूरता वा ।
 3030 स्पृष्टं पादैरमृतमदसः स्यात्कठोरं हिमांशोर्घोति प्राद्याप्यहह रभसादार्शतां चन्द्रकान्तः ॥३०३०॥
 राजन्याभिजने जातोप्यलज्जत्वमशिक्षितः । सोन्तरं स्वस्य राज्ञश्च मुहुर्महदचिन्तयत् ॥३०३१॥
 गुणैः शौर्यनयत्यागसत्यसत्त्वादिभिः प्रभोः । पूर्वप्युर्वाभुजः खर्वाः क्षुद्राः स्पर्धांश्च के वयम् ॥३०३२॥
 तस्य प्रभावरुपेति समये क्षान्तिशीतलस्य । शक्तिः क्षयजडत्वेपि सुप्रधानां नो महोऽप्यता ॥३०३३॥
 श्वेदाभितापनिविडोरगसंगमेपि तुङ्गस्य चन्दनतरोरपि शीतलत्वम् ।
 काले हिमर्तुपरिपिञ्जरसंज्वरेपि निम्नस्य कूपकुहरस्य महोऽप्ययोगः ॥३०३४॥
- 3035 कुनोपि पर्ययात्कार्यं क्षमं तृपममुं विना । प्राप्य कस्य पुनः प्राप्यमप्यनुद्ध्या न बाधितम् ॥३०३५॥
 भ्रष्टं निर्झरन्वादि भुभ्रमचलैः स्वीयेन भूयः क्वचिद्विभ्रं लभ्यमयाभ्रतः कतुषतादुष्टं प्रकृष्टं न तत् ।
 निर्घक्षिर्भरनिष्ठागम्बु नभसः प्राप्येत निर्यं दधत्प्रालेयत्वमुपेत्य शुद्धिर्माधिकां नात्रेहिमाश्रिनौः ॥३०३६॥
 तदर्थमेव प्रथितो योऽनयोपयितात्मनः । स तेन स्वस्यतां नेतुमर्थितो न स्पृशेद्रुषम् ॥३०३७॥
 श्लोषाय योऽस्य दववह्निमदादमुष्मिन्स्वस्थे स तेन शिखिना ग्लपितः समीपम् ।
 अभ्येति चन्दनतरोरैतवंक्षुद्राहशास्त्यै यदि त्रियकुदेष न तस्य किं स्यात् ॥३०३८॥
 समर्पदुर्गतावंहदपकतैव भूपतिम् । लोत्तनार्थं तमुद्धतुं धीरं धन्यः पुनः पुत्रः ॥३०३९॥
- 3040 राजपसादनोपायान्त्रेपि बलहृशान्तिकम् । राजदूतमथायान्तमेकद्वैकं व्यलोकयत् ॥३०४०॥
 दरद्वेशं व्रजन्ष्टथात्प्राक्प्रज्ञातमन्तिकम् । स नमन्तं तमानीय ततः स्मेर इवाव्रवीत् ॥३०४१॥
 राज्ञः किमन्यसंधानिः संधिं बध्नांत्वसौ मया । प्राक्षीहि भिषजा भोज्यमातुराय समर्च्यते ॥३०४२॥
 तत्तस्याभ्रहणस्य नमस्मेरस्य जानतः । प्रत्ययोत्पादनं तैस्तेरालपिः किंचन व्यधात् ॥३०४३॥
 निर्देम्भभाविनैरुद्विस्त्रम्भः स कथान्तरे । अथाभिगम्य राजानं स्तुवन्भोजमभाषत ॥३०४४॥
- 3045 राजपुत्राभिजातस्य पादच्छायास्य लभ्यते । स्वर्णत्रिरिव कल्याणप्रकृतेः पुण्यभागिभिः ॥३०४५॥
 अनुनुव्यातिमुद्रापि तस्यायोद्योतं बैकृतम् । ज्योत्स्नस्येव शरङ्गानुपरितापौष्ण्यमम्भसः ॥३०४६॥
 अपि स्मरसि चारंत्वे नियुक्तोऽसि महीभुजा । विशतस्ते दरद्वेशमभूयं पुरतः पुरा ॥३०४७॥
 ततो निवृत्तो वृत्तान्तं मुख्यमारुथाय तावकम् । कालं क्षेप्तुं कथां दैव्यं नयन्मध्ये तमवधाम् ॥३०४८॥
 क्षुण्णैश्चक्रमभान्तान्द्वेव त्वामवलोकय माम् । निन्दतः स्वानुगान्भोजो निर्भर्त्स्यैवं तदाव्रवीत् ॥३०४९॥
- 3060 स दैवतमिवास्माकं कुलालंकरणं प्रभोः । वयं त्वसुकृतो यस्य नापुमः पादसेवनम् ॥३०५०॥
 गण्याः पर्यन्तनिःसारास्तम्बंभन्धादिमे वयम् । चन्दनभ्रान्तिकृत्काष्ठं यत्स्यात्तद्भन्धवास्तितम् ॥३०५१॥
 तच्छ्रुत्सैव दयाद्वन्दं स्वयि यातः स लक्षितः । पृच्छन्पितेव किं गर्भरूपो वक्त्रीति मां पुनः ॥३०५२॥
 तस्मिंश्चैव भोजस्य ब्रवीभूतमभून्मनः । सोन्तर्वाष्पोऽप्यपह्यत्सं सान्त्वयन्तमिवापतः ॥३०५३॥

३०३०. १) Emended with C; A स्पृष्ट. ३०३५. १) Emended; A बाधिमु. ३०३९. १) Emended with G (sec. manu); A समनोपु. ३०४०. १) Emended with G (sec. manu); A विक्रमेकं. ३०४९. १) Emended; A ०ष्टवाक्यशास्त्रम्; C ०प्राक्प्रज्ञायुग. ३०४२. १) Emended with C; A सन्धिबन्धान्वसौ. ३०४६. १) Emended; A ०श्रुत. ३०४९. १) Emended; A चारत्वे. ३०४८. १) Emended; A कथार्यै.— २) Emended; A तमवधाम्. ३०४९. १) Doubtful emendation of C; A क्षुण्णैश्च.— ३) Emended; A भोज. ३०५३. १) च्व omitted in A; supplied with C.

सद्यः कामावासेनोद्युग्धत्वेन विहीयते । तत्त्ववित्कारणाज्ञानादन्तःकरणवेदनम् ॥३०५४॥

अप्रवृत्तानस्तामिच्छां भोजस्याकृष्णवर्तिनः । प्रतिदुतीकृते तस्मिन्धन्यो न प्रथमं दधे ॥३०५५॥

3055

दक्षिताभूयथा नागवृत्तान्ते न भवेत्तथा । महीभुजं मोहयितुं मायया दीव्यते मया ॥३०५६॥

मा भूद्भिन्नोयमित्येषमुक्त्वा बलहरं रहः । व्याजार्जवेन भोजस्तु संधिबन्धाय तत्त्वे ॥३०५७॥ युगम् ॥

तत्कालयोग्यसाविध्यशक्तिकाश्चतुरस्रथा । तेनाथु वैशिकापत्यमेको द्रुत्ये न्ययोत्थत ॥३०५८॥

स बालकतया नित्यस्वतन्त्रत्वशक्तिकां स्वधम् । आचरेदिति नाशङ्कं भोजे बलहरोभजत् ॥३०५९॥

पार्थिवः प्रार्थितः संधिवृत्तमात्रं प्रतीक्षते । प्रत्यागतेन तेनेति ततो भोजोऽभ्यधीयत ॥३०६०॥

3060

तत्रासंनिहितान्यामः स्त्रीत्वाद्भवतिभामपि । धार्मीं नोनाभिधानां स्त्रां राज्ञोऽभ्यधीयत् ॥३०६१॥

मृतेन पित्रा मात्रा च हीनं तमनुयातया । मातृकृत्यं यथात्रासीच्छेषे शवे माननीयया ॥३०६२॥

पत्युः प्रीत्यै विसंधानभ्रंसात्फलादिकल्पनात् । सखीकृत्यं सपत्नीनां यथा शान्तेर्यथा कृतम् ॥३०६३॥

ज्ञासोऽज्ञासे' हि कार्याणां योग्यकृत्याप्रनिधयान् । न यां सुक्षत्रियां शमाभृत्संधान्तां जातु वीक्षते ॥३०६४॥

श्वशुरेण प्रजाभिध कृतं राजोभिषेचने । आशास्यं यां महादेवीपट्टबन्धं समादधे ॥३०६५॥

3065

अपत्याप्रयताभोगलेभर्तृप्रसादनैः । प्रथमाणाप्यकार्येषु बुद्धिर्यस्या न भावति ॥३०६६॥

स्वचाप्यत्र च संधाने जाते भर्तुरभिन्नधीः । भाग्योदयेष्वनुसिक्ता या चाखण्डितसङ्गता ॥३०६७॥

आ तान्याद्भवतिर्द्रुतः कुप्यत्यनुसृते न सः । कार्यमर्थं विगाहेत मानाभिजनरक्षिणी ॥३०६८॥

इति कन्वृणिकादेव्या माध्यस्थ्ये स पियं व्यधात् प्रस्थानपदयानां सासीमान्तप्राणवधिः ॥३०६९॥ कुलकम् ॥

गुप्त्यै लमकवित्तादि परार्थं मध्यपतिनाम् । पाथेयार्थं पृथुस्वर्णभाजि कोशादि चारमनः ॥३०७०॥

3070

प्रापयामास किं चाष्टौ प्रकृष्टाभिन्नोद्भवान् । पालनार्थं राजपुत्रान्देवी यस्सर्वसत्त्विकम् ॥३०७१॥ युगलकम् ॥

वाचकं तद्दृष्ट्वा तामागमत्पार्थिवेन सः । धार्मीं स कारयन्धन्यो बरेच्छासिदिनिधयाम् ॥३०७२॥

विहितप्रत्ययस्तस्याः सद्यः स्यात्तु महीपतिः । राजधर्मस्य च वसन्नासीशोलाकुलशयः ॥३०७३॥

स हि दध्यौ निर्दिरोधो वैराग्येणाथ मायया । संकटान्मोचितशयोसौ' यायात्कालेन विक्रियाम् ॥३०७४॥

अनिःशेषितनीमूतजालमाविर्भवन्नधिः । अनूनहेतुशोषं च धियेको न स्फुरेश्विरम् ॥३०७५॥

3075

मुग्धाक्षिरनुसंधाननागबाधादवेत्य नः । स्वार्थस्य सिद्धये माया तेनेयं निरमायि वा ॥३०७६॥

लभ्यलक्षेपरिक्षीणे शक्ते' युनि गणाभिते । क्षत्रधर्मस्थिते नेहृत्विक्कः क्षापि लक्ष्यते ॥३०७७॥

अवलि कुङ्कुमं पुष्पमधुष्यं क्षीरिणः फलम् । अकालपर्ययापेक्षं वैराग्यं वा महात्मनाम् ॥३०७८॥

न त्याग्यो राजपुत्रोसावेधं मायानिधिर्यदि । पूर्वविवर्तश्चेत्तस्मिन्सदृष्टे किं दृशोः फलम् ॥३०७९॥

राज्ञी राजात्मजाधैते प्रतिष्ठाभङ्गशंसिनः । ऋजुपभावात्सुस्पष्टमन्यकार्यं न मन्यते ॥३०८०॥

3090

अटन्ती' कुटिलं स्पष्टं सरित्सर्वेन लक्ष्यते । कान्नाकुन्तलविष्यन्ती तोयबिन्दुरिव क्रमः ॥३०८१॥

३०५४. ¹) Emended with G (sec. manu); A °कारणज्ञा°. ३०६२. ¹) Emended; A हीने. ३०६४. ¹) Emended; A °ज्ञासो. ३०६५. ¹) Emended; A वा. ३०६९. ¹) Emended; A सीमान्याया. ३०७०. ¹) Emended; A °पतिनाम्. ३०७१. ¹) Emended with C; A प्रायुयामास.—²) Emended with G (sec. manu); A °न्यवीर्यस. ३०७४. ¹) Doubtful emendation; A °तत्त्वासो. ३०७६. ¹) Emended; A द्रुत्प्राविर°. ३०७७. ¹) Emended; A शक्तो. ३०७९. ¹) Emended with C; A₁ has first written अ-सं and then supplied it over the lacuna.—²) Emended with C; A शरस्व.

- इति ध्यात्वा राजधर्मं सत्यप्रज्ञोचितं व्यधात् । धन्यरिल्हणयोः कार्यं भुतावन्त्यान्विसर्जयत् ॥३०८१॥
 स्वस्यैवार्थस्य दाढर्थाय सालहर्णिस्त्वां दिहक्षते । समागमायेत्युक्त्वाथ धन्यो दूतैरनीयत ॥३०८३॥
 मा भैषीदेव संधिग्दः सैन्यादिति मितानुगः । अवर्तिष्ठ तटिन्याः स ह्रीपान्तस्तत्पतीक्षया ॥३०८४॥
 8085 सरित्सा जानुद्वाम्भा भूत्वा घर्मदुते हिमे । गगनालिङ्गिभिर्भामा तरङ्गैः समपद्यत ॥३०८५॥
 भवाप्रा चेर्ष्यालङ्घ्यमानं यान्त्यपि दन्तिताम् । रुद्रः सिन्धुवामवस्तोयं द्विषां रन्प्रैषिणां वशे ॥३०८६॥
 सिन्धोरुभवतस्तोषैर्ध्याप्रतीरभुवोन्तरे । ते दिण्डीरोपमां प्रापुः पिण्डिताः पाण्डुवाससः ॥३०८७॥
 खाशंकानां सहस्राणि भोजस्य पतितं बले । स्थितवन्ति निहन्तुं तं तथास्थितमचिन्तयन् ॥३०८८॥
 8090 हृष्यां संभ्रमदीनाभ्यामवशान्स्थै स्पृशन्निव । कर्णे सल्हणसुनुस्तांसंतर्ज्यावृजिनोब्रवीत् ॥३०८९॥
 निर्दम्भस्य विलम्बादावतो विहिते वधे^१ । निरत्ययो निपातः स्यान्नित्यं निरये पुनः ॥३०९०॥
 हनेस्मिन्बहुभृत्यस्य न च शक्तिस्यः प्रभोः । नैकपक्षस्ये तादृश्यैरहः संहारमर्हति ॥३०९१॥
 अपि वा वाष्यता राज्ञामेवं विलम्बबाधनात् । तुल्यस्तुन्येन कर्तव्यं किमनुध्याय वध्यते ॥३०९२॥
 यथायं वृत्तयन्नयकमां भुपं^२ निवेद्यते । तथा ममापि यलोयं तस्सेवासादने यतः ॥३०९३॥
 युक्तमित्यादि तेनोक्ता अपि निश्चलनिश्चयाः । ते न्यविध्यन्त निर्वन्धाद्यतिज्ञायात्मनो वधम् ॥३०९४॥
 8095 रात्रौ तथैवानरिद्राभिष्ठन्नं तद्रक्षितुं ततः । कारिताः कोशपानं ते तमर्थं सोपि बोधिनः ॥३०९५॥
 तेनावेदितनश्यांजतया भीरो महीपतिः । अनुध्यायाथ संदिग्धं संधिसिद्धिममुषधीः ॥३०९६॥
 भ्रजतनिश्चयः सिद्धेयिनान्तःकरणं परैः । अथ पास्यापयर्हेर्षं सामात्यो नारमूलकम् ॥३०९७॥
 राजधर्मविधेयत्वादवार्थ्यकुरशङ्किमी । प्रस्थानप्रार्थनां भृनुः सा स्वीकृत्य ततोब्रवीत् ॥३०९८॥
 असामान्येष्वमात्येषु कुसुन्त्यालोकनास्तकृत् । भार्यपुत्र विचार्योस्तिं विलम्भः किं विरोधिनाम् ॥३०९९॥
 3100 यद्वा निर्मानुषोन्मेषं^३ शेमुषीत्वं विगाहितुम् । प्रयते नु कथंकारं मूर्त्वं मर्त्यधर्मिणाम् ॥३१००॥
 देहोपकरणत्वं ते प्रागैमेम विचिन्त्यते । समीधर्मस्तु सहते राजधर्मस्य नोचितम् ॥३१०१॥
 व्यञ्जितास्यसदाचारं कलिहृत्यं द्विषि स्वयि । पारश्वो देव भोजेन हिमाद्रौ हिमविक्रयः ॥३१०२॥
 न गृह्णाति शर्मं वेत्ति स्वस्यान्यस्य न चान्तरम् । निर्वृद्धमददोषोष्य प्राथेण प्राकृतो जनः ॥३१०३॥
 पुत्रमन्त्यविरोधादिवुष्ट्याभुष्ट्या प्रधावति । साध्वानारोपि भूपालः कुष्यन्विस्त्रधवाधने ॥३१०४॥
 3105 समयालङ्घनानोषगिरा देवेन पीयते । लोकत्रयैकपात्रेस्मिन्यशो नूनं मया सह ॥३१०५॥
 श्रातव्यसंशयोपिश्यप्रणायास्त्वन्मदाशायः । ममैवास्वादयन्त्यादादात्मभरिपुराधिपतिः^४ ॥३१०६॥
 इत्युक्त्वा विरतां सत्यसंधः साध्वीं धरापतिः । शान्तशङ्कामकृत्वा तां समामन्त्र्यं न्ययोजयत् ॥३१०७॥
 भङ्गं सर्वानयं त्रातुं प्रयोक्तुं चेतनं नृपः । संरम्भे किमर्थं ध्यायत्यन्तः सर्वोप्यचिन्तयत् ॥३१०८॥

३०८३. ^१) Emended; A विस्त्रां. ३०८४. ^१) Emended; A वैषीरिच सन्धिस्वर. ३०८७. ^१) Emended with C; A शोपमनां. ३०८८. ^१) Emended; A खस-—^२) Emended; A पतिते. —^३) Emended; A^० चिन्तयत्. ३०८९. ^१) Emended; A^० नड्ये वृजिनो. ३०९०. ^१) Emended; A विधे. ३०९२. ^१) Emended; A^० कोषनात्. ३०९३. ^१) Emended; A रूपं ३०९५. ^१) The akshara र्वां could also be read र्वां; thus C. ३०९९. ^१) Doubtful emendation; A विचार्योस्ति. ३१००. ^१) Conjectural reading; A^० मया. ३१०४. ^१) Emended with C; A कुष्य वि. ३१०६. ^१) Thus A; the text of this verse requires emendation. ३१०७. ^१) Conjectural reading; A has written originally --- न्ययो and subsequently filled up the lacuna with मामा मन्त्र्या; C (see. manu) सोनामन्त्र्य.

उपायेषु प्रयुक्तेषु देवीसंषेधणावधि । नान्यदस्य प्रयोक्तव्यं यद्वाशिश्यत क्वचित् ॥३१०९॥
 स्वपक्षभेदाभूभर्तुः सबलत्वाबलत्वयोः । परीक्षकत्वाद्ये केचिन्माध्यस्थेनावसन्क्वचित् ॥३११०॥ 3110
 तेप्यल्पे वा महान्तो वा क्षीणशक्तिपथृकुलाः । भोजगृष्टैः सहाबध्नकन्धां सर्वेपि डामराः ॥३१११॥
 ते षच्छिन्नतटस्थत्वाङ्कैराज्येस्माभिरिदृशः । भोजः संजात इत्याशु माध्यस्थं परिजहिरे ॥३११२॥
 त्रिह्रको भोजसविधं तनुं प्राहिणोद्गतम् । प्रावेशयच्छमालां च क्षतुष्कं पुष्कलैर्बलैः ॥३११३॥
 ये भिक्षुविग्रहेष्यासन्नाजदाक्षिण्यराक्षिणः । विरोधिसविधं प्रापुस्तेपि नीलाश्रडामराः ॥३११४॥
 लहराद्विसरसाद्गोलडातंथ डामराः । त्रयो नीलाश्रतथैका डामरी पर्यशिश्यत ॥३११५॥ 3115
 न व्यरतीक्ष्मिं तत्तल्लवन्धे साल्हणबले । पत्त्वावृट्प्रमचौधिवोभोम्भोधाविबोद्गतः ॥३११६॥
 भोजस्तु देवीमायान्ती' भुत्वा ब्रलहरं ततः । भुवं संपित्तसया बद्ध इति सुध्यक्तमभ्यधात् ॥३११७॥
 एतावन्ति दिनान्यासीत्पुंसो भ्रमयिता पुमान् । संबन्धिनीनां माध्यस्थे स्वकुल्यात्केन्यथा भवेत् ॥३११८॥
 कुलचूडामणिः प्रेष्या स यत्रैवं प्रवर्तते । किं स्यादगण्यप्रायाणां कार्कर्यं तत्र मादशात् ॥३११९॥
 यद्य मायामिमां ब्रूथ तत्तथास्त्रस्मि वञ्चितः । विश्वास्थैव भविष्यामि नाकीर्तनां निकेतनम् ॥३१२०॥ 3120
 मा च भूजिजयाशा त्रः समेता निखिला इति । अद्वाक्षम चेदृशान्पुहानवाहक्षाम' नोषतेः ॥३१२१॥
 युक्तियुक्तमिदं चान्यच्चोक्तवान्बहु निश्चयात् । नाशक्यतान्यथा कर्तुं भोजो ब्रलहरादिभिः ॥३१२२॥
 द्विजान्तरितेभिन्नप्रमाथेपरथा कथम् । फलकालेसि संवृत्तमिति तं चावददृषाः ॥३१२३॥
 तारमूलस्थितौ' राक्ष्यां ससैय्यौ धन्यंरिल्हणौ । राजपुत्रैः सह ततः पाञ्चिप्राममवापतुः ॥३१२४॥
 प्राप्तावत्रेत्य नौ नद्यास्तीरेवाचि कृतस्थितौ । परस्मिन्कुलमहने भोजोप्येतावुपाविशत् ॥३१२५॥ 3125
 अभ्रान्तं विशतेो विद्रुल्विभ्यस्तत्कटकं भटान् । पश्यन्तः केपि संधिं न भद्रपुनृपतेवले ॥३१२६॥
 हटप्रविष्टासिर्थातुमक्षमानल्पसैनिकान् । धन्यादीन्नाजवदनो हन्तुं शश्वदचिन्तयत् ॥३१२७॥
 छिन्त्वा सुट्टयुरास्तेतुं राक्षः सैन्यं जिघांसवः । महापद्मसरोनौपु निभृतं केचनावसन् ॥३१२८॥
 अन्ये तत्साहसोदन्तान्नेवेयिणः पतनोन्मुखाः । स्वैः स्वैर्मापिस्तत्र तत्र तस्थुर्भूमृदसंमताः ॥३१२९॥
 आस्कन्दं भाङ्गलेत्याद्याः पुरे शंकरवर्मणः । शमालाक्षिमिकावामिं डामराः समचिन्तयन् ॥३१३०॥ 3130
 प्राप्यं महासिरिस्कूलं त्रिह्रकायैरगण्यत । नीलाश्रडामरेर्वाशां कार्यां च नगरान्तरे ॥३१३१॥
 किमन्यव्राजगृहाणां समं सर्वे जिघांसवः । कारणडवानां तोयान्तर्वेष्टितानामिवाभवन्' ॥३१३२॥
 सन्दिग्धशिक्षितं कार्यं सर्वतः समतां तदा । प्राप वृष्टेस्वप्राहयहयोगान्तरस्थितेः ॥३१३३॥
 पदे पदे राजनभूषथायोत्थानमिच्छतः । छिन्दन्ब्रलहरस्येच्छां भोजो व्यपत्त्वमपहीत् ॥३१३४॥
 क्षणे क्षणे विंसंधानध्यायिना तेन कथन । बध्यमानास्वन्तरायः संविधाद्य व्यपीयत ॥३१३५॥ 3135
 घटनामुद्यथौ यो यो विरोधः कटकहयात् । सचैकाद्यः स्वयं भोजस्तं तं त्वरितमच्छिनत् ॥३१३६॥

३११९. १) A °जोलकातथ. ३११९. १) Emended; A साल्हण बले.—) Emended with C; A 'प्रमचौध'. ३१२०. १) Doubtful emendation; A शीरीमायान्ती. —) Emended A 'हरस्तनः. ३१२१. १) Doubtful emendation; A 'चेदृशां घृणान-
 वरक्षमाम; C 'चेदृशां घृणमवरोक्ष्यामि. ३१२४. १) Doubtful emendation; A 'स्थिते राक्ष्यां; C 'स्थिते राक्षि.—) Emended with C; A 'धेय्य'. ३१३०. १) A, gloss आळ. ३१३१. १) Thus A; C 'रसीधर्मा'. ३१३२. १) Emended with C; A 'भवन्.
 ३१३५. १) Emended; A बध्यमानस्वान्त'.

- दृश्ये च कल्पकल्पे वा येहवनाजरञ्जकाः । मयेन प्रययुस्ते यद्वैकल्पं कार्यसंकटे ॥३१३७॥
 कर्णं तत्कथयन्ति दृन्दुभिरिवै राष्ट्रे यदुद्घोषितं तन्नञ्जान्तयां वदन्ति कर्णं यस्माच्चपावान्भवेत् ।
 श्रापन्ते तदुद्घोषिते यदरिणाप्युषं नं मर्मान्तङ्कथे केचिन्ननुं श्रायमौग्ध्यनिधयस्ते भूमजो रञ्जकाः ॥३१३८॥
 भण्डस्ताण्डवमण्डपे कटकथावीथीषु कन्थाकविर्गोष्ठश्चा स्वगृहाङ्गने शिखरिभूर्गते^१ खटाकुः स्फुटम् ।
 पिण्डीभूरतया विटथ पटुतां भूभृद्दृहे गाहते गच्छन्ति हृदकृष्टकच्छपतुलां^२ त्रयं ततोन्वय तै ॥३१३९॥
- 3140 शूरोत्रेकविपर्यासाच्छान्तोष्मश्माभूतस्ततः । वासरः शरणीचक्रे तुङ्गस्योत्तुङ्गमञ्जसा ॥३१४०॥
 भानुर्नक्षत्रवंशुः शीतुर्गौत्रलयान्तरे । श्माभुच्छिरोर्यितकरो रक्तमण्डलतां दधे ॥३१४१॥
 भ्रह्मस्त्रियामामुष्ययो^३ मध्यस्थया दधे । संथया वन्दनीयत्वं जनस्य^४ व्यञ्जिताञ्जलेः ॥३१४२॥
 कथाटिदन्तैर्यस्फोटाधम्रकान्तैः सिरोरुमः । श्रयथुः पयसां पत्या दधे राशुयवयोमुखे ॥३१४३॥
 सदैव्येश्वरविन्देषु हीनहन्त्रोपजीवितैः । कवाटिनां घटेष्वेव पट्पदैर्वटितं पदम् ॥३१४४॥
- 3145 अदृष्टकार्यैपयन्तास्ततस्ते त्रिपमस्यिताः । सरिस्तटे सकटकाः पर्यतप्यन्त मन्त्रिणः ॥३१४५॥
 न किञ्चित्पत्यभासस्य लघु भ्रान्तं च जानताम् । ओघेन ह्रियमाणानामिष्वैयामवलम्बनम् ॥३१४६॥
 नीरे परस्मिन्परितो वसन्बलहरः पुनः । रुडः कन्दलितास्कन्दबुद्धिः सान्द्रहिणान्सकृत् ॥३१४७॥
 कार्यातिपातादायातं मन्त्रिणां तन्मितं बलम् । तस्य प्रवर्धमानस्य ह्यलोच्छेदं बभूव यत् ॥३१४८॥
 त्रितस्तासिन्धुसंभेदयात्रायां नगरे यथा । तथा तथापतन्नात्री लोकाभ्रान्तो व्यवर्तत ॥३१४९॥
- 3150 लेखैर्दामरसंहारखण्डनाय विसर्जितैः । सान्तैर्यथिता बासिर्नानाथै राजमीजिनः ॥३१५०॥
 शाद्यान्त्रितैरनुसुरैस्तुमुलोत्पादनैरपि । धीरो धैर्यास्त्रिधयाहा स्वैः स क्रुद्धुं न पारितः ॥३१५१॥
 सामन्तानामागतानामविशम्भावसंभ्रमम् । न्यकृतोयं निपत्याभु कुर्यादस्याहित रथा ॥३१५२॥
 कृते च कदनोंकारेनेन^५ समुन्मिषेत् । श्रिजानामिव दस्थानां समूहस्तेन सर्वतः ॥३१५३॥
 इति निर्ध्याय दुर्धुशुखिभ भोजः क्षपात्यये । कुर्मः साहसमित्युक्ता निन्ये ब्रलहरं समम् ॥३१५४॥तिलकम्॥
- 3155 एषां मदर्थायांतांतां सामन्तानां सभोजनः^६ । दाक्षिण्यादिति नामोजि तेनाप्यभिजनस्पृशा ॥३१५५॥
 तथा स्वमत्यांशैमत्यं तमहात्वा तु मन्त्रिणः । निष्यत्ययास्तेन जातममन्यन्त नयात्ययम् ॥३१५६॥
 पक्षिपक्षस्फुटास्फालशफरस्फुरितेप्याना । तेषामासत्रिधास्कन्दः^७ प्रधावदहितभ्रमम् ॥३१५७॥
 क्लृते परस्मिन्कुलिन्याः स्यामिसंधाननिर्वृतैः । समभाष्यत तैर्नान्यो रथाङ्गैभ्योभिवद्गभाक् ॥३१५८॥
 महत्काकुत्स्थस्यदूनस्य कपेस्तीर्णान्बुधेः पिता । ततान तेषां दूतानां सरित्पारगती^८ ॥३१५९॥

३१३८. १) This verse and the following are found in *Pallabhadra's Subhāshitāvalī*, 462-463 (ed. Peterson and Durgūprasāda).—²) ब्रह्माङ्गलया supplied by A₂ in space left by A₁.—³) Thus corr. by A₂ from कर्णः.—⁴) Thus corr. by A₂ from A₁ क्वापत्य.—⁵) Thus in *Subhāshitāvalī*; A₁ लुघेण.—⁶) Thus corr. by A₂ from A₁ कर्मा.—⁷) अनु supplied by A₁ in space left by A₂. ३१३९. १) Emended: A कटकपावीथीषु; *Subhāsh.* कटकपावीथीषु.—²) Thus A₁ in margin and *Subhāsh.*; A₂ in text भूमर्ते. ३१४०. १) तुङ्गः supplied by A₂ in space left by A₁. ३१४१. १) Thus A₂; C supplements शोरवि.—²) Emended with C; A जनयन्त्यस्त्रिं. ३१४५. १) Emended; A श्मास्त्र. ३१४७. १) Emended with C; A स्कन्तबुद्धिः.—²) Emended with C; A सान्द्रहिणा. ३१४९. १) Emended A पतया. ३१५३. १) नेन supplied by A₂; A₁ indicated originally a lacuna of four aksharas; C supplements सर्व. ३१५४. १) A बुद्धः. ३१५५. १) Doubtful emendation; A एषां मदर्थायां.—²) Doubtful emendation; A सभोजन; C सामन्तानामभोजने. ३१५६. १) Doubtful emendation; A समस्यावै. ३१५७. १) Emended; A स्कन्दभ्रमः. ३१५९. १) Emended with C; A काकुत्स्थः.—²) Thus A; C fills up the lacuna with बलम्.

कीर्णकण्ठवराधारीनीकृतैस्तीरभूरुहाम् । आधिपत्योन्निर्रकेणेत्यं निन्युस्ते तां निशीथिनीम् ॥३१६०॥ 3160
 क्षपान्तं क्षमाधरोत्सहेमतामसभ्रमम् । उद्गच्छतो रवेर्यावबिच्छिदुर्न करच्छटाः ॥३१६१॥
 चक्राहविरहानोकसशोकानामिवागलत् । कुट्मलाक्षिपुटाद्यावन्नैशं नाम्भ्य वीरुधाम् ॥३१६२॥
 मितपत्नियुस्तान्त्रकच्छाहिनिरगतः । - - - स्वरयन्बुद्धवाहान्मूर्ध्वेक्षिणा स्थानं ॥३१६३॥
 रोदुक्तामण्डामरीयान्वीरान्प्रेर्विलोकितैः । सर्वतो धावतः कुर्वन्धोनाप्रतिहतौजसः ॥३१६४॥
 पारश्रधी चारुवेपो युवा संमुखमापत् । युग्याधिरुद्धस्तेः प्रैक्षि संप्राप्तः सरितस्तटम् ॥३१६५॥ कुलकम् ॥ 3165
 अवृष्टपूर्वं तं दृष्ट्वा श्रीखण्डोल्लिखितालकम् । कुङ्कुमालेपिनं चैते भोज्यायामिति मेनिरे ॥३१६६॥
 अनिवाह्य निशां राजवदनं तं विमोहयन् । प्रातश्च तरसामन्वय स तथा संमुखोद्बभूत् ॥३१६७॥
 प्रविष्टयुग्यं तोयान्तः पाराद्वावितराजिनः । धन्यादयस्तमभ्येव्य मुदिताः पर्यवारयन् ॥३१६८॥
 उदभूत्सुमुलः शम्भस्ततः कटकयोर्ह्रियोः । एकत्रकान्दंमुखरः पत्रवान्दन्विभरः ॥३१६९॥
 भादमाकर्ण्य संप्रामनुद्धया दिग्भ्यः प्रधावितैः । तं परैर्मिलितं वीक्ष्य मूर्धन्यताद्यत डामरैः ॥३१७०॥ 3170
 तस्याभिनन्दनालापप्रमुखा प्रक्रियाभवत् । अदैन्यभुद्धधन्यादिष्वनुजिज्ञतनिक्रमा ॥३१७१॥
 प्रव्रमानं मनोर्हर्षं वेगात्संस्तभ्यं सर्वतः । अथेत्यं स्तुवता तत्तत्स धन्येनाभ्यधीयत ॥३१७२॥
 राजपुत्र पत्रित्रेयं पृथिवी स्वैर्यशालिना । त्वया धाम्ना सुमनसां मरुणा वा महीभृता ॥३१७३॥
 गवां जयति सर्वासां निर्विकारतया वसन् । विक्रियोपहतं गौस्ते क्षीरं^१ क्षीरवारिधेः ॥३१७४॥
 कस्य पुंस्कोकिलस्येव त्वां विनाधममथतः । निर्गत्य निजकुल्यानां सिद्धं मध्यावगहनम् ॥३१७५॥ 3175
 सदाचारस्य भवता प्रथमं प्रहते पथि । न तस्मिन्नं संवरामश्रमं वेत्ततोधिकम् ॥३१७६॥
 इत्यादिप्रसूनालापदत्तोद्गापोधिरोषं सः । जयोत्तरङ्गं नुरगं स्तुवन्नितैरनीयत ॥३१७७॥
 लवन्त्याः कतिचिक्कोशाश्विक्रोशन्तस्तदा ययुः । स्वकुल्यैरनीयमानं तं काका इव पिकातिकम् ॥३१७८॥
 स एवमेकविशेन्दे ज्यैष्ठ्यं दशमेहनि । त्रयस्त्रिंशद्वर्षदेहयः समगृह्यत भूभुजा ॥३१७९॥
 राज्ञी कृतप्रणामं तं प्रियं पुत्रमिवागतम् । अभ्यनन्दच्छान्तभृत्यमत्याहारमकल्पयत् ॥३१८०॥ 3180
 हन्दुर्वंशादिसंवादिगुणयाममवेक्ष्य तम् । प्रागवृष्टवती मेने वञ्चिते सा विनोचने ॥३१८१॥
 गुणैरशाद्यदाक्षिण्यमापुर्याद्यैरकुत्रिभिः । तस्या विशदशालं स क्षमापतिममन्यत ॥३१८२॥
 मुखरारंगो मनोवृत्तेर्हारीज्ज्वल्यं गृहभियः । भर्तृस्वभावस्याचारो योपितामनुमापकः ॥३१८३॥
 दिनक्षयव्यञ्जिताभ्यङ्गमं प्रस्थानुमुत्सुकम् । राज्ञोभ्यर्णं विशेन्येनं दाक्षिण्यात्कोपि नाव्रवीत् ॥३१८४॥
 कथंचिदुद्धमाध्यस्यव्यैमच्यैः सचिवैरथ । स त्वादिक्षन्नरपतिराज्ञान्तेर्ष्योभ्यधीयतं ॥३१८५॥ 3185
 राज्ञोभ्यर्णं विशेत्सुक्तेरुपोद्गतोपमं वचः । तत्तस्य भोजशङ्कुल्यां^२ शङ्कुक्रियां व्यधात् ॥३१८६॥

३१६१. ^१) Thus A; C स वारस्वर.—^२) Emended with C; A °न्युद्धवत्.—^३) The letter न cannot be read with certainty; C °स्युद्धवत्. ३१६२. ^१) Emended; A °कान्ति. ३१७०. ^१) Thus corr. by A, from डामरैर्मि. ३१७१. ^१) Emended with G (acc. manū); A °मुखापकि. ३१७२. ^१) Emended with C; A °स्तभ्य. ३१७४. ^१) Thus A; C supplements तं. ३१७७. ^१) Emended; A °वन्तोद्गापोधिरोष. ३१७८. ^१) Emended; A °स्कोयाधि. ३१७९. ^१) Emended with C; A °ज्यैष्ठ्यनं. ३१८१. ^१) Emended; A °इन्द्रवंशा. ३१८१. ^१) Emended; A °मुखरागमनो. ३१८२. ^१) Emended with C; A °कमं.—^२) Emended; A °विद्यत्येनं. ३१८५. ^१) Doubtful emendation; A स स्वादिक्षन्नरपतिराज्ञान्तेर्ष्योभ्यधीयतं. ३१८६. ^१) Emended; A °विशयु.—^२) Thus A; C supplements तथा

- चिरात्ताडितमर्मैव समान्वास्यैशतथा सः । मध्यस्थानां स्थितं स्थैर्यं दाक्षिण्यदोष्ठयोः परम् ॥३१८७॥
 प्राणान्मुमुक्षुस्ते रूक्षभाषिणस्तस्य सान्त्वनैः । मन्दत्वं विक्रियां निन्युर्धिनयानतमौलयः ॥३१८८॥
 आचारं चैनमस्त्रिधमपि न्याय्यं वचस्विनम् । न कोपि प्रतिवाक्येन शक्यं जेतुममन्वत ॥३१८९॥
 3180 अथ स्वान्तस्थितस्वामिचैवदयं दर्शयन्निव । दशनांशुवनैर्धन्यो वीरः स्निग्धमभापत ॥३१९०॥
 पद्धतिं राजधर्माणां सदाचारे स्थितां च ते । जानतोपि कथं मोहः क्रमायातेषु वस्तुषु ॥३१९१॥
 किं संधिः सोभिधीयते यत्र संधेयदर्शनम् । अकृत्वा गम्यत इति प्राज्ञो कथयजीगणः ॥३१९२॥
 अनद्यतनभूमर्तुद्वलर्भं भूमर्तुं तत्र । ज्ञात्वा सख्योज्ज्वलं ज्ञातिधर्मजातप्रवर्तनम् ॥३१९३॥
 नास्य दम्भस्मयस्तम्भाप्रीतिस्थैर्यखलोक्तयः । आदरादर्शविशयो निःश्वासस्यापि काः श्रियः ॥३१९४॥
 3195 अश्वोपजीवनाथा श्रीः साक्षाज्यासादान्न सा^१ । प्रकाशो विम्बितो^२ योर्काक्षीपात्स्याज्ज्वलतः स किम् ॥३१९५॥
 विर्वाणगोष्ठीनिष्ठत्वं शमिनामाश्रयेषु यत् । तत्पर्ययस्य राजर्षेः -- च्चन्दानुबन्धिनः ॥३१९६॥
 एवं भवगृहसंप्राप्त्यायोनिःश्रेयसस्य ते । स्थानिः श्रियः समाप्याथ किं स्यादन्यैर्महीधरैः ॥३१९७॥
 मुञ्जा न केचन परे गणिताः फणिभ्यः कालानुकूलनिजकुण्डजलत्यजो^३ ये ।
 शिष्यन्ति चन्दनतृत्तिशिरान्निदाधे माषेव्यशीतमनव^४ विधरं विशन्ति ॥३१९८॥
 प्राणोपकरणं राशो राक्षी राजात्मजाध ये । तद्धिते यदनौचित्यं तेषामौचित्यमेव तत् ॥३१९९॥
 3200 त्यक्तोष्मवैकृतं पाथ इव कथितशीतलम् । अनुतापेन ते कृत्यं भूयो वैरस्यतेष्यति ॥३२००॥
 तथा समर्थं सामर्थ्योदप्रत्याख्याय भारतीम् । कुण्डशाद्यलवस्तस्यौ प्रस्थानार्थं स मन्थरः ॥३२०१॥
 पथि संमथितस्तोत्रान्वास्तव्यान्वीक्ष्य सर्वतः । अजायताथ संरूढकृत्यसप्तधुत्वदार्ढ्यपीः ॥३२०२॥
 पदातिचरणक्षुण्णैरेणुष्याजाददृश्यत । वद्वंधरातलं बद्धसंधीव नभसा समम् ॥३२०३॥
 दध्यौ --- भोजः कश्चित्संप्राप्त्यां नृपम् । कश्चिदमुष्य विद्येत दर्शनं विप्रलम्बकैः ॥३२०४॥
 3205 आराधन --- धासि नान्तरान्तरितो विष्टेः । स्वामिनां क इवामोति गुणाविष्करणक्षमम् ॥३२०५॥
 शीतोपचारकरणाद्यितो भवेयमौर्धोर्दितस्य जलधेः प्रसूतं धियेति ।
 क्रोतो हिमाद्रिपयसो विनिपात एव मासीकृतं तिमिभिराहत --- स्यात् ॥३२०६॥
 इत्यादिचिन्तासैमित्यात्पुरक्षोभाद्यलक्षयन् । सैन्यस्य रुद्धाधतयाबुद्धासत्त्वं नृपास्पवम् ॥३२०७॥
 नातिप्रांशुं नातिकृदां सूर्योशुदयामलाननम् । सरोजकणिकार्गौरं शिथिलस्ययविषहम् ॥३२०८॥
 ककुद्गल्ककुदोस्तेषिरेक्यमायतवक्षसम् । इमभ्रुणानतिदीर्घं व्यक्तगण्डगोलोन्नतिम् ॥३२०९॥
 3210 उन्नसं पक्विकम्बोष्ठं विस्तीर्णां नुल्यगालिकम् । तिर्यग्निषेक्ष्य --- धीरमन्थरगामिनम् ॥३२१०॥
 समाहितंशुकोष्णीष --- श्रीखण्डव --- म् । सीमन्त --- चुम्बिन्या रेख्या चन्द्रगौर्या ॥३२११॥

३१८७. ') Emended with C; A स्थैर्यं. ३१९३. ') Emended; A सुलभे.—') Emended; A श्रुभुजां. ३१९४. ') Emended with G (see. manu); A सत्वमपी. ३१९५. ') Emended with C; A सः.—') Emended with C; A विम्बितो. ३१९६. ') Thus A; perhaps read राजर्षिद्वन्द्वम्; C वैचक्रानुबन्धिनः. ३१९८. ') Emended with C; A अल-भो.—') Emended with C; A औत्तम-वं. ३२०१. ') Doubtful emendation; A सप्तप्रासादयोः प्रस्था; C साम-याज्य प्रस्था. ३२०४. ') Thus A; C supplements विश्वतरो. ३२०५. ') Thus A; C आराधयन् प्रसूतं धासि. ३२०६. ') Thus A; C इत्येव तत् स्यात्. ३२०७. ') Emended; A सख्यनृपास्पवम्. ३२१०. ') Thus A; C त्रिषयमापत्यं. ३२११. ') Thus A; C षोष्णीषोर्धो.—') Thus A; C श्रीखण्डवद्वन्द्वं.—') Thus A; C सीमन्तस्थानशु.

अध्यावकं हर्षस्थसन्निवेशः परिवारितः¹ । ---²मायान्तं तमवैक्षत पार्थिवः ॥३२१२॥ कुलकम् ॥
 भीतिविस्फारितदृशा राज्ञा वृष्टस्ततः सभाम् । सोभ्यारुरोह संबाधां कौतुकोत्कन्धरैर्जैः ॥३२१३॥
 स्पृष्ट्वा पादौ निष्णोभो नृपस्थानीय पाणिना । खड्गधेनुं पाणिबद्धामासनापे समर्पयत् ॥३२१४॥
 पाणिं सफणिवसीकं विवृतायाकुलिह्वयम् । तनोस्य त्रिबुकोपान्ते विन्यस्यपार्थिवोन्नवीत् ॥३२१५॥ 3915
 न विगृष्य गृहीतोसि नाधुनापि निबन्धसे । तदङ्गं कस्माद्दृक्मीमः शस्त्रमेतत्त्वयापार्षितम् ॥३२१६॥
 व्यजिज्ञपस्त भूपालं देव शस्त्रस्थ धारणम् । स्वामिसंरक्षणं स्वस्थ परित्राणस्य कारणम् ॥३२१७॥
 देवे निजप्रतापमिगुप्तसप्तसरिपतौ । सेषावकाशो विरलः स्वशस्त्रस्थापि वृद्यते ॥३२१८॥
 लोकान्तरेपि शरणं चरणाभ्रयणं प्रभोः । तत्रात्र लोके किं कार्यं प्राणोपकरणैः परैः ॥३२१९॥
 राजा जगाद ते सत्त्वस्पर्धाबन्धेषुना भवान् । निर्व्यूहकृत्यो वादीन कृत्यं नो वर्तते परम् ॥३२२०॥ 3220
 भोजो भवापे दाक्षिण्यजननायाधुना प्रभोः । वृष्टावृते मया किञ्चिदोपचारार्थमुच्यते ॥३२२१॥
 किं ते न चिन्तितं दुष्टं किं किं न कृतमपियम् । यदसिद्धं न तद्व्यक्तिमगादित्यवधार्यताम् ॥३२२२॥
 किं न मल्लान्त्रये कश्चित्कारणेषूदितो भवान् । त्रिघ्नः संमानन्यकुल्यं प्राग्यं वयं चर्मचक्षुषः ॥३२२३॥
 यदा यदा देव वाञ्छामकार्म भवदपिये । भूमिस्तदा तदा भूमा भूप ---³ भूयसः ॥३२२४॥
 यावत्कवीनां निर्माति प्रतिभानेन भास्वरः । देवाभवन्नः प्रत्यक्षः प्रतापस्तादृशस्तव ॥३२२५॥ 3225
 न शेखरे न प्रदरे न दरेषुचिह्नते मया । प्रालये भूम्याः कुञ्जे संज्वरस्त्वपतापजः ॥३२२६॥
 ततः प्रभृत्यवनतिप्रणयः शरणीधिगः । सिद्धः संध्यादिबन्धयत्वादेव दूरस्थितेर्मे मे ॥३२२७॥
 अध्याभेदाभिलाषेण पापाद्यंतिकल चेटितम् । स्फुरन्नामात्रकव्यक्त्ये न तु तद्विग्रहग्रहाहातु ॥३२२८॥
 त्वत्संबन्धादिमे दिक्षु प्रतीक्ष्याः श्माभुजां वयम् । सङ्गाद्गङ्गाभ्रसः काचकुम्भसंभावना भुवि ॥३२२९॥
 अध्यापि शोतते साह्रिाद्वयेन दिगन्तरे । तत्संतानभयोनन्तः समूहः क्षत्रजन्मनाम् ॥३२३०॥ 3230
 त्वय्यर्पिते पार्थवीयभूमृत्सङ्गेन्यदादि नः । कदन्नाशनवु --- मुखैः खेरोन्मुखैरभूत् ॥३२३१॥
 इतीदृशीभिः ---⁴ प्रमाणमथ वा प्रभुः । इत्युक्त्वा भूपतेर्मूर्धां सोमृक्काचरणौ पुनः ॥३२३२॥
 प्रणामसंभ्रमस्तोष्णीवशीर्षे ततो नृपः । तस्योत्थितस्य स्वशिरोवाससा समवस्थयत् ॥३२३३॥
 स्वां तां च शर्यां तद्व्यस्तामुस्तङ्गे सान्त्वयन्त्यधात् । तस्यासंशोभगाम्भीर्यस्तभूजे च निश्रेथिनम् ॥३२३४॥
 दत्ते मया विभूति वा स्वमेते पूजयाथ वा । न शास्त्रमहवैमुख्यं कार्यं मण्डासनं त्वया ॥३२३५॥ 3235
 अवन्यशासने ---⁵ त्वयुक्तप्रति ते व्यधात् । शर्यां राजानुगत्यैव वन्दित्वाङ्के स कालवित् ॥३२३६॥
 ततो निर्यन्त्रणत्वस्य नर्मणः सान्त्वनस्य च । चिरसेवीव तत्कालं राज्ञोऽजायत भाजनम् ॥३२३७॥

३२१२. ¹) Emended; A 'रित्तव.—') Thus A; C अत्रजुःपुत्रवनावान्तं.—') Emended with C; A पार्थिवम्.
 ३२१४. ²) Emended with C; A समर्पयत्. ३२१६. ³) Emended; A न चक्षुषे. ३२३३. ⁴) Emended with C; A विप्र स्नां.
 ३२२४. ⁵) Thus A; C तदा भूमा पादं कम्पयन् भूयसः; perhaps read भूमा यः प्रकम्पयन् भूयसः. ३२३६. ⁶) Emended; A
 चिह्नते. ३२२७. ⁷) Emended; A संध्याविष.—') Emended; A दूरस्थिते न. ३२२८. ⁸) Emended with C; A वाच्यतिकल.
 ३२२९. ⁹) Emended; A श्माभुजा. ३२३०. ¹⁰) Emended; A चापिवाह. ३२३१. ¹¹) Thus A; doubtful.—') Thus A;
 C कदन्नाशनवुर्भोगाद्यत्ते. ३२३२. ¹²) Emended with C; A इतीदृ.—') Thus A; C supplements स्तुतिभिः.
 ३२३५. ¹³) Emended; A हन्. ३२३६. ¹⁴) Emended; A 'सासनी'—') perhaps read अश्वत्थपासने राक्षीत्वयुः; C 'सासनोनानी-
 त्व'—') Emended; A 'च्यनुवति ते; the lacuna not indicated.—') Emended; गच्छौ.

- अन्वयवधिष्ठो धन्योय स्वाचाम - 'यन्कृती । कृतप्रणामो भूपाल स्वहृणुणाकर्णनं विना ॥३२३८॥
 न प्राणा ब्रविणं नाथ गण्यं निर्विक्रिया पुनः । सत्क्रिया स्वामिनोऽप्यर्थे तस्मात्प्राथिव्यं विन्यताम् ॥३२३९॥
 3240 तथापि कथ्यमानं तत्र स्यात्संभ्राजनाभुवि । यदस्मिंश्चिन्त्यतेस्माभिरिति भूषो व्यभाषत ॥३२४०॥
 क्षणमुद्यावचं चर्चं विरचय्य विशां पतिः । भोजेन सार्धं शुद्धान्तं रज्जुद्वेष्यास्ततो ययौ ॥३२४१॥
 कृतप्रणामस्तां वीक्ष्य सौजन्यादिगुणोज्ज्वलाम् । स राजपरिजातं तं मेने कल्पलतायुतम् ॥३२४२॥
 मान्योयं देवि सौजन्यज्ञानेत्याभ्यामिहागतः । विशिष्यतेसौ पुत्रेषु क्षमाभूषोपेत्यभाषत ॥३२४३॥
 सभाजनाय सौजन्यनिधिर्भोजान्वितस्ततः । उद्वृद्धकार्यभाराणां दाराणामप्यगाह्वान् ॥३२४४॥
 3245 अभागीन्निपुणा राज्ञी भोजं राज्ञा सहागतम् । अपुनैव नृपस्यापः संवृत्तोसीति^१ सस्मितम् ॥३२४५॥
 लज्जास्मितमुखी पत्युः प्रणत्या स्वगतोक्तिषु । ददत्येवोत्तरं भोजं निर्दिशन्त्यप्यभाषत ॥३२४६॥
 भार्यपुत्रं न विस्मयं प्रत्याख्याताममन्त्रितम् । मानैकशरणस्यास्य ज्ञातिप्रीतिप्रवर्तनम् ॥३२४७॥
 पूर्वोपकर्तृ सलिलं वृद्धाप्रस्पृशतेन्वहम् । पद्यान्वकुलपद्मानां युक्तं जेतुं भवारशाम् ॥३२४८॥
 कार्यकुञ्जेश्वरसन्नाममुप्यागमनं विना । सिध्येदौस्रत्यसंरक्षा नेह प्रत्यागमथ नः ॥३२४९॥
 3250 उदीपे^२ रक्षतस्तीरं शरीराभयिणी भवेत् । भुवं वनस्पतेर्वीरुत्सिपातानुपातिनी ॥३२५०॥
 पतिगत्यनुगामित्वं प्राणानां परिचिन्तितम् । तथा कार्यं यथा न स्यात्ज्ञातव्यस्यान्यथात्मनः ॥३२५१॥
 राजा जगद तां देवि सर्वकर्तव्यसाक्षिणी । अन्यथाप्रतिपदर्थं मे स्वमप्यस्यं न मन्यते ॥३२५२॥
 निगृहीतवनेो दुष्टो मुञ्जिमल्लार्जुनावपि । निस्तापं मम नाद्यापि प्राप्तानुशयमाशयम् ॥३२५३॥
 अथ राज्ञार्थितः स्यात्तु परार्थे धांसि सानुगः । भोजो नामन्यतान्यत्र राजधान्याः स्थिरां स्थितिम् ॥३२५४॥
 3255 विदुराभयनिर्गोष्ठभावापचुरदर्शनेः । आराधनं धरामर्तुरसाध्यं ध्यातवान्नि सः ॥३२५५॥
 रक्षितृनयहील्लभापात्स्थिरं च समकल्पयत् । अनया^३ नृपं कार्यां न सुदाराधनागमे ॥३२५६॥
 विज्ञाय भावं प्रीतेन राज्ञा दत्तं ततो गृहम् । सर्वोपकरणापूर्णं राजधान्यन्तरेभजत् ॥३२५७॥
 राजापि ममतास्कीर्तनीतिभिः स्वैः परैस्तथा । उपासितस्त्रज रतिं चिराभित इवाययौ ॥३२५८॥
 भोगवेलेल्लिनाश्वर्षदर्शनादौ नृपोपि तम् । वियं पुत्रमित्रास्मार्दार्थाहूतैः पार्श्वे निनाय च ॥३२५९॥
 3260 जग्राह दक्षिणे पार्श्वे भुञ्जानं ज्ञातिगौरवात् । स्पर्शास्वादिनभोज्यादिवाने चैव व्यवर्जयत् ॥३२६०॥
 अकृत्रिमं तथा क्षेहमुवाह ---^४ यथा । लडितं ज्ञातिवृत्तस्मिस्तद्गालापत्यकैः समम् ॥३२६१॥
 तामेवालम्बत व्यक्तां^५ तोपि वृत्तिं यथा यथा । राजा सपरिवर्होपि विषम्भविगर्हितम् ॥३२६२॥
 आसन्नाभ्यन्तरा भिक्षा ये द्वेषे तानदर्शयत् । राज्ञां विरक्तिं स्वस्यारिवाहुल्यं च व्यसर्जयत् ॥३२६३॥

३२३८. ^१) Thus A; C स्वाचामपलयन्कृती. ३२३९. ^१) Emended with C; A स्वामिनोऽर्थे. ३२४०. ^१) Emended, A यदास्मिं. ३२४३. ^१) Emended with C; A क्षमाभूषोपेत्य. ३२४५. ^१) Emended; A संवृत्तोसीति; C संवृत्तोऽसीति. ३२५०. ^१) A, gloss उदीपः अतिवृष्ट्या अत्युत्रिकजलागमः.—^१) Emended with C; A वीरस्तजि. ३२५२. ^१) Emended; A प्रतिपदर्थः.—^१) Emended with C; A स्वमप्य. ३२५४. ^१) Emended; A धान्यां. ३२५६. ^१) Emended; A क्षमापात्स्थिरं.—^२) Thus A; the text is here evidently corrupt; C अनन्तां नृपं; G (sec. manu) अनुयान्तं नृपं कार्योच्छाराधनागमे. ३२५७. ^१) Emended with C; A शान्तं. ३२६०. ^१)—^१) Written by A₂ on new paper. ३२६१. ^१)—^१) Written by A₂ on new paper.—^२) Thus A; C supplements जनको.—^३) Emended; A^० स्वस्वरापत्यकैः. ३२६२. ^१) Conjectural reading; A तामेवालम्बत ध्यक्ति. ३२६३. ^१) Emended; A राज्ञां.

अकृत्रिमात्समाधानास्करणाणां सभान्तरे । न प्रत्यभाज्जडो नापि धृष्टो नापि शकन्नतः ॥३२६४॥
 यमादसखलिते हीनानिरीकृत्ये च भूपतेः । कार्ये नावदधे क्षुद्रः कवितेव महाकवेः ॥३२६५॥ 3265
 न विक्रमकथासञ्ज - - - व्यकृत्यत । प्राक्वृत्तमन्तरा पृष्टः सोपस्कारं च नाभ्यधात् ॥३२६६॥
 वि - कात्प्रभोः साम्यसकुल्यत्वादित्राट्टुभिः । धीराधृष्टैर्दृष्टिपातैरपुनर्भाषिणो व्यधात् ॥३२६७॥
 तथा स्पृष्टाप्यनुत्तानाशयोभूद्वचवाहितुम् । न शेकुस्तं यथा जाल्मनर्मवित्पिथुनादयः ॥३२६८॥
 क्षणेष्ववसितालोकक्षोभादिविशारारुषु । प्रा - 'वसथं गच्छश्शङ्कां' कामपि नातनोत् ॥३२६९॥
 यथा यथास्य निष्कम्भाङ्गुपोभूच्छिथिलायहः । तथा तथैव सिद्धोश्च इव नाधावदुद्धतम् ॥३२७०॥ 3270
 सदैवापेसरोन्यत्र पश्चादुद्धपदोभवत् । अनिपिद्धोपि शुद्धान्तमन्त्रागारावगाहने ॥३२७१॥
 विज्ञप्त्यौपयिकावामिप्रार्थनमादरात्स्वयम् । दूर्वाचक्रं परापेक्षां शश्वन्मंशयिताशयः ॥३२७२॥
 अना - - - समये तस्या - - - रक्षिणः । न स्वमवृत्तमप्यासीदनावेषां महीयुजे ॥३२७३॥
 मन्त्र्यान्तःपुरिकादीनां परस्परविगर्हणम् । नावर्णयश्चिस्मृतिं च दुष्टंस्वप्रभिवानयत् ॥३२७४॥
 सत्तेतनोपि दुर्नर्मगोष्ठीव्वनुरणन्वचः । अवदत्स्फुरदप्यन्तर्विडानां नाम लाघवम् ॥३२७५॥ 3275
 एवं भुद्धानुभावस्य तस्य कृत्येन कृत्यवित् । पुत्रेभ्योप्यधिकां पीतिं क्षिण्यन्नेजं क्रमाच्चपुः ॥३२७६॥
 कान्तिकालमहीपालदुस्तरः सिंहभूभुजा । सोयं गोत्रपरित्राणे नवः सेतुः प्रवर्तितः ॥३२७७॥
 इत्थं विद्राविताशेषोपद्रयस्मिद्धकस्तनः । अग्नि - - - मपि स्वास्थ्य - - - भूभृदचिन्तयत् ॥३२७८॥
 असौ हि निर्हृमोर्वाभूम्रमार्गे काले पलायनम् । शातचं सत्त्ववस्य दुःसाध्यं वदं ध्यायन्म्यलम्बन ॥३२७९॥
 अतः सुमेधा यात्रायां यावत्क्षणमपेक्षत । सञ्जपालेनाविचारात्तावत्पारम्भि धावनम् ॥३२८०॥ 3280
 अल्पाधिष्ठानसुभटः स देवसरसोद्भटैः । बहुभिः सहितः सैन्यैर्मातीर्ण्डे विदधे पदम् ॥३२८१॥
 निर्निरोधप्रवेशः स प्रदेशः परिपन्थिनाम् । नाद्याश्च योधा निःसारा वर्पाञ्जितिविदधे सः ॥३२८२॥
 त्रिच्छकानुचरा युद्धमसंनिहितसायकाः । तेन सार्धं विदधिरे न चाहीयन्त पौरुषम् ॥३२८३॥
 निःसीमसैन्यसहितो लवन्त्योन्यत्र डामरे । तत्र सर्वाभिसारेण धावनो युयुधे कुधा ॥३२८४॥
 लुण्ठितव्रविगापूर्णास्ते देवसरसौकसः । सर्वे तनः सञ्जपालं विव्रुताः परिजहरे' ॥३२८५॥ 3285
 द्विषदसंवेतवषीत्यां सर्वत्र बुद्धितेभवन् । अधिष्ठानभेदा एव कुलशैला इवाद्भताः ॥३२८६॥
 ते तीक्ष्णतीक्ष्णतरणौ सोढारानिरुपशिरम् । वद्भ्रंरंहतवन्तोन्त्यास्तत्र तत्राह्वये हताः ॥३२८७॥
 भ्रतेषु युधि सर्वेषु विन्दनैर्मण्डलं निजैः । भूरेषु तत्र मार्ताण्डेऽप्यासीदविरलम्रणः' ॥३२८८॥
 रराजाजौ साञ्जपालिर्गयापालो हतेषु यः । त्रिषु वाजिषु चानुर्यात्परातिर्नौपलक्षितः ॥३२८९॥

३२६६. १) Thus A; C supplements 'सखसानादी- स्वं च्य'. ३२६७. १) Thus A; possible emendations would be विहृदः-
 कामप्रभोः or विगर्हकान्प्रभोः; C विचारकात्मनोः. ३२६९. १) Thus A; C प्राप्तेऽस्थाव'.—२) Emended: A गच्छच्छ-ङ्का.
 ३२७१. १) Emended with C; A गदने. ३२७२. १) Conjectural reading: A प्रार्थन-इरस्वयम्, C प्रार्थनः स इरस्वयम्
 ३२७३. १) Thus A; C अनासमये तस्य न यत्तुः पयि रक्षिणः. ३२७४. १)—१) Written by A₃ on new paper. ३३७६. १) Em-
 ended with C; A नोमे. ३२७८. १) Thus A; C अग्निमोषमपि स्वास्थ्यहेतुम्. ३२८२. १) Emended with C; A नि सीम से.
 ३२८५. १) Emended; A अग्निरे. ३२८६. १) Thus corr. by a later hand from A₁ अधिष्ठाने भटा.—२) Emended with C.
 A इच्छता. ३२८७. १) Emended with C; A बभूविह. ३२८८. १)—१) Written by A₃ on new paper. ३२८९. १) Em-
 ended; A सञ्जपालः.—२) Emended; A गयपालः; cf. viii. 3322.—३) Emended; A वाजिस्वयम्; C वाजिस्वयम्.

- 3280 तस्माद्यम्योपलम्भाजिर्जर्जरतनुजः शिशुः । विनाय विस्मयं वीरान्घृष्टांसंख्यमहाहवान् ॥३२९०॥
दक्षिणं दोनं तद्यक्त्रे यद्दामं कम्पनापतेः । महेभांस्तापयत्यर्कः कुर्याद्भ्रमरदान्विभुः ॥३२९१॥
स धावन्वाजिनाराजदेकरोःस्फुरितायुधः । सधूमदण्डो दावाभिः सपक्षेत्राविर्बं स्थितः ॥३२९२॥
नं वैरिमुमुक्षे षण्णम्रणमङ्गेष्वसौ पुनः । वृष्टारलोठयद्वाजी - - चावदपद्भितः ॥३२९३॥
वर्मगैरवभुष्यकटाविन्धाघातपीडितः । स विसंज्ञो द्विषन्मध्यात्सनायाभ्यां विनिर्दतः ॥३२९४॥
- 3295 कटके सर्वतो नष्टे मार्ताण्डभाङ्गान्तरे । विरोध्यसाक्षि क्षिप्त्वा नं तावपासरनं ततः ॥३२९५॥
तत्रस्थं - - ना क्षमाभृष्टस्थितः पृथुलैर्बलैः । तावन्निः प्राप्यमप्याशु डामरं पिण्डितं व्यधात् ॥३२९६॥
क्षमापाते विजयक्षेत्रं प्राप्ते त्रोटितत्रेष्टनः । सञ्जपास्तो लव्न्यस्य वसनीर्निरवाहयत् ॥३२९७॥
स तादृगपि भूपाले कुर्दे वक्रीकृतभुवि । अवरिद्रो गिरिद्रोणीभेणिसूक्तं भाशानः ॥३२९८॥
संवृत्तो निःसहायश्च परिमहबहिष्कृतः । आपत्सुलभपाण्डित्यमृत्योपालम्भभाजनम् ॥३२९९॥
- 3300 निरुक्तकणशाखोश्च क्षमापकोपकपेर्ध्यात् । निरालम्भतया - - स स्वशीर्षफलार्थनाम् ॥३३००॥
रङ्गादेशीतनूजानां ज्यायांसं गुल्फणाभिधम् । श्रीमाल्लैरराज्येक्ष क्षमावृषा सोभ्यपेचयत् ॥३३०१॥
षट्समहायनो राजतनयः स वयोधिकान् । चूनाङ्कुरो जीर्णतरुनिवेशानजयदुगैः ॥३३०२॥
अभिवेक्तुं सुतं देव्या यातायाः क्षमाभुजो व्युधुः । शिरःशोणादमकिरणैश्चरौ यावत्काश्यौ ॥३३०३॥
नत्राभिविक्तै वसुधासुधावमहशोषिताम् । देवीभावाभियेकार्थमिवासिञ्चन्पयोमुचः ॥३३०४॥
- 3305 भूयोपि राजवदनो विप्रयोत्पादनोत्सुकः । अमन्दमवचस्कन्व जयचन्द्रं नृपासया ॥३३०५॥
नागभ्रातृव्यसहिता गार्गेरनुपवेशिनः । पथारसपिणिः सेनाः सोवधीस्तं कटोऽध्वनि ॥३३०६॥
गार्गः परिभवम्लानानां निष्ठन्निर्वैस्ततः । नागभ्रातृसुतामप्यमन्धाह्लोष्ठकं मृधे ॥३३०७॥
तुर्गमत्वादनाक्रान्तमन्यैर्वैगात्प्रविश्य च । दग्ध्वा चं दिन्नाग्रामं स निराग्रापुविक्रमः ॥३३०८॥
तथापि राजवदनो न शौर्यात्पयहीयत । न संदधे न चुकोप शक्यमस्य विनिर्गमम् ॥३३०९॥
- 3310 अहन्ग्रहिनि शिनाभिः सेनाभिर्न्यपतन्नुपे । जयचन्द्रमुखाच्छदसुलायन्वधीभवत् ॥३३१०॥
क्षमानायकोथ निःसीमनखबाहुप्रसारणः । रणान्तरेव तं तीक्ष्णैर्गुडन्यस्तैरघातयत् ॥३३११॥
तन्मुण्डगण्डलेखेन लुठता खण्डशः कृतः । झटिति नृटितः स्वास्थ्यविटप्यङ्कुरणोन्मुलः ॥३३१२॥
पृथ्वीहरकुलाच्छेदस्वच्छश्या भेदिनीपतिः । अवधील्लोठनर्मपि वृक्षरण्डप्रमुक्तिभिः ॥३३१३॥
एकवारं धेतिनोपि रक्षितस्त्रिल्लकेन सः । भूमिभृषीतिपाशस्य निपातेनायवर्तत ॥३३१४॥
- 3315 मल्लकोष्ठद्वारजयसङ्कुचन्नादयोभवन् । जीवन्मृताश्च शान्ताश्च दारिद्र्योपप्रवार्दिताः ॥३३१५॥

३२९०. ^१) Emended with C; A °नृष्टसहस्य°. ३२९२. ^१) Emended with C; A °वृष्ट.—^२) Emended with C; A °प्राश्रिय. ३२९३. ^१) Thus A; C °सदन्वावच्छ°. ३२९६. ^१) Thus A; C °कम्पनाक्षमा°. ३२९८. ^१) Emended with C; A °कुडो.—^२) Emended with C; A °अल-सुल°. ३३००. ^१) Thus A; C supplements तस्य. ३३०१. ^१) Emended; A °श्रीमाल्लो.—^२)—^३) Written by A₂ on new paper. ३३०२. ^१)—^२) Written by A₂ on new paper. ३३०३. ^१) Emended with C; A °सुतापय्यावत्.—^२) Comp. viii. 2996. ३३०८. ^१) Emended; A स. ३३१०. ^१) Doubtful; thus C; A °लाव्यवधीभवत्. ३३१२. ^१) Conjectural reading; A °विधीस्वङ्कुरो°, C °विवास्ङ्कुरणो°. ३३१३. ^१) Emended with C; A °पते.—^२) Comp. regarding this name the note to viii. 2496.—^३) Emended; A °वृष्टस्य°. ३३१४. ^१) Emended with C; A °अवधिता. ३३१५. ^१) Thus A; misread °सुचन्ना° in R C; cf. सङ्कुचन्त्स viii. 648.

अविचिन्त्योश्चलक्षोणिमृतः प्राणान्त्रिनश्वरान् । पेश्यैरुद्धिमुहस्वादनिर्व्यूहव्यवस्थितौ ॥३३१६॥
मनेनुमितकोशस्थं तत्तत्राज्ञाभ्रयाहते । कुलोहो विहितवांस्सिंहदेवो व्यवस्थितम् ॥३३१७॥ युग्मम् ॥
सुह्लांविहारं पैतृव्यं पितुर्देवगृहत्रयम् । तन्वार्धसिद्धप्रासादं परिपूर्णं स्वधाभूषणः ॥३३१८॥
स एव वामान्तसम्प्रीमहापणसमर्पणैः । निर्दोषपारिषद्यादिहद्यान्निषोद्यधीर्व्यधात् ॥३३१९॥
अशरोधेन्दुवदनां मुगामुश्चिदय चन्दलाम् । प्रत्यष्टापि मडोनूनभ्रीहारेवारितातिथिः ॥३३२०॥ 3390
स्पष्टो नगरनिर्दीहैः तोपि सूर्यमतीमठः । पूर्वाधिकोपगर्वेण तेनैव निरमीयत ॥३३२१॥
संजाते सञ्जपालस्य ततो लोकान्तराभये । कम्पने निदधे राज्ञा गयापालस्तदात्मजः ॥३३२२॥
विपाकसुकुमारोपि दुःसहः हनुनाभवत् । विस्मारितः स सौम्येन शरजानुरिविन्दुना ॥३३२३॥
नीष्मोष्मशेषविषयेष्वविशेषवृत्तेर्मैवोदये तटतरोस्तटिनीपवाहः ।
पश्यन्नकाण्डतद्विदापतनेन नाशं नाशंसति स्वसलिलस्य विभूतिलाम् ॥३३२४॥
आ भिदुक्षपणाङ्गाजभञ्जनादपि भुभुजः । विभुरे कार्यभाराणां वोभुद्वधुतः परम् ॥३३२५॥ 3395
तस्य ऋमिन्नुपरते क्षीणप्रक्षीणकण्टके । स धन्योन्यसांमान्यप्रेमा प्रमथमायथौ ॥३३२६॥
ताम्बूलमायात्रिकतां नीत्वामूनामयातिव । भार्पिपन्मधुरावहं जीवं यस्य तिजः घृतः ॥३३२७॥
स जगज्जीवितेनापि रक्षणीयः क्षमापतिः । पदे पदे विपन्ममः प्रजोद्धरणधीरधीः ॥३३२८॥
व्याधितस्य विनिद्रोपि संसङ्गान्मङ्गलेच्छभिः । नान्तक्षणे तस्य पांश्चान्कृतज्ञोवाचलज्जुपः ॥३३२९॥
प्रियप्रजस्यांतामत्यस्य स्वरूपंविपरीतता । तस्य कंचित्क्षणं जाता जनंजीवितदा भवे ॥३३३०॥ 3390
भुभुजामपि मान्धातृमुत्त्वानां निधनेन याः । दुःखं यद्युः प्रजास्तासां समभावि तदा ह्यलम् ॥३३३१॥
हैराज्योपयुते राट्टे नवस्य नृपतेरभूत् । अध्याह्नं यत्साविष्यं तस्य सर्वाभिषङ्गमित् ॥३३३२॥
कालो बली व्यवहतेनेन तुह्यशेन पूर्वापराचरणविस्मरणे न कस्य ।
शक्तिः क्षितैर्वहनकर्मणि योग्यतायां निर्दीरणे मुरजितस्तु वराहतायाम् ॥३३३३॥
नगराधिकृतो भूत्वा मुञ्जेर्निर्वापिते पुरा । शिरप्रकटां चो देशस्याव्यवस्थां न्यनारयत् ॥३३३४॥
भट्टः क्रयेषु दीक्षारव्यवहारोप्यवस्थया । निगृह्य तं शंशकार्यनिश्चितण्डः प्रवर्तितः ॥३३३५॥ 3395
परिणीताङ्गनाशीलभ्रंशे गृहपतेरभूत् । वण्डप्रवृत्तियां तेन सा विचार्य निवारिता ॥३३३६॥
एकान्ततो हितो भूत्वा विश्वाभैवं पुनर्व्यधात् । नगराधिक्रियां लब्ध्वा स एव परिपीडनम् ॥३३३७॥
बद्धाभिनेतैकीभिश्च परिणीतगृहस्थितौ । संययुक्तान्कथ्यमानान्हतेनादण्डयद्वहून् ॥३३३८॥

३३१६. १) —) Written by A₃ on new paper. —) Emended with C; A देव्यैरुद्धि. ३३१७. १) —) Written by A₄ on new paper. —) Emended; A² स्थितम्. ३३१८. १) —) Written by A₃ on new paper. —) Emended with C; A स्वधाभूषणः; cf. viii. 248. —) Emended with C; A पैतृव्य. —) Emended with C; A —वृषः. ३३१९. १) Emended with G (sec. manu); A मानसा. ३३२०. १) Emended with C; A पैतृव्य. —) Thus A₁, R; A₂ चन्दलाम्; C चन्दलाम्. ३३२१. १) Emended with G (sec. manu); A घटो नगरनिर्दीह (घटो written by A₃); cf. viii. 1193. 1528. ३३२३. १) Emended; A सोम्येन. ३३२६. १) Emended; A धन्यो न्यसां. ३३२७. १) Thus A; perhaps read सीत्वासुना. —) Emended with C; A भार्पिपामधु. ३३२९. १) —) Written by A₃ on new paper. ३३३०. १) —) Written by A₃ on new paper. ३३३२. १) Emended with C; A अध्याह्नं. ३३३३. १) Emended with G (sec. manu); A निर्दीरणे. ३३३५. १) Doubtful emendation; A प्रवर्तितः; C प्रवर्तित. ३३३७. १) Emended; A पीडयत्. ३३३८. १) Emended with C; A² बद्धाभिनेतैकीभिश्च. —) Conjectural reading; A परि - सयुः; C परिपीडनम्.

- किंचो -- 'लेशानां तुपाणामिव चिन्तनैः । अत्रोहालोमयोर्भूमिर्न तादृगपरोभवत् ॥ ३३२९ ॥
- 3340 भिक्षुंमह्नाञ्जुंते कालानुवृत्त्याभिनवानपि । नासौ जहौ स्वामिहितं न तौ ---^० नावधीत् ॥ ३३४० ॥
 अक्षिणत्यागरीनस्य विभूतिसमयेव्यभूत् । संस्कारौपयिकं नास्य पर्याप्तं निधने धनम् ॥ ३३४१ ॥
 कृतज्ञतायां राशोन्त्यपर्याप्तं किमुदीर्यताम् । यो जीवित इवानीतान्संविभेजेनुजीविनः ॥ ३३४२ ॥
 लोकान्तरातिथिं विज्जामिधासुद्विद्य वक्ष्यताम् । धन्यस्य विज्जनामाडधंविहारारम्भकारिणः ॥ ३३४३ ॥
 परलोकं प्रयातस्य निर्माणप्रतिपूरणम् । स्थितं व्यवस्थितेः कं च विनियोगं चकार सः ॥ ३३४४ ॥ युग्मम् ॥
3346. भूभृद्भूमिकावाप्तसूक्तोत्सेकावसवैः । युक्तेकवृत्तिभिरपि प्रवृत्ते पुण्यकर्मणि ॥ ३३४५ ॥
 विपक्षाणां सुभिक्षेण नुरुक्तविषयाश्रयात् । जन्मभूमेर्वृत्तये वैः क्रौर्यादन्यत्र शिक्षितम् ॥ ३३४६ ॥
 धेपि वृत्तिं विरोध्यांजिद्यमे सुस्सलभूभुजि । कलहावसरेष्वेवं कश्मीरेषु प्रपेदिरे ॥ ३३४७ ॥
 गोत्रे तेषां क्षत्रियाणां जातः कर्मलियाजुजः । राजबीजी सद्भिःश्याख्यः प्रतिष्ठां स्वाख्ययाकरोत् ॥ ३३४८ ॥
 वितस्तापुलिने बाणलिङ्गे तेन निवेदिता । जायते स्वर्धुर्नीरोधःसंपरुद्धविमुक्तधीः ॥ ३३४९ ॥
- 3350 तदीयं च मठं त्रैव तपोधनविभूषितम् । वृष्ट्वा निवर्तते ह्रन्नलोकालोकनकौतुकम् ॥ ३३५० ॥^०
 लोउनेन्यप्रतिष्ठानामधन्यद्रविणार्पणे । न तेनाद्यतने काले संरब्धं शुद्धबुद्धिना ॥ ३३५१ ॥
 उदयस्य प्रिया चिन्ताभिधाना कम्पनापतेः । पुलिनोर्भां वितस्ताया विहारेण व्यभूषयत् ॥ ३३५२ ॥
 पासादपञ्चकव्याजात्तद्द्विहारस्थितः करः । उदस्त इव धर्मेण प्रोत्तुङ्गाङ्गुलिपञ्चकः ॥ ३३५३ ॥
 सांघित्रिपक्षिको मङ्गुळाख्योलकारसोदरः । समउस्याभवत्पृष्ठः श्रीकण्ठस्य प्रतिष्ठया ॥ ३३५४ ॥
- 3355 मठाप्रहारदेवौकीर्णोद्धारदिकर्मभिः । अनुजः सुमना नाम रिल्हणस्यासदनुलाम् ॥ ३३५५ ॥
 भूतेश्वरे मठं कृत्वा त्रिधाम्यामप्यपाययत् । तोयं कनकवाहिन्या वितस्तायाश्च यः पितृन् ॥ ३३५६ ॥
 प्रदेशे कुर्यापागाराभिधाने नीलभूः सरित् । जीपीषयेव जाह्नव्या यत्र पूर्वा दिशं गतां ॥ ३३५७ ॥
 उत्ताराय गवादीनां यः सेतुं तत्र बन्धयत् । निर्मेमे निर्मलं कर्म संसारोत्तरणक्षमम् ॥ ३३५८ ॥
 नगरेपि स्वनामाङ्कवृषाङ्गुगारकारिणा । मठो येन कृतोभ्रष्टजटाधरघटाश्रयः ॥ ३३५९ ॥
- 3360 मम्मेश्वरं स सौवर्णमलसारं चकार यः । सोमतीर्थं तथा तोयोद्यानातुङ्घोतितान्तिकम् ॥ ३३६० ॥
 अत्र क्षमाभुजो वंशे वंशोदत्यधनादिषु । सासूयस्वादमार्त्यानां धनप्राणादिहार्तिणः ॥ ३३६१ ॥
 कुध्यस्रनासनाध्यासासुधया त्रासवोपि वा । पाशंशयतिवो देवो मान्धातारं परामुजम् ॥ ३३६२ ॥
 अविप्रुतमतिर्भृत्यान्कृत्यौस्रयतेनन्वहम् । वृष्ट्वा ध्यातस्वमाहात्म्यवृद्धिस्तु प्रीयते नृपः ॥ ३३६३ ॥
 क्लृप्तद्राक्षमापतेः प्राशोपसं भृत्योस्य रिल्हणः । कुर्वन्स्वर्णोत्पत्राणां प्रतिष्ठां प्रीतिकार्यभूत् ॥ ३३६४ ॥

३३३९. १) Thus A. C हो अवेह्लघानां. ३३५०. १) Thus R C; A, भिक्षुमह्ना. —) २) Written by A₂ on new paper. —
 १) Thus A₂; C वृषा भुत्. —) Emended; A स्वामिहित. —) Thus A; C supplements तावपि. ३३५४. १) Doubtful emenda-
 tion; A नानामलस्य. ३३५४. १) Emended with G (sec. manu); A निर्वाण. ३३५४. १) Emended with C; A नुरुक्तविषया.
 ३३५०. १) —) Written by A₂ on new paper. ३३५४. १) —) Written by A₂ on new paper. ३३५९. १) Emended; A संरब्धे.
 ३३५५. १) Emended; A अनुजा. ३३५६. १) Emended; A त्रिधाम्यामप्यपाययत्; cf. वामेन सिन्धुभिःपान्या वितस्ता एक्षिणम् नु
 v. ७7. ३३५०. १) Emended; A प्रवेद्व. —) These two *pādas* and the following three verses are written by A₂
 on new paper. ३३६०. १) Emended with C; A₂ R मलसार. —) Emended; A₂ R द्यानासुद्योति. ३३६१. १) Doubtful
 emendation; A क्षमाभुजो. —) Emended; A स्वनामास्थानां. —) Emended; विशात्मि. ३३६२. १) Emended with C; A
 पेशं. ३३६४. १) Thus corr. by A₁ from 'वति. —) Thus A; cf. vii. 528 ff.

स्वर्णपत्रं^१ सुरेश्वर्यां शिवयोः समवेतयोः । सतीपारात्रिकामत्रमैत्रीमेति सचण्टिकम् ॥३३६५॥ 3365
 वन्धोर्हिमात्रैर्यितेनः सुताजामातरौ शिवौ । स्वर्णच्छन्नच्छलान्मेरुर्मुन्यान्प्रातुमुपागतः ॥३३६६॥
 उद्दिश्य यद्दिदधुद्यममात्मयोनिर्दग्धो मयाङ्गचटनं दयितेन गौर्याः ।
 सिद्धं तदत्र --- मुमयेति हेमच्छन्नच्छलाद्भ्रूशथलितोद्भिच्छ्वम् ॥३३६७॥
 छन्नं तत्र च त्रिलहणेन विहितं रौक्मं महद्भुक्तिमर्णप्रियोमन्दिरमूर्ध्नि नडमधुनादधं परिभ्राजते ।
 क्षैष्येन क्षतजावपानजनुषा नष्टं ततः स्वामिना प्राप्तं चक्रमवेक्षितुं स्वस्वचिरे भास्वानिवाभ्यागतः ॥३३६८॥
 तीर्थे मन्मथजित्स्वगध्वजवृद्धाजयौर्जितात्रयैके साधाराभरणं क्रियापरिणति स्वर्णातपत्रं प्रभोः ।
 भास्येकस्य शिलाहिकूत्कतिवल्गुद्राङ्गरेणुपगं^२ केशान्तस्थितमेघपाश्र्वगतद्विष्णुद्वामन्यस्य च ॥३३६९॥
 सौवर्णवृक्षिणाण्डकपर्णपुरे संसूत्रिना छन्नकव्याकोशस्य समुद्रकप्रतिकृतौ दीर्घार्धितं^३ घने ।
 सङ्गेनेन्दुकिरिटक्रेटभरिपुरदथामासितालक्रिया सत्रलाकरयोः पिधानकरणि स्वर्णातपत्रं गतम् ॥३३७०॥ 3370
 नं लोह्रमहीपालमन्वजायन्त भूभुजः । रङ्गादेव्या गुणोदाराधत्वारधतुराः सुताः ॥३३७१॥
 गुल्हणेनापरादित्यो राघवेणेव लक्ष्मणः । अभिन्नभात्रः संवृद्धिं वर्तते लोह्रे श्रयन् ॥३३७२॥
 ललिनादित्र्यदेवेन जयापीडो हि वारकः । भरतेनैव शत्रुघ्नः पाल्यमानः प्रवर्तते ॥३३७३॥
 पाधिवाहस्कराद्यानमस्काराद्यशस्करः । पञ्चमः क्षितिभृद्धस्यो बालातप ह्योदितः ॥३३७४॥
 चपलैः शैशवाच्छदानुभाषत्वात्ससौष्ठवैः । लडितैर्ललितादित्यो भिच्छीरप्यार्द्रयत्यहो ॥३३७५॥ 3375
 वत्तरक्षाञ्जनं ताम्राधरं गौरं तदाननम् । सवालातपभृङ्गाङ्कस्वर्णपङ्केह्रायते ॥३३७६॥
 आलापास्तस्य साहाय्यगर्भा बाल्यांस्कुटा अपि । अमृतार्द्रा ह्योद्यारा मथ्यमानस्य वारिधेः ॥३३७७॥
 महाभिजनसंज्ञानो राजसुनुः स शैशवे । अभिधत्तेनुभायेन भय्येनागामि जृम्भितम् ॥३३७८॥
 अत्यक्तमण्डनशिखण्डिशिखोपि तोयस्पर्शासहान्वितकलापिकलापभङ्गाय ।
 वार्षा निपीतसलिलो ब्रलिनं प्रयाति चेटोक्तभावमहिमा वरवर्णिभावः ॥३३७९॥
 चल्लो मोनिर्ला राजलक्ष्मीः पद्मश्रिया समम् । संजाताः कमला चास्य कन्याः सस्कृत्यवृत्तयः ॥३३८०॥ 3380
 विनोदनीलोद्यानैर्नित्यकान्तैरपत्यकैः । विद्योतितेनैवथी तौ प्रावृट्पुष्पाकरात्रिच ॥३३८१॥
 तीर्थायतनपूनेस्मिन्मण्डलेखण्डितैर्यथैः । रङ्गादेव्या एव याता भाग्यभावं विभूतयः ॥३३८२॥
 कुनानुयात्रा सा दैवयात्राश्च^४ क्षितिपाङ्गना । राजलक्ष्मीरिवाभाति राजसामन्तमन्त्रिभिः ॥३३८३॥
 सतीदेवो तीर्थसार्थास्वयजन्त्यस्या निमज्जने । च्छानासक्तसतीमूर्तिस्पर्शैस्त्वक्षयमञ्जसा ॥३३८४॥
 चित्रे कालेन यात्राश्च ब्रह्मं वृष्ट्युत्तरैः सदा । यत्प्रावृडिच --- जीमूतैरनुगम्यते ॥३३८५॥ 3385

३३६५. ^१) Emended: A पत्रा. ३३६७. ^१) Thus A; C कल्याणमुपवेति.—^२) The last *pāda* and the following *verse* written by A₃. ३३६८. ^१) Emended with C; A₃ R चक्रनिर्व. ३३६९. ^१) Thus A; C पत्र. ३३७०. ^१) Thus A; C चित्तार्धं घने. ३३७१. ^१) Emended with C; A चतुरस्तुता. ३३७३. ^१) Emended with C; A ललितादित्य.—^२) Emended with C; A पालमान. ३३७४. ^१) The last two *pādas* and the following *verse* written by A₃ on new paper. ३३७५. ^१) Emended with C; A भृङ्गाङ्ककर्म. ३३७७. ^१) Emended; A बालाङ्कुटा. ३३८०. ^१) Emended with C; A मेजला; cf. viii. 3394, 3397.—^२) Emended; A संज्ञाना. ३३८२. ^१) Doubtful emendation; A विद्योतितेनैवथी; C चान्तितापनवथी. ३३८३. ^१) Emended with C; A यात्रास्वयि.—^३) These two *pādas* and the first *pāda* of the following *verse* are written by A₃ on new paper. ३३८५. ^१) Thus A; C supplements तेष्वेव.

- सा पापिवेषु तीर्थेषु खानाय प्रस्थितां ध्रुवम् । दिव्यैर्वर्षनिषात्तीर्थैः पादुदयेत तदीर्ष्यया ॥३३८६॥
 अभ्रलिहात्र च गिरिचक्रं कूलं कवा नदीः । मृद्भङ्गी तुंगमा मार्गं तीर्थोत्सृज्येन वेच्यसौ ॥३३८७॥
 द्युवकीभिः प्रतिष्ठाभिर्जोगोद्धारिष धीरया । तथा चित्रं चतुरया पञ्जुदिहा विलङ्किता ॥३३८८॥
 अथापि विश्वरस्तीरार्णवकान्तिच्छटाच्छलात् । यो भातीव द्युवाद्युतिसितश्वेताद्मनिर्गतः ॥३३८९॥
- 3390 उपमन्योरुदन्त्याया दारिद्र्योपद्रवापहः । रुद्रो रुद्रेश्वरो नामा श्रीमान्कर्मभूषणम् ॥३३९०॥
 जगत्सौन्दर्यसारं स सस्वर्णमलसारकः । शान्तावसादप्रासादोद्धारथ विहितस्तया ॥३३९१॥
 सखानामिव भृत्यानां कोपौर्वधिकृते नृपे । उदन्वतीव शरणं सिन्धुहैमवतीव सां ॥३३९२॥
 स्थिरप्रसादे भूपाले निपहानुपहै क्षणात् । भूभुजामपि संवृत्तावविच्छिन्नौ तदिच्छया ॥३३९३॥
 सोमपालात्मजो भूभृद्भूपालः प्रापितस्तया । मानिन्या मेनिलादेव्या विवाहेन महाहताम् ॥३३९४॥
 उत्पत्तिभूमिच्छलभानुभवो न भूसा कस्याप्यहो व्यभिचरत्यनुभावभावः ।
- 3395 तेजस्तमोविसुव्रतमुष्णभानोऽश्वेदं तदुत्थमकरोत्तमसोपि चक्रम् ॥३३९५॥
 भुवनाद्भुतसाभ्राज्यमार्जने भूभुजाभवत् । प्रातिभात्यं हृदं रत्नाक्रान्तसम्पण्डलान्विनः ॥३३९६॥
 ऊढायां मेनिलादेव्यां परिणेतुरभूदपि । पिता वैमत्यमुत्सृज्य निर्व्याजं राज्यदायकः ॥३३९७॥
 राज्ञः प्राजिधरस्यासौ तरसा भूभुजोनुजः । वैरिभिर्विहतस्यामे वैरसंशोधनोद्यतः ॥३३९८॥
 रङ्गं शरणमेत्योद्यमानोत्कंठयो घटोत्कचः । भेजे राज्यश्रियं प्राप्य चित्रं राज्यश्रियं पराम् ॥३३९९॥ कुलकम् ॥
- 3400 कृतसाहायकोमाद्यै राज्ञः सप्रज्जिमद्भुदम् । राज्यात्वाभ्रशंयद्भानुदुर्गं पञ्चवर्दं नृपम् ॥३४००॥
 भलङ्कयत्त्वभावात्स्फारदानाम्बुनिर्भरात् । सरितं खड्गवर्लीं च कृण्णां विधेविगोचराम् ॥३४०१॥
 द्वितीयस्योरशाभर्तुरकीर्तिं निर्जयासृजत् । देवप्रभावाद्योधासमव्युग्रपुरमपहीत् ॥३४०२॥
 शीनोण्यवारणशशियोतकल्लोलितास्ततः । बहयो वाहिनीनाथाः प्रथमित्थं प्रपदिरे ॥३४०३॥
 समाहाविंशती राजशवाभेः प्राग्भूभुजो गता । तावत्येवाप्रराज्यस्य पञ्चविंशतिवत्सरे ॥३४०४॥
- 3405 इषवृष्टमन्यत्र प्रजापुण्यैर्महीभुजः । परिपाकमनोऽन्नत्वं स्थेयाः कल्पानिगाः समाः ॥३४०५॥
 अन्धोपि प्रवहस्त्वभावमश्वैराह्वानमरमायते धावाम्भः । ऋवति द्रवत्वमुदितोऽत्रेकेषु चावेयुषः ।
 कालस्यास्खलितप्रभावरभसं भाति प्रभुस्वेद्भुते कस्यामुत्र विधातृशक्तिवटिते मार्गे निसर्गः स्थिरः ॥३४०६॥
 प्रयाते व्यधिकेप्वर्षसमापट्कशते कलेः । कश्मीरेऽवास्त गोमन्दः पार्थानां सेवया नृपः ॥३४०७॥
 सनुर्दामोदरोऽस्याथ तस्य पत्नी यशोमती¹ । गोमन्दोऽन्यस्तस्सुतोपि ततोतीत्य महीपतीन्² ॥३४०८॥
 पञ्चत्रिंशत्तमज्ञानानुपहाभिजनाभिधाम् । राजामवह्लवो³ नाम सूनुस्तस्य कुशस्ततः ॥३४०९॥

३३८६. ¹) Emended; A परिपत्तं. ३३९२. ¹) Emended with C; A सरणं.—) The last *pāda* and the following two verses written by A, on new paper. ३३९३. ¹) Emended; A, R C 'चिच्छलस्तसि'. ३३९५. ¹) Emended with C; A उत्पत्तिभूमि. ३३९६. ¹) Emended; A °वाजेनो. ३३९९. ¹) Emended; A °त्वोद्यं मानोत्कं. ३४००. ¹) Emended; A राज्य प्रा.—) Doubtful emendation; A °भद्रो. ३४०१. ¹) The last *pāda* and the following verse written by A, on new paper. ३४०२. ¹) Doubtful emendation of G (*see. manu*); A °कीर्तिमिजं. ३४०४. ¹) Emended with C; A 'विशानु व'. ३४०६. ¹) Emended with C; A प्रायोऽम्भः. ३४०८. ¹) Emended with C; A शमोत्तरस्याथ.—) Comp. यद्योवो i. 70.—) Emended with C; A °पत्नी. ३४०९. ¹) Emended with C; A राजा वहभक्तो; cf. अधाभवह्वयो नाम i. 84.

रौ खगेन्द्रसुरेन्द्राख्यौ पुत्रपौत्रावमुष्य तु । गोधरोथान्यकुलजः सुवर्णाख्यस्तदात्मजः ॥३४१०॥ 3410
 तज्जन्मा जनकोप्यासीत्सूनुः शच्याः शचीनरः । अथाशोकोभवद्भूद्राशोस्य प्रपितृव्यजः ॥३४११॥
 तज्जो जलौकाः संदिग्धवंशो दामोदरस्ततः । तुल्यं प्रयोष हुष्काद्यास्तुरुष्काभिजनोद्भवाः ॥३४१२॥
 अभिमन्युस्तृतीयोथ गोनन्दोस्य विभीषणः । राजेन्द्रजिद्रावणश्च - - - क्रमशोभवत् ॥३४१३॥
 अन्यो विभीषणः सिद्ध उपत्याक्षंश्च तदनुं । पश्चात्ततो हिरण्याक्षहिरण्यकुलयोरभूत् ॥३४१४॥
 राजा वसुकुलस्तस्य सूनुः क्यातरिषकोटिहा । क्षितिनन्दो वकाचज्जाइसुनन्दस्तदात्मजः ॥३४१५॥ 3415
 नरेन्द्रोक्षस्ततस्तस्माद्राज्ञा गोकर्णको नृपात् । तस्मान्नरेन्द्रादित्योभूसूनुरन्धयुधिष्ठिरः ॥३४१६॥
 तस्य प्राक्षिणतो भूत्सैरन्याभिजनसंभवः । भूपः प्रतापादित्योभुज्जलौकोपि तदात्मजः ॥३४१७॥
 तुञ्जीने निःसुते तज्जे विजयोन्यकुलोद्भवः । जयन्त्रेस्य सुतेपुत्रे सचिवः संधिमानभूत् ॥३४१८॥
 युधिष्ठिरस्य वैत्रेण भूपादित्यात्मजन्मना । श्रीमिषवाहनेनाथ गौनन्दैर्युदितं कुले ॥३४१९॥
 ..... ॥
 ततः प्रवरसेनोयस्तोरमाणात्मजः क्षितिम् । लेभे हिरण्यभ्रातृव्यस्तस्य पुत्रो युधिष्ठिरः ॥३४२०॥ 3420
 ततो नरेन्द्रादित्यश्च रणादित्यश्च भूपतिः । क्रमाद्भूतां तत्पुत्रो विक्रमादित्यभूपतिः ॥३४२१॥
 बालादित्यश्चोदभवद्भ्रणोदित्यस्य नन्दनः । बालादित्यस्य जामाता ततो तुल्लभवर्धनः ॥३४२२॥
 सुतुर्दुर्लभकस्तस्य चन्द्रापीडोभवत्ततः । तारापीडोनुजन्मा च मुक्तापीडोस्य चानुजः ॥३४२३॥
 भूपावास्तां कुवलयापीडो वैमातुरोस्य च । वज्रादित्यः सुतो राज्ञो मुक्तापीडस्य तत्सुतो ॥३४२४॥
 पृथिव्यापीडसंप्रामापीडावतु नृपोभवत् । जयापीडोस्य मन्त्री च जज्जः पुत्रावपि क्रमात् ॥३४२५॥ 3425
 ललितापीडसंप्रामापीडौ ज्येष्ठमजस्ततः । श्रीक्षिप्यटजयापीडः कल्पपाल्युद्धोभवत् ॥३४२६॥
 अभिचारणे तं हत्वा सांमत्यांक्षितरेतरम् । उत्पलाचैरसंप्रपराज्यैस्तन्मातुलैः कृतः ॥३४२७॥
 भ्रातुः पुत्रोजितापीडो जयापीडस्य तत्पदे । अनङ्गापीडनामा च संप्रामापीडजस्ततः ॥३४२८॥
 तमुत्पाटयोत्पलापीडोस्याजितापीडनन्दनः । अवन्तिवर्मा भूरेण तं निवार्याथ मन्त्रिणा ॥३४२९॥

३४१०. १) The last three *pādas* and the following verse are no longer found in A as the upper portion of fol. 327 has broken off; the text is given from R G.—) Emended with C; R G (*prima manu*) उपर्णाकुलज्ञः; cf. i. 97. ३४१२. १) Emended; R C °युक्ते; the upper strokes of the letters are not legible in A. ३४१३. १) Thus A; C पितापुत्रो क्रमात्पुत्रो. ३४१४. १) Here the name of NARA is omitted.—) Emended; A उत्पलाचयश्च.—) Thus A; doubtful.—) Emended; A हिरण्याक्षोहिरण्यकुलयोर°. ३४१५. १) C inserts here two *pādas* श्रीमिहिरकुलो राजा वकाचव्यस्तनन्दनः.—) Emended; A क्षितिनन्दो वकाचजावद्ध°. ३४१६. १) Emended; A तुञ्जीने; cf. ii. 11.—) Emended; A जयन्त्रेस्य—पुत्रे; C जयन्त्रस्तसुतोऽपुत्रः. ३४१९. १) Thus A; but compare ii. 145 ff. G.—) Emended with C; A गौनन्दायुदितः.—) After this verse C inserts the following: ततः प्रवरसेनोभूद्रूपः कावरीमण्डले ॥ तत्सुतुश्च हिरण्योभूत् पालवन् क्षितिमण्डलं । मातृगुप्तोऽभवत्ताराज्यस्तेन शकारिणा ॥ One verse containing the names of PRAVARASENA I, HIRANYA and MĀTRIGUPTA appears to have been omitted here by A. ३४२०. १) The remaining portion of this verse, the following verse and the first *pāda* of verse 3422 are no longer found in A, as the upper portion of fol. 327 has broken off; the text is given from R G.—) Thus C; R पुत्रो—धिष्ठिरात्, corr. *sec. manu* as above; G पुत्रासुधिष्ठिरात्. ३४२१. १) Thus C R; G तस्य विक्रमादित्य उदरेऽस्मिन्. ३४२२. १) Thus C R; G °वशोदभवद्भ्रणः.—) Emended with R G; A °विरव्यक्ष ण°. ३४२३. १) Thus C; R G °पीडस्त्व; in A three *aksharas* after मुक्ता have become illegible. ३४२५. १) Emended with C; A अङ्गपुत्रावपि. ३४२६. १) Emended with C; A °पीडज्येष्ठः. ३४२७. १) Emended with C; A सम्मत्या°. ३४२९. १) Here ends the text of A at the foot of fol. 327 *rev.*, the last leaf of the MS. being lost. The text of the remaining verses is given from R G.

- 3430 नमोत्पलस्य विदधे ताम्राज्ये सुखवर्मजः । शूरः शंकरवर्मा स गोपालस्तस्य चात्मजः ॥३४३०॥
 रथ्यागृहीतः प्रामुख्यं तद्ज्ञाता संकटाभिधः । सुगन्धाख्या तयोर्मता तां विनादंयाथ भुभुजम् ॥३४३१॥
 शूरवर्मपणपारं पार्थं तन्निपदातयः । चक्रुर्निजितवर्मार्णं ततस्तस्व' च तत्कमात् ॥३४३२॥
 चक्रवर्मा शूरवर्मा चेति निजितवर्मजः । 'विशिता बद्धशो राज्ये तस्तम्भे' शंभुवर्धनः ॥३४३३॥
 तदन्तरे लम्भराज्ये मन्वी व्यापाद्य तं नृपम् । चक्रवर्मण्यतीये पापी पार्थात्मजः क्रमात् ॥३४३४॥
- 3435 उन्मत्तावन्तितवर्मासीत्तपुत्रे शूरवर्माणि । राज्याद्भृष्टे द्विजैश्चक्रे राज्ये मन्वी यशस्करः ॥३४३५॥
 प्रपितृश्यान्मजस्तस्य वर्णैःस्तनयोऽनु तम् । राज्ये वक्राङ्घ्रिसंप्रामस्तस्यो निष्पाट्य च ततः ॥३४३६॥
 भ्रमात्यः पर्वगुणाख्यो राज्यं श्रेणेण लम्भवान् । क्षेमगुप्तः ह्यलोस्यासीदभिमन्यौ तदात्मजे ॥३४३७॥
 शान्ते मात्रा पाल्यमने नन्दिगुप्ते च तत्सुते । ततस्त्रिभुवने भीमगुप्ते च क्रूरचेष्टया ॥३४३८॥
 पौत्रे तथैव निहते स्वयं दिदाख्यया कृतम् । राज्यं संप्रामराजोपि भ्रातृश्येन्ते नृपः कृतः ॥३४३९॥
- 3440 हरिराजानन्तदेवावास्तां तस्यात्मनौ ततः । कलशो नन्ततनयः क्रमाद्भूतौ तदात्मजौ ॥३४४०॥
 उभावुत्कर्षहर्षाख्यावपि निष्पाट्य भूपतिम् । हर्षदेवं तमुष्माविक्रमोनन्यबंधजः ॥३४४१॥
 भ्रातुः पुत्रस्य दिदाया जस्सराजस्य नमृतः । मल्लाभिषानादुद्भूतो भूपतामुखलोभजत् ॥३४४२॥
 श्रेणेण तं हतवतां भृत्यानामपतस्ततः । शङ्कराजान्यनामाभूदङ्घ्र्याख्यः क्षणिको नृपः ॥३४४३॥
 गर्गेण निहते तस्मिन्सन्तहो' हैमातुरोप्यभूत् । तस्योच्चलमहीभृतेर्भ्राता निर्वधय तं बली ॥३४४४॥
- 3445 सुस्तलाख्योपहीराज्यं मालिहृत्चलसोदरः । विरचैः पाटिते तस्मिन्नाज्याद्भूवैर्नृपः कृतः ॥३४४५॥
 षण्मासानहर्षभूमनृपमा भिक्षाचाराभिधः । पुनर्निर्वधय तं प्राप्रराज्ये सुस्तलभूमिति ॥३४४६॥
 क्रमाद्भवत्यैर्विश्वसैर्हैराज्योद्विजिते हते । लव्न्याञ्जिखिलांस्तं च' हत्वा भिक्षाचरं नृपम् ॥३४४७॥
 सुतः सुस्तलभूमर्तुः संप्रत्यप्रतिमक्षमः । नन्द्यन्मेदिनीमास्ते जयसिंहो महीपतिः ॥३४४८॥
 गोदावरी सरिदिवोत्सुमुत्तैस्तरङ्गैर्वक्रैः स्फुटं सपदि सप्तभिरापतन्ती ।
 श्रीकान्तिराजविपुलाभिजनाभिमध्यं विभ्रान्तये विशति राजतरङ्गिणीयम् ॥३४४९॥

1 हति श्रीमहाकविश्रीकण्ठकृतायां राजतरङ्गिण्यामष्टमस्तरङ्गः ॥

समाप्तये राजतरङ्गिणी

कृतिः श्रीमहायात्यच्छणकप्रभुसुनोर्महाकवेः कण्ठस्य ॥

३४३०. ¹) The last two *pādas* are found in the above form in C; in RG they are added *sec. manu*, being probably copied from C. ३४३२. ²) Emended with C; RG निनाद्य'. ३४३२. ³) Thus RG; cf. v. 287 fig.; C ततः पायस्ततः क्रमान्. ३४३३. ⁴) These two *pādas* and the first half of the following verse are omitted in C.—⁵) Thus R; G —स्त्र. ३४३९. ⁶) Thus C R (*sec. manu*); G R (*prima manu*) सोमयुगम्. ३४३९. ⁷) Emended; R G C निहते.—⁸) Emended; R G राज्ये; C कृतं । राज्ये. ३४४५. ⁹) Emended; R G C महो; R (*sec. manu*) सङ्घे. ३४४७. ¹⁰) Thus R; G लंस्ते च; C लंस्तां च. ३४४९. ¹¹) Emended; R G C श्रीकान्त'; comp. vii. 1285. *Colophon*.—¹²) This part of the Colophon is not found in G.

Santo. Verse.

१. १०. For स्कन्धावारं read स्कन्धावारं, adding note: ¹⁾ Emended; A स्कन्धावारं.
१. १०१. ¹⁾ For A, भुम्बेश्वरो read A, भुम्बेश्वरो.
१. ११०. For स्नायुभोक्तव्यं read स्नायु भोक्तव्यं.
२. १. For ललनापुं read लवगापुं.
२. ४४. For वीक्षमापाय read वीक्षमापाय.
२. ११२. For संवर्धितिविजला read संवर्धितिविजला.
२. १००. For जरदं read जरदं, adding note: ¹⁾ A जरदं.
१. १०१. To पुरुषाधमः add note: Subhāshitāvalī, 361, reads पुरुषोधमः.
३. ४२२. To निवृथन्निवृथं add note: Subhāshitāvalī, 579, reads निवृथन्निवृथं
To जगतस्तिनमं add note: Subhāshitāvalī, 579, reads जगतां तिन्मं.
४. १२९. For शोयं read शीयं.
To परावक्ररपाय add note: Subhāshitāvalī, 3133, reads जनापक्ररपाय.
४. १४८. For अशिशयंस्तं read अशिशयंस्तं.
४. २३४. To ँकालिनिकालो add note: Subhāshitāvalī, 3028, reads ँकालेपि चालो.
४. ४२८. ¹⁾ For A, हेरा, A, हेरो read A, हेरो, A, हेरो.
४. १०२. For ँनुसम्भ read ँनुसम्भ, adding note: ¹⁾ Emended; A ँनुसम्भ.
५. ११९. For सत्कर्म जन्मसु read सत्कर्म जन्मसु.
५. १२९. For वर्षे एकोनपठे read वर्षे एकोनपठे.
५. १२२. For शिशियन् read शिशियन्.
५. १४९. For मुमुक्षुः read मुमुक्षुः.
५. २१९. ¹⁾ For वराहमलं read वरहपुत्र.
५. २२१. To कनकुकाविधाम् add note: Comp. the name of the Shāhiya King Kamālī, Albrēriani's Indica (transl. by Sachau) ii, 13.
५. २६०. For ँवहका read ँवाहका.
५. २६९. For वयपुत्रान्ति read वयपुत्रान्ति.
५. ३०६. For श्रीवहं read श्रीवहं.

O snto. Verse

१. ९८. For समर्पवन् read समर्पवन्, adding note: ¹⁾ Emended; A समर्पवन्.
१. १४९. For लहल read लहल्ल.
१. १४९. For कादमीरिकाबलं read कादमीरिकाबलं.
१. ११०. For स्वल्पानुगोभयन् read स्वल्पानुगो भयन्.
१. ४१९. For ँस्कन्धातां read ँस्कन्धातां, adding note: ¹⁾ Emended; A ँस्कन्धातां.
१. ५९०. For हेक्षमाशिशयन् read हेक्षमाशिशयन्.
१. ५८०. For ँलिपठेव्ये read ँलिपठेव्ये.
१. ५८८. To कीर्तिन्यव्यपुरा add note: ¹⁾ Thus A; perhaps read कीर्तिव्यवपुरा; comp. viii, 538.
१. ५९०. For काटपाटं read काटपाटं.
१. ५९२. For ँचसशीपं read ँचसशीपं.
१. ५९१. ¹⁾ For A प्रत्यास्ते read A, प्रत्यास्ते.
१. ७९२. For पक्षमाशिशयन् read पक्षमाशिशयन्.
१. ८०४. To स्तारिणः add note: Subhāshitāvalī, 3132, reads निजाशिरः.
To विष्वा र्वैव add note: Subhāshitāvalī, 3132, reads हेष्वाः र्वैव.
१. ८४९. For जरदः read जरदः, adding note: ¹⁾ A जरदः.
१. ८८२. For कोपाचकुले read कोपाचकुले.
१. ८९२. For मुमुक्षुं read मुमुक्षुं.
१. ९००. For विरलापुं read विरलापुं.
१. ९०९. For कादमीरिकापां read कादमीरिकापां, omitting note.
१. १००८. For कादमीरिकापां read कादमीरिकापां, omitting note.
१. १०११. For मुमुक्षुं read मुमुक्षुं.
१. ११२१. For संप्रत्यमुभिन्यतः read संप्रत्यमुभिन्यतः.
१. ११८९. For कादमीरिकाः read कादमीरिकाः, omitting note.
१. ११८९. For स्कन्धावारं read स्कन्धावारं, adding note: ¹⁾ Emended; A स्कन्धावारं.

CORRIGENDA AND ADDENDA.

Canto. Verse.

७. १५७. For मङ्गहासीब^० read मङ्गहासिब^०, adding note: ¹) Emended; A °हासीब^०.
७. १५८. For शर्वबानु कोविधत् read शर्वबानुषलोविधत्.
७. १५९. For मृतिनिष्ठा^० read मृत्निष्ठा^०.
८. १५४. For °स्कन्धाचारिषु read °स्कन्धाचारिषु¹, adding note: ¹) Emended; A° स्कन्धा^०.
८. १८९. For वेद्याषी read वेद्याषी^०, adding note: ¹) Emended; A वेद्यासी.
८. १७७. For हम्ब read हम्बं.
८. १७५. For तेज्जो मोषिवा^० read तेज्जोमोषि वा^०.
८. ८८७. For काष्मीरक^० read काष्मीरक^०, omitting note.
For °पाटवः read °पाटवः.
८. १०३. For °तालादीयाद्य^० read °तालादीयाद्य^०.
८. १२३. १२३. For काष्मीरका^० read काष्मीरका^०, omitting note.
८. १००८. For °कान्द्युखरे read °कान्द्युखरे.
८. १०५५. For स्कन्धाचारं read स्कन्धाचारं¹, adding note: ¹) Emended; A स्कन्धाचारं.

Canto. Verse.

८. १०८४. For °मिथुिकास्थान read °मिथुिकास्थान^०.
८. ११४८. For काष्मीरके¹ read काष्मीरके, omitting note.
८. १३३८. For राजात्मजजमात् read राजात्मजजमात्.
८. १४४५. For निजप्रभाः read निजप्रभाः.
८. २०१८. For उद्योतीरसा^० read उद्योती रसा^०.
८. २०४२. For °स्कोष्ठेषरी read °स्कोष्ठेषरी.
८. २१२६. For संस्तम्भैर्न^० read संस्तम्भैर्न^०, omitting note.
८. २१४८.¹) For PRITHVIHARI'S read PRITHVIHARA'S.
८. २१७७. For काष्मीरका¹ read काष्मीरका^०, omitting note.
८. १०१२.¹) For सारासा read सारासा.
८. ११७२. For °संस्तम्भ¹ read °संस्तम्भ, omitting note.
८. ११८१. For इन्दुबंधं^० read इन्दुबंधं^०.

N.B.—Some letters, especially Y and F, have occasionally broken in the printing.

